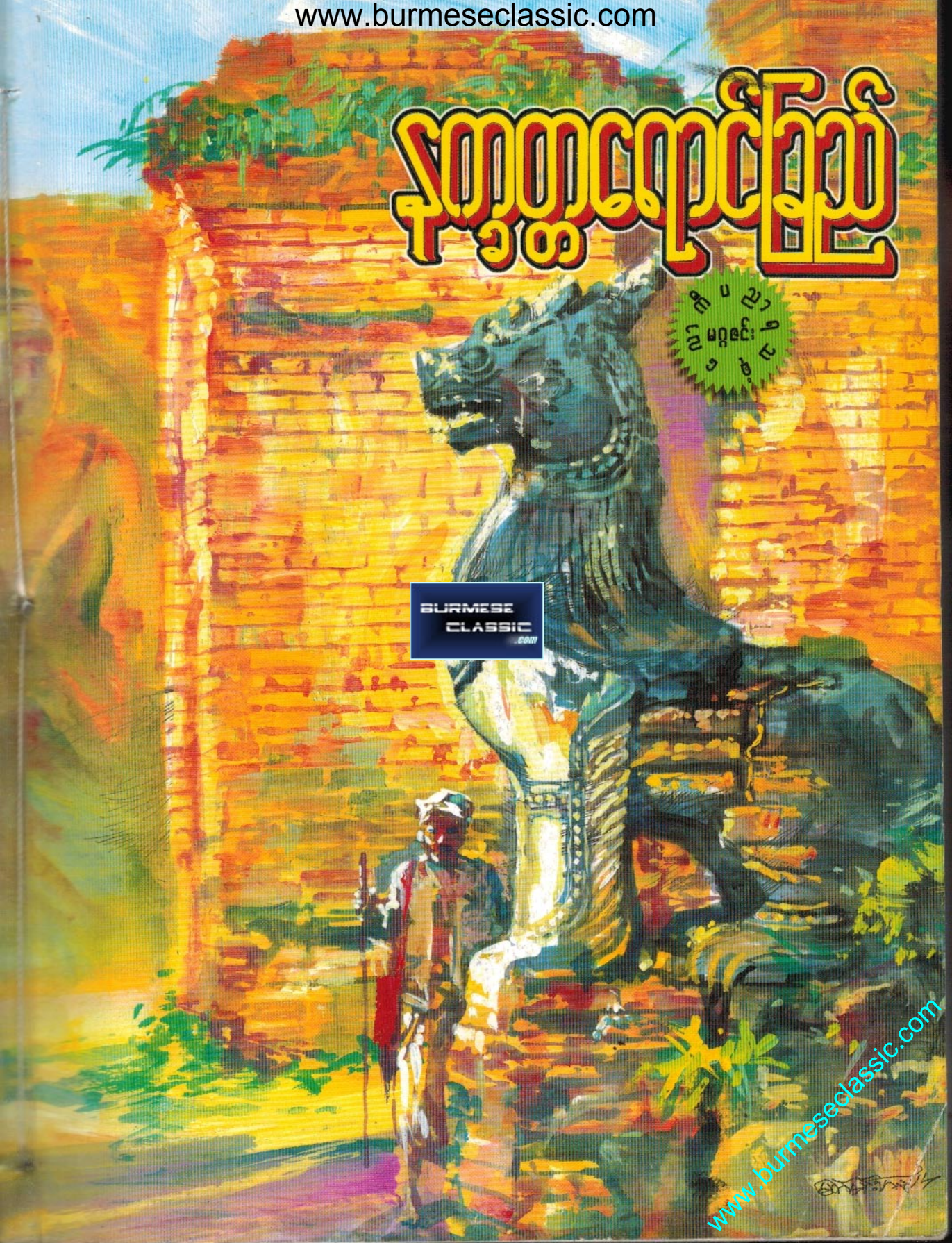

နတ်တရုတ်ပြည်

မူပိုင်ခွင့်
မရှိပါ

BURMESE
CLASSIC
COM

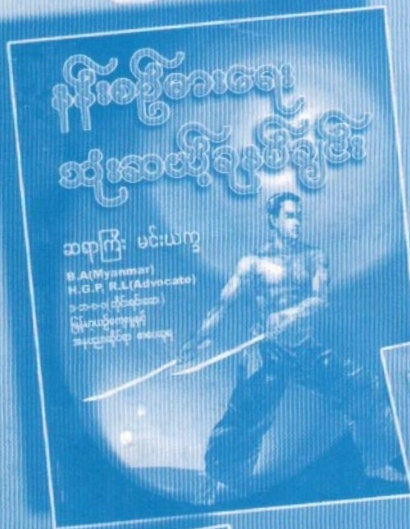
www.burmeseclassic.com

နက္ခတ်ရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက်

မှ

ထုတ်ဝေသောစာအုပ်များ

မှတ်ကြားရန်

နက္ခတ်ရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက်

အမှတ်-၂၁၀(ဝထမထပ်)၊ ၂၃-လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း ၀၁-၂၄၂၂၈၈၈

နယော တယ ဘဂဝတော အရဟတော ဘဗ္ဗာသပ္ပဉ္ဇယ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE
CLASSIC
COM

ဆေးသိဒ္ဓိမန္တန်တော်

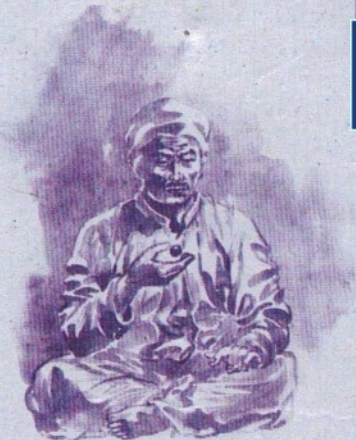
- ၁။ ဥ၊ ဣဟ ဗုဒ္ဓေါ စ ဓမ္မောစ သံယော စ သရဏံ ဝရံ၊
အနေန သစ္စဝါကျေန၊ တိကိစ္ဆာ သိဒ္ဓိရတ္ထ၊ ပေ။
- ၂။ ဥ၊ ဗာလာ သပ္ပ မကလျာဏံ၊ ကလျာဏံ ပဏ္ဍိတာ သဒါ၊
အနေန သစ္စဝါကျေန၊ တိကိစ္ဆာ သိဒ္ဓိရတ္ထ၊ ပေ။
- ၃။ ဥ၊ အပ္ပမာဒါ သီဝံ သဗ္ဗံ၊ ပမာဒါ အသီဝံ သဒါ၊
အနေန သစ္စဝါကျေန၊ တိကိစ္ဆာ သိဒ္ဓိရတ္ထ၊ ပေ။

အနက်

- ၁။ ဥ၊ -အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်းစေသည်။ ဣဟ-ဤလောက၌၊ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောစ-တရားတော်မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ သံယောစ-သံယာတော်မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝရံ-မြတ်သော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာတည်း။ အနေန သစ္စဝါကျေန-ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ ပေ-အကျွန်ုပ်၏၊ တိကိစ္ဆာ-ဆေးကုခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓိရတ္ထ-ပြီးစီးပါစေသတည်း။
- ၂။ ဥ၊ -အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်းစေသည်။ ဗာလာ-လူလိုက်တို့သည်၊ သပ္ပံ-အလုံးစုံသော၊ အကလျာဏံ-မကောင်းမှုကို (ကရောန္တိ-ပြုကြကုန်၏။) ပဏ္ဍိတာ-ပညာရှိတို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ကလျာဏံ-ကောင်းမှုကို (ကရောန္တိ-ပြုကြကုန်၏။) အနေန သစ္စဝါကျေန-ဤမှန်သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပေ-အကျွန်ုပ်၏၊ တိကိစ္ဆာ-ဆေးကုခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓိရတ္ထ-ပြီးစီးပါစေသတည်း။
- ၃။ ဥ၊ -အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်းစေသည်။ အပ္ပမာဒါ - မမေ့မလျော့သော သူတို့သည်၊ သဗ္ဗံ-အချင်းခပ်သိမ်း၊ သီဝံ-ငြိမ်းချမ်း၏၊ ပမာဒါ-မေ့လျော့သောသူတို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ အသီဝံ-မငြိမ်း မချမ်းကြ၊ အနေန သစ္စဝါကျေန-ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ ပေ-အကျွန်ုပ်၏၊ တိကိစ္ဆာ- ဆေးကုခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓိရတ္ထ- ပြီးစီးပါစေသတည်း။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

ဗုဒ္ဓေါ	= ဗုတ်ဇေါစ	တိကိစ္ဆာ	= တိက်တိဆာ	ပဏ္ဍိတာ	= ပန်ဒိတာ
ဓမ္မောစ	= ဓမ်မောစ	သိဒ္ဓိရတ္ထ	= သိတ်သိရတ်ထု	အပ္ပမာဒါ	= အတ်ပမာဒါ
သစ္စဝါကျေန	= သစ်စဝက်ကျေန	သပ္ပ	= သပ်ပ	သဗ္ဗံ	= သတ်ပ

လော ကိ ပ ဉာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ ဇင်း

နက္ခတ္တရောင်ပြည်

လောကီပညာရသစုံမဂ္ဂဇင်း

နာယကကြီး

အိတ်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S(Ygn)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းဆေး)

M.Med.Sc(Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A.A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryuvedic
Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ် ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ
အကြံပေး

အိတ်ဂတ်ရည်ဆွေ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M(INDIA)

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(LL.B),ကိုမိုးသန်း။

သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုန်ကယကောဝိဒ၊ဝိနယဓရ၊ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသီဟ

[သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဒီဇိုင်းပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်ဇွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာစီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာစီလုပ်ငန်း

ဝနေထောင့်ရှိ ဝ.ပတ်ထားသော

သရဲစေတီတော်မှာ

ဂန္ထီရုပ်သွားဖြင့် စီစဉ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

➡ ၈-၁၁

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်မိုးသိန်း(၀၀၇၃၉)

နက္ခတ္တရောင်ပြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

၂၁၀၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးရိုက်

ဦးနန်းဝေ (၁) ဦးမိုးဝင်း(၀၁၂၈၅)

အောင်နန်းသစ်ရိုက်တိုက်၊ အမှတ်-၄၄၊ ၅၅-လမ်း

ပုဂ္ဂန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မန္တလေးမြို့နယ်ရှိ

နတ်စာပေ

ရှမ်းတောင်ကယား မြို့နယ်ရှိ

ဝိသုဒ္ဓိစာပေ (တောင်ကြီး)

ဝင်္ကဒီစာပေမြို့နယ်ရှိ(တောင်ကြီး)

မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်မြို့နယ်ရှိ

ကျော်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)

ဖြန့်ချိရေး

ကျော်မိုးသိန်းစာပေ ၂၀၀(၀၈၈၈၀၀) ၂၉လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

☎-၀၉ ၇၇၆၃၄၉၇၅၊ ၀၉ ၄၄၃၂၅၇၂၀။

ကြော်ငြာတာဝန်ခံ

ယဉ်ကျေးဝေ

၂၀၁၈ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

အမှတ် ၃၈၆

တန်ဖိုး - ၂၄၀၀ကျပ် (ဖြန့်ချိရေး)

[နှစ်ထောင့်လေးရာကျပ်]

အုပ်စု

၀၀၀၀

☎- ၀၉ ၇၇၆၃၄၉၇၅၊ ၀၉ ၄၄၃၂၅၇၂၀။

၀၉ ၄၄၃၂၅၇၂၀။

ဒီဂါယာတို
တန်ခိုးကြီး နဂါးရံဘုရားငွေမှာ
ရွတ်ဂုဗိပယ်... စာ-၈၁

ယောဂီဝိဇ္ဇာလမ်း လိုက်စားကြသော
ပုဂ္ဂိုလ်အချို့က ဤနေရာတွင်
ဆေးဝါးစီရင်လေ့ရှိကြသည်... စာ-၁၃

📖 **ဇေယျာဓိရောင်ခြည်** 📖

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
ကျွန်းမာဝါစေ တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းမှ ဆရာမကြီး
ခေါ်လှသိန်း(တဆ-၀၂၆၁၄) ပြောပြသော
သက်ရှည်ကျွန်းမာ နည်းစုံစွာ [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၃၇

■ **ပညာပေးရောင်ခြည်** ■

နဝလက်စကြာ ဟောကိန်းနှင့် လူနာ၏
ရောဂါစာစ်မြစ် ဖော်လှစ်ခြင်း(၁)
[နတ်မောက် ကြည်မြိုင်] ၁၉၈
ဘုံဘဝမှာဖြင့် ကြုံလာသည့်အမြစ် [မြင့်] ၂၁၄
မြေစာကျွေး၍ ဝေဖန် ယောက်မဲ့သည်
[ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၂၆၅

🌸 **လက္ခဏာရောင်ခြည်** 🌸

လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညှိကြစို့
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၂၁
မိန်းမပျိုနှင့် သိသင့်စေရာ လက္ခဏာ
[ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၁၂၆
နှိုင်းယှဉ်လေ့လာ အဖြေရှာ လက္ခဏာပညာ ၁၅၈

🔥 **လမ်းညွှန်ရောင်ခြည်** 🔥

ဆံတော်ရှင် ကျိုက်တော့ခွဲသို့ [အောင်စ-LL.B] ၉
မြင်းပျိုမြို့မှ ရှင်ပင်သိမ်တော်ကြီး မြတ်စွာဘုရားနှင့်
ခေါင်းလောင်းစာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏
အောင်မြေနေရာထူးများ [ရေနံမြေ လွမ်းစု] ၈၉
ဘွဲ့မည်တူ ကျိုက်ကွလွန်ဗွန်စေတီတော်များသို့
အမိဋ္ဌာန်ခန့် ၁၁၃

○ **အထူးကဏ္ဍရောင်ခြည်** ○

လူနတ်နှစ်လီ တစ်ရပ်စီ စေတီ ရွှေနတ်တောင်
[ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၁၇
အဝါရောင် မြွေကြီး [လွယ်ကောင်းအောင်] ၇၃
သူနာပြုဘုရားရှင် အလိုကျ ဆေးပညာနည်းပညာနှင့်
ကုသိုလ်တော်များ စုဝေးရာ ဆံတော်ရှင်
ကျိုက်သုတ်စေတီတော်မြတ်ကြီး(၁)
[ခင်စင်ဝင်း-ဟေရဝတီ] ၁၂၉
ထူးဆန်းတဲ့ဖွယ် သူယောင်မယ်
[မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၁၅၅
ဝတ္ထိရ ရဟန်းထူးတစ်ပါး
[စကြာတောင် သူတော်-စဉ်ကုမ္ပဏီ] ၂၄၁
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃

www.burmeseclassic.com

စံ ကိုယ်စေ့ရောင်ခြည် စံ

ဝိသသိဒ္ဓိ မယ်တော်ကြီးနှင့် ကိုယ်စေ့များ
 [အောင်ခ-LL.B] ၄၉
 မျက်စိအောက် ချိုပျောက်သွားတဲ့ ဆတ်ဖားကြီး
 [တင်ဘုန်းဝင်း] ၂၁၇
 ဥစ္စာစောင့်ညီအစ်မသုံးဖော်နှင့် မေတ္တာတရား
 [ငွင်းလေး] ၂၆၈
 အိမ်တွင်း [သီလ-ဓမ္မတရား] ၃၀၁

*** ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည် ***

ညောင်တုန်း ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက် စာချနာယက
 လှရတနာဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနာရမိဘိဝံသ ခို့မြင့်သော
 ပဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း အနုလုံ-ပဋိလုံ ရွတ်ပွားပူဇော်နည်း
 [ဦးထွန်းအောင်ကျော်] ၁၀၅
 ထိနှင့် ကံစမ်းမဲများ ပေါက်စေဖို့ [ဝေဖြိုးအောင်] ၁၂၂
 ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ဓာတ်ဆက်ပွားဂါထာတော်
 ကျင့်ကြံပွားများ အကျိုးများစေမှာ [အံ့ကြွယ်] ၁၈၅

● အစီအရင်ရောင်ခြည် ●

သွားကိုက်ပျောက်စေသည့် မန္တန်တစ်ပုဒ်နှင့် အစီအရင်
 [မနောဗေဒင်-မြင်းမူဖြူ၊ ပဲကူး] ၆၇
 သတ်သမ္ပဇင်နဲ့ ညက်ယှဉ်လို့ ကံပြင်ရအောင်
 [မင်းရဲထွန်း] ၇၅
 အာဏာတည်လျက် အလိုပြည့်စေသော
 တောင်ငူအစီအရင် [ဂါမဏိဇော်-ဝိဇ္ဇာဓရ စစ်ကိုင်း] ၈၆
 ငအောင်တိုင်နတ် ပြုစားထားလျှင် [ကသာ သင်းမွှေး] ၁၆၁
 ဝယ်ထားတဲ့ကား ခုကွပေးရင် ဒီလိုလုပ်ပါ
 [ကောင်းဟိန်း-ကျွန်းသစ်] ၂၀၁

□ အပျိုရောင်ခြည် □

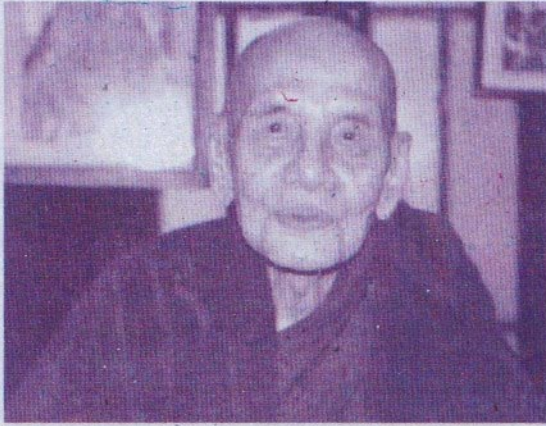
သူတို့လိုသော ပြာနုတော် [ရဲမျိုးသူ-ဗောဓိမြိုင်] ၉၉
 ဆေးခန်းတက်လမ်း
 [ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ ဆရာဦးသန်းမြင့်-တိုင်းရင်းဆေး] ၁၁၇
 ဝိဇ္ဇာမြစ်မှ ရွှေဖြစ်ခြင်း [မျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်] ၁၄၂
 ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဓာတ်လုံးများ(အပိုင်း-၄)
 [ဦးမင်းဇင်-ရွှေဆောင်း] ၁၇၁
 ၄ နာရီရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ ကုသိုလ်တော်
 အောင်သိဒ္ဓိ ပထမကျော်သူစေတီတော်ကို
 သိမ်တော်ကြီးဘုရားပေါ်တွင်... ၈-၉၂

စေခိုင်းသူ စေခိုင်းသည့်အတိုင်း
 သစ်ရွက်သစ်သီး ငြွေချနိုင်သော
 ပစ္စည်းဖြစ်သည်... ၈-၄၄

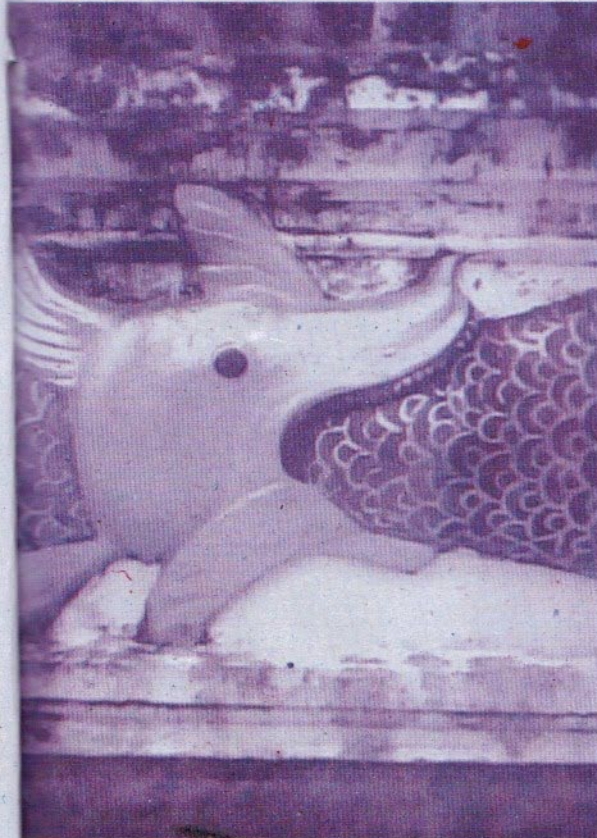

ကျေးပေါက်ဆရာတော်ကြီး၏
သက်တော်(၁၀၈)နှစ် ခွဲတော်ဖြစ်သည့်
မျက်စိတော်များ

စာ-၃၃

အနောက်ဘက်စွယ်မှ
ငါးကြီးအဖြစ်မျိုး ဝ.ကွင်းပုံ
ထုံကူးသက္ကရာဇ်ဖြစ်သည်

စာ-၁၃၄

*** ဂါထာပစ္စန္ဒရောင်ခြည် ***

မိုးကြိုးလွှဲဂါထာ ဆောင်ထားပါ

[ဘတ်ပုံ မောင်မောင်အေး] ၁၄

စီးပွားလည်းပျက် အသက်ဆုံးမှု

အလုံးစုံကင်းပျောက်စေဖို့

[အုံကြွယ်] ၁၅၃

အစွမ်းထက်မြတ်သော မဟာရတနာဂုဏ်တော်

ဂါထာတော်များ

[မင်္ဂလာကိုကိုဦး-မအူပင်မြို့] ၁၄၄

*** ဆေးနည်းတိုရောင်ခြည် ***

ပျားတုပ်၊ပေါက်ဖက်တုပ် ခံရလျှင် [ကလေး ဝင်းသူ] ၈၀
အပူလောင် စိနည်းနဲ့ ကုပါလား

[မောင်ဝင်း-ရေခဲသာ] ၁၆၆

မောင်းတောဒေသမှ ဆေးဆရာကြီး ဦးစံသာကျော်၏

မြစ်ဖွားနာ (သို့မဟုတ်) ကင်ဆာရောဂါ ကြိုတင်

ကာကွယ်နည်းကောင်းတစ်ခု

[ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၂၄၂

◆ ဆေးပေးရောင်ခြည် ◆

လည်ပင်းမှ အဖုအကိုတ် ကုသနည်း

[ချောင်းနက်သာ] ၁၂၀

မိမိဝန်းကျင်ရှိ အနိုင်ဓာတ်များ

[မြေဟောက် မှတ်ခံရသော်]

[အောင်လှသန်း-မင်းဘူး] ၁၂၄

ဆီးချိုရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်

ဆေးနည်းတစ်လက်

[ဦးမျိုးတင့်-မော်လမြိုင်] ၂၀၀

ဝဲနင်းခူအတွက် ဆေးနည်းတစ်လက်

[အောင်မြင့်သန်း-တိုင်းရင်းဆေး၊ မိတ္ထီလာ] ၂၂၄

*** ဝိသုဒ္ဓိရောင်ခြည် ***

သိုက်နန်းငွေတောင်(၃)(တတ်ယဉ်း)(နိဂုံးပိုင်း)

[ခင်မောင်ဝေ-ဆိပ်ခွန်] ၂၂၅

သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ ရေတန်နှင့်

မျက်နှာဖြူအရာရှိကြီး

[အောင်ထက်-ရောအနောက်မြို့တော်] ၂၈၉

† ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် †

ထူးခြားသော ရောင်စုံနှင်းဆီပန်းပင်(သို့မဟုတ်)

နွဲ့ကဲတစ်ခုတည်းကနေ နှင်းဆီနှစ်ဆင့်ပွင့်

[သာထက်စော်-မကွေး] ၁၄၅

*** ဓမ္မသုတရောင်ခြည် ***

အမြဲတေ ဆိုသည်မှာ

[အုန်းစွာ] ၁၉၃

နတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅

† ထူးခြားစွာရှင်းပေါင်းခြင်း †

ဈေးကွက်ဝင် ဂန္ထီရုပ်စွည်းများ

[မြင့်ဆွေသိန်း-ကောင်းသာ၊ ဘောဂဗေဒ၊ ရန်ကုန်] ၄၄

စီးပွားလာဘ်ခွင် သစ်နွယ်ဝင် [ဇေယျာအောင်] ၉၇

ပတ္တမြားတစ်စုံ ဘေးကောင်းတစ်လက်

[ဦးညွန့်မောင်စန်း] ၂၅၇

✻ ဖိုက်ခံပညာပေါင်းခြင်း ✻

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးမင်းယကွ(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏

ဘဝအတွေ့အကြုံများ(ခုတ်ယဉ်း)(အမှတ်-၉)

[ဆရာကြီး မင်းယကွ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၄၇

▲ ဖုတ်ပေါင်းခြင်း ▲

မြွေအမျိုးမျိုးနှင့် နာ(၅)ပါး ကုထုံး [စေတနာအောင်] ၈၁

လေဝန်းလေဖြတ် စောင်းရွဲ့ ကုထုံး

[နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၁၅၂

○ သုတေသနပေါင်းခြင်း ○

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း[ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၄၈

သူ့အရပ်၊ သူ့ဒေသနှင့် သူ့လေ့ထုံးစံများ

[အုတ်ရှစ်လမောင် ဘယ်လို ကိုးတယ်]

[မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၂၇၃

တစ်နေ့တည်း တစ်အိမ်တည်း ခမီမထွက်ကောင်းဘူးလား

အတူတူထွက်၍ စွန့်စားရဲပါသလား

[စောမိသွင်-ရန်ကုန်] ၂၈၄

ခြေတဖွား ကိုသောင်းအေးနှင့် ကျွန်တော်

[လင်းနီတာ] ၃၀၅

◉ မြန်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးမြစ်ပေါင်းခြင်း ◉

ပိုးကရင်လိုခေါ်တော့ “ဝချယ်ခွာ” [ရွှေနန်းနန်း] ၇၉

ရှားစောင်းလက်ပပ် လျှို့ဝှက်ချက် [ရွှေနန်းနန်း] ၁၀၂

သင်္ဃာပင်အစွမ်း အံ့မခန်း [ကိုထွန်း-မင်းလှ] ၁၆၉

✻ ဝါရုဏ်ပေါင်းခြင်း ✻

မွေးမြူရေး ဝတ်မြဲများတွင် ဝတ်ချေ(ခိုး)

တစ်နေရာတည်း စုပ်နေလိုလျှင်

[ဓမ္မစကြို မင်းသောင်း] ၉၆

ကျွဲနွား နာတာရှည် ချောင်းဆိုးရောဂါ

[ငွေသိန်း-ဝိ/မွေး/ကျ] ၁၂၄

✻ ကြည်ဖိုခြင်းပေါင်းခြင်း ✻

ထူးခြားမူခြာ ဘေးဆီးရန်ကာဘုရား

[ကြီးမြင့်-ကလေးစ] ၄၁

၆ နက္ခတ္တပေါင်းခြင်းမဂ္ဂစင်း

ဝင်းတိုး-ခြင်ဘူး၊ ပြောဘူး၊

သိုက်နန်းတုံ ပြုပေးပယ်

သိုက်နန်းထဲက ရတနာတွေဟာ... ၈-၂၅

ကား

အထွတ်

ဒုက္ခ

ဗျေဒနာ

ချည်း

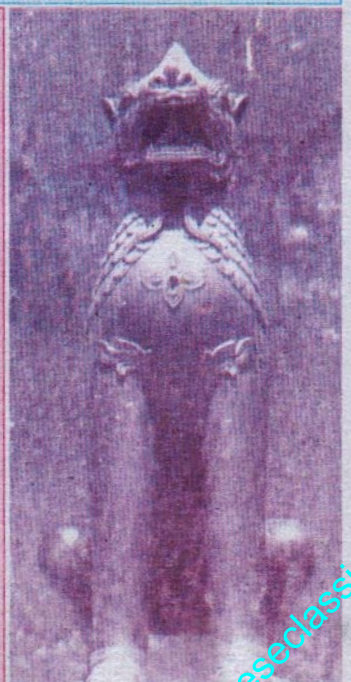
ဒီ

အစီအရင်

ဖို

လုပ်ကြံ

၈-၂၀၁

အချစ်ရေး
အိမ်ထောင်ရေး
ကိစ္စများ
တွင်
လွန်စွာ
ဆုတောင်း
ပြည်ကြောင်း...

♦ စာ-၅၀

ဘုရား
ပေါ်
က
ထူးခြားသည့်
ဖား
ရုပ်တု
ကြီးက

♦ စာ-၁၉

ဒီသေးပင်
က
အနှစ် (၂၀)
လောကက
ကုလ်ဟာ
ပေါက်နေတဲ့
နှင်းချက်
ကိုတွေ့...

♦ စာ-၁၆၉

*** အောင်မြေရောင်ခြည် ***

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့်
ရှိခိုးပူဇော်ဝါထာတော်များ(၆၇)ရွေးအင်းလယ်စေတီ]
[အောင်မြေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၅၇
အလောင်းမင်းတရား ဦးအောင်လေယူ၏
မဟာအောင်မြေ [မင်းကုဒ္ဒိ-ကုဒ္ဒိတောင်တန်း] ၆၅

◇ ထိမ္မေရောင်ခြည် ◇

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ထိဆူကြီးများ
ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၉၅

◇ မိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် ◇

အော်ဝဲနစ်စိုက်ပျိုးရေးအတွက် ဝါးငုတ်မှ
ဒေသခံအကျိုးပြု အကူအညီ ထုတ်ယူအသုံးပြုနည်း(၁)
[တင်ညိုအေး] ၅၂
ဩယ်ပဲ စပျိုးမယ် [သျှင်မင်း-မင်းကင်း] ၁၄၄

*** အောင်မြင်ကျန်းမာရေးရောင်ခြည် ***

မွေအစွမ်း အံ့မခန်း၊ ပဌာန်းအစွမ်း အံ့မခန်း
[မပိုးမြင့်-ကချင်မြေ] ၂၀၉

▲ အင်းစာရောင်ခြည် ▲

ဘေးကင်းရန်ကင်း အဖြစ်တော်အင်း
[ဆရာဦးထွန်းဝေ-ရပ်စောက်၊ ဓာတ်ပိန္နောယကြာဗေဒင်] ၇၈

🌸 ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် 🌸

အင်းဝိဇ္ဇာ အောင်ဟိတ်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တစန္ဒြနှင့်
ထူးခြားအံ့ဖွယ်ရာများ [မောင်မျိုးသန့်-မအူပင်] ၂၅

🌸 ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် 🌸

ညောင်လင်မယား(၁)
[ဦးကျော်ဟိုး-မြန်မာသမားတော်ကြီး၊ သထုံမြို့] ၂၃၃
ယုံသော်ရှိ မယုံသော်ရှိ [ကျော်နိုင်လင်း-ငပလီ] ၂၄၆
ကျွန်ုပ်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း [မောင်လန်းဆန်း-မေတ္တာမြေ] ၂၈၁
မိုးကြိုးပစ်ခြင်းမှ ထူးခြားစွာ လွတ်ကင်းခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း
[ဒေါ်စန်းညည်-ကျောင်းအုပ်ကြီး(ငြိမ်း)] ၂၉၃

🌸 အပေးအမြေရောင်ခြည် 🌸

တစ္ဆေ ရှိမရှိ အမြေရှိ ကိုယ်တွေ့ကြုံလျှင်သိ
[ဦးအေးရွှေ-တနောင်] ၂၄၄
နတ္ထရုပ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

◻ ဝိဇ္ဇာမရဇာန်ခြည် ◻

သက်တော်ရှည် သိဒ္ဓိရှင်ဆရာတော်ကြီးများ၏
အဓိပ္ပာယ်နက်နဲသော စကားတော်များ(၃)

[သီတာဆန်း-မော်လမြိုင်] ၃၃

✽ ရွှေစဉ်းသုံးဘဝလမ်းညွှန်ဇာန်ခြည် ✽

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း
လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြပါစေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၈၃
၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက်
ခုနစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း

[ဆရာ ရောင်ခြည်] ၁၉၁

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက်
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟူဂျင်းဖီ] ၂၀၇
၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက်
နေ့ကောင်းရက်သာ ရွှေ့ချယ်ပါ [သုခဝံ-ကျော်လတ်] ၂၉၆

🍷 မြန်မာ့မိုးရာပညာဇာန်ခြည် 🍷

ရွှေခေတ် တိုင်းရင်းဆေးဆရာတို့ အသုံးပြုခဲ့သော
စန်းသုဉ်း-နဝင်းသုဉ်း ခန္ဓာယုတ် တွက်နည်းများ
[ကောင်းခန့်(သခွတ်မြေ)-ဝက်လက်] ၁၆၄

◆ ကျန်းမာရေး စာတိစာဇာန်ခြည် ◆

ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါရှင်များအတွက် ဆေးဖက်ဝင် အာဟာရ
Diet ဟင်းလျာ စီမံနည်းများ(၅) [မင်းချမ်းမြေ့-ပုသိမ်] ၆၈
(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဓာတ်စာ(2018-July လအတွက်)
ဝါဆိုလ ကရတင်ရာသီ နက္ခတ်ဓာတ်စာ
ဆောင်ရန်ရှောင်ရန် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ
[ဆရာ မင်းချမ်းသာ] ၈၄

● ပရမောက္ခဇာန်ခြည် ●

မြေစာမြက်မလေး ချိုမာ [အဖြူရင်-ပခုက္ကူ] ၂၁၂
သင်္ချိုင်းတစ္ဆေ ခြောက်လှန့်ပေ [ဂန္ထီရ စောနိုင်] ၂၂၁
သုယောင်သုက်ပင်း
[ဦးကိုကိုကြီး(စစ်ဆေးရေး)၊ က.စ.ဝ.(၂)-ထုံးစို] ၂၄၉
ကြုံရဆုံရ ပရလောက [ကိုကိုခန့်ချော-ကသာမြေ] ၂၆၁
နတ်နှင့် နားတောင်း [ဆန်းဝင်း-အောင်မြေ] ၂၇၅
သေမင်းကို ဆဲတဲ့သူ
[ကိုဝင်းတင်-လယ်လှ၊ အထက်မင်းလှ] ၂၉၇
ဣဿမစ္ဆရိယတရား [မောင်ပညာ] ၃၀၃
မ နက္ခတ္တဇာန်ခြည်မဂ္ဂဇာန်:

ပါပထောင့်

ဌာနမှ

ခြင်သံပျို

နှင့်

တောဘီလူးကြီး

ရုပ်တု

တိုမှာ...

စာ-၆၂

ဘုရား

တုန်းတော်

ပေါ်က

ငြေ

နဂါး

ရုပ်တု

ကြီးမှာ...

စာ-၂၀

အဖြူရောင်

အပွင့်တစ်ပွင့်

ပွင့်ပြီးနောက်

အပေါ်မှ

အဝါရောင်

အပွင့်တစ်ပွင့်

ထပ်မံ

ပွင့်လာ

သည့်မှာ...

စာ-၁၄၆

◆ ကိရိသက္ကရာဇ်တော်တော်ကြီးဘား အင်္ဂုဏဝိသင်္ဃာနှင့် သဒ္ဓိယိန္ဒာ မြေပြင်ရုံ

စောင့်စော (LL.B)

ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ကျောရွှေသီ

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် မြေးကလေးများ ကျောင်းပိတ်ရက် ကာလအတွင်းက မွန်ပြည်နယ်သို့ ဘုရားဖူးခရီး ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း တံတားကို ဖြတ်သန်း၍ ဘီလူးကျွန်းသို့ လွယ်ကူ အဆင်ပြေ လျင်မြန်စွာ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။

‘ကျိုက်ကျောရွှေဘုရားကို ဘယ်လိုသွား ရမလဲ’

တံတားသစ်ကြီးပြီးမှ ပထမဆုံး အကြိမ်အဖြစ် ဘီလူးကျွန်းမြေကို ရောက်ရှိသည်ဖြစ်၍ အစစ အရာရာ

F.2A, September, 2018.

ပြောင်းလဲ တိုးတက်နေခြင်းကြောင့် ကိုယ်သွားလိုရာခရီးကို တံတား ဟိုဘက်ထိပ် ရောက်သည်နှင့် မေးမြန်းလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ဒီတံတားထိပ်ကနေ (၅)မိနစ်လောက် ကားမောင်းသွားရင် ညာဘက်ကို လမ်းခွဲ ကို တွေ့မယ်။ အဲဒီလမ်းထိပ်မှာ သေချာ အောင် ပြန်မေးလိုက်ဦးပေါ့။’

လမ်းခွဲအတိုင်း (၅)မိနစ်ကျော်လောက် ဆက်မောင်းရင် ဘယ်ဘက်လမ်းဘေး မှာ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ် တွေ့မယ်။ ဆိုင်းဘုတ်နဲ့ ဘုရားပရိဝုဏ်နဲ့ ကိုက် တစ်ရာလောက်ကွာတယ်’

လမ်းညွှန်သူက အတိအကျ ပြောပြသဖြင့် သွားလာရ လွယ်ကူ သွားပါသည်။ ဤဘုရားသို့ လွန်ခဲ့ သော ၁၉၉၄ ခုနှစ်က ပထမဆုံး တစ်ခေါက် ရေလမ်းခရီးဖြင့် ရောက် ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ယခုတော့ ဘုရားအသွားလမ်းက ရှုခင်းအသစ်အဆန်းများ ဖြစ်နေပြီ။ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော် ကြာပြီ ဖြစ်၍ ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုများစွာ မြင်တွေ့ရသည်။

“ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ကျောရွှေစေတီတော်” မွန်ဘာသာနှင့် လည်းကောင်း၊

နက္ခတ္တရောင်စုံဦးဦးမဂ္ဂဇင်း ၉

◆ ကနိုက်တာကွဲအောက်တက် မနီမထရီ ဘုရားတော်တို့နေရာ

◆ ဆံတော်နှင့် ကနိုက်တာကွဲ အဝင်လမ်းထိရှိ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်

၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

F.2B. September, 2018.

◆ စနေထာရုံ၊ ဝဏ္ဏဝီ

မြန်မာဘာသာနှင့် လည်းကောင်း၊ ရေးသားထားသော လမ်းညွှန် ဆိုင်းဘုတ်က ခံညားထည်ဝါလှပါသည်။

ဘုရားစေတီကြီးမှာ ပြုပြင်ပြီးစီး ခါစကဖြစ်၍ ရွှေဆေးသင်္ကန်းတော်ဖြင့် သပ္ပာယ်လှသည်။ ဘုရားမုခ်ဦးမှာ ပြုပြင်နေဆဲကာလဖြစ်၍ ဓာတ်ပုံမရိုက်ခဲ့ပါ။

ဤဘုရားကြီးမှာ ဘီလူးကျွန်းဒေသတစ်ခုလုံး၌ ဉာဏ်တော်အမြင့်ဆုံးနှင့် ဖိနပ်တော်ပတ်လည်အကျယ်ဝန်းဆုံးဟု ယူဆရပါသည်။

စနေထာရုံ “ဝ”ဟုထားသော အနုစေတီတော်မှာ ငယ်ရွာနံထူးခြားပါသည်။ ကွန်ရက်ညာဖြင့် စီစဉ်တည်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုဘုရားကြီးသမိုင်းအကျဉ်းကို ဖော်ပြပေးလိုပါသည်။ မွန်ဘုရား

သမိုင်းများအရ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်တွင် ဟေမန္တဆောင်းကာလ၌ ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် နောက်ပါ ရဟန္တာငါးရာတို့သည် ရာမညတိုင်း သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည် မြို့တော်သုဝံ(သထုံ)သို့ ကြွရောက်ကာ တရားဓမ္မ ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

တရားနာပရိသတ်များ အတွင်းမှ မင်းနှင့်တကွ ရသေ့ပုဂ္ဂိုလ် လူပုဂ္ဂိုလ် အချို့တို့ တောင်းပန်အသနားခံသဖြင့် ကိုးကွယ်စရာ ဆံတော်များကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့သည်။

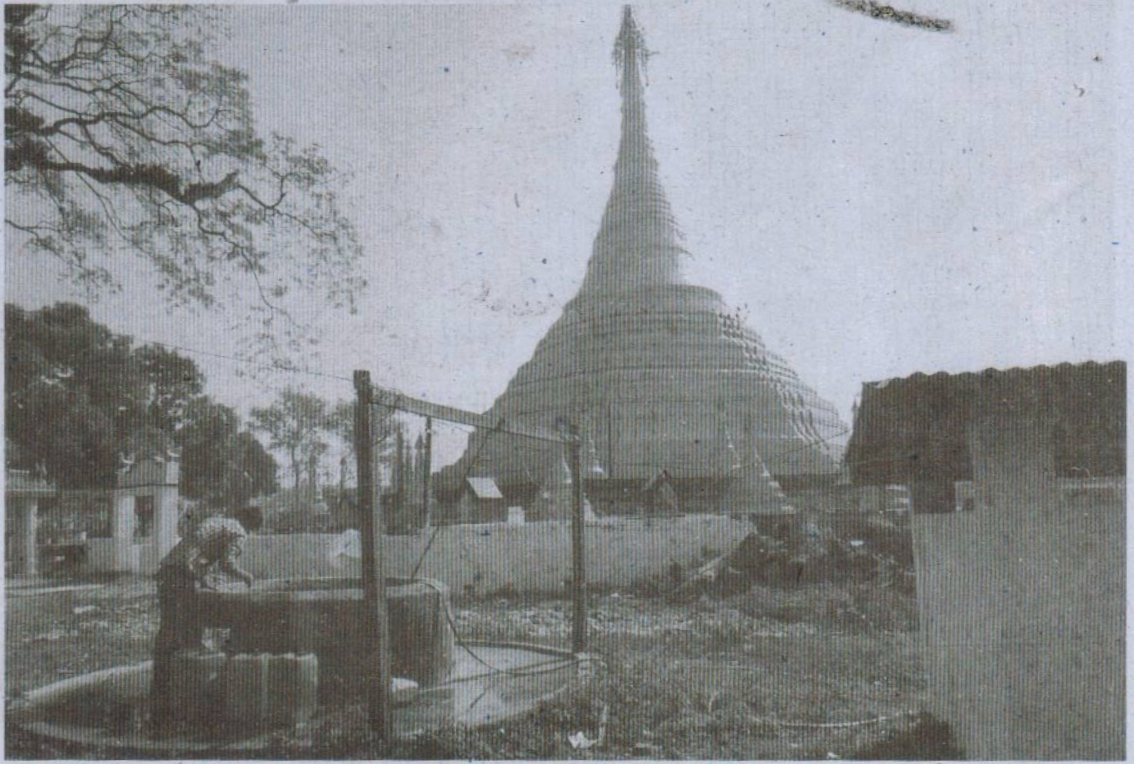
ယက္ခဒိပ(ယခု ဘီလူးကျွန်း)မှ ရသေ့တစ်ပါးအား ဆံတော်(၂)ဆူ ပေးပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား ငှက်မင်းဘဝက ယက္ခဒိပကျွန်းရှိ မြင့်မြတ်

သော ကုန်းတစ်ခုတွင် သူအို ဇနီးမောင်နှံ ကျွေးမွေးသော သလေးကောက်နှံများ နေ့စဉ် စားသောက်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုကုန်းတွင် အစာကောက်စဉ် နှုတ်သီးရာများ ပေါက်၍ မှတ်သားထားခဲ့ကြောင်း...

ထိုနေရာကို တွေ့အောင် ရှာ၍ စေတီတည်ပြီး ဆံတော်များ ဌာပနာ၍ ကိုးကွယ်ရန် မိန့်မှာလိုက်သည်။

ထိုရသေ့လည်း ပြန်လာခဲ့ပြီး စေတီတည်ရန် နေရာကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှာဖွေသော်လည်း မတွေ့ဘဲ အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်ကာ မသွားလာနိုင်သော အချိန်၌ ဖံပကျေးရွာမှ သူအိုဇနီးမောင်နှံကို ဆံတော် အပ်နှံလွှဲပြောင်းပေးပြီး စေတီတည်ရန် ကုန်းတော်ကို ဆက်လက်ရှာဖွေစေခဲ့သည်။

နက္ခတ္တရောင်မြို့ဥပဂူရင်း ၁၁

▲ စေတီအနောက်ဘက်ရှိ ယဉ်ခြားတောင့်

ထို သူအိုလင်မယားသည် ယခု ကညော်ရွာ၏ မြောက်ဘက် တစ်မိုင်ခန့်တွင် မြတ်သောကုန်းတော်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိကြပြီး ဆံတော်(၂)ဆူ ဌာပနာလျက် စေတီတော် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုစေတီတော်ကို မွန်ဘာသာဖြင့် “ကျိုက်ကော့ရှဲ” ဟု ခေါ်ကြသည်။

စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်ဘက် ပေတစ်ရာခန့် အကွာတွင် ဂဝံကျောက်ဖျာကြီးတစ်ခု တွေ့ရသည်။ ယခင်က အလွန်ကြီးမားခဲ့ဟန်ရှိသည်။

ယခုအခါ မြေများ ဖုံးအုပ်နေသဖြင့် အနည်းငယ်မျှသာ တွေ့ရှိရတော့သည်။ ထိုကျောက်ဖျာမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် တွင်းပေါက်ငယ်

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

များစွာ တွေ့ရသည်။

ဘုရားလောင်း ငှက်မင်းဘဝက အစာကောက်နှင့် ထင်ကုန်ရစ်သော နှုတ်သီးရုများဖြစ်ကြောင်း အဆိုရှိသည်။

သေချာကြည့်လျှင် ဈေးဟောင်း အက္ခရာဖြင့် ကန္တိရာလုံးများ ထွင်းကာ မှတ်သားပုံဖော်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ယူဆရသည်။

လောကီသိဒ္ဓ္ဌာလမ်း လိုက်စားကြသော ဗုဒ္ဓိလင်္ကာမျိုးက ထိုအရာတွင် ဆေးဝါး စီရင်လေ့ ရှိကြသည်။

အချို့သော ဒေသခံဘုရားဖူးများက ထိုနေရာတွင် ပန်းများ လှူဒါန်းခြင်း၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ထွန်းလှူပြုကြကာ ဆုတောင်းပူဇော်ကြသည်။

ဘုရားလောင်း ငှက်မင်းဘဝက အစာရှာဖွေရရှိခဲ့ရာ နေရာဖြစ်၍

မိမိတို့လယ်ယာမှာ အထွက်တိုးစေဖို့ အစားအသောက် ပေါများမှုလိုဖို့ ဆုတောင်းပြည့်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ထို ဂဝံကျောက်ဖျာအနီးတွင် ရောမ သရက်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိသည်။ ထိုသရက်ပင်ကြီး၏ လူတစ်ရပ်ခန့် အမြင့်မှာ ဘီလူးခေါင်းသဏ္ဌာန် အဖုအထစ်များ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ဂဝံကျောက်ဖျာအနီးရှိ စေတီငှက်တိုဝေါ် တက်၍ကြည့်လျှင် ထိုသရက်ပင် အပူအထစ်များသည် မြတ်စွာဘုရား နန္ဒာစိုယ ကျွန်ုပ်ဟန်အဖြစ် ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်ရပြန်သည်။

စေတီတော်၏ အနောက်ဘက် ပေ(၅၀)ကျော်ခန့်တွင် “ပတ္တမြား

www.burmeseclassic.com

▲ ခြောက်လုံးရှိ ပျောက်ကွယ်လုမတတ် ဖြစ်နေသော ဂဏ်ကျောက်များကြီး

ရေတွင်း”ဟု ခေါ်သော ရေတွင်း
ဟောင်းရှိပါသည်။ မုတ္တမ၌ ထီးနန်း
စိုးစံခဲ့သော ဝါရီရူမင်းဆက်မှ ဗညား
ဦးမင်း လက်ထက်တွင် အလွန်
ချစ်မြတ်နိုးသော မိဖုရားကြီး
ကွယ်လွန်သွားရာ ထိုမိဖုရားကြီး
ဝတ်ဆင်ခဲ့သည့် ပတ္တမြားလက်စွပ်
ကို ကျိုက်ကော့ရွှေ၏ ထီးတော်တွင်
ချိတ်ဆွဲလှူဒါန်းစဉ် ရုတ်တရက်
မိုးသက်လေပြင်း တိုက်ခတ်ရာ ထို
ပတ္တမြားလက်စွပ် လွင့်စဉ်ကျသွား
လေသည်။

လက်စွပ်ကျရာသို့ လိုက်ရှာကြ
ရာ စေတီတော်၏ အနောက်ဘက်
ရေတွင်းမှ ရေများသည် ပတ္တမြား
ရောင် နီမြန်းကာ ရေအနံ့မှာလည်း
ပတ္တမြားနံ့ မွှေးပျံ့နေကြောင်း တွေ့
မြင်ခံစားကြရသည်။

ပတ္တမြားကိုမူ ဆယ်ယူ၍ မရ
တော့ပေ။ နောက်မကြာမီ ဗညားဦး
သည် မုတ္တမ မှ ပဲခူးသို့ ထီးနန်း
ပြောင်းရွှေ့စိုးစံလေသည်။ ထိုအချိန်
မှစ၍ “ပတ္တမြားရေတွင်း”ဟု လူ
အများ ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

ကျိုက်ကော့ရွှေ စေတီတော်ကြီး၏
အနောက်ဘက်ရှိ စေတီငုတ်တုတ်
ကြီးကို ပြန်လည်ပြုပြင်ခြင်း မပြု
လုပ်ကြသည်မှာ ထိုစေတီအောက်
တွင် ဂဏ်လိုဏ်ခေါင်း လမ်းရှည်
ကြီးရှိကြောင်း၊ ကွမ်ရိုက်ရွာအထိ
ရှည်လျားကြောင်း၊ ဥစ္စာစောင့်များ
သွားလာသည့်လမ်းကြောင်း ဖြစ်၍
စေတီဘုရား မတည်ကြရန်
အိပ်မက်ပေးကြောင်း...

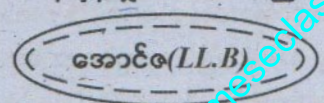
ရသေ့တစ်ပါးက ထိုနေရာတွင်
စေတီပြီးစီးအောင် တည်ထားရာ

မကြာမီ ကျယ်လောင်သော အသံ
ကြီးထွက်ပေါ်၍ စေတီပြိုကျသွားခဲ့
ကြောင်း...

ထိုအချိန်မှစ၍ စေတီငုတ်တိုကို
မည်သူမှ ပြန်လည် ပြုပြင်သူမရှိ
တော့ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

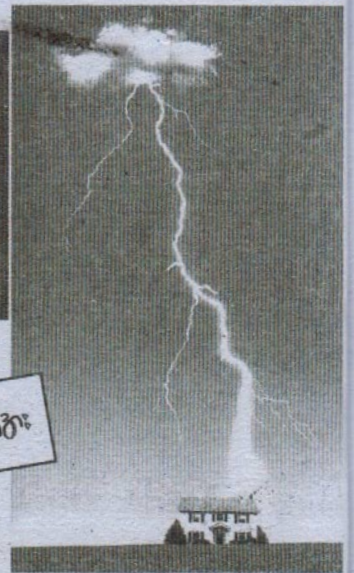
ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ကော့ရွှေ
စေတီတော်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်မှာ
(၁၀၃)တောင်ကျော် မြင့်ကြောင်း
သိရှိရပါသည်။ မွန်ပြည်နယ် ဘုရား
ဖူးခရီးစဉ်တွင် ပါဝင်သင့်သော
ရှေးဟောင်း ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်
ကြောင်း လမ်းညွှန်ပေးလိုက်ပါ
သည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်...

မိုးကြိုးလွှဲဂါထာ

အောင်ထားပါ

ဝတ်ပုံ အောင်ထားပါ

ကျွန်တော်သည် ယခင်က နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့တွင် စဉ်ဆက်မပြတ်ရေးသားနေသူဖြစ်ပါသည်။

ယခု အသက်ကလေး နည်းနည်းရလာတော့ (၈၃)နှစ်အရွယ် ယခင်ကလို မရေးနိုင်တော့ဘဲ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးနှင့် အဆက်အသွယ် ပြတ်ခဲ့သည်မှာ ကြာပါပြီ။

ဟော... ဖြစ်ချင်တော့ ၅-၅-၂၀၁၈ နေ့က ကျွန်တော်နေထိုင်ရာ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း၊ အိမ်လိပ်စာနှင့် အွန်လိုင်းပါဆယ်တစ်ခု လာပို့ပါသည်။

ဘယ်ကလေးလို့ကြည့်လိုက်တော့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်တိုက်ကဆိုတာ သိရလို့ ဝမ်းသာခြင်းများနှင့်အတူ ဖွင့်ကြည့်လိုက်မိပါသည်။

၂၀၁၈ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ်၊ အမှတ်(၃၈၃)၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးကို တွေ့ရလို့ အံ့သြဝမ်းသာရပါသည်။ အံ့သြတာက နှစ်နှင့်ချီပြီး အဆက်အသွယ်ပြတ်နေတဲ့ ကျွန်တော့်ထံ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းရောက်လာလို့။

ဝမ်းသာတာက ဆရာကျော်မိုးသိန်း ငါ့ကို မမေ့သေးဘူးဆိုတဲ့ အသိကြောင့်ပါ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ရေးထားတဲ့ စာမူ(မြေအသုဘချခြင်းလား...?) ဆိုတဲ့ အကြောင်းလေး ပါလာလို့ အလွန်ဝမ်းသာမိပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးသည် အရင် ကျွန်တော်ရေးစဉ်ကနှင့် လုံးဝမတူတော့ဘဲ မျက်နှာဖုံး၊ အတွင်းစာသားဓာတ်ပုံဘလောက်၊ စာလုံးကြည့်လင်ပြတ်သားမှု အစရှိသဖြင့် အလွန်တောင့်တင်းသပ်ရပ်လှပသော မဂ္ဂဇင်းကြီးဖြစ်နေသည်ကို မြင်တွေ့ရပါသည်။

၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၈ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ်၊ အမှတ်(၃၈၃) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ ဂါထာမန္တန်ရောင်ခြည်ကဏ္ဍမှ ဆရာဦးစိန်သွင်ရေးသားသော မိုးကြိုးလွှဲဂါထာ (၈)ပုဒ်ကို ဖတ်ရှုရပါသည်။

အဆိုပါမိုးကြိုးလွှဲဂါထာများမှ အမှတ်စဉ်(၁ နှင့် ၂) ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ကျွန်တော်သည် ၂၀၀၅ခုနှစ်ခန့်က ရရှိခဲ့ပြီး အစီအရင်ပြန်လုပ်ကာ အိမ်၏ အရှေ့အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် ထောင့်လေးထောင့်တွင် ကပ်ထားခဲ့၏။

၂၀၀၈ခုနှစ်၊ မေလ(၂)ရက်နေ့တွင် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်နှင့် မြို့တော်ရန်ကုန်အား နာဂစ်မုန်တိုင်းဆိုးကြီး ဝင်ရောက်တိုက်ခတ်သဖြင့် အိုးအိမ်တိုက်တာ အဆောက်အဦးများ အမြောက်အမြား ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ရ၏။ လူသူအသေအပျောက် တစ်သိန်းကျော်ရှိ၏။

ကျွန်တော်နေထိုင်ရာ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်းသည်လည်း အများနည်းတူ မြို့ပျက်ကြီးပမာ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော်၏ဝန်းကျင်မှ အပျက်အစီးအနည်းဆုံးအိမ်ပင် အိမ်မိုးသွပ်ပြား ငါးချပ်ပါစွား၏။ အချို့အိမ်များ ပြိုလဲကျ၏။

ကျွန်တော်၏အိမ်သည် ခန်းဖွင့်(၈)ပေရှိသော သုံးပင်လေးခန်း၊ အုတ်ဖိနပ်တိုင်နှင့် သာမန်တစ်ထပ်အိမ်လေးသာ ဖြစ်၏။

နာဂစ်အန္တရာယ်ကြောင့် သွပ်တစ်ချပ် ခါးကျိုးခြင်းမှ

www.burmeseclassic.com

လွဲ၍ ကြီးကြီးမားမား ပျက်စီးခြင်းမရှိချေ။ ပတ်ဝန်းကျင် မှ လူများလည်း လာရောက်ကြည့်ကာ အံ့သြကြ၏။

နာဂစ်မုန်တိုင်းဆိုးကြီးကို ကြုံကြုံခံ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ခြင်း မှာ မိုးကြိုးလွဲဂါထာ အမှတ်(၁-၂)တို့၏ အစွမ်းသတ္တိ ကြောင့်ဟု အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ပါသည်။

ယနေ့တိုင်လည်း ထိုမိုးကြိုးလွဲဂါထာများ ကျွန်တော် ၏ အိမ်တွင် ရှိမြဲဖြစ်ပါသည်။ ထို မိုးကြိုးလွဲဂါထာအား ဆောင်ထားပါက အခြားသော အန္တရာယ်ဆိုများပါ ကင်းဝေးသည်ဟု ဆိုပါကြောင်း။

မိုးကြိုးလွဲဂါထာကို မိမိနှစ်သက်ရာ ငွေပြား၊ ကြေး ပြား၊ စက္ကူပြားတစ်ခုခုပေါ်တွင် ဂါထာအမှတ်(၁)နှင့် (၂)ကို ရေးသွင်းပါ။

ဂါထာမဂ္ဂသွင်းစီ ဘုရားရှင်ထံမှ ငါ့ပါးလိမ့်မူ ထောက် တည်း။

ဘုရားရှင်အား ထောက်ထော်ရသုံးခွက်၊ အမွှေးတိုင် ဖန်း ကပ်လှူပူဇော်ပါ။

ကပ်လှူပူဇော်ပြီးလျှင် ဂါထာမဂ္ဂသွင်းထားသော အရွပ် များကို လက်အုပ်နှိုးညှပ်ပက်တွင် ထည့်ကိုင်ပါ။

လက်အုပ်ချီပြီး ဘုရားရှင်အား အာရုံပြု၍ အမှတ်(၁) ဂါထာကို (၃၇)အုပ်ရွတ်ဆို သိဒ္ဓိတင်ပါ။ ပြီးလျှင် အမှတ်(၂)ဂါထာကိုလည်း (၃၇)အုပ် ရွတ်ဆို သိဒ္ဓိတင် ပါ။

နှစ်ပုဒ်လုံး သိဒ္ဓိတင်ပြီးပါက...

‘လူ့နတ်၊ ပြဿာအပေါင်း အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းပြင်းကြပါစေ’ ဟု မေတ္တာသုံးကြိမ်ပို့၍ အမျှဝေပါ။

ပြီးလျှင် အိမ် ထောင့်လေးထောင့်တွင် ကပ်ထား ပါ။ ပလတ်စတစ်လောင်းပြီးကပ်လျှင် နှစ်ပေါင်း များစွာ ခံပါသည်။

ကျွန်တော်၏အိမ်တွင် ၂၀၀၅ခုနှစ်ခန့်က ကပ်ထား သော မိုးကြိုးလွဲဂါထာများ ယနေ့တိုင် မပျက်မစီးရှိနေ ပါသည်။

ရေးသွင်းရန်ဂါထာ

- ၁။ ဝေယျော မုနိ ဗဒ္ဒရဉ္စ ဝေယျကံ ဝေယျ မေဝစ၊
ဣမာနိ တိဏီ လေခါနိ အသနိ ပရိဝဇ္ဇယိ။
- ၂။ ပိယော ဒေဝ မနုဿာနံ ပိယောနာဂ သုပဏ္ဏာနံ
ပိယောဗြဟ္မဏ ပုတ္တမံ ပိယိန္ဒြိယံ နမာမဟံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ၁။ ဝေယျော = ဝေယော
- ဗဒ္ဒရဉ္စ = ဗတ်ဓရင်စ
- ဣမာနိ = အိမာနိ
- ပရိဝဇ္ဇယိ = ပရိဝစ်ဇယိ
- ၂။ မနုဿာနံ = မနုတ်သာနံ
- သုပဏ္ဏာနံ = သုပန်နာနံ
- ဗြဟ္မဏ = ဗြန်မန
- ပုတ္တမံ = မုတ်တမံ
- ပိယိန္ဒြိယံ = ပိယိန်ဒရိယံ

အနက်

၁။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗဒ္ဒရဉ္စ၊ ကိလေသာ အနှောင်အဖွဲ့ကိုလည်း။ ဝေယျော၊ အောင်တော်မူ၏။ ဝေယျကံ၊ အောင်အပ်ဖွယ်ရာ အဖြာဖြာကို။ ဝေယျ မေဝစ၊ အောင်မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣမာနိ တိဏီ လေခါနိ၊ ဤအရေးသုံးပါးတို့သည်။ အသနိ၊ မိုးကြိုးစက်ကို။ ပရိဝဇ္ဇယိ၊ ရှောင်လွှဲထပြီ။

၂။ ဒေဝ မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ပိယော၊ ချစ်မြတ်နိုး အပ်သည်။ နာဂသုပဏ္ဏာနံ၊ နဂါးဂဠုန်တို့၏။ ပိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူကို။ ပိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏။ ပုတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ပိယိန္ဒြိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော ကူခြေရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

[ဤဂါထာတော်များ၏ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသီဟ(သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

တတ်ပုံ မောင်မောင်အေး

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့

သမားစို့ဆေးတိုက်

ဦးစိန်တောင်း၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ်

ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး

၀၇၁၁ Y၀၇၉၀၇၅

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာစံ(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ မူထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေးပြာ။ ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အဖြေကျော်လေဆေးလျက်ဆား အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။
ရွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေးခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိနာစေးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

စင်စစ်စင်စွာ

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၇၁၁ Y၀၇၉၀၇၅

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူအစပ် အချဉ်အငန် စသည့် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်သော အစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်သော်လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ လေထိုးလေအောင် ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ်ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

စင်စစ်စင်စွာ

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေး ၀၅၁၂ Y၀၇၉၆၉၆

ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုးခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်းယား၊ အသံဝင်း၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှံ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချိုးချိုးမြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာလျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာလာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့်မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆိုတော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထားရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

စင်စစ်စင်စွာ

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာရောဂါသောက်ဆေး ၀၇၁၁ Y၀၇၉၀၇၅

ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူအစပ်အချဉ်အဆိပ် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာအမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ရေကြည်မှကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ မှုတ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိန်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးသန်းစော်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အဖြေကျော်လေဆေးလျက်ဆား ၀၇၁၁ Y၀၇၉၀၇၅

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းဗီးနာရာမှ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါသည်။ အထက်ပါ အစားအစာများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်ခြင်း၊ အစားအစာ၌ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပျခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းစော် (ကဆ-၀၂၉၁၇) ၇၆-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားစို့ဆေးတိုက်

အမှတ်(၇) (၁၈)လမ်း ပင်လမ်းအနီး၊ ပင်လမ်းတောင်ဘွဲ့နိမ့်မြို့၊ ရန်ကုန်၊ ဖုန်း ၂၀၆၃၀ အပြုပြုရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရှိပါသည်။

လူနတ်နှစ်လီ တစ်ရစ်စီ

စေတီ ရွှေနတ်တောင်

ရွှေနတ်တောင် မောင်ဖြူသိန်း

လတပေါင်းမို့ ညာညောင်း
ရွက်ကြွ နွေမှ နွေရယ်ပါ။ ဒီစေတီ
ဒီဘုရား ရောက်လေတိုင်း ငယ်ဘဝ
ဘုရားဖူးခဲ့တာကို ပြန်ပြောင်း
အောက်မေ့မိပါတယ်။

တရုတ်မှော်ရွာလေးမှ မိုင်(၃၀)
ကျော် အကွာခရီး သားအဖ
နှစ်ယောက် ခြေကျင်တပ်သား
သဖွယ် ခရီးနှင့် တွင်မြဲ။

သရက်တစ်ပင်ကျော်၊ လှေကြီးစု
ညောင်စာရေး၊ ဆင်သေ၊ ကန်သုံး
ဆင့်၊ ရွှေနတ်တောင်။ အမေက
သားအဖသုံးဖို့ ငွေ(၁၀)ကျပ်ပေး
လိုက်တယ်။ နွမ်းပါးရှာတာကိုး။

ဟိုးခါက တဘောင် ပေါ်ခဲ့တယ်။
'ထုံးခြောက်လို့ ညောင်ဖို၊ ကျီးပြုအေး'
တဲ့။ ရွှေနတ်တောင်ဘုရားကြီး
ဆိုတာ အင်မတန် တန်ခိုးကြီး
ထင်ရှားတဲ့ တောထဲတောင်ထဲက
ဘုရားကြီးပါ။

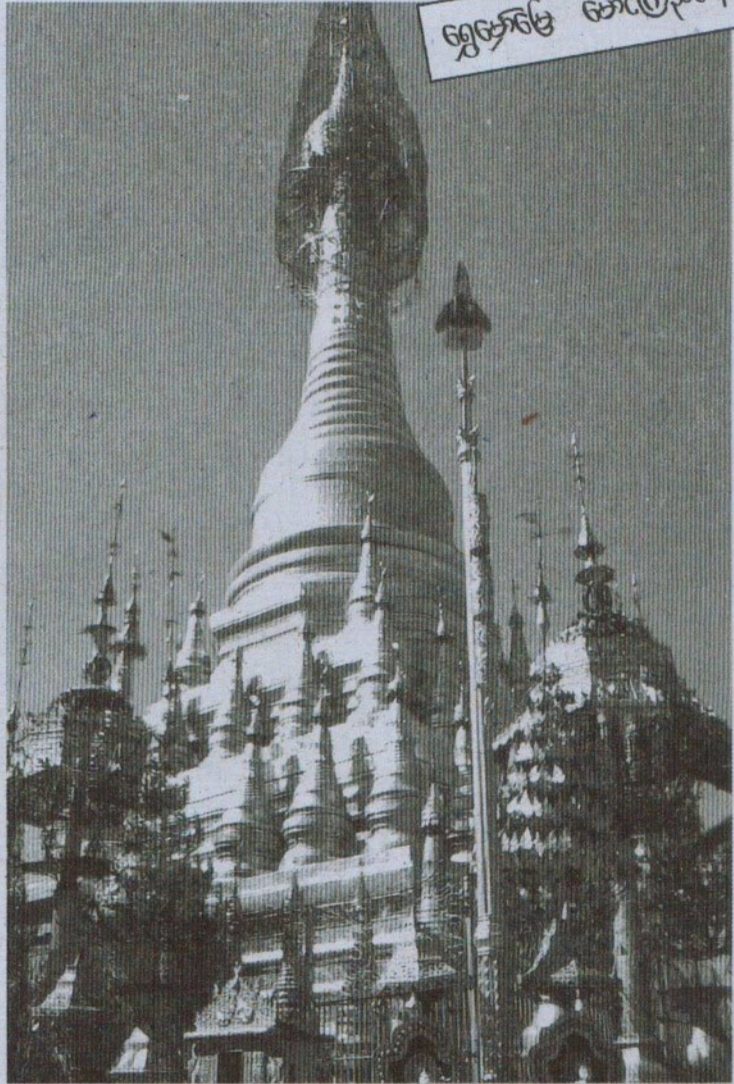
ရွှေနတ်တောင်ဘုရားကြီး

တည်နေရာ

ရွှေနတ်တောင် စေတီတော်မြတ်
ကြီးသည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
(အနောက်) ပြည်ခရိုင်၊ ရွှေတောင်
မြို့နယ်၊ မယားမာန်ကျေးရွာ အုပ်စု
တွင် တည်ထား ကိုးကွယ်ထားပါ
သည်။

ရွှေတောင်မြို့မှ (၄)မိုင်အကွာ

F.3A, September, 2018.

လူနတ်နှစ်လီ တစ်ရစ်စီ စေတီ ရွှေနတ်တောင်

ကျီးသဲ-ညောင်စာရေးသွား ကား
လမ်းဆုံရှိ "ဒေဝါရီရီ"တောင်ထိပ်
ပေါ်၌ ရွှေရောင်တံဝင်းဝင်းဖြင့်
ကြည်ညိုဖွယ်ရာ တည်ထားပြီး

ဉာဏ်တော် အမြင့်မှာ (၈၀)တောင်
(၁)ထွာ မြင့်ပါသည်။
စေတီကြီး၏ ပတ်လည်တွင် အရံ
စေတီ (၈၁)ဆူ၊ ကနက္ကဒဏ်ထီးတိုင်

နက္ကတ္တရောင်ခြည်မဏ္ဍရင်း သရ

(၁၄)တိုင်၊ ရွှေပန်းခိုင်(၁၅)ခိုင်၊ ကြေး
ခေါင်းလောင်း(၁၉)လုံး၊ စောင်းတန်း
(၄)သွယ်၊ အာရုံခံတန်ဆောင်းငယ်
(၄)ခု ရှိပါသည်။

ကဉ္စနာဂီရိ ဒေါ်

ရွှေတောင်မြို့သမိုင်း

မဇ္ဈိမဒေသ၌ ဦးစွာ မင်းပြုတော်မူ
သော ဘုရားအလောင်း မဟာ
သမ္မတမင်းမှ မင်းဆက်(၂၈)ဆက်
မြောက် “အစွိမ”အမည်ရှိသော
မင်းသည်“မလ္လာတိုင်း”၌ မင်းပြု
၏။

ထိုမင်းသည် အပရိဟာနိယ
တရား(၇)ပါး၊ သင်္ကဟတရား(၄)ပါး၊
နာယကဂုဏ်(၆)ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူပါသည်။

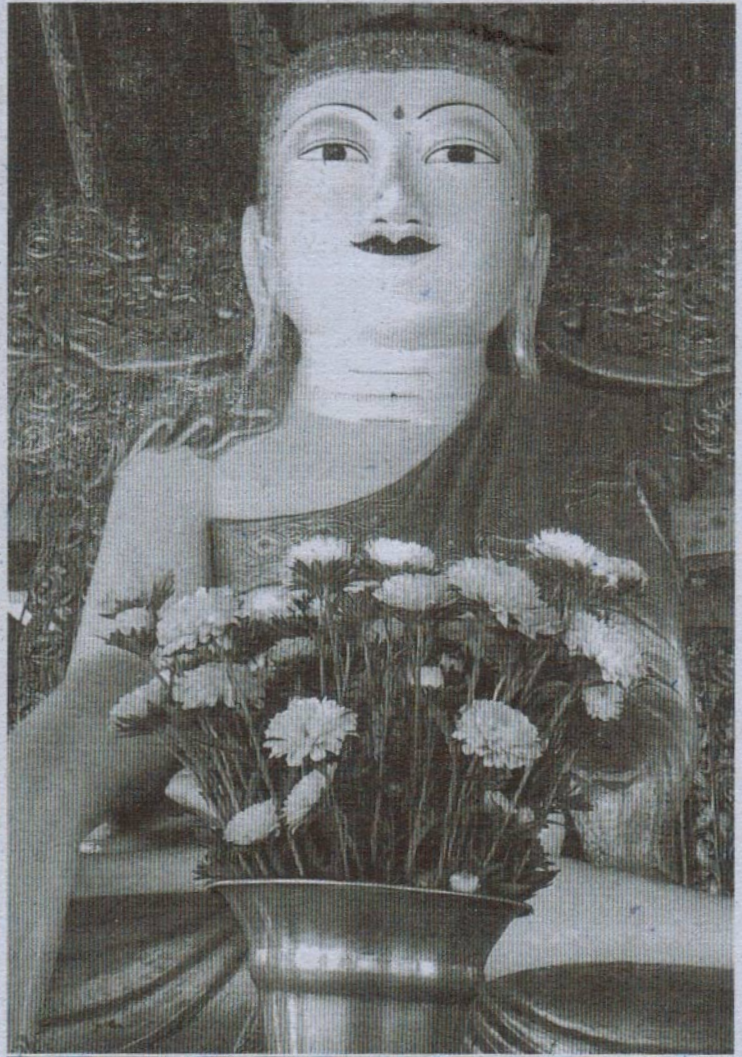
ထိုမင်းတွင် ကိုယ်လုပ်တော်
မောင်းမပေါင်း တစ်သောင်းခြောက်
ထောင်နှင့် တောင်ညာစံ အဂ္ဂ
မဟေသီမိဖုရားကြီးရှိရာ ထိုမိဖုရား
သည် အလှူ ဒါန သီလ စသော
တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသည်။

“အစွိမ”မင်းနှင့် အဂ္ဂမဟေသီ
မိဖုရားကြီးတို့မှ “သူရတပ”
ဟူသော သားတစ်ပါး ဖွားမြင်တော်
မူသည်။

သူရတပမင်းသား အရွယ်ရောက်
သော် “တိဿကုမာရ” မင်းသား
နှင့် မင်္ဂလာဒေဝီသမီးတော်တို့ကို
ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပြန်သည်။

သားတော်၊ သမီးတော် များစွာ
ရှိသည့်အနက် သူရတပမင်းသား
သည်သာ အဋ္ဌာရံသ(၁၈)ရပ်ကို
ကောင်းစွာ တတ်မြောက်တော်မူပါ
သည်။

၁၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ နိဗ္ဗိတနတ်သားတည်ထားရာ ဘုရား(လေရှုထိက်ထားရှိပုံ)

အစွိမမင်းကြီးသည် ရဲစွမ်းသတ္တိ
ရှိပြီး ပညာရှိသော သားတော်ကို
သာ ထီးမွေနန်းမွေ ဆက်ခံစေဟု
နှလုံးပိုက်လျက် သားတော်များကို
ယှဉ်ပြိုင်ပြသစေရာ သူရတပ
မင်းသားသည်သာ အလွန်အကျွံ
တတ်မြောက်သည်ကို တွေ့၍
မင်းကြီးလည်း စိတ်နှလုံး ရွှင်လန်း
ချမ်းမြေ့စေပြီး...

‘သားတော်သူရတပ သင်လိုသော ဆု
တောင်းဆိုလော့’

.ဟု မင်းကြီးက မိန့်ဆိုရာ သား
တော် သူရတပက...

‘အရှင် ခမည်းတော်မင်းကြီး
ပေးသောဆု ယခု မယူသေးပါ
ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားတော်မူလာ
သည်။

‘သို့ကလိုဖြင့် ကောင်းပြီ သား
တော်၊ သင်လိုသောခါမှ တောင်းဆို
လော့’

သူရတပမင်းသားလည်း ဗေဒင်
F.3B. September, 2018.

ကျမ်း တတ်ကျွမ်းသည့် ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားတို့ကို ခေါ်ပြီး...

‘ငါ၏ ထီးနန်းစိုက်ထူပည့်နေရာ ထာဝရ အရပ်ကို တတ်အပ်သေချာ ဖော်ကြကုန်လော့’

ဟု မိန့်တော်မူရာ ပုဏ္ဏားအကျော်တို့က တွက်ချက်ကြည့်ရာ...

‘အရှင်မင်းသား အဝန်းယူလှ(၉၀၀)ရှိ ဤမဏ္ဍိပဒေသ၌ မင်းဖြစ်မည် နိမိတ်လက္ခဏာ ဖေါ်တော်မူကြောင်းပါ ဘုရား’

ဟု လျှောက်တင်တော်မူပါသည်။

မဏ္ဍိပဒေသ အရှေ့မျက်နှာသာသနာ မော်ကွန်း ပေါ်ထွန်းမည့် သုနာပရန္တတိုင်း။ ပစ္စန္ဒရစ်အရပ်ဒေသ၌ “ကဉ္စနာဂီရိ” ရွှေတောင်ကြီးကို အမှီပြု၍ ထီးနန်းစိုက်ထူ မင်းပြုလုပ်တော်မူမည် ဆိုပါက ဓမ္မဒိပတစ်ကျွန်းလုံး ပျံ့နှံ့ထင်ပေါ် ကျော်ကြားတော်မူပါမည်ဘုရား”ဟု လျှောက်ထားခဲ့သည်။

သူရတပမင်းသားသည် ခမည်းတော် အစွဲမ မင်းကြီးထံမှောက် ဝင်ရောက်ပြီး “ခမည်းတော် ပေးသနားမည့်ဆု ယခုပင် အလိုရှိပါသည်ဘုရား”ဟု ပစ္စန္ဒရစ်ဖြစ်သော သုနာပရန္တတိုင်းသို့ သွားရောက်ပါမည်အကြောင်း ခွင့်တောင်းတော်မူရာ မင်းကြီးနှင့် မိဖုရားတို့က အကြံမကြံမိတားသော်လည်း မရသည့်အဆုံး သားတော်ဆန္ဒအတိုင်း သွားစေဟု ခွင့်ပြုတော်မူသည်။

မင်းကြီးလည်း သားတော်သူရတပမင်းသားနှင့် လိုက်ပါမည့်သူများရှိက လိုက်ပါနိုင်ကြောင်း

► ဗိမ္မာကြီးထိက ထူခြားဆွဲထားကြီး ဟားနင်း ၅၇ ခွာ(ရန်ကုန်)

ပြောရာ ထိုအခါ ညီတော် တိဿမင်းသား ညီမတော် မင်္ဂလာဒေဝီနှင့် မုူးမတ်သေနာပတိများ တိုင်းသူပြည်သားများ လိုက်ပါသွားကြလေသည်။

ရွှေငွေရတနာ ဆင်မြင်းရထားတို့ ယူဆောင်ပြီး နန်းတော်မှ အရှေ့စူးစူးသို့ ထွက်ခွာလာရာ (၃)ရက်ခရီးတွင် ရေပြင်ကျယ်ကမ်းနားသို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။ မင်းသား၏

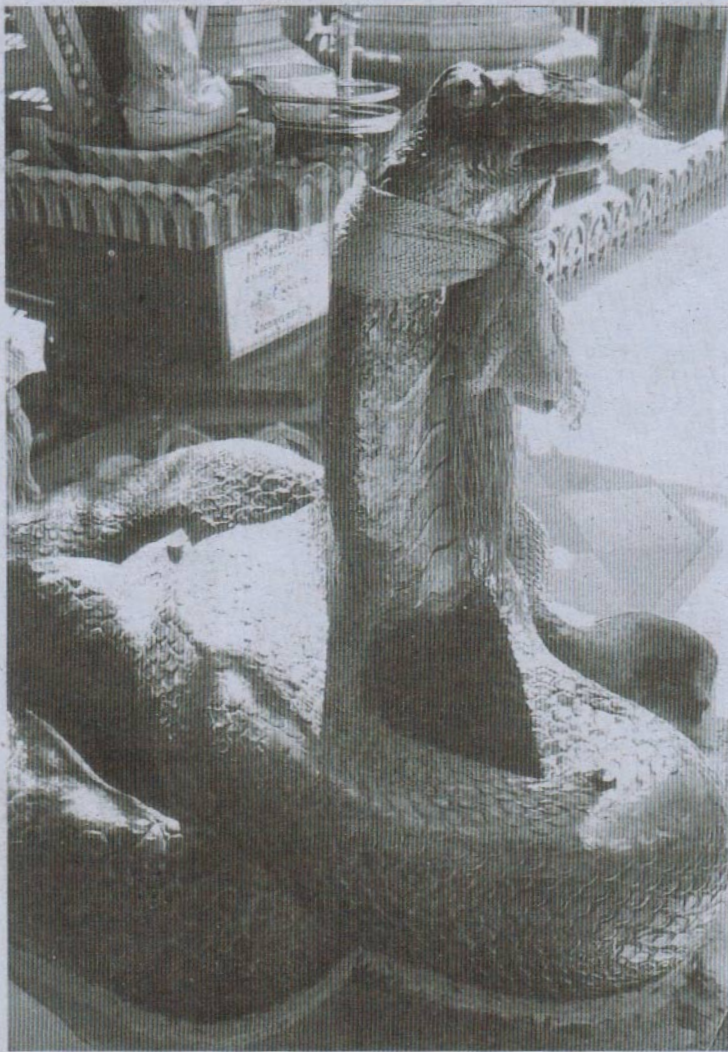
ဘုန်းတန်ခိုးတော်ကြောင့် သိကြားမင်း မြကျောက်ဖျာ တင်းမာ ပူပြင်းလာသောကြောင့် သိကြားမင်းဆင်ခြင်လတ်သော် သူရတပမင်းသား သမုဒ္ဒရာတစ်ဖက်ကမ်း ပစ္စန္ဒရစ်အရပ်သို့ သွားလိုကြောင်း သိရှိလေသောအခါ ဝိသင်္ကြာနတ်သားအား ခေါ်ယူ၍ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရန် မိန့်တော်မူပါသည်။

ဝိသင်္ကြာနတ်သားလည်း သဘော

နက္ခတ္တရောင်ပြည့်မဂ္ဂဇင်း ၁၉

သား
င်းကြီး
သေးပါ
မူလာ
သား
င်းဆို
ဗေဒင်
2018.

www.burmeseclassic.com

◆ မည်သည့်အခါ ဘုရားများမှ မရှိသည့် ခြေကံကြီး

သူကြီးအသွင်ဆောင်လျက် ကြီးစွာသော သင်္ဘောကြီး ဖန်ဆင်းကာ သူရတပမင်းသားတို့ သွားလိုသော ပစ္စန္နရစ်ကမ်းခြေသို့ ပို့ဆောင်ပေးလေသည်။

မင်းသားလည်း မှူးမတ်တို့ကို ကဉ္စနာဂီရိအရပ် ရှာဖွေစုံစမ်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူရာ ဌဌဝတီမြစ်နှင့် ရောဝတီမြစ် နှစ်စင်းအကြား ရှာဖွေရာ မတွေ့ကြောင်း လျှောက်ထားရာ သူရတပမင်းသားလည်း

၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စိတ်တော် ပင်ပန်းလျက် ညည်းတွားမှိုင့်တွေတော်မူရာ သိကြားမင်းလည်း “မဟာဓမ္မိကမည်သော ကျောင်းသခမ်းနှင့် ဒိဗ္ဗစက္ခုရသေ့” အသွင် ဖန်ဆင်းလျက်နေ၏။

မင်းသားလည်း ကဉ္စနာဂီရိမည်သော ရွှေတောင်ကြီးကို ရှာဖွေနေပါကြောင်း လျှောက်ထားရာ ရသေ့လည်း ကဉ္စနာဂီရိမည်သော ရွှေတောင်သည် သုနာပရန္တအရပ်ကို တောင်နှင့်မြောက် ဆယ်ဖို့ ဆယ်စု

ပြုလျက် တစ်စုမျှသော အရပ်၌ ရှိလေ၏။

သွားရောက်ရန် အလို့ငှာ ကရဝိက် ဖောင်တောင်ကို ဖန်ဆင်းခဲ့ပြီး နတ်ပြည်သို့ ပြန်ကြွလေ၏။

‘သိကြားဝိသကြ၊ ဝိုင်း၍အံ့ ရွှေရံမြို့ကြီး တည်လတ္တံ့’

ဟူသော တဘောင်စကားအရ ယခု “ရွှေတောင်မြို့မ” အမည်တွင်သော ကဉ္စနာဂီရိ ရွှေတောင်အနီး မြစ်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်တော်မူသည်။

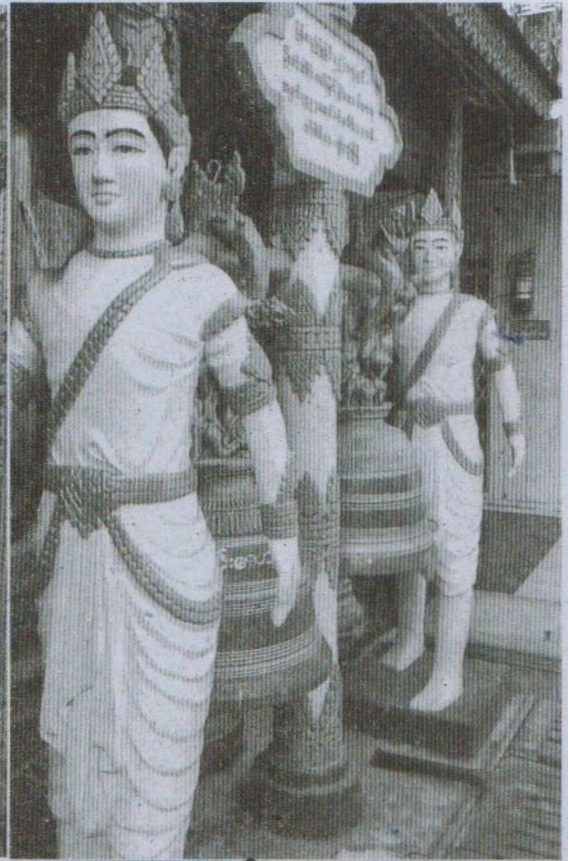
သူရတပမင်းသား တောကစားတော်မူကာ ကဉ္စနာဂီရိတောင်ကို လှမ်းမြင်တော်မူရာ ကျေးငှက်သာရကာ ခြင်္သေ့သစ်ကျား အပေါင်း ကဉ္စနာဂီရိတောင်ကို မစွန့်ခွာဘဲ ပျော်မွေ့စွာနေသည်ကို တွေ့ရှိသည်။

လူတို့ဆိုလျှင် ပို၍ နှစ်သက်ဖွယ် ပင်တကားဟု နှလုံးပိုက်၍ မြို့တည်ထောင်အံ့သောငှာ ပုဏ္ဏားတော်များနှင့် တိုင်ပင်လျက် နိမိတ်တဘောင် နာစေရာ...

‘အာဒိယံးကောင်း၊ ထီးဖြူဆောင်း၊ တိုင်းပေါင်းပြည့်စွာ စိုးလတ္တံ့’

ဟူသော တဘောင် ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။ မင်းသားလည်း ကဉ္စနာဂီရိမြို့တော်ကြီးကို တည်ထောင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

မင်းသားလည်း နက္ခတ်သဘင် ပွဲချီဆင်ရန် ရွေးချက်စေရာ ရွက်ဟောင်းကြွေပြောင်း လမြွေတပေါင်း ရောက်ခါမှ နက္ခတ်သဘင်ဆင်ယင် ကျင်းပသင့်ကြောင်း

လက်ကောက်လှေသို့ ကုန်းလောင်းတော်ကြီး ကုန်းလောင်း ကြေးမောင်းလောင်း (၁၇)လုံးမှ နှစ်လုံးတစ်လုံး

လျှောက်ထားရာ ကဉ္စနာဂိရိမြို့ တော်သားအားလုံး စည်တီးလျက် ဒေဝါဂိရိနတ်တောင်သို့ များစွာ သော ပရိသတ်တို့ ထွက်တော်မူ သည်။

ဤသို့အားဖြင့် တပေါင်းလ ကျရောက်တိုင်း ရွှေနတ်တောင် ပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် ကျင်းပလာခဲ့ရာ ယနေ့ထိတိုင် ဖြစ်ပါသည်။ သူရတပ မင်းကြီးလည်း နန်းစည်းစိမ်တွင် ပျော်မွေ့ခြင်း ရှိတော်မူရာ ရသေ့ ရဟန်းပြု၍ တောထွက်တော်မူ လေသည်။

ကဉ္စနာဂိရိမြို့ ပျက်စီးခြင်း
သူရတပမင်းမှ (၃၆)ဆက်

မြောက် တနင်္လာနံမင်း လက်ထက် ရောက်သောအခါ တဘောင် ပေါ် လာခဲ့ပါသည်။

‘ပုဏ္ဏားဆုံး တိုင်းအလုံး နိဂုံးရပ်ကြီး ဖြစ်လတ္တံ့’

ဟူသော စကားပေါ်လာပြီး “ကဉ္စနာဂိရိ” ပြည်ကြီးလည်း ပျက်စီး သွားခဲ့ရာ ဇနပုဒ် နိဂုံးရွာကြီးမျှသာ ကျန်ရစ်လေတော့သည်။

ဗုဒ္ဓဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
“နတ်တောင်”သို့ ကြွတော်မူခြင်း

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်တွင် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဘုရားဖြစ်တော်မူ ပြီးနောက် ဒုတိယဝါကို ရာဇဂြိုဟ် ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဝါဆို

တော်မူပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ရွှေဉာဏ် တော် ကွန်ယက်ကို ဖြန့်ကြက်တော် မူသည့်အခါ “ကဉ္စနာဂိရိ” နိဂုံးကြီး နှင့် ဒေဝါဂိရိတောင်ရှိ ဆွေတော် မျိုးတော် အပေါင်းတို့ကို မြင်တော်မူ လေသည်။

ဆွေတော်မျိုးတော် အပေါင်းနှင့် တကွ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်း ချမ်းသာသုခ ရကြမည်ကိုလည်း ကောင်း ဗုဒ္ဓဘာသာ အဓွန့်ရှည်စွာ တည်တံ့မည်ကို လည်းကောင်း မြင်တော်မူပါသည်။

ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် နောက်လိုက်သံဃာ မပါ တော်မူဘဲ တစ်ပါးတည်း ဒေဝါဂိရိ

မင်းကြီးကို သိကြားမင်းညွှန်ပြနေပုံ

ရှေးဟောင်းစည်တော်ကြီး ထားရှိရာနေရာ

နတ်တောင်” သို့ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၄ ခုနှစ်(ဘီစီ-၅၈၇)တွင် ကြွတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်၌ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျယ်ပြန့်စွာ မထွန်းကားသေးသည့်အပြင် နိဂုံးသူ နိဂုံးသားတို့သည် “နတ်” ကိုးကွယ်သည့် အလေ့အထ အကျင့်စရိုက်သာ ရှိနေသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်သားအသွင် ဖန်ဆင်းတော်မူပြီး ကြွတော်မူခဲ့ပါသည်။

နတ်တောင်သို့ ရောက်သောအခါ သိကြားမင်း ဖန်ဆင်းအပ်သော ရတနာပလ္လင်ပေါ်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေတော်မူပါသည်။

ထိုနေ့ညတွင် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၌ နေကြကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာ

၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တို့ကို တရားရေအေး တိုက်ကျွေးတော်မူပြီး ခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော်တို့ ကွန့်မြူးတော်မူရာ အရပ်ရှစ်မျက်နှာတွင် ထွန်းလင်းတောက်ပပြီး ဒေဝါဂီရိ တစ်တောင်လုံး ထိန်လင်းလျက် ရှိနေပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်မှာ နိဂုံးသူ၊ နိဂုံးသားတို့ တောင်ထက်သို့ တက်ရောက်ကြည့်ရှုရာ ပလ္လင်ထက်၌ ဓမ္မရစ်ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းတောက်ပြောင်လျက်ရှိသော နတ်သားအသွင်နှင့် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ကြ၍ “ရွှေအဆင်း တောက်ပနေသော နတ်မင်းကြီး” ဟု ထင်မှားလျက် ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ကြလေ၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ “နတ်တောင်” ဟု ခေါ်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ “ရွှေနတ်

တောင်” ဟု ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်သားအသွင်ဖြင့် (၇)ရက်ပတ်လုံး တရားဓမ္မများ ဟောပြောဆုံးမတော်မူလေသည်။ တရားဒေသနာ ကြားနာကြရပြီး အချို့သော ပရိသတ်တို့မှာ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် တကွ ငါးပါးသော သီလတို့၌ မြကြကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်

မြန်ကြွေတော်မူ

(၈)ရက် မြောက်သောနေ့တွင် အနာဂတ်ကာလကို ရွှေဉာဏ်ဇော် (အနာဂတံသ) ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူရာ ဤရွှေနတ်

တောင်ထိပ်တွင် ငါဘုရား ကိုယ်စား နတ်သားအသွင်ဖြင့် “နိမ္မိတရုပ်ပွား တော်” ကိုထားခဲ့ပြီး ထိုနိမ္မိတရုပ်ပွား ရွှေနတ်သားကို အုတ်အင်္ဂုတေတို့ ဖြင့် စေတီတော်တစ်ဆူ တည်ထား လျှင် သာသနာတော်ခေတ်မှ နှစ် ပေါင်းများစွာ ကာလပတ်လုံး ထွန်း လင်းတောက်ပမည့် အဖြစ်ကို မြင် တော်မူသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် နိဂုံးသူ နိဂုံးသားတို့နှင့် သတ္တဝါအားလုံး လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စီးပွားချမ်း သာမင်္ဂလာ ဖြစ်စေရန် ငါဘုရား ကိုယ်စား နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်ကို ဘုရားစေတီ ပြုလုပ်ကိုးကွယ်ကြစေ ရန် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ရင်ငွေလှူပြီး ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လည် ကြွမြန်းတော်မူပါသည်။

နိမ္မိတရုပ်ပွားနတ်သား ထားရှိရာ ဘုရားအနီး လေရှူပေါက်ထားပြီး စေတီ ခြုံငုံတည်ထားတော်မူပါ သည်။ [ပုံတွင် မြားဖြင့် ညွှန်ပြထား သည်ကို ချပါ]

သရေခေတ္တရာမြို့တည်
ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီး
ရွှေနတ်တောင်စေတီ ပြုပြင်ပြီ

*သာသနာတော်နှစ် ၁၀၁ ခုနှစ် (ဘီစီ ၅-ရာစု)တွင် ဒုတ္တဘောင် မင်းကြီး သရေခေတ္တရာပြည်ကြီးကို တည်ထောင် မင်းပြုတော်မူပါသည်။ မင်းကြီးသည် “ရွှေတောင်”မြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ် ဆင်ခြင်မိသည်မှာ... ‘ငါသည် ဘုရားသာသနာတော်အတွင်း ယင်းပြုဆော်လည်း ဘုရားရှင်၏ “အဓ္မ တော်”ဟူ၍ တစ်စုံတစ်ရာမျှ ယူမပြင်

▲ ထားရှိရာ ဆွေသိင်္ဃန်မြေ သွားတောင်ဘုရားတောင်ခြေ

ပစ္စေရဓချေ ထို့ကြောင့် ဤသို့ သစ္စာပြခဲ့သည်။ ငါသည် ဤလပြတ်တပေါင်း လပြည့်နေ့ နံနက်တွင် ဘုရားမြတ်စွာ၏ ဒီဃကာပြ ထိုက်ပါက ဆံတော် ဖတ်တော် ညပ်ရိုး တော်တို့တွင် အဆူဆူသော မွေတော် ဖတ်တော်များ ဖူးမြင်ရပါကြောင်း’ ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုတော်မူ၏။

ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး မကိုဉ်တော် ဦးသျှောင်တို့မှာ သရီရဓာတ်တော် တို့ ကြွလာသည်ကို မှူးမတ်တို့ မြင်လျှင် မင်းကြီးကို လျှောက်တင် ကြ၏။

မင်းကြီးက လက်တော်ဖြင့် စမ်းသပ်လိုက်သော် (၆)ဆူသော ဓာတ်တော် ရရှိတော်မူသဖြင့် အလွန်အကျူး ကြည်ညိုတော်မူ သဖြင့် သရီရဓာတ်တော်တို့ကို ရွှေကြတ်၌ ထည့်ထားတော်မူပါ သည်။

ဝိဿနိုးဗိဗုရားနှင့် စန္ဒဒေဝီဗိဗုရား တို့သည် နှစ်ပေါင်း(၁၄၀)ကြာမြင့်၍ ပြိုကျနေသော လူတစ်ရပ်ခန့်သာရှိ သော ရွှေနတ်တောင်စေတီတော်

ကို ဆင့်ပွား၍ ထပ်မံ တည်ထားလို သဖြင့် မင်းကြီးထံ ဓာတ်တော် တောင်းကြကုန်၏။

မင်းကြီးလည်း ဓာတ်တော်(၂) ဆူသာ ပေးသနားတော်မူသည်။ သို့ပါ၍ ဗိဗုရားတို့မှ အရှင်သူမြတ်တို့ ထံ ဓာတ်တော် မွေတော် တောင်းခံ ရာ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တို့မှ လျှောက်ပတ်သော ဌာနများမှ...

- ❖ ရွှေအဆင်ရှိ ပဲနောက်ပမာဏ တတ်တော်(၄၀)ဆူ၊
 - ❖ ပုလဲအဆင်ရှိ ဆန်ကျိုးပမာဏ တတ်တော်(၄၀)ဆူ၊
 - ❖ ချားစေ့အဆင်ရှိ ပုန်ညင်းစေ့ ပမာဏ ရှိတတ်တော်(၁၀၀)ဆူကို ယင့်ဆောင်၍ ဗိဗုရားတို့ကို အပ်နှင်းခဲ့ပါသည်။
- ဗိဗုရားနှစ်ပါးသည် ဓာတ်တော် (၁၈၂)ဆူကို ဣပနာထည့် တည် ထားရန် အုတ်အင်္ဂုတေတို့ကို ဖြိုဖျက် ရာ ဘုရားရှင်ကိုယ်စား နိမ္မိတရုပ်ပွား တော်ကို ဖူးမြင်ကြုံတွေ့ရ၍ ဝမ်းသာ ပီတိဖြစ်ပြီး ရွှေစေတီတစ်ထပ်၊ ငွေစေတီတစ်ထပ် မွမ်းမံပြီး (၁၁၅) တောင်အမြင့်ရှိ စေတီ တည်ထား

ကြော်ငြာ စောင်ပါ။

ကျားမွန်လျှင် အားသန်ရမည်

အမျိုးသား အားနည်းရောဂါ
(ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး)

ဖြစ်တတ်သူများမှာ...

၁။ မေထုန်မှ လွန်ကဲသူများ။

၂။ သဘာဝမဟုတ်သော ဟတ္ထ
မေထုန်ပြုသူများ။

၃။ ကုန်ခန်းသွားသော သုက်၏
ဓာတ်နှင့် အင်အားများကို
ဆေးဝါးဓာတ်စာနှင့် ပြန်လည်
မဖြည့်ဆည်းသူများ။

၄။ အပျော်အပါး လိုက်စားသူများ။

၅။ သားကြောဖြတ်ထားသူများ။

၆။ မြစ်ခြောက်နာ ရှိသူများ။

၇။ အဆုတ်ရောဂါ ရှိသူများ။

၈။ လေဖြတ်ဖူးသူများနှင့် လေငန်းရောဂါရှိသူများ။

၉။ ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါရှိသူများ။

၁၀။ လိပ်ခေါင်းရောဂါ ရှိသူများ။

၁၁။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ရောဂါဆိုပြီး အလွယ်တကူ ပြောဆိုနေကြ
ပေမယ့် အမှန်တကယ်တော့ ပန်းညှိုးပြီးမှ ပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်
ကြတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါဝေဒနာခံစားရတဲ့ လက္ခဏာများကတော့...

၁။ လိင်တံ တောင့်တင်းခိုင်မာမှု မရှိခြင်း။

၂။ လှုပ်ရှားရုံသာ လှုပ်ရှားပြီး ပျော့နေတတ်ခြင်း။

၃။ ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောဂါကိုယ်ပါ ရှင်လန်းမှုမရှိခြင်း။

၄။ မောပန်းလွယ်ခြင်း။

၅။ အစားအသောက် ပျက်ခြင်း။

၆။ ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တစ်ရက်လျှင် အိပ်မရ
တတ်ခြင်း။

၇။ သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း

စတဲ့ အချက်များဟာ ပန်းညှိုးရောဂါရှိသူများရဲ့ ခံစားရတဲ့
ဝေဒနာလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ ပန်းညှိုးခြင်းဝေဒနာရဲ့ လက္ခဏာတွေရှိလာတာကို ဆေး
ပညာအသိမရှိဘဲ အချိန်မီ ကုသမှုမခံခဲ့ရင် ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အဓိကဖြစ်တဲ့
ရသာရည်၊ အသွေး၊ အသား၊ အဆီ၊ အရိုး၊ ခြင်ဆီ၊ သုက်ဆိုတဲ့
သင်္ချိုရဓာတ်(၇)ပါး အဆင့်ဆင့် ကုန်ခန်းပြီး မူလ ပန်းညှိုးရာက
ပန်းသေခြင်း ဘဝမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတတ်ပါတယ်။

ပန်းသေရောဂါ အဆင့်ရောက်ပြီဆိုရင် ...

၁။ ငှေးတစ်လုံးတက်ခြင်း။

၂။ ကာမရာဂစိတ် ကုန်ခန်းခြင်း။

၃။ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း။

၄။ သလုံးသားများ ခြောက်ခြင်း။

၅။ သလိပ်အုပ်စု ခန်းခြောက်ခြင်း။

၂၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

၆။ နှုတ်ခမ်း၊ လျှာ ဖြူခြင်း။

၇။ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း။

၈။ စကား မပီသခြင်း။

၉။ စသံ၊ နသံ မကွဲပြားခြင်း။

၁၀။ လိင်ချောင်းသေးပြီး တို
ဝင်ခြင်း။

၁၁။ ဆီးပြတ်တောက် ပြတ်
တောက်သွားခြင်း စတဲ့
လက္ခဏာများ ဖြစ်လာ
တတ်ပါတယ်။

ပန်းညှိုးခြင်းလက္ခဏာ (၇)ချက်နဲ့ ပန်းသေခြင်း လက္ခဏာ
(၁၁)ချက်ကို တွေ့ထိခံစားနေရပြီဆိုရင် မေ့လျော့ပေါ့ဆမနေပါနဲ့။

“ပြည်စိုး” အထူးကုတိုင်းရင်းဆေးခန်းကို အမြန်အရောက်လှမ်းခဲ့ပါ။

မြန်မာ့နန်းတွင်း အကြောပညာရှင် နေလဝိဇ္ဇာဆရာကြီး
ဦးစံမြင့် (တဆ-၁၂၇၄) နဲ့ ဆရာဦးစိုးမော် (တဆ-၂၆၁၁) တို့က
အမျိုးသား အားနည်းရောဂါ (ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးရောဂါ) များအပြင်
အခြားရောဂါများဖြစ်တဲ့ ...

၁။ လေငန်း၊ လေဖြတ်၊

၂။ အကြောကပ်၊ အကြောညှပ်၊

၃။ လေးဖက်နာ၊

၄။ ကျီးပေါင်းရောဂါ၊

၅။ နှလုံးသွေးကြော ပျက်ရောဂါ၊

၆။ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊

၇။ သွေးချို၊ ဆီးချိုရောဂါ၊

၈။ ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊

၉။ အစာအိမ်ရောဂါ၊

၁၀။ အာရုံကြောရောဂါများကို အကြောပညာ၊ ဆေးပညာဖြင့်
နာယလေးပါးနှင့် ကိုက်ညီကာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာ
ပျောက်ကင်းအောင် အောင်မြင်စွာဖြင့် ကုသပေးနေပါပြီ။

တွေ့ဆုံဆက်သွယ်နိုင်သည့် လိပ်စာ ...

မြန်မာ့နန်းတွင်း အကြောပညာရှင်
နေလဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နှင့် သား ဦးစိုးမော်
ပြည်စိုး အထူးကုတိုင်းရင်းဆေးခန်း
အမှတ် (၁)၊ လိပ်ကန်အနီး၊ တောက်ဘက်မင်း
ကျိုက္ကဆံ ဘုရားဝင်း၊ သယံဇာတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
Ph : 09 31054631, 09 251021871

www.burmeseclassic.com

အင်းဝိဇ္ဇာ အောင်ဟိတ်ဆရာတော်ကြီး

ဘာအန္တရာရ

နှင့် ထူးခြားအံ့ဖွယ်များ

မောင်မျိုးသန့်
(မအူဝင်)

မအူဝင်မြို့နယ် “အောင်ဟိတ်”
ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တစန္ဒြိ
အကြောင်းအား ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီ
လ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း။
တမုက်နာ(၂၄၁)တွင် ရေးသားခဲ့
ပြီး ဖြစ်ပေသည်။

ယခုလည်း ဆရာတော်ကြီး၏
ဝိဇ္ဇာရေပညာရပ် များစွာတွေ့ထုံမှ
လက်လှမ်းမှီသရွေ့ တစ်စိတ်
တစ်ဒေသအကြောင်းကို ထပ်မံ၍
ရေးသား တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော် လောင်းလျာသည်
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ သာစည်
မြို့နယ်၊ နန်းကံကျေးရွာတွင်
၁၂၆၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၉)
ရက်၊ မာယနက္ခတ်နှင့် ဝန်းယုဉ်၍
ဖွားမြင်ခဲ့ပါသည်။

နန်းကံကျေးရွာသည် မုက်ဆတ်
အနော်ရထာမင်း လက်ထက်တွင်
သာသနာပြုဇော ရှင်အာရဟံထေရ်
မြတ်မှ ကြွရောက် သာသနာပြုရင်း
“ကျော်ရွာသိမ်”နှင့် “အောင်ရွာ
သိမ်”တို့အား နန်းကံရွာတွင် သိမ်
သမုတ်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုသိမ်တော်ကြီးများ၏ ပရိပုဏ်၌
ဇကုန်ကြီး တည်ရှိလေသည်။ ကန်
လိမ်တပ်လည်တွင် ဒန်သလွန်ပင်များ
အစီအရီ စိုက်ပျိုးထားပါသည်။
ဝိသုဒ္ဓိရောင်သန်းဝန်သော အရွက်များ
သည် ကန်အတွင်း ဇကုမျက်နှာပြင်ပေါ်
သို့ လုံဝ ကြွေကုန်ပြီး မရှိသည့်မှာ
ယနေ့ထက်တိုင် ဖြစ်ပါသည်။

သိမ်တော်၏ ပရိပုဏ်အတွင်း
ဝင်ရောက်မိသော ကျွဲနွား၊ ဝက်၊
ကြက် စသော တိရစ္ဆာန်များမှာ
သေဆုံးရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သိမ်
တော်၏ အဝန်းအဝိုင်းတွင် ညစ်ညမ်း
မှုအား မနှစ်သက်သော သဘော

▲ သက်ဆက် (၇၅)နှစ်တွင် မုက်ဆတ်တွင် ရိုက်ကူးထားသော
အင်းဝိဇ္ဇာ အောင်ဟိတ်ဆရာတော်ကြီးပုံတော်

ဆောင်ပေးသည်။

လူသူတော်အဖြစ် အဖြူဝတ်၊ အညိုဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်အချို့တို့သည် ယင်းသိမ်တော်တွင် အဓိဋ္ဌာန် လာရောက် ဝင်သည်ရှိသော် နံနက်လင်း သည့်အချိန်၌ သိမ်နှင့်ဝေးရာ လယ်ကွင်းစပ်တွင် လဲကျမေ့မြောနေလေ့ရှိကြလေသည်။ အကျင့်စရဏ အားနည်းမှုများကြောင့် ဖြစ်တန်ရာ၏။

ရှင်အရဟံမထေရ်မြတ် သမုတ်တော်မူခဲ့သော ယင်းသိမ်တော်ကြီးများတွင် အစောင့်အရှောက်များမှာ သန်လျက်ကိုင် ဘီလူးများဖြစ်သည်ဟု ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ကြီးမှ မိန့်ကြားခဲ့ဖူးလေသည်။

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် သိမ်တော်ကြီးများဖြစ်သော “ကျော်စွာသိမ်” နှင့် “အောင်စွာသိမ်” တော်ကြီးများအား ရွာခံဆရာတော်ကြီး ဦးသုမနမှ ဆက်လက် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားလေသည်။

ဆရာတော် လောင်းလျာသည် ငယ်စဉ်ကပင် ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ထံတွင် စာပေများ သင်ကြားခဲ့လေသည်။ အသက်(၉)နှစ်အရွယ်တွင် သာမဏေဘဝဖြင့် စာပေများ ဆက်လက် သင်ယူခဲ့ပြီး အသက်(၂၀)တွင် ရဟန်းဘဝကို ခံယူခဲ့လေသည်။

စာပေပရိယတ္တိ နှစ်ပျိုးသည်နှင့် ဆရာတော်မှ အရှင်စန္ဒြအပါဝင် ရဟန်း(၃)ပါးအား အထက်ဂိုဏ်း ဝိဇ္ဇာဓရပညာရပ်များကို အမွေပေးခဲ့လေသည်။

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ဗြိစ္ဆာ

အပင်စောင့်

နတ်

ဆရာတော်

ကြမယ့်လမ်း

ကို

လိုက်ဖို့

ဟု...

ရာသီ ကြတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် ကျီးတာရာ စန်းယဉ်နက္ခတ်မိချိန် ည (၁၂)နာရီ(၁)မိနစ်တွင် ဆိုင်ရာပွဲများဖြင့် ဝိဇ္ဇာဓရပညာရပ်များ၏ အခြေခံမူလဖြစ်သော မှော်စဉ်များ တက်၍ အထက်ဂိုဏ်းတော် ပညာရပ်များ စတင် ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။

ပါရမီရှိသူများပီပီ မှော်စဉ်များအား သိဒ္ဓိထူးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ရာ ဆရာတော်မှ အင်းပိုင်းဆိုင်ရာ ပညာများအား ဆက်လက် ပေးအပ်ခဲ့လေသည်။

(၁၅)နှစ်ခန့် ဝိဇ္ဇာဓရ ပညာစခန်းများ၊ ကျင့်စဉ်များ၊ အဓိဋ္ဌာန်စခန်းများ၊ ဓုတင်ဆောင်ခြင်းများ၊ သားသတ်လွတ်ဆွမ်း၊ သစ်သီးဆွမ်း၊ ဘတ္တပိုဏ်ဆွမ်း၊ ရေဆွမ်း၊ သွေးလွတ်သားလွတ်ဆွမ်း၊ မီးလွတ်ဆွမ်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်များ အားထုတ်ခဲ့လေသည်။

ထိုသို့ ကျင့်ဆောင်လာရာ ဝိဇ္ဇာကြီးများ၊ နတ်များမှ ပြောကြားသည်များကို သိရသည့် အကြားဓာတ်များ

ဖြင့် စတင် ဓာတ်ဖွင့်ပေးခြင်း ခံခဲ့ရပါသည်။ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်များ မမြင်နိုင်သည်များကို မြင်တွေ့နိုင်သော အမြင်ဓာတ်၊ မနောဓာတ်၊ အလင်းဓာတ်နှင့် စေတိဇာတ်အာဏာပိုင် ဓာတ်များအား ထူးကဲစွာ ရရှိတော်မူခဲ့လေသည်။

စာသင်ဘက်ဖြစ်သော ဆရာတော်ဦးသံဝရ ကျောင်းထိုင်ရာ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မအူပင်မြို့သို့ ရောက်ရှိပြီး ထိုမှ (၃)မိုင်၊ (၂)ဖာလုံဝေးသော အောင်ဟိတ်ကျေးရွာသို့ အလည်အပတ် ရောက်ရှိတော်မူခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်မှ အရှင်စန္ဒြအား ခေတ္တ ကျောင်းအပ်ခဲ့ပြီး ရန်ကုန်သို့ ကြွသွားလေသည်။ ရက်မှ လသို့ ကြာမြင့်လာသော်လည်း ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ပြန်လည် ကြွလာခြင်းမရှိ၍ ရွာလူထုမှ အရှင်စန္ဒြအား ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်အဖြစ် ကျောင်းအပ်လေသည်။

ခေတ္တလာရောက်ခြင်းမှ ၁၂၉၈ ခုနှစ်၊ သက်တော်(၃၅)နှစ်တွင် ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်အဖြစ် ရောက်ရှိသွားပါလေတော့သည်။

ထိုစဉ်က အောင်ဟိတ်ကျေးရွာသည် အိမ်ခြေ(၃၅)လုံးမျှသာရှိသော ရွာသိမ်ရွာငယ်လေး ဖြစ်ပါသည်။ မြွေကိုက်ခံရသူများနှင့် ပယောဂဝေဒနာရှင်များအား ဆေးကုသပေးခြင်း၊ ယောနယ်ဆောနယ်မှ ပညာသည်များ၏ ယှဉ်ပြိုင်မှုများအား အထက်ဂိုဏ်းတော် ဝိဇ္ဇာဓရပညာများဖြင့် အောင်ပွဲအလို့ငှာ ခံရမြဲ

ခံခဲ့ရပါ
မြင်နိုင်
သော
အလင်း
ဓာတ်
မူခဲ့လေ
ဆရာ
ထိုင်ရာ
အပင်မြို့
င်၊ (၂)
င်ဟိတ်
ရောက်
စန္ဒြအား
ကုန်သို့
လသို့
ကျောင်း
ကြွလာ
စန္ဒြအား
အဖြစ်
၁၂၉၈
)နှစ်တွင်
ဘ်အဖြစ်
သည်။
ကျေးရွာ
ဘရှိသော
ပါသည်။
ပယောဂ
ကုသပေး
ပ်မှ ပညာ
များအား
ရပညာ
ခံရမြဲ
er, 2018.

ဖြစ်ပေသည်။
ထို့ကြောင့် ဆရာတော်၏ ဂုဏ်
သတင်းမှာ တစ်နယ်လုံးတွင် ပျံ့နှံ့
သင်းကြိုင်လျက် ရှိနေပါတော့သည်။
ဆွမ်းခံအပြန်တွင် ဘုရားအား
ဆွမ်းကပ်ရန် သပိတ်တွင်းမှ ဆွမ်း
များအား လက်ဖြင့် ထိမိသည်နှင့်
မစင်တုံးများ၊ လောက်ကောင်များ
ဖြစ်သွား၍ သပိတ်အား စွန့်ပစ်လိုက်
ရလေသည်။
ဆရာတော်မှာ ရွံရှာလွန်းသဖြင့်
ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း မပြုတော့ဘဲ
ဝိနည်းနှင့်အညီ သပိတ်သစ်အား
ရေကျင်း၍ ဘုဉ်းပေးတော်မူလေ
သည်။
ဆရာတော်၏ မိန့်ကြားချက်အရ
ရွာသူ(စုန်း)၏ ပညာစမ်းခြင်းဖြစ်
ကြောင်း သိရှိ မှတ်သားခွင့်ရခဲ့လေ
သည်။ ကျောင်းတိုက်ရှိ ဦးပွင်းနှင့်
သာမဏေများအား နေ့ညစာဝါများ
သင်ကြားပို့ချမြဲ ဖြစ်ပါသည်။
ကျေးရွာအလှူပွဲများသို့ ကြွလေ
တိုင်း ကပ္ပိယကာရကအဖြစ်
ကျွန်တော် လိုက်ပါရမြဲ။ အပြန်တွင်
နေဝင်၍ မိုးချုပ်သည်က များလေ
သည်။ မှောင်ထဲတွင် လမ်းလျှောက်
သူ ဟူ၍ ဆရာတော်နှင့် ကျွန်တော်
သာလျှင် ရှိပေသည်။ သစ်ပင်ကြီး
များအောက် ရောက်သည်နှင့် ဆရာ
တော်၏ ခြေလှမ်းများ ရပ်တန့်လိုက်
လေသည်။ အပင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်
ကာ နှုတ်မှ...
'အပင်စောင့်နတ် ဆရာတော်ကြွယ်
လမ်းကို လိုက်ပို့'
ဟု မိန့်ကြားလေသည်။

အပင်စောင့်နတ် ရောက်ရှိလာပြီး
ဆရာတော်နှင့် စကားပြောလျက်
လိုက်ပါလာသည်များအား မကြာ
ခဏ ကြုံခဲ့ရလေသည်။ ရုက္ခစိုးနတ်
များ လိုက်ပါပို့ဆောင်သည်ကိုလည်း
ကြုံခဲ့ရလေသည်။ **(စကားချပ်-
နတ်၊ ရုက္ခစိုးများသည် မမြင်အပ်
သော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၍ ကျွန်တော်
အနေဖြင့် မြင်တွေ့နိုင်ခြင်း မရှိပါ။)**
ဘဲချောင်းကျေးရွာ ရှင်ပြုပွဲသို့
ရောက်ရှိလေသည်။ ရွာခံဆရာ
တော်ကြီးများနှင့် စကားလက်ဆုံ
ကျနေရာ မှောင်သည့်အချိန်သို့
ရောက်ရှိလာသည်။ ည(၉)နာရီတွင်
သာမဏေကြီးများမှ လှေဖြင့် လိုက်
ပို့လေသည်။
လပြည့်ညမို့ လ၏ အလင်းရောင်
အောက်တွင် အေးဆေးစွာ လှော်
ခတ်လာကြသည်။ ကောင်းကင်ယံ၌
မီးလုံးများ ရွေ့လျားသွားလာနေ
သည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။
ဆရာတော်မှ...
'လပြည့်ညမို့ စုန်းမီးတောက်စားတာ'
'တိမ်ဆိုင်တိမ်ညွန့်ကို တက်စား
နေတာ'

ဟု မိန့်ကြားလေသည်။
သာမဏေများမှ...
'စုန်းမီးတွေကို အောက်ပြတ်ကျအောင်
လုပ်ပြပါဘုရား'
ဟု လျှောက်ထားလေသည်။
'စုန်းမီးတွေ အောက်ကျတာနဲ့ လှေကို
အပြန်လှော်ရမယ်'
ဟု ဆရာတော်မှ မိန့်ကြားလေ
သည်။
လှေကို ရပ်တန့်စေကာ ဆရာ
တော်မှ မိမိ၏ ညာလက်ညှိုးအား
ဂါထာ(၇)အုပ်စုပ်ပြီး စုန်းမီးများ ရှိ
ရာသို့ လက်ညှိုးညွှန်လျက် ကြက်
ခြေခတ်သဏ္ဌာန် စက်ကြိုးများ ဖြတ်
လိုက်သည်နှင့် တောက်စားနေသော
စုန်းမီးများမှာ ရေထဲသို့ တဝုန်းဝုန်း
ပြုတ်ကျလေသည်။ လှေကို အပြင်း
လှော်၍ ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိကြ
သည်။
ကျောင်းတံခါးများ လုံခြုံစွာ ပိတ်
ထားရသည်။ **“စုန်းမီးများမှာ
လိုက်၍ ကိုက်တတ်ကြောင်း”**
ဆရာတော်မှ ပြောပြလေသည်။
မကြာမီ ကျောင်းပတ်လည်မှ
လေတိုးသံကဲ့သို့ တဝီဝီ မြည်သံများ
ကြားရလေသည်။ စုန်းမီးများ လိုက်
လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်မှ
မိန့်ကြားပြီး...
'နင်တို့ကို သက်သက်လုပ်ခြင်း မဟုတ်၊
ငါ့ပညာ ထက်၊ မထက် သိလို၍ စမ်းသပ်
ခြင်းသာဖြစ်တယ် လိုရာသွားကြ'
ဟု မိန့်ကြားလိုက်သည်နှင့် စုန်း
မီးလုံးများ ပျောက်ကွယ်သွားပါလေ
တော့သည်။
လူသွားလမ်းနှင့် ကျောင်းဝန်း
နုဗျာရောင်ဖြူမူရင်း ၂၇

အတွင်း မြက်နှင့် ကိုင်းပင်များ ထူထပ်နေလျှင် ဆရာတော်မှ အင်းသူကြီး ကွင်းပိုင်ကြီး ဦးစံလှဘော်အား...

“ဦးစံ... မြက်တွေ ပြင်ကောင်းတော့တူး ရှင်းပေးဦး”

ဟု မိန့်ကြားမြဲ ဖြစ်လေသည်။ နောက်နေ့ နံနက်တွင် ကိုင်းခတ်စားဖြင့် ခုတ်ထားသည့်အလား မြက်များ ရှင်းလင်းနေမြဲ ဖြစ်လေသည်။

၁၃၃၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ညဦးဦးယံအချိန်တွင် ကျွန်တော်အပါအဝင် (၇)ဦးအား ပညာစခန်းတက်ရန် အုန်း၊ ငှက်ပျောပွဲ (၁၁)ပွဲအား ဘုရားခန်းရှေ့တွင် ကြိုတင် စီစဉ်ထားရသည်။ သောက်အင်းများအား ဆိုင်ရာပွဲများတွင် တင်ထားရလေသည်။ ဆရာတော်မှ...

“ကြတ္တိကာ နက္ခတ်နဲ့ ကျီးတရာတို့ဆုံတဲ့ စန်းယဉ်နက္ခတ်မိချိန်မှာ မင်းတို့ကို ပညာစခန်းရဲ့ မူလဖြစ်တဲ့ မှော်စဉ်တက်ပေးမယ်။ မှော်စဉ်အောင်ရင် ဆရာတစ်ဆူဖြစ်မယ်။ မအောင်ရင် ကိုယ့်ရဲ့ ဘဝဌာနဆက်ကာ ပါရမီတတ်ခံ မရှိလို့ဘဲ”

ဟု မိန့်ကြားပါသည်။

စန်းယဉ်နက္ခတ်မိချိန် ညဦး(၁၂) နာရီ (၁)မိနစ်တွင် ဆရာတော်မှ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားရှင်များအား ပင့်စိတ်အပ်နှံခြင်း၊ ဝိဇ္ဇာဝရပညာရပ်ကိုထီးတော်၏ “အမိန့်တော်ပြန်တမ်း” အား ရွတ်ဆိုအပ်နှံခြင်း ပြုပါတော့သည်။

ဆရာတော် စီမံထားသည့် ပွဲတင်သုံးကွက်အင်းမှ သုံးဆယ့်ခြောက်

ပညာတက်တဲ့

အများထဲမှာ

မင်းတို့

နှစ်ယောက်သာ

မှော်စဉ်

အောင်တာဟာ

ထူးခြားတဲ့

ပါရမီကြောင့်

ပဲ...

ကွက်အင်းထိ အင်းချပ်များအား နံ့သာရည်ဖြင့် သောက်ရလေသည်။

ကျွန်တော်အပါအဝင် နှစ်ဦးသာလျှင် ပွဲတက်မှော်စဉ် အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးအား အထက်ဂိုဏ်းတော်၏ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများစအား ဆရာတော်မှ အကျယ်တဝင့် ဖတ်ကြား၍ စည်းဖျက် စည်းပေါက်ခြင်း မရှိစေရန် ဩဝါဒပေး၍ သွန်သင်ဆုံးမတော်မူပါသည်။

‘ပညာတက်တဲ့ အများထဲမှာ မင်းတို့နှစ်ယောက်သာ မှော်စဉ်အောင်တာဟာ ထူးခြားတဲ့ ပါရမီကြောင့်ပဲ။ မပျက်အောင် ဆော့ထိန်းကြ’

ဟု မိန့်ကြားပါလေသည်။

အင်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ ရန်တိုက်၊ အောက်လမ်းတိုက်၊ မိစ္ဆာတိုက်၊ ဇော်ကနီ၊ ဇော်ကနက်တိုက်၊ ကထပျံတိုက်၊ ကထတိုက်၊ သင်တိုက်၊ ရွာသူတိုက်၊ ရွာသားရွာသီး တိုက်

အောက်လမ်းတိုက်၊ တို၊ ကြီးတို၊ လေး၊ အောက်တို၊ လူတိုက်၊ အင်းတိုက်နှင့် အစွဲများဖြစ်သော နဂါးစွဲ၊ ခိုစွဲ၊ ဝါစွဲ၊ သိုက်စွဲ၊ သင်္ကစွဲ၊ အစိမ်းစွဲ၊ အပင်စွဲ၊ ဘူးအလုံးအစွဲများ အား အသေးစိတ် သင်ကြားပို့ချ၍ ပညာများ ပေးအပ်ပါသည်။

မည်သို့ ကုသရမည်များအား အသေးစိတ် သင်ကြားပို့ချလေသည်။

ဆယ့်နှစ်လရာသီ ကောင်းကင်နက္ခတ်ဖမ်းပုံများအား အသေးစိတ် သင်ကြားပေးပါသည်။

‘ဒီညဟာ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ည၊ ဆေးပေါင်းဆုံ ညလဲ ဖြစ်တယ်။ မင်းတို့ မပြင်ဘူး၊ မကြံတူးတဲ့ သိုက်နန်းကို ပြပေးမယ်။ သိုက်နန်းထဲက ရတနာတွေဟာ နောင်ပွင့်မယ့်ဘုရား လျှာရမယ့် ပစ္စည်းတွေ စိတ်နဲ့ မပြစ်မှားရဘူး။

မင်းတို့ ဆေးဥပဿုဖြစ်အောင် ဆရာတော် တာဝန်ယူတယ်။ ဂုဏ်တော်ကွန်ဆာကို အပတ်တစ်ထောင်ပြည့်အောင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး ပုတီးစိပ်ကြ၊ အခါကျ ချိန်ရောက်မှ ပြန်ကြလာမယ်’

ဟု မိန့်ကြားရင်း ကျက်သရေခန်းသို့ ကြွမြန်းသွားပါလေတော့သည်။

အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးပတ် ပြည့်သွားသည်။ ညောင်းညာမှုကြောင့် စကြာထလျှောက်ရလေသည်။ ကျွန်တော်၏အတွေးထဲသို့ “ဆေးပေါင်းခသည့်ည” အကြောင်း စိတ်ကူးဝင်လာသည်။

ဝါသနာထုံမြဲဖြစ်သော ကဗျာရေးစပ်မှုအား စတင်ရေးသားခြင်း ပြုမိလေသည်။

အေးပေါင်းခသည် မိမိတို့

- စိပ်စပ်ပြင်ခြေ ရှိအတွင်းမှာဖြင့်
လောကီသားတွေ အမှန်ပင်အောက်ပါတူ
အတွင်းဒီပါစခန်းရယ်က ဝိဇ္ဇာတို့ရဲ့အဓိဌာန်ပြေ။
- ဆေးပေါင်းခသည် ညဉ့်လွှာရုံမှာ
စန်းသော်တာရှင် ဗဟိုရဲတစ်ကယ်ပင်ရောက်ပါမှ
ကုန်းနက်ရယ် ရှင်သူငယ်နှင့်
ကုမ္ဘာသယ မနောယရယ်လို ထွက်ပေါ်ဒီချိန်။
- နက္ခတ်ကယ်ကြံ ပဌမတွေ့ရုံသည် ဆေးတော်ပွားလ
တတ်နိုင်မိတ်ကိုဆောင် အောင်ပါစေကြောင်း
အောင်ဆုတောင်း၍ ဂိုဏ်းတော်မှော်စဉ်
တက်ရောက်ဝင်သည် အောင်ခြင်းမင်္ဂလာတည်စေသောပဲ။

သိုက်နန်းရှင်နှင့် သားမြီးယပ်ကိုင်
များ၊ အခြွေအရံများ၊ သိုက်စောင့်
ဘီလူးများအား တွေ့မြင်ကြရလေ
သည်။ သိုက်နန်းရှင်နှင့် အားလုံးမှ
လက်အုပ်ချီလျက်...

‘ဆရာတော်ဘုရားအား လာရောက်
ဂါရဝပြု ဦးခိုက်ပါသည် ဘုန်းဘုရား’
ဟု လျှောက်တင်ကာ ရိုသေစွာ
ဖူးမြော်ကန်တော့ကြပါသည်။

ဆရာတော်မှ ရရှိသည့် အချိန်တို
အတွင်း သိုက်နန်းရှင်အား နိဗ္ဗာန်
ရောက်ကြောင်း တရားဒေသနာ
အား ဟောကြားချီးမြှင့်၍ ကျွန်တော်
တို့မှ “မေတ္တာသုတ်” သုံးကြိမ် ရွတ်
ဆို ပူဇော်ပေးမှုအား သိုက်နန်းရှင်နှင့်
အပေါင်းအဖော်များမှ ဝမ်းမြောက်
စွာ နာယူ၍ သာဓု အနုမောဒနာ
ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

သိုက်နန်းရှင်မှ...
‘ဆရာတော်နှင့် ဆရာနှစ်ဦး သိုက်စွဲများ
ကုသသည့်အခါ တပည့်တော်မှ ပါဝင်
ကျယ်၍ ပါဝင်သည့်ဆည်းခွင့်အား လျှောက်
ထားတောင်းပံ့ပါသည် ဘုရား’
ဟု လျှောက်ထားသည်နှင့် ဆရာ
တော်မှ “ကောင်းပြီ” ဟု အသိ

ယင်းအထက်ပါ ကဗျာအား
မှတ်တမ်းတင် ထားရှိခဲ့ပါသည်။
ညဉ့် (၁)နာရီ၊ (၃၀)မိနစ်တွင်
ဆရာတော် ကြွလာလေသည်။
သာမဏေ၊ ဦးပဉ္စင်းနှင့်ကျောင်းသား
များမှာ အိပ်မောကျလျက်။ ရှေ့တည့်
တည့် လယ်ကွင်းဆီသို့ လျှောက်
လှမ်းရင်း သတ်မှတ်နေရာတွင်
ဆရာတော်မှ ရပ်တန့်လိုက်သည်။
လက်တွင်ကိုင်ထားသော ဆေး
ကြိမ်လုံးဖြင့် မြေတွင် စက်ဝိုင်း
သဏ္ဌာန် စည်းချလေသည်။ ဤ
သတ်မှတ်စည်းအပြင်သို့ မထွက်ရန်
မှာကြားသည်။ (စကားချစ်။ ။ သိုက်
နန်းဖော်ရာတွင် မည်သည့် အုန်း၊
ငှက်ပျောပွဲမျှ မပါဝင်ပါ။)

ဂါထာမန္တန်များအား ဆရာတော်
နှုတ်မှ တိုးညှင်းစွာ ရွတ်ဆိုလျက်
ဆေးကြိမ်လုံးဖြင့် မြေပြင်အား သုံး
ချက်ရိုက်လိုက်သည်နှင့် လေကြမ်း
များ တိုက်ခတ်လာခြင်း၊ မိုးခြိမ်းသံ
များ၊ လျှပ်ပန်းလျှပ်နွယ်များ ထူးခြား
စွာ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို ထိတ်လန့်

တုန်လှုပ်စွာ တွေ့မြင်ရလေသည်။
မြေပြင်မှာ လှုပ်ယမ်းလာ၍
တော်လည်းသံများ ကြားနေရပါ
သည်။ စည်းဝိုင်းနှင့် ဝါးတစ်ပြန်ခန့်
အကွာရှိ မြေပြင်မှာ အခိုးအငွေ့များ
ထွက်လာပြီး မြေသားများ ကွဲအက်
လာသည်ကို တွေ့မြင်ကြရပါသည်။
သိုက်နန်း၏ စုလစ်မွမ်းချွန်များ
အား စတင်တွေ့မြင်ရပြီး မြေပြင်ပေါ်
သို့ သိုက်နန်းမှာ ဖြည်းဖြည်းချင်း
ပေါ်ထွက်လာလေသည်။ ဆရာ
တော်မှ...

‘သိုက်နန်းကို နှောင့်ယှက်ခြင်းမဟုတ်
မြင်ဖူးအောင် ကြည့်ခြင်းသာ ဖြစ်တယ်။
ရတနာများအားလုံး ပြစ်မှားခြင်းမပြု’
ဟု မိန့်ကြားလေသည်။

သိုက်နန်း၏ ခမ်းနားတင့်တယ်
သော အရောင်အဝါတောက်ပမှု
အား တွေ့မြင်ရလေသည်။ သိုက်နန်း
၏ တံခါးဝ ပွင့်လာသည်နှင့် အတွင်း
မှ ရတနာပစ္စည်း မြောက်များစွာ
အား ရွှေတောင်ကြီးအလား တွေ့
မြင်ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အမှတ်ပြုလိုက်ပါတော့သည်။ သိုက်နန်းရှင်မှ...

‘ဘုရားတပည့်တော်တို့အား ခွင့်ပြုပေးတော်မူပါဘုရား’

‘ဟု လျှောက်ထားပြီးသည်နှင့် သိုက်နန်းကြီးမှာ တဖြည်းဖြည်း မြေအောက်သို့ ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားပါလေတော့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အချိန်သုံးပါး နက္ခတ်မိချိန်တွင် ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်၌ ထွက်ရပ်ပေါက်အင်းအား အင်းကစားလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်အား သင်ကြားပေးပြီး ဖြစ်သော်လည်း မိန့်ကြားသည်မှာ...

‘မင်း... အင်းယာစားနွဲ့ကွယ်သော တယ် အသက်ဝယ်ဝယ်နဲ့ ထွက်ရပ်ပေါက်သွားလိမ့်မယ်။ သတ္တဝါတွေ ကယ်ဖို့နဲ့ သာသနာပြုဖို့ရှိသေးတယ်’

ဟု မိန့်ကြားခဲ့ဖူးလေသည်။

ကျွန်တော်နှင့်အတူ မှော်စဉ် အောင်ထားသူ မောင်စိုးလွင် (သ/မဦးစီးဌာန)မှာ ဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ စည်းပေါက်ထားကြောင်းကို သာသနာစောင့် နတ်မင်းကြီးများမှ ဆရာတော်အား လျှောက်ထားပါလေသည်။ ထိုအင်္ဂါသားရှိ မှော်စဉ်များ ပညာရပ်များအား အပြီး ပြန်လည်သိမ်းရန် ဆက်လက်လျှောက်ထားလေသည်။

ဆရာတော် ဘုရားခန်းဝင်၍ အရပ်(၁၀)မျက်နှာ စည်းချပြီးသည်နှင့် ပေးအပ်ထားသည့် ဂိုဏ်းတော် ပညာရပ်များအား သိဒ္ဓိထူး အာဏာ စက်ဖြင့် ပြန်လည် သိမ်းဆည်းလိုက်

၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သိုက်နန်းကို
နောင်ယက်ခြင်း
မဟုတ်
မြင်ဖူးအောင်
ကြည့်ခြင်းသာ
ဖြစ်တယ်...

လေသည်။ (စကားချပ်။ ။ စည်းပေါက်၍ ပညာ အသိမ်းခံရသူများသည် ရေမန်းပြုလုပ်ရာ၌ပင် အစွမ်းသိဒ္ဓိ မရှိတော့ပါ။)

အိပ်မက်တွင် သာဝတ္ထိ စမတောင်သို့ တောလမ်းခရီးမှ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါသည်။ တရားအားထုတ်ရာ ခြေတံရှည် ကျောင်းလေးများ၊ တောင်ပေါ်ရှိ စေတီတော်အား ဖူးမြော်ခဲ့ရပါသည်။

ကျောင်းကြီး အပေါ်ထပ်သို့ ရောက်ရှိပြန်ရာ ခေါင်းရင်း ထိုင်ခုံကြီးပေါ်တွင် ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ထိုင်လျက် ရှိနေရာ ကျွန်တော်မှ ဆရာတော်ကြီးအား ဦးချ ထိတ်ဖြည့်ပါသည်။

ထို့နောက် အခန်းတွင်းမှ သင်္ကန်းရုံလျက် ဆရာတော်ကြီးများ စီတန်းကြွရောက်လာကာ ကြမ်းပေါ်တွင် အစဉ်အတိုင်း ထိုင်၍ သီတင်းသုံးနေကြပါသည်။

ဇနက်ဆုံး ဇနက်ရှိလာသော ဆရာတော်မှာ ကျွန်တော်၏ ဆရာ

ရင်းဖြစ်သော ဆရာတော်ဦးစန္ဒ ဖြစ်သည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင် ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။

ခုံပေါ်၌ သီတင်းသုံးနေသော ဆရာတော်ကြီးမှ မိန့်ကြားသည်မှာ...

‘မင်းရဲ့ ဆရာတော်ဟာ ထွက်မှာပို့ ထွက်ရပ်ပေါက်ပြီး ဆရာတော်တွေနဲ့ တွဲပြီး ပြဿနာ မကြာခင် ထွက်လမ်း ထွက်စခန်း ဖြန့်တော့မှာ’

ဟု မိန့်ကြားပြီးသည်နှင့် မြင်ကွင်းအားလုံး ပျောက်ကွယ်သွားပြီး အိပ်မက်မှ နိုးခဲ့ရလေသည်။

ဆရာတော်အား လျှောက်ထားရာမှ...

‘မင်းကို ပိဋကိရိ ဆရာတော်ကြီးတွေက ကြိုတင်ပြီး ပြဿနာဟာ မကြာခင် ပါလဲ ထွက်တော့မှာ’

ဟု မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ထွက်လမ်းသို့ မမြန်းမီ ဆရာတော်မှ ကျွန်တော့်အား ထွက်ရပ်ပေါက်ကျင့်စဉ်များ၊ သိဒ္ဓိထူးကျင့်စဉ်များ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်များအား အမြဲမပြတ် သင်ကြားပေးလေသည်။ ဂိုဏ်းတော်၏ စည်းကမ်းများအား နာယူကျင့်သုံးရန်၊ စည်းမပေါက်ရန် သတိပေး ဆုံးမတော်မူပါသည်။

ဆရာတော်၏ ဘယ်လက်ဖဝါးပေါ်တွင် စတုရန်းသဏ္ဌာန် မှိုင်းကိုင် စက္ကူအား တင်ထား၍ ညာလက်ဖဝါးဖြင့် ရိုက်လိုက်ပြီး ဖလားအတွင်းရှိ ရေထဲသို့ ယင်းမှိုင်းကိုင်စက္ကူအား ထည့်လိုက်ရာ စက္ကူပေါ်တွင် ဇာန်ရောင် အင်းကွက်များနှင့် ဖမကြီးလေးလုံး ကြီးလေးငြိပ် အင်းဆန်

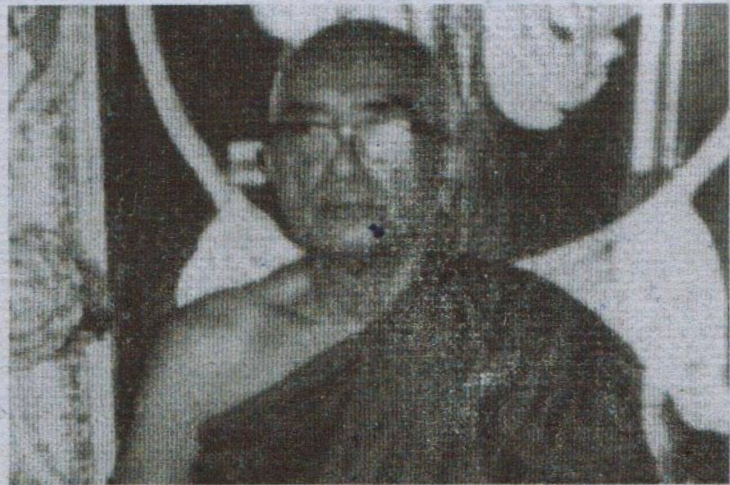
များ အလိုလျောက် ပေါ်လာသည်
အား ထူးကဲစွာ မြင်တွေ့ခွင့်ရလေ
သည်။

အခါသင့်သည့်အချိန် ဆရာတော်
မှ ငွေပြန်စီရင်နည်းအား လုပ်ပြ
သည်ကို ထူးဆန်းအံ့ဩစွာ တွေ့ရှိခဲ့
ရပေသည်။ (စကားချပ်။ ။ ငွေပြန်
မှာ ငွေစက္ကူတစ်ရွက်အား စီမံ
ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် ဈေးဆိုင်
တိုင်းတွင် မည်မျှ သုံးစွဲစေကာမူ
ငွေကုန်သွားခြင်းမရှိပါ။ ဆရာ
တော်မှ ငွေပြန်အား မလုပ်အပ်
ကြောင်း၊ ငရဲကြီးကြောင်း မိန့်
ကြားပါသည်။)

ဆရာတော်မှ လောကီဝိဇ္ဇာဝိသု
ကြီးများ၊ လောကုတ္တရာ အရိယာ
ဝိဇ္ဇာဝိသုကြီးများ၏ မဟာဒီပါ
အတွင်းစခန်းကြီး (၁၈)စခန်းနှင့်
စခန်းငယ်(၉)စခန်း၏ ဌာနေများ
သည် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်များ မသိရှိနိုင်
ကြောင်း မိန့်ကြားပြီး စခန်းတည်
နေရာ ဌာနများအား ပြည့်စုံစွာ မိန့်
ကြားခဲ့၍ မှတ်တမ်းပြုထားရှိခဲ့ပါ
သည်။

၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လတွင်
ဆရာတော်ကြီး နာမကျန်းဖြစ်၍
ရက်ရှည်သွားရောက် ပြုစုပေးခဲ့ရ
လေသည်။ ဝါဆိုလဆန်း(၉)ရက်၊
နေအိမ်ဓာတ်နန်းတွင် ည(၁၁)နာရီ
ခန့်၌ အောင်ဟိတ်ဆရာတော်ကြီး
ကိုယ်တော်တိုင် ရပ်လျက် အပူဇော်
ခံနေသည်ကို ထူးခြားဆန်းကြယ်စွာ
တွေ့မြင်ရ၍ ဖူးမြော်ဦးခိုက်ခွင့်
ရလေသည်။

မိုးသောက်သည်နှင့် အောင်ဟိတ်
ဆရာတော်ကြီး ည(၁၁)နာရီခန့်က

ခန္ဓာဝန်ချ၍ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်
မူကြောင်း လာရောက် အကြောင်း
ကြားလေသည်။

ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်ချမည့်
အချိန်တွင် ခန္ဓာကိုယ်မှ လင်းလက်
တောက်ပသော အလင်းတန်းများ
အား တွေ့မြင်ရပြီး ခန္ဓာဝန်ချသည်
နှင့် အလင်းတန်းများမှာ ကောင်းကင်
ယံသို့ တက်ရောက် ပျောက်ကွယ်
သွားပါလေတော့သည်။

ဆရာတော်ကြီးအား ရေချိုးပြီး
ဆံချစဉ် ဦးခေါင်းအတွင်းမှ ပြောင်
လက်သော ရွှေအပ်လေးများ
အထက်သို့ ပျံထွက်သွားသည်ကို
ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်ရခြင်း၊ လက်
မောင်း သွေးပြန်ကြောမှ ဆင်းသက်
လာသော ဓာတ်လုံးအား တွေ့မြင်
ကြရပါသည်။ (စကားချပ်။ ။ အရေ
ပြားမှာ ပျော့အိပါးလွှာနေခြင်း
ကြောင့် ဓာတ်လုံးအား စမ်းသပ်
ကိုင်တွယ်၍ ကြည့်ရှုခြင်းဖြစ်
သည်။) ဓာတ်လုံးမှာ လက်မောင်း
မှ လက်ဖျံသို့ ဆင်းသက်လာပြီး
နောက် အလိုလို ပျောက်ကွယ်
သွားပါလေတော့သည်။

ခန္ဓာဝန်ချ၍ (၃)ရက်ခန့်ကြာ၍
အိပ်မက်တွင် ရွှေတိဂုံဘုရားရင်ပြင်
တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဝိဇ္ဇာဝိသု
ရိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး ဦးခန္ဓ
ဇောတိ၊ အင်းဝိဇ္ဇာဝိသု အောင်
ဟိတ် ဆရာတော်ကြီး ဦးစန္ဒြေနှင့်
ဘွဲ့အမည်မသိ သိဒ္ဓိရင် ဆရာ
တော်တို့ ရပ်လျက် သီတင်းသုံးနေ
ခြင်းအား ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးစွာဖြင့်
အကြိမ်ကြိမ် ဦးခိုက်၍ ကန်တော့
လိုက်ရပါလေတော့သတည်း။

[အောင်ဟိတ် ဆရာတော်ကြီး
သက်တော်(၈၀)၊ ဝါတော်(၆၀)
အရောက် ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ
ဆန်း(၉)ရက်၊ သောကြာနေ့ည
(၁၁)နာရီအချိန်တွင် ခန္ဓာဝန်ချ၍
အင်းဝိဇ္ဇာဝိသုအဖြစ် ထွက်လမ်း
စခန်းသို့ မြန်းကြွတော်မူခဲ့ပါ
သည်။]

[သက်တော်(၇၅)နှစ်တွင် မှတ်
တမ်းတင် ရိုက်ကူးထားသော
ဆရာတော်ကြီးဦးစန္ဒြေ၏ ပုံတော်
အား ထည့်သွင်းပေးပို့ပါသည်။]

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆလ(တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တံဆိပ် (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လက်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လက်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရွှေထောင်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေတိုင်းသွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မျှတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂီတနယ်မှာ စည်းနပ်စားဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ် မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမူပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆပ်ပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမူးခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွန်နေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုသန်း

အမှတ်-၅၂/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

4687
၁၃၁၂

ဝဲး

၀၀၀၀၄

သီးကျ၊
င်းပေး

ထောင့်

ရ်လား။

တယ်။

ကောင်း

စားတာ

တ်သလို

လေငန်း

ထိုးခြင်း၊

ဖြစ်ခြင်း၊

လဲထိုင်

ွက်ခြင်း၊

ပျောက်

စစ်စေရုံ

နာကင်း

ကောင်း

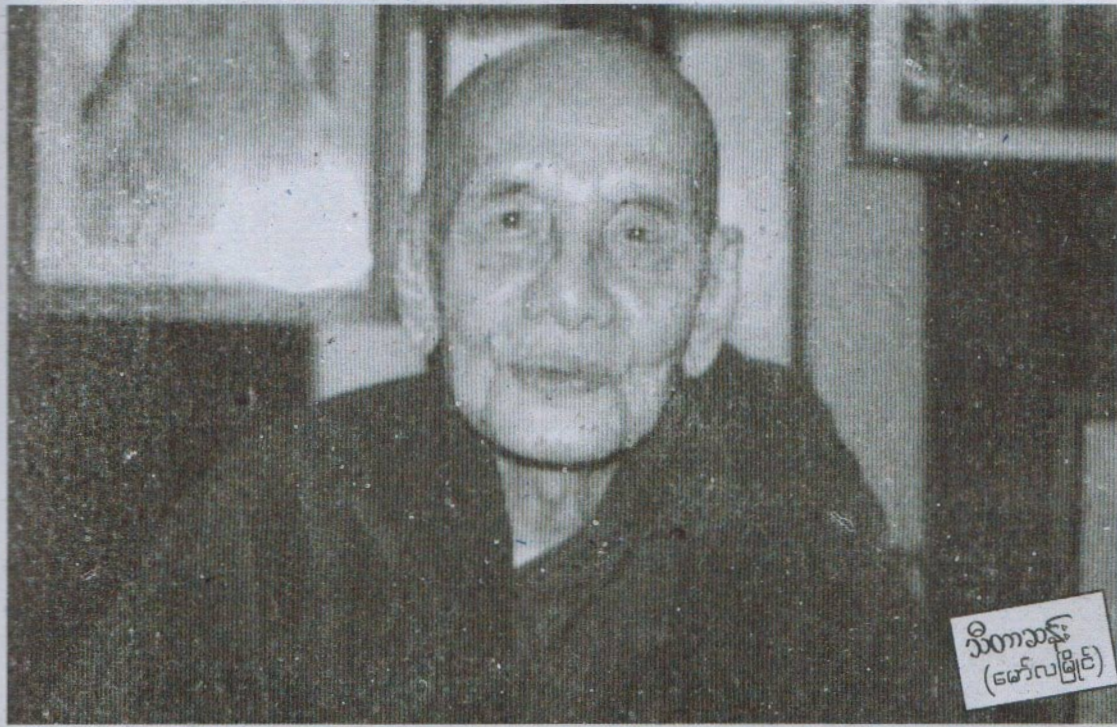
မားတွေ၊

တ် ဒီဆေး

တ်သတင်း

ပနေပါပြီ။

၆၃၂

သီတာသန်း
(မော်လမြိုင်)

◆ ကော့ပေါက်ဆရာတော်ကြီး သက်တော်(၁၀၅)နှစ်ပွင့်တော် [အဆောင်မှူး ကိုးကွယ်ထားသည်]

သက်တော်ရှည် သိဒ္ဓိရှင်ဆရာတော်ကြီးများ၏

အဓိပ္ပာယ်နက်နဲသော စကားတော်များ(၃)

သိကြားမင်း ရှိဦးသော ကော့ပေါက်ကျောင်းနှင့်
ပြဒါးသေ ရွှေဖြစ်ခြင်း

၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၈)ရက်
ကြာသပတေးနေ့...

‘ကော့ပေါက်ဆရာတော် ဟောတာတွေ မှတ်တမ်း
ရေးထားကြ။ နတ်တွေ မတ်ဘတ်ရပ်နေတယ်။ သိကြား
မင်း ချီးမွမ်းတယ်။

F.5A. September, 2018.

သတ်ထားရမှာက သိကြားမင်း ဖန်းဆင်း၊ ဖန်တီးလို့
ရတယ်။ လှလှပပ လာတာ မဟုတ်ဘူး။ အရပ်ဆိုးဆိုး
နဲ့ လာတယ်။

ဘုန်းကြီး ရန်ကုန်မှာ စာလိုက်နေတုန်းက ငယ်ငယ်ပဲ
ရှိသေးတယ်။ အသက်(၃၀)လောက်ပဲ ရှိဦးမယ်။
စောစော ထတယ်။ အခုလဲ စောစောထတယ်။

သူလာတယ်။ သိကြားမင်း လူအိုယောဉ် ဆောင်

နုဗ္ဗဏ္ဍာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၃

www.burmeseclassic.com

ထားတယ်။ ဘုန်းကြီး ဘိန်းမုန့်လှူတယ်။
ကူညီသွားတယ်။

လူတွေက အဲဒီလို အိုအိုလာရင်
ရှောင်ကြတယ်။ သတိထားကြ။ ဆန်း
ကြယ်တယ်။ စိတ်ကောင်းကောင်းထား
ကြ။

ဟိုးငယ်ငယ်က ကြည့်ထားတဲ့
စာတွေ။ ငယ်ငယ်က ဖတ်ထား သင်ထား
တာတွေရှိလို့ သိတာ။ စာမရှိရင် ဘယ်သိ
မလဲ။ သညာအမှတ်ကောင်းလို့။ အခု
ဘယ်ဖတ်နိုင်မလဲ။ မျက်စိမှ မကောင်း
တာ။

ဆရာတော် ဘာတရားတွေ ဟော
တယ်ဆိုတာ အသိအမှတ်လုပ်ထား။
နောင်လာနောက်သားတွေ သိဖို့။ ဟန်
ဆိုတာ ကိုယ့်ဖို့။ **မာန်ဆိုတာ မကောင်း
ဘူး။**

ရန်ကုန်မှာလဲ စာလိုက်တယ်။
မန္တလေးမှာလဲ စာလိုက်တယ်။
မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်က ဗန်းမော်
ဆရာတော်တို့၊ သင်္ဂဇာဆရာတော်တို့၊
မ.တစ်လုံးကြေ ခင်ကြီးဖျော်တို့ စာတွေ၊
ဘုရားဟောတဲ့ တရားစာတွေ ကျက်မှတ်
ခဲ့တာ။

ဘုန်းကြီး လေး-ငါးတန်းက စာတွေ၊
တိုင်း ဖတ်တယ်။ “အလွဿာဓာနာရီ” တဲ့။
စာမှာတင်မက ဝဇ္ဇာကိုယ်ထဲမှာလဲ ရှိရမယ်။

ပညာနဲ့ ဥစ္စာဟာ လူကို မိတယ်။ ပညာတတ်ဖြစ်ပြီး
ဆိုက်ကားနင်းနေရင် ပညာဟာ အလကား ဖြစ်သွား
မယ်။

သူဌေးက ကြေးဝတ်ထားရင်လဲ အခေါက်ရွှေလို့
ထင်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ပညာတတ်သူဟာ ပညာကို
အသုံးချတတ်ရမယ်။

မ.တစ်လုံးကြေ ခင်ကြီးဖျော်ကို ရွှေဖြစ်နည်း မသိ
ဘူးလားလို့ မေးတယ်။ ခင်ကြီးဖျော် သင်္ကန်းခြံပြီး
ခဏစဉ်းစားတယ်။

၃၄ နက္ခရာရောင်ခြည်ပဏ္ဍရင်း

◆ ဆရာတော်ကြီး သက်တော်(၁၀၀)နှစ် ဖန်ချိန်

ဪ...ဘာလို့ မရေးကြတာလဲ၊ ဘုန်းကြီးကို ငေး
ကြည့်နေကြတယ်။

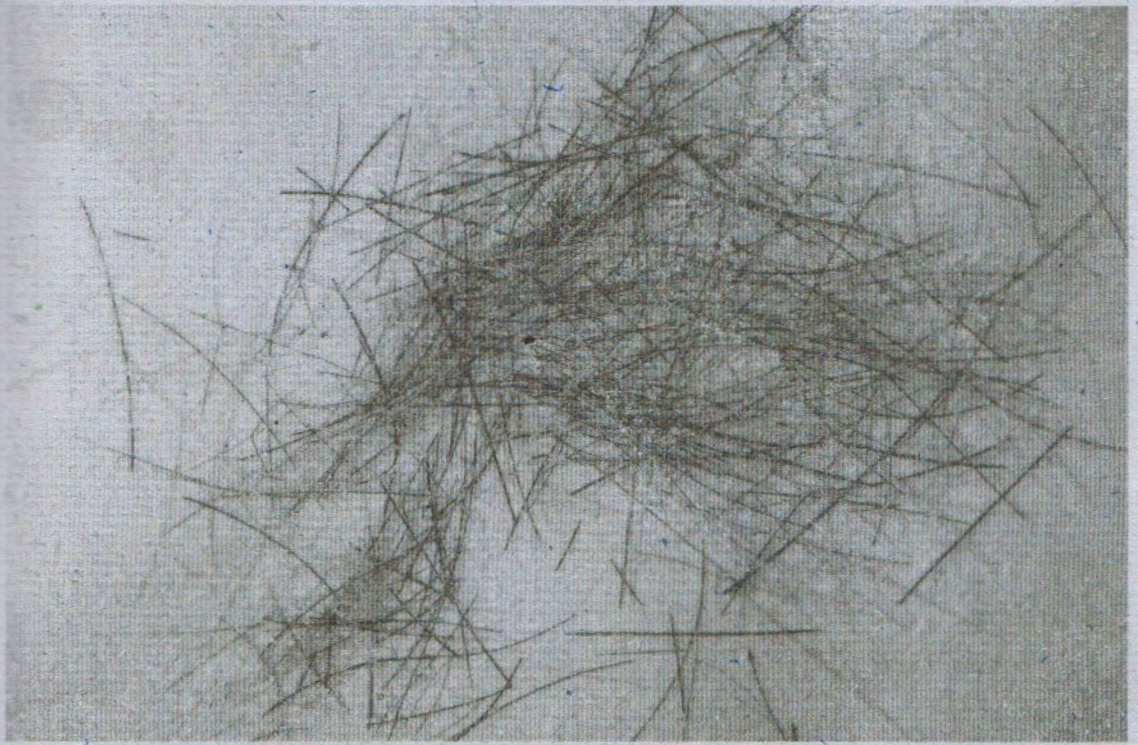
“စိန်-ဆေး-ကန့်-ဝက်-ဒုတ်-ဟင်း-လက် သတ္တကုတ္တံ ဆေး
ပေါင်းစုံ ဘိက္ခု အပါဝါသင့်” တဲ့။

လုံနဲ့တစ်လုံးပဲ ထိုးတော့ ရွှေဖြစ်တယ်။ ရဟန်းတောင်
မကိုင်သင့်ဘူး။ ခြောက်မူးအရွယ် အလုံးလေး တစ်လုံး
ရတယ်။ စက္ကူနဲ့ ထုပ်ထားတယ်။

ညဿအိပ်ပြီး မနက်လင်းလာတော့ ဘုရားကို
ပြောပြမိလို့ ပြစမ်းဆိုပြီး ပြလိုက်ရင် ပြာဖြစ်နေတယ်။

F.5B, September, 2018.

www.burmeseclassic.com

◆ ကော့ပေါက်ဆရာတော်ကြီး၏ ဆံတော်များ [အဆောင်မှူးထံတွင် ကိုးကွယ်ထားသည်]

ဘုန်းကြီးငယ်ငယ်က အုန်းဆန်ကြီးနဲ့ ဖိုဆွဲပြီး ရွှေလုပ်တယ်။ အခု မလုပ်တော့ပါဘူး။ ဟိုဘုန်းက ဘုန်းကြီး ဖိုဆွဲတော့ အစား မမက်ဘူး။ ဖိုတရား ဖိုပဲ မက်တယ်။

“ဆေးဒန်းဖိုးမျှော် အာယုကပ်ကျော်ဆေး”ကို ပျားရည်နဲ့ ဘုန်းကြီး အသက်လေးဆယ်ကျော်ကတည်းက သောက်တယ်။ အသက်လေးဆယ်မှာ အမေ နို့စို့ထားတာတွေက ကုန်ပြီလေ။

ဆေးရာဇဝင်က

ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး အသက်(၈၀)လောက် ဟက်လက်ကြီး မေ့နေတယ်။ ကိုရင်တစ်ပါး ရောက်လာတယ်။ ခါးမှာ ဆေးပုလင်း ချိတ်ထားတယ်။ ကယ်ရမယ့်အလှည့် ရှိလို့။

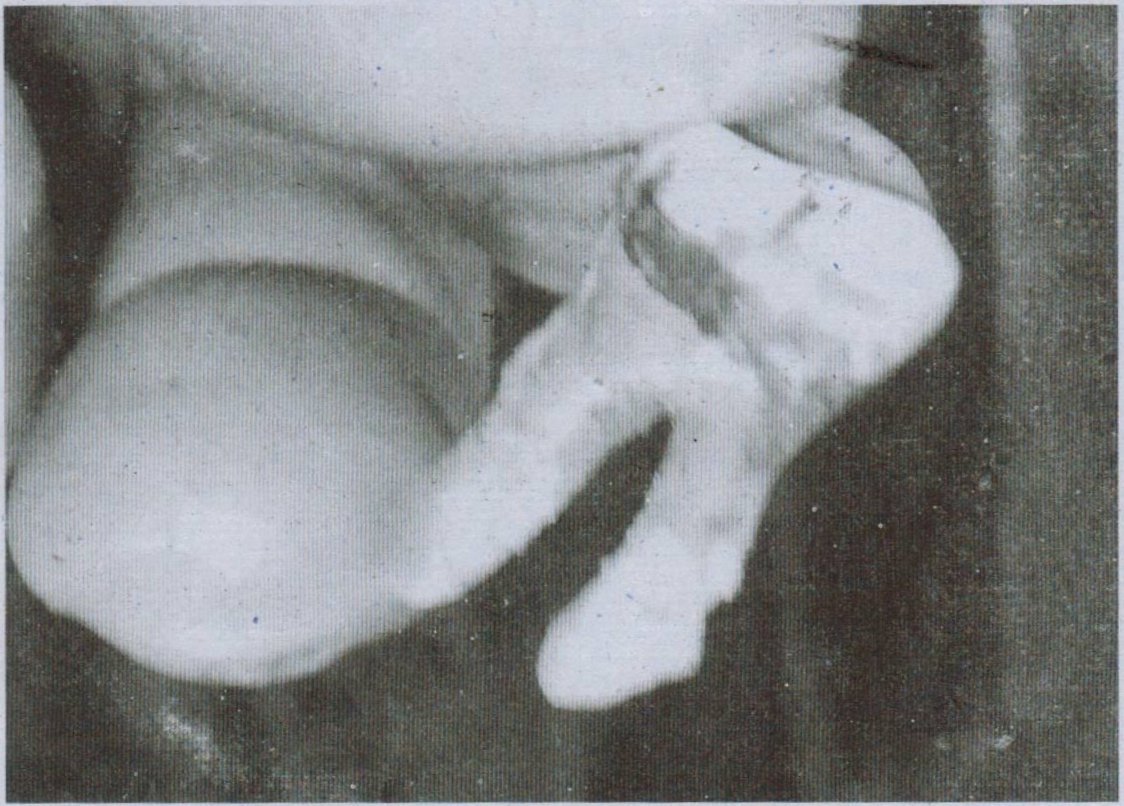
မေ့နေတဲ့ ဘုန်းကြီးပါးစပ်ထဲကို ပုလင်းထဲက ဆေးလောင်းထည့်ပေးလိုက်တယ်။ ဟက်လက်မေ့နေတဲ့ ဘုန်းကြီး ထထိုင်ပြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးမယ်။ ပြောတယ်။ ဆေးအစွမ်းပြတာ။

အံ့သြကြပြီး မေးကြတယ်။ ကိုရင် ဘယ်အချိန်က သင်္ကန်းဝတ်လဲဆိုတော့ အင်းဝခေတ်ကလို့ ပြောပြီး ပျောက်သွားတယ်။

ရဟန္တာဆေး၊ ဝိဇ္ဇာဆေး၊ ဘုန်းကြီးအလှူခံပြီး ဒီနေ့ထိ သောက်လာခဲ့တယ်။ အာယုကပ်ကျော်ဆိုတာ အသက်ရာကျော်တာကို ပြောတာ။ အန္တောလို့လဲ ခေါ်တယ်။ နေ့လနပ်ပါးလို့လဲ ခေါ်တယ်။ ဒီဆေးနည်းနဲ့လဲ လူတွေကို ကယ်ခဲ့တယ်။

ဖိုဆွဲတဲ့သူတွေ သေကုန်ပြီ။ သူတို့ အသက်ရှည်ဆေးကိုမှ အရင်မလုပ်တာ။ လူဆိုတာ ကျန်းမာမှ သိကြားမင်း ချီးမွမ်းမယ်။ အသက်ရှည်ဖို့ အရင်လုပ်။ မော်လမြိုင်မြို့က လင်းကြည်ယောက္ခမ ဦးဘပု ဘုန်းကြီးနဲ့ ဖိုဆွဲတယ်။ ဆေးဒန်းဓာတ်လုံး အသက်ရှည်ရအောင် ရွှေတစ်မတ်သား ထည့်တယ်။ ဘုဉ်းသေသွားပြီ။ ရေစိမ့်သောက်ပြောတာ သွားရောင်စားလိုက်တယ်။

လှဒင် ဆေးဒန်း ဘုန်းကြီးကိုပေးတယ်။ ကောင်း

◆ ကော့ပေါက်ဆရာတော်ကြီး၏ အံ့သြားတစ်ချောင်း ဆောင်ထားရန် ခိသိန်း(အဆောင်မှူး)အား ပေးခဲ့သည်။
[ပွားလာ-ရှည်လာ-ဖုလာသည်]

လိုက်တာ ရွှေငါးမူးသား။ သွားရောင်းတယ်။ ရွှေဆိုင်က
ငွေပိုပေးလိုက်မိလို့ ရွှေဆိုင် လိုက်လာတယ်။ သူက
ပြန်သွားပြီ။ ငွေ(၆၀၀)ကျပ် ပိုလာတယ်။

ဦးဘပု ရောင်းတဲ့ရွှေ ရှိသေးလားတဲ့။ ရှိတယ်ပေါ့။
ကြေးတစ်မူးနဲ့ ရွှေကောင်းတစ်မူးကို ထိုးရင် ရွှေတစ်မူး
ပိုလာတယ်။ ကြေးတစ်မတ်နဲ့ ရွှေကောင်းတစ်မတ်
ထိုးရင် တစ်မတ်ပိုလာတယ်။ **ဓာတ်လုံးရွှေက ရွှေရှင်
ခိုင်းလို့ရတယ်။**

သူတို့ရွှေတွေက အလှူ။ ရွှေသေ ခိုင်းလို့မရဘူး။
ဒါကြောင့် ဗဟုသုတ အရေးကြီးတယ်။

ဓာတ်လုံးကြောင့် ချမ်းသာလာတာ။ တန်ခိုးရှိတဲ့
ပစ္စည်း တန်ဖိုးကြီးတယ်။ ဓာတ်လုံးရေသောက် အသက်
ရှည်တယ်။ ဘုန်းကြီး နေ့တိုင်းသောက်တယ်။ အနှောင့်
ပယောဂရှိရင် ဓာတ်လုံးရေ ဖြန်းပေး။

ဘုန်းကြီးက **ဝိဇ္ဇာလိုင်**။ အင်္ဂလိပ်ဆေးနဲ့ မတည့်ဘူး။
“သံဝိဇ္ဇာ”လဲဟုတ်၊ “ပြဒါဝိဇ္ဇာ”လဲဟုတ်။

၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရေခွေးပူပူနဲ့ ဓာတ်လုံးစိမ်လိုက်တယ်။ ဓာတ်လုံးက
ရေခွေးစားသွားလို့ နည်းနည်းသေးသွားတယ်။ မျက်စဉ်း
ခတ်ရင်လဲ ခတ်တယ်။ သောက်တယ်။ ဘုန်းကြီး
ရွှေဓာတ်လုံးက တစ်ကျပ်နဲ့ ခြောက်မူးသား ရှိတယ်။
ကော့မွန်(ဖိုဆွဲသူ) အရည်ဖြစ်ပြီလား။ အရည်ဖြစ်
ရင် ယူလာခဲ့။ ကြာကြာမထားနဲ့။

ဘုန်းကြီးဓာတ်လုံး ရွှေတစ်ပိဿာနဲ့ မလဲဘူး။
သံပရာခြမ်းလုံနှစ်လုံးလောက်၊ အပြုံးလုံကို ဖိုထဲမှာ
ထား၊ ဖိုကြီးထဲမှာထား’

စကားပြောရင်း တရားဟောရင်း ဖိုနှစ်ဖို အလုပ်
လုပ်နေသူများကိုလဲ ညွှန်ကြားနေတယ်။ ဖိုအလုပ်ကို
မမေ့။

အမြဲ ဓာတ်လုံး ကိစ္စမပြတ်သည်က ချီးမြှင့်သင့်သူ
ကို ချီးမြှင့်ဖို့ ရေတွက်ကြည့်သောနေ့က အထူး
လေးဆယ်ဟု ကြားရလိုက်သည်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများအား ဆရာတော်ကြီးရှင်ရိယကို

◆ နှစ်တစ်ရာလောက်ရှိလောက်သော အဆောက်အအုံများ အပြင်အတွင်း ပြင်ဆင်မှုများ

အလုပ်လုပ်ပါသည်။

ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးကုခြင်း၊ ညွှန်ပြခြင်းများကိုလဲ ဆက်လက်မျှဝေလိုက်ပါသည်။

၃၀-၁၂-၉၉။

ဒီနေ့ ဘုန်းကြီး ဆေးဖော်လိုက်တယ်။

ဘုန်းကြီး တောမှာနေတုန်းက ကော့ဘိန်း ဟိုဘက် တမ်း လေးအိမ်စုရွာက လာခေါ်တယ်။ တပေါင်း- တန်ခူး ပွဲတော်လုပ်နေချိန် ဘုန်းကြီးက ဥက္ကဋ္ဌ အကြီး ဆုံး၊ ကော့ဘိန်း-ကော့ပေါက်မှာ ဆေးဆရာတစ်ဦး ခေါ်တယ်။

လေးအိမ်စုရွာမှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်တစ်ဦး ခုနစ်အိမ် နားမခံသာအောင် အော်နေတယ်။ ဘုန်းကြီးကို လာခေါ်တယ်။ ဘုန်းကြီးတပည့် ကရင် အကျိုးကို ခေါ်သွားတယ်။

လေးအိမ်စုရွာရောက်တော့ အထဲမှာ အော်နေတယ်။ အရှင်ဘုရား အထဲကို ကြွပါတဲ့။ ဆေးဆရာ လုပ်ရတာ စိတ်ကုန်စရာကြီး။

မွေးတော့မယ့်ဆဲဆဲ သူ့အမေ လည်ပင်းမှာ ပေါင် နှစ်ဖက်တင်၊ သူ့အမေ ထမ်းထားတယ်။

ဘယ်မှာလဲ အနာ။ ဘယ်မှာနာလဲ။ ဆီးစပ်နားမှာ။

ကြည့်လို့လဲမဖြစ်။ အကျိုး...ဟောဒီလိုလုပ်နော်။ စုတ် နဲ့ မထိုးနဲ့။ ဆေးကို အသာလေးတို့။ သက်တန်း၊ ပြည်တွေ ထွက်လာတာ နည်းတာ မဟုတ်ဘူး။

အဲဒီညမှာပဲ သားယောက်ျားလေး မွေးတယ်။ ဘုန်းကြီးကယ်ခဲ့တာ အများကြီး။ လေးအိမ်စုရွာက လေးအိမ်တော့ မကဘူး။ ပယောဂလဲ ကုတယ်။

အင်ဖက်ကောက်သွားရင်း ချော်လဲ ညှပ်ရိုးကျိုး သွားတာလဲ။ ဘုန်းကြီးပဲ ကုရတယ်။ ဆေးဒန်းလုံကွဲ တောင် ရောဂါပျောက်တယ်။ အနူတောင် ပျောက်တယ်။

အခုဖော်တဲ့ဆေးက မိန်းမမီးယပ်ရောဂါ ပျောက် တယ်။ လေကောင်းတယ်။ ဝမ်းလဲ သူ့ဟာသူ သွားတယ်။ ဆီးကောင်းတယ်။

၁။ အင်္ဂလိပ်ဆားခါး	၁၀ ကျပ်သား
၂။ ဇက်သာလက်ဟောင်း	၁ ကျပ်သား
၃။ ကျောက်ချို	၁ ကျပ်သား
၄။ ယပ်ဆိမ်း	၁ ကျပ်သား
၅။ ရေ	၂ ပုလင်း

ကော့ဘိန်း ရောက်ဖူးလား... ကော့ပေါက်ကော့ဘိန်း ရှိတယ်။ နေ့ချင်းပြန် သွားလို့ရတယ်။

ရော... ရှောက်ယိုစားကြ။
 တစ်လုတ် တစ်လုတ် ယူကြ။
 ခံတွင်းရှင်းတယ်။ ဘုန်းကြီး
 ရှောက်သီး လက်သုပ်နဲ့ နင်းကန်
 စားလိုက်တယ်။ ရဟန်းဖြစ်က
 တည်းက ဆွမ်းတစ်နှစ်တည်း
 ဘုဉ်းတယ်။ သင်္ကန်း အရင်ဝတ်
 တယ်။ **အရိုးမကပ်တဲ့ သတ္တဝါ
 နှစ်ခုကို အလိုမလိုက်ကြနဲ့။**

မောင်းထုတ်လိုက်။ မင်းနဲ့ငါနဲ့
 မဆိုင်ဘူးလို့ ပြောလိုက်။ ပုတီး
 တောင် မစိပ်ရဘူး။ မကြာဘူး
 နိဗ္ဗာန်ရောက်မယ်။

ဘာလို့ ရယ်နေကြလဲ။
 ဟား...ဟား...ဟား... အားပါး
 ပါး... ကော့ပေါက်ဆရာတော်၊
 ဟောတယ်ပြော။ ဘယ်ဘုန်းကြီး
 မှ မငြင်းဘူး။ ဒကာကြီးတို့

အလိုလိုက်နေလို့ နိဗ္ဗာန်နဲ့ ပေးနေတာ။

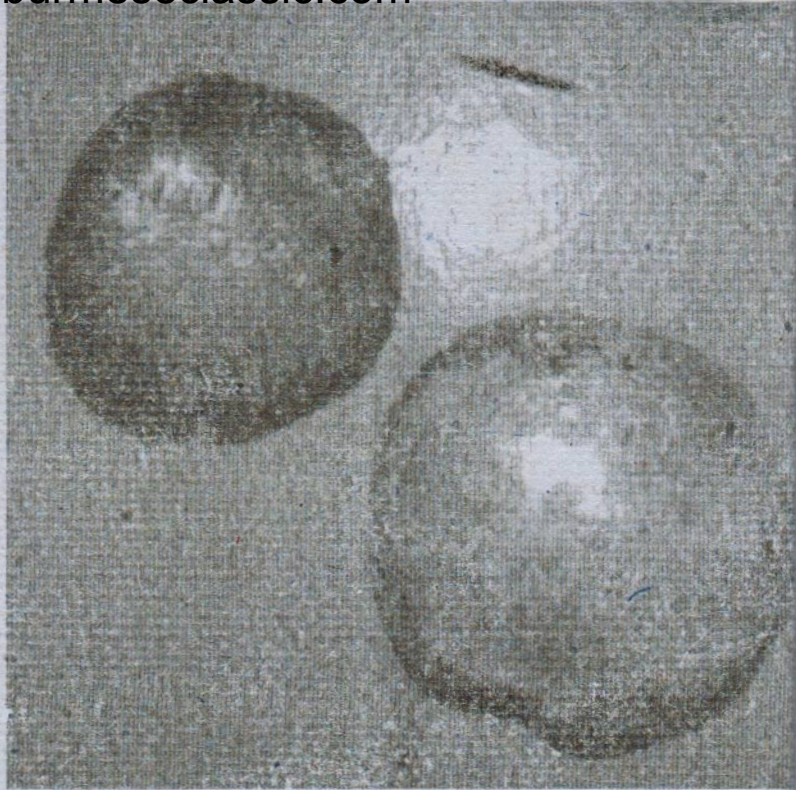
မိဘတွေ မွေးကတည်းက သမီးရေ...သားရေ...
 နောင်အနာဂတ်အတွက် အမွေပေးခဲ့တာ။ ဆရာတော်
 သိလို့ အမွေမယူဘူး။ စောစောထွက်ခဲ့တာ။

ဘုန်းကြီး ကျန်းမာအောင် ရေချိုးရဦးမယ်။ **“ကရင်
 သားမွေး ခေါင်းမဆေး။ အိုးစည်တီး ပြီးအောင်
 လျှော်”**။ မနက်ဖြန်မှတီး။ မနက်ဖြန်မှ ခေါင်းရိတ်မယ်။
 ဘုန်းကြီးတောင် ရှောင်တယ်။ မှတ်ထားကြ။ မှားတတ်
 တယ်။ ဖျားမယ်။ နှာစေးမယ်။ နှာမွှန်မယ်။ ခေါင်းခဲ
 ခေါင်းကိုက်မယ်။ မူးမယ်။

“အသွားမတော် တစ်လှမ်း၊ အစားမတော် တစ်လုတ်”
 ဘယ်သူရေးလို့ မပြီးလဲ... မပြီးရင် ထပ်မေး။ ကျီးကန်း
 တွေ ဆာနေပြီ။ ကျီးကန်းတွေ စောင့်နေတယ်။
 အစာကျွေးလိုက်ဦး။ **ငွေဝင်တယ်။**

“အရှေ့ချောင်းနား၊ နောက်ကအိုင်သာ၊ ဖြောက်မှာ
 လမ်းစ၊ တောင်မှာပတ်၊ မှတ်ကြ နတ်နေရာ”

စိတ်ချမ်းသာအောင် ဒီနေ့ ရွှေတတ်လုံးနဲ့ သိဒ္ဓိတင်
 ၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အဆောင်အယောင်(ပညာရေးကောလိပ်)အား ဆရာတော်ကြီး
 နိဗ္ဗာန်ထားသော ဓာတ်လုံးတစ်စုံ

ပေးမယ်။ လှေကားနှစ်ခုက လူတွေ အရင်လာကြ။
 ဒါမှ လမ်းပွင့်မယ်။

သိကြားမင်း ဂျီနီရတို့ ကော့ပေါက်ကျောင်း

၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ ဒီနေ့ဟာ
 နတ်မင်းကြီးလေးပါး လူ့ပြည်ဆင်း စာရင်းကောက်တဲ့
 နေ့။ ဒီနေ့ ဆရာတော်ဟောမှာက သိကြားမင်း ချီးမွမ်း
 တဲ့အကြောင်း။

လူ့ဘဝတုန်းက မိဘကို လုပ်ကျွေးခဲ့သူ မောင်မာယ၊
 ရှိသူမျှ မျိုးဆွေကြီးကဲများကို လေးစားခဲ့သူ မောင်မာယ။
 ဆိုစကား သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့နဲ့ ကုန်းချောမလှေကို
 စွန့်ပယ်သူ။ ပေးလှူသော လက်အစုံနဲ့ ဝန်တိုခြင်း
 ကင်းကာ မုသားလဲ ကင်းကွာလျက်။ အမျက်လဲ
 မထွက်ပါ။

ဤခုနစ်ဖြာက လူ့ဘဝ ကွယ်ပျောက် သိကြားမင်း
 ဘဝ ရောက်ရတယ်။ မာယ၊ သက္က၊ ပရိန္ဒုဒ၊
 သဟဿကာ၊ သုဗ္ဗေတိ၊ ဒေဝါနဂါဗ္ဗ သိကြားမင်း

အစ်မ၊ အမည်ရင်းနဲ့ နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်းက
ဆရာပေါက်ကျောင်းကို ဘာကြောင့်ရှိခိုးလဲ...

မာတလီ နတ်သားက ဘဝင်မကျ ဖြစ်နေတယ်။

"အရှင်သိကြားမင်း...ဖန်ဆင်းနိုင်တဲ့ တန်ခိုးတွေ ရှိနေပါလျက်
ဆရာပေါက်ကျောင်းရှိခိုးခံရပါလျက် အရှင်သိကြားမင်း ဘယ်သူကို
ရှိခိုးပါလဲ"

နတ်မြင်းတစ်ထောင် က,တဲ့ ရထားပေါ် မတက်ခင်
ဆေးဘေးမှာ ခြေစုံရပ်ပြီး အောက်အရပ်ကို ဦးညွှတ်
နဲ့မြင်ဖြစ်တဲ့ သိကြားမင်းက...

မာတလီ... မင်း...ပုဏ္ဏား... နတ်မင်း,နတ်သားတို့
ငါ သိကြားမင်းကို ရှိခိုးကြတယ်။

ငါက သီလနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ မြတ်တဲ့အကျင့် ရှိကုန်တဲ့
ရဟန်းတို့ကို ကောင်းစွာရှိခိုးတယ်။ မာတလီ လူတို့ဟာ
အိမ်မှာနေပြီး ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်တယ်။ သီလကို
စောင့်ထိန်းကြတယ်။ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ကြ
တယ်။

တရားနဲ့အညီ မိသားစု သားသမီး မယားတို့ကို
ကျွေးမွေးကြတယ်။ ထိုသူတို့ကို ငါ သိကြားမင်း
ကောင်းစွာရှိခိုးတယ်။

မာတလီ ထိုသူတို့ဟာ မိဘကို လုပ်ကျွေးကြတယ်။
ပူဇော်ထိုက်သူ သက်ကြီးရွယ်အိုတို့ကို ရိုသေကိုင်ရှိုင်း
တယ်။ မုန်းအောင် ကုန်းတိုက်ခြင်း မရှိ။ မနာလို
ခံတိုခြင်းလဲ မရှိ။

မုန်တဲ့စကားကို ဆိုတယ်။ အမျက်ထွက်ခြင်းလဲ
မရှိ။ လင့်ဝတ်,မယားဝတ်နဲ့အညီ ကျင့်ကြတယ်။ ထို
သူတွေကို ငါသိကြားမင်း ကောင်းစွာရှိခိုးတယ်။

မာတလီ မင်းကြည့်စမ်း...သိကြားမင်း လက်ညှိုး
ထိုးချလိုက်တယ်။ ပညာရေးကောလိပ်ကျောင်းနားက
ဆရာပေါက်ကျောင်းမှာ ဆရာတော်နဲ့ ဒါယကာတွေ
တရားနာနေကြတယ်။ အလှူဒါနတွေ လုပ်နေကြ
တယ်။

ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ငါ သိကြားမင်း ကောင်းစွာ ရှိခိုး
တယ်။ သိကြားမင်း ချီးမွမ်းတယ်။ မာတလီလဲ အားကျ
ပြီး ရှိခိုးတယ်။ တို့ ဒါယကာ,ဒါယိကာမတွေ ဝမ်းသာ
ကြ။

ပရိနွဒ၊

သိကြားမင်း

◆ မိသားစုမှာ ဆရာတော်ကြီးတော်ပုံတော်နှင့်
ဆရာတော်ကြီးတို့၏ အခြေ သာသနာ့ပွဲပြင်ပေးရသည့်ပုံ
ယနေ့ကိုင် သာသနာ့ပွဲ ပြင်ပေးထားပုံ

ဒီနေ့က လပြည့်နေ့...သောကြာနေ့။

သိကြားမင်းရဲ့ စေခိုင်းမှုကြောင့် စတုမဟာရာဇ်
နတ်မင်းကြီးလေးပါးကိုယ်တိုင် လူ့ပြည်ဆင်းပြီး လှည့်
လည်စုံစမ်း စာရင်းကောက်တယ်။

လူ့ပြည်က လူသားတွေ မိဘကို ကောင်းစွာ ဝတ်ကြီး
ဝတ်ငယ် ပြုရဲ့လား...သမဏ ဗြဟ္မဏ ရဟန်းသံဃာ
တို့ကို ကောင်းစွာ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုရဲ့လား...ဥပုသ်
စောင့်ဖို့ အကြံအပို့ ပြုကြရဲ့လား...ပေါ့။

လကွယ်နေမှာတော့ နတ်မင်းကြီးလေးပါးရဲ့ သား
တော်တွေ လူ့ပြည်ဆင်း စာရင်းယူတယ်။

လဆန်းရှစ်ရက်၊ လဆုတ်ရှစ်ရက် နေ့တွေမှာ
တော့ နတ်မင်းကြီးလေးပါးရဲ့ အလုပ်အကျွေး မှူးမတ်
သေနာပတိတို့ လူ့ပြည်ဆင်း စာရင်းယူတယ်။

လစဉ်ကောက်ထားတဲ့ ကောင်းမှု-မကောင်းမှု ပြုသူ
စာရင်းကို ပဉ္စသိင်္ခနတ်သားကို အပ်ရတယ်။ ပဉ္စသိင်္ခ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၉ စာမျက်နှာ(၅၄) သို့

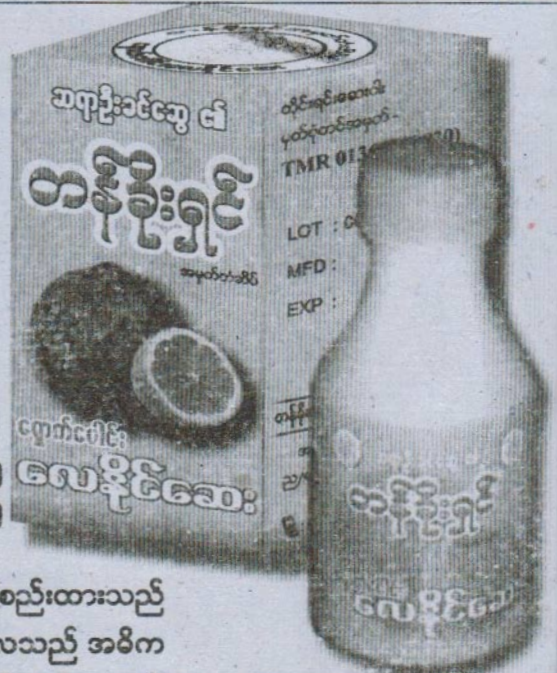
www.burmeseclassic.com

လေအတွက် အနေမခက်အောင်
လူတိုင်းအတွက် ဆရာဦးခင်သွေ၏

တန်ခိုးရှင်

အမှတ်တံဆိပ်

ရှောက်ပေါင်းလေနိုင်ဆေး

လူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ဓာတ်လေးပါးဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်
ကို လူတိုင်းသိနားလည်သော်လည်း (ဝါယော)လေသည် အဓိက
ကျသည်ကိုမူ သတိမမူမိပေ။ ထို့ကြောင့် လေထိုးခြင်း၊ လေအောင့်
ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ ကျောရင်ညှပ်၍ အောင့်ခြင်း အထက်သို့
လေဆန်၍တအေအေနှင့် လေအန်ခြင်း၊ လေပူထခြင်း၊ ကြေညက်ခဲ
သောအစာနှင့် အအေးစာများစားမိ၍ အစာမကြေဖြစ်ခါ အစာမစားလိုခြင်း၊ အစာအိမ်လေနာဖြစ်ခြင်း၊
လေပွခြင်း၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း၊ လေချုပ်၍ ဝမ်း နေ့စဉ် ပုံမှန်မသွားသောကြောင့် ဝမ်းချုပ်
ခြင်း၊ စမြင်းခံခြင်း ဝမ်းသွားအားမရ၍ ညှပ်၍သွားရခြင်း၊ ဆီးချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီးကျန်ခြင်းများ၊
မွေတာသွေးချုပ်ခြင်း၊ သွေးကျန်ခြင်းများ၊ လေသည်အထက်သို့သာတက်၍ အောက်သို့မသက်ခြင်းကြောင့်
အကြောတက်၊ အကြောတင်းခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း။

TMR-013669 (0820)
ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ်-၁၀/၂၀၁၆
တဆထလတီ (1251)

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်နှင့် နို့တိုက်မိခင်များ ဖန်စာ၊ ချုပ်စာစားမိ၍ ကလေးလေနာခြင်း၊
လေထိုးခြင်း၊ လေဆန်နာဖြစ်ခြင်း၊ နို့အန်ခြင်းတို့သည် လေနှင့်ပတ်သက်သောကြောင့် လေသည်
ပွားများနေလျှင် လည်းကောင်း၊ လေအားနည်း၍ လေချုပ်နေလျှင်လည်းကောင်း၊ အထက်ပါရောဂါများ
ဖြစ်တတ်ပါသဖြင့် လေကို (အထူး)ဂရုစိုက်ရန် လိုအပ်ပေသည်။ သွေးအတွင်းရှိလေ၊ အသားအတွင်းရှိ
လေ၊ အကြောအတွင်းရှိလေ၊ အစာအိမ်အတွင်းရှိလေ အပူအပုပ်များအောက်သို့ တဖြူးဖြူးနှင့်
သက်၍ သွေးလေ ညီညွတ်မျှတကာ နေ့စဉ် ဝမ်းမှန်ပြီး အဆီကျ၍ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါးစေရန်အတွက်
ထုတ်လုပ်ထားသောဆေး ဖြစ်ပါသည်။

တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက် အမှတ်-(၁၉၂)၊ ၈ရာ(၈)လမ်း၊ (ည)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း-၀၉ ၄၂၈ ၆၃၅ ၂၂၅၊ ၀၉ ၈၆၃ ၅၂၂၅၊ ၀၉ ၂၅၀ ၀၁၅ ၀၈၇။

အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးဆိုင်တိုင်းတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

ထူးခြားမုဒြာ

ဘေးဆီးရန်ကာဘုရား

ကျွန်ုပ်တို့ (၇)ရက်သားသမီးများ
ယုံကြည်ကိုးကွယ် ပူဇော်နေသော
ဗုဒ္ဓဓိတ်စွာဘုရား၏ မုဒြာထူးခြားမှုအား
သာသနာ့အကျိုး သယ်ပိုးရန် အလို့ငှာ
ရေးသားတင်ပြ လိုက်ရပေသည်။

ပဲခူးမြို့၊ အနောက်တော
သာသနာ့နယ်မြေ အတွင်းရှိ
အောင်ရှိပြီးရင်းရှိ ဘုရား သာသနာ
ပြုစခန်းသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း
များစွာကတည်းက အဘိုးကလေးဝ
ဆရာတော်ကြီး၏ လမ်းညွှန် သာသနာ
ပြုမှုဖြင့် ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ရင်း
အဘယောဂီမှ ဦးစီး ဦးဆောင်ပြုကာ
သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်
လုပ်ကိုင်နေသည်မှာ ယနေ့တိုင်အောင်
ရှိနေပေသည်။

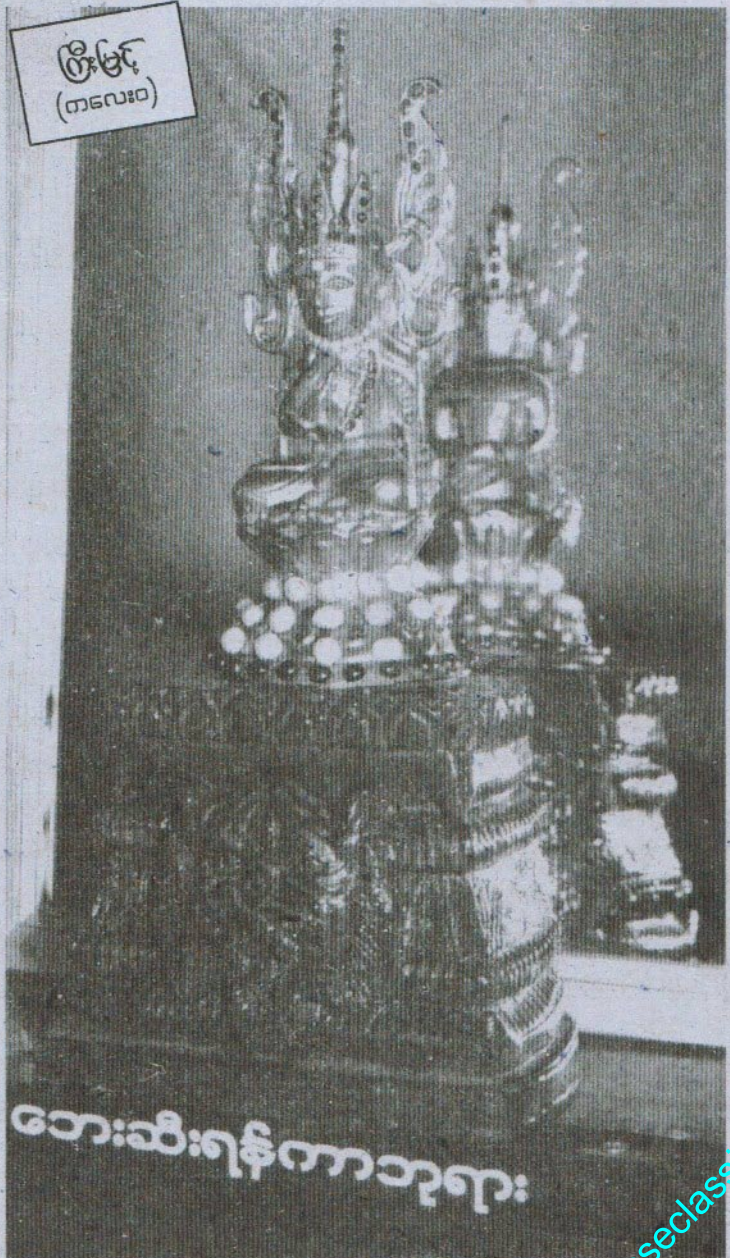
ကျွန်ုပ် ယခု ရေးသားတင်ပြမည်မှာ
အောင်ရှိပြီးရင်းရှိ ဘုရားသာသနာပြု
စခန်း၌ ကိန်းဝပ် သီတင်းသုံး စံပယ်
နေတော်မူသော “ဘေးဆီးရန်ကာဘုရား”
အကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤဘုရားကို အဘယောဂီမှ ယနေ့
ထက်တိုင် ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းစောင့်
ရှောက် ပူဇော်ထားပေသည်။

ဤဘုရား၏ သမိုင်းကြောင်းကို
မည်သူမျှ ဂဃနဏ အသေးစိတ်
မသိရှိသော်ငြားလည်း ဘုရား၏
စွမ်းပကား ဆုတောင်းပြည့်မှုများကမူ
အံ့သြဖွယ် ထူးခြားပြည့်စုံလှ ပေသည်။

ကျွန်ုပ်မှ အဘယောဂီအား ခွင့်ပန်၍

ပြီးမြောက်
(တလေးဝ)

ဘေးဆီးရန်ကာဘုရား

▲ ဘေးဆီးရန်ကာဘုရား

ဤဘုရားအား ရန်ကုန်သို့ ပင့်ဆောင်ပူဇော် ဒေသစာရီ ကြွချီ အပူဇော်ခံရာတွင် ကျွန်ုပ်မိသားစု ကိုယ်တိုင် သော်လည်းကောင်း၊ အခြားသော (၇)ရက်သားသမီး များ ဒေသစာရီ ပင့်ဆောင် ပူဇော်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော အိမ်တိုင်းသည် လည်းကောင်း ထူးခြားဆုတောင်းပြည့်မှု များကို ကြုံတွေ့ ရရှိခဲ့ကြပေသည်။

ဘုရား၏ ဘွဲ့အမည်တော်ကိုက “ဘေးဆီးရန်ကာ ဘုရား” ဖြစ်သည့်အတွက် ဘေးအပေါင်း၊ ရန်အပေါင်း ကို အလိုအလျောက် ကာကွယ်စောင့်ရှောက် အောင် နိုင်ပြီး ဖြစ်နေပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝေနေယျ သတ္တလောက လူ့ဘဝဇာတ်ခုံ ပေါ်တွင် လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာ ရေး၊ ပညာရေး အစရှိသဖြင့် အမျိုးမျိုးရှိရာတွင် မြင်ရ သော ဘေးရန်အတိုက်အခိုက်၊ မမြင်ရသော အတိုက် အခံဘေးရန် ဆိုသည်မှာ ဖြစ်တည်နေသည်မှာ ဓမ္မတာ သဘာဝတရားပင် ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော်ငြားလည်း ဤဘုရားကို ယုံယုံကြည်ကြည် ဖြင့် (၅)ပါးသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုး မြသကဲ့သို့ နှလုံးသွင်း ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းကိုးကွယ်ပူဇော်ပါက ဤသို့ မြင်ရမမြင်ရဘေးအပေါင်း၊ ရန်အပေါင်းတို့ ကင်းဝေး အောင်မြင်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့ကြားရသိရသည်များနှင့် (၇)ရက်သားသမီးများ ကိုးကွယ်ပူဇော်ကြရန် ရည်စူးပြီး လမ်းညွှန် ရေးသားရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤဘုရားကို ယခုလက်ရှိ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ပူဇော်ကိုးကွယ်ထားသည့် အဘယောဂီ၏ သိရသမျှ ပြောပြချက်မှာမူ “ဘေးဆီးရန်ကာဘုရား” သည် လွန်ခဲ့ သော နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက ထုလုပ်ပူဇော် ကိုးကွယ်ခဲ့သော ရှေးဟောင်းသိုက်ဘုရား တစ်ဆူဖြစ် ကြောင်း...

လွန်ခဲ့သော (၂၅)နှစ်အတွင်းက အလိုအလျောက် အနောက်တော သာသနာ့နယ်မြေအတွင်း ပေါ်လာခဲ့ ကြောင်း၊ ထူးခြားသော မုဒြာရှိမှုကြောင့် မသမာသော လူများအပါးမှ (၂)ကြိမ် အလိုအလျောက် ပျောက် ကွယ်မှုရှိခဲ့ပြီး အလိုလိုပင် တစ်ဖန် ပြန်လည် ပေါ်ထွက် လာခဲ့မှုရှိကြောင်း...

ယခုအခါတွင်မူ အောင် ရှိပြီးရင်းရှိဘုရား သာသနာ့ စခန်း၌သာ သီတင်းသုံးကိန်းဝပ်နေကြောင်းကို ပြောပြ ခဲ့ပေသည်။

ဤဘုရား၏တန်ခိုးတော် စွမ်းပကားကြောင့်လည်း ဤသာသနာ့နယ်မြေသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်(၃၀)ကနှင့် မတူ ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်တိုးတက်နေကြောင်း လည်း ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် သိရှိခဲ့ရပေသည်။

တောကြီးခေါင်ခေါင် လူမရောက်သူမရောက် နယ်မြေ ဖြစ်ခဲ့သည့် အနောက်တောသည် ယခုဆိုလျှင် ဘုရား များစွာ သာသနာ့ပြု စခန်းများစွာဖြင့် သာသနာ့အကျိုး သယ်ပိုးနေကြသည်မှာ အားရကြည်နူးစရာ ပီတိဖြစ်မိ ပေသည်။

ဘေးဆီးရန်ကာ ရှေးဟောင်းသိုက်ဘုရား၏ ထူးခြားမှုများကို တင်ပြရလျှင်...

- ကြာပလွင်ပါပု ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၇)လက်မခန့်သာရှိပြီး ထုလုပ်ပူဇော်ထားရှိမှုမှာ အချိုးအစားပြည့် အနိမ့်တန်ဖိုးရှိခြင်း
- မျက်နှာတော်၏ ထူးခြားမှုမှာ တစ်ခြမ်းတည်း တစ်ခြမ်းမြှောက် ပူနေခြင်း။

လက်တော်၏ ထူးခြားမှုမှာ ဝဲဘက်လက်တော်သည် နောက်ဘက် (ကျောဘက်)၌ တည်ရှိပြီး ယာဘက်လက်တော်သည် ရှေ့ဘက် ရင်ဘက်တော်၌ ကပ်လျက် တည်ရှိနေခြင်း။

မည်သည့်အရာမှ ရောစပ်ထုလုပ်ခြင်းမရှိဘဲ ဓာတ်သားဖြင့်သာ ထုလုပ်ထားရှိခြင်း။

ပန်းတော်၌ ဟိထည် ခြုံထားခြင်း

ဤအချက်အလက်များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ (၇)ရက်သားသမီးများ မြင်နေကြ၊ တွေ့နေကြ၊ ပူဇော်ကိုးကွယ်နေကြသည့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ အသွင် သဏ္ဌာန် မုဒြာများနှင့်မတူ ကွဲပြားခြားနေသည့် ရှေ့၌ လက်တော်တစ်ဖက်၊ ကျော၌ လက်တော်တစ်ဖက်စီ ခိုနေသော မုဒြာ ထူးခြားဆန်းပြားနေသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

နိဂုံးချုပ်ရလျှင်မူ ရှေ့ဘက်မှ လာမည့်ဘေးအပေါင်းကို ယာလက်တော်ဖြင့် ဆီးတားထားပြီး၊ နောက်မှ လာမည့် ရန်အပေါင်းကို ဝဲလက်တော်ဖြင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက် ပေးတော်မူသော ဤဘုရားကို ကိုးကွယ်ပူဇော်ပြီး လိုရာ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းမည်ဆိုပါက (၇)ရက်သားသမီး များအပေါင်း စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်း တို့ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံမှု ရရှိလာကြမည်ဖြစ်ပြီး လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးများကြမည်မှာ မလွဲကွေ့နိုင်သည့်အတွက် တစ်ခါတစ်ခေါက်တော့ဖြင့် သွားရောက် ဖူးမြော် အဓိဋ္ဌာန်ဆုတောင်းသင့်ပါကြောင်း သာသနာ့

အကျိုး မျှော်ကိုး၍ လမ်းညွှန် ရေးသားလိုက်ရပေ သတည်း။

အပ္ပမာဒဓန သမ္မာဓဇထ။

(မမေ့မလျော့သော သတိတရားနှင့် ကိုယ်စိကိုယ်၌ ပြည့်စုံရစ်ကြ)

ဘေးအန္တရာယ်က ဝါထာ

မာရာရိ ဗလဝိဿဌာ၊

ကုဏ္ဍာ နာနာဝိဓာဏ၊

လဇ္ဇမာနည ဝေဿန၊

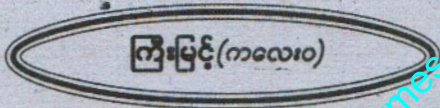
ဇိနပါဒိ နတာ တဝ၊

အနက်

ဇိန၊ တွင်းပနစ်တန် ဘေးရန်ဟူသမျှ အောင်နိုင်ရ၍ ဇိနခေါ်တွင် အို-အရှင်မြတ်ဘုရား။ **မာရာရိ ဗလဝိဿဌာ၊** မာရ်နတ်တည်းဟူသော ရန်သူ၏အစွမ်းဖြင့် ပစ်လွှတ်အပ်ကုန်သော။ **နာနာဝိဓာ၊** အထူးထူးအပြားပြား များလှကုန်သော။ **အာဝုဓာ၊** အမျိုးမျိုးအစားစား များလှကုန်သော လက်နက်တို့သည်။ **လဇ္ဇမာနာ၊** လက်နက်မှန်း သိမည်ကို ရှက်ကြကုန်သောကြောင့်။ **ကုဏ္ဍာ၊** အစွန်းနှစ်ဖက် မထက်မြက်ဘဲ တုံးကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ **အညဝေသေန၊** လက်နက်အသွင်မှတစ်ပါး ပန်းပေါက်ပေါက် အသွင်အားဖြင့်။ **တဝ၊** ရှင်တော် မြတ်ဘုရား၏။ **ပါဒါ၊** ကြာဖူးအင် ခြေတော်အစုံတို့ကို။ **နတာ၊** ဦးခိုက်ညွတ်တွား ခစားလာကြရပါကုန်၏။ **(တေနာ သစ္စဝဇ္ဇေန၊** ဤသို့ မှန်ကန်စွာ ဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့်။ **အာဝုဓာ၊** ရန်သူတကာတို့ ပစ်လွှတ်အပ်ကုန်သော လက်နက်မျိုးစုံ အစုံတို့သည်။ **ပရိဝဇ္ဇန္တ၊** မကျမရောက် ကင်းစင်လွင့်ပျောက်ပါစေကုန်သတည်း။)

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသီဟ(သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

နေ့စဉ် (၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပါက လိုရာ ဆုတောင်းပြည့်လေသည်။

ချေးကွက်ဝင် ဂမ္ဘီရပစ္စည်းများ

မြန်မာ့သိန်း (တကောင်းသား)
(ဘောဂဗေဒ၊ ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကား သက်တမ်းကြာခဲ့ပြီ။ သို့သော် အိုမင်းသည့် လက္ခဏာကား မပြ။ ရင့်ကျက် တည်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်သာ ပညာ၊ ဗဟုသုတများစွာကို အများ ပြည်သူများအတွက် လက်ဆင့်ကမ်း ဝေငှလျက် ကြည်နူး ရွှင်လန်းနေ၏။

၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ ကျွန်ုပ်ရေးဖို့ခဲ့သော ထူးဆန်းသည့် ပစ္စည်း များအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှပင် ဂမ္ဘီရပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်သားဖွယ် ဗဟုသုတရဖွယ်များကို စေ့စေ့ငှ ရှင်းပြပါ သည်။

ဂမ္ဘီရပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အချို့သော ပစ္စည်း လက်ဝယ်ပိုင်ဆိုင်သူတို့သည် ပစ္စည်းတန်ဖိုး မသိခြင်း၊ ပစ္စည်း၏ စွမ်းအားမသိခြင်းနှင့် ပစ္စည်းစမ်းသပ်နည်း တို့ မသိခြင်းတို့ကြောင့် ဂမ္ဘီရပစ္စည်းများ ဆုံးရှုံးခြင်း ဖြစ်တတ်ရာ လွန်စွာပင် ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းလှပါ သည်။

အချို့မှာလည်း လူလိမ်ပွဲစားများကြောင့် တစ်နည်း ဆုံးရှုံးမှုများဖြစ်တတ်ရာ ကျွန်ုပ်နှင့် ဂမ္ဘီရပစ္စည်းများ ဆက်စပ်မိပါက ထိုသို့ မဖြစ်စေရန်နှင့် ပစ္စည်းရှင်အား ထိုက်တန်သော ခံစားခွင့်များရရှိစေရန် ကျွန်ုပ်အား ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ အသေးစိတ် ရှင်းပြပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ် ရှင်းပြသော ချေးကွက်ဝင် ဂမ္ဘီရပစ္စည်း များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁။ ဖလိတ်ထွက်ပစ္စည်း(မီးကျပစ္စည်း)

ဖယောင်းတိုင်မီးပြလျှင် အစီးယိုတန်းကျလာပြီး

၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖယောင်းတိုင်မီး ဖယ်လျှင် ယိုကျလာသော အစီး ချက်ချင်း ပြန်တက်သော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။

၂။ ငုံ့ရှင်ပစ္စည်း

ပစ္စည်းကို ဖယောင်းဖြင့် အုံ့ပြီး (၁၀)နာရီကြာ ဖယောင်းကို ခွာယူ၍ အရည်ကျိုကာ လင်ပန်းအတွင် လောင်းလိုက်လျှင် မူရင်းပစ္စည်းပုံ ဖြစ်ပေါ်စေသော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။

၃။ မီးခွဲပစ္စည်း

ပစ္စည်းကို ဖယောင်းတိုင်မီးဖြင့် ဆွဲလျှင် အောက်ဖ (၁)ပေ၊ ဘေးဆွဲ(၆)လက်မနှင့် မသိသော(L) ကွေးနိ

သောပစ္စည်းဖြစ်သည်။

၄။ မီးမလောင်ပစ္စည်း

ဓာတ်ဆီဝအောင် ဆွတ်ထားသော ဂွမ်းပတ်နှင့် တွဲ၍ မီးရှို့လျှင် မီး လုံးဝမလောင်သော ပစ္စည်း ဖြစ်သည်။

၅။ မီးပြတ်ပစ္စည်း

ကြေးမိုးကြိုး၊ ကြေးနက်၊ ဓာတ်လုံးနှင့် အခြား ကြေးပစ္စည်း များပါဝင်သည်။ အချို့သော ဟင်္သာအလေး၊ ခြင်္သေ့အလေးတို့ သည် မီးပြတ်နိုင်ပါသည်။

အဆင့်(၃)ဆင့်ရှိသည်။ အဆင့် (၁) လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် လျှပ်စစ် ပြတ်(သို့မဟုတ်) လက်နှိပ်ဓာတ်မီး နှင့် ဘက်ထရီပြတ် ဖြစ်သည်။

အဆင့်(၂) လျှပ်စစ်ပြတ်ဖြစ်သည်။ အဆင့်(၃) ဘက်ထရီပြတ်ဖြစ်သည်။

၆။ ပြဒါးထွက်ပစ္စည်း

ပစ္စည်းကို မီးပြုလျှင် ပြဒါးတစ်ကျပ်သားထွက်ပြီး (၁၀)နာရီအတွင်း ပြန်ပြည့်သည့် ပစ္စည်းဖြစ်သည်။

၇။ ပြဒါးခဲပစ္စည်း

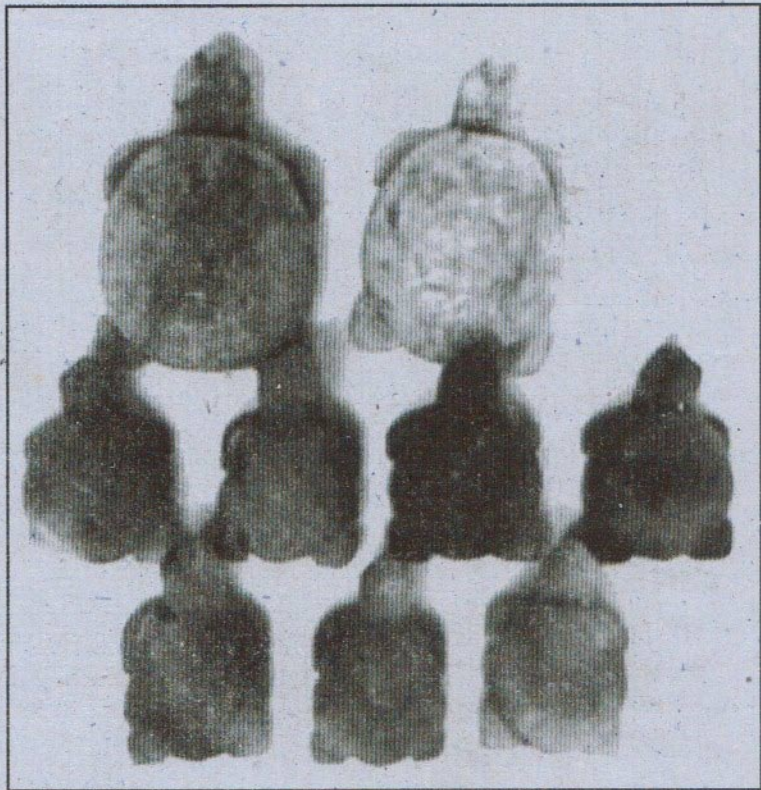
စိတ်ကြိုက် သန့်စင်ပြီးသော ပြဒါးရည် တစ်ကျပ် နှစ်ပဲသားကို ခဲအောင် လုပ်၍ အခဲ တစ်ကျပ်ကျန်ပြီး နာစင်း၊ တူထုခဲ၊ မီးထိုးခဲ၊ ချော်ခဲသော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။

၈။ ပြဒါးငုပ်ပစ္စည်း

အလေးချိန် တစ်ဆယ်ကျပ်သား အောက်ခံရှိသော ပြဒါးရည်အတွင်းလုံးဝ ငုပ်နိုင်သည်။ ကြေးရည်ကျိုသား ဖြစ်သည်။

၉။ ခြစ်ပိတ်ပစ္စည်း

ကြေးရည်ကျိုသားနှင့် ဓာတ်သားဖြစ်ပြီး ချွန်ထက်

သော ပစ္စည်းဖြင့် ခြစ်စမ်းလျှင် (၃၀)မိနစ်အတွင်း ခြစ် ရာတွင် ပြန်ပိတ်သော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။

၁၀။ အပိတ်အလွှဲပစ္စည်း

(၆)လက်မ ပစ်မှတ်တွင်ထားပြီး (၆)ပေအကွာမှ ပစ်လျှင် သုံးချက်စလုံး ပိတ်လွှဲစေသော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။

၁၁။ သံစားကျောက်

မာကျောသိပ်သည်းသော တွင်းထွက်ပစ္စည်းဖြစ်ပြီး ကားလေးပေါ် တင်စမ်းလျှင် တစ်နာရီအတွင်း ချိုးဖြတ် စရာမလိုဘဲ ကားလေးနှစ်ပိုင်း ပြတ်စေသည်။

၁၂။ ကျောက်လက်ဝါး

စေ့ခိုင်းသူ စေ့ခိုင်းသည့်အတိုင်း ခေါင်းပန်းလှန်နိုင် သော။ သစ်ရွက်။ သစ်သီးခြွေချနိုင်သော ပစ္စည်းဖြစ် သည်။

၁၃။ မျက်နှာလွှဲ အပ်ပဲ

တစ်နာရီအတွင်း အများရှေ့မှောက်တွင် မျက်နှာလွှဲနိုင်

သော အပ်ချည်ကြီးကွဲထားသည့် အပ်ကို ဝဲစေသော ခါစေသော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။

၁၄။ အရိပ်မထွက်ပစ္စည်း

ပစ္စည်းဘယ်နှစ်ခုဖြစ်ဖြစ် စုစုပေါင်း အလေးချိန်(၈) ကျပ်သား နောက်ခံရှိပြီး နေရောင်၊ မီးရောင်နှင့် မှန်ရှေ့တွင် လုံးဝ အရိပ်မထွက်သည့်ပစ္စည်း ဖြစ်သည်။

၁၅။ ကျောက်လိပ်

လိပ်ကွက်ပါရှိ၍ အင်္ဂါစုံသည့် လိပ်ပုံကျောက်သား ဖြစ်ပြီး တစ်နာရီအတွင်း ရေထဲ၊ ကုန်းပေါ် စည်းဝိုင်းထွက် နိုင်သော၊ (၁၀)နာရီအတွင်း ပြဒါးစားချေးယိုနိုင်စေသော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။

၁၆။ ကြက် မကောက်ပစ္စည်း

ဆန်ကောအတွင်း ဆန်နှင့်အတူ ထည့်ထားလျှင် ကြက်များ ဆန်ကို လုံးဝ မကောက်သည့် ပစ္စည်းဖြစ် သည်။

၄၆ နုဗျတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁၇။ ဇော်ဂျီ ဖိုမ

လူတို့၏ ဖိုမအင်္ဂါနှင့် အလားတူသော ကျောက်ဖြစ် ပစ္စည်းဖြစ်ပြီး ဖိုမအင်္ဂါအား ဆက်တိုက်လုပ်လျှင် တင်း ကျပ်လာခြင်း၊ ထက်ဖြင့် အုပ်ထားလျှင် ဖိုမအရည် ထွက်ခြင်းနှင့် အပိတ်အလွှဲအနေဖြင့် ပစ်စမ်းလျှင် အောင်မြင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောပစ္စည်းဖြစ်သည်။

၁၈။ ကံ့ကူနက်

အဖြူရောင်ပေါ် ရေးခြစ်လျှင် ဖြူ၍ ရေးခြစ်ထားသော စာရွက်ကို ဖော့တုံးပေါ်ကပ်ကာ ရေစီးအပေါ်မှ ချလျှင် တံတားအောက် လုံးဝ မလျှိုဝင်သည့် ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ အပိတ်အလွှဲအနေဖြင့် စမ်းလျှင်လည်း အောင်သည့် ပစ္စည်းဖြစ်သည်။

၁၉။ ကောင်းကင်ရောင်ဖြတ် ပစ္စည်း

သက်တန်ရောင်(သို့မဟုတ်) ဆည်းဆာတိမ်တိုက် နှစ်မျိုးထဲမှ တစ်မျိုးကို ပိုင်းဖြတ်နိုင်သော ပစ္စည်း ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ စစ်မှန်သော ဈေးကွက်ဝင် ကမ္ဘီရပစ္စည်းများ မိမိလက်ဝယ်တွင် ရှိပါက စစ်မှန်သော ကမ္ဘီရပစ္စည်းများ ကို ပညာရှင်များနှင့် တိုင်ပင်၍ အစီအရင်များ ဆောင်ရွက် နိုင်ကြပါသည်။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ၍ လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝပါစေ။

မြင့်ဆွေသိန်း(တကောင်းသား)

(ဘောဂဗေဒ၊ ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်)။

စာမျက်နှာ (၂၃) မှ အဆက်

ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တဘောင်စကား အဆိုအရ “တကောင်းနတ်မျိုး၊ နန်းသစ်စိုး၊ ထပ်ပိုးစေတီပြုလတ္တံ့” ဟု တဘောင်စကား ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။

ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီး နတ်ရွာစံပြီး သားတော်ဒုတ္တရံ နန်းစံပြီး ကံတော်ကုန်သောခါ သာသနာနှစ် ၁၉၃ ခုနှစ်တွင် သားတော် ရန်ဘောင်မင်း နန်းတက်တော်မူပြန်၏။

ထိုမင်းသည် ပါဠိလိုပုတ်ပြည့်ရှင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး လက်အောက်ဖြစ်သဖြင့် သာသနာနှစ် ၂၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် ထပ်မံ ပြုပြင်ပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် “ကျွန်းလုံးအုပ်စိုး၊ ရေနတ်မျိုး၊ ထပ်ပိုးစေတီတည်လတ္တံ့” ဟု ဆိုကြသည်။

ပုဂံမင်း(၅၅)ပါးအနက် (၄၂)ပါး မြောက် အနော်ရထာမင်းကြီး ရွှေနတ်တောင်စေတီ ပြုပြင်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ နောက် စောလူးမင်း၊ ကျန်စစ်သား၊ အလောင်းစည်သူမင်း၊ နရသူရမင်း၊ မင်းယဉ်နရသိင်္ခမင်း၊ နရပတိစည်သူမင်း၊ ဇေယျသိင်္ခမင်း၊ ကျွဲစွာမင်း၊ ဥစ္စနာမင်း၊ တရုတ်ပြေးမင်း၊ ကျော်စွာမင်း၊ စောနစ်မင်းနှင့် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၇၈ ခုနှစ် နန်းတက်သော ပုဂံမင်း (၅၅)ဆက် မြောက်ဖြစ်သော “စောမွန်နစ်” မင်းထိတိုင် ရွှေနတ်တောင်စေတီကြီးကို ပြုပြင်စောင့်ရှောက်ကြပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ တောင်ငူခေတ်၊ အင်းဝခေတ်၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်ထိ ပြုပြင်

◆ တောင်မြို့ ဗိုလ်ချုပ်တောင်သန် နာဗွားသည် ဇာပိ

လာခဲ့ရာ ယခုအခါ စေတီတော် ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ ပလ္လင်ခံခုံပေါ်မှ စိန်ဖူးတော်ထိ (၈၁)တောင်နှင့် (၁)ထွာ ရှိပါသည်။ ပင်လယ်ရေမျက်နှာအထက် (၂၁၄)ပေ မြင့်ပါ၏။

ထိုသို့အားဖြင့် လူတစ်ရပ် နတ်တစ်ရပ် တည်ထားတော်မူသည့် ရွှေနတ်တောင်စေတီတော် မြတ်ကြီးတွင် ထူးခြားမှုအဖြစ် လူနှစ်၊ နတ်နှစ်ဟူ၍ ရှိရာ နတ်နှစ်ပွဲတော်တွင် အမှားမခံ ခိုက်ရန် ဒေါသ ဖြစ်တတ်ပါ၍ နတ်နှစ်အခါသမယတွင် ရဟန်းရှင်လူအပေါင်း သတိထားရပေမည်။

ဘုရားကြီး ပွဲတော်ကာလ တပေါင်းလဆန်း(၈)ရက်မှ လပြည့်နေ့တိုင် ပွဲတော်ကြီးကို စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပလာခဲ့သည်မှာ ယနေ့ဆို (၂၀၁၆)ထိ တိုင်ခဲ့ပါပြီ။ ရှေးဖြစ်ဟောင်း အောက်မေ့

ဖွယ်ရာ ရွာပေါင်း(၃၂)ရွာမှ ပေါင်းမိုးလှည်းများဖြင့် ညအိပ်ညနေ ချက်ပြုတ်စားသောက် ဘုရားဖူးလာကြတာ တွေ့ရပါမည်။

ပွဲတော်ရက်အတွင်း မူးယစ်သေစာ ရောင်းချခြင်း ခွင့်မပြုသကဲ့သို့ သွားရေးလာရေး အဆင်ပြေချောမွေ့စေရန် ရွှေတောင်ပြည် ကားလေးယာဉ် အသင်းမှ အဖိုးနှုန်းချိုသာစွာဖြင့် မိုးလင်းပြေးဆွဲပေးပြီး လုံခြုံရေးအတွက် ရယက မယက နှင့် ပြည်သူ့ရဲ ကျန်းမာရေးဌာနများ ကလည်း လုံခြုံရေးအတွက် အပြည့်ဝ ကူညီပေးနေပါ၏။

ယနေ့တိုင် ပြစ်မှုကြီး မရှိလှပါကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်သည် လူနတ်နှစ်လီ ဘုရားတည်ခဲ့သည့် ရွှေနတ်တောင်ဘုရားကြီးဆီ တစ်ခါတစ်ခေါက် လာရောက်၍ ဖူးလှည့်ပါဟု ဖိတ်ခေါ်ပါ၏။

ရန်ကုန်ဘက်မှ လာလျှင် ရွှေတောင်မှာဆင်း၍ ရွှေတောင်ရွှေနတ်တောင် ဆိုင်းဘုတ်ကြီးရှေ့မှ (၄)မိုင်သာဝေးသည့် တံခါးကြီး ဆုတောင်းပြည့် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်ပွား နိဗ္ဗိတဘုရား ဌာပနာရာ စေတီတော်မြတ်ကြီး ဖူးကြပါစို့ဟု နိဗ္ဗာန်အကျိုးမျှော်၍ နှိုးဆော်ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

.....ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမရှိတဲ့.....

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်စာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး
နောက်နန်းတွင်းသမားတော်
ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီး
သို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ
ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမ္ဘန့်ရွာသို့
ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်း
တွင်း သမားတော်ကြီး
ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး
ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်
တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး
ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်
ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
လာသော နန်းတွင်းသမား
စဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
တို့ကို သမားတော်ကြီး
ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) ဇနီး
ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်
ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးထိုက်မှ
မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ခြံန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်း ဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၁၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၅]

[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အမူနာများကိုပါ သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြော
ရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊
ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်
ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
သည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့်
စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် “အသားအရေဖြူနု ရော
မွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်” ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊
ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပူ
ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ
သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်
များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်း
ရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
စေပါသည်။

၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို
လေးဖက်စာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်
အမှတ် ၀၃၀၅ YR
၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာ
ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
ကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်း
ဖြင့် ယူရစ်အက်စစ်
အလွန် များနေခြင်း၊
အေအက်စ်အို သီတာ
ယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိ
ခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာ
အေ စမ်းသပ်မှု၌ (+)
အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်စာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးပွားနေပါသည်။

လေးဖက်စာရောဂါ၏ ဆင့်ပွားရောဂါများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးဗိုက်၊
ဗီသစ်ရောဂါများ မပြင်းပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဝါးများ
သမားအို လေးဖက်စာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်ဆောင်ပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်စာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိ
သည့်အတွက် ရာသီဥတုဒဏ်ခံနိုင်ပြီး ဟရာထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူ
များ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာ
များ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး
ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်
ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်းခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံး
အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍
ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော “သတ္တဝဏ်”နှင့် ပြည့်စုံသော
ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ
ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော
အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်း
ကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-
၀၂၉၁၃) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀ သို့ ရွေးခန်း တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတို့ကို
အမှတ်(၄၇) (၈၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာဈေးအနီး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အပြုပြု၍ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အို
ဂဆေး
မှတ်ပုံတင်
၃၀၅ YR
၃၀၆၃/
ကက်အိခန္ဓာ
သိပ္ပံနည်း
ကြည့်ခြင်း
အက်စစ်
အနေဖြင့်။
အို သီတာ
ထက် ရှိ
ကံဆိုး အာ
သပ်မှု၌ (+)
ကွယ်လွန်
နိုင်ပေသည်။
ပုံ။ သေဇာတိ။
အသက်အရွယ်
ပေးသည်။
ကံများ ပါရှိ
တတ်မောင့်သူ
အာပရေတာ
လုပ်ကိုင်ပြီး
ရပါသည်။

R ၀၀၃၀၆၂/
သာ ဆေးစွမ်း
ခြင်း။ ကျယ်
နီးခြင်း။နုလုံး
မျိုးမျိုးတို့ကို
လန်းဆန်း၍
ပြည့်စုံသော
ကျောင်းသူ
မေးပွဲနီးသော
င်ရာ၌ လည်း
သာ ဆေးစွမ်း

အေး (တဆ-
ပင်နိုင်ပါသည်။

နိုင်ပါသည်။

ဖောဇာ (L.L.B)

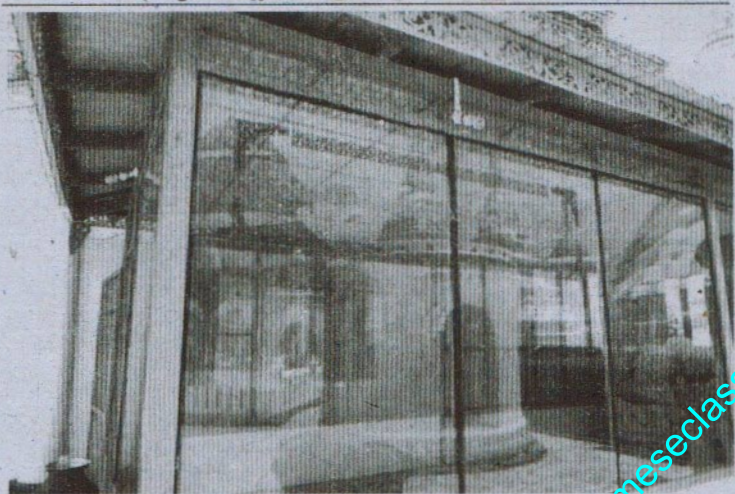
စစ်တောင်း ကျိက္ကလွန်ပွန်းတော် အနောက်ဘက်နှင့်

ပိယသိဒ္ဓိယကျမယ်တော်ကြီး

နှင့် ကိုယ်တွေ့များ

တနင်္ဂနွေထာရို ဝိသုဒ္ဓိ သက္ကမယ်တော်ကြီး နန်းထောင်

ရန်ကုန်-မော်လမြိုင် မော်တော်
ကားလမ်း၊ စစ်တောင်းမြစ်ကူး
တံတား အရှေ့ဘက်ထိပ် တောင်
ကုန်းပေါ်၌ စတီးဝါသကန်းကပ်
ထားသည့် ရွှေရောင်ဝင်းနေသော
စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူကို ငွားငွား
စွင့်စွင့် ဖူးမြင်ရပါသည်။
ထိုစေတီတော်ကြီး၏ ဘွဲ့အမည်
တော်မှာ ကျိက္ကလွန်ပွန်း ဖြစ်ပါ
သည်။ ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား
ရှင်၏ ဆံတော်၊ ဓာတ်တော်များ
နှင့် သွားတော်ဓာတ်(၁)ဆူ

F.7A. September, 2018.

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျံ့နှံ့မှု ၄၉

ဌာပနာထားကြောင်း သိရသည်။

စေတီတော်ကြီးမှာ ရှေးအခါက ဘိနပ်တော်ပတ်လည် အလံတစ်ရာ ရှိသောကြောင့် လွန်စွာ ကြီးကျယ် ခမ်းနားသော စေတီတော်ကြီး ဖြစ် ပါသည်။

ယခုအခါ စေတီရင်ပြင်တော် ပတ်လည်မှာ အာရုံခံတန်ဆောင်း ကြီးများ၊ အရံစေတီများ၊ အခြား သော ရုပ်ပွားရုပ်တုများ၊ သာသနိက အဆောက်အအုံများစွာ ရှိသဖြင့် ဘုရားဖူးသူများနှင့် နေ့စဉ်မပြတ် စည်ကားလျက် ရှိသည်။

စေတီရင်ပြင် တနင်္ဂနွေထောင့် နှင့် ကပ်လျက်တွင် ပီယသိဒ္ဓိယက္ခ မယ်တော်ကြီးနန်းရှိသည်။ ထိုနန်း ဆောင်အတွင်းမှာဘုရားစေတီတော် ဘက်သို့ လှည့်ထိုင်၍ ဆွမ်းကပ် နေဟန် ဘီလူးမရုပ်တု ရှိပါသည်။ ထိုရုပ်တုကို **ပီယသိဒ္ဓိယက္ခ မယ်တော်ကြီး**ဟု လူအများခေါ်ကြ သည်။

အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ များတွင် လွန်စွာ ဆုတောင်းပြည့် ကြောင်း သတင်းကြီးနေသည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော်နေပြီ။

ကျွန်ုပ်နှင့်ရင်းနှီးသော အမျိုးသမီး ကြီးတစ်ဦး၏ ကိုယ်တွေ့မှာ လွန်ခဲ့ သော(၁၀)နှစ်ကျော်ခန့်က ထိုအမျိုး သမီးကြီး၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သူမှာ မိန်းမပျိုတစ်ဦးနှင့် ကာမဂုဏ် ရှုပ်ထွေးဖောက်ပြန်နေသဖြင့် ပီယ သိဒ္ဓိယက္ခ မယ်တော်ကြီးတွင် ကန်တော့ပွဲလှူဒါန်း၍ ဆုတောင်း ခဲ့သည်။

မကြာမီမှာပင် ခင်ပွန်းနှင့် ထို

၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

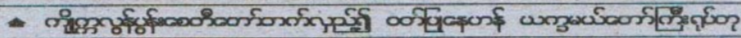

ယက္ခမယ်တော်ကြီးနား တောင်တောင်မြင့်ရုံ

မိန်းမပျိုကလေးတို့အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားပြီး ယခုဆယ့်နှစ်ကျော် သည့်တိုင်အောင် ခင်ပွန်းမှာ အိမ် ထောင်ဖောက်ပြန် ရှုပ်ထွေးခြင်း လုံးဝမရှိတော့ဘဲ ခြေငြိမ်အိမ်မြဲကာ မိသားစုကို ချစ်ခင်ကြင်နာယုယ အလိုလိုက် သံယောဇဉ် ပိုလာခဲ့ သည်။

နောက်တစ်ဦးမှာ ကျွန်ုပ်တံ လက္ခဏာဗေဒင်လာမေးသူ ဖြစ် ပါသည်။ မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ့ချစ်သူ အမျိုးသားက တရား ဝင်လက်ထက်ပေါင်းသင်ရန်အတွက် နေ့ရွှေ/ညရွှေ အချိန်တွေ ကြန့်ကြာ နေသဖြင့် ပီယသိဒ္ဓိယက္ခမယ်တော် ကြီးထံ ပန်း(၉)မျိုးလှူဒါန်း၍ အမြန်

F.7B. September, 2018.

အလှူရှင်များ ဝိတ်ခေါ်ခြင်း

လစ်မတင်သည့်ဟောင်း သမိုင်းဝင်စာတမ်းတင် ကိုကုလသမဂ္ဂအစုတော်ပြုကြည့်ဟောင်းနှစ်ဖက်ဆီမှနေသော
အောက်ပါသောအချက်အဆောက်အအုံများကိုပြန်လည်ပြင်ဆင်ခြင်းတည်းဟောကံခြင်းလုပ်ငန်းမှာ
မတင်မှုကိုလုပ်သောကြောင့်ပျက်တစ်ဦးဟောင်းဟောကံ (သို့) အစွဲအထွေးအားသီးသီးရှိပိုင်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း
ရှင်းအားရှိမူကားကိုးကွယ်အစုအဖွဲ့အစုတော်အစီအစဉ်

(၄) (က) အလှူပေးပုံ၊ အနုပညာ၊ အခြားပုံစံဖြင့် ပြုစုထားသော အဆင့်မြင့်သော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာ သင်တန်း (၁၀၀)

စစ်ကောင်စီ (ဥပဒေ) - ဝန်ထုပ်ကုန်

ဆုံး လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရဖို့ ဆုတောင်းခဲ့ရာ အချိန်(၂)လခန့် အတွင်း သူ့ချစ်သူနှင့် လက်ထပ် ဖေါင်းသင်းခဲ့ရကြောင်း ပြောပြဖူးပါ သည်။

နောက် ကိုယ်တွေ့ကြုံဖူးသူ

တစ်ဦးမှာ မိခင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။
မလေးရှားတွင် အလုပ်သွားလုပ်ရင်း
အဆက်အသွယ် ပြတ်နေသည်မှာ
(၁၀)နှစ်ခန့်ကြာပြီဖြစ်သည့် သူ့သား
အား အဆက်အသွယ် အမြန်ပြန်
ရပြီး မိခင်အိမ်ကို အမြန်ဆုံး ပြန်လာ

ရေရန် ပီယသိဒ္ဓိ ယက္ခမယ်တော်ကြီး
ဆွမ်းပြုများလှူဒါန်း၍ ဆုတောင်းခဲ့ရာ
အချိန်(၁)လအတွင်းမှာပင် သားထံ
က အဆက်အသွယ်ပြန်ရပြီး
နောက်(၁)လအကြာမှာ သား အိမ်
သို့ ပြန်လာကြောင်း သိရပါသည်။

အကြောင်းအရာ အမျိုးမျိုးဖြင့် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသူ အများအပြား ရှိသဖြင့် လူတိုင်းစေ့ *လိုက်ရေးပြ ရလျှင် ဆောင်းပါးရှည်သွားမည် ဖြစ်၍ ဤမျှနှင့်ပင် ရပ်ထားလိုက်ပါ မည်။ အရေးကြုံလျှင် ကိုယ်တိုင် သွားရောက် ဆုတောင်းနိုင်ကြစေရန် လမ်းညွှန် ဖော်ပြပေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

အောင် (LL.B)

ဒေသီကန်စိုက်ပျိုးရေး

အတွက် ဝါးငုတ်မှ ဒေသံ အကျိုးပြု အဏုဇီဝ ထုတ်ယူအသုံးပြုနည်း(၁)

စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြု နေတဲ့ တောင်သူကြီးများအဖို့ရာကတော့ ဒေသံ အဏုဇီဝဆိုတာ နှစ်ပေါင်းထောင်ချီ သမိုင်းရှိခဲ့ပြီဖြစ် တဲ့ ဒေသံထုတ်ကုန်တစ်ခု ဖြစ်နေပါပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်၊ လူ၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် လိုက်လျောညီထွေမှုရှိပြီး ဒေသ ရာသီဥတုနဲ့လဲ ပန်သင့် ဖြစ်သလို အပူရှိန်၊ စိုထိုင်းဆ၊ မိုးလေဝသတို့နဲ့လဲ ကိုက်ညီလျက် ရှိပါတယ်။

ဒေသတစ်ခုမှာ အပူရှိန် စိုထိုင်းဆကို အမြဲခံနိုင်ရည် ရှိတဲ့ အဏုဇီဝကိုသာ သုံးသင့်တာမို့ ရာသီဥတုတွေ၊ မိုးလေဝသတွေ ဘယ်လောက်ပင် ပြောင်းလဲစေကာမူ အာနိသင်အစွမ်း တည်မြဲခိုင်ခံ့တာကို တွေ့ရပါတယ်။

မိမိတို့ရဲ့ဝန်းကျင်က သစ်တော၊သစ်ရွက်ပုံများ၊ ဝါးတောများ၊ ကောင်းစွာဆွေးမြည့်ပြီးဖြစ်တဲ့ သစ်ဆွေး မြေများ၊ ခြံစည်းရိုးတိုင်များမှာ အဖြူရောင် အဏုဇီဝ တွေကို ကောင်းစွာ မြင်တွေ့ဖူးကြမှာပါ။

အမှန်က အဲဒီဖြူဖွေးနေတဲ့ မှိုမျှင်တွေဟာဆိုရင် အကျိုးပြု အဏုဇီဝတွေ ဖြစ်သလို... သူတို့ဟာ သဘာဝအလျောက် ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ လိုက်လျောညီထွေ အောင် အသက်ရှင် နေထိုင်နိုင်ကြတယ်။

ရှေးယခင်ကတည်းကိုက တောင်သူလယ်သမားများ ဦးကြီးတွေက သစ်ရွက်ဆွေး၊ ပေါင်းမြက်ဆွေးတွေကို သဘာဝမြေဩဇာအဖြစ် ကောင်းစွာ အသုံးချခဲ့ကြ တာပါ။

အဲဒီလို အသုံးပြုနိုင်ဖို့ရာ သစ်တော၊ဝါးတော၊ ရွက်ကြွေတော၊ ချုံနွယ်မြက်ဥ၊ သစ်ရွက်ဆွေး စတဲ့ အရာတွေကနေ အကျိုးပြု အဏုဇီဝမျိုးစုံကို နေရာ ပေါင်းစုံကနေ နည်းလမ်းပေါင်းစုံနဲ့ ရယူခဲ့ကြတယ်။

အဏုဇီဝ အမျိုးအစား မျိုးစုံပါဝင်ခြင်းဟာ ရောဂါ ပေါင်းစုံကို ခုခံစွမ်းအား ရှိစေသလို... မြေဆီလွှာရဲ့

၁၁ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

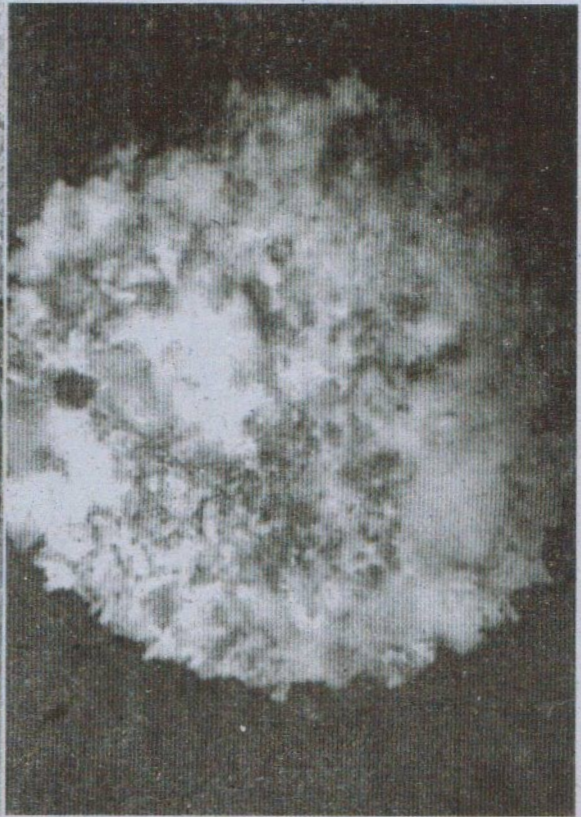

• သီးတောအလယ်ရှိ သီးတောမှ အဏုဇီဝ ထုတ်ယူစဉ်

ရုပ်ဂုဏ်သတ္တိနှင့် ဓာတ်ဂုဏ်သတ္တိကို ပိုမို ကောင်းမွန်စေ ပြီး အပင်ကိုလဲ ကြံ့ခိုင်ဖွံ့ဖြိုးစေပါတယ်။

ဒါကြောင့် သစ်တော၊ဝါးတော၊ သစ်ရွက်ဆွေး၊ ရိုးပြတ်နဲ့ စပါးလယ်ကွင်းတွေကနေအပြင် အဏုဇီဝ မျိုး စုံလင်စေဖို့ ဝါးမြစ်ငုတ်ကနေ ထုတ်ယူနည်းကိုလည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်သူများအတွက် လာပြီ လိုက်ရပြန်ပါတယ်။

မိမိတို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ သီးတောတစ်ခု သို့မဟုတ် သီးတောတစ်ခုရဲ့ အလယ်ကွကျ နေရာက သီးတောတစ်ပင် က

❖ ဝါးငုတ်မှ အကုသိမ္မိ ထွန်းမြူနေရင်း

❖ အကုသိမ္မိနှင့် ဝါးငုတ်တို့ ပေါင်းစပ်ထားသော အကုသိမ္မိပေါက်များ

ရွေးချယ်လိုက်ပါ။ မြေကြီးအထက် (၁၀)စင်တီမီတာ (လက်သီးလုံးခန့်) အကွာကနေ ဝါးပင်အတွင်းပိုင်းကို တောင်းလိုက်ရပါမည်။

အဲဒီ ဝါးပင်ပိုင်းထဲကို ပြတ်ပြီးသား ဆန်ပြုတ်ရည် အရင်းထည့်ပါ။ ချက်ပြီးသား (သို့မဟုတ်) ထိုင်ပြီးသား ထမင်းထည့်ထားတဲ့ ဝါးဖြင့် ရက်လုပ်ထားတဲ့ ထမင်းတောင်း ဒါမှမဟုတ် သစ်သားထမင်းတောင်း (တောင်တမာမသုံး) ကို ဆန်ပြုတ်ရည် ထည့်ထားတဲ့ ဝါးပင် အပေါ်ကနေ တောင်းလိုက် ထပ်မံ ပုံအုပ်လိုက်ပါ။

ဝါးပင်အပြင် ထမင်းတောင်းနဲ့ အုပ်ထားလို့ ဖိတ်လှုံ ကျနေတဲ့ ထမင်းတွေအပေါ် နံဘေးက ဝါးရွက်တွေနဲ့ ထပ်အုပ်ပါ။ အပေါ်က ပလတ်စတစ်ဖြင့် ပုံအုပ်ပြီး လေလွင့်မှု မရှိစေရန် အလေးတစ်ထုပ်ဖြင့် ဖိထားပါ။

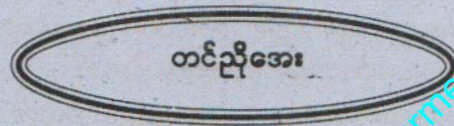
(၃)ရက်မှ (၅)ရက်ကြာလျှင် အဖြူရောင်၊ အဝါရောင်၊ အနီရောင်၊ အညိုရောင်၊ အစိမ်းရောင်နဲ့ အနက်ရောင် ရှိတဲ့ ဘက်တီးရီးယားတွေ ပေါ်လာပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ဝါးပင်ကနေမှ ဝါးရည်များလဲ ထွက်နေပါပြီ။ အထက်

ပါအတိုင်းလုပ်ထားတဲ့ ဝါးငုတ်ကို ခုတ်ယူပါ။ ဆန်ပြုတ်ရည်၊ ဝါးရည်နဲ့အတူ အုပ်ထားတဲ့ ထမင်းပေါင်းအားလုံးကို ယူပြီး မြေအိုးတစ်ခုထဲ ပြောင်းထည့်ပါ။ (ဒေသခံ အကုသိမ္မိ) ကို ရရှိပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆန်ပြုတ်ရည်နဲ့ သကြား(ကြဲသကာ) ၁:၁ ဆတူ ရောမွှေပြီး အိုးကို စက္ကူဖြင့် ဖုံးအုပ်၊ လေလုံအောင် ချည်ပြီး ရေရှည်သိမ်းဆည်း အသုံးပြုနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

၁:၁၀၀၀ အချိုး ရေဖြင့် ရောစပ်ပြီး မိမိတို့ စိုက်ပျိုးထားရှိတဲ့ စိုက်ပင်တွေအပေါ် ပက်ဖျန်းအသုံးပြုနိုင်သလို ၁:၅၀၀ဖြင့် မြေဆီလွှာပေါ်အပြင် ကွန်ပို့စ်၊ သစ်ဆွေးမြေနဲ့ ဘိုကာချိုတွေ ပြုလုပ်ရာမှာ ထည့်သွင်း အသုံးပြုနိုင်ပါကြောင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါတယ်။

တင်ညီအေး

စာမျက်နှာ (၃၉) မှ အဆက်

◆ မိသိန်းက ကော့ပေါက်ဆရာထက်ကြီး၏
ဓာတ်ပုံနှင့် အသွားတစ်ချောင်းကို ပြနေပုံ

နတ်သားက မာတလီနတ်သားကို အပ်ရတယ်။ မာတလီ
နတ်သားက သိကြားမင်းကို ဆက်သရတယ်။

သိကြားမင်းက သုဓမ္မာမဏ္ဍပ်မှာ လူတို့ရဲ့ ကောင်းမှု-
မကောင်းမှု စာရင်းကို ကြေညာတယ်။ ကောင်းမှုပြုသူ
စာရင်းများရင်... နတ်ပြည်ကြီး စည်ကားတော့မယ်
ဆိုပြီး ဝမ်းမြောက်ကြတယ်။

မကောင်းမှုပြုသူများရင် ငါတို့နတ်ပြည် ဆုတ်ယုတ်
ပြီး အပါယ်လေးဘုံတို့ စည်ကားတော့မှာပဲဆိုပြီး
စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရတယ်။

ဒါကြောင့် ရှေးလူကြီးတွေ သတိပေးတာ။ ကောင်းမှု
ပြုရင် ရွှေပုရပိုဒ်မှာ မှတ်တယ်တဲ့။ မကောင်းမှု ပြုသူကို
ခွေးသားရေနဲ့ မှတ်သတဲ့။ မယုံမရှိနဲ့... ဘုရားဟော။

၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စတုမဟာရာဇသုတ်မှာ ဟောထားတယ်။

ဘုရားမြေနှင်း ကျောင်းရပ်နှင်း ဖျော့ကင်းတဲ့ အပြင်
ကုသိုလ်လဲ ရတယ်။ နတ်ပြည်က စာရင်းကောက်တဲ့
ကုသိုလ်စာရင်းထဲလဲ ငါ့မယ်။

ဓာတ်လုံးတစ်လုံးစီ ဝေမယ်။ ဓာတ်လုံးနဲ့ရဲ့လား...
ပြီးရင် ဓာတ်လုံးရေတိုက်မယ်။

အသံသွင်းစက်(၅)လုံး အသံသွင်းတာ ဘယ်သူ
လဲ... ဘိတ်(မြိတ်) အသံသွင်းရင် ငါ မဟောတော့ဘူး။
ဒီလောက် ဝီရိယ မရှိတာ... ရေးပါ။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်(၃)ရက် ကထိန်
အလှူနေ့။ ဒန်ပေါက် = ဒေါ်စောကြည်၊ ရေခဲမုန့် =
ဒေါ်မြင့်။

သင်္ကန်းထုတ်လိုက်တယ်။ ဒီသင်္ကန်းက ထူးတယ်။
ဘယ်သူမှန်း မသိဘူး။ ပိုးသင်္ကန်း။ ကောင်းကင်က
ကျလာလားမသိ... ဇောတိကလို့ ရေးထားတယ်။
အလိုလို ရောက်နေတယ်။

ကထိန်လျာသင်္ကန်း ထုတ်လိုက်တယ်။ အားလုံး
ရှိခိုးကြ။ ကထိန်... ကထိန်... ကထိန်... ကထိန်လျာ
သင်္ကန်း ကပ်လှူပဲ။

ဘယ်သူက ကထိန်သင်္ကန်း ကပ်တာလဲ။ ဒကာ၊
ဒကာမတွေ ကပ်တာ။ မမှားရအောင်။ အားလုံး
ဒကာကပ်တာ။ အပ်ချည်ကြိုးနဲ့ ဝိုင်းထား။ အားလုံး
ပါသွားရအောင်။

ကထိန်ခင်း အလှူ၊ ကုသိုလ်အကျိုး

လွတ်လပ်စွာသွား ပေါ့ပါးခန္ဓာ

ဝတ်စရာများ အစားပေါ့မှာ

ခွပ်ပြုမရှိ မိမိတို့

ရန်သူများ ယှဉ်ပြိုင်မပါ။

ပမာပြု၍ သာဓကဆောင်မယ်

ဇောတိကဝေ ကံနေကြွယ်တယ်။

အဓာတ်သတ်မင်း စစ်ခင်းကြံရွယ်

အနုပြု၊ ယှဉ်ပြိုင်မပါ။

ကထိန်သင်္ကန်း အလှူက အခြားသင်္ကန်း အလှူ
ထက် ပိုကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တယ်လို့ မှတ်သားကြပါ။

ခင်စောဝင်း... ဝင်သွား။ ဖလားသွားယူ။ နာယက

www.burmeseclassic.com

ဂုဏ်(၆)ပါး “ထကြ-နီးကြား-သနား-သည်းခံ-
ဝေဖန်-ထောက်ရှု”တဲ့။ အားလုံး ပါသွားအောင်...
မပါတဲ့လူလဲ ပါသွားအောင် လိုက်ကောက်လိုက်ပါ။
နိုင်သလောက် ထည့်ကြပါ။

အားပါးပါး... လူတွေ များလိုက်တာ။ ကုံသိုလ်
နော်...ထည့်ကြ။ အဆောင်မှူး(ပညာရေးကောလိပ်)
ကထိန်ဒကာ သွားလုပ်လိုက်။ ဖလားသွားယူ။ အလှူ
ရေစက်- လက်နဲ့မကွာ။

အသွင်လျှံလျှံ အမြင်ဆန်းတဲ့ အောင်လံသင်္ကန်းကို
ရှိခိုးဦးချထိုက်ပေသည်။

ဂင်္ဂါဝါဠ သဲစုမက ပွင့်တဲ့ ဘုရားတွေ ဒီသင်္ကန်းပဲ။
ဖလားထဲက ငွေခွဲ၊ ရွှေမိုး၊ ငွေမိုး ရွာလိုက်မယ်။

ငွေနှစ်သိန်း အားပါးပါး... ဟား...ဟား...ဟား...
ပျော်လိုက်တာ...သုခမေဓာလိုပဲ...လူကြတာကို ကြည့်
ပြီး ပြုံး...နေတယ်။ ဟား...ဟား...ဟား။

တစ်နေ့သုံးခါရယ်...အသက်ရှည်တယ်။ ပျော်ပျော်
နေ သေခဲတယ်။ စိတ်ညစ်တာ မထားနဲ့။ စိတ်ညစ်ရင်
ဘုရားရှေ့ကိုသွား ဘုရားရှိခိုးလိုက်။ ဘုရားတန်ခိုးတော်
နဲ့ သိကြားမင်း၊ နတ်မင်းကြီးလေးပါး နတ်တွေ မနေရ
ဘူး...ကူညီကယ်မ၊မယ်။

ရှင်မထီး စိတ်ညစ်ပြီး ဘုရားရှေ့မှာ ဓာတ်လုံး
မအောင်တာ အောင်ပါစေလို့ ဘုရားကိုပြပြီး ဆုတောင်း
တယ်။ ရှင်အရဟံ ကြွလာရတယ်။

မျက်လုံးဖောက်ခံရပြီး ဓာတ်လုံးအောင်တယ်။ မျက်စိ
ပြန်မြင်ရတယ်။ ဘုန်းကြီးလဲ အသက်(၉၅)နှစ်မှာ
ဘုရားရှေ့မှာ ထိုင်ပြီး...

“အရှင်ဘုရားရဲ့ သာသနာကို အသက်နဲ့ကိုယ် အပ်နှံပြီး
ပြုတင်ပါမယ် ဘုရား”

လို့ ဆုတောင်းလိုက်တယ်။

အဲဒီနေ့ပဲ တင်မောင်ယုတို့လင်မယား ငွေတစ်ထောင်
ယောင်းတစ်ထုပ်နဲ့ လာတယ်။ မဟာစည် ဒါယကာ
ဆုနဲ့ လာတယ်။ ငွေတစ်သိန်း=၁၀၀၀×၂၀၀။ အသစ်
ငွေတစ်သိန်း တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး။

မိသိန်းက ရေတယ်။ မိသိန်းကိုမေးကြည့်။ အတုလို့
တောင် ထင်ရတယ်။ အဲဒီကစပြီး တိုးတက်လာတာ
ဒီနေ့ထိပဲ။

◆ အဆောင်မှူး(ပညာရေးကောလိပ်)

[ယခု ယင်းယုထားဦး၊ ဆရာတော်ကြီးထံမှ

ထူးခြားမှုတစ်ခုအား သောက်ခွင့်ရထားသူ]

ထပ်ခါ ထပ်ခါ ပြောရတာမို့ ဒါယကာတွေ အတုယူ
ဖို့...သိကြားမင်း ချီးမွမ်းဖို့...

ဆရာတော်ကြီးသည် အသက်(၉၅)နှစ်ထိ ဆင်းရဲ
ခဲရာမှ အထက်ပါအတိုင်း ချမ်းသာအောင်မြင်လာပုံကို
မကြာမကြာ ပြောကြားတတ်ပုံအား နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများအား ဝေမျှပေးရင်း ယနေ့ မိသိန်း
တို့အိမ်ကို သွားရောက်ခဲ့ပုံ... အဆောင်မှူး(ပညာရေး
ကောလိပ်)အိမ်သို့ သွားရောက်ခဲ့ပုံ ဓာတ်ပုံများဖြင့်
ထူးခြားချက်များအား ဝေမျှလိုက်ရပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးကို အောက်မေ့တသ မမေ့နိုင်ကြ
သူများပါ။ သူတို့ သိမ်းထားကြတဲ့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့
အမှတ်တရတွေက သက်သေပြနေကြလေရဲ့...

သီတာဆန်း(မော်လမြိုင်)

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရုတ်ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

သုံးစွဲနိုင်သောရောဂါများ

ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်

ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ)ခြင်း၊

ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ဆီး(ကျပ်၊အောင့်)

ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင့် မျက်စိ

မှုန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ဇက်ကြော

တက်၊အသည်းရောင်အသားဝါ

ရောဂါများအတွက်သက်သာစေပါသည်။

တိုင်းရင်းစေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်

TMR 013991(1220)

ပင်ရင်း-ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ကန္တရုတ်ဆေးတိုက်၊အမှတ်-၇၄၁၊ဓနသိဒ္ဓိလမ်း

(၈)ရပ်ကွက်၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၇၀၈၅

Diseases to be applied

Diabetes,urine-stone, urine (red, yellow, excess,minimization, miximization),uncontrollable urine, urine (tingling, cramping), heating,dimming eyes due to urine, hypertension, nape pain, hepatitis can be relieved.

TMR 013991(1220)

Source-741, Dana Theikdi street, Ward 8, Mayangone Township, Yangon, Myanmar, Ph: 095140389/09420007085

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် ဆိုင်းဝင်စေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် ဂိုဏ်းပူဇော် ဝါထာတော်များ (၆၇)

ရှေးအင်းလယ်စေတီ
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ရှေးအင်းလယ်စေတီ

နမော တဿ ဘဂဝတော
အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ချတ်]

ရှေးအင်းလယ် ဗုဒ္ဓဂူထံ၊
အဟံ ဝန္ဓာမိ ဇေယျဗိယံ၊
ဝနံ လာဘံ သုခံ နာယံ၊
အကာလိကာ မေ သိန္နံ။

[ရွှေကံကု]

မြန်မာပြန်

ရှေးအင်းလယ် ဗုဒ္ဓဂူထံ၊ ရွှေ
အင်းလယ် ဟု အမည်ရှိသော
မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍
ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ရခြင်း
ကြောင့်။

အဟံ၊ “...” ဟု နာမသမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

ဇေယျံ၊ မှန်းထားအောင်မြင်
ပြည့်စုံရပါစေ။

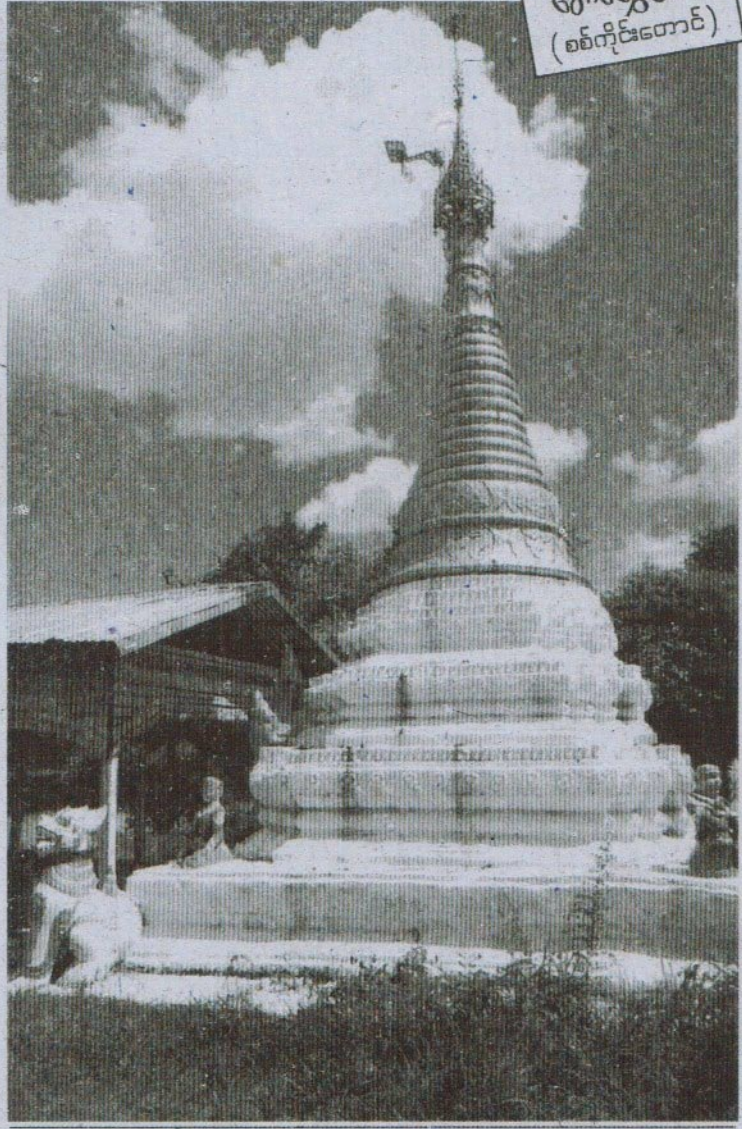
ဝိယံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏
ချစ်ခင်လေးစားခြင်း ဖြစ်ပါစေ။

ဝနံ၊ စီးပွားဥစ္စာ ကြီးမားပါစေ။

လာဘံ၊ လာဘ်လာဘ ပေါကြွယ်ဝ
ပါစေ။

သုခံ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာ
ချမ်းသာပါစေ။

နာယံ၊ ဘေးရန်မှန်သမျှ ဝေးရ
ပါစေ။

ရှေးအင်းလယ်စေတီတော်အား ဖူးမြော်ရုံ

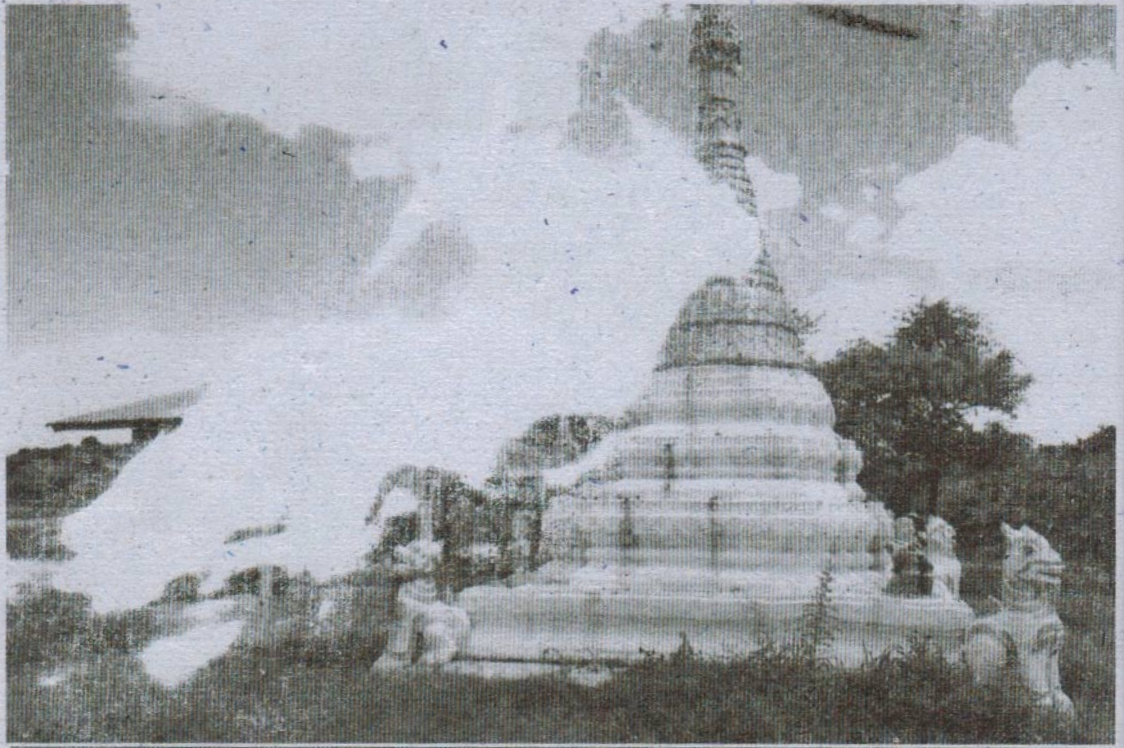
အကာလိကာ၊ ချိန်ခါမလင့်။

သိန္နံ၊ လက်ငင်းချက်ချင်း အကျိုး
ခံစားရပါစေသော။

ဘုရားဒါယကာ

သီဟပတိဘွဲ့ခံ မင်းပြောကြားပြီး
နှင့် မိဖုရား စိုးမင်းကိုယ်တော်ကြီး။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုစုရင်း ၅၇

◆ ထွန်းလင်းတော်တော်နှင့် အာရုံစိုက် နေရာမှာ ဖော်ပြထားသော ပုံပြင်ပုံ

ဘုရားတည်နှစ်
သက္ကရာဇ် ၇၁၄ ခုနှစ်။
တည်နေရာ
စစ်ကိုင်းတောင် မြောက်စွန်း ရွှေမြင်မိတောင်ခြေ၊ ရေခါးအင်း အတွင်း ရေခါးရွာ။
ဦးတော်ရက်
နှစ်စဉ် တပို့တွဲလပြည့်နေ့ (ထမနဲ့ပွဲ)။
အစောင့်အရှောက်
ရေခါးဘိုးဘိုးကြီး။
နောက်ခံသမိုင်း
စစ်ကိုင်းမင်း (၇-ဆက်) အကြောင်းခြင်းရာများ ဆက်စပ်နေ

၅၈ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂ္ဂဇင်း

သည့်အတွက် အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြလို
ပါသည်။

(၁)အသင်္ခယာစောယွမ်းမင်း

ပင်းယဘုရင် “တစ်စီးရှင်
သီဟသူ”နှင့် စစ်ကိုင်းလင်းယဉ်ရွာ
သူ “ရတနာပုံမိဖုရား”၏ သား
တော်ဖြစ်သည်။

အသင်္ခယာစောယွမ်းမင်း (၆၇၇-
၆၈၄)နန်းတက်၍ စစ်ကိုင်းမြို့ကို
မြို့တည် နန်းတည်ထောင် စိုးစံခဲ့
သည်။

ဇေယျာပူရ မြို့တော်ကြီးအား
ကိုး၊ကိုးပါး ကိုးလီကိန်းဖြင့် တည်
ဆောက်ခဲ့ပါ၏။ မြို့တော်နှင့်အတူ
“စေတီလှဘုရား” တည်ခဲ့၏။
“စစ်ကိုင်းမြို့အစ စေတီလှ”ဟု
တွင်ခဲ့၏။

● သမီးတော် စိုးမင်းကိုယ်တော်ကြီး
[ခန္ဓာကိုယ် ပြည့်ဖြိုးကြုံ့ခိုင်ခြင်း
ကြောင့် ဖြစ်၏။]

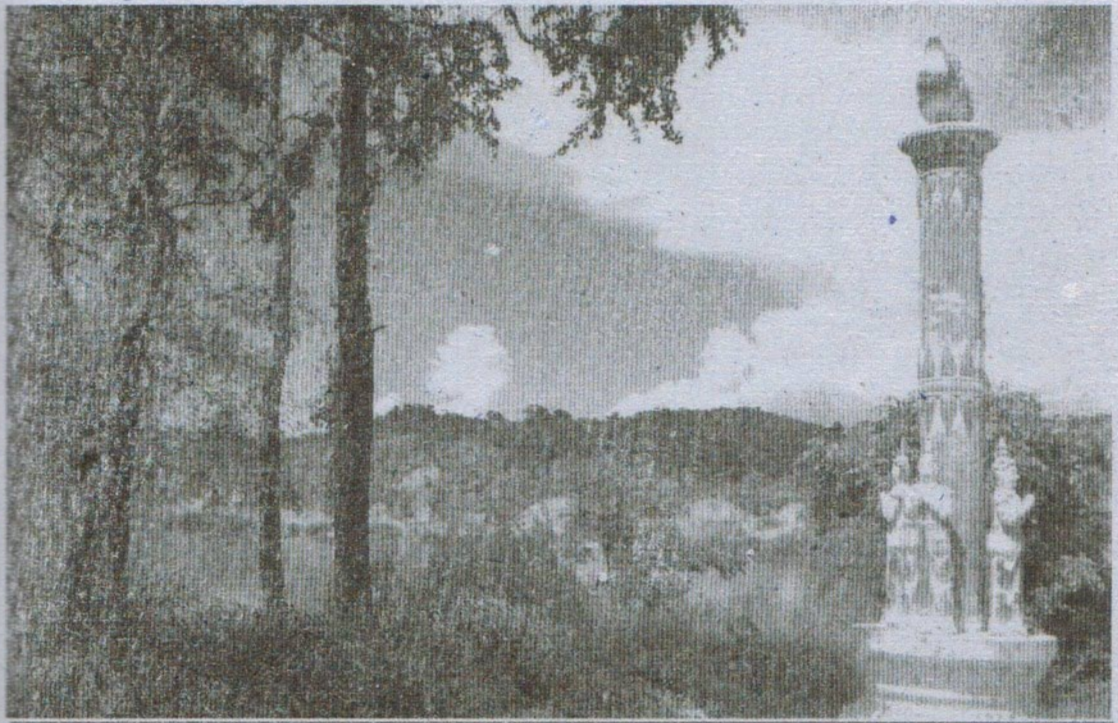
- ကျစွာမင်း၊
 - အနော်ရထာမင်း၊
 - တရုဗျားမင်း
- ဟူ၍ (၄)ပါး ထွန်းကားခဲ့၏။

(၂)တရုဗျားမင်း

တရုဗျားမင်းကား တစ်စီးရှင်
သီဟသူ၏ မိဖုရားကြီးဖြစ်သူ
“ရတနာပုံမိဖုရား”၏ ယခင်
အိမ်ထောင်မှ ရခဲ့သည့် “မယားပါ
သား”ဖြစ်၏။

နန်းစည်းစိမ် (၆၈၄-၆၉၈)တိုင်
အောင် (၁၄)နှစ် စိုးစံခဲ့၏။
စစ်ကိုင်းမင်းဆက်၌ နန်းသက်
အရှည်ဆုံးဖြစ်၏။

F.8B. September, 2018.

■ သွတင်းလယ်စေတီတော်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်ဘက်မှ လှော်တောင်ကြီးအား တွေ့မြင်ရပုံ

(၃) ရွှေတောင်တက်မင်း

ဤမင်းသည် “တရားဈေးမင်း”
၏ သားတော်ဖြစ်၏။

ရွှေတောင်တက်မင်း (၆၉၈-
၇၀၁)သည် နန်းစည်းစိမ်(၃)နှစ်ခန့်
တွင် နန်းကျခဲ့ရလေ၏။

(၄) ကျွဲစွာမင်း

အသင်္ခယာစောယွမ်းမင်း၏ သား
တော်ဖြစ်၏။

ကျွဲစွာမင်း (၇၀၁-၇၁၁)သည်
သက္ကရာဇ် ၇၀၁ ခုနှစ်တွင် နန်း
တက်၏။

စစ်ကိုင်းတောင်ပေါ်တွင် ကျွဲစွာ
(အထက်)စေတီနှင့် ကျောင်းတော်
ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါ၏။ စစ်ကိုင်းတောင်
ခြေ၌ “အောက်ကျွဲစွာစေတီ” နှင့်
ရွှေကျောင်းတော် တည်ထားခဲ့၏။
အထက် ကျွဲစွာချောင်နှင့်

အောက် ကျွဲစွာချောင်များမှာ အလွန်
ကျော်ကြားလှပါသည်။ ဝတ်မိုး
ဝတ်မြေများ လှူတော်မူပါသည်။

(၅) အနော်ရထာမင်းရဲ

ကျွဲစွာမင်း၏ ညီတော်ဖြစ်၏။
“မင်းရဲကြီး” ဟူ၍လည်း အမည်
တွင်ခဲ့ပါသည်။ မင်းရဲကြီးကျောင်း
တော် တည်ဆောက်ကုသိုလ်ပြုခဲ့၏။
အနော်ရထာ မင်းရဲသည်
သက္ကရာဇ် ၇၁၁ ခုနှစ်ပင် နန်းစံသက်
(၇)လနှင့် နတ်ရွာစံခဲ့လေရာ စစ်ကိုင်း
နန်းဆက်၌ နန်းသက်အတိုဆုံး
ဖြစ်သည်။

(၆) ဆင်ဖြူရှင် တရားဈေးမင်း

အနော်ရထာမင်းရဲ၏ ညီတော်
ဖြစ်သည်။ ဆင်ဖြူရှင်တရားဈေး
မင်း(၇၁၁-၇၁၃)သည် နန်းတက်
သည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း “စံကား

ကျောင်း”တော်ကြီးကို ဆောက်
လုပ် လှူဒါန်းပါ၏။

နန်းစည်းစိမ် (၂)နှစ်မျှမှာပင်
နတ်ရွာစံပါသည်။

(၇) သီဟပတေ့ မင်းပြောက်မင်း

သီဟပတေ့ခေါ် မင်းပြောက်
(၇၁၃-၇၂၆)သည် ပုဂံတရုတ်ပြေး
မင်း၏မိဖုရား ဖွားစော၏ မြေးအရင်း
ဖြစ်သည်။

နန်းတက်သောအခါ အသင်္ခယာ
စောယွမ်း၏သမီးတော် စိုးမင်းကိုယ်
တော်ကြီးအား မိဖုရားမြှောက်၍
သီဟပတေ့ဘွဲ့ ခံယူပြီး နန်းတက်
ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

နန်းတက်ပြီး တစ်နှစ်အကြာ
သက္ကရာဇ် ၇၁၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်း
လဆန်း(၁၁)ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့
တွင် “မဟာစည်နံ့ကြီးစေတီ”

နက္ခတ္တရာဇင်္ဂါဗျာဓိပုဂ္ဂလင်း ၅၉

တည်ထားလေ၏။

သီဟပတေ့မင်းကြီး၏ တစ်ဦး
တည်းသော အဂ္ဂမဟေသီ စိုးမင်း
ကိုယ်တော်ကြီးမှာ ဉာဏ်အမြော်
အမြင်ကြီးမား၍ လောကီ၊
လောကုတ္တရာ ကျွမ်းကျင်နွံစပ်လေ
၏။

မိဖုရားကြီး၏ ပထမအိမ်ထောင်
မှာ “တကောင်းမင်းရိုး သတိုး
ဆင်ထိန်း” ဖြစ်သောကြောင့်
“သတိုးမင်းဆက် မပျက်စေရန်
သားတော်ရာဟုလာခေါ် သတိုး
မင်းပျား” အား ချီးမြှင့်သောအားဖြင့်
“တကောင်းမြို့စား” အဖြစ် ထားရှိ
စေခဲ့နိုင်လေသည်။

သီဟပတေ့မင်းကြီးနှင့် စိုးမင်း
ကိုယ်တော်ကြီးတို့မှ သမီးတော်
“စောတော်ဦး”ကို မွေးဖွားခဲ့၏။
ယခင်အိမ်ထောင်မှ ပါခဲ့သော သမီး
တော်(၂)ပါးနှင့်အတူ သမီး(၃)ပါး
ဖြစ်သည်။

ယင်းသမီးတော်များမှာ အင်းဝ
မင်းကြီး စွာစော်ကဲ၏ မိဖုရားများ
ဖြစ်ကြလေ၏။

မဟာစည်းခုံကြီး စေတီတော်
တည်ထားရန်အတွက် အမတ်ဝန်
များ၊ ပညာရှင်များနှင့် နှီးနှောတိုင်ပင်
၍ ယေဘုယျ အရပ်ရပ်မျက်နှာတွင်
မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်
စည်ပင်စေရန် မြို့ရွာ(၁၅၀)ထက်
မက အရပ်ရပ်မျက်နှာ၌ စေတီတော်
များ တည်ထားစေခဲ့၏။

စေတီများအတွက် သရီရဓာတ်
တော်၊ မွေတော်၊ ရုပ်ပွားတော်များ
နှင့် စေတီများ တည်ထားစေရန်
ဘုရင်နှင့် မိဖုရားကိုယ်စား သာသနာ

၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ သွာဏ်လယ်စေတီတော်၏ အောက်ခြေရှိ ကိုဏ္ဍိယ
တည်ထောင် ဖောက်ခံမြှင့် မြှင့်ထွေ့ရန်

တော်၏ အကျိုးစီးပွား များစိမ့်သော
ငှာ အမတ်ဝန်များက စီမံဆောင်ရွက်
ကြရလေသည်။

ကုသိုလ်တော်များ

၁။ နန်းဦးမြို့သစ်အတွင်း “ရွှေ
ညောင်ဝိုင်း” စေတီ၊

၂။ ရေခါးရွာ ရေခါးအင်းအတွင်း

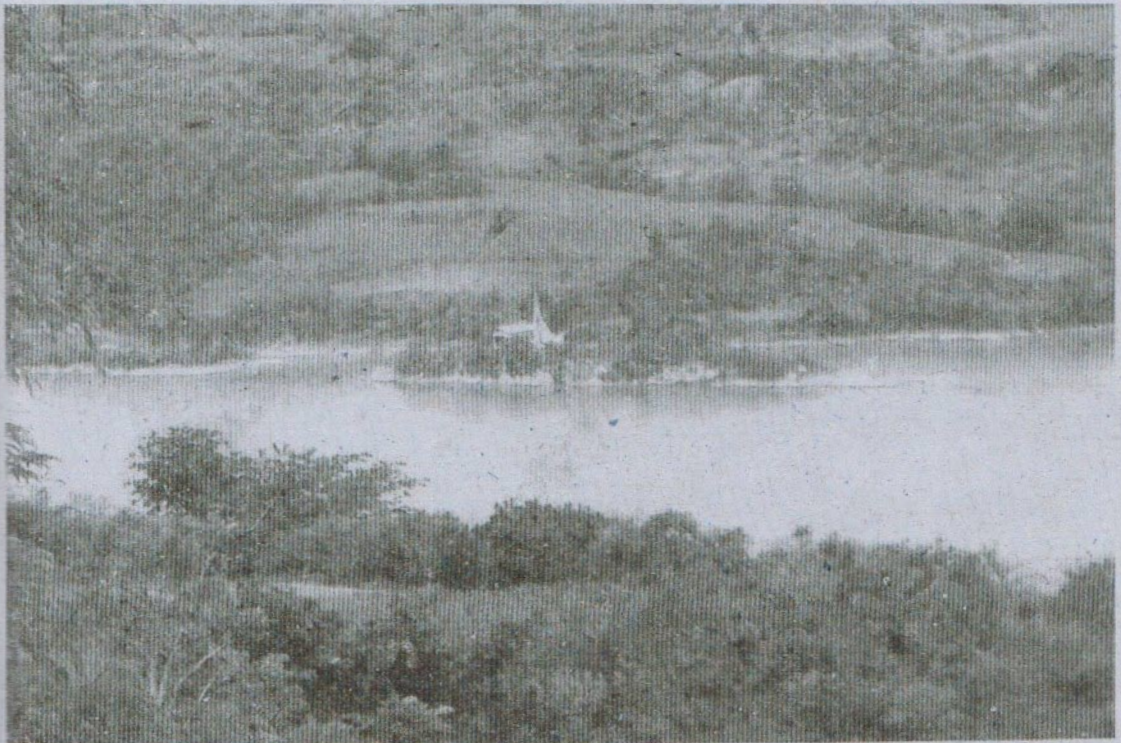
“ရွှေအင်းလယ်” စေတီ၊

၃။ ရွာထောင်အတွင်း “ဆုတောင်း
ပြည်” စေတီ၊

၄။ မင်းဝံတောင်မြောက်စွန်း၌တစ်ဆူ
၅။ မရှိခဏစေတီ၏ မြောက်ဘက်

မင်းဝံတောင်တွင် တစ်ဆူ၊
၆။ နံကိုင်တောင်ခြေ၌ တစ်ဆူ၊

၇။ မင်းရဲကျောင်း၌ တစ်ဆူ၊

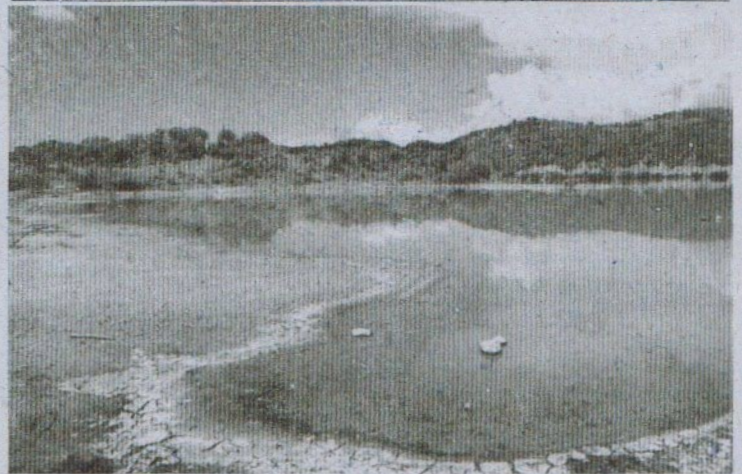
◆ ဂျာမန်ကြီး၏ ကျွန်းကလေးလက်မှ “သွားလယ်စေတီ”အား ထွင်းထောင်ထားရာ ရှိခဲ့ရာ

၈။ ရွာသာ...၌ တစ်ဆူ၊
၉။ စမွန်း၌ တစ်ဆူ
တို့အား တည်ထားစေခြင်း၊ ရှိနေ
ဆဲ စေတီ၊ကျောင်း၊ကန်များအား
ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်း၊ စောင်းတန်၊
တံတိုင်း စသည်များကိုစောင့်ရှောက်
ပြုလုပ်ရန် ကျွန်သီးများ ထားရှိခဲ့
ကြောင်း ကျောက်စာတိုင် စိုက်ခဲ့လေ
သည်။

သီဟပတေ့မင်းကြီးကား သတ္တိ
ရှိ၏။ သဒ္ဒါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း
ဂုဏ်နှင့် ညီညွတ်၏။ ဉာဏ်ပညာ
ထက်မြက်သော အဂ္ဂမဟေသီ
စိုးမင်းကိုယ်တော်ကြီးအား အထူး
ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ အခြား
သော မိဖုရားများကို ကောက်ယူခြင်း
မရှိပါ။

မိဖုရားကြီး တစ်ဦးတည်းသာ ရှိခဲ့

◆ ဂျာမန်အောင်မှ သားသိမ်းများအား တွေ့ရပုံ

သော မင်းကြီး ဖြစ်လေသည်။
မင်းကြီးသည် “ရှင်ပင်နန်းဦး
စေတီ”နှင့် ရတနာပုံ မိဖုရားတို့၏
“ရန်အောင်မြင်စေတီ”တော်တို့ကို
ပြုပြင် ဖြည့်စွက်မွမ်းမံခြင်းလည်း
ကုသိုလ်ပြုခဲ့၏။

သမိုင်းဝင် ကိုး-ကိုးကုန်း အပါ
အဝင် “ခွားခြံကုန်းစေတီ”ခေါ်
“ငါးမာန်အောင်မြင် သုံးလူရှင်”
စေတီတော်ကိုလည်း မွမ်းမံပြင်ဆင်
ထီးတော်အသစ် တင်လှူခဲ့၏။

အချို့သော ပညာရှင်များက
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၁

◆ ရွှေအင်းလယ်စေတီတော်၏
အောင်အောင်ယုနု၊ ၄၁၄

ရွှေအင်းလယ်စေတီတော်မြတ်၏
ဝိပဿနာဌာနမှ ခြင်္သေ့နှင့်
တောင်လူးကြီး

“မိဖုရား စိုးမင်းကိုယ်တော်ကြီး”

၏ ကုသိုလ်တော်စေတီဟုလည်း
အမှတ်အသား ရှိခဲ့လေ၏။

မဟာစည်းခုံကြီး တည်ပြီးသော
အခါ ယာမြေ၊ ထန်း၊ ကျွန်းများကို
လည်း လှူခဲ့၏။

ယာမြေများ၌ နေထိုင်သူများအား
စောင်းတန်း၊ တံတိုင်းမီးတားများ
ပျက်ခဲ့သော် ပြုပြင်ရန် တာဝန်ပေးခဲ့
၏။

“ဗဒုံမင်းကြီး”ကလည်း ထို
အလှူ ကုသိုလ်များ အစုအဖို့ အခွန်
အကောက်များကို သာသနာတော်
၏ ကျေးဇူးဖြစ်စေခြင်းငှာ ကျောက်စာ
ကမ္မည်းအသစ် ရေးထိုးထားခဲ့၏။

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သီဟပတေ့မင်း၏ “မဟာ
စည်းခုံကြီးစေတီ”ကို မုံရွေးဆရာ
တော်ကြီးက “ထာဝရဘုရားကြီး”
များ စာရင်း၌ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့၏။

အရပ်ရပ်မျက်နှာ သာသနာ
ဖြန့်ကြက်ရန် စေတီများ၊ ရေကန်
များ၊ နတ်ကွန်းကြီးများကိုပါ တည်
ဆောက်ခဲ့၍ အရှည်တည်တံ့ဖို့
ကျေးရွာများမှ လျှောက်ပံတ်သူများ
ကို ကျွဲ၊ နွား၊ ထန်း၊ မြေယာပေးပြီး
သတ်မှတ်ခဲ့လေ၏။

ဒေသခံများမှ ယုံကြည်လေးစား
ရသော “ဒေသခံနတ်ပတ္တိဒေဝီ”များ
ကိုလည်း မင်းမိန့်ဖြင့် စောင့်ရှောက်
စေခြင်း ရှိခဲ့လေသည်။

နှစ်ပေါင်းရာချီ ပြောင်းလဲလာ
သောအခါ “တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သူ”
များသည်လည်း ခေတ်နှင့် လျော်ညီ
စွာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းများကို တွေ့
မြင်နိုင်ကြလေ၏။

“ရွှေအင်းလယ်စေတီ” တည်ရှိ
ရာ ရေခါးအင်းကြီးမှာ မြန်မာနိုင်ငံ

တစ်ဝ
ဒေသ
ရေညီ
မြို့နယ်
ထွက်ရှိ

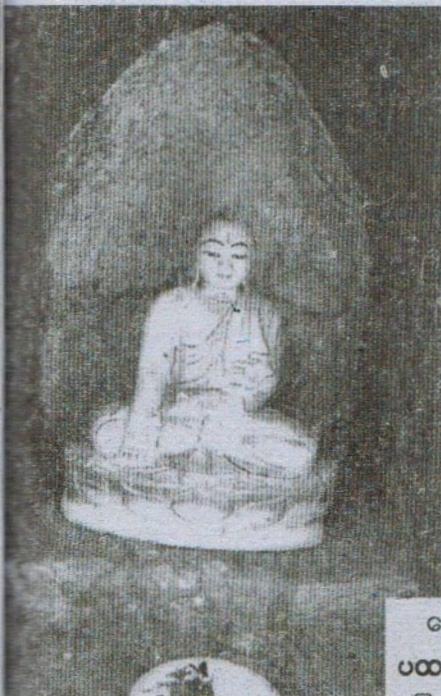
င

သဂ္ဂ
(ခရစ်
အင်း

“ရွှေအ
ကျွန်းက
အခိုးအ
ထွက်စ

အင်

ကျွန်းက
စေတီဝ
အရော
စေတီဝ
သွား

လှသယာဿာ ဇရာဇာတိကြီးတာ။

သွမြင်မိတောင်ကြီးနောက်ခြံတွင် တွေ့မြင်ရန်

၁။ သွမြင်လယ် ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား လိုက်အတွင်း မှမြင်ရန်

တစ်ဝန်းလုံးအတွင်း စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီးမှာ တည်ရှိသော စိမ်းပြာ ရေညီထွက်ရာ ဖြစ်လေသည်။ မုံရွာ မြို့နယ်ရှိ တွင်းတောင်တို့မှာသာ ထွက်ရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ငလျင်ကြီးနှင့် ရွှေအင်းလယ်

သက္ကရာဇ် ၁၃၁၇ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလ (၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ)ထဲတွင် ရေခါး အင်း၏ နောက်ဘက်ခြမ်းဖြစ်သော “ရွှေအင်းလယ်စေတီ” တည်ရှိရာ ကျွန်းကလေး၏ ပတ်ပတ်လည်မှ အခိုးအငွေ့များ ထူးထူးခြားခြား ထွက်ပေါ်ခဲ့လေသည်။

အင်းရေနှင့် ထိစပ်နေသော ကျွန်းကလေးနှင့် ရွှေအင်းလယ် စေတီတော်တစ်ဆူလုံးကို အခိုး အရောင်များက လွှမ်းခြုံသွားလေရာ စေတီတော်ကိုပင် ပျောက်ကွယ် သွားစေပါသည်။

ရေခါးမိ လူကြီးသူမများက “ရော ပထ နဂါးကြီး နီးထလာပြီ” ဟု ပြောဆိုကြလေ၏။

နောက်နေ့များ၌လည်း ရေခါး အင်းကြီး၏ အနံ့အပြားမှ အခိုးအငွေ့ တလူလူ ထွက်လာပြန်လေ၏။

ယင်းအခိုးအငွေ့များသည် “ပုပ် အဲ့အဲ့ အနံ့ဆိုး” အဖြစ် ပြောင်းလဲ လွှင့်ထုတ်လေတော့၏။ ရေခါး၊ ကျောက်တာ၊ စကျင် စသော ရွာ များတိုင်အောင် မခံရပ်နိုင်လောက် အောင် စူးစူးဝါးဝါး ခံကြရသော ကြောင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကြလေ ၏။

ရေခါးရွာအနီး ရွှေမြင်မိတောင်နှင့် ရေခါးတောင်တို့မှာလည်း တောင်၏ နေရာအနံ့အပြား၌ တောင်ခိုး တောင်ငွေ့များ ဆန်းကြယ်စွာ ပေါ် ထွက်ခဲ့ကြလေ၏။

“ဂုဏ်နံ့သာ ဆရာတော်ကြီး” မှ...

‘အေးဟ... ဒီဆိုရင် လျှင်လှုပ်တတ်

တယ်။ ငါ့ရိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်ထားကြ’

ဟု မိန့်ကြားသောကြောင့် အိမ် ခါးပန်းများတွင် အကာအကွယ် ဂဏန်းများကို ထုံးနှင့်နွှင်း ဖျော်၍ လက်ခလယ်နှင့် ရေးဆွဲကြရလေ၏။ ထို့ပြင် ငလျင်ဘေး ကာကွယ်သော ဂါထာများဖြင့် ရွတ်ဖတ်ကြရပါ၏။

တန်ခူး၊ ကဆုန်၊ နယုန် (၃)လ တိုင်အောင် ဘာမျှ မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဘဲ အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ခဲ့ကြရလေ၏။ ဆရာတော်က “ဂါထာများကို အားတိုင်း ရွတ်ကြ” ဟု မြွက်ကြား သော်လည်း ထိုငလျင်ဆိုးကြီးသည် ဝါဆိုလဆန်း(၉)ရက်နေ့ ည(၉:၃၀) ခန့်တွင် “အမေ့ကောက်၍ လှုပ် ချ” လိုက်လေတော့၏။

စံချိန်တင် စစ်ကိုင်းငလျင်ကြီး သည်ကား စကေး(၆.၅)ရှိလေရာ လူ(၄၀)ခန့် ထိခိုက်ပျို့ပိ သေဆုံးခဲ့ ကြရလေသည်။

ရေခါးအင်းကြီးမှာလည်း ချောင်း ဘောင်ဘင်ခတ်၍ အင်းလယ်၌

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

နုလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နုလုံးအားတိုးဆေးကျို

တွေ့အောင်ရှာ

[တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တိုင်
၁၃၀၆ Y ၀၆၆၅၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄
တဆထလ (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နုလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နုလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကမတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မသားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေ့ညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နုလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်

ပြီး နုလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားခွဲ ကြားရဖန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နုလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး
အဖြူဖြူအနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးမျှော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါကွယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အမြဲတမ်းများသော ရောဂါများအနက် နုလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နုလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြာဝံ
သဏ္ဌာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ဒေါ် နုလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့/ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နုလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဂါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နုလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နုလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေးပက်နာ၊ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါများ နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နုလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နုလုံးတုန်ခြင်း၊ နုလုံးအောင့်ခြင်း၊ နုလုံးစူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တို့ဟာ သိတနဲ့တူ ဝိရောဓိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာရခြင်းပါ။ အချို့
အသိပို့ အဆီးအစားများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး၊
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
မိမိခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ ဒေကြောင်းအချက်များ
ဟာ နုလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

အဲဒီ နုလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နုလုံးအားတိုးဆေးပါ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နုလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နုလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မှု၊ ဝေခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နုလုံးစူး၍
အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမ်း၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ငှက်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီ၊ ဝမ်း၊
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အဖြူဖြူ အနယ်နယ်ရှိ နုလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း မြန်မာ့ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း

တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်

အမှတ်-(၁၉၂) ရောဂါလမ်း၊ ညွှန်ကြားမှု၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း ၀၉ ၈၆၇၅၂၅၊ ၀၉ ၂၅၀၁၅၀၈၈

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

www.burmeseclassic.com

အင်တာ

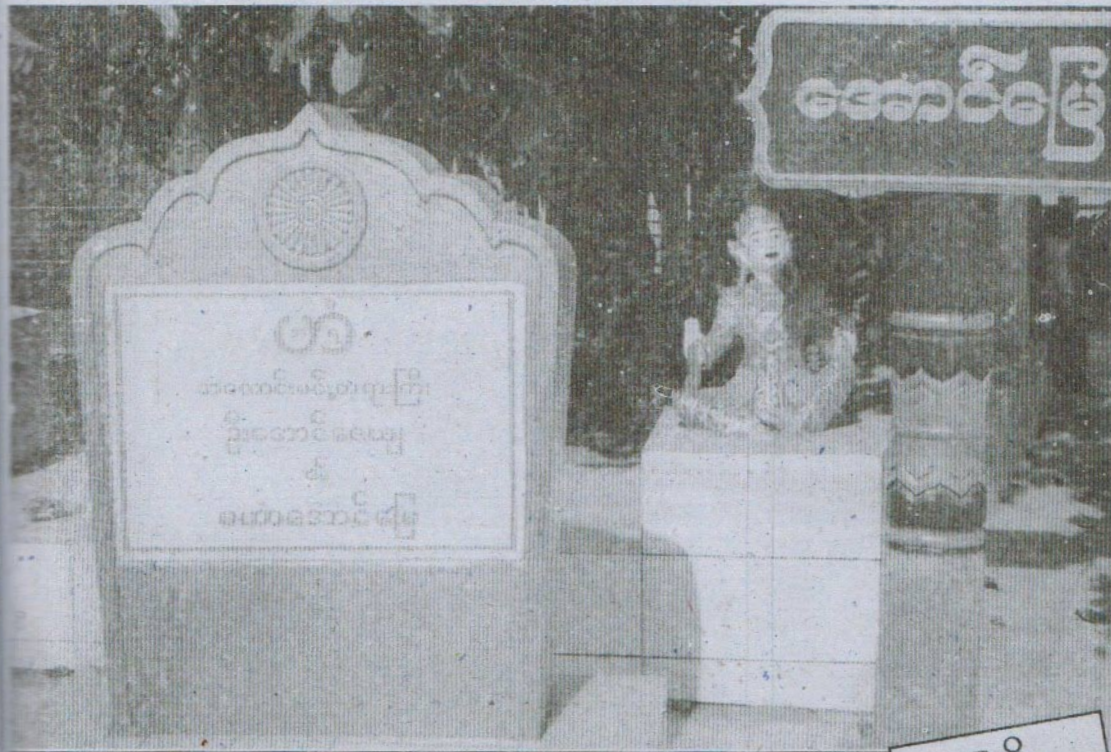
ကမ္ဘာပစ္စယ
မိ၊ အချို့
များသော
နိကျ။ စွာ
မမျိုးမျိုး။
သောက်
များခြင်း။
လက်လှုပ်
မီးပူခံပြီး
သ၊ လေ
တိုင်ပူများ
ချက်များ
ပွားလာရ
များ ဖြစ်ပါ

တင်းစေတဲ့
လိုရောဂါ
သွေးကြော
မျှဝေခြင်း။
တင်းတန်ခွာ
သွေးအား

နုလုံးစု၍
စသည်
နီး ကလေး
ဆီး၊ ဝမ်း။
နီးဆန်းစေ
သကြောင့်

အလွယ်
မှ မြန်မာ
ဘာသာတင်း

ပျံ့နှံ့
သရူ။

မဟာအောင်မြေ

မင်းကို
(ဂန္ထိရတောင်တန်း)

အလောင်းမင်းတရား ဦးအောင်ယေယျ၏

မဟာအောင်မြေ

မဟာအောင်မြေ မြတ်စွာဘုရား ဂန္ဓကုဋ်တိုက်

“ရတနာသိမ်”ဆိုသော ရေဝတီမြစ်ကူးတံတားကြီးသည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတို့ကို ဆက်သွယ်ပေးထားသည်။

တံတား၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းမှာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဆွေမြို့၊ ရှိပြီး... တံတား၏ အနောက်ဘက်ကမ်းမှာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကျောက်မြောင်းမြို့၊ ရှိပါသည်။

ကျောက်မြောင်းမြို့သို့ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက်မှာ မဟာအောင်မြေရှိရာသို့ သွားရောက်ကြပါသည်။

“မဟာအောင်မြေ မြတ်စွာဘုရား”ဟူသော မုခ်ဝအတွင်းမှာ ဘုရားဂန္ဓကုဋ်တိုက်တစ်ဆောင် ခိုင်ခိုင်မာမာ တွေ့ရှိရသည်။

ထို ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်း၌ ရုပ်ပွားတော်(၃)ဆူ

နတ္ထရာရောင်ခြည်မပူရင်း ၆၅

ပူဇော်ခံထားရှိသည်။ (၂)ဆူမှာ
ရှေးဟောင်းလက်ရာ ဖြစ်သည်။
အလယ်မှာ ရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာ
“မဟာအောင်မြေ မြတ်စွာဘုရား”
ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ အလောင်းမင်း
တရား ဦးအောင်ဇေယျ ရေကြောင်း
ချီခါနီး ဤမြစ်ဆိပ်နေရာတွင်အောင်မြေ
နင်း ပူဇော်ကြောင်း သိရသည်။

ဂန္ဓကုဋိတိုက်အနီးတွင် အရိပ်အာဝါ
သ အလွန်ကောင်းလှသော ညောင်ပင်
ကြီးနှင့် အောင်မြေစေတီ ရှိသည်။
“အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်
ဇေယျ၏ မဟာအောင်မြေ” ဟူ၍
ကျောက်စာတိုင်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

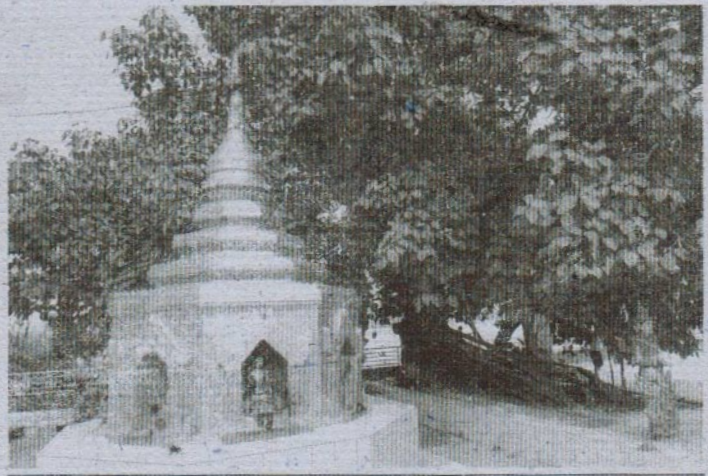
ဤကျောက်မြောင်းဆိပ်မှသာ ရေ
ကြောင်းချီ တပ်များ စတင် ထွက်ခွာ
ကြရပြီး တိုက်ပွဲတိုင်း အောင်မြင်စေဖို့
ဤဆိပ်ကမ်းတွင် မြတ်စွာဘုရားအား
ပူဇော်ကန်တော့ကာ အောင်မြေနင်းကြ
ရ၏။

ထို့ကြောင့် ဤနေရာတွင် အလောင်း
မင်းတရား ဦးအောင်ဇေယျ၏ အောင်
ဓာတ်များ လွှမ်းမတ်တည်ရှိနေမည် ဖြစ်
ပါသည်။

“မသိသူကျော်သွား၊ သိသူဖော်စား”
ဆိုစကားအတိုင်း လောကီအောင်မြေ
အဖြစ် သိရှိသူများက “အောင်ဓာတ်”
ဟူ၍ အောင်မြင်နိုင်ကြပါသည်။

လောကတွင် အောင်မြင်မှု ရရှိလို
သူတိုင်း တစ်ခါ တစ်ခေါက် သွား
ရောက်ကာ အောင်ဓာတ် ရယူနိုင်ကြ
ပါစေသတည်း။

မင်းကူဒွီ
(ဂန္တီရတောင်တန်း)

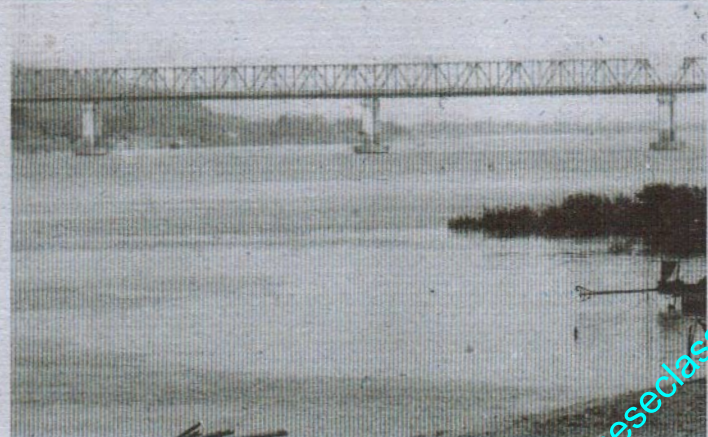

အောင်မြေစေတီ

◆ ဂန္ဓကုဋိတိုက်အတွင်း သီတင်းသုံး ပူဇော်ခံထားသည့်
ရှေးဟောင်း မဟာအောင်မြေဘုရားရုပ်ပွားတော်

◆ မဟာအောင်မြေအုတ်ပိန်မှန်
ရတနာသီဟိုဠ်မြစ်ကွေ့တံတားကြီးကို မြင်ရန်

www.burmeseclassic.com

သွားကိုက်ပျောက်စေသည့်

မန္တန်တစ်ပုဒ်နှင့် အစီအရင်

ငယ်စဉ်ကတည်းက လောကီ ပညာ အစီအရင်များကို ဝါသနာထုံခဲ့ သည်။ တစ်နေ့ ဦးလေးတစ်ယောက် က...

‘ငါတူ...မင်းသိလားတော့ မသိ ဘူးကွာ၊ ငါ့မှာ သွားကိုက်ပျောက်တဲ့ မန္တန်တစ်ပုဒ်ရှိတယ်’

‘ဟာ...ဦးလေးကလဲ မယုံပါဘူး၊ ဦးလေးကို ဘယ်သူက ပေးလို့ သွား ကိုက်ပျောက်တဲ့ မန္တန်ရတာလဲ’

‘ဟေ...ငါတူကလဲ ကိုယ့်ဦးလေး ကို အထင် တယ်သေးသကိုး၊ ဒီလို ကွ...ငါ အောက်ပြည် ခရီးသွားရင်း ရခဲ့တာ’

‘ဪ...ဟုတ်လား’

‘အေး...ငါးပါးသီလုံမှ၊ မန္တန်တွေ ထုံနေတဲ့သူမှ စွမ်းတာ၊ သာမန်လူ ဆိုရင်တော့ စွမ်းမှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့’

‘အင်းပါဗျာ... ပြောပြပါတော့ ဦးလေးရ’

ဦးလေးပြောပြသော သွားကိုက် ပျောက်မန္တန်မှာ “ဥ”တစ်လုံး တည်းသာ၊ သွားကိုက် မမန်းခင် **ဝါးခြမ်းကို အလုံးလေးတွေ လုပ် ပြီးရင် ဝါးထိပ်များကိုချွန် စုစုပေါင်း ဝါးခြမ်း အလုံး(၇)လုံး ပြည့်အောင်** ချောရမည်။ ဝါးခြမ်းအလုံးလေးများ သည် အရှည်အတို မရှိစေရ၊ ညီတူ ညာတူ ဓားဖြင့် ဖြတ်ရမည်။ အရှည် တစ်ထွာဆို ရပါပြီ။

အသားပြား ခပ်သေးသေး တစ်ခု

လိုပါမည်။ နောက် သွားကိုက်သည့် လူနာကို ပါးစပ်ဟခိုင်းပြီး ကိုက်သည့် သွားကို ဝါးခြမ်းအလုံးဖြင့် ထောက် ပြီး “ဥ”ဆို ရွတ်၍ အသားပြားခပ် သေးသေးဖြင့် ဝါးခြမ်းနောက်ပြီး ကနေ ရိုက်ပါ။ သတိအနေဖြင့် ထို ဝါးခြမ်းလုံးလေး ခုနစ်ခုကို တစ်ခု ချင်း သွားကို ထောက်၍ အသားပြား ခပ်သေးသေးဖြင့် ရိုက်ပါ။

ဝါးခြမ်းအလုံးလေး လူနာ သွား ထောက်၊ အသားဖြင့် အရိုက် “ဥ” ဆိုပြီး ပါးစပ်အရွတ် အံ့ခွင်တကျ ဖြစ်ရမည်။

ဝါးခြမ်းအလုံးလေး (၇)လုံး ထိုသို့ မန်းပြီး ညီတူညာတူ ဝါးခြမ်း အလုံး လေး ခုနစ်လုံးကို မီးဖိုထဲ ထည့် စိုက်ပါလေ။

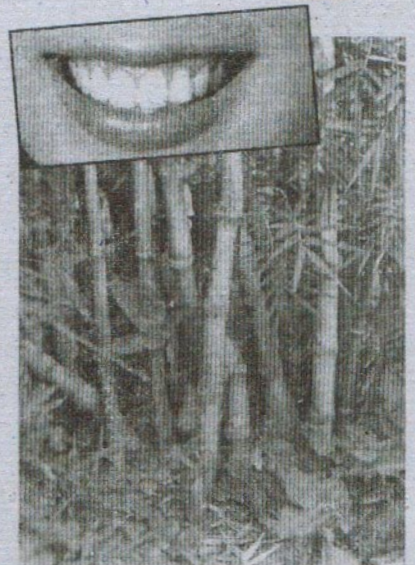
ဝါးခြမ်းအလုံးလေး (၇)ခုလုံး ပြာ ဖြစ်သွားပါစေ။

အသုံးပြုသည့် မန္တန်မှာ “ဥ” အကွရာ တစ်လုံးတည်းသာ ဖြစ် သည်။

ဝါးခြမ်း အလုံးသေးသေးဖြစ် အောင် ဓားဖြင့် အချောသတ်ရမည်။ ဝါးခြမ်းအလုံး (၇)ခုစလုံး အရှည် အတို ညီရမည်။

ဝါးခြမ်းသည် သန့်သန့်ဖြစ်ရမည်။ အသားပြားဖြင့် အရိုက် “ဥ”ဆိုပြီး အရွတ် အံ့ခွင်တကျဖြစ်ရမည်။

မှတ်ချက်။ ။ သာသာလေး ရိုက်ပါ။

ကွန်ပက်ကိုယ်တိုင် လူတော်တော် များများ ဤအစီအရင်ဖြင့် သွား ကိုက်သူများ သွားကိုက်ဝေဒနာ ပျောက်ဖူးပါသည်။

မည်သည့် ကောင်းသည့် အလုပ် မဆို အကျင့်သီလ စရဏသည် အဓိကကျပါသည်။ နည်းစနစ်ကျ မှသာ အစီအရင်တို့သည် စွမ်းပါ သည်။

သွားကိုက်ဝေဒနာသည် အလွန် ခံရခက်သည့်ဝေဒနာ ဖြစ်သည်။

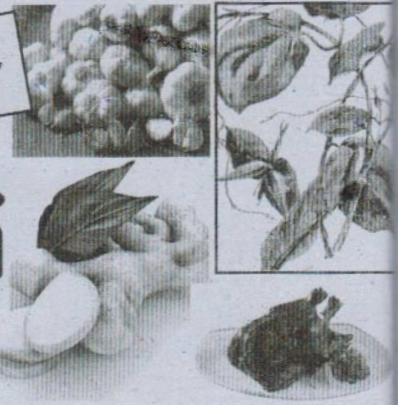
ထို့ကြောင့် ဤအစီအရင်လေး အား နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တိုက်သို့ ပို့ပေးလိုက်ပါတော့သည်။

သွားကိုက်ဝေဒနာ ကင်းရှင်း ကျန်းမာပါစေ ဆန္ဒပြုရင်း...

မနောဗေဒင်
(မြင်းမူဖြူ၊ ပဲက)

ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါရှင်များအတွက်

မင်းဆွမ်းမြစ်
(ပုသိမ်)

ဆေးဖက်ဝင် အာဟာရ Diet တင်းလျာ စီမံနည်းများ [၅]

ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါသမားများအတွက် စာရေးသူမှ ဆေးဖက်ဝင် Diet ဓာတ်စာ စားဖွယ်ရာတို့ကို ချက်ပြုတ် ဖန်တီးမှု နည်းစနစ်များကို တင်ဆက်ပေးရာတွင်...

ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါအတွက် သွေးတွင်း သကြားဓာတ် ထိန်းညှိပေးရာတွင် သဘာဝထွက် လူသားတို့ နေ့စဉ် စားသုံးနေကြသော စားသုံးသီးနှံများထဲမှ ဆီးချိုရောဂါ အတွက် အကျိုးပြု အာနိသင် သဘာဝတို့များ ကြွယ်ဝ စွာ ပါဝင်နေသော စားသုံး သီးရွက်သီးနှံများကို “**ရောဂါ လဲပျောက် လျှာလည်လောက်အောင်**” စားချင့်စဖွယ် ချက်ပြုဖန်တီးမှုအပိုင်းကို တင်ပြပါမယ်။

ထိုသို့ တင်ပြရာတွင် စားသုံးသီးနှံ တစ်မျိုးမှာ နှုတ်ခံတွင်း တွေ့အောင် ချက်ပြုတ်တဲ့ နည်းစနစ်များ ကို တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားပြီး စုံလင်အောင် ရှာဖွေ၍ တင်ပြစေးရခြင်းမှာ...

“လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေ” ဆိုစကားလို ဆီးချို ရောဂါဒေဝနာရှင်များ မိမိတို့ အာရုံကျရာ စိတ်ဝင်စား စရာ ဆေးဖက်ဝင် ဟင်းလျာအမျိုးမျိုးတို့ကို ရွေးချယ်၍ စားသုံးနိုင်ရန်အတွက် ရည်ရွယ်၍ နည်းစနစ် စုံလင် အောင် တင်ပြပေးနေရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ယခုလဲ ဆီးချိုရောဂါအတွက် ဆေးဖက်ဝင်သော ခွေးတောက်ရွက် တစ်နေ့တစ်မျိုး မရှိနိုင်အောင် တင်ပြရ သော်...

၂။ ခွေးတောက်ရွက် ကြက်အရည်သောက် Soupဟင်း

ဤဟင်းလျာသည် အရက်စွဲ၍ အသည်းအားနည်း နေသူများ၊ အလုပ်ကြမ်း လုပ်ကိုင်ရ၍ ဒဏ်ပိ၊ အကြော အားနည်းနေသူများ၊ ဒူးလာညောင်းကိုက် ဝေဒနာရှင်များ

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နဲ့ ဆီးချိုရောဂါသမားများအတွက် ဆေးဖက်ဝင် အားဖြစ်စေတဲ့ဟင်းလျာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုဟင်းကို စီမံချက်ပြုတ်မယ်ဆိုရင်[ဆေးဖက်ဝင် ဟင်းလျာအနေနဲ့ ချက်မယ်ဆိုရင်]...

ကြက်သားကို အိမ်ကြက်သား (မြန်မာကြက်သား)ကို သုံး၍ ချက်ပြုတ်မှသာ အစွမ်းအာနိသင် ရရှိပါမယ်။

[အသားစားကြက်ကို မသုံးပါနဲ့]

မြန်မာ့ အာဟာရဗေဒကျမ်းတစ်ဆူဖြစ်သော ဥတု ဘောဇနသင်္ဂဟကျမ်းတွင် တောကြက်သား(အိမ်ကြက်) သည် ဆူဖိုး၍ သြဇာဓာတ် ပြည့်ဝပြီး လေ၊သည်းခြေကို နိုင်၏။

ခွန်အား ကုန်ခန်းသောအနာ၊ ပျို့အန် ဝမ်းပျက်နာ၊ ချမ်းဖျား တုန်ဖျား အဖျားနာစွဲပြီး နာလန်ထစ ရောဂါများ အတွက် အထူးအကျိုးပြု၍ အားအင်ကို တစ်ခဏ အတွင်း ပြည့်စေတယ်လို့ ညွှန်းဆိုထားပါတယ်။

ခွေးတောက်ရွက်ကလဲ မနုမရင့်(ငထွေရည်) အရွက် အညွန့်ကို စားသုံးရပါမယ်။

ပါဝင်ပစ္စည်းများ

၁။ အိမ်ကြက်(မြန်မာကြက်)	၃၀ ကျပ်သား
၂။ ခွေးတောက်ရွက်(မနုမရင့်)	၁ စည်း
၃။ ချင်း	၇ လွှာ
၄။ ကြက်သွန်ဖြူ စားပြားရိုက်ပြီး	၇ တက်
၅။ ကြက်ရိုးပြတ်ရည်	၁ လီတာ
၆။ ငရုတ်သီး၊ ကြက်သွန်ဖြူနီ တစ်စုံထောင်စာ	[အစပ်ကြိုက်သူများအတွက်]
ငရုတ်၊ ကြက်သွန် ထည့်၍ ဆီသတ်ပါ။]	
၇။ အရသာဖျော်	လိုသလောက်

၈။ ငံပြာရည်အချိန်

၃/၄ ငွန်း

၉။ ပဲဆီ

၃ ငွန်း

ပါဝင်ပစ္စည်းများ ပြည့်စုံရင် ကြက်သားကို အရိုး၊ အသား ခွဲထုတ်ပြီး အသားကို ပါးပါးနဲ့ ခပ်ပြားပြား လှီးထားပြီး ဆားနနွင်းလူး၍ နှပ်ထားပါ။

ကျွန်ကြက်ရိုးများကို ဆားနနွင်းနယ်ပြီး ရေခွေးဆူဆူ ထဲတွင် ထည့်၍ တစ်ဝက်ခန့်အထိပြုတ်ပြီး ကြက်ရိုး ပြုတ်ရည် အသင့်လုပ်ထားပါ။ [၁-လီတာခန့် ရအောင် လုပ်ထားပါ။]

ခွေးတောက်ရွက် မနုမရင်(၁)စည်းကို သန့်စင် ဆေးကြောပြီး လက်(၁)လုံးခန့်အရွယ် ပါးပါးလှီးထားပါ။ ပြီးရင် အစပ်အရသာနဲ့ ကာလသားချက် ကြက် သောက်ဆမ်း အရသာမျိုး ကြိုက်လျှင် ငရုတ်သီး၊ ချင်း၊ ကြက်သွန်ဖြူနီထောင်းနဲ့ ဆီသတ်၍ ချက်ရပါမယ်။ [အစပ်မကြိုက်ရင် ချင်းနဲ့ ကြက်သွန်ဖြူ(၂)မျိုးတည်း နဲ့သာ ဆီသတ်၍ ချက်ပါ။]

ဆား၊ နနွင်းနယ်ပြီး နှပ်ထားတဲ့ ကြက်သား အသား များကို ငရုတ်၊ ကြက်သွန်ဖြူနီ၊ ချင်း ဆီသတ်၍ လိပ်လာ တဲ့အချိန်မှာ ကြက်သားများကို ထည့်၍ မွှေပေးပြီး လုံးရေခန်းတဲ့အထိ ဆီသတ်ပေးပါ။

ဟင်းတစ်အိုးစာ အနေတော် ငံပြာရည် ဟင်းခတ် အရသာမူနီတို့ကို တစ်ခါတည်း ခတ်ပေးပြီး ကြက်ရိုး ပြုတ်ရည်များကို လောင်းထည့်၍ ဆူပွတ်လာတဲ့အထိ တည်ပါ။

ဟင်းရည်ဆူပွက်လာရင် နဂိုကတည်းက ကြက်သား ကို ပါးပါးလှီးထားလို့ ဟင်းရည်ဆူတာနဲ့ ကြက်သား ကျက်ပြီဖြစ်၍ ဒီအချိန်မှာ ခွေးတောက်ရွက် လှီးထား သည်များကို ဟင်းအိုးထဲသို့ ခတ်ထည့်လိုက်ပြီး ဟင်းအိုး ကို မီးဖိုပေါ်မှ ချလိုက်ပါ။

ခွေးတောက်ရွက် ထည့်ပြီးတာနဲ့ ဟင်းရည်အပူရှိန်နဲ့ မီးဖိုပေါ်ဆက်ပြီး တည်ထားရင် ခွေးတောက်ရွက်မှာပါတဲ့ အာနိသင်ဓာတ်များ လျော့နည်းသွားတတ်တာမို့ ဟင်း ရွက်ခတ်ပြီးတာနဲ့ တစ်ခါတည်း ဖိုပေါ်မှ ချလိုက်ပြီး...

ခွေးတောက်ရွက် ကြက်အရည်သောက် Soupဟင်း ကို စိတ်ကြိုက်သုံးဆောင်နိုင်ပါပြီ။

၃။ ခွေးတောက်ရွက်နဲ့ ကြက်ဥကြော်

ဤဟင်းလျာသည် အထူးအားဖြင့် ခါးနာ အကြော အားနည်းခြင်း၊ ပန်းအားနည်းခြင်းအတွက် အလွန် အကျိုးပြုပါတယ်။ [ဆီးချိုရောဂါရှင် အမျိုးသားများ အများစုမှာပန်းအားနည်းခြင်း၊ ပန်းညှိုးခြင်းကို မလွဲ မသွေ ခံစားရတတ်ပါတယ်။]

ဒါကြောင့် ဆီးချိုသမားများရဲ့ ဆေးဖက်ဝင် Diet ဟင်းလျာဖြစ်ပါတယ်။

ပါဝင်ပစ္စည်းများ

- ၁။ ခွေးတောက်ရွက်မနုမရင် ၁ စည်း
- ၂။ အိမ်ကြက်ဥ(ဖောကြက်ဥ) ၃ လုံး
- ၃။ ကြက်သွန်ဖြူ ၁၅ တက်
- ၄။ ငရုတ်ကောင်း ၁၅ စေ့
- ၅။ နှမ်းဆီစစ်စစ် ၃/၄ ငွန်း

အားလုံး ပြည့်စုံပြီဆိုရင်...

▲ ခွေးတောက်ရွက် မနုမရင်(ထထထထ) (၁)စည်းကို သန့်စင်ပြီး ဖိပါးစိုင့်စိုင့် လှီးထားပါ။

▲ အိမ်ကြက်ဥ(ဖောကြက်ဥ) (၃)လုံးကို ဖောက်ပြီး ဆား-အရသာနဲ့ သန့်စိုတ်ပြီး ဖွဲ့ဆက်ထားပါ။

▲ ကြက်သွန်ဖြူ(၁၅)တက်ကို ဖိပါးလှီးထားပြီး ငရုတ် ကောင်း(၁၅)စေ့ကို ဓားပြားရိုက်ထားပါ။ ပြီးရင်...

ဒယ်အိုးတွင် နှမ်းဆီစစ်စစ်ကို ဆီအပူပေးပြီး ကြက် သွန်ဖြူ၊ ငရုတ်ကောင်းတို့ကို ထည့်၍ ဆီသတ်ပြီး ကြက်ဥ ကိုထည့်၍ ကြက်ဥ မခဲခင်မှာ ခွေးတောက်ရွက် ပါးပါး လှီးထားတာများကို အပေါ်မှ အုပ်ထည့်လိုက်ပြီး မီးအေး အေးနဲ့ အထက်အောက် လှန်ပေးပြီး ကြော်လိုက်ရင် ခွေးတောက်ရွက်ကြက်ဥကြော် ဟင်းလျာကို သုံးဆောင် နိုင်ပါပြီ။ ဤဟင်းလျာကို အမျိုးသားများ မကြာခဏ စားသုံးပေးရင် ယောက်ျားတံခွန်ထောင်လွှား အားရှိ၍ ကျန်းမာစေပါတယ်။

[ရှေ့အပတ်တွင် ဆီးချိုရောဂါသမားများအတွက် Diet စားဖွယ်ရာ “ကြက်သံပရာပေါင်း ဟင်းလျာ” ကို တင်ပြပေးပါမည်။]

စားသမျှ ဆေးဖြစ်၍ ကျန်းမာကြပါစေ။

မင်းချမ်းမြေ့(ပုသိမ်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၉

ရေလုံးကြီးများ ပွင့်ထွက်ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

ရေခါးအင်း၏-မြောက်ဘက်စွန်းမှ ရွှေအင်းလယ်စေတီကျွန်းတိုင်အောင် အက်ကွဲကြောင်းကြီး ဖြစ်သွားလေ၏။

ကျွန်းကလေး တစ်ကျွန်းလုံး ယိမ်းထိုးသွားခဲ့သော်လည်း “ရွှေအင်းလယ်စေတီ” မှာ ထိခိုက်ပြိုပျက်ပဲ့ကြွေခြင်း မဖြစ်ခဲ့၊ ထူးခြားလှပေစွာ။

အနောက်ဘက်ကမ်းမှ ရွှေအင်းလယ်ကျွန်းသို့ ဆက်သွယ်ထားသော တံတားမှာမူ အင်းရေထဲသို့ ပြိုကျပျက်စီးသွားလေ၏။

ပြန်လည်ပြုပြင်မည့်သူ မရှိသောကြောင့် ရေနည်းပါးချိန်တွင် အင်းရေထဲမှ ဆင်းသက်၍ ရွှေအင်းလယ်စေတီသို့ တက်ရောက် ပူးမြော်ကြရလေသည်။

နောင်အခါ၌ ရေခါးရွာညီအစ်ကို (၄)ဦးတို့မှ ဘုရားဝတ်ပြုရန် ဓမ္မာရုံတည်ဆောက်ခြင်း၊ စေတီတော်ကို မွမ်းမံခြင်း၊ ထုံးသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်းများ ပြုလုပ်ကြလေ၏။

စေတီတော်သို့ တက်ရောက်ရန် သစ်သား တံတားကလေးကိုလည်း ကိုယ်တိုင်ပင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြလေ၏။

ဘုရားပွဲတော်ကိုလည်း ဆွေမျိုးစုများဖြင့် နှစ်စဉ် ကျင်းပကြပါသည်။

အလှူရှင်များကား **ဆရာ ဦးကျော်သန်း၊ ဦးမြင့်ဌေး၊ ဦးကျော်ဝင်း၊ ဦးမင်းမင်းနှင့် ဦးသန်းဖော်ထက်တို့** မိသားစု ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေအင်းလယ်စေတီ၏ ဉာဏ်

၇၀ နာရီကျော်ရောင်ခြည်မပူရင်း

• ငါးအင်းကြီးအား မြောက်ဘက်တောင်စွန်း မြင်ရုံ
• လှော်တိုင်မှ မိုက်ရာသို့ ကမ္ဘော့များ နေထိုင်ရာ
• လှော်တိုင်တံတားကလေးအား တွေ့မြင်ရုံ

တော်မှာ (၁၈)ပေ ရှိပါမည်။

ခမ်းနားကြီးမားလှသော စေတီတော်ကြီး မဟုတ်မူ၍ လွန်စွာ ထူးခြားသော စေတီဖြစ်ခြင်းကြောင့် နှစ်ပေါင်း(၆၆၀)ကျော် တည်ရှိနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ အင်းတော်ကြီးမှ အင်းတော်ကြီး “ရွှေမဉ္ဇူစေတီ” ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း အင်းလေးကန်မှ အလိုတော်ပေါက်စေတီတည်ရှိနေသကဲ့သို့ တင့်တယ်ကြည်

ညိုဖွယ် စေတီထူး ဖြစ်လေ၏။

ပုံဟန်တော်

ရွှေအင်းလယ်စေတီ၏ မှန်ဝက်ရေခါးအင်းအား မျက်နှာပြုထားသောကြောင့် ရွှေမြင်မိတောင်နှင့် ရွှေမြင်မိစေတီကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ထားရှိဟန် ဖြစ်ပါသည်။

ဖိနပ်တော်အလျားမှာ ဉာဏ်တော်အတိုင်း (၁၈)ပေမျှ ရှိနေသော်လည်း အမြင့်မှာ (၁)ပေ (၆) လက်မ ဖြစ်၍ ပါပထောင်များတွင် ခြင်္သေ့ပျံ

(၄)လေ
စေ
ထော
တိလ
တစ်လ
ပရံးထ
အသင့်
နေပုံဖြ
တေ
ရင်စည်
ညှင်းမေ
ထူး၍
ဒုတိ
မိုရင်းစွာ
တော်အ
အထော
ကြာပ
ထက်၌
အား ရွှေ
အကျိုးစီး
တို ဖော်
ရွှေဖေ
တောင်
မောဟ၊
ခြင်းချမ်း
ပြုထားသ
သဘောက
စေတီ
သီဟပ
“သာလန
သာ စေ
စေတီတ
ဖြစ်ခြင်း
မကောင်း

(၄)ကောင်တို့က ဟန်ရေးပြနေလေ၏။

စေတီတော်၏ ပထမပစ္စယံ ထောင့်များတွင် **တောတောင်ဘီလူးကြီး(၄)ဦး**တို့က သန်လျက်တစ်လက်စီ ကိုင်ဆောင်ကာ ယာပန်းထက် ထမ်း၍ ညှာဒူးထောင်အသင့်အနေအထားဖြင့် စောင့်ကြပ်နေပုံဖြစ်သည်။

တောဘီလူးကြီး (၄)ဦးတို့မှာ **ရင်စည်းပဝါ အစိမ်းရောင်များစည်းနှောင်ထားခြင်းကြောင့်** တစ်မူထူး၍ နေပါသည်။

ဒုတိယနှင့်တတိယ ပစ္စယံများ၌ မိုးရှင်းစွာ ထားရှိသောကြောင့် စေတီတော်အား ထင်ရှားပေါ်လွင်ရန် အထောက်အကူ ဖြစ်နေစေသည်။

ကြာပလွင်သုံးဆင့်၏ ပလွင်ထက်၌ ရွှေခေါင်းလောင်းတော်အား ရွှေခါးစည်းတော်ဖြင့် လောက်အကျိုးစီးပွား၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးတို့ ဖော်ကျူးထားဟန် ဖြစ်လေ၏။

ရွှေဖောင်းရစ်တော်များကား လူ့ဘောင်လောက၏ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန်မာနများ ကင်းပ၍ ဦးချမ်း အေးမြချမ်းသာစေဖို့ အထူးပြုထားသည့် မွန်မြတ်သန့်စင်သည့် သဘောကို ဆောင်ယူထားပါသည်။

စေတီတော်၏ အား(၅)ပါး

နာချင်းဆိုသံ သီဟပတေ့ဘွဲ့ပံ မင်းပြောင်ပင်းကြီး၏ “သာသနာတော် ဖြန့်ကြက်ရာ” အရေးပါစွာ ဉာဏ် သော စေတီဟု ဌာနကောင်းဖြစ်ခြင်း၊ ရှိနေလေ့ စေတီတော်တည်ရှိရာ နေရာမြတ်အမှန် (၆)လက်မ ဖြစ်ခြင်း၊ ခွင်ခြံသေ့ဖွဲ့ပကောင်းသော ဘေးဘျားမှ ကင်းဝေး

• သွားလယ်စေတီတော်အနီးမှ သိုက်နုန်ရှင်းများ နေရာအား လှပစွာ တွေ့မြင်ရုံ
• လှော်တိုင်မှတစ်ဆင့် သွားလယ်စေတီသို့အကူး လှော်တိုင်တံတားကလေး။

သော အေးချမ်းရာဖြစ်ခြင်း၊
၃။ ဘုရားတော်များ သိုက်စောင့်များ၏ ကူညီပိုးစေသည့် ကျန်းမာခြင်း၊
၅။ ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် သီလ၊ သမာဓိ ဆန်းစစ်နိုင်သော ဌာနကောင်းဖြစ်သည့် အတွက် အားထိုးပါးနှင့် အကျိုးများစေမည့် စေတီတော် ဖြစ်ပါသည်။

အကြောင်းဆုံ၍ လမ်းကြိုလို့ ဖြစ်စေ၊ ဘဝတက်လမ်း စခန်းဖြန့်လို၍ ဖြစ်စေ စိတ်ရှုပ်စိတ်ညစ်လို့ စိတ်သစ် ပြင်လိုတယ်ဆိုပါလျှင် “ရွှေအင်းလယ်စေတီတော်” သို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် လာရောက်စေဖို့ စိတ်ခေါ်လိုက်ရပါသည်။

သက်ရည်ကျန်းမာ အဝေရာဘေးမခံ အေးမြချမ်းသာ ကြပါစေ...

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

- ကိုးကားကျမ်းစာ
- ၁။ ရွှေမြင်မိဘုရားသမိုင်း။
 - ၂။ စည်းခုံကြီးစေတီ မှတ်တမ်း (ဦးမျိုးမြင့်)။
 - ၃။ သပြေမြေသောင်း၏ စစ်ကိုင်းဘုရားများ။
 - ၄။ စစ်ကိုင်း နှစ်(၇၀၀)မဂ္ဂဇင်း။
 - ၅။ မှန်နန်းရာဇဝင်။

► ဇန်နဝါရီ ၂၀၁၁ ◀

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

• ဖုတ်ဖုတ် - အသံပြုစာရင်း၊ ခိုင်ခံ့ ၇၂၀၁၁၊ စာသစ်လစဉ် (၁၃၅) •

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုသောင်

“ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုကအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ ဇောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပိုမို ဒေဝဗီးဟောကလောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ”

“နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး”

“နုလုံးဟာ မွေးစွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ ဟေခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးဆက်နေခြင်း၊ လေလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ”

“ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ၊ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရှည်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့”

“ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်”

“ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်”

“သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး”

“သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်”

“ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ငေးအညွန့်ကို သိပါရစေ”

“ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားလောင်ပြောပြမယ်။ အညွန့်က နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွန့်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးဟုန်ရင်ခွန်မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူဝေခြင်း၊ စိတ်ဗီဇမူပျား၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ”

“အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး မြန်မာ့ပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၇/၃၆)လောကီလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၂၃၁၀၇၇၊ ၀၉-၅၁၀၈၆၃

မြောင်းမြ ဖောင်ယွန်တင့်

...ရာမိုး
...ဆရာ
...စားဆေး
...နဲ့ နှလုံး
...က်သာ
...
...တ်တံ
...က်မယ်
...ထောင်
...ခွေးကြော
...ရိုးချို
...သက်ရှူ
...နံရံခွန်
...ယ်လှုပ်
...နံခြင်း
...အား
...မောလုံ
...သေချာ
...ရင်ရနိုင်
...ရာမိုးရဲ့
...ဦးသားမို့
...ုပ်လိုက်
...ကိုလည်း
...ပါတယ်။
...ခင်ဗျား
...င်းသွားမှာ
...နာမေး
...နပေါ့ပြီ။
...ရေး

လွယ်ကူစွာရောင်းချ

• နတ်ရေတွင်းကျောင်းမှ ဦးပွင့်ကြီး

• စာရေးသူအား တောင်ပေါ်မှ ဘုရားများကို
လိုက်သွားသော နတ်ရေတွင်းကျောင်းမှ ဦးပွင့်

အဝါရောင် မြွေကြီး

ကချင်ပြည်နယ်၊ မိုးညှင်းခရိုင်အတွင်းမှာ တည်ရှိသော နတ်ရေတွင်းကျောင်း၏အထက် တောင်ပေါ်တွင် ဘုရားနှစ်ဆူ တည်ရှိ၏။

အင်းစိအင်းမ ဆရာတော် ဦးခန္တီးမှ ဦးစီးတည်ထားခဲ့၏။ အပျို၊ လူပျိုများ၏ လုပ်အားခါနဲ့ဖြင့် တည်ထားခဲ့သောကြောင့် အပျိုလူပျိုဘုရားဟုလည်း အမည်တွင်၏။ ထိုဘုရားပျက်များကို မိုးညှင်းမြို့မှ ဒကာမတစ်ဦးက ပြန်လည် ပြုပြင်ခဲ့၏။

ထို ဘုရားဒကာမသည် ၁၃၇၉ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် နတ်ရေတွင်းကျောင်းကို ဥပုသ်စောင့်ရန် လာ

ရောက်ခဲ့၏။

ထိုဒကာမကို ကျောင်းကို အရင်ရောက်နှင့်နေသော တူဖြစ်သူက ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ အမှတ်တရ ရိုက်လိုက်၏။ ထိုဓာတ်ပုံသည် တော်သလင်းလရောက်မှ ပြန်လည်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဓာတ်ပုံထဲတွင် မြွေတစ်ကောင်၏ ပုံ ပေါ်နေ၏။

ထိုဓာတ်ပုံကို ကူးယူသောအခါ ကွန်ပျူတာဖြင့် ထိုမြွေကို ဖယ်ထုတ်သော်လည်း ထုတ်၍ မရပေ။ လူပုံကိုတော့ ဖျက်ထုတ်၍ ရ၏။ ကွန်ပျူတာထဲတွင် မြွေ၏ အမှတ်တရများပါ ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေ၏။

ထိုအကြောင်းကို နတ်ရေတွင်းကျောင်းမှ ဘုရားနေ နတ္ထရူပေရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၃

ဘုရားအားနှင့် အသိပျောက်ခြင်း

ဦးပွင်း ဦးပညာဘာသာကို လျှောက်ထားမိ၏။ ထိုအကြောင်းကို မလျှောက်ထားမီ ည(၁၂)နာရီခန့်ကပင် ထိုမြွေကြီးကို ဦးပညာဘာသာကလည်း တွေ့ရှိလိုက်ရ၏။

မနက် ရေခဲအိုးကျိုပြီး ဓာတ်ဘူးထဲ ရေခဲဖြည့်သောအခါ ထိုအရောင် မြွေကလေးသည် ဓာတ်ဘူးပေါ်တက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရပြန်၏။

ဘဝတွေ၏ ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေသည် ဆန်းကြယ်၏။ ဘဝများစွာ ကျင်လည်ရာ သံသရာတွင် မတော်စပ်ခဲ့ဘူးသော ဆွေမျိုးဟု မရှိပေ။

ထိုမြွေနှင့် ထိုဒကာမသည် မောင်နှမတော်စပ်ကြခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုဦးပွင်းသည် ထိုဒကာမ မေးလျှောက်လာသော မေးခွန်းကို တိုက်ရိုက်ဖြေဆိုရန် ခက်နေသောကြောင့် ဘုရားထီးတင်ပွဲရက်တွင် ပွဲတင်ရန်နှင့် နောက်(၃)ရက်ရှိလျှင် ဆိုင်ရက ဖြေလိမ့်မည်ဟုသာ အမိန့်ရှိလိုက်သည်။

(၃)ရက်အတွင်းမှာပင် ထိုဒကာမအား အိပ်မက်ထဲတွင် သံဃာတော်(၅)ပါး ဆွမ်းကပ်ရန် အိပ်မက်ပေးလာ၏။ ထိုဆွမ်းကပ်ပွဲနေ့မှာပင် နတ်ရေတွင်းကျောင်း

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နှင့် မနီးမဝေးမှ ဘုရား(၅)ဆူမှ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ဒကာမများကလည်း ထူးထူးခြားခြား ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။

လက်အုပ်ချီထားသော လက်များသည် မြွေတစ်ကောင် လာသကဲ့သို့ ရောက်ရှိလာကြပါသည်။

ဘုရားထီးတော် မတင်မီ တောင်အောက်လမ်းကို ဖယောင်းတိုင်မီး(အတက်ဆီ၊ အထက်မီး)ပူဇော်စေရာ “အလယ်ဖယောင်းတိုင်မီး ငြိမ်းသောကြောင့် ဘုရားထီးတင်ပွဲနေ့တွင် ခါးလယ်”မှ ဘုရားသည် ကြန့်ကြန့်မှ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါ သည်။

ထီးတော်တင်ပွဲနေ့တွင် စည်ကားလှသော လူအုပ်ထဲတွင် အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံနှင့် လူအများထက် ထွားကျိုင်းနေသော လူတစ်ယောက်ကိုတွေ့ ထိုဦးပွင်းမှ လွဲ၍ မည်သူကမှ သတိမပြုမိလိုက်ကြတော့ပေ။

ထိုဦးပွင်းကြီးသည် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော် သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်ကတည်းက သွားရောက်၍ သက်သတ်လွတ်စားကာ သရဏဂုံပုတီးများကို စွဲမြဲစွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။

လွယ်ကောင်းအောင်

သမုဒ္ဒ...
ပြုပြုသမ္မ...
လုပ်သမ္မ...
လူ့...
လောက...
မလွတ်နိုး...
အကေ...
ရင်ဆိုင်ကြ...
ဥစ္စာက...
ရေးကို သ...
တတ်ရင်...
ကြိုတင်ပြ...
မလှရင်လဲ...
ပါလား။
“ယရ...
လူတို့ဘေး...
စီးပွားရေး...
ပါပဲ။
မျက်...
ဟာ ဒီအ...
လမ်းကြေ...
ဒါကြို...
သိထားမှ...
အဲဒီ...
ည့်နေတာ...
ကျေးဇူး...
ကရုဏာ...
စာရေး...
မျှော်ပြီး...
အခု...
အညံ့လမ်း...
စရာရှိတာ...
နည်းလမ်း...
သဘော...
ကံကိုပြင်...

သမုဒယနဲ့ ထွေးနေတဲ့ လူ့ဘဝရဲ့ အရေးဆိုတာ ပြုပြင်သမျှ တစ်ခုကမှ မအေးတတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် လုပ်သမျှ ဒုက္ခလို့ ပြောကြတာပေပဲ။

လူ့လောက ဘုံဓမ္မတာမှာ ကြုံလာဆုံလာသမျှဟာ လောကဓံရှစ်ပါးရဲ့ စက်ဝန်းအတွင်းမှာ စက်ကွင်း မလွတ်နိုင်ပါဘူး။

အကောင်းလေးခု အညံ့လေးခု တစ်ခုခုနဲ့တော့ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရမြဲပါ။

ဥစ္စာကံစောင့်၊ အသက်ဉာဏ်စောင့်သတဲ့။ ကိုယ့်ဘဝ ရေးကို သတိသမ္ပဓိနဲ့ ဉာဏ်ယှဉ်ပြီး ထိန်းကျောင်းပေး တတ်ရင် ကံမပွင့်ပေးသရင် ကံပွင့်လာမယ်။ ကံညံ့ရင် ကြိုတင်ပြင်ဆင် ပြုပြင်နိုင်မယ်။ ကံမကောင်း အကြောင်း မလှရင်လဲ ကံကောင်းပြီး အကြောင်းလှစေမယ် မဟုတ် ပါလား။

“ယရာဝါသော ဗဟုကိစ္စော”တဲ့။ ကိစ္စမြားမြောင့် လူတို့ဘောင်မှာ အဓိကကျတာကတော့ အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး ဆိုတဲ့ အရေးတွေ ပါပဲ။

မျက်မှောက်ပြုနေတဲ့ ပစ္စက္ခကာလမှာ ကိုယ့်ရဲ့ဘဝ ဟာ ဒီအရေးလမ်းကြောင်းတွေထဲက ဘယ်အရေး လမ်းကြောင်းမှာ ညံ့နေသလဲ။

ဒါ ကြိုတင်သိဖို့ အရေးကြီးတယ်လေ။ ဒီလို ကြိုတင် သိထားမှလဲ ပြုနိုင် ပြင်နိုင် လုပ်နိုင်ရမှာပေါ့။

အဲဒီ အရေးလမ်းကြောင်း လေးခုထဲက ကစ်ခုခု ညံ့နေတာကို ရှာတွေ့ဖို့ ဒီနည်းလမ်းကို **မိုးကုတ်မြို့ ကျေးဇူးရှင် ခြုံဦးလွင်ဆရာတော်က** စာရေးသူကို ကရုဏာရှေ့ထားပြီး မေတ္တာနဲ့ ပေးသနားခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူကလဲ အများပြည်သူတို့ ရစေဖို့ အကျိုး မျှော်ပြီး မျှဝေလိုက်ပါရစေ။

အခု စာရေးသူ တင်ပြမယ့်နည်းက ကိုယ့်ဘဝရဲ့ အညံ့လမ်းကြောင်း တွေအောင်ရှာပြီး ကြိုတင်ပြင်ဆင် ရောရှိတာ ပြင်ဆင်လို့ လွတ်အောင်ရှောင်နိုင်ဖို့ နည်းလမ်းပါ။

သဘောကတော့ သတိသမ္ပဓိနဲ့ ဉာဏ်ယှဉ်လို့ တံကိုပြင်တဲ့ သဘောပဲ။

သတိသမ္ပဓိနဲ့ ဉာဏ်ယှဉ်လို့

ကံပြင်ရအောင်

အညံ့ကို တွေ့အောင်ရှာနည်း

မျက်မှောက်ပြုနေတဲ့ ပစ္စက္ခကာလ ကိုယ့်ရဲ့ကံ (သို့မဟုတ်) ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ အိမ် ထောင်ရေး ဆိုတဲ့ လမ်းကြောင်းလေးခုမှာ ဘယ်လမ်း ကြောင်း ညံ့နေ၊ အားနည်းနေသလဲဆိုတာ ပထမ တွေ့ဖို့ သိရှိဖို့ လုပ်ရပါမယ်။

လုပ်ရမှာကတော့ ဘုရားလေးဆူကို ဦးတည် ရည် မှန်းပြီး ပူဇော်ရပါမယ်။

ဘုရားလေးဆူ ဆိုတာက ပွင့်တော်မူကုန်ပြီးတဲ့ ကကုသန်ဘုရား၊ ကောဏာဂုံဘုရား၊ ကဿပဘုရား၊ ဂေါတမဘုရားတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားလေးဆူကို ပူဇော်ပွဲလုပ်ဖို့ လိုအပ်တာက တော့ သာသနာပွဲထိုးတဲ့အတိုင်း **အုန်း, ငှက်ပျော ကန်တော့ပွဲလေးပွဲနဲ့ သာသနာ့အလံ လေးလက်ပါ။**

ဘုရားတစ်ဆူကို **ကန်တော့ပွဲတစ်ပွဲ သတ်မှတ် ပြဋ္ဌာန်းပြီး** ထားရမယ်။

ကကုသန်ဘုရား ပူဇော်တဲ့ ကန်တော့ပွဲကို **ကံလမ်းကြောင်း (သို့မဟုတ်) ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်း** အတွက် မှတ်သားထားပေါ့။

ဒီလိုပဲ **ကောဏာဂုံဘုရား ကန်တော့ပွဲကို စီးပွားရေးလမ်းကြောင်း။**

ကဿပဘုရား ကန်တော့ပွဲကို အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်း။

ဂေါတမဘုရား ကန်တော့ပွဲကို ပညာရေးလမ်းကြောင်းရယ်လို့ မှတ်သားထားရပါမယ်။

ကန်တော့ပွဲတွေ ပြင်ပြီးတာနဲ့ သီလတစ်မျိုးမျိုးကို ခံယူဆောက်တည်ပြီး ပန်း, ဆီမီး, အမွှေးတိုင်, ရေချမ်း, ဆွမ်းတို့ကို ဘုရားအသီးသီးမှာ ကပ်လှူပါ။

ဗြဟ္မာ့မှ ဘုရားတစ်ဆူလျှင်အလိုက် ပြင်ထားတဲ့ ကန်တော့ပွဲကို ကံလမ်းကြောင်းဟု ကိုယ့်ကို ပညာ တွဲလမ်းကြောင်းတစ်ခုကို သိသာအောင် ထင်ထင် ရှာရှား ပြတော်မူပါလို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းပါ။

တစ်ပတ်အတွင်းမှာပဲ ကိုယ့်ရဲ့ ဘယ်လမ်းကြောင်း ညံ့နေတယ်ဆိုတာကို ဘုရားလေးဆူ ပူဇော်ထားတဲ့ ကန်တော့ပွဲ တစ်ခုချင်းရဲ့ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ပါ။

ဥပမာ နမူနာတစ်ခု ပြောရရင် **ကံလမ်းကြောင်း (သို့မဟုတ်) ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်း ညံ့နေရင် ကကုသန်ဘုရားကို ရည်မှန်းပူဇော်ထားတဲ့ ကန်တော့ပွဲမှာ ညံ့နေတာ၊ ပျက်နေတာ၊ အလံလဲနေတာ ထူးထူးခြားခြား တစ်ခု ထွက်ပါမယ်။**

ဒီနမူနာအတိုင်း ကျန်တဲ့ ကန်တော့ပွဲ တစ်ခုခုရဲ့ ပွဲညှိုး ပွဲပျက် အလံလဲ စတဲ့ ထူးခြားမှု တစ်ခုခု ကြည့်ပြီး ဘယ်လမ်းကြောင်းတော့ ညံ့နေပြီဆိုတာ သိရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဉာဏ်ယှဉ်လို့ ကံပြင်ပါ

ကိုယ့်ရဲ့ ဘဝလမ်းကြောင်း တစ်ခုခု ညံ့နေတာ သိရပြီ ဆိုပါစို့။ ဘာလုပ်ရမလဲ။ တွေ့အောင်ရှာလို့ တွေ့မှ **ရင် နုထူရှာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**

တော့ လွတ်အောင်ရှောင်ဖို့ နည်းလမ်း ရှာရတော့မှာ ပေါ့။

သတိထားရမှာကတော့ သမ္မတ ဉာဏ်ယှဉ်လို့ အညံ့တွေ ကင်းပျောက်သွားအောင် ကံကို ပြင်ရတော့မှာပေါ့။

(က) **ကံလမ်းကြောင်း (သို့မဟုတ်) ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်း ညံ့နေတာ** သိရပြီဆိုရင် လုပ်ရမှာက တော့ တခြား မဟုတ်ပါဘူး။

သီလဆောက်တည်ပြီး မကျိုးမပေါက် မကြားအောင် ထိန်းရပါမယ်။ အမြဲတမ်းကတော့ ငါးပါးသီလ လုံခြုံအောင် ထိန်းပါ။

အခါသင့် အခွင့်ကျတိုင်း ကိုးပါးသီလ၊ အာဇီဝဌမက သီလ စတဲ့ သီလတွေကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး ဆောက်တည်ပါ။

ကိုယ် ဆောက်တည်တဲ့ အဓိဋ္ဌာန် သီလ မပျက်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ကိုယ် ဆောက်တည်တဲ့ သီလကို လဲ အဖန်ဖန် တလဲလဲ နှလုံးသွင်းရပါမယ်။

သီလနုဿတိ လုပ်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီလို ဆောက်တည် အားထုတ်လိုက်တဲ့အတွက် **ညံ့နေတဲ့ ကံတို့၊ ကျန်းမာရေးတို့** အားကောင်းလာမှာ မူချပါ။

(ခ) **စီးပွားရေးလမ်းကြောင်း ညံ့ပြီဆိုရင်တော့** ကိုယ့်ရဲ့ ရှေးအတိတ် ဘဝအဆက်ဆက်က ဒါန ပါရမီ နည်းခဲ့လို့ဆိုတာ သိထားရမယ်။

နောက်တစ်ခုက **“ဥစ္စာကံပေ။ မရသေ။ နှောင့်နှေးပျာပါ မရှိရာ”**ဆိုတဲ့ စကားကို လက်ကိုင် ထားရမယ်။

ဒါပေမယ့် ကံ, ဉာဏ်, ဝီရိယ ဆိုတဲ့ နေရာမှာ ကံမပေးလို့ ဆိုတာ တစ်ခုတည်းနဲ့ ကိုယ့်ဘက်က ဉာဏ်ယှဉ် စဉ်းစားလုပ်ရမှာတို့၊ ဝီရိယစိုက်ထုတ် လုပ်ဆောင်ရမှာတို့ကို လျှော့ပစ်လို့ မရဘူး။ လုံ့လ ဥဿာဟ ရှိနေရမှာပဲ။

စီးပွားရေးလမ်းကြောင်း ညံ့ပြီကတော့ လျှော့ တန်ရမယ်။ “မရှိလို့ မလျှော့၊ မလျှော့လို့ မရှိ”ဆိုတာနဲ့ မဖြစ်စေရဘူး။ ကိုယ့်အခြေအနေနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့ အတိုင်းအတာ အရ အလျှော့အတန်ထားရမယ်။

ပကာသနကို မကြည့်နဲ့။ ငွေကြေးတန်ဖိုး နည်းတာ၊

များတာ သတို့။ စေတ လိုက်တဲ့ နှလုံးသွင် “ဒါန ဒါနပါရမီ ကို ကော မလွဲ (ဂ) အိမ် ပြုဆ ရွတ် မေတ္တာ မယ်။ (၁၁)မျိုး “အိမ် စောင့်ကြ ချင်ကြည့် ဆယ့်တစ် အဆိပ် တာ၊ ငြိမ် တာ၊ မျက် တာတွေပဲ အဲဒါက ပါးရှားနိုင် တစ်ချို့ နှိမ့်ချစိတ် စိတ်ကော မေတ္တာ မုဒိတာ ဖွ ကောင်းတဲ့ ရမယ်။ မေတ္တာ ကို ကော (ဃ) ပညာ စိတ်

များတာက အဓိက မကျဘူး။ စိတ်ထားတတ်ရင် မြတ်သတဲ့။ သဒ္ဒါတရားက ပဓာန ကျပါတယ်။

စေတနာသုံးတန် ပြဋ္ဌာန်းပြီး လှူပါ။ ဒီလို ကိုယ်လှူလိုက်တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် နှလုံးသွင်းပါ။ စာဂါနုဿတိဖြစ်အောင် ပွားများရမယ်။

“ဒါနတော ဘောဂဝန္တာ”တဲ့။ စာဂါနုဿတိကြည်တဲ့ ဒါနပါရမီအဟုန်က ညံ့နေတဲ့ စီးပွားရေးလမ်းကြောင်းကို ကောင်းလာအောင် ထောက်ပံ့ ထိန်းကျောင်းပေးမှာ မလွဲပါဘူး။

(ဂ) အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်း ညံ့နေတာ သိရပြီဆိုရင်တော့ လုပ်ရမှာက မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရမယ်။

မေတ္တာ နာနာပို့ပေးရမယ်။ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း ထိုင်ရမယ်။ မေတ္တာဘာဝနာ ပွားရမယ်။ မေတ္တာအကျိုး (၁၁)မျိုး ရှိပါတယ်။

“အိပ်နိုးချမ်းသာ၊ ယုတ်မာမမက်၊ နှစ်သက်လူနတ်၊ စောင့်ကြပ်နတ်များ၊ ဆိပ်ကား မပြန်တည်ကြည်၊ ရွှင်ကြည်မျက်နှာ၊ သေခါမမေ့၊ လားလေမြဟာ ဆယ့်တစ်ဖြာတည့်”တဲ့။

အဆိပ်အတောက်တွေကတော့ မာနထောင်လွှားတာ၊ ငြင်ငြိတတ်တာ၊ ဝန်တိုတာ၊ မနာလိုတာ၊ ရန်လိုတာ၊ မျက်မှန်းကျိုးတာ၊ ကလဲ့စားချေလိုတာ၊ ဒေါသကြီးတာတွေပဲ။

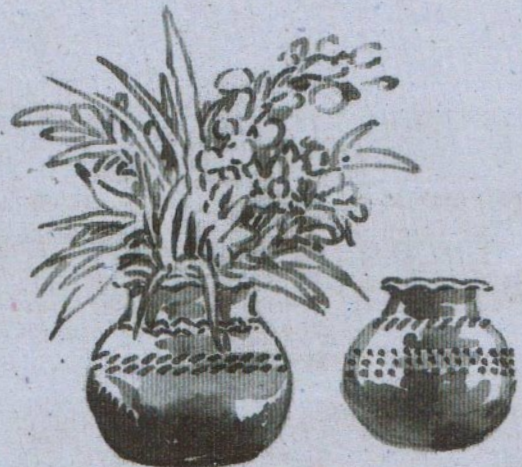
အဲဒါတွေ နည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင် လုပ်ရမယ်။ ပါးရှားနိုင်သမျှ ပါးရှားအောင် လုပ်ရမယ်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ သည်းခံစိတ်၊ ခွင့်လွှတ်စိတ်၊ နှိမ့်ချစိတ်၊ သဘောထားကြီးစိတ်၊ ဖော်ရွေစိတ် စတဲ့ စိတ်ကောင်းတွေ မွေးမြူပျိုးထောင်ပေးရမယ်။

မေတ္တာပို့ မေတ္တာပွားသလို ကရုဏာ ထားရမယ်။ မုဒိတာ ပွားရမယ်။ အဓိက ကတော့ ရိုင်းနေတဲ့စိတ်ကို ကောင်းတဲ့ အမူအကျင့်တွေနဲ့ ယဉ်လာအောင် လုပ်ပေးရမယ်။

မေတ္တာရဲ့ တန်ခိုးဟာ အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်းကို ကောင်းလာစေမှာ အမှန်မလွဲပါဘူး။

(ဃ) ပညာရေးလမ်းကြောင်း ညံ့နေပြီ ဆိုရင်တော့ စိတ်လဲ တည်ငြိမ်ပြီး ဉာဏ်လဲပွင့် ဉာဏ်လဲကောင်း

လာပြီး သမာဓိရစေတဲ့ သမထထိုင်တာ လုပ်ရမယ်။

အဓိဋ္ဌာန်ထားပြီး ဂုဏ်တော်ကို ပုတီးစိပ်ရမယ်။ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃာဂုဏ်တော်တွေကို ပုတီးစိပ်တဲ့အခါ ဂုဏ်တော်တစ်ပါးချင်းရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိပြီး အာရုံထဲမှာ ပူဇော်ရင်း နိစ္စဘတ် ဝတ်မပျက် လုပ်ရပါမယ်။

ညံ့နေတဲ့ ပညာရေးလမ်းကြောင်းဟာ အကောင်းဘက်ကို ပြောင်းလဲလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ကိုယ့်ဘဝမှာ ဘာတွေပဲ ညံ့ညံ့ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ဘဝပေး အခြေအနေအတိုင်း ရင်ဆိုင်ရဲရမယ်။

စိတ်ဓာတ်ကျတာတို့၊ လက်မြှောက်ဆုတ်ခွာတာတို့၊ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချည်းပဲတို့ဆိုပြီး ငဲ့ခံနေတာတို့ မလုပ်သင့်ဘူး။

ကိုယ့်မှာ ပိုခိုအားထားစရာ ရှိနေတယ်။ ဒါတွေက ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာတွေပဲပေါ့။ သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးခြုံရင် အလုံးစုံကို ကျော်လွှား လွန်မြောက်နိုင်တယ်။

ဒီတော့ ကိုယ့်မှာ ဘာညံ့နေသလဲ ဆွေအောင် သိအောင် လုပ်မို့။ ဆွေပြီး သိပြီးဆိုရင် သင်္ကဏ္ဍစဉ် နဲ့ ဉာဏ်ပဋိပက္ခကို ကံကို မြန်မယ်လေ။

ကံဆိုတာကလဲ ကိုယ့်ရဲ့အလုပ် မဟုတ်ပါလား။ ကိုယ်လုပ်တာ ကိုယ့်ရဲ့ကံဆိုတော့ ကိုယ့်ကံကို ကိုယ်ကပဲ ပြင်ရမှာပဲ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၇

www.burmeseclassic.com

ဘေးကင်းရန်ကင်း

အဖြစ်တော်အင်း

ဤအင်းတော်မြတ်သည် ရောဂါ နာတာရှည်များနေသူများ၊ ဂြိုဟ်ကံနိမ့်နေသူများ၊ စုန်းနတ်မိစ္ဆာပြုစားခံရသူများ၊ ကလေးများ လိပ်ပြာမရှိ၍ ကြောက်လန့်သူများ၊ ခန္ဓာပျက်ခြင်း-ဓာတ်ပျက်ခြင်း ဖြစ်နေသူများ၊ ရောဂါရှာမတွေ့ မှိန်တွေနေသူများ၊ လူနာ ဆေးမဝသူများအတွက်...

ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေရန် မေတ္တာစိတ် ရည်သန်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ အင်းတော်မြတ်အား လှူဒါန်း ဒါနပြုလိုက်ပါသည်။ ယုံကြည်လျှင် ပတ္တမြား၊ မယုံကြည်လျှင် အလကား ဖြစ်ပေမည်။

အင်းချနည်းစနစ်အတိုင်း အင်းကွက်ကို ချပါ။
အင်းဆန်သွင်းရန်မှာ...

“ဆံသွယ် ပြုလေး ရှောင်ပွဲ ကွေးနှင့်”

ပြထားသည့် အကွက်အတိုင်း အင်းဆန်သွင်းပါ။

- ❖ ၁-သင်္ချာမှ ထောင်လိုက် တစ်ကွက်ကျော် ၁၆-သင်္ချာ သွင်းပါ။
- ❖ ၂-သင်္ချာမှ ထောင်လိုက် တစ်ကွက်ကျော် ၁၅-သင်္ချာ သွင်းပါ။
- ❖ ၃-သင်္ချာမှ ထောင်လိုက် တစ်ကွက်ကျော် ၁၄-သင်္ချာ သွင်းပါ။
- ❖ ၄-သင်္ချာမှ ထောင်လိုက် တစ်ကွက်ကျော် ၁၃-သင်္ချာ သွင်းပါ။
- ❖ ၅-သင်္ချာမှ ထောင်လိုက် တစ်ကွက်ကျော် ၁၂-သင်္ချာ သွင်းပါ။
- ❖ ၆-သင်္ချာမှ ထောင်လိုက် တစ်ကွက်ကျော် ၁၁-သင်္ချာ သွင်းပါ။
- ❖ ၇-သင်္ချာမှ ထောင်လိုက် တစ်ကွက်ကျော် ၁၀-သင်္ချာ သွင်းပါ။
- ❖ ၈-သင်္ချာမှ ထောင်လိုက် တစ်ကွက်ကျော် ၉-သင်္ချာ သွင်းပါ။

* * *

ဤသို့သွင်းလျှင် အဖြစ်တော်အင်းကို ရရှိပေမည်။ အင်းတော်မြတ်ကို ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ သုံးပါ။ မီးစာကို လူနာသက်စေ့ (ဝါ) ဂြိုဟ်နံစေ့ ကျီးချေကျစ်၍ စလောင်းခွက်ကြီးတွင် အင်းတော်မြတ်ကို အောက်ခံ

ရမနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြီး ဆီသန့်သန့် နှစ်ကျပ်သားထည့်၊ မီးစာထည့် ဆီလောင်းပြီး မိမိမွေးနံဘုရားမှာ ပူဇော်လှူဒါန်းပါက လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက် ။ ။ အင်းချနည်းစနစ်အတိုင်း ချရန် လိုပါသည်။ ပနွက်ရိုက်၊ ပေါင်ခတ်၊ မျဉ်းသာ၊ ဗိန္နသွင်းခြင်းတို့ မိမိနှစ်သက်ရာ ဂါထာဖြင့် ဆိုနိုင်ပါသည်။

သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တ၊

ဆရာ ဦးထွန်းဖေ(ရပ်စောက်)
ဓာတ်ဗိန္နာယတြာပေဒင်

အဖြစ်တော်အင်း							
		၆	၃	၁၆	၁၂	၆	၃
၇	၄			၇	၄	၁၇	၁၀
		၁	၈	၁၁	၁၄	၁	၈
/	၈			/	၈	၁	၁၃

ပိုးကကရင်လို့ခေါ်တော့ “ဝချယ်ခွါ”

အဆစ်စိပ်တဲ့ ဝါးတစ်မျိုးကို မြူကြီးပုကြီးတွေ
မှာ အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာ စိုက်ပျိုးထားတာ
အတော်များများ တွေ့ရပါတယ်။

တချို့က ဘေးအန္တရာယ်ကင်းဖို့၊ တချို့က
ရောဂါဆိုးတွေ ကာကွယ်ဖို့၊ တချို့က လာဘ်ပွင့်
ကံကောင်းဖို့ အဆောင်သဘောမျိုး စိုက်ပျိုး
ကြတာပါ။

ပိုးကရင်ဘာသာစကားနဲ့ “ဝချယ်ခွါ” လို့
ခေါ်ပါတယ်။ မြန်မာတွေက “ဝါးမင်း” လို့လဲ
ခေါ်ကြတယ်။

အရိုးကရှိုးပေါင်းရောဂါ ဂျိသုတွေက အဲဒီဝါး
အရင်းကိုတစ်ထွားလောက်ဖြတ်ပြီး ကျောက်နှင့်
နာဆန်ထားရတယ်။ သွေးလိမ်းကြတယ်။

မနက်၊ ည တစ်ပတ်ဆယ်ရက်လောက်မှန်မှန်
လိမ်းရင် သက်သာပျောက်ကင်းတယ်လို့
ပြောကြပါတယ်။

ရောဂါရင့်ရင့် တစ်လလောက် လိမ်းရတယ်။
အဲဒီ ဝါးရွက်ကို ပြုတ်ပြီးတော့လဲ သောက်ကြ
တယ်။

ဆိုင်ကယ်မှောက်၊ ကားမှောက် ယာဉ်တိုက်
ခံရတဲ့ ထိခိုက်ရောင်ရမ်း ပွန်းပဲ့ အတွင်းကြေ
ဒဏ်ရာတွေ၊ လက်ဝှေ့ထိုးလို့ရရှိတဲ့ ဖူးရောင်
ခေါက်ပြီး ဒဏ်ရာတွေအတွက် အဲဒီ “ဝချယ်ခွါ”
သွင်းပါးကို (ဝါးတစ်ပင်လုံး အမြစ်ပါအောင်တူးပြီး
နှစ်နှစ်စဉ်း) တချို့ကို အိုးနဲ့ ပြုတ်ပြီး ခပ်နွေးနွေးချိုး
ပေးခြင်း။

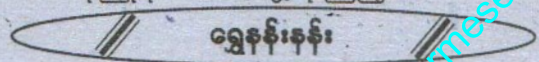
တချို့ကို ပေါင်းအိုးထဲထည့်ပြီး ချွေးပေါင်းခြင်း၊ တချို့
ကိုတော့ ဆားခါးနည်းနည်းထည့် ဆုံမှာ ထောင်းထုကာ

ဝချယ်ခွါ (ဝါးမင်း)

ကြပ်ထုပ်ထဲ ထည့်ပြီး ကြပ်ထုပ်ထိုးခြင်းတို့ဟာ ယူပစ်
လိုက်သလို ချက်ချင်းသက်သာစေပြီး (၃,၄)ရက်
တစ်ပတ်ဆိုရင် ပျောက်ကင်းပါတယ်။

အရေးကြုံရင် လက်တွေ့သုံးကြည့်ပါ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပညာရှင် ဂျေ

ဝါးစာထည့်
လှူဒါန်းပါက
တိုင်း ချရန်
မျဉ်းသား
ဖြင့် ဆိုနိုင်

၆) ၃

၆	၃
၁၇	၁၀
၁	၈
၁/	၁၃

ပျားတုပ်ပေါက်ဖတ်တုပ်ခံရလျှင်

‘ရှလွမ်း...လွမ်း...လွမ်း’

‘ဝီး...ဝီး...ဝီး’

ကျွန်တော်သည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ(၃)ရက်နေ့ နံနက် ခင်းက ရှောက်ပင်၊ ကန်စွန်းပင် ကလေးများစိုက်အပြီး ငှက်ပျောပင်ရှိ ငှက်ပျောခြောက်လက်တစ်ခုကို ဓားဖြင့် ခုတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်ရာ ငှက်ပျောလက် ခုတ်ချသံနှင့်အတူ တဝီးဝီး အော်မြည်သံဖြင့် ပဆုပ်ဝါ ပျားကောင်များ ရုတ်တရက် ထွက်လာကာ ဘယ်ဘက်လက်မနှင့် လက်ညှိုးကြားကို ပဆုပ်ဝါ တစ်ကောင်က တုပ်သွားသဖြင့် နာကျင်စွာဖြင့် ကိုင်ထားသော ဓားကို လွှတ်ချလိုက်ရပါသည်။

လက်မနှင့် လက်ညှိုးကြားမှ ပျားရှိန်တက်၍ နာကျင်ရောင်ကိုင်းလာရာ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် မြေပြင်ပေါ်ရှိ ရေစပ်စပ်ထဲက ရွှံ့ညွန်ကို ညှာလက်ဖြင့် ကော်၍ ပျားတုပ်ရာ လက်မနှင့် လက်ညှိုးကြားကို ရွှံ့များအလျင်အမြန် ကပ်အုံလိုက်ပါသည်။ ပြီးနောက် ကန်စွန်းရွက် ဆက်စိုက်နေပါသည်။

(၁၅)မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ လက်ညှိုးနှင့် လက်မကြားရှိ ပျားတုပ်ခံရသောနေရာမှာ တဖြည်းဖြည်း အနာသက်သာသွားပြီး နာရိတ်ခန့် အကြာတွင် သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယခင်အခါများက ပျားတုပ်လျှင် ကြက်သွန်နီဥကို ထက်ပိုင်း၊ပိုင်း၍ ပျားတုပ်သောနေရာကို အံ့ပေးရာ တစ်ညနှင့် တစ်ရက်ကြာမှ သက်သာပါသည်။

ယခု ရွှံ့စေးမြေဖြင့် အံ့ပေးရာ နာရိတ်ခန့်သာ ခံစားရပြီး မျက်နှာသက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

ထိုနည်းတူ လွန်ခဲ့သော မိုးရာသီကလည်း ငှက်ပျောလက်ရှင်းရာ ငှက်ပျောရွက်တွင် ကပ်နေသော ပေါက်ဖတ်ဝါဝါနှင့် ထိမိ၍ ပေါက်ဖတ် တုပ်ခံခဲ့ရပါသည်။

ပေါက်ဖတ် တုပ်ခံရလျှင် ခံရချင်း မြေပြင်ပေါ်ရှိ မြေစေးဖြင့်ပင် ပေါက်

ဖတ်တုပ်သော လက်ချောင်းကို ရွှံ့အံ့ပေးရာ သက်သာ ပျောက်ကင်းဖူးပါသည်။

ထို့ကြောင့် သေးငယ်သော အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါလေးများ ကိုက်ခံ (တုပ်ခံ)ရပါလျှင် ရွှံ့မြေစေးဖြင့် အံ့ပေးပါက ပျောက်ကင်းကြောင်း လက်တွေ့သိရှိခဲ့ရသည်။

ပေါက်ဖတ်နှင့် ပျားများ အကိုက်ခံ (တုပ်ခံ)ရပါက အနည်းဆုံး တစ်ည၊ တစ်ရက်ကြာမှ ပျောက်လေ့ ရှိပါသည်။

ကလေး ဝင်းသူ

ယေဘု
(၃)မျိုး
၁။ အကွတ်
မျိုး။
၂။ အကွတ်
၃။ သာမန်
မြွေပွေး
အကွက်
တွက်၊ (၂
အကွက်န
အဆိပ်ပြ
မြွေပွေး
ကျော်ရင်
အဆိပ်ပြ
မြွေပွေး
တွက်လေ
သာမန်ရှိ
အဆိပ်လေ
မြွေပွေး
ခိုင် အဲ
ဆိက်တဲ့
(၂၃)ကွ
ဆိက်တဲ့
(၁)ကွ
(၂)ကွ
မြွေပွေး
ကဆင်
မြွေပွေး
ထောင်ရ
အတန်က
F.11A. S

င်

မြေအမျိုးမျိုးနှင့်

နာ(၅)ပါးကုထုံး

စေတနာစောင့်

ယေဘုယျအားဖြင့် မြေပွေးကို
(၃)မျိုး ခွဲခြားနိုင်ပါတယ်။

၁။ အကွက်နည်းလွန်သော အတိုမျိုး။

၂။ အကွက်များလွန်သော အရှည်မျိုး။

၃။ သာမန်ရိုးရိုးမျိုး။

မြေပွေးရဲ့ ဦးခေါင်းက အမြီးထိ
အကွက်ကို ရေတွက်ကြည့်ပါ။ (၁၉)
တွက်၊ (၂၀)ကွက် ဝန်းကျင်ရှိရင်
အကွက်နည်းတဲ့ အတိုမျိုးဖြစ်ပြီး
အဆိပ်ပြင်းထန်တယ်။

မြေပွေးရဲ့အကွက်ဟာ (၃၀)
ကျော်ရင် အရှည်မျိုးဖြစ်တယ်။
အဆိပ်ပြင်းထန်တာပဲ။

မြေပွေးဟာ (၂၄)ကွက်က (၂၇)
ကျော်လောက် အတွင်းမှာရှိရင်
သာမန်ရိုးရိုး မြေပွေးဖြစ်ပြီး
အဆိပ်ပျော့တယ်။

မြေပွေးဟာ ဥပမာ... (၂၇)ကွက်
နဲ့ရင် အဲဒါမြေပွေး (၂၇)ကောင်
ဆိတ်တဲ့ မိသားစု။

(၂၃)ကွက်ရှိရင် (၂၃)ကောင်
ဆိတ်တဲ့ မိသားစုဆိုတာ သိရမယ်။

(၁)ကောင်ရရင် နောက်ထပ် အကောင်
(၂၀)ကျော်ရှိသေးကြောင်း သတိရှိပါ။
မြေပွေးဟာ မိသားစုအလိုက် ပေါက်တဲ့
ယာခင်းအနီးမှာပဲ နေကြတယ်။

မြေဟောက်ကတော့ ပါးပျဉ်း
သောင်ရင် လည်ပင်းက အရစ်
အတန်ကို ကြည့်ပါ။ (၁)တန်၊

တရားကြီးသော ဗုဒ္ဓ၏ရုပ်တုများ

တနင်္ဂါကြီး နတ်ရုံးက ဂုဏ်သတိများ

(၂)တန့်က (၉)တန့်၊ (၁၀)တန့်ထိ
ရှိကြတယ်။ အတန့်များလေ အဆိပ်
ပြင်းလေးပဲ။

အကောင် နက်မှောင်နေရင် တော
ကြီးမြို့ဟောင်းလို ဖြစ်တယ်။ ငါနဲ့
နက်လို့လဲ ဖြစ်တယ်။ အကောင်ရဲသူ
ဟာ အင်္ဂါပါ ကြွေကုန်တယ်။

အကိုက်ခံရပြီး သတ္တဝါကို မတွေ့
ရဘူးဆိုရင် သိနိုင်တဲ့နည်း ရှိပါ
တယ်။

“ခဲတိနေရာ၊ အတန်ကြာသော်၊ ကိုက်ရာ
ကိုမှန်၊ လက်နှင့်စပ်ကာ၊ လွန်အေးပြသော်၊
မှတ်ကြ မြေပွေ၊ ခပ်မွေးမွေးသာ၊ အငွေ့
လာယူ မှတ်ယူ မြေဟောက်၊

ထို့နောက်တိမ်းယိမ်း၊ မြေစိမ်းတက်တူ၊
ပင့်ကူကိုက်ချက်၊ ဆီစက်ဟု ဖာပြပ်
တစ်သွန်း၊ ကင်းပွန်က၊ ပြီးကွဲထိုးမြှောက်၊
ကင်းပြီးကောက်ပူ၊ ရှိရှိရှိပူသည်၊ မှတ်ယူ

၈၂ နဂုဏ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သတိထားရန်တည်း”
မြွေဆိုး ကိုက်ခံရပြန်ရင်လဲ
အဆိပ်တက်ပြီး စုနေတတ်တဲ့ နေရာ
ကို ရှာဖွေတဲ့နည်း ရှိသေးတယ်။
“အောင် ကျော် သံ လှ ဗ သ
တ...

ဖိုး နှု သိ ဝါစမ်းများ ရင်သား
မျက်နှာ ထိ”
“အောင်”

တနင်္ဂါနေ့နေ့မှာ မြွေကိုက်ရင်
အဆိပ် ဖမ်းမှာ စုတယ်။

“ကျော်”
တနင်္လာနေ့မှာ မြွေကိုက်ရင်
အဆိပ်ဟာ ဒူးမှာ စုတယ်။

“ဆံ”
အင်္ဂါနေ့မှာ မြွေကိုက်ရင် အဆိပ်
ဟာ ခါးမှာ စုတယ်။

“လှ”
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ မြွေကိုက်ရင်
အဆိပ်ဟာ ပါးစပ်မှာ စုတယ်။

“ပြ”
ကြာသပတေးနေ့မှာ မြွေကိုက်
ရင် အဆိပ်ဟာ ရင်သားမှာ စုတယ်။

“သ”
သောကြာနေ့မှာ မြွေကိုက်ရင်
အဆိပ်ဟာ မျက်ခုံးမှာ စုတယ်။

“တ”
စနေနေ့မှာ မြွေကိုက်ရင် အဆိပ်
ဟာ ငယ်ထိပ်မှာ စုတယ်။

မြွေကိုက်ခံရတဲ့ လူနာဟာ
အဆိပ်ပူ လက္ခဏာဖြစ်တဲ့ ဆီးပူ
ခြင်း၊ ဆီးနီ၊ ဝါပြီး နည်းခြင်း၊ သွေး
ဝမ်းသွားခြင်း၊ နှာခေါင်းသော့ချခြင်း၊

F.11B. September, 2018.

ပျက်စီး
အဆိပ်
ဆေးပိ
၁။ နာက
၂။ နာက
၃။ နာက
၄။ နာက
၅။ နာက
အဲဒါ၊
အမှုန်ကြ
စာသူင
ဆတူထ
တယ်။
အဲဒီ
မုန်းလမှာ
လမှာ စု
ပါပဲ။
နာဂ
တောင်
ဘက်မှာ
တယ်။

စာ
၄။ ယုန်
❖ မနီ
❖ ပုစု
❖ မြင်
၅။ အမဲ
❖ ပဲ၊
❖ သ
❖ မြင်
၆။ ငါးရေ
❖ လဲ
❖ အ
❖ ငါး
၇။ ငါးရေ
❖ ဒန့်

မျက်စိနီခြင်းတွေ ဖြစ်ရင် အစွမ်းဆုံး အဆိပ်ဖြေဆေးကတော့ နာ(၅)ပါး ဆေးပါပဲ။ နာ(၅)ပါးဆိုတာ...

- ၁။ နာဂမဟက်ပင် ဟွင်းပါး
- ၂။ နာဂထပ်ပင် ဟွင်းပါး
- ၃။ နာဂမောက်ပင် ဟွင်းပါး
- ၄။ နာဂသိန်ပင် ဟွင်းပါး
- ၅။ နာဂဆိုးပင် ဟွင်းပါး

အဲဒါတွေကို အလေးချိန်တူ အမှုန့်ကြိတ်ထားတာပါ။ ငှက်ပျော စာသူငယ်ခေါင်းကိုပါ အလေးချိန် ဆတူထည့်နိုင်ရင် ပိုကောင်းပါတယ်။ အအေးသတ္တိ ပိုတာပေါ့။

အဲဒီ အပင်တွေဟာ တန်ဆောင် မုန်းလမှာ အသီးအပွင့်စုံတာမို့ အဲဒီ လမှာ စုဆောင်းတာ အကောင်းဆုံး ပါပဲ။

နာဂမောက်ပင်ဟာ စစ်ကိုင်း တောင် ပတ္တမြားစေတီ မြောက် ဘက်မှာ ပေါပေါများများ ပေါက်ကြ တယ်။ ကျန်တဲ့(၄)မျိုးကတော့

မင်းဝံတောင်၊ ရှင်မတောင်၊ ပုပ္ပါး တောင်၊ တံတားဦး တောင်တစ်လုံး တောင်တွေမှာ ပေါများတယ်။

မြွေကိုက်ခံရသူကို ဆေးမပေးမီ အောက်ပါဂါထာ (၃၇)အုပ် မန်းပေး ရမယ်။

- ဥံ...ဗွံထွက် ဗွံထွက် သံသံထွက်၊
- ဥံ...ဗွံဆင်း ဗွံဆင်း သံသံဆင်း၊
- ဥံ...ကပ္ပိယံဘန္တ ကပ္ပိယံကဏ္ဍဟိ၊
- ဥံ...မြွေနီ မြွေနက် သက်လည်း ဆရာ သက်။

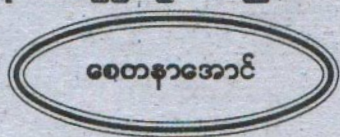
ဒီဂါထာကို တန်ခိုးကြီး နဂါးရံ ဘုရားရှေ့မှာ ရွတ်ရပါမယ်။

အဲဒါ အဆိပ်ချာဂါထာပဲ။ သီလ စင်ကြယ်သူ မန်းရင် အဆိပ်ကျ တယ်။ အကိုက်ခံရတဲ့နေရာ အထက် မှာ ထုံးမန်း(၃)ရစ် တားပေးပါ။ ရေ မတိုက်ရ၊ ရေ မထိရ၊ မအိပ်စေ ရ၊ တုံးလုံးမလဲစေရ၊ အစာ မကျွေး ရ၊ ထိုင်နေရမယ်။

ဝမ်းမှန်ရင် နာ(၅)ပါးဆေးကို အုန်းရည်နဲ့ဖျော်တိုက်ပါ။ ဝမ်းချုပ်ရင် ဆားပြုတ်ရည်နဲ့ ဖျော်တိုက်ပါ။ ဒဏ် ရာမှာလဲ ဆေးမှုန့် ပွတ်လိမ်းပေး ပါ။ သန့်ရည်ထွက်လျှင် အသက် ချမ်းသာမယ်။ သန့်ရည်မထွက်ဘဲ ကိုက်ရာမှာ ခြောက်၍နေလျှင် အဆိပ် ဝမ်းထဲဝင်ပြီ သိရမယ်။

ထိုအခါ နာ(၅)ပါးဆေး (၅)ပဲ သား၊ ဆီ(၅)ပဲသား ဖျော်၍တိုက်ပါ။ ဝမ်းသက်လျှင် အဆိပ် ကျပြီ။ တစ်ရက် (၃)ကြိမ်၊ (၃)ရက် ဆက် တိုက်မှ စိတ်ချရတယ်။

(တံတားဦး ချောင်ခွဆရာတော် ၏ ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်းမှ ထုတ် နုတ်တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။)

စာမျက်နှာ (၈၅) မှတ်တမ်း

၄။ ယုန်သားထောင်းကြော်

- ❖ မန်ကျည်းရွက်သုပ်
- ❖ ပုစွန်ကျော့၊ ငရုတ်စိမ်းချက်ဟင်း
- ❖ မြင်းခွာရွက်ဟင်းခါး

၅။ အမဲသားနုတ်ဟင်း

- ❖ ပဲ၊ ကုလားသီးစုံချဉ်ရည်ဟင်း
- ❖ သရက်သီးသနပ်
- ❖ မြင်းခွာရွက်သုပ်

၆။ ငါးခူစဉ်းကော ရဲယိုရွက်ကြော်

- ❖ လဲလူရွက်၊ ငါးကင်ဟင်းချို
- ❖ အညာကုက္ကိုရွက်နုသုပ်
- ❖ ငါးငပိရည်ဖျော်၊ တို့စရာစုံ

၇။ ငါးရုဉ်း၊ ငွေးသီး ဆီပြန်ချက်

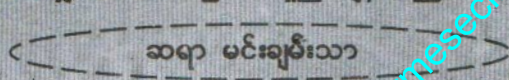
- ❖ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ ငါးကျည်းကျပ်တိုက်ဟင်းချို

- ❖ ရခိုင်ငါးပိထောင်းစပ်စပ်
- ❖ ငှက်ပျောပူးချဉ်သုပ်
- ❖ တို့စရာစုံ

ယခု ဖော်ပြခဲ့သော ဟင်းစပ်အစုံ [(၇)ရက် (၁) ယာ စာ ဟင်းစွဲ] များသည် မိသားစုတိုင်း ဝါတွင်းကာလ ဝါဆိုဦး ကရကဋ်ရာသီချိန်ခါမှာ စား၍လည်း နှုတ်ခံတွင်း မြိန်စေပြီး မိသားစုကျန်းမာရေးအတွက်လည်း အထူး အကျိုးပြုစေသည့် ရာသီစာ နက္ခတ်ဓာတ်စာ စားဖွယ် ရာ ဆေးဖက်ဝင်ဟင်းလျာများ ဖြစ်ပါသည်။

“မြန်မာ့ရိုးရာ နည်းဗျူဟာ ကရကဋ်ရာသီခွင် အလိုက် ဓာတ်အကြိုက် နက္ခတ်ဓာတ်စာ စားဖွယ်ရာ” များ ဖြစ်ပါသည်။

စားသမျှ ဆေးဖက်ဝင်၍ သက်ရှည် ကျန်းမာကြပါစေ

မြွေကိုက်ရင်
တယ်။
မြွေကိုက်
စာ စုတယ်။
မြွေကိုက်ရင်
စုတယ်။
ရင် အဆိပ်
ယ်။
လူနာဟာ
တုံ့ ဆီးပူ
ခြင်း၊ သွေး
သွေးယိုခြင်း၊
ber, 2018.

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဇာတ်စာ [2018-July လအတွက်]

ဝါဆိုလ ကရုဏ်ဇ်ရာသီ နက္ခတ်ဇာတ်စာ

ဆောင်ရွက်ရန် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ

သရာ ဗလ္လုဗ္ဗိသ

“ဝါဆိုဝါခေါင် ရေဖောင်ဖောင်... မိကျောင်း
ပွေးပွေး မိုးအေးအေး”ဟု လည်းကောင်း၊ “ဝါဆို
ဝါခေါင် ရေတွေကြီးလို့... သပြေသီးမှည့် ကောက်စို့
ကွယ်”ဟူ၍ လည်းကောင်း ရှေးပညာရှင်ကြီးများက
ဝါတွင်းကာလ ဝါဆိုဦး အခါသမယကာလ၏ သဘာဝ
ရာသီဥတု သရုပ်ဖော်ကို ဖွဲ့ဆိုထားခဲ့ကြပါသည်။

“ရာသီမသိ ပန်းနဲ့ညှိ” ဆိုစကားလို ဝါဆိုလ ရာသီ
ပန်းဖြစ်သော ပန်းညက်ပန်းတို့ကလည်း လှိုင်လှိုင်ကြီး
ပွင့်လာကြသလို... မိကျောင်းပန်းတို့ကလည်း ပွေးပွေး
လှုပ် ချောင်းရိုးတစ်လျှောက် ပူးပွင့်စေဆာ သာယာစိမ်းဆို
လှသည့် သဘာဝရှုခင်းကို ဖန်တီးထားသည့် လရာသီ
ဖြစ်ပေသည်။

ဝါဆိုလသည် သဘာဝ ဥတုရာသီ ဓာတ်သဘော
တရား အလိုအားဖြင့် နွေကာလ ပူပြင်းမှု တေဇောဓာတ်
လွန်ကဲပြီး မိုးဦးကာလ မုတ်သုံရာသီ အစမှာ ဝါယော
ဓာတ်ကပါ ဖက်ပြိုင်လာပြီး...

မိုးကျသည့် ဝါဆိုလမှာတော့ အအေးဓာတ်
(အာပေါက) ဦးစီးလာပြီး အေးတစ်လှည့်ပူတစ်ခါ
တေဇောနှင့် အာပေါ ဓာတ်ပြိုင် လွန်ဆွဲနေသည့်အခါ
သမယဆိုလျှင် မမှားပါ။

ဒါကြောင့် ဝါဆို(ဝါခေါင်)ဝါတွင်း အစကာလတွေမှာ
ပူလွန်း...အေးလွန်း...တက်လွန် ...သက်လွန်ဆိုတဲ့
တစ်ဖက်လွန် အစာအာဟာရများကို စားသောက်ခြင်းကို
သတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။

၈၄ နက္ခတ္တရာဇင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အကြောင်းမှာ မိုးရွာလျှင် အေးမြလာပြီး... နေ
နေထွက်လာလျှင် ပူအိုက်ကြတာ စာရှုသူများ လက်
တွေ့ သိမြင်နေကြရပေသည်။

သို့ပါ၍ နာတာရှည်ရောဂါ အခံရှိသူများအတွက်...

ရှောင်ရန် အစားအစာများ

မျှစ်၊ မှို၊ တညင်းသီး၊ အင်ဥ၊ ကိုင်းဥ၊ ဆူးပုပ်ကြီး
ဥသျှစ်သီး၊ တမာရွက်၊ ပိလောပိနံဥ၊ ဖား၊ ကြက်
စသည့် တွင်းအောင်းသား၊ မီးမြှိုက်သားများကို အထူး
ရှောင်ကြဉ်ပါ။

အအေးစာ၊ အပုပ်စာ ဖြစ်သည့် ဘဲသား၊ ချင်းသား၊
ရေကြက်၊ ဗျိုင်းသား၊ ရေစွလီသား၊ လိပ်သား၊ ကွက်

ကျွဲသားနှင့် ရေခဲစိမ်း၊ အအေးခံထားသော အသားများ
ကို ရှောင်ကြဉ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာရေးအတွက်
ဆေးဖက်ဝင် အကျိုးပြုသည့် ရာသီစာ
စားသုံးသင့်သည့် ဓာတ်စာအာဟာရများ

အသီးအနှံအနေဖြင့်...

ဒန့်သလွန်သီး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ မြင်းခွာရွက်၊
ပင်စိမ်းရွက်၊ ဇီရာရွက်၊ ပူစိနံရွက်၊ ပျဉ်းတော်သိမ်ရွက်၊
ကြာဟင်းညွန့်၊ ဂေါ်တခါးညွန့်၊ ဂေါ်တခါးသီး၊
ခွေးတောက်ရွက်...

မိုးသခွားသီး၊ ခဲဝဲသီး၊ ကင်ပွန်းချဉ်ရွက်၊ ချဉ်ပေါင်
ရွက်၊ စပါးလင်၊ ချင်း၊ ပတ်ကော၊ ငရုတ်သီးစိမ်း၊
ဟင်းမွေးမဆလောနှင့် ဟင်းခတ်အမွေးကြိုင်များ...

နံနံစေ့၊ နံနံပင်၊ အညာကုက္ကိုရွက်၊ ရှောက်ရွက်၊
ရဲယိုရွက်၊ ရဲယိုသီး၊ မိုးနံရွက်၊ နွားလျှာကြီးရွက်၊
ဆူးပုပ်ကလေး၊ ကြိတ်မှန်ရွက်၊ ပိုးစာရွက်၊ သဘောသီး၊
သဘောရွက်နု...

ပြည်ပန်းညို၊ ကြက်သဟင်းရွက်၊ လဲလှရွက်၊ ကြောင်
ပန်းရွက် စသည် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို စားသုံးရန်
သင့်တော်ပြီး...

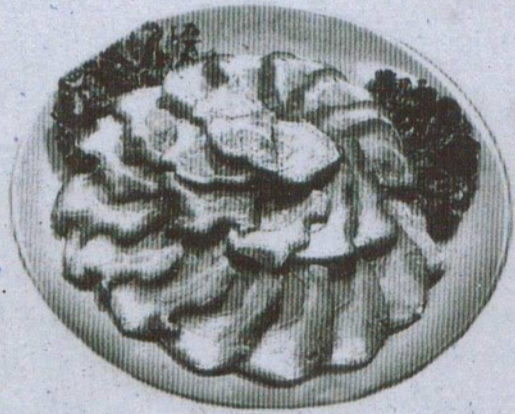
သားငါးအနေဖြင့်...

ဆိတ်သား၊ သိုးသား၊ ဂျီ(ချေ)သား၊ ဆတ်သား၊ ချိုး
သား၊ ခါသား၊ ယုန်သား၊ နွားသား၊ ကြက်သား၊
ငုံးသားနှင့် ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးရံ၊ ငါးရှဉ့်၊ ငါးမြင်း၊
ငါးတန်၊ ကကတစ်(ရေချို)...

ပုစွန်တုပ်၊ ပုစွန်ကျော၊ ငါးကလေးပေါက် စသည်
တို့သည် ဝါဆိုလ ကာလအတွက် ကျန်းမာရေးအတွက်
ဆေးဖက်ဝင် ဓာတ်စာ အစာအာဟာရများ ဖြစ်ပါသည်။

အချို့စားသုံးသည့်အနေဖြင့်...

သရက်သီး၊ မင်းကွတ်သီး၊ စပျစ်သီး၊ ကျွဲကောသီး၊
ပန်းသီး၊ ကတွတ်သီး၊ ကတွတ်ယို၊ သီးသီး၊ သီးယို၊
မာလကာသီး၊ သစ်တော်သီးတို့ဖြစ်ပြီး...

အချဉ်သီးအနေဖြင့်...

ငွေးသီး(အချို၊ အချဉ်)၊ သံပရာသီး၊ မန်ကျည်းမှည့်၊
မရန်းသီး ဆားခြောက် စသည်တို့ကို စားသုံးနိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ဤဝါဆိုလတွင် ဝမ်းနူး၊ ဝမ်းပျက်
လွယ်သော အစာများ၊ ယင်နားစာများနှင့် နေ့ကျော်
မသိုးထမင်း၊ မသိုးဟင်းများကို အထူးရှောင်ကြဉ်ပါ။

[ဤကာလသည် ပူအိုက်စွတ်စိုမှု များခြင်းကြောင့်
အစာအိမ်နှင့် အူလမ်းကြောင်းကို ဒုက္ခပေးတတ်
သော ဘက်တီးရီးယားပိုးများ ပွားများ ပေါက်ဖွား
လွယ်သည်ရာသီ ဖြစ်ပါသည်။]

ဝါဆိုလ(ကရကဋ်ရာသီ) အခါသမယတွင် မိသားစု
တိုင်းအတွက် ကျန်းမာရေး အကျိုးပြု...

ဆေးဖက်ဝင်ဓာတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများ

[၇-ရက်(၁)ပတ်စာ ဟင်းပွဲများ]

၁။ ကြက်သားမဆလာ ဒိန်ချဉ်နပ်ချက်ဟင်း

- ❖ ချဉ်ပေါင်မှန်ရောင်ဟင်းချို
- ❖ ထောပတ်ထမင်း
- ❖ ငွေးသီး၊ ငါးပိဆီကြော်နှင့် တို့စရာအနံ၊ ဟင်းပွဲ

၂။ ဆိတ်သားနှစ်ဟင်း

- ❖ ပုစွန်၊ ကင်ပွန်းချဉ်၊ ငရုတ်စိမ်းချဉ်စပ် ဟင်းချို
- ❖ သရက်ချဉ်သုပ်
- ❖ ပုစွန်ခြောက် ဗာလချောင်ကြော်

၃။ ပုစွန်တုပ် မဆလာဟင်း

- ❖ ကြက်၊ ခွေးတောက်ဟင်းချို
- ❖ သခွားသီးသုပ်
- ❖ အညာငရုတ်သီးဆားထောင်း

နုဗျတ္တရာဇ်ခြေဩမဂ္ဂဇင်း ၈၅ စာမျက်နှာ (၈၃) သို့

အာဏာတည်လျက် အလိုပြည့်စေသော

တောင်ခြေအထိအရင်

ဂါဗလိဇာ (ပိဋကဓရ) စစ်ကိုင်း

တစ်နေ့သော ညနေစောင်း
စောင်း အခါသမယတွင်
ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ
ဖြစ်သော ပုံရိပ်
ဆိုသူနှင့် ကျွန်ုပ်တို့
နှစ်ဦးသား စစ်ကိုင်း
တောင်ခြေသို့
သွားကြလေသည်။
တောင်ခြေသို့ ရောက်ကြလျှင်
တောင်မကြီးပေါ်သို့
မတက်ရောက်ဘဲ **တောင်ဘီလူး**
တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်ကြရန်
ပြင်ဆင်ကြလေ၏။

အဆိုပါ တောင်ဘီလူးတောင်
ကုန်းကား သမိုင်းဝင် ဂန္ထီရတနာဖြင့်
ပြည့်နှက်နေသော တောင်ကုန်း ဖြစ်
ပေ၏။

ထိုတောင်ကုန်း၏ အနီးတစ်ဝိုက်
တွင်လည်း **ဘားမဲ့ဆရာတော်**
သီတင်းသုံးခဲ့သော ယုန်ဖြူတောင်
နှင့် ယုန်ဖြူဘုရား ရှိလေ၏။

ထို ယုန်ဖြူတောင်တစ်ဝိုက်တွင်
မုဆိုးများ ပစ်ခွင်း၍ ထိမှန်ကြသော
ငှက်ဖြစ်စေ၊ ယုန်၊ ဒရယ်ဖြစ်စေ
မည်သည့် သားငှက်မဟု အဏ္ဏရာတို့
ဖြင့် ယုန်ဖြူဘုရား ပရိဝုဏ်အတွင်း
သို့ ဝင်ရောက်၍ သွားကြလျှင်...

အဏ္ဏရာ ပျောက်ကင်းလျက်
အသက်ရှင်သန် လွတ်မြောက်ကြရ
သည်မှာ ယနေ့ထက်တိုင်ပင် ဖြစ်
လေသည်။

လူသူ အသိနည်းသော ဂန္ထီရ
အောင်မြေဌာနတစ်ခုပင် ဖြစ်လေ
၏။ ထိုယုန်ဖြူတောင်နှင့် တန်းလျက်
ရှိသော **တောင်ဘီလူးတောင်**ပေါ်

၈၆ နက္ခတ္တရာဇာတ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

တွင် **ရှင်စောပုဘုရား** ရှိလေ၏။
မွန်ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပုသည်
မိမိအလိုဆန္ဒကို ပြည့်ဝစေရန်
အဓိဋ္ဌာန်၍ တည်ခဲ့သော ဆုတောင်း
ပြည့်ဘုရားဖြစ်လေရကား...

နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ ခရီးသွားလိုသူများ
မိမိအခြေချ နေထိုင်လိုသော နေရာ
ဌာန တည်မြဲစေရန် ရောက်ရှိ/ရရှိ
စေရန် ဆန္ဒရှိသူများသည် ထို
ရှင်စောပုဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍
ဆုတောင်းခြင်း၊ လှူဒါန်းပူဇော်၍
ဆုတောင်းခြင်းများပြုလျှင် အလို
ဆန္ဒပြည့်ဝစေသော ဆုတောင်း
ပြည့်စေတီတော် ဖြစ်လေ၏။

ထို ရှင်စောပုစေတီတော်သည်
လည်း လူသိနည်းသော ဂန္ထီရဌာန
တစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

အခြားသော **မီးပေါက်ကြီး**
ဘုရား၊ ခြင်္သေ့သုံးဆယ်(သားဆု
ပန်)ဘုရား စသည် များစွာသော

ဌာနများဖြင့် တည်ရှိနေသော ဂန္ထီရ
နယ်မြေပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးကား တောင်
ဘီလူးတောင်ကုန်း၏ အစွန်ဖျား
တွင် ရွာလေးထပ်ကျောင်း အထက်
၌ တည်ရှိသော မယ်ရွှေ၊ မယ်ငွေ
ဘုရားသို့ သွားရောက် ဖူးမြင်လိုကြ
သဖြင့် ရှင်စောပုဘုရား အတက်
လမ်းသို့ မရောက်မီတွင် တောလမ်း
လျှိုမြောင်းကလေးမှ တက်ကြမည်
ဖြစ်၍ အတက်လမ်းကလေးသို့
မော်ကြည့်လျက် ကျွန်ုပ်မှ...

'ပုံရိပ်ရေ... လမ်းအတက်က
မတ်စောက်နေတယ်။ ပြီးတော့
ချုံနွယ်တွေလဲ ပိတ်တဲ့နေရာမှာ
ပိတ်နေကြတယ်။ လမ်းကလေး
မကောင်းလှပေဘူး။

ရင်

ဒီတော့ တို့အတွက် တောင်ဝှေး လိုတယ်ကွ။ တောင်တက်တောင် ဆင်းမှာ တောင်ဝှေးက အလွန် အကျိုးပြုတဲ့ အရာပေါ့ကွာ'

ဟု ပြောလျှင်...

'မခက်ပါဘူး ကိုဂါကြီးရာ၊ ပုံရိပ် ဇန်ဆင်းရင် ချက်ချင်းမကြာ တောင်ဝှေး ရောက်လာစေရမယ်'

ဟု ပြောပြီး တောင်ခြေတော တစ်ဝိုက်တွင် ပေါက်နေသော အဝေရာပင်တို့မှ အလောတော် အကိုင်နှစ်ခုကို ချိုးလျက်...

'ရော...တောင်ဝှေး၊ မနွေးမမြန် တောရိပ်ကသိုဏ်းခံပြီး တောင် တော်အထံ တက်ကြစို့ဗျား'

ဟု ဇာတ်သံနုတ်သံဆန်ဆန် ပြောလျက် ကျွန်ုပ်အား တောင်ဝှေး တံပေးကာ နှစ်ဦးသား လျှိုမြောင် အတက်လမ်းကို ဆူးရစ်ကိုင်များ ခိုက်ချလိုက်၊ မိုးနံ့ကိုင်များ ဖယ် ခိုက် တိုးလိုက် ဝှေ့လိုက်ဖြင့် တက် ကြလေတော့သည်။

တောင်တက်လမ်း တစ်ဝက် အတက်အရောက်တွင် အတန် အသင့် ရှင်းလင်းသော နေရာတွင် ဆိုင်လျက်-ခေတ္တ နားကြသောအခါ ဆိုင်မှ...

'ကိုဂါကြီးပြောတာ မှန်တယ်ဗျ ကျွန်တော်တို့ ဒီတောင်ဝှေးတွေသာ အဆင် ချုံတွေ ဖယ်ရ တိုးရန် တက်ဖို့ သွယ်လောက်ဘူး။

ဟု ပြောလေ၏။

'အဲဒါ ပုံရိပ်ရ... လောကမှာ ပညတ် တာတဲ့ အရာတွေက သူတို့နောက်မှာ

အပြ မတ်သက်ပြီး အကျိုးအပြစ် ဖြစ် တက်ကြတယ်ကွ။

မင်းသတ်ထားမိအောင် ငါ တစ်ခုပြောပြ မယ်၊ တို့ဗေဒင်ပညာရှင်ထဲက မိတ်ဖက် တွေ မင်းသတ်ယဉ်း...ရွတ်ပြစ်မယ်'

'ဒါလောက်တော့ သိပါတယ်ဗျ။

“အောင်ပ၊ ကုလား၊ ဆွေသား၊ တော်ရင်း၊ မိတ်ဖက်ချင်း” တဲ့။ ပြီး တော့ ဦးသာ၊ စိန်ပန်း'

'ဟိုးထား... ပုံရိပ်၊ ဒါဆို ရပြီ၊

မင်းပြောတဲ့ **“အောင်ပ၊ ကုလား၊ ဆွေသား၊ တော်ရင်း”** ထဲမှာ အခု တို့ တောင်တက်လို့ အဆင်ပြေ ချောမွေ့အောင် အကူအညီ ယူခဲ့ရ တဲ့ တောင်ဝှေးနဲ့ ဘယ်မိတ်ဖက် နံသင့်လဲ'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ဖြတ်၍မေးသော အခါ...

'ဪ...ဟုတ်ပြီ၊ တော်ရင်း ဆိုတဲ့ စနေ-ဗုဒ္ဓဟူး မိတ်ဖက်နံ နှစ်ခုနဲ့ ပညတ်တူတဲ့ တောင်ဝှေး ကို ပြောချင်တာမို့လား'

'သိပ်ဟုတ်ဘာပေါ့ ပုံရိပ်ရာ... ဒီတောင်ဝှေးဆိုတဲ့ ပညတ်ဓာတ်

သက်က နှယ်နှယ်ရရ မဟုတ်ပေ ဘူး။ စီးပွားရေး လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့ ကုမ္ပဏီဌာနတွေ၊ အလုပ်ရုံတွေမှာ အလုပ်သမား မမြဲတာ၊ အလုပ် သမား တော်လှန်ကြတာ စတဲ့ ဆန္ဒပြသတင်းတွေ တွေ့ရတယ်မို့ လား'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောလျှင်...

'အဲဒီ သတင်းတွေကတော့ မဖတ်ချင် မမြင်ချင်မှ အဆုံးပါပဲဗျာ။ ဒီလောက်ဆို ကျွန်တော် သဘော ပေါက်ပြီ။ အလုပ်သမား အောက် လက်ငယ်သားတွေနဲ့ ပြဿနာ ကြုံ တွေ့နေရသူတွေ တောင်ဝှေးကို ယတြာပြုကြရင် အဆင်ပြေကြ မယ်ပေါ့...ဟုတ်တယ်မို့လား'

'မှန်ပါ... ဒါတင် ဘယ်ကမလဲ ပုံရိပ်ရ... မိသားစုအတွင်းမှာ သား သမီးတွေ ထိန်းမရကြရင်၊ အသင်း အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ အောက်လက် ငယ်သားတွေ ထိန်းသိမ်းလို့ မရကြ ရင်...

လက်ဖက်ရည်ဆိုင် အအေးဆိုင် စတဲ့ ဆိုင်ကနားတွေမှာ အလုပ် သမား မမြဲရင် စသဖြင့်ပေါ့ကွာ...

ဟောဒီ တောင်ဝှေးကို ကိုယ့်ရဲ့ နေနံသင့်တဲ့ အသားနဲ့ လုပ်ပြီး ယတြာအစီအရင်လုပ်ပြီး ဆောင် ထားတဲ့အခါ အောက်လက်ငယ် သားတွေနဲ့ အဆင်ပြေ ချောမွေ့ပြီး ကိုယ့်လိုရာခရီး ရောက်အောင် သူတို့က အကောင်းဆုံး ကူညီကြ လိမ့်မယ်'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောလျှင်...

'ဒါဖြင့်လဲ အချိန်စောသေးတယ် ဗျ။ တောင်ပေါ်ကို ဖြည်းဖြည်းတက်

နုပုဏ္ဏရောင်ခြည်မပူရင်းစလု

www.burmeseclassic.com

ကြတာပေါ့။ တောင်ဆွေစီရင်တဲ့
ယတြာလေး လုပ်ပုံကို ပြောပြပြီး
တစ်ခါတည်း မှတ်ရအောင်
ဟု ပုံရိပ်မှ တောင်းဆိုလေတော့
သည်။

“ဒီလိုပုံရိပ်ရ... ကိုယ့်ရဲ့ မွေးနံ အသား
တစ်ခုကို ရှာရမယ်။ ပြီးတော့ တောင်ဌေး
လုပ်မယ့် အသားက ရင့်ရမယ်။ ဖြောင့်ရ
မယ်။ အနေတော် ကိုင်ဆောင်လို့ ကောင်း
တဲ့ အရွယ်အနေအထား ဖြစ်ရမယ်။
ရပြီဆိုတာနဲ့ အမြိတ္တစုတ်ရက်ကို ရွေးပြီး
အဲဒီရက်မှာ တောင်ဌေး လုပ်ရမယ်။
တောင်ဌေး လုပ်ပြီးရင် တောင်ဆွေထိပ်
လက်ကိုင်တဲ့နေရာနားမှာ ဂါထာနှစ်ခုကို
ထည့်ရမယ်။ ဂါထာကိုလဲ ငွေပြားကြေး
ပြား စသည်မှာ ရေးရမယ်”
ဟု ပြောပြီး အောက်ပါအတိုင်း
အစီအရင် လုပ်ပုံကို တစ်ခုချင်း
ရှင်းပြရလေတော့သည်။

တောင်ဌေးပြုလုပ်ရန် နံသင့်အသား

- တနင်္ဂနွေသားသမီး → အုန်းသား
အင်သား။
 - တနင်္လာသားသမီး → ကံ့ကော်သား။
ကုက္ကိုသား။
 - အင်္ဂါသားသမီး → ဆီး(ဇီး)သား။
စောင်လျှားသား။
 - ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး → လင်းလွန်းသား။
လက်ခုပ်သား။
 - ကြာသပတေးသားသမီး → ပိတောက်သား။
ပျဉ်းကတီးသား။
 - သောကြာသားသမီး → သီးသား။
သံသတ်သား။
 - စနေသားသမီး → ထိန်သား။
ထန်းသား။
- စသော နံသင့်သစ်ကို ရွေးချယ်၍

၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယူရမည်။

အမြိတ္တစုတ် ရက်ရွေးပုံ

- “ဇက်ပူ၊ နှစ်ဆင်း သုံးတွင် ကျားထား။
လေးရက်ကား ကြက်၊ ငါးရက် နာဂ။
ခြောက်မှာ ဂဠုန်၊ ဆန်းဆုတ်ကျွတ်ကုန်
အမြိတ္တ”
ဟူသော လင်္ကာအတိုင်း မည်
သည့်လတွင်မဆို လဆန်း(၁)ရက်၊
လဆုတ်(၁)ရက်တွင် သောကြာနေ့
ကြိုလျှင် အမြိတ္တစုတ်ရက်ဖြစ်၏။
- ▲ လဆန်း/လဆုတ် (၂)ရက်တွင်
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ကြိုခြင်း။
- ▲ လဆန်း/လဆုတ် (၃)ရက်တွင်
တနင်္လာနေ့ကြိုခြင်း။
- ▲ လဆန်း/လဆုတ် (၄)ရက်တွင်
ကြာသပတေးကြိုခြင်း။
- ▲ လဆန်း/လဆုတ် (၅)ရက်တွင်
စနေနေ့ကြိုခြင်း။
- ▲ လဆန်း/လဆုတ် (၆)ရက်တွင်
တနင်္ဂနွေနေ့ကြိုခြင်း
ဖြစ်လျှင် အမြိတ္တစုတ်ရက် ဖြစ်ပါ
သည်။

အစီအရင်တောင်ဌေး ပြုလုပ်ရန်

အမြိတ္တစုတ်ရက်တွင် မိမိနံသင့်
အသားကို သန့်ရှင်းချောမွေ့အောင်

ပြုလျက် တောင်ဌေးထိပ်တွင်
အပေါက်ဖောက်ပြီး ဂါထာရေးထား
သော ကြေးပြားနှစ်ခုကို ထည့်သွင်း
ရပါမည်။

ဂါထာများ

၁။ အတက်ဂါထာ

“ဥုံ ပုတ္တကဿစ ယက္ခဿ
ကုသသီဟ နာဒဿစ
ဝိသုကမ္မဿစ တယော
သဗ္ဗေ၊ အာဠာဏကဿစ”

၂။ အဆင်းဂါထာ

“ဥုံ ဗုဒ္ဓစက္ကဟိ သက္ကဿအသနိ
နယနာဂဝေန္တာ ဝေဿဝတ္ထဿပိ
ဒဿံ အာဠာဏကဿစ”

ထိုနှစ်ဂါထာကို ကြေးပြားနှစ်ချပ်
တွင်ရေးလျက် လိပ်ပြီး တောင်ဌေး
ထိပ်တွင် ထည့်ကာ သွတ်ထားရပါ
မည်။ ထို့နောက် အထက်ပါ ဂါထာ
မန္တန်နှစ်ပုဒ်နှင့် တောင်ဌေးကို (၃၇)
ခေါက်ရွတ်၍ သိဒ္ဓိတင်ရပါမည်။

အာဏာတည် တောင်ဌေးဖြစ်၍
အတိုက်အခိုက်များ၊ အောက်လက်
ငယ်သားများ၏ တော်လှန်မှုများကို
သိမ်းအုပ်နိုင်နင်းလှပါသည်။

အသုံးပြုလိုသော အခါ

တောင်ဌေးကို ယူလျက် အထက်ပါ
ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို (၃၇)ခေါက် ရွတ်ဆို
ပြီးလျှင် မိမိအနားကို ထားခြင်း
ကိုင်ဆောင်ခြင်း ပြုလုပ်လျက် ပြေး
ဆိုလုပ်ကိုင်ကြပါလျှင် မိမိအာဏာ
တည်လျက် အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံ
အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ဂါမထီဖော်(ဝိဇ္ဇာရေး)
စစ်ကိုင်း

မြင်းမူမြို့မှ

ရှင်သင်သိမ်တော်ကြီး ဖြတ်စွာဘုရား

နှင့် ခေါင်းလောင်းစာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ အောင်မြင်နေရာထူးများ

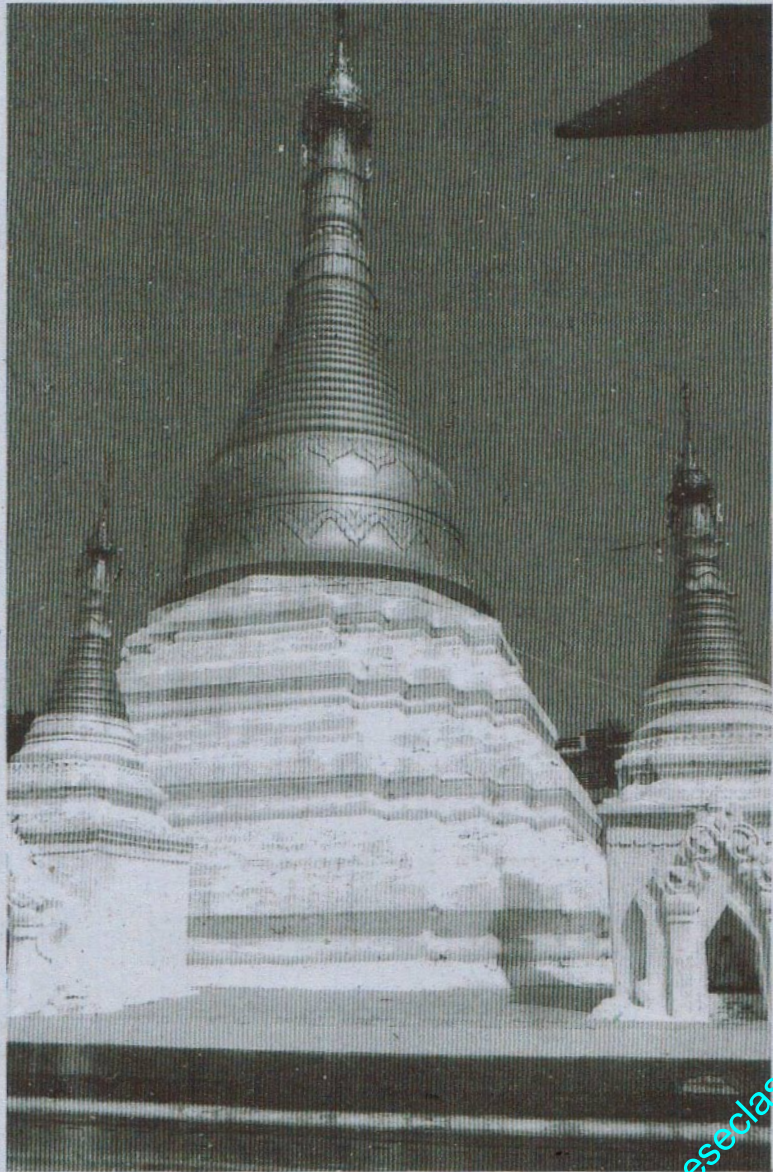
ရေနံမြေ လွှတ်ချ

စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီး၊
မြင်းမူမြို့၌ သိမ်တော်ကြီးဘုရား
ဟူ၍လည်းကောင်း... သိမ်ဦးတွင်
စောဘုရားဟူ၍ လည်းကောင်း
ထင်ရှားသည့် ရှေးဟောင်း
ဘုရားစေတီတစ်ဆူ ရှိပါသည်။

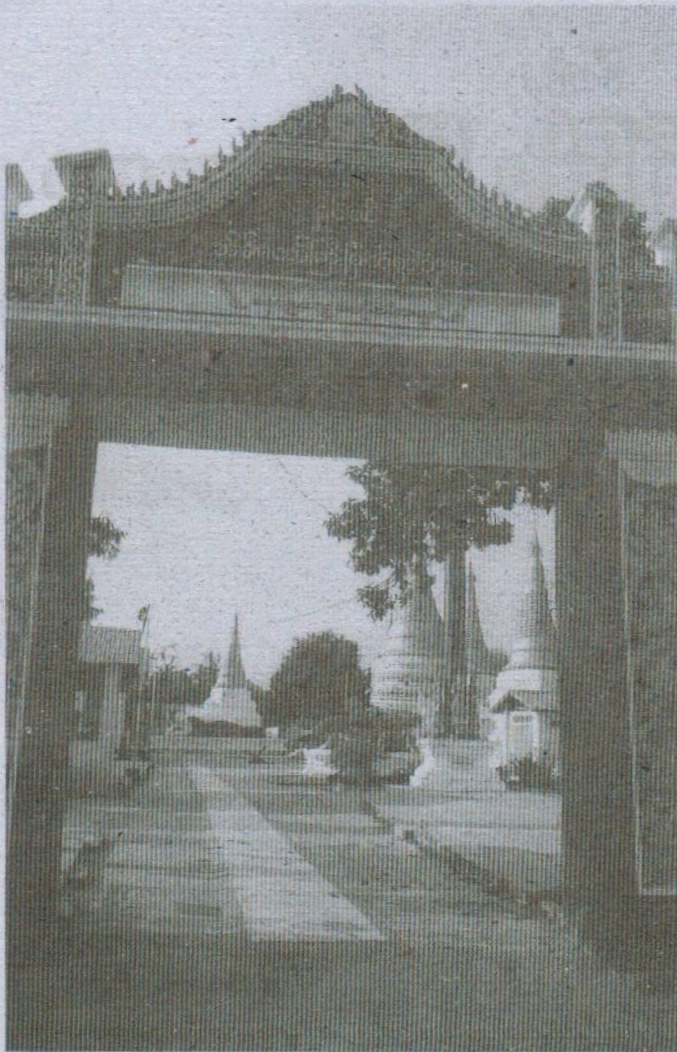
ထိုဘုရားစေတီနှင့် ပတ်သက်
၍ ရေးထိုးခဲ့သော ကျောက်စာမှာ
ပုံ(၁)တွင် ပြထားသည့်အတိုင်း
ခါးတစ်ပိုင်းပြတ်ကာ ဖြစ်သလို
စိုက်ထူထားရခြင်း၊ စာများမှာ
စတ်၍ မရအောင်ပင် ပျက်စီးနေ
ခြင်းကြောင့် မည်သူသည် မည်
သည့်ခုနှစ်သက္ကရာဇ်တွင် တည်
ထားခဲ့ကြောင်း အမှတ်အသား
မတွေ့ရတော့ပေ။

သိမ်တော်ကြီးကို ရှင်အရဟံ
သမုတ်တော်မူခဲ့သည်ဟု ရှေး
သူမတို့ အဆိုပြုခဲ့သည်ကို
ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ပုဂံ
ခေတ်တွင် တည်ထားကိုးကွယ်
ခဲ့တော်မူခဲ့သော ဘုရားစေတီ
ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆရပါသည်။

[ယခု ပုံ(၂)တွင် ဖော်ပြ
ထားသော သိမ်တော်မှာ

▲ သိမ်တော်ကြီးဘုရား

• (ပုံ-၂) သိမ်တော်ကြီးဘုရားမှ လက်ရှိသိမ်တော်

၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• (ပုံ-၁) သိမ်တော်ကြီးဘုရားကျောက်စာ

♦ သိမ်တော်ကြီးဘုရား

ဘဝင်မုခ်ဦးနှင့်

မေတီတော်များ

ယခင်ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိ ပြာသာဒ်
သိမ်တော်ကြီး ပျက်စီးသွားသဖြင့်
အသစ်တစ်ဖန် တည်ဆောက်ထား
သော သိမ်တော်ဟု ဆိုပါသည်။
ပုံ(၃)တွင် ဖော်ပြထားသော
သိမ်တွင်းရှိ တိုင်ကြီးမှာ ယခင်
သိမ်ဟောင်းကြီးမှ တိုင်များအနက်
တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ]

သိမ်တော်ကြီးဘုရား၏

ထူးခြားချက်များ

▲ ရဟန္တာ သိပ်သည်းသော စေတီတော်
ဖြစ်ခြင်း

▲ မြို့လယ်တွင် ရပ်ကွက်နှင့် ထိပ်ပူပန်
သီးခြားစာသိရှိခြင်း

▲ အရံစေတီတော် (၂၆)ဆူရှိခြင်း

F.12B. September, 2018.

• (ပုံ-၃)

မှလသိမ်

▲ တောင်

ရွှေပေါ်တွင်

ကျောက်

ပြုခြင်း

▲ နှုတ်သံ

(၁)သိမ်ကြီး

(၂)မြို့(ရပ်)

(၃)ပရိယတ္တ

ဤသို့

သိမ်ဦးထွက်

တိရစ္ဆာန် စသ

ဆိုရသော

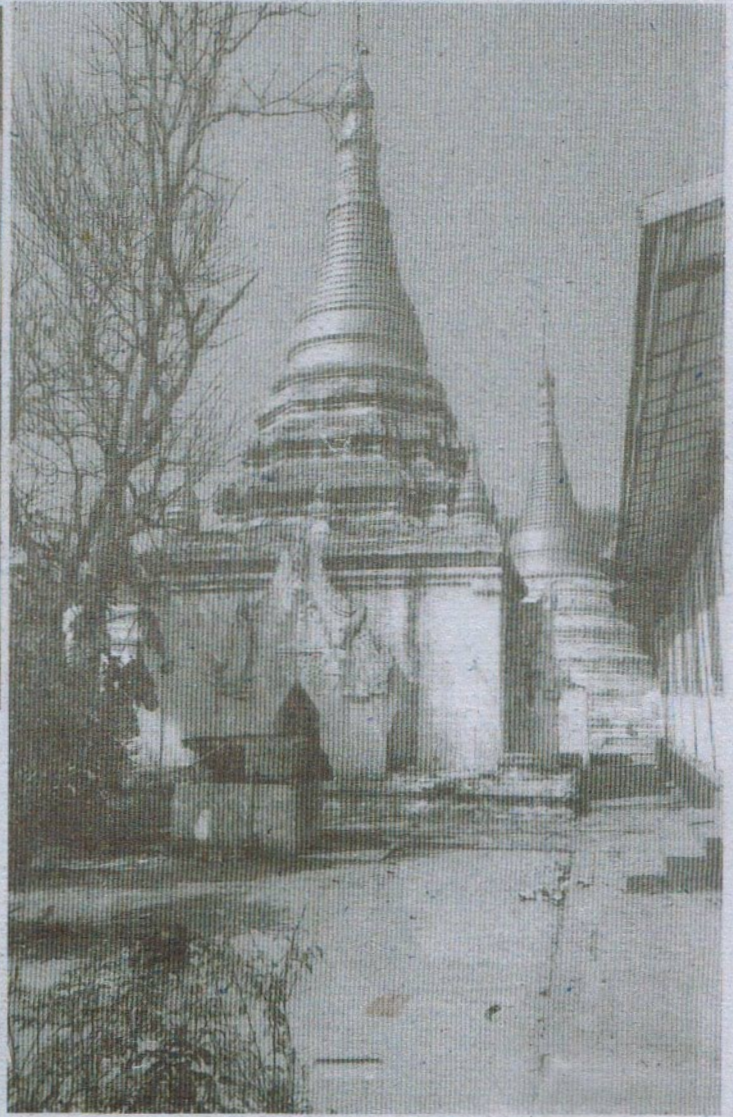
လပြည့်နေ့

စည်ကားသော

◆ (ပုံ-၃) သိမ်တော်တွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်နှင့် မူလသိမ်ဟောင်းမှ လက်ကျန်တိုင်ချားအနက် တိုင်(၁)လုံး

ကျောက်တိုင်ဆရာတော်
သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သောစေတီ

သိမ်တော်ကြီးမှ ခေါင်းလောင်းစာ

▲ တောင်တန်းသာယာပြာဆရာတော် ဦးဥတ္တပသာရ ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်၊ ပရိတ်ချည်ဆရာတော်နှင့် ကျောက်တိုင်ဆရာတော်တို့ ကြွရောက်ကာ သာယာနာပြခြင်း

▲ နှင်းသုံးချက်ပိခြင်း။

(၁) သိမ်(ပြိတ်သက်-၂၁)+ကြီး(ပြိတ်သက်-၁၅)=၃၆(၃+၆)= ၉

(၂) ပြိ(ရပ်သက်-၅)+လယ်(ရပ်သက်-၄)= ၉

(၃) ပရိဝုဏ်အတွင်း စေတီတော်(၂၇)ဆူရှိခြင်း(၂+၇)= ၉

ဤသို့ ထူးခြားချက်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သိမ်ဦးထွင်စောဘုရားတွင် ဘုရားဖူးသူ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူ တို့ဖြင့် စည်ကားလျက် ရှိပါသည်။

ဆိုရသော် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်ရက်ဖြစ်သော တပေါင်း လပြည့်နေ့ ဆွမ်းဆန်စိမ်း လောင်းလှူပွဲတွင် အထူး စည်ကားသိုက်မြိုက်ကြောင်း သိရသည်။

စေတီပုထိုးရှိလျှင် ခေါင်းလောင်းစင်နှင့် ခေါင်းလောင်း များ ရှိမြဲဖြစ်သည်။ ဒါနပြုသူတို့သည် တစ်စုံတစ်ရာ လှူဒါန်းပြီးပါက အမျှဝေပြီး ခေါင်းလောင်းထိုးကြပါ သည်။

အပါယ်တုံသား ဗြဟ္မာတို့သည် အမှုထမ်း သိမ်တော်မှ ထိုသံကြား၍ သာဓုခေါ်ဆိုနိုင်ပါက ကျွတ်တမ်းဝင်နိုင်သည် ဟူသော အယူအဆမှာ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်တို့၏ ခိုင်ခံ့သော ယုံကြည်ချက်ဖြစ်သည်။

အထက်ခေါင်းစဉ်ပါ ခေါင်းလောင်းစာသည် သိမ်၏

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၁

ဘင်လီဒွီပဌမကျော်သူစေတီမော်မြတ်မြို့

◆သိမ်စင်အရှေ့ဘက်ရှိ ခေါင်းလောင်း
(၂)လုံးမှ တောင်ဘက်အလုံး
◆ သိမ်တော်ကြီးဘုရား
ဘုန်းပေါ်မှ ရွှေပေါ်ကျွန်း
ထရာတော်ကြီးကောင်းမှု
အောင်သိဒ္ဓိပထမကျော်သူစေတီတော်

အရှေ့ဘက်တွင်ရှိ ခေါင်းလောင်းစင်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ခေါင်းလောင်းနှစ်လုံးအနက် တောင်ဘက်မှ ခေါင်းလောင်းတွင် ရေးထိုးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ခေါင်းလောင်းစာမူရင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

“လက္ခဏာသဿ ဧကန္တံ ပုဏ္ဏမိတ္တန္တေ ဓန္ဓရာ ဥဒ္ဓိဝေသ သူရိယဇေနောရထာ ဂဏ္ဍေယံ သိက္ခိတ္တဒိန္နော၊ ဘမာသုဒ္ဓကံ သေဟိ၊ စေတီယင်္ဂဏေဝေတ္တာ၊ ပုညကတံတဿမယံ၊ ယံ ဘာရက္ခ ဒေတာ မာတာပိတာ၊ စရိယာစ ဘောကသာမိညာ တကာဒိ ပါဏိဘမ္ပဟိ လက္ခန္တံ၊ လက္ခဿတ သမာ သေကေ၊ ကောဇာသကြံ သ ၂၃-ခု ရောက်သော ဩပုဏ္ဏမိတ္တန္တေ၊

၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၂ ရက် ဖြစ်သော ဓန္ဓရာဥဒ္ဓိဝေသ - အရုဏ်တက်သောအခါ နှိုက်၊ သူရိယဇေနောရထာ၊ နေမျိုးလေယူ နောရထာ အမတ်သည် ဘမာသုဒ္ဓကံ သေဟိ အချိန် ၂၅၀ ရှိသော ကြေစင်တပ်ဖြင့် ဘယံသဏ္ဍော၊ ဤခေါင်းလောင်းကိုယ် သိညိတ္တသွန်း၍၊ စေတီယင်္ဂဏေ သိမိဌိး

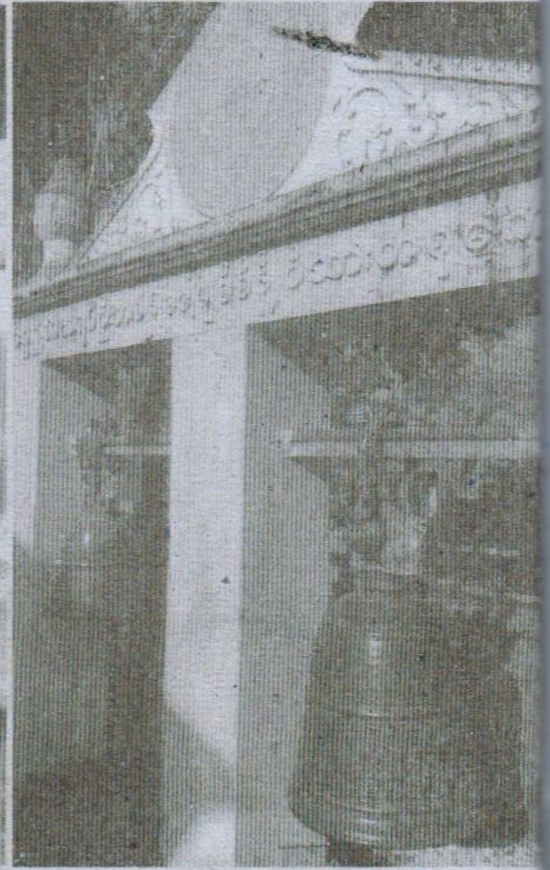
ထွန်စော အမည်ရှိသော စေတီတော်အပြင်ရှိ ပေစောသွဲထား၍ ဒိန္နောလျှူအပ်၏။

ယံ ပုည အကြင်ကောင်းမှုကိုယ် မယံ အကျွန်ုပ်တို့ သမီး မောင်နှံ သားသမီးတစ်စုတို့သည် ကတံ ပြုအပ်ပြီ တဿ ပုညဿ ထိုကောင်းမှု၏ ဗလံ အကျိုးတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့ ၏ ဘာရက္ခဒေတာ ကိုယ်စောင့်နှုတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာတာပိတာစ ဖိင်ဘခင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာစိ ရိယာစ ဆရာမြတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘောကသာမိစ စည်စိအသက် သိခင်ဖြစ်သော အသျှင် ၉ ကရင် အရိုဏ်တရား တို့သည်လည်းကောင်း၊ ညာတကာဒိ အဆွေအဖွဲ့သားချင်း

စသော
ရှိသော
ထိတိုက်
ယာတ
နက္ခတ္တ
ဘထဝီ
ဟောတ
ခေါင်း
နေမျိုး
သ ၂၃ ခု
တက်ချိန်

သိမ်တော်ကြီးဘုရား ဇိနပ်တော်မှ
မူလ ဘုရားသွဲ့တော်

သိမ်တော်ကြီးဘုရား
ဆင်းလောင်း(၂)လုံး

လောင်းကို သွန်းလုပ်ကာ သိမ်ဦးထွဋ်စောစေတီတော်
တွင် လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း... နိဗ္ဗာန်မရမီစပ်ကြား ဤသို့
လှူဒါန်းခဲ့သည်ကို မဟာပထဝီမြေကြီးကို သက်သေ
တည်ကြောင်း...

အကျွန်ုပ်တို့ သမီးမောင်နှံနှင့်တကွ သားသမီးတစ်စု
တို့ ပြုရသော ဤကောင်းမှုအဖို့ဘာဂကို ကိုယ်စောင့်
နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာတာပီတာစ-အမိအဖ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာစရိယ-ဆရာမြတ်တို့သည်
လည်းကောင်း...

ဘောဂသာမီစ-အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်သော
အရှင်မင်းကေရာဇ် အရှင်မိဖုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဉာတကာနဉ္စ-ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့်တကွ သက်ရှိ
သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း ငါတို့နှင့်တကွ
အမျှကြစေကုန်သတည်းဟု ရေးထိုးထားကြောင်း
၉၄ နက္ခတ္တရောင်မြည်မဂ္ဂဇင်း

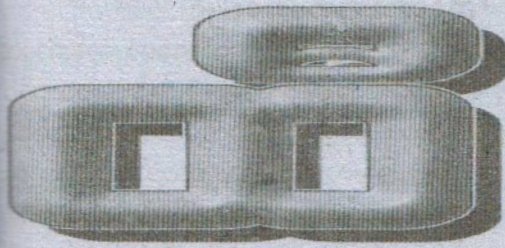
သိရသည်။

စာကြွင်း။ ။ ရပ်ကွက်တွင် မပါဝင်သော သီးခြား
မြို့လယ်ဘုရား ဖြစ်သဖြင့် ဗုဒ္ဓပူဇနိယပွဲတော်တွင်
အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး ဒါနပြုလိုသူများ
လာရောက်၍ ဆွမ်းဆန်စိမ်း လောင်းလှူနိုင်သော
ပွဲတော် ဖြစ်ပါသည်။

ရေနံမြေ လွမ်းစု

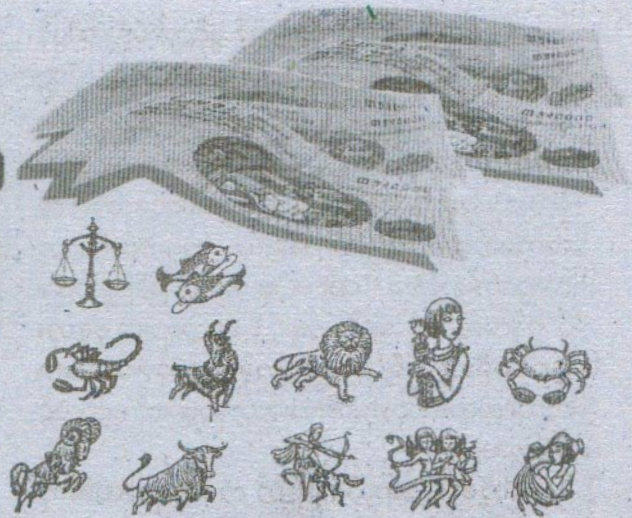
[ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရန် အကူအညီပေးခဲ့
ကြသော သိမ်တော်ကြီးဘုရား ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များ
ဖြစ်ကြသည့် ဦးစန်း၊ ဦးတင်မိုး၊ ဦးငွေဝင်းနှင့်တကွ
ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်အားလုံးအား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်
ရှိပါသည်။]

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း

ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

ကံကောင်းကျေခွံ

မွေးလ	မိနစ်	အရောင်	အရပ်	လာဘ်ပွင့် နေ့	အရသာ	ကျောက် မျက်	စပ်တူ ထိုးလျှင်	ရှောင်ရန်
မိသရာသီဇွား မတ်(၂၀) မှ ဧပြီ(၂၀)	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါ	စနေ
ပြီသရာသီဇွား ဧပြီ(၂၀) မှ မေ(၂၀)	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	ခါး	သန္တာ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ
မေထွန်ရာသီဇွား မေ(၂၀) မှ ဇွန်(၂၀)	၉	ဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ကြောင်	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး
ကရကဏ်ရာသီဇွား ဇွန်(၂၀) မှ ဇူလိုင်(၂၀)	၃	နက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ
သီဟရာသီဇွား ဇူလိုင်(၂၀) မှ ဩဂုတ်(၂၀)	၀	နက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ
ကန်ရာသီဇွား ဩဂုတ်(၂၀) မှ စက်တင်ဘာ(၂၀)	၅	ဝါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ချိုသိပ်	ဥယျာဓရာ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ
တူရာသီဇွား စက်တင်ဘာ(၂၀) မှ အောက်တိုဘာ(၂၀)	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	ခါး	သန္တာ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ
မြိတ္တရာသီဇွား အောက်တိုဘာ(၂၀) မှ နိုဝင်ဘာ(၂၀)	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါ	စနေ
ဝနရာသီဇွား နိုဝင်ဘာ(၂၀) မှ ဒီဇင်ဘာ(၂၀)	၈	ပြောက်ကျား	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုပ်သိုး	ဂေါ်ပိတ်	စနေ	ဗုဒ္ဓဟူး
ပကာရရာသီဇွား ဒီဇင်ဘာ(၂၀) မှ ဝန်နပေါင်္ဂါ(၁၉)	၂	ဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ပုလဲ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး
ကုရာသီဇွား ဝန်နပေါင်္ဂါ(၂၀) မှ ဖေဖော်ဝါရီ(၁၈)	၀	နီ	ရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး	အင်္ဂါ
မိန်ရာသီဇွား ဖေဖော်ဝါရီ(၁၉) မှ မတ်(၂၀)	၄	စိမ်း	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	ရောနှော	ပြ	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဗေဒဇယား ၉၅

စက်တင်ဘာလ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် ထိဖွင့်
ပွဲတွင် ဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်ကံထူးနိုင်ကြစေရန် ၂၊ ၃၊
၆၊ ၇ ဂဏန်းခြေများကို အဓိကထား၍ ရွေးချယ်ပါ။
အလုံးတူ အပူးအထပ်များ အလိုရှိပါက ယင်းဂဏန်း
လေးလုံးအနက် (၂)လုံးနှင့်အထက်ပါဝင်သော ထိ
လက်မှတ်ကို ရွေးချယ်ကံစမ်းပါ။ တွဲဖက်သင့်သော
လက္ခဏာများကား “ထ၊ ဃ၊ ရ၊ အ” တို့ဖြစ်ကြသည်။
ဤလတွင် ထိဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်သူများမှာ ဗုဒ္ဓဟူး
သားသမီးတို့ ဖြစ်ကြသည်။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ
လည်း အတန်အသင့် ကြီးမားသောဆုများကို မျှော်လင့်
နိုင်ကြသည်။

မိမိတို့မွေးလရာသီအလိုက် ကံအခွင့်အလမ်းကို
အသုံးပြုလိုပါက ဇယားတွင် ကြည့်ပါ။

* * *

ဥပမာ ။ ။ မိသားစုသီ(မတ်လ ၂၁-ရက် မှ
ဧပြီလ ၂၀ရက်အတွင်းမွေးသူ)တို့သည် (၆)ဂဏန်း၊
အပြာရောင်၊ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်၊ စနေနေ့၊
ချဉ်သောအရသာ၊ စိန်ကျောက်မျက်တို့က ကံလာဘ်
ပွင့်လင်းစေပါမည်။ ထိစပ်တူထိုးလိုပါက အင်္ဂါသားသမီး

တို့နှင့် စပ်ထိုးနိုင်သည်။ စနေသားသမီးတို့နှင့် ရှယ်ယ
မပြုလုပ်သင့်ပါ။

ဆိုင်တည်ရာဌာနအနေဖြင့်...

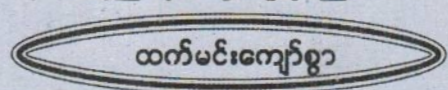
လေကောင်းလေသန့် ရသောနေရာ၊ ကုန်းကမူထိ
ရေကန်ကျယ်အနီး၊ တရားရုံးအနီး စသည်တို့
ဖွင့်လှစ်ထားသော ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင်များ
စက်ဘီး၊ တွန်းလှည်း၊ ကား စသည်ဖြင့် လှည့်လည်
ရောင်းချသော ရွေ့လျားထိဆိုင်များက ဆုကြီးမ
ဆွတ်ခူးပေးနိုင်ပါမည်။ ဆိုင်မျက်နှာစာတွင် အ
ရောင် လွှမ်းမိုးတန်ဆာဆင်ထားသော ဆိုင်များလည်း
ကံကောင်းနိုင်ကြသည်။

ထိကံမြှင့်ယတြာ ပြုလိုပါက...

ထိထိုးမည့်နေ့တွင် ဖြူဖျော့သောအရောင်ကို
အောက်ပိုင်း၌ ဆင်မြန်း၍ အစိမ်းရောင်ကို အထက်ဝ
ဆင်ကာ ကံစမ်းပါလေ။

သိန်းရာထောင်သောင်း

ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

တောနေလူတန်းစား
(၇၀)ရာခိုင်နှုန်းတွင်
များသောအားဖြင့်
စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ကိုင်ကြပြီး
မွေးမြူရေးပါ တွဲဖက်၍
ဝက်များပါ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

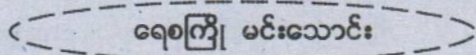
မွေးမြူရေးဝက်ခြံများတွင်
ဝက်ချေး (ဝက်ချီး)
တစ်နေရာတည်း စုပုံနေလှုံလျှင်

ဝက်ခြံတွင် မွေးမြူကြပါသည်။ ဝက်များမွေးမြူရာတွင် အသားထုတ်ဝက်ဖြစ်စေ၊ အသားကျ(မျိုးသား
မွေးသည်ဖြစ်စေ ခြံခတ်၍ မွေးကြရာ တောနယ်များတွင် အများဆုံး မွေးမြူလျက် ရှိကြပါသည်။
ခြံခတ်၍ မွေးမြူရာတွင်လည်းကောင်း၊ အဆောက်အအုံဆောက်၍ မွေးမြူရာတွင်လည်းကောင်း မွေးမြူသူ
ဝက်များ ဝက်ချေး(ဝက်ချီး) စုပုံ၍နေလိုသည့်ဘက်တွင် ပထမဦးစွာ အဆောက်အအုံတိုင်(သို့မဟုတ်) ခြံ
စိုက်မည့်နေရာတွင် ကျင်းတူး၍ စိုက်ကြပါသည်။

ထိုသို့ စိုက်၍ ကျင်းတူး တိုင်စိုက်သည့်နေရာတွင် မွေးမြူထားသော ဝက်များအားလုံး ယင်းနေရာတွင်သာ
ကျက်၍ ဝက်ချေး(ဝက်ချီး)များ စုပုံနေကြပါသည်။

မိမိ ဝက်ချေး(ဝက်ချီး) ယိုလိုသော စွန့်လိုသော ထောင့်နေရာ ကျင်းတူး တိုင်စိုက်ရပါသည်။

ဥပမာ-ထောင့်နေရာ အရှေ့မြောက်ထောင့်ဆိုလျှင် တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် စ၊၍ တူးရပါမည်။ အနောက်
ထောင်ထောင့်ဆိုလျှင် စနေထောင့်တွင် ကျင်းတူး၍ တိုင်စိုက်ရပါမည်။ စာရေးသူသည် အသက်(၂၀)ဝန်းကျင်
ဝက်မွေးမြူရေး အများအပြား လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ လက်တွေ့ ဖြစ်ပါသောကြောင့် ရေးသားပြန်ဝေလိုက်ပါသည်။

တို့နှင့် ရှယ်

မြန်မာ့ တောင်ကြီးသေလာ
တောင်ကြီးဟေမဝါတို့ရှိ သစ်ပင်ကြီး
ကုန်းကုန်းတန်းတန်းတွင် သဘာဝအလျောက် တွယ်
စသည်တို့ ပေါက်နေသည့် နွယ်ပင်များမှ
ရောင်းဆိုင်မှ နွယ်ဝင်ခေါ် သစ်ကွင်းထိုးများ
ဖြင့် လှည့်လည် အကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်
က ဆုကြီးမကောင်းတွင် ဖော်ပြသည့် ဆောင်းပါး
များကို ဖတ်ရှုရပါသည်။

အရောင်ကို
ကို အထက်

ပါစေ။

ချီး

နွယ်သည် အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ ရှစ်ပုံ
သဏ္ဌာန်ရှိသည်။ သစ်ကိုင်နွယ်၏
ထုံးပတ်မှာ လက်ညှိုးလုံးခန့်ရှိသည်။
ရဲဘော်ကြီးထမင်းဆိုင် ပိုင်ရှင်သည်
တပ်မတော်မှ တပ်ကြပ်ရာထူးဖြင့်
အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီး ရေကြည်ရာ
မြက်နုရာ ဇနီးသည်၏ ဇာတိရပ်ရွာ
နှင့် မနီးမဝေး သောင်ကျီး ကား
ဆန်းတွင် စားသောက်ဆိုင် ဖွင့်လှစ်
ရောင်းချသည်။

ယခင် စားသောက်ဆိုင်ကြီးများ
၏ အခင်းအကျင်း၊ ရောင်းချသည့်
စားဖွယ်များကို မမှီခြင်းနှင့် မိတ်သစ်
ဆွသစ် နည်းပါးခြင်းတို့ကြောင့်
အရောင်းရပါးသည်။ မယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပါ
ဘဲ ပြောပြပါသည်။

မီးပွားဟာဘီရှင် သစ်နွယ်ဝင်

ဖျော့ရောင်

• ပုံ(၁)ရခိုင်ပြည်နယ်
ရခိုင်ရိုးမတောကြီးထဲမှ နွယ်ဝင်
(ရဲဘော်ကြီးထမင်းဆိုင်
ညောင်ကျီးကားဆန်း)

တစ်နေ့သောအခါ ထမင်းဆိုင်သို့
ဆက်သား၊ ချေ(ဂျီ)သား၊ တောဝက်
သား စသည့် အသားများ ဖောက်
သည် လာသွင်းသည့် တောတွင်း
မှ ဆိုးတစ်ဦးမှ ရခိုင်ရိုးမ အလယ်

နေပူတောင်နှင့် မိုးထိတောင်
အကြား နေပြောက်မထိုးသည့်
သစ်တောကြီးအတွင်းမှ ရသည့်
နွယ်ဝင်ကို ရဲဘော်ကြီးအား ပြသ၍
လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးခဲ့သည်။

ရဲဘော်ကြီးမှ တရိုတသေ အမွှေး
နံ့သာတို့ဖြင့် သင့်တင့်လျောက်ပတ်
စွာ ထားပြီး ဘုရားစင်အောက်ဘက်
တွင် ချိတ်ဆွဲ၍ ဘုရားအား ပူဇော်
ထားသည်။ စီးပွားလာဘ်လာဘရွှင်
စေရန်၊ ဈေးရောင်းကောင်းစေရန်
ဆုတောင်းခဲ့သည်ဟူ၍လည်း ပြော
ပါသည်။

နှစ်ပင်မကူး လမကြာတွင်
ရဲဘော်ကြီး၏ ထမင်းဆိုင်သည်
ပန်းတောင်း၊ တောင်ကုတ်ကား
လမ်း ညောင်ကျီးစခန်းတွင် အများ
ဆိုင်များထက် ပိုမို ရောင်းရလာ၍
စီးပွား ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာသည်။
အပေါင်းအသင်း မိတ်ကောင်းဆွေ
ကောင်းများ တိုးပွားလာရသည်ဟု
ပြောပြပါသည်။

ပုံ(၂)တွင် ဖော်ပြထားသည့်
နွယ်ဝင်မှာ တနင်္သာရီရိုးမ တောင်
တန်းကြီး၏ တနင်္သာရီမြို့နယ်၊
မိုးကွမ်းတောင်တန်း၊ သစ်တော
ကြီးအတွင်းမှ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

နွယ်ဝင်၏ အပင်လုံးပတ်သည် ညိုဆိုင် ပေါင်လုံးခန့်ရှိပါသည်။ ကမ် ဗလိုင်နွယ်ဟု ခေါ်သည်။ ဦးကျော် ဝင်းသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်တစ်ဦး ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ လောကီအစီအရင် အဆောင်လက်ဖွဲ့ တို့အကြောင်းတို့ တီးမိခေါက်မိ ယုံကြည်လိုက်နာ ဆောင်ရွက်နေသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

စာရေးသူအား နွယ်ဝင်ကို ပြသ၍ သူရရှိ၍ စီးပွားရေး အဆောင် ကောင်းအဖြစ် ယုံကြည်အားထား ဆောင်ရွက်နေသည်မှာ တစ်နှစ်ခန့် ရှိပါပြီ။ စီးပွားရေး တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်မှု မထူးခြားသေးပါ ကြောင်း ပြောပါသည်။

ဦးကျော်ဝင်းမှာ ကုန်မျိုးစုံနှင့် ဆေးဆိုင်၊ သစ်စက်ပိုင်ရှင် သစ် ကုန်သည်တစ်ဦးဖြစ်၍ ဒေသ အလျောက် စီးပွားရေး ပြေလည်သူ တစ်ဦးဖြစ်ပေရာ ခေတ်နှင့်အညီ အမှီလိုက်၍ ကြွယ်ဝိုးကြွယ်ဝ ဖြစ် မလာသေးသည်ကို အားမလို အားမရ ပြောပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူမှာ နွယ်ဝင်သည် အဆောင်ကောင်း စီးပွားရေး ဝင်ငွေ တိုးစေမည့် လာဘ်လာဘ ရရှိစေရန် အကျိုးပေးနိုင်ပါကြောင်း သို့သော် ဒေသအခြေအနေအရ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတိုးတက်မှု အတိုင်းအတာ သည် ထိန်းချုပ်ကန့်သတ်မှု များ ရှိနေပါကြောင်း...

တစ်ခုပြောနိုင်တာက သူများတွေ သစ်လုပ်ငန်း၊ ကွမ်းသီးလုပ်ငန်း၊ အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းတွေ ခင်ဗျားနည်းတူ လုပ်ကြတယ်၊ ယှဉ်

၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

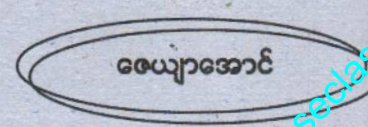
ပုံ (၂) တနင်္သာရီရှိမ တောအတွင်းမှ ရှာဖွေသည့် နွယ်ဝင်

ကြည့်လိုက်ရင် သူများ အရုံးပေါ်ပေ မယ့် ခင်ဗျားအတွက် နစ်နစ်နာနာ မဆုံးရှုံးဘူး၊ အမြတ်အစွန်း ရတယ် ထားဦး သူများထက် ခင်ဗျား ပို အကျိုးရှိတယ်၊ ဒါဟာ လက်တွေ့ အကျိုးပါပဲ။

တနင်္သာရီမြို့လို့ လမ်းပန်းဆက် သွယ်ရေးလဲ မဖွံ့ဖြိုး၊ ဒေသကလဲ မကျယ်ပြန့်ဆိုတော့ ကံပေးသမျှ သာ ရောင့်ရဲရပြီး သင်တင့်လျောက် ပတ်တာပဲ ကြီးပွားမယ်လို့ ယေဘု ယျဆိုရမှာပဲ။

တစ်ခုတော့ အကြံပေးခဲ့ပါမယ်။

မိမိအတွက် စီးပွားလာဘ်လာဘ အဆောင်ကောင်းသဖွယ် ဆောင်တဲ့ နွယ်ဝင်ကို မိမိရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်မှာ မထားသင့်ဘူး။ နေ့နံသင့် ပရိဝါရ အရပ်မှာ ထားပြီး သင့်တင့်ကောင်း မွန်တဲ့ သန့်ရှင်းအောင်နေမှု၊ အမွှေး နံ့သာဖျန်းပြီး ဘုရားကိုလှူ ပူဇော် မှုတွေ လုပ်ပါ။ မကြာခင် အကျိုး ထူး ပေးနိုင်မည်ဟု စာရေးသူ အယူ အဆကို ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

အေ
ဓာတ်ဂ
ကြိုတ
အားရ
ပါသည်
တို့ပ
ဖြစ်ပါသ
တွင်
ခြင်းသ
မဟာ
ဦးကျော
ပတ်သ
သူ၏
ပြောပြ
ရွာသ
သော
အကျဉ်း
ကြော
မြေလည်
အဟာ
မွန်အားက
မြစ်ကြ
ထိုမြေ
အကျ
လည်း
မြောက်
ကြော
ကို အမြ
သော သ

အောင်မြင်သူအပေါင်းက အောင်
စာတ်ကို မျှော်လင့်ကြကုန်၏။
ကြိုတင်မမျှော်လင့်ဘဲ ဝမ်းသာ
အားရ ပစ္စည်းဆန်းတစ်ခုကို ရခဲ့ဖူး
ပါသည်။

ထိုပစ္စည်းကား ခြေအမြဲတေသာ
ဖြစ်ပါသည်။ ထူးခြားသော မြေပေါ်
တွင် အခြေတည် ဖြစ်ထွန်းတတ်
ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထူးခြားသော ရွှေသံမြေ

မဟာမြိုင်တောမှ ပုဂ္ဂိုလ်ရှင်ကြီး
ဦးကောဝိဒမှ ရွှေသံမြေနှင့်
ပတ်သက်သော စိတ်ဝင်စားဖွယ်
သူ၏ အင်္ဂါရပ်မှတ်တမ်းများအရ
ပြောပြပါသည်။

ရွှေသံမြေသည် ဆေးရောင်မရှိဘဲ
သာ ဩဇာရှိကြောင်း၊ ထိုမြေ၏
အရောင်အသွေးမှာ နီညိုရောင် ဖြစ်
ကြောင်း၊ နက်ဖိုက်ဖိုသော ပြဒါနီ
မြေလည်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖျော့ပျော့
အာဟာရဖြစ်သော မြေသစ်အနံ့
နံ့အားကိုသိရှိစေသည်ဖြစ်တတ်သည်
ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဖူးလေသည်။

ထိုမြေရှိရာ အရပ်အား အတိ
အကျ လမ်းညွှန်ပြခြင်း မရှိသော်
လည်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ အရှေ့
မြောက်အရပ်တွင် ထိုမြေ ရှိ
ကြောင်းနှင့် ထိုမြေသည် သံစာတ်
ကို အမြန်ဆုံး ဆွေးမြည့်ပျက်စီးစေ
သော သတ္တိရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ရွှေသံမြေ ရှာဖွေတော်

မြန်မာနိုင်ငံ၊ အရှေ့မြောက်ဘက်
တရုတ်နယ်စပ်ဖြစ်တဲ့ လောက်ကိုင်မြို့ရှိ
မြေတွေဟာ သတ္တုကြောဆွနဲ့ ဆက်စပ်
နေတဲ့ သတ္တုပြေတွေပဲ။ ဆင်ဖျား စိတ်ဝင်
စာရင် သွားပေါ့

သူတို့ကိုယ်သူတို့ ပြောနေတော်

ဟု ဆိုသဖြင့် လားရှိုးမြို့မှ
တစ်ဆင့် ကွမ်းလုံ၊ ချင်းရွှေဟော်၊
လောက်ကိုင်သို့ အမှန်ပင် သွား
ရောက်ခဲ့ပါသည်။

လောက်ကိုင်မြို့ မန့်ချူးကျောင်း
တွင် တည်းခိုရင်း မိမိ သိလို တွေ့လို
သော ရွှေသံမြေကို လေ့လာစုံစမ်းမိ
လေသည်။

လောက်ကိုင်မြို့တွင် တစ်ပတ်
ကြာမျှ နေထိုင်ပြီးနောက် ဘုန်းကြီး

ကျောင်းသို့ သန့်ရှင်းရေး လာ
ရောက်လုပ်ကိုင် ကုသိုလ်ယူသော
တပ်မတော်သားတစ်ဦးနှင့် ရင်းနှီး
ခင်မင်ရာက ထိုစစ်သည်၏ အလည်
ခေါ်ဆောင်မှုကြောင့် တောင်ကုန်း
လေးပေါ် တည်ဆောက်ထားသော
စစ်တပ်အတွင်း ရောက်ရှိခဲ့လေ
သည်။

ဒီနေရာကို ကိုးကန်လို “ဘလီ”
ဟု ခေါ်ကြောင်း ပြောပြပြီး စစ်တပ်

တ်လာဘာ
ဆောင်တဲ့
ဒီအရပ်မှာ
င့် ပရိဝါရ
င့်ကောင်း
မှ။ အမွှေး
လှူ ပူဇော်
င် အကျိုး
ရသော အယူ
သည်။

တည်စက မြေထိုးစက်များဖြင့် မြေများကို ထိုးကာ မြေပြင်ထားသဖြင့် မြေသား ဖြစ်တည်မှုမှာ အလွှာလိုက် အဆင့်ဆင့် အသွင်ပြောင်းလဲနေသည်ကို သတိပြုမိလေသည်။

ထိုဆရာအား...

‘ဒီမြေက ဘာထူးခြားမှုရှိလဲ’

ဟု မေးမိရာ ဘာမှတော့ မထူးကြောင်း။ အရင်ကာလ ခြံအလွန်ပေါကြောင်းနှင့် သတိထားမိသလောက် သံပစ္စည်းများ ချထားပါက အမြန်ဆုံး ဆွေးသွားတတ်တာကိုတော့ သတိပြုမိကြောင်း သိသမျှ ရှင်းပြလေသည်။

စိတ်တပ်အတွင်းမှ စိတ်ဝင်စားဖွယ် မြေအနည်းငယ်ကို အိတ်ငယ်လေးဖြင့် တောင်းယူကာ မန်ချူးဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် မြေကြီးများအား ရေဖြင့် ရွှေ့ကျင်သလို ကျင်ယူပြီးနောက် မြေကြီးအနှစ်ကို ရယူလိုက်လေသည်။

ရေဖြင့် အဆင့်ဆင့် ကျင်ယူသော မြေကြီးအနှစ်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်လေသည်။ စမ်းသပ်လိုသော စိတ်ဖြင့် ဆရာတော်ကြီးထံ ခွင့်ပြုချက်တောင်း၍ မော်တာဖိုလေးဆင်လိုက်တော့သည်။

ဆရာရှင်ဦးကောဝိဒ မိန့်မှာခဲ့သည်က...

‘မင်း ရွှေသံမြေ (သို့မဟုတ်) ရွှေသံပြဒီး (သို့မဟုတ်) ပျွန်ပြဒီးကို ရရင် သံအယ်လေးပေါ် တပ်ပြီး မီးအေးလေးနဲ့ ပေးတွေ့သူရန်ပြီး ပြေးလိမ့်မယ်’

ဆိုသည်ကို သတိရ၍ စမ်းသပ်ကြည့်ရာ ပြဒီးနီမြေမှာ အမှန်ပင်

၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခုန်ကာ ပြေးခြင်းရှိလေသည်။

တစ်ဖန်...

‘ဒီသည်လုံ လုံသည်ဖို့ ဆိုရင် မင်းကြားဖူးမှာ ယဟုတ်ဘူး၊ ပြဒီးနီ မြေရင် မင်းစမ်းကြည့်နိုင်တာက ယူလောဟာ သတ္တုကို အကွဲအစပ်မရှိတစ်သားတည်း စပ်နိုင်ပြန်တယ် ဒါက’

ဟု ဆိုထားပြန်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ထမင်းချက်သော မီးသွေးဖို၏ အတွင်းနံရံများကို ရွှေသံမြေဖြင့် လိမ်းကျံပြီး ဖိုလုံကြီးသဖွယ် ဆောင်ရွက်လျက် နေလုန်းလိုက်ပြီး သံ၊ ကြေး၊ ငွေ၊ ခဲ၊ သွပ် သတ္တုငါးပါးကို ထည့်ကာ အပေါ်တွင် မီးသွေးတင်၍ မော်တာလေးဖြင့် မီးအပူပြင်းပြင်းပေးလိုက်တော့သည်။

စိတ်ကြိုက် မီးပြင်းပေးပြီးနောက် အအေးခံ၍ ဖိုခွင်အတွင်း ဓာတ်ငါးပါးအားကြည့်ရာ သတ္တုငါးပါး အလေးချိန် လျော့သွားသော်လည်း စနစ်တကျ တွဲဆက်သွားကြောင်း တွေ့ရတော့သည်။

ထို့နောက် ဖိုခွင်အား တစ်ဆင့် မွမ်းမံထားသော မြေကြီးများအား သံလိုက်နှင့် ထိလိုက်သောအခါ သံများ လိုက်နေပါတော့သည်။

ခြံတိုချိုးမှန်

ခြံသံနှင့်ကာလပ်လုံး (ခြံအမြဲတော့)

လောက်ကိုင်မြို့ ဝန်းကျင်ရှိ ရန်လုံကျိုင်းရွာဘက် တောင်ညို နောင်ဘုရားသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ရင်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် မြေသားများ ဖြစ်တည်နေမှုနှင့် မြေသားများ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲရာက ကျောက်သားအသွင် ပြောင်းနေပုံအား လေ့လာရင်း ထူးဆန်းသော ခြံအုံသဏ္ဌာန် ကျောက်သားများအား စူးစမ်းရှာဖွေမိရာ အဆင့်ဆင့် အထပ်ထပ် ခြံအုံ ပုံမပျက်ဘဲ ခြံသံများနှင့် ညိုညစ်ညစ် အရစ်ရစ် ထနေသော ငုံ့ဥထက် ကြီးသည့် ကျောက်သားအသွင် ပြောင်းလဲတစ်လုံးကို ရှာဖွေရရှိလိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

သူနဲ့စံမြိုက်သော ရွှေဆီ

ဆရာရှင်ကောဝိ၏ မဟာမြိုင်
တောသို့ ရောက်ခဲ့စဉ် မိန့်သည်
က...

‘ခြေအမြုတေလို့ ဆိုပေမယ့် ကလံလုံး
လို့ခေါ်တယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေကတော့
ကလပ်ကြီးလို့အားပါးတရ ခေါ်ကြတယ်။
အသုံး သိသူအတွက် တန်ဖိုး မဖြစ်နိုင်
ဘူး။

ဘာမှ မလုပ်တတ်တဲ့သူရဲ့ လက်ထဲ
ရောက်ရင် သိဒ္ဓိဝံတယ် လာဘ်ရွှင်တာ
လောက်နဲ့ ပြီးတာပေါ့ကွာ။ ပြောချင်တာ
က ဒါ... ပြဒါရင်လုံးဆိုပြီး မသုံးတတ်
သူ မေးကြည့်၊ ဘာမှ မဖြစ်လာဘူးလို့
ပြောချင်တာ။

ဒီတော့ ပစ္စည်းကို စွမ်းအောင် အသုံး
ဝင်အောင် လုပ်ရတာက လူပဲ ဒကာ။
လူကလဲ လုပ်တတ်ရုံနဲ့ မပြီးဘူး ကြိုးစား
လေ့ကျင့်မှု မဖြစ်မနေ ပါရတယ်။

ပြောပြမယ်... ကလံလုံးဟာ ဆေးအနံ့
ပြေကို အခြေတည်တဲ့ ပြဒါကောင်ခေါ်
ခြကောင်တွေရဲ့ အမြတ်တနိုး သဘာဝ
တရားကဖြစ်တဲ့ ပစ္စည်းဆန်ခဲ။ ခြအံ့
တစ်သောင်းမှာလဲ တစ်လုံး မဖြစ်ဘူး။
ဖြစ်လေ့တယ်။

ရွှေဆီကို စားတယ်လို့မှတ် ရွှေကျွေး
မယ်ဆိုရင် အခေါက်စစ်မှ ဖြစ်မယ်။ ဒီ
တော့ လူက ဉာဏ်သုံးရတယ်။ ရွှေဆီ
ကို ဒီအတိုင်း ကျွေးကြည့်၊ ကျွေးတတ်ရင်
စားတယ်။ မကျွေးတတ်ရင် မစားဘူး’

ရွှေစားသည်ကို လက်တွေ့မြင်

ဆရာရှင် ညွှန်ကြားသည်မှာ...

‘ခြေအမြုတေဥသည် ရွှေဆိုင်း
များ ကပ်နေလိမ့်မယ်။ ဒါပြင်

ဓာတ်တွေ အစာ စားပြီးရင် အစား
ချက်တာဟာ အပူပဲ ဒကာ။

ဒီတော့ ဒီအလုံးကြီးကို ဖိုမီးထဲ
ထည့်လိုက်ရင် ကွဲချင် ကွဲသွားတတ်
တယ်။ မကွဲအောင် သင့်လျော်တဲ့
လုံထဲ ထည့်ပြီးရင် (၄၉)ရက်တိတိ
နေတိုင်း... နေတိုင်း ဖယောင်းတိုင်
လေးတစ်တိုင် လုံအောက်က အပူ
ပေးပြီးရင် ဒီတိုင်းသာ ထားလိုက်
တော့ မင်းတွေ့ပါလိမ့်မယ် ဒကာ။
ရွှေရောင်ကနေ ပြဒါပြာနုရောင်
အလိုလို ပြောင်းသွားလိမ့်မယ်ဆို
တာကို အဲဒါ ဖိုထိုးစရာ၊ လုံခွဲစရာ၊
မီးအပူခံစရာ မလိုတဲ့ ရွှေပြာအစစ်
ပါပဲဒကာ။

အချို့လူတွေ ပြောသလို
ဒီအမြုတေဟာ အော်တယ်၊ နေရာ
ရွေ့တယ်၊ တောက်ခေါက်တာလဲ
မရှိပါဘူး။ ပြဒါလဲ မဝင်ပါဘူးကွယ်
ဒီတော့နိုင်သမျှလေး စမ်းကြည့်ပေါ့။
အဖြေတစ်ခုကို ပေးလိုက်ပါဦးမယ်။

ဝိဇ္ဇာရလမ်းစဉ် စာနုကသိုလ်း ကျင့်ကြံ
နေသူရဲ့ လျှာဖျားနဲ့ ရွှေဆိုင်ကျွေးပြီး
အမြုတေပြာနု အသွင်ပြောင်းသွားချိန်
ကလပ်လုံးရဲ့ အခြေ ဖင်နေရာလေးကို
တို့ကြည့်ရင်း ထိုကသိုလ်းရင်ရဲ့ စိတ်
စက်ကြီးလည်ပတ်ခြင်းဟာ ထွက်ရပ်
ကိစ္စ ပြီးမြောက်စေဖို့ နိဒါန်းပါပဲ ဒကာ’

သူတို့အပြီး ပြာနုတော်သုံး

ဆရာရှင်က...

‘ဒီခြေအမြုတေလုံးဟာ သာမန်လူတွေ
အတွက် စိတ်စွဲလမ်းမှုကြောင့် လာဘ်ရွှင်
တာတို့၊ သိဒ္ဓိဝံတယ် ဆိုတာလောက်
ပါပဲ။ စိတ်ဝင်စားဖို့လဲ နည်းပါးလှတယ်
ဒကာ။

သို့ပေမယ့် ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ်ကို ကြိုးစား
ကျင့်ကြံ အားထုတ်သူအတွက်တော့ ဒီ
ခြေအမြုတေလုံးဟာ ပြည်တန်ပတ္တမြား
ထက် ပိုပြီး တန်ဖိုးကြီးမား စိတ်တန်ခိုး
စွမ်းအားထူးကိုရစေကာ ကိစ္စပြီးမြောက်
ထွက်ရပ် ပေါက်အောင် ဖိုထိုးတဲ့ ပြာနု
တော်ကို သုံးခွင့်ရစေအောင် ရွှေဆီစားပြီး
တိုင်း ပြာနုတော်အဖြစ် ပြောင်းလဲ လုပ်
ဆောင်နိုင်တဲ့ စက်တစ်ခုပါပဲ ဒကာ။

ဒါကြောင့် ဒီခြေအမြုတေဟာ လက်ရှိ
ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ ဝိဇ္ဇာဖြစ်ရေး စိတ်
ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြံသူတို့အတွက်တော့
အလွန်အင်မတန်မှ လိုအပ်ပါတဲ့ ပြာနု
တော်ပါပဲကွယ်’

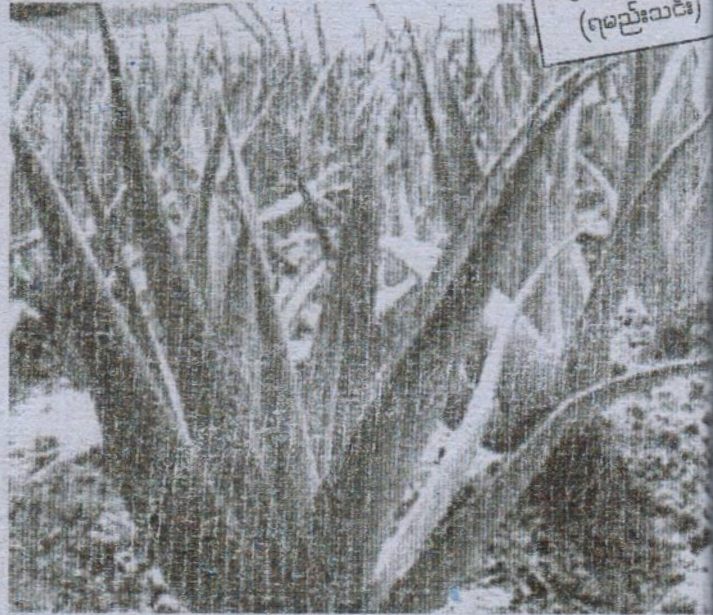
ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗောဓိမြိုင်
ဆရာတော်ကြီးအား အာရုံဖြင့်
ဦးခိုက်လျက်...

ရဲမျိုးသူ(ဗောဓိမြိုင်)

ရှားစောင်းလက်ပယ်

လျှို့ဝှက်ချက်

ရှေးသူမ်းရှောင်
(ရမည်းသင်း)

မတွေ့ရတာ တစ်နှစ်ကျော်ကြာပြီ ဖြစ်သည့် ကိုကျော်မြသိန်းနှင့် ကျွန်တော် တွေ့လိုက်ရတော့ အတော့်ကိုပင် အံ့သြကြီးစွာ ဖြစ်ရ ပါသည်။

ကိုကျော်မြသိန်းမှာ ပြီးခဲ့သည့်နှစ် ကျွန်တော်နှင့် တွေ့စဉ်ကနှင့်မတူ။ အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲ၍ နေပါ သည်။ သူ့မှာ အစာအိမ်ရောဂါ နှစ်ချီ ခံစားနေရတော့ အမိမိ အရေတင်။ ယခုမူ ဝဝဖြိုးဖြိုး စိုစို ပြည်ပြည်နှင့် ဗိုက်တောင် ခပ်ခွဲခွဲ ဖြစ်၍ပင် နေပါသည်။

ကိုကျော်မြသိန်း အသက်မှာ (၅၀) ကျော်စပြုကာ ရှိသေးသည်။ ခေါင်း က ဆံပင်တွေကတော့ ပြောင်၍နေ ပြီဖြစ်သည်။ သူတို့မျိုးရိုးက ယောက်ျားတိုင်း အသက်အနည်း ငယ် ရောက်ပြီဆိုလျှင် ခေါင်းက ဆံပင်တွေ ကျွတ်ပြီး ပြောင်လာ သည်။

အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်နေသည့် ကိုကျော်မြသိန်းကတော့ အနောက် တိုင်း အစာအိမ် ပျောက်ဆေးတွေ သောက်ရလွန်း၍ ထင်သည်... သူ ခေါင်းက ဆံပင်တွေ ပြောင်ရုံတင် မဟုတ် ရှိနေသည့် ဆံပင်တွေက လည်း ပြောင်းဖူးမွေးကဲ့သို့ နီကျင် ကျင် မျှင်ကပ်ကပ်။

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယခုမူ ငယ်စဉ်က သူခေါင်းမှာ ကျွန်တော် မမြင်တွေ့ခဲ့ဘူးသော ထူထဲနက်မှောင်နေသည့် ဆံပင် တွေကို မြင်တွေ့နေရတော့...

‘ချစ်...ဆွေကြီးကို မြင်လိုက်ရ တာ မင်းသားလိုပါလားဗျ’

‘ဟာ...ခင်ဗျားကတော့ ပြောပြီ’ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့် ပြော လိုက်သည့် စကားအဓိပ္ပာယ် ဘာကို ရည်ရွယ်ပြောနေသည်ဆိုတာ သူ သိပါသည်။

‘ကျန်းမာရေး ကောင်းသွားပြီပဲ’ ‘ဟုတ်တယ်ဗျာ’

‘အသားအရေတွေလဲ စိုပြည်လို့ ဘာဆေးကောင်းတွေနဲ့ တွေ့ပြီး

ကောင်းသွားတယ်ဆိုတာ လင်းပါ ဗျ’

‘ထိုင်ပါဦးဗျာ... ရေခွေးကြွေး သောက်ပါဦး။ ခင်ဗျား လာမယ် လို့ အဆင်သင့် လုပ်ထားတာ’ ကိုကျော်မြသိန်း ပေးလာသည့် ရေခွေးကြွေးခွက်ကို ယူသောက်စ က...

‘အိမ်သားတွေ မမြင်ပါလား’ ‘စပျစ်ခြံ သွားကြလေရဲ့၊ ခင်ဗျာ လာမယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော် စောင့် တာလေ’

‘ကျွန်တော့်ကြောင့် ခင်ဗျာ အလုပ်ပျက်သွားပြီ’ ‘ခင်ဗျားတောင် အလုပ်ပျက်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

U

ရက်
သင်း)

လင်းပါ

ရနွေးကြ

လာမယ်

စားတာ

လားသ

သက်ရ

ပါလား

ရဲ့၊ ခင်

စောင့်

ခင်

ပုပ်

ပုပ်

ပုပ်

ပုပ်

လာသေးတာပဲဗျာ။ စကားတွေ
မိမိစမ်းပါနဲ့၊ အချင်းချင်းတွေကို။
အားဆေးနေပြီးမှ ပြန်ပေါ့။ နေ့လယ်
ဇာလဲ၊ အားလုံး အဆင်သင့်လုပ်
ထားပြီးသားနော်’
‘ဟုတ်ပါပြီဗျာ’

ယခင်က ကိုကျော်မြသိန်းနှင့်
ကျွန်တော်က သစ်တောထွက်ကုန်
များ ထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီတွင်
ဆယ်စုနှစ် တစ်ခုကျော် အတူ
သက်တွဲ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသူတွေ
ဖြစ်သည်။ ကုမ္ပဏီက အလုပ်ထွက်
ကြံ့ပြီးနောက် သူနှင့်ကျွန်တော်
တစ်နေရာစီ ဖြစ်သွားကြသည်။

လွန်ခဲ့သည့် တစ်နှစ်ကျော် သူ
အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်နေတော့
ကျွန်တော် ဟစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့
သည်။ ဒီကြားထဲ မရောက်ဖြစ်ပေ
မည် လူကြိုနှင့် ကိုကျော်မြသိန်း၏
အနီးမာရေး အခြေအနေကို သိနေရ
သည်မို့ မရောက်ဖြစ်ပါ။

ယခင်က အသားအရေ မဟုတ်
ဘဲ သူသည် ကိုကျော်မြသိန်း၏
အစာအိမ်ရောဂါ ပျောက်ဆေးကို
ကျွန်တော် သိချင်နေသည်မို့...

ခင်ဗျား အစာအိမ်ရောဂါက
အောက်တိုင်းဆေးနဲ့လား၊ တိုင်း
ဆေးနဲ့ ပျောက်တာလား’

‘တိုင်းရင်းဆေးနဲ့ပါ’
‘ဆေးနည်းပြောဗျာ’
‘တခြား မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ရှားစောင်း
ဆက်ပုပ်(စာစောင်းလက်ပုပ်) စားတာနဲ့
ပျောက်သွားတာပါ’

ပျောက်ချင်တော့လဲ လွယ်လွယ်
ပျောက်တာ၊ ခင်ဗျား အစာအိမ်ရောဂါ

ဖြစ်စက ဒီဆေး သိရင် ငွေကုန်ကြေး
ကျလဲ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။ စောစော
စီးစီးပဲ ပျောက်မှာ။ ဘယ်သူက
ပေးလိုက်တဲ့ ဆေးနည်းလဲ’

‘ခင်ဗျားဆရာကြီး ဦးမင်းဖြူ ပေး
တဲ့ ဆေးနည်းလေ။ ဆေးနည်း ရ
လိုက်တာက ဒီလိုဗျ... ကျွန်တော်
အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်နေတာ
လဲ၊ တွေ့ချီ ကြာလာတော့ ခင်ဗျား
သိတဲ့အတိုင်း အရိုးပေါ် အရေတင်
ဖြစ်နေတယ်။

မိသားစုတွေက ပေဒင်လေး
ဘာလေးမေး တွက်ချက်ကြည့်၊
ယတြာချေသင့် ချေရအောင်ဆိုပြီး
ဆရာကြီးဆီခေါ် ပေဒင်ကြည့်တာ
ပေါ့ဗျာ။

ဆရာကြီးက ပေဒင်တွက် ယတြာ
ပေးပြီးတော့ ပြောတယ်။ “မင်း
အစာအိမ်ရောဂါကို ရှားစောင်း
လက်ပုပ် အပြားကြီးကြီး တစ်နေ့
တစ်ကြိမ် လနဲ့ချီ စားပေးရင်
ပျောက်တယ်” လို့ပြောလိုက်တယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာကြီးပြော
တဲ့ ရှားစောင်းလက်ပုပ်ကို နေ့စဉ်
စားဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဖြစ်နေတဲ့ အစာအိမ်
ရောဂါလဲ တစ်နေ့တခြား သက်သာ

လာတာမို့ ရတုတစိုက်နဲ့ ရက်မပျက်
စားလာတာ (၃)လလောက်ရှိတော့
အစာအိမ်ရောဂါ ပျောက်သွားရော
ဗျ’

‘ရှားစောင်းလက်ပုပ်ကို သကြား
နဲ့ စားတာလား၊ ကျွန်တော် ကြားဖူး
ထားတာက သကြားနဲ့ စားတယ်
ဆိုလို့’

‘သကြားနဲ့ စားရင် ရပေမယ့် ကျွန်တော့်
မှာ သွေးတိုးရှိတော့ ဆီးချိုဘက် ရောက်
သွားမှာမို့လို့ သကြားမထည့်ဘဲ ဒီအတိုင်း
စားတာလေ’

‘ရှားစောင်းလက်ပုပ် အနံ့က
အတော်ပြင်းတယ်နော့၊ ပြီးတော့
ခါးတယ်လို့ ပြောတယ်။ ဘယ်လို
စားလဲဗျ’

‘ရှားစောင်းလက်ပုပ် အနံ့ပြင်းတာ၊ ခါးတာ
ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ရှားစောင်းလက်ပုပ်အပင်
က ယူတော့မယ်ဆိုရင် စားနဲ့ အပင်က
လှီးဖြတ်ယူ။

စားနဲ့ လှီးဖြတ်ယူလိုက်တော့ အစေး
တွေ ထွက်ကျလာတယ်။ ထွက်ကျလာ
တဲ့ အစေးက အနံ့ပြင်းတာ၊ ခါးတာတွေ၊
အဲဒီအစေးထဲမှာ ပါသွားတယ်လေ။

အခွံခွာ အတွင်းက “ဂျယ်”
အသားကို ခြစ်ယူ၊ စားလိုက်ပြီ။

www.burmeseclassic.com

နံလဲ မနံတော့ဘူး။ ခါးလဲ မခါးတော့ဘူး

ရှားစောင်းလက်ပပ်ဆေး စားနည်းကို ကိုကျော်မြသိန်းက ထိုကဲ့သို့ ပြောပြလေသည်။ ရှားစောင်းလက်ပပ်ဆေး စားနည်းသိရပြီဆိုတော့ နောက်ထပ် ကျွန်တော် သိချင်တာ ရှိသေးသည်မို့ ကိုကျော်မြသိန်းကို...

‘နောက်ထပ် သိချင်တာ မေးဦးမယ်ဗျ’

‘မေးတာလဲ မေးပါ ဆရာသမားရယ်...လက်ဖက်သုပ် စားပါဦး၊ ဖြေနိုင်ရင် ဖြေမှာပေါ့။ ရော့...ရေခွေးကြမ်းသောက်ဦး’

‘ဟုတ်ပါပြီ။ သိချင်တာတွေ သိပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး စားမယ်၊ သောက်မယ်ဗျာ။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားခေါင်းက ဆံပင်တွေဟာ အတုတွေတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်’

‘ဟဲ့...ဟဲ့...ခင်ဗျား ဒီမေးခွန်းမေးလာမယ်ဆိုတာ ကြိုသိပြီးသားပါဗျာ။ ကျွန်တော့်ခေါင်းက ဆံပင်တွေဟာ အတုမဟုတ်ပါဘူး။ အတုတပ် ဟန်ဆောင်ရမယ့် အရွယ်လဲ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ အစစ်တွေဗျ’

‘ဟုတ်ပြီ။ အဲဒီ အစစ်တွေ ပြန်ပေါက်လာအောင် ဘယ်လို ဆေးဝှမ်းကောင်းနဲ့ တွေ့လို့ဆိုတာ သိပ်သိချင်နေတာဗျ’

‘အဲဒါလဲ တခြားဆေး မဟုတ်ပါဘူး ဆရာသမားရယ်၊ ရှားစောင်းလက်ပပ်စားတာနဲ့ပဲ ကျွန်တော့်ဆံပင်တွေ ပြန်ပေါက်လာခဲ့တာပါ’

‘တကယ်ကြီးဇေ!’
‘တကယ်ပြောတာဗျ။ အစက

၁၀၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော့ ကျွန်တော်လဲ မသိပါဘူး။ ရှားစောင်းလက်ပပ်စားတာ (၃)လလောက်ရှိတော့ အစာအိမ်ရောဂါကလဲ ပျောက်သွားပြီ။ မိသားစု ကျွန်တော့်ခေါင်းက ဆံပင်တွေကို သတိထားမိလာပြီး ပြောပြလို့ သိတာလေ။ ခေါင်းကို ရေလောင်းချိုးတော့ အတော်နဲ့ ခေါင်းရေ မစိုတာတော့ သတိထားမိသားဗျ။ မှန်လဲ မကြည့်မိဘူးလေ။

ရှားစောင်းလက်ပပ်စားလို့ ခံစားနေရတဲ့ အစာအိမ်ရောဂါလဲ ပျောက်သွားတယ်။ အသက်အရွယ်နဲ့ ရောဂါကြောင့် ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရတဲ့ ဆံပင်တွေလဲ ရှားစောင်းလက်ပပ်စားလို့ပဲ ပြန်လည် ပိုင်ဆိုင်ရတယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရတော့ ရှားစောင်းဆေးကို တစ်နှစ်ကျော်ထိ ဆက်စားလိုက်တော့ ခု ခင်ဗျားပြင်တဲ့အတိုင်းပဲဗျ။ ဒါပေမယ့်ဗျ၊ ရှားစောင်းလက်ပပ်

စားမယ်ဆိုရင် တစ်ခုတော့ သတိမို့လိုတယ်’

‘ဆိုစမ်းပါဦး၊ ဘာတွေ သိထားရမယ်ဆိုတာ’

‘ဒီလိုဗျ ရှားစောင်းလက်ပပ်က လူကို ဝါပြီးစေတယ်လေ။ အဝလွန်နေသူတွေ ဆိုရင်တော့ စားမယ်ဆို စဉ်းစားသင့်တယ်ဗျ။ ဘာလို့ဆို အရင်က ကျွန်တော့်ကို ခင်ဗျားပြင်တဲ့အတိုင်းလဲ အစာအိမ်ရောဂါကြောင့် အရိုးပေါ် အရေတင် ကျွန်တော် ခုဆို အသားအရေတွေ စိုပြည် ပြည့်ပြီး ပြီး ဗိုက်မှာ အဆီတက် ဗိုက်ပူလာတယ်လေဗျာ။ ဒါကြောင့်...’

ဟု ကိုကျော်မြသိန်းက သူ့ အစာအိမ်ရောဂါနှင့် ဆံပင်ပြန်ပေါက်လာရခြင်းအကြောင်း ရှားစောင်းလက်ပပ်၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ထိုကဲ့သို့ ပြောပြပါလေသည်။

အေးချမ်းအောင်
(ရမည်းသင်း)

www.burmeseclassic.com

ရန်ကုန်တို...
ဦးနယ်၊
အတ္ထုသိုလ်...
စာသက ဆ...
ကျောင်း အ...
ဆရာတော်...
ကျင့်စဉ်...
တစ်ဖက်...
သော ဆ...
သည်။
ထို့ပြင် တ...
သင်...
ပို့ချ...
ဌာနတရ...
တန်းကို...
တယ်ထပ်...
သည်။
အဆိုပါ သ...
သား၊ သင်တ...
တစ်ဝင်တစာ...
များ တ...
လှရတနာ...
သင်တန်းက...
အနည်း အန...
ဌာနတရ...
တော်၊ ပဌာ...
များ ဝိသန...
E.14A. Sep

ညောင်တုန်း ပိဋိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက် စာချနာယက လှရတနာဆရာတော်

အာဇာနည် နာရဒါဒီဝိသ

ချီးမြှင့်သော ပဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း အနုလုံပဋိလုံ ရွတ်ပွားပူဇော်နည်း

ဦးထွန်းစောင့်စောင့်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဗဟန်း
ဦးနုလမ်း၊ ညောင်တုန်းပိဋိ
တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက် စာချ
နာယက ဆရာတော် လှရတနာ
ကျောင်း အဆောင်မှူး၊ လှရတနာ
ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနာရဒါဒီဝိသ
နာကျင့်စဉ် စရဏများကို စာဝါပို့ချ
ဆွဲတစ်ဖက်ဖြင့် ကြိုးစား အားထုတ်
နေသော ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်
သည်။

လှရတနာဆရာတော် ဦးမြင့်
တော် သင်တန်းများကို စဉ်ဆက်
မပြတ် ပို့ချနေရာ ပြီးခဲ့သောလက
“ပဌာန်းတရားတန်းခိုးချစ်မြတ်နိုး”
သင်တန်းကို လှရတနာကျောင်း
တော် ဖိလ္မစင်တာတွင် ပို့ချတော်မူပါ
သည်။

အဆိုပါ သင်တန်းတွင် သင်တန်း
သား၊ သင်တန်းသူ (၁၀၀)ဦးကျော်
တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။
လှရတနာ ဆရာတော်က
သင်တန်းကာလတွင် ပဌာန်း ၂၄
ပစ္စည်း အနုလုံပဋိလုံ ရွတ်ပွားနည်း၊
ပဌာန်းဂုဏ်တော် တွဲစပ်ပူဇော်
နည်း၊ မဟာပဌာနစက်ပရိတ်
တော်၊ ပဌာန်းစည်းချ မေတ္တာပွား
နည်း ပို့သနည်းများကို လက်တွေ့

လှရတနာဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနာရဒါဒီဝိသ

မိန့်ကြား ရွတ်ပွား ပို့ချပေးတော်မူသည်။

ထို ပဌာန်းတန်ခိုး ချစ်မြတ်နိုးသင်တန်းဆင်းပွဲတွင် လှရတနာဆရာတော်က အကျိုးပေး ထက်သန်သော ပဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း အနုလုံပဋိလုံ ရွတ်ပွားပူဇော်ကြရန် မိန့်မှာတော်မူသည်။

ထို ပဌာန်းရွတ်ပွား ပူဇော်နည်းမှာ ရှည်လျားသလောက် ကောင်းကျိုးပေး ထက်သန်သော နည်းကောင်း ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်မှာလည်း နေ့စဉ် ပဌာန်း အနုလုံပဋိလုံ ပွားများကြောင်း ယုံယုံကြည်ကြည် သရဏဂုံတည်ကာ ရွတ်ဆိုကြည်ညို အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြပါက လောကီရော လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာလုံးတွင် ကောင်းကျိုးတရား များစွာကို ရရှိစေနိုင်ကြောင်း မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်တိုက် ဝိဇ္ဇာကနယူပဒေသ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒါဘိဝံသမှ အဆိုပါ ပဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း အနုလုံပဋိလုံကို အမြဲရွတ်ပွား ပူဇော်သဖြင့် ကောင်းကျိုးပေး ထက်သန်မှုများကို ရရှိခံစားရကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

၁၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သို့ပါ၍ ကောင်းကျိုးတရားတိုးပွား ရရှိလိုကြသူများ ပွားများနိုင်ကြစေရန်အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် တင်ပြပေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်တိုက်
ဝိဇ္ဇာကနယူပဒေသ ဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒါဘိဝံသ၏
အကျိုးပေးထက်သန်သော ပဌာန်း
၂၄ ပစ္စည်း အနုလုံပဋိလုံ ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်နည်း

- ၁။ ဟေတုပစ္စယော
- ၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
- ၃။ အဓိပတိပစ္စယော
- ၄။ အနန္တရပစ္စယော
- ၅။ သမနန္တရပစ္စယော
- ၆။ သဟဇာတပစ္စယော
- ၇။ အညမညပစ္စယော
- ၈။ နိဿယပစ္စယော
- ၉။ ဥပနိဿယပစ္စယော
- ၁၀။ ပုရေဇာတပစ္စယော
- ၁၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော
- ၁၂။ အာသေဝနပစ္စယော
- ၁၃။ ကမ္မပစ္စယော
- ၁၄။ ဝိပါကပစ္စယော
- ၁၅။ အာဟာရပစ္စယော
- ၁၆။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော
- ၁၇။ ဈာနပစ္စယော
- ၁၈။ မဂ္ဂပစ္စယော
- ၁၉။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော
- ၂၀။ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော
- ၂၁။ အတ္တိပစ္စယော
- ၂၂။ နတ္တိပစ္စယော
- ၂၃။ ဝိဂတပစ္စယော

၂၄။ အဝိဂတပစ္စယောတိ
(က)

၁။ ဟေတုပစ္စယော
၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
၁။ ဟေတုပစ္စယော
(ခ)

၁။ ဟေတုပစ္စယော
၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
၃။ အဓိပတိပစ္စယော
၃။ အဓိပတိပစ္စယော
၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
၁။ ဟေတုပစ္စယော
(ဂ)

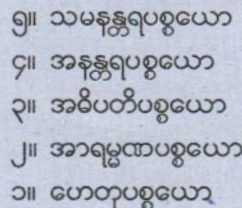
၁။ ဟေတုပစ္စယော
၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
၃။ အဓိပတိပစ္စယော
၄။ အနန္တရပစ္စယော
၄။ အနန္တရပစ္စယော
၃။ အဓိပတိပစ္စယော
၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
၁။ ဟေတုပစ္စယော
(ဃ)

၁။ ဟေတုပစ္စယော
၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
၃။ အဓိပတိပစ္စယော
၄။ အနန္တရပစ္စယော
၅။ သမနန္တရပစ္စယော
၅။ သမနန္တရပစ္စယော
၄။ အနန္တရပစ္စယော
၃။ အဓိပတိပစ္စယော
၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
၁။ ဟေတုပစ္စယော
(င)

၁။ ဟေတုပစ္စယော

(2)

၁၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(5)

၁၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော
၁၀။ ပုရေဇာတပစ္စယော
၉။ ဥပနိဿယပစ္စယော
၈။ နိဿယပစ္စယော
၇။ အညမညပစ္စယော
၆။ သဟဇာတပစ္စယော
၅။ သမနန္တရပစ္စယော
၄။ အနန္တရပစ္စယော
၃။ အဝိပတိပစ္စယော
၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
၁။ ဟေတုပစ္စယော

(2)

၁။ ဟေတုပစ္စယော
၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
၃။ အဝိပတိပစ္စယော
၄။ အနန္တရပစ္စယော
၅။ သမနန္တရပစ္စယော
၆။ သဟဇာတပစ္စယော
၇။ အညမညပစ္စယော
၈။ နိဿယပစ္စယော
၉။ ဥပနိဿယပစ္စယော
၁၀။ ပုရေဇာတပစ္စယော
၁၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော
၁၂။ အာသေဝနပစ္စယော
၁၃။ ကမ္မပစ္စယော
၁၄။ ဝိပါကပစ္စယော
၁၅။ ဝိပါကပစ္စယော
၁၆။ ကမ္မပစ္စယော
၁၇။ အာသေဝနပစ္စယော
၁၈။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော
၁၉။ ပုရေဇာတပစ္စယော
၂၀။ ဥပနိဿယပစ္စယော
၂၁။ နိဿယပစ္စယော
၂၂။ အညမညပစ္စယော
၂၃။ သဟဇာတပစ္စယော

III. အဘဏ္ဍာပစ္စည်း

၁။ ဝိပါကပစ္စယော

၁။ ဝိပါကယစယ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၁

- ၄။ အနန္တရပစ္စယော
- ၃။ အဝိပတိပစ္စယော
- ၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
- ၁။ ဟေတုပစ္စယော

(ဗ)

- ၁။ ဟေတုပစ္စယော
- ၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
- ၃။ အဝိပတိပစ္စယော
- ၄။ အနန္တရပစ္စယော
- ၅။ သမနန္တရပစ္စယော
- ၆။ သဟဇာတပစ္စယော
- ၇။ အညမညပစ္စယော
- ၈။ နိဿယပစ္စယော
- ၉။ ဥပနိဿယပစ္စယော
- ၁၀။ ပုရေဇာတပစ္စယော
- ၁၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော
- ၁၂။ အာသေဝနပစ္စယော
- ၁၃။ ကမ္မပစ္စယော
- ၁၄။ ဝိပါကပစ္စယော
- ၁၅။ အာဟာရပစ္စယော
- ၁၆။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော
- ၁၇။ ဈာနပစ္စယော
- ၁၈။ မဂ္ဂပစ္စယော
- ၁၉။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော
- ၂၀။ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော
- ၂၁။ အတ္တိပစ္စယော
- ၂၂။ နတ္တိပစ္စယော
- ၂၃။ ဝိဂတပစ္စယော
- ၂၄။ အဝိဂတပစ္စယောတိ
- ၂၄။ အဝိဂတပစ္စယောတိ
- ၂၃။ ဝိဂတပစ္စယော
- ၂၂။ နတ္တိပစ္စယော
- ၂၁။ အတ္တိပစ္စယော
- ၂၀။ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော
- ၁၉။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော
- ၁၈။ မဂ္ဂပစ္စယော

၁၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတိ

- ၁၇။ ဈာနပစ္စယော
- ၁၆။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော
- ၁၅။ အာဟာရပစ္စယော
- ၁၄။ ဝိပါကပစ္စယော
- ၁၃။ ကမ္မပစ္စယော
- ၁၂။ အာသေဝနပစ္စယော
- ၁၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော
- ၁၀။ ပုရေဇာတပစ္စယော
- ၉။ ဥပနိဿယပစ္စယော
- ၈။ နိဿယပစ္စယော
- ၇။ အညမညပစ္စယော
- ၆။ သဟဇာတပစ္စယော
- ၅။ သမနန္တရပစ္စယော
- ၄။ အနန္တရပစ္စယော
- ၃။ အဝိပတိပစ္စယော
- ၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
- ၁။ ဟေတုပစ္စယော

(ဏ)

- ၁။ ဟေတုပစ္စယော
- ၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော
- ၃။ အဝိပတိပစ္စယော
- ၄။ အနန္တရပစ္စယော

- ၅။ သမနန္တရပစ္စယော
- ၆။ သဟဇာတပစ္စယော
- ၇။ အညမညပစ္စယော
- ၈။ နိဿယပစ္စယော
- ၉။ ဥပနိဿယပစ္စယော
- ၁၀။ ပုရေဇာတပစ္စယော
- ၁၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော
- ၁၂။ အာသေဝနပစ္စယော
- ၁၃။ ကမ္မပစ္စယော
- ၁၄။ ဝိပါကပစ္စယော
- ၁၅။ အာဟာရပစ္စယော
- ၁၆။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော
- ၁၇။ ဈာနပစ္စယော
- ၁၈။ မဂ္ဂပစ္စယော
- ၁၉။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော
- ၂၀။ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော
- ၂၁။ အတ္တိပစ္စယော
- ၂၂။ နတ္တိပစ္စယော
- ၂၃။ ဝိဂတပစ္စယော
- ၂၄။ အဝိဂတပစ္စယောတိ။

ဦးထွန်းအောင်ကျော်

အဘယသုခသေးစိုက်

ကျန်းမာခြင်းသည့်လက်တစ်ပါး

ဦးဘောဇ်မြင့် လူပျံတော်ပစ္စုပ္ပန်များ

တမထလ-၁၁/၂၀၀၅ တိုး(၁၈၇)

ယာယီတိုင်ရှင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၅၁၀ YR.၀၀၀၇၉၂

သွေးဆေးမှုန့်၊ သွေးဆေးအဆီ

လေသက်ဆေး၊ လျက်ဆေး၊ နှုတ်တွင်းလျှာပွတ်ဆေး

သဉ္ဇနာ၊ အကြာဆီးဆေး

မုန့် ၀၁-၅၄၁၃၁၆
၀၁-၇၀၁၄၇၃
၀၁-၅၅၆၅၆၉
၀၁-၅၄၆၁၀၃

ဒီဇိုင်း - မောင်မောင်လှမြင့် © ၂၀၀၅

S.A
Lighting

SOE AUNG & BROTHERS COMPANY LIMITED

ဆိုးအောင် (ဆုန်းအောင်) နှင့် နောင်တော်

ABB

MCB & RCCB

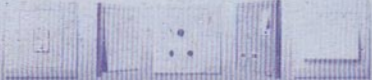
PVC-LINK
WIREMAN

Legrand

Jasmart
Switch & Socket

PKS

Light Up The World
LED Lighting

NIKKON
Made In Malaysia

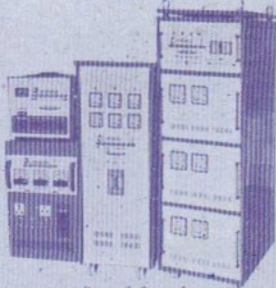

YiYuan Te
Lighting

NISHU

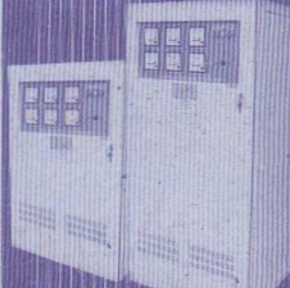
AUTOMATIC VOLTAGE STABILIZER
MADE IN VIETNAM

အတောအသွယ် အလျင်အမြန်
(ဂ) (သ) နှင့် အတောအသွယ်

QPS

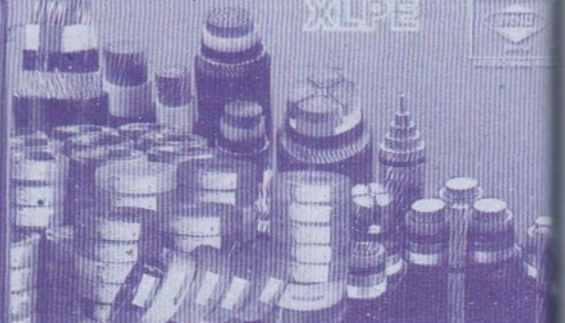
Automatic Voltage Stabilizer

Made In Malaysia

CSO

Central Cables Berhad
Made In Malaysia

Magnum Cable
Made In Malaysia

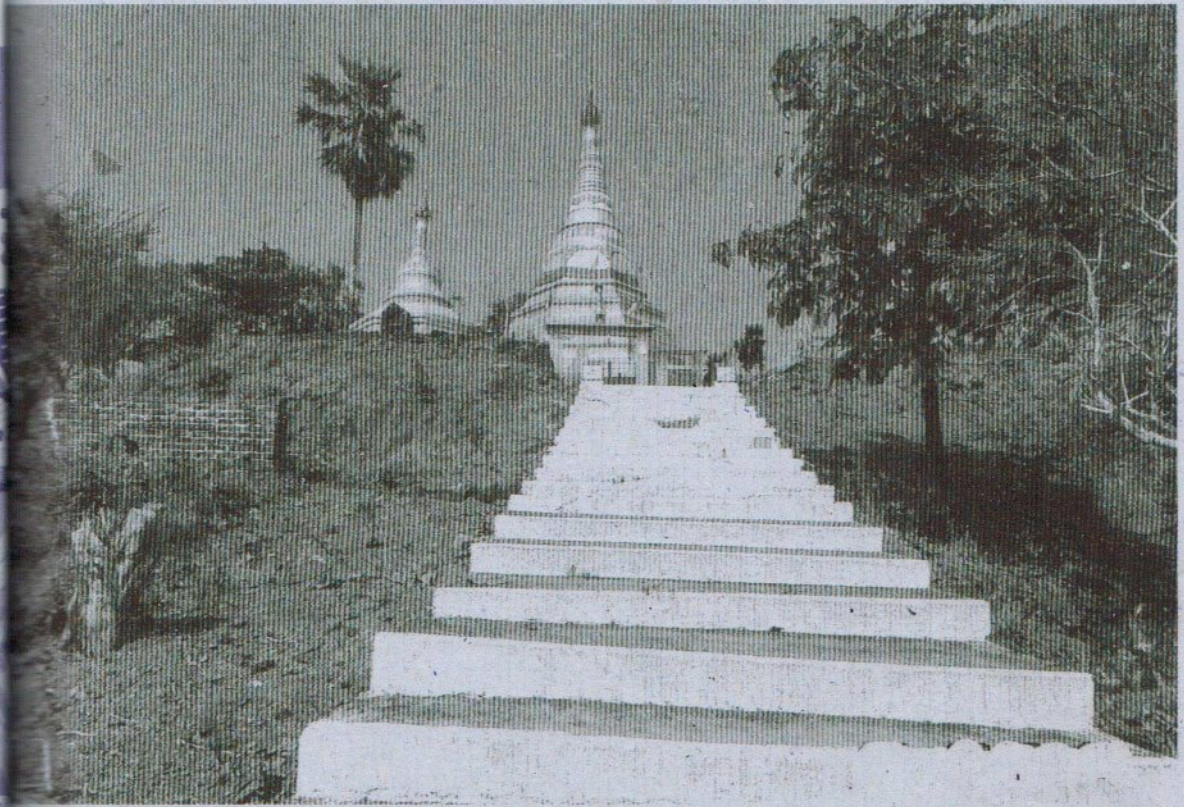
CROWN WIRE
PVC INSULATED POWER CABLE & WIRE

MITSUBISHI

LESSO
Building a Better Life

BOSCH
Invented for life

- ① No. 156, (A/B) 30th Street, Pabedan Township, Yangon ☎ 246434, 240105 ☎ FAX : 252320
- ② No. 145, (A) 30th Street, Pabedan Township, Yangon ☎ 248294, 246029, 246031, 388614
- ③ No. 15, Kaba Aye Pagoda Road, Yankin Township, Yangon ☎ 663234, 665088, 662736, 662842, 701481, 09-3111118
- ④ No. 1, Building (32), 7th Jade Street, Saw Bwar Gyi Gone, Insein Tsp, Yangon ☎ 644322, 663778, 09-43070670
- ⑤ No. 120, Pyay Road, 10 Miles Gone, Insein Tsp, Yangon ☎ 663366, 662143, 666176, 09-421093254

အောင်မြင်

ကျောက်ကလေးကလွန်ဗွန်ဇော်

ဘွဲ့မည်တူ

နောက် (LL.B)

ကျောက်ကလေးကလွန်ဗွန်ဇော်ဇော်

အဓိဋ္ဌာန်ခရီး

မွန်ပြည်နယ်ရှိ မုတ္တမတောင် ဆန်းပေါ်ကို ကားတက်လမ်း ရှိပါသည်။ အဲဒီတောင်ပေါ်မှာ "ကျောက်ကလေးကလွန်ဗွန်ဇော်" ဇော်တော် တည်ရှိပါတယ်။

မုတ္တမ(၁၆)ဌာန ဘုရားသမိုင်းမှာ တော့ ဘီလူးတစ်ရာဖက်ဘုရား E.15A. September, 2018.

(ကျောက်ကလွန်ဗွန်ဇော်)လို ဘွဲ့အမည် ရေးထားတယ်။ နိုင်ပန်းလှရဲ့ ရာဇဝိရာဇ်အရေး တော်ပုံကျမ်းအရဆိုရင် သက္ကရာဇ် ၇၁၃ ခုနှစ်မှာ မုတ္တမမြို့ကို စင်းမယ် သားတွေ ဝိုင်းရံလုပ်ကြံစဉ် ဆင်ဖြူ တော်အကူအညီနဲ့ အနိုင်ရရှိခဲ့

တယ်။ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)မင်းထံ ကလဲ ဗုဒ္ဓသင်္ဂါရဓာတ်တော်များ လက်ခံရရှိခဲ့တယ်။

ဆင်ဖြူတော် အောင်သံပေး ဟုစင်ကြေးခဲ့တဲ့ တောင်ထိပ်မှာ အောင်မြေဇော်တစ်ဆူ တည်ထားပြီး သီဟိုဠ်မင်းထံက ရရှိလာတဲ့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဟာဇာတ် ၁၁၃

စစ်တောင်းမြို့၊ ဆံတော်ရှင် ကဗျိုက္ကလွန်ပွန်ဇောတီ

ဘုရား သရီရဓာတ်တော်များကို ဌာပနာခဲ့တယ်။ ဘုရားစေတီရဲ့ ဘွဲ့တော်မှာ“ကျိုက္ကလွန်ပွန်ဇော” ဖြစ်ပါတယ်။

“ကလွန်ပွန်”ဆိုတာ မြန်မာလို “အလံတစ်ရာ”လို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ်။ “ဇော”ဆိုတာ“အောင်မြင်ခြင်း”လို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်။

ဖိနပ်တော် အလံတစ်ရာရှိတဲ့ ကြီးမားသော ဘုရားကြီး ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ခေတ်အဆက်ဆက် ပြိုကျပျက်စီးခဲ့တဲ့ ဘုရားကို ယခုအခါ ပြန်ပြင်ထားတာ ဖူးမြင်ခဲ့ရတယ်။

ရှေးအခေါ် သစ်တောင်းမြို့၊ ယခုအခေါ် စစ်တောင်းရွာ၊ ယခု စစ်သေဌာနဌာနရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တောင်းမြစ်ကူးတံတား တောင်ဘက်ထိပ် တောင်ကုန်းပေါ်မှာလဲ “ကျိုက္ကလွန်ပွန်”ဆိုတဲ့ ဘွဲ့အမည်နဲ့ စေတီကြီးတစ်ဆူ ရှိပါတယ်။

ဘုရားသမိုင်းအရ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဆံတော်၊သွားတော်ဓာတ်တွေ ဌာပနာပြီး ကုန်သည်သူဌေးကြီးလေးဦး စုပေါင်းဒကာခံပြီး တည်ထားကြောင်း သိရပါတယ်။

ပေစာ အထောက်အထားအရ ဆိုရင် သာကေတမင်း ဒကာခံကြောင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။

ဖိနပ်တော် အလံတစ်ရာရှိမှာ သေချာပါတယ်။ ကြီးမားတဲ့ စေတီ

ကြီးတစ်ဆူပါ။

ယခုအခါ စတီးရွေ့ဝါရောင် ကပ်လှူပူဇော်ထားလို့ အလွန် သပ္ပာယ်လှပါတယ်။

ရန်ကုန်ဘက်က ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို သွားဖူးတဲ့အခါ စစ်တောင်းတံတားရောက်ခါနီး အဝေးက ထီးထီးမားမားကြီး ဖူးမြင်ရပါတယ်။

ရင်ပြင်တော်မှာလဲ ကြွေပြားအပြည့်ခင်းထားလို့ ရင်ပြင်ကို လှည့်ပတ်လျှောက်ပြီး ဖူးလို့လဲ ရပါတယ်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိတာမို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖို့ နေရာထူးတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ပဲခူးမြို့မှာလဲ ကျိုက္ကလွန်ပွန်

F. 15B. September, 2018.

• သုဗ္ဗိ. ကျောက်ကလွန်ပွန်း

ရောင် ကပ်
နံ သပွယ်
ကျိုက်ထီးရိုး
စစ်တောင်း
အဝေးက
ရံပါတယ်။
ကြွေပြား
ရိုက်ကို လှည့်
ရံပါတယ်။
ပတ်ဝန်း
ရံဖို့ နေရာ
ကလွန်ပွန်း
ber, 2018.

ဘုံအမည်ရှိတဲ့ စေတီတော်တစ်ဆူ ရှိပါတယ်။ သက္ကရာဇ် ၄၈၇ ခုနှစ်က ဝဲဘုရင် တိဿမင်းနဲ့ မိဖုရား ဆုဘဒ္ဒါတို့ ဦးဆောင်တည်ထားခဲ့ကြောင်း သိရတယ်။

ရှေးတုန်းက မြို့ထိပ် သင်္ဘောဆိပ်မှာရှိလို့ သင်္ဘောဘုရားလို့ ခေါ်ကြတယ်။

မွန်ဘုရင်၊ ဗညားဦး၊ ဓမ္မစေတီမင်းတို့ လက်ထက်မှာ ပြန်လည် ပြုပြင် တည်ထားခဲ့တယ်။ ငလျင်ဆေး ခဏခဏကြုံလို့ ပြိုကျပျက်စီးမှုကို ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီးက သွင်း ခုနှစ်မှာ ပြန်လည်ပြုပြင် ထီးတော်တပ်ပေးခဲ့တယ်။

အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ ဘုရားကြီးပါ။ ရှေးအခါက လူ(၁၀၀)ဝိုင်းဖက် ရလောက်အောင် ဖိနပ်တော် အလံတစ်ရာ ရှိခဲ့မှာပါ။

ငလျင်ဒဏ် ထပ်သင့်ပြီး ပြိုကျပျက်စီးနေတဲ့ အနေအထားမှာ တောင် အတော်ကြီးကျယ်နေပါသေးတယ်။

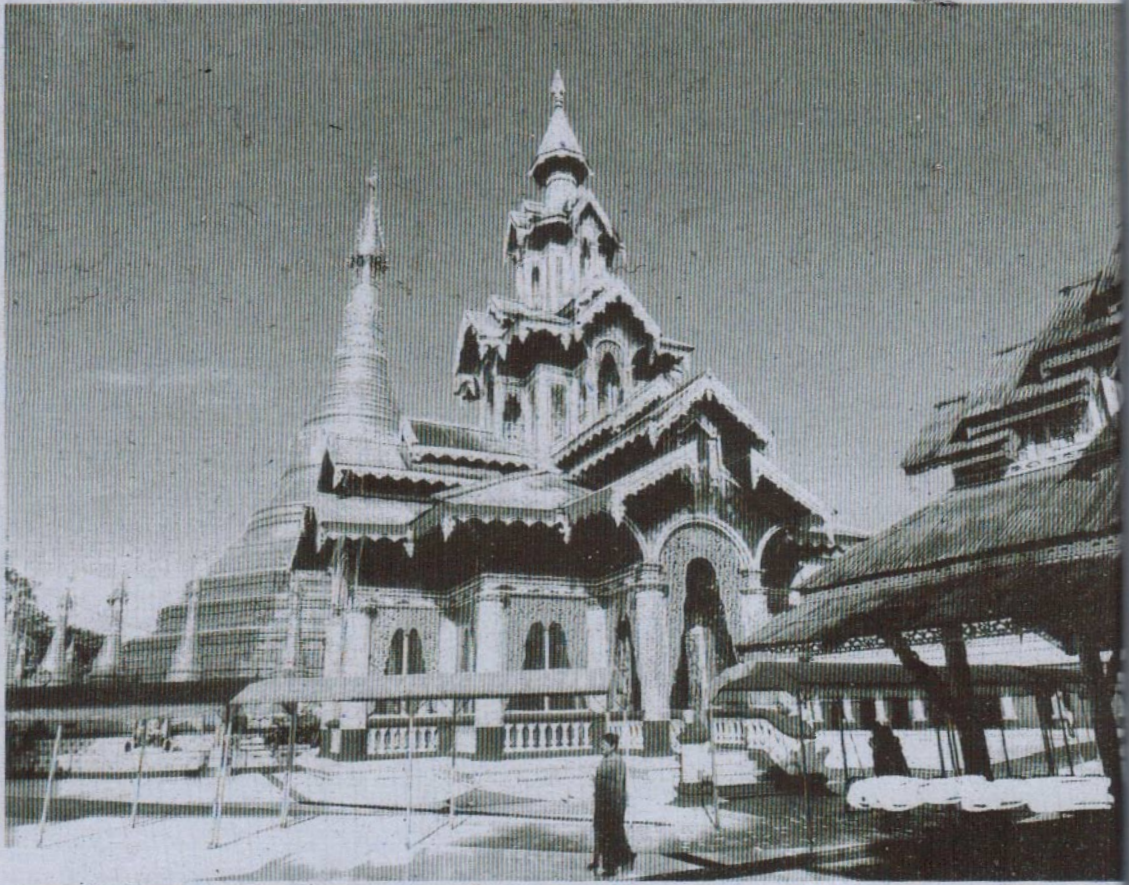
အခုအခါ ပြန်လည် ပြုပြင်ပို့ကြိုးစားနေကြတာ ကြာပြီ။ အုတ်ပုံကြီးထိပ်မှာ စေတီငယ်လေးတစ်ဆူ ပေါက်ထားရုံလောက်သာ တတ်နိုင်ပါသေးတယ်။ **ပါရမီရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများကို စောင့်မျှော်နေဆဲပါ။**

စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူလုံး ပြုပြင်

တည်ထား အောင်မြင်ပြီးစီးတာကို ကျွန်ုပ် မသေခင် မြင်ဖူးချင်ပါတယ်။

အခုတော့ ကျောက်ကလွန်ပွန်းဘုရားကြီးတည်နေရာဟာ သင်္ဘောဆိပ်မဟုတ်တော့ဘူး။ ယင်လယ်တုနောက်ဆုတ်သွားလို့ ဇရနဲ့ထေးပြီး ခြံနံနံနံနံနံနံနံနံ ဖြစ်နေပြီ။

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဓနုမြို့မြို့မှာလဲ ကျိုက်ကလွန်ပွန်းခေါ်တဲ့ စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူ ရှိပါတယ်။ သာသနာသက္ကရာဇ် ၄၉၀ ပြည့်နှစ်မှာ ဝဲဘုရင် ဓနုသင်္ဂဟမင်းက ယခင် ရဟန္တာ(၂)ပါး တည်ထားတဲ့ စေတီငယ်ကို ပြန်လည်ပြုပြင်တည်ထားကြောင်း သိရတယ်။

◆ နေပြည်တော် ကရိယာလွန်ဗုဒ္ဓဘေတီ

နေ့ဘက်မှာ လူသားများတည်ပြီး ညဘက်မှာ ဘီလူးများတည်ကြောင်း၊ ဘီလူးတစ်ရာတိတိ ဖိတ်ခံရပြီး ဘီလူး တစ်ရာဖက်ဘက်ရားလို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ ကရိယာလွန်ဗုဒ္ဓဘေတီ အမည်ပေးကြောင်း သိရပါတယ်။

သာသနာ သက္ကရာဇ် ၇၀၀ ပြည့် နှစ်ခန့်က ပုသိမ်ထီးနန်းက ပဉ္စာဒန္တိ မင်းသမီးဟာ အပျိုစင်ဘဝနဲ့ ကျိုက်ကလွန်ဗုဒ္ဓ ဘုရားကြီးကို တတိယအကြိမ် ပြုပြင်ခဲ့ကြောင်း သိရတယ်။

ခေတ်အဆက်ဆက် ပြုပြင် တည်ထားခဲ့ကြလို့ အတော်ကြီးမား ခဲ့ထည်နေပါတယ်။

၁၁၆ နက္ခတ္တရာဇင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

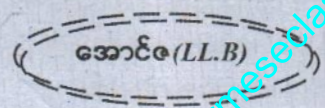
နေပြည်တော် ကျိုက်ကလွန်ဗုဒ္ဓဘုရား ကြီးဟာ ခုံညားထည်ဝါ သပ္ပာယ် လှပါတယ်။ နေ့စဉ် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က ဘုရားဖူးကားတွေနဲ့ စည်ကားတဲ့ သာသနာ့ပရိဝုဏ် တစ်ခု ဖြစ်နေပါပြီ။

ဒီဘုရားကြီးကလဲ အလွန်ကြီးမား ပါတယ်။ စတည်ထားကတည်းက ဖိနပ်တော်မတ်လည် လူတစ်ရာဖက် (အလံတစ်ရာ)ရှိလို့ ကျိုက်ကလွန် ဗုဒ္ဓဆိုပြီး မွန်တိုင်းရင်းသားတွေက ဘွဲ့အမည်ပေးခဲ့တာ ဖြစ်မှာပါ။ (ကျိုက်=ဘုရား၊ ကလွန်ဗုဒ္ဓ= အလံတစ်ရာ)

ဘွဲ့အမည်တူ ကျိုက်ကလွန်ဗုဒ္ဓ ဘုရားစေတီတော်(၄)ဆူကို တစ်ခါ တစ်ခေါက် ဖူးမြော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကြည့်စေချင်ပါတယ်။

ဖိနပ်တော်အလံတစ်ရာ ရှိအောင် ကြီးကျယ်တဲ့ ဘုရားစေတီတော် ကြီးတွေကို တည်ထားခဲ့ကြတဲ့ ရှေးဘိုးဘေးဘီဘင်တွေရဲ့ စိတ် ဓာတ်ကို အားကျစေချင်လို့ပါ။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

တကေ
နာမည်ကြီး
တွင် ကျော်
ဆာသံလက်
တင်းမသိ
နာမည်ကြီး
နွေခေါင်
သို့ ဓာတ်
ဖြင့် ယနေ့
ဆရာ
ရွှေစည်းခုံ
ရှိချုပ်
သရက်များ
ဒီယကာ
ရေး လုပ်
ဆရာတော်

က်ကလွန်ဗွန်
ဆူကို တစ်ခါ
အဓိဌာန်ဝင်

ရာ ရှိအောင်
စေတီတော်
ထားခဲ့ကြတဲ့
ဘွဲ့ရဲ့ စိတ်
ပျင်လို့ပါ။

ကောင်းမည်။

(B)

တကောင်းမြို့တွင် တစ်ချိန်က
စာမည်ကြီးပြီး အင်္ဂိရတ်ပညာရပ်
တွင် ကျော်စောသော ဆရာတော်
ဣသံလက်သီးဆရာတော်ဖြစ်သည်။
ဟင်းမသိုးဆရာတော် ဟူ၍လည်း
စာမည်ကြီး၏။

နွေခေါင်ခေါင်တွင် ပဲဟင်းအိုးထဲ
သို့ ဓာတ်လုံးကို ခဏစိမ်ထားခြင်း
ဖြင့် ယနေ့အဖို့ ပဲဟင်းမသိုးတော့ပါ။

ဆရာတော်ကျောင်း တစ်ဝိုက်နှင့်
ဆွဲစည်းခဲ့ဘုရားကြီး အနီးတစ်ဝိုက်
ရှိ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းနှင့် မြက်အမှိုက်
သနိုက်များကို တကောင်းမြို့ထဲမှ
ဒါယကာ ဒါယိကာမများမှ သန့်ရှင်း
ဆေး လုပ်အားဒါန ပြုသူများကို
ဆရာတော်မှ သက်သတ်လွတ်

ဆေးညှိုးစာက်လမ်း

ထမင်းကျွေးပါသည်။ ပဲကြီးဟင်းနှင့်
ပဲငါးပိ၊ ငှက်ပျောအူ တို့စရာတို့ဖြစ်
သည်။

ပဲဟင်းမှာ ဆရာတော်၏ဓာတ်လုံး
စိမ်ထားခြင်းကြောင့် ဘယ်ရာသီ
ဘယ်အခါမှ မသိုးပါ။ ထို့ကြောင့်
လည်း ဟင်းမသိုးဆရာတော်ဟု
ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၅၉ခုနှစ် စစ်ဆင်ရေး တစ်ခု
တွင် စာရေးသူမှာ ငှက်ဖျားရောဂါ
စွဲကပ်သဖြင့် ရှေ့တန်းမှ နောက်
တန်း တပ်စခန်းချရာ တကောင်းမြို့

ဝိဇ္ဇာဟိန္ဒီ
ဆရာဦးသန်းမြင့်
(တိုင်းရင်းဆေး)

တွင် ငှက်ဖျားရောဂါကုသရင်းအနား
ယူရပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆရာတော်၏
ကပ္ပိယဖြစ်သော ဦးအောင်ဘမှ
စာရေးသူအား ဆရာတော်ကျောင်း
သို့ ခေါ်သွားသဖြင့် ဆရာတော်နှင့်
သိရှိရပြီး ရင်းနှီးပါသည်။

စာရေးသူမှလည်း ဆရာတော်

နက္ခတ္တမောင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း ၁၁၈

အား တတ်နိုင်သမျှ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်တို့ကို ပြုစုသဖြင့် တပည့်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ သတ်မှတ်ပါသည်။

စာရေးသူမှာ ဆရာတော်ထံတွင် ကပ္ပလင်္ကာရကျမ်းနှင့် အာဒိကပ္ပဒွိဒသိမကျမ်းတို့ကိုသင်ယူပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဆရာတော်ထံ အဂ္ဂိရတ်ပညာရပ်ကို မေးမြန်းလျှောက်ထားရာ ဆရာတော်မှ...

‘ဟေ့...အက အဂ္ဂိရတ်ပညာရပ်ဆိုတာ လွယ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက်လုပ်နေရင် ဆွေကန်လှပန်းဖြစ်ရုံ၊ ဘာမှလဲ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။ လုပ်မယ့်လုပ် ဖြစ်ပြောတာကိုလုပ်ကွ မဖြစ်ပြောတာမလုပ်နဲ့။’

မင်း ဝါသနာပါလို့ လုပ်ချင်သပဆိုရင် ဟောဒီမှာ ဆေးဒန်းတက်လမ်း ရှိတယ်။ အဲဒါပဲ ကူးယူသွား။ မင်းမတ်ကြည့်၊ မရှင်းတာ၊ မသိတာရှိရင် ငိုကိုမေး။ ရမ်းမလုပ်နဲ့။ စာကို အဆင်သဘောပေါက်အောင်ဖတ်။ အဂ္ဂိရတ်ကို စိတ်နဲ့အရင်ထိုးနောက်မှ လက်တွေ့ထိုး’

ဟု မိန့်ကြားပြီး ဆရာတော်မှ လက်ရေးမူမှတ်စုစာအုပ်ကို ပေးသဖြင့် စာရေးသူ ကူးယူခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် ထိုဆေးဒန်းတက်လမ်းကို လက်တွေ့မလုပ်ရသေးပါ။ ဓာတ်ကြီးလမ်းကို လမ်းရှည်သည်ဟု စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိဘဲ ဆူလွယ်နပ်လွယ်စားလမ်း၊ ရိက္ခာထောက်လမ်းတွေကို အများအပြား လုပ်ခဲ့ပြီး ဆရာတော်ပေးသော ထိုနည်းကို မလုပ်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထို့ကြောင့် အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင်များနှင့် သုတေသီများ လက်တွေ့ပြုလုပ်နိုင်ရန်လည်းကောင်း၊ စာဖတ်ပရိသတ်များ ပညာဗဟုသုတဖြစ်စေခြင်း အကျိုးငှာ လည်းကောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဆရာတော်၏ ဆေးဒန်းတက်လမ်းကို မူရင်းအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆေးဒန်းတက်လမ်း

- ၁။ အုန်းသီးဆန် (၁၀)ကျပ်
- ၂။ ပြေဆန် (၁၀)ကျပ်
- ၃။ နှမ်းစေ့ (၁၀)ကျပ်
- ၄။ ဆေးဒန်း (၁၀)ကျပ်

အားလုံး ပေါင်းစပ်၍ ညက်စွာကြိတ်ပြီးလျှင် ကြွေပန်းကန် တစ်လုံးတွင်ကပ်။ နောက်ထပ် ကြွေပန်းကန်တစ်လုံးအုပ်၍ ကော်ဖြင့် ဖော်လုံစွာမံ (ကော်ဆေးကား မဖောက်ထုံးတစ်ပိဿာ၊ ရှားစောင်းလက်ပပ်တစ်ပိဿာ ယင်းနှစ်ပါး ညက်စွာပြု ကော်ဆေးဖြစ်၏။)

နေလုန်း ခြောက်သောအခါ ထင်းလှည်းတစ်စီးတိုက် ကုန်အောင် ဖုတ် (ဖုတ်နည်းကား ဆေးဒန်းကပ်ထားသောပန်းကန်ကို အပေါ်ကထား၊ အဝုံးပန်းကန်ကိုအောက်

ကထား၍ ထင်းကို တောင်ဆုတ်ခန့် ဖြတ်၍ ထောင်ပြီးဖုတ်ပါ။ သတ္တုရ၏။ ဖုတ်သောအခါ မီးပြင်းစေ။

ပထမ ချပ်ရန်ဆေး

- ၁။ ယပ်စိမ်း (၁)ကျပ်
- ၂။ လက်ချား (၂)ကျပ်
- ၃။ ဇက်သာ (၂)ကျပ်

ယင်းဆေးသုံးပါးကို ကြိတ်၍ အယ်အိုးတွင် နွားကျင်ငယ်ရည်နှင့် ချက်။ နီလျှင်ချ။ ယင်းဆေးနှင့် ဆေးဒန်းသတ္တုကို လုံစောက်ကြီးကြီးတွင် အထက်အောက် နှီး၍ ဖော်မံပြီး မီးလုံမှစ၍ မီးပြင်းလုံခိုင်းသရွေ့ထိုးပါ။

ဒုတိယ ချပ်ရန်ဆေး

- ၁။ ယပ်စိမ်း (၃)ကျပ်
- ၂။ လက်ချား (၂)ကျပ်
- ၃။ ဆား (၂)ကျပ်
- ၄။ ပရုတ် (၁)ကျပ်

ယင်းဆေးလေးပါးကို ပထမနည်းအတိုင်း နွားကျင်ငယ်ရည်နှင့် နီအောင်ချက်ပါ။ ယင်းဆေးကို သုံးပုံပုံ၍ တစ်ပုံလျှင် တစ်လုံကျ ဆေးဒန်းသတ္တုကို အထက်အောက်နှီး၍ သုံးလုံ ထိုးပါ။

ယင်းနောက် နှမ်းဆီ၊ ဝက်ဆီ၊ ထောပတ်၊ ဆိတ်နီ၊ ယင်းလေးပါးခံရည်တွင် တစ်မျိုးလျှင် (၇)ကြိမ်စီ အလင်းကျို၍ ခံရည်လောင်းလေးအပြင်းအပျော့ ရောက်၏။

တတိယ အရောင်ဖော်ဆေး

- ၁။ ထမ်းခြောက် (၁)ကျပ်
- ၂။ သံပရာမြစ် (၁)ကျပ်

စာရေးသူ၏ ညီဝမ်းကွဲ တော်စပ်သူ ကိုမောင်သိမ်းအိမ်ကို အလည်ရောက်ရှိ၍ သွားပါသည်။ ညီတော်မောင်၏ မိသားစုနှင့် စကားလက်ဆုံကျနေရာမှ ညီတော်မောင်၏ လည်ပင်းကို အမှတ်မထင် ကြည့်မိရာ နှစ်ရှည်လများ ဝေဒနာ ခံစားနေရသည့် ညီတော်မောင် လည်ပင်းမှ အပူကျိတ်ခေါ် လည်ပင်းတစ်ဖက် တစ်ချက်မှ အဖုကြီးများမရှိတော့ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ညီတော်မောင်အား အကျိုးအကြောင်းကို မေးမြန်းကြည့်ရာ ငွေကုန်လူပန်းဖြစ်ပြီး၊ သေချင်သေပါစေတော့ဆိုပြီး၊ ငုတ်တုတ်ခံလည်စင်းပြီးနေရာမှ ဆရာတော်တစ်ပါးနှင့် တွေ့ရာမှ ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက် ပေးခဲ့၍ ညီတော်မောင်၏ လည်ပင်းမှာရှိသည့် အဖုအကျိတ်များ ပျောက်ကင်းသွား၍ ညီတော်မောင်အပါအဝင် မိသားစုဆွေမျိုးအားလုံး ဝမ်းသာနေကြပါသည်။ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ညီတော်မောင်လို ဖြစ်နေကြသော ရောဂါဝေဒနာရှင်များကို အခမဲ့ကုသပေးခဲ့ရာတွင်လည်း ပျောက်ကင်းကြ၍ ကျန်းမာပျော်ရွှင်လျက် ညီတော်မောင်အား ကျေးဇူးတင်နေကြပါသည်။

ကိုမောင်သိမ်းက ဆက်လက်၍ ဆေးနည်းသုံးစွဲပုံကိုလည်း အောက်ပါအတိုင်း လည်ပင်းမှာ ဖြစ်တတ်သော ဝေဒနာရှင်များအတွက် စေတနာထားလို့ နည်းကောင်းလေးကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

၁၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပေညီပင်းမှ အဖုအကျိတ် ကုန်နည်း

- ၁။ ဟတ္တိလိယံ
- ၂။ ဩဇာသီးခြောက်
- ၃။ လက်ယံပုဆူး

ယင်း(၃)မျိုးကို အမျှယူပြီး ကျောက်ပျဉ်ပေါ်မှာ ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေးပြီး လိမ်းပေးရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်ထက် မနည်း နေ့စဉ် ဂရုတစိုက် လိမ်းပေးသွားပါက မကြာခင်အတွင်းမှာ ငွေကုန်သက်သာစွာနှင့် ပျောက်ကင်းကြောင်း တွေ့ရှိလာပါလိမ့်မည်။

ငွေကုန်လူပန်းခြင်း မဖြစ်စေဘဲ ကိုမောင်သိမ်း ပြော၍ပြသော ဤ ဆေးနည်းကို ရောဂါဝေဒနာ

ခံစား နေရသူများအား တစ်ဆင့် လက်ဆင့်ကမ်း၍ မျှဝေပေးလိုက်ရပါသည်။

လက်တွေ့ကုထုံး ဆေးနည်းဖြင့် ကု၍ ပျောက်သွားသူ ပြောပြပေးသော ကိုမောင်သိမ်းအား ဂါရဝပြုလျက်ဖြင့်...

ကျန်းမာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံပါစေ။

ချောင်းနက်သား

www.burmeseclassic.com

ဂွက်
သော

လက္ခဏာပဟေဠိ

အဖြေညှိကြစို့

ဆရာကြီးနီနော်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေဒင်ဝညာသုတေသီ

ညာ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော
ညာလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အသက်(၃၇)နှစ်
အရွယ် အမျိုးသားတစ်ဦး
ဖြစ်ပါသည်။

လက်ဖဝါးပြင်နှင့်
လက်ချောင်း

များကို
သေချာစစ်ဆေးကြည့်ရှု
ပြီးလျှင် လက္ခဏာပဟေဠိ
မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

မိမိတို့၏ အဖြေများကို အကြောင်း
ပြချက်နှင့်တကွ သီးခြားစာရွက်လွတ်
တွင် ရေးမှတ်ပြီးမှ လက္ခဏာ
ပဟေဠိ အဖြေများနှင့်
ညှိနှိုင်းကြည့်ပါက
လက္ခဏာ
ညာသုတ
ဆို
ဘိုးတက်
နိုင်ပါသည်။

လက္ခဏာပဟေဠိမေးခွန်းများ

- ၁ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးလုပ်သူလား /
ဝန်ထမ်းလုပ်သူလား။
- ၂ စပ်တူလုပ်သူလား။ တစ်ဦးတည်းလုပ်သူလား။
အရာရှိလား။
- အခြားအဆင့် လက်အောက်ဝန်ထမ်းလား။
- ၃ ငွေကြေးပစ္စည်းစွာ ချမ်းသာပြည့်စုံလား /
ဆင်းရဲနွမ်းပါးလား။

ပဟေဠိအဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၂၈)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်

ထိန္ဒ

ကံစမ်းမိများ

ပေါက်စေ့ဖို့

ဝေဖြိုးမောင်

လောကကြီးတွင် ပုထုဇဉ်လူသားတိုင်း စီးပွားဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာလိုကြ၏။ လူတချို့က သမ္မာအာဇီဝနည်း၊ တချို့က ဝိသမလောကဘနည်းများနှင့် ရှာဖွေနေကြသကဲ့သို့ တချို့ကလည်း ထိပေါက်စေ့ဖို့နည်းအမျိုးမျိုးနှင့် ရှာဖွေ ကြံဆနေကြပါသည်။

နေ့တစ်နေ့တွင် စာရေးသူသည် ရွှေဘုန်းပွင့် ဆရာတော်ဦးဝါရိန္ဒအား သွားရောက် ဖူးမြင်ရာတွင် ထိ၊ကံစမ်းမဲအကြောင်းများနှင့် ဆက်စပ်၍ ဆရာတော်ကြီးအား လျှောက်ထားမိခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ထိနှင့် ကံစမ်းမဲများ ပေါက်စေ့ရန် အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ရွတ်ပွားရမည့် ဂါထာကိုပါ ချီးမြှင့်လိုက်သဖြင့် စာဖတ်သူများ အကျိုးငှာ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက...

► ပြောဆိုနေကြသော ရွှေဘုန်းပွင့် ဆရာတော်ဦးဝါရိန္ဒ

အဓိဋ္ဌာန်ရက် တစ်နှစ်အတွင်း
ထိကံစမ်းမဲ ဒါမှမဟုတ် ထိပေါက်သလို
ငွေတွေ အခွလိုက်အပြဲလိုက် ရစေတတ်တယ်...

‘ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်လက်ထက်တော်ကတည်းက စာရေးတံပဲပွဲမှာတော့ “ကုဏ္ဍဓာန” ဆိုတဲ့ ရဟန်းကြီးက နှစ်စဉ် ပထမဆူချည်းပဲ ပေါက်ခဲ့တယ်တဲ့။

အဲဒီရဟန်းကြီးကို ချီးကျူးပူဇော်ခဲ့တဲ့ ဂါထာလဲ ရှိတယ်။ အဲဒီဂါထာက “အောင်ဆုပန်းအသိဉာဏ်” ဂါထာလို့ ခေါ်တယ်။

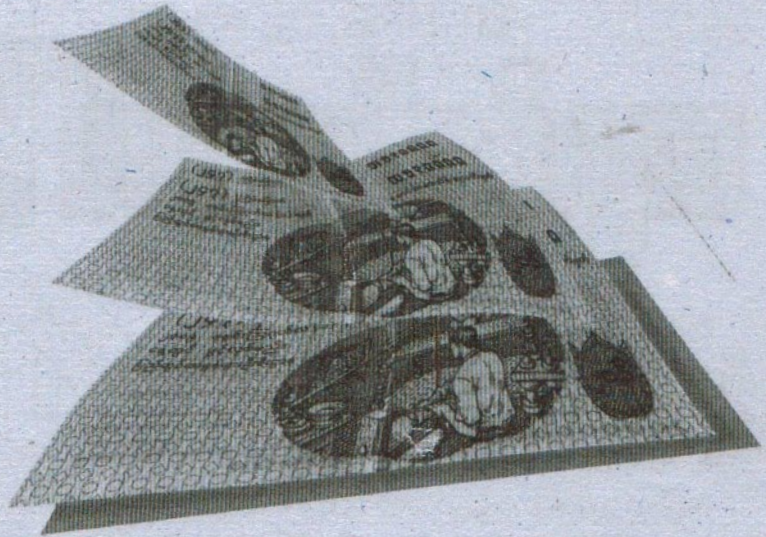
ဒီဂါထာကို ဇန.စဉ်နှစ်မှန်မှန် ရွတ်သရဖယ်။ ဒီဂါထာနဲ့ပဲ တစ်ဇန.ကို ဖုတ်(၃)ပတ်ရအောင် မှန်မှန်ပိုင်သေးမယ်။ ထက်လဲ မပျက်ဘူးဆိုရင် အဓိဋ္ဌာန်ရက် တစ်နှစ်အတွင်း ထိတံခမ်းမဲ ဒါနမဟုတ် ထိပေါက်သလို ထွေထွေ အရာအမြဲလိုက် ရအောင်တယ်။

ဆောင်ရွက်ရမှာက...

မိမိနေအိမ် ဘုရားဆောင်မှာ ဒါနမဟုတ် ဘုရားစေတီတစ်ဆူဆူမှာ ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ရမယ်။ ပြီးရင် ဒီဂါထာတော် ခိုနံနက်(၉)ခေါက်၊ ည(၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုရမယ်။ ပုတီးလဲ (၃)ပတ် ပြည့်အောင် စိပ်ပေးရမယ်။ အဲဒီလို ဘတ်ထား ဆောင်ရွက်တဲ့နေ့မှာ ထိခိုက်ရမယ်။ ဆောင်ရွက်ရမှာက ဒီလောက်ပါပဲ’

အောင်ဆုပန်း အဓိဋ္ဌာန်
ဂါထာတော်

စော ဒဂုံ ဘိက္ခုဝေ မမ သာဏနံ
ဘိက္ခုနံ ပထမံ သလကံ
ဂဏ္ဍန္တနံ ယဒိံ ကုဏ္ဍ ဓာနော
စောန သစ္စဝဇ္ဇေန ဣံ ဓမ္မံ ဟောတု။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

စောဒဂုံ = အေတဒက်ဂံ
ဘိက္ခုဝေ = ဘိတ်ခဝေ
ဘိက္ခုနံ = ဘိတ်ခူနံ
ဂဏ္ဍန္တနံ = ဂန်နန်တာနံ
ကုဏ္ဍ = ကုန်တ
စောန = အေစောန
သစ္စဝဇ္ဇေန = သစ်စဝဇ်ဇေန
ဇေဝံ = အေဝံ

အနက်

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပထမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သလကံ၊ စာရေးတံပဲကို။ ဂဏ္ဍန္တနံ၊ ယူကြကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိံ = ယောအယံ ကုဏ္ဍဓာနော၊ အကြင်ကုဏ္ဍဓာနမေထေရ်သည်။ (အတ္ထိ)၊ ရှိ၏။ ဇေဝံ = ဇေသော ကုဏ္ဍဓာနော၊ ထိုကုဏ္ဍဓာနမေထေရ်သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်အပေါင်းတို့တွင်။ အဂ္ဂံ = အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။ စောနော

သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤမှန်သော စကားကို ဆိုရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇေဝံ၊ ဤ(စာရေးတံ ပထမဆုကို ရရှိသူ အရှင်ကုဏ္ဍဓာနမေထေရ်နှင့် အလားတူ။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသီဟ(သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားသည့်အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ခုနစ်ရက် သားသမီးအပေါင်း ထိဆုကြီးများ ပိုင်ဆိုင်၍ ကျန်းမာချမ်းသာကြစေရန် ရည်သန်လျက်...။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၃

ကျွန်း နာထာရှည်

ချောင်းဆိုးရောဂါ

ဝေဇ် (ဗီ/ဗူး/ကျ)

ပြီးခဲ့တဲ့ မိုးတွင်းတုန်းက ကျွန်တော် ရမည်းသင်း မြို့နယ်ထဲက ကန့်ဘွဲ့ဆိုတဲ့ ရွာကြီးကိုသွားပြီး ဝက် အကောင်(၂၀) သင်းကွပ်ခဲ့ရတယ်။ အပြန်ကျတော့ မိုးမိပါလေရော၊ တစ်ကိုယ်လုံး စိုရွှဲသွားတာပဲ။

အပြန်မှာ သင်ပန်းကုန်းရွာနား ရောက်တော့ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်က “သူ့ဝက် အစာမစားလို့ ဝင်ကြည့်ပါ ဦး” ဆိုတာနဲ့ ဆေးကုခဲ့ရသေးတယ်။

မိုးတွေကလဲ သည်းနေတော့ နားဦးမယ်ဆိုပြီး တစ်နာရီလောက်နေလိုက်တာ မိုးကလဲ မစဲဘူး။

ဒါနဲ့ မထူးဘူးဆိုပြီး မိုးရွာနေတဲ့ကြားထဲမှာပဲ အိမ် ရောက်အောင် ပြန်ခဲ့တယ်။

အိမ်ရောက်တော့ အဝတ်လဲပြီး ဆေးသောက်လိုက် တယ်။ နွေးနွေးထွေးထွေး နေလိုက်တယ်ပေါ့။

ဒါပေမယ့် မရပါဘူး။ ညကျတော့ အိပ်ရာထဲမှာ ချောင်းဆိုးတော့တာပဲ။ ဖျားတော့ မဖျားပါဘူး။ အအေး ပတ်သွားတာပေါ့။

ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဂရုတစိုက်နေတာတောင် ချောင်းဆိုးဖြစ်အောင် ဆိုးသေးတယ်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ကျတော့ အင်းဝင်းဆိုတဲ့ရွာ က မြို့နဲ့ (၂)မိုင်လောက်ဝေးတယ်။ “နွား နေ မကောင်းလို့” ဆိုပြီး လာခေါ်လို့ ကျွန်တော် ဆိုင်ကယ် စီးပြီး လိုက်သွားပါတယ်။

ရွာထဲက ဦးမောင်းတို့အိမ် ရောက်တော့ ကျွန်တော်က ချောင်းဆိုးပြီ။ မနွေက အအေးမိတယ်၊ အခုလဲ ဆိုင်ကယ်စီးလာတော့ ရင်ဘတ်ကို လေတိုးပြီး အအေး ပတ် ချောင်းဆိုးပြီပေါ့။

အိမ်ထဲ ဝင်ကာ ရှိသေးတယ်။ “ဆရာလဲ အိမ်က နွားကြီးလို့ ချောင်းဆိုးနေတာကို” တဲ့။

၁၂၄ နာထာရှည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မနွေက သူ့နွားကို မိုးရွာထဲမှာ ခိုင်းလိုက်မိလို့ အအေးပတ်ပြီး ချောင်းဆိုးတာ ထင်တယ်တဲ့။ စားမြုံ့လဲ မပြန်ဘူးတဲ့၊ အစာလဲ မစားဘူးတဲ့၊ ဆီးဝမ်းတော့ သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝမ်းက နည်းနည်းချုပ်တယ်၊ မာနေသတဲ့။

ဒါနဲ့ကျွန်တော် စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်တော့ နွားက အဆုတ်ရောင်ပြီး ဖျားနေပြီ၊ လေပြန်လဲ ရောင်နေပြီ၊ စမ်းသပ်နေတုန်းမှာပဲ ချောင်းတွေ အဆက်မပြတ် ဆိုးတာ တွေ့ရတယ်။ အသက်ရှူသံကလဲ ပြင်းတယ်၊ ချောင်းဆိုးပြီးတော့ နွားက မောနေပြီ။

“ဦးမောင်းဆု... ခပ်ဖျားနွားတော့ ပိုမိလို့ အအေးပတ်ပြီ အဆုတ်ဆုတ်လို့ ဖျားနေပြီ”

လို့ ပြောပြောဆိုဆို အာနိက်ကြည့်တော့ ပါးစပ်က ပူနေပါပြီ။

သေချာပြီပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်ပြောသလို ဖြစ်တာပါပဲ။ လူတွေ စနစ်တကျနေတာတောင် ဖြစ်သေးတာပဲ၊ အင်္ကျီမရှိတဲ့နွား ပိုဆိုးတာပေါ့။

တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ မိုးမိတဲ့ နွားတိုင်းတော့ မဖျားဘူး၊ ချောင်းမဆိုးဘူး။ ကိုယ်ခံစွမ်းအား ကောင်းတာ၊ မကောင်း တာ ကွာသေးတာကို။

လူတွေလဲ ဒီလိုပါပဲ။ လူ(၃)ယောက် မိုးမိရင်(၃) ယောက်လုံး မဖျားပါဘူး၊ ချောင်းမဆိုးပါဘူး၊ ကိုယ်ခံ

စွမ်း
ဒါနဲ့
တစ်ခု
ညာစ်
ဒီနေ့
ရေ(၃)
တိုက်
နွား
မခံရဘူး
ပရုတ်
တဲ့ အ
မလုပ်
ရွာ
မိုင်းပဲ။
ရှုခိုင်း
တာပဲ
* *
□ တန
ပြီး နေ
ဒါဆို
ကြုံမယ်
ရော အ
အိမ်ထဲ
□ အသ
နေတယ်
ဒါက
ရွတ်တို
□ ဒီသ
ကွက်
ဒါက
တတ်မ
□ နှလုံ

စွမ်းအား ညံ့တဲ့သူပဲ ဖြစ်တာပါ။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော် ဇာတ်ကောင် တစ်ကောင်လေးကို ဇာတ်ပုလင်းနဲ့ ဖော်တိုက်လိုက်တယ်။ နေ့လယ် တစ်ခွက်၊ ညတစ်ခွက် တိုက်ဖို့လဲ ဆေးပေးခဲ့ပါတယ်။

ဒီဆေးနဲ့ တစ်နာရီခြားပြီး ချင်း(၅)ကျပ်သားကို ရေ(၃)ပုလင်းနဲ့ သုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ကျိုပြီး တိုက်ဖို့လဲ မှာခဲ့ပါတယ်။

နွားကို နွေးနွေးထွေးထွေး ထားရမယ်။ လေတိုက် မခံရဘူး။ ရေနွေး ပွက်ပွက်ဆူကို ဇလုံထဲ ထည့်ပြီး ပရုတ်ဆီ လက်တစ်ကော်လောက်နဲ့ ဖျော်ပြီး တက်လာ တဲ့ အငွေ့ကို နွားကြီးကို ရှူခိုင်းခဲ့တယ်။ နနွင်းမိုင်း မလုပ်ပါနဲ့လို့ အထပ်ထပ် မှာခဲ့ရတယ်။

ရွာထဲမှာက ဘာဖြစ်ဖြစ် အရင်ဆုံးလုပ်တာက နနွင်း မိုင်းပဲ။ မီးကျိုးခဲထဲကို နနွင်းမိုင်းဖြူးပြီး နွားကို ပုဆိုးအုပ်ပြီး ရှူခိုင်းတာပါ။ ချောင်းဆိုးတဲ့နွား မီးခိုးမွန်တော့ ပိုဆိုး တာပေါ့။

သူတို့ရွာက တိုဟူးလုပ်တယ်၊ နာမည်ကြီးပေါ့။ အင်းဝင်းတိုဟူးဆိုရင် ရန်ကုန်မှာ လူသိများပါတယ်။

(၂)ရက်လောက်ကြာတော့ တိုဟူးလာဖို့တဲ့ ဦးမောင်း နဲ့ ဈေးထဲမှာ တွေ့ပါတယ်။

‘ဆရာရေ... နွားကြီး ချောင်းဆိုးပျောက်လို့ အစာတွေစားနေပြီတဲ့ ဆရာကော ချောင်းဆိုးသေးလား’

တဲ့။ “ကျွန်တော်လဲ ပျောက်သွားပါပြီ”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ ကွမ်းရွက်ထဲ လျက်ဆား ထည့် ပြီး ငုံထားလိုက်တယ်။ (၂)ရက်လောက်နေတော့ ကောင်းသွားတာပါပဲ။ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးရဲ့ အစွမ်း တွေပေါ့။

ငွေသိန်း(တိ/မွေး/က)

စာမျက်နှာ (၁၂၆)မှ အဆက်

အခါတွင်...

* * *

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

တနင်္ဂနွေပြန်တံတွင် ရှုပ်ယှက်ခတ် ပြီး နေတာကို တွေ့ရတယ်။ (က)

ဒါဆိုရင် အိမ်ထောင်ရေးသောက ကြုံမယ်၊ နာမည်ပျက်၊ ဂုဏ်သိက္ခာကျ ရော အကြောင်းတွေ ကြုံနိုင်တာပေါ့။ အိမ်ထောင်ဆက် များသွားနိုင်တယ်။

အသက်လမ်းနဲ့ ကံလမ်း နီးကပ် နေတယ်။ (ခ)

ဒါက သံယောဇဉ်ကြီးခြင်း၊ စွဲမိစွဲရာ နှုတ်တိုးတတ်ခြင်းတွေပါပဲ။

သောကြာပြန်တံတွင် ရာမေတ် တွက်တွေနဲ့ ရှုပ်နေတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့ အချစ်ရေးမှာ ရှုပ်ထွေး တတ်မယ်၊ ကြုံမယ်။

နုလုံးလမ်းကြောင်း ပုံသဏ္ဌာန်

မမှန်ပါဘူး။ (ဃ)

ဒီတော့ နုလုံးသားရေးရာ ကိစ္စတွေ မှာ သောကတွေနဲ့ ကြုံမယ်ပေါ့။

နုလုံးလမ်းကြောင်းထိပ်မှာ မျဉ်း တစ်ကြောင်းက ဖြတ်ပိတ်ထား တယ်။ (င)

ဒါက နုလုံးသားကိစ္စတွေမှာ တား ဆီးမှုတွေ ပိတ်ပင်မှုတွေကြောင့် အချစ် ကိစ္စ ပျက်ယွင်းရ၊ နာမည်ပျက်ရ ဖြစ် တတ်တယ်။ အပျိုရည် ပျက်တတ် တယ်။

လက်သန်း လက်ဝါးပြင်ဘက်ကို ယိမ်းနေတယ်။ (စ)

ဒါက ချုပ်ချယ်မှုကို မကြိုက်၊ လွတ်လပ်မှုကို နှစ်ခြိုက်တဲ့ စိတ်ပါပဲ။ ကဲ...ဒီတော့ မိန်းမပျိုများ မိမိရဲ့ လက္ခဏာကို ကြည့်ပြီး ဆင်ခြင်နိုင်ဖို့၊ သတ်ပြခြင်းနဲ့ တင်ပြပေးလိုက်ရခြင်း ပါပဲ။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္တနီ ရက္ခတိ

ဦးသော်ဝင် (ဟသာတ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

မဋ္ဌဇဏ်း

နန္ဒီ

ဆက်သွယ်

နိုင်ငံသော

မုန်းနံပါတ်များ

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈၇

၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဋ္ဌဇဏ်း ၁၂၅

ယခု ဖော်ပြထားတဲ့ လက္ခဏာရှင်
ဟာ အသက်အားဖြင့် (၁၇)နှစ်ခန့်သာ
ရှိသေးသည့် ကျောင်းသူတစ်ဦးရဲ့
လက္ခဏာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သူသည် (၁၅)ရက်နေ့စွား ဖြစ်
သဖြင့် အိုးအိမ်ကို တွယ်တာခြင်း၊
အနုပညာ ဝါသနာထုံခြင်း၊ ကာမဂုဏ်
အပျော်အပါး လိုက်စားတတ်ခြင်း၊
လွတ်လပ်မှုကို မြတ်နိုးခြင်း၊
လူမှုဝန်ထမ်း စိတ်ရှိခြင်း၊
အာဝဇ္ဇန်းကောင်းခြင်း စသည့်
သဘောတရားများ ရှိနေတတ်ပါ
တယ်။

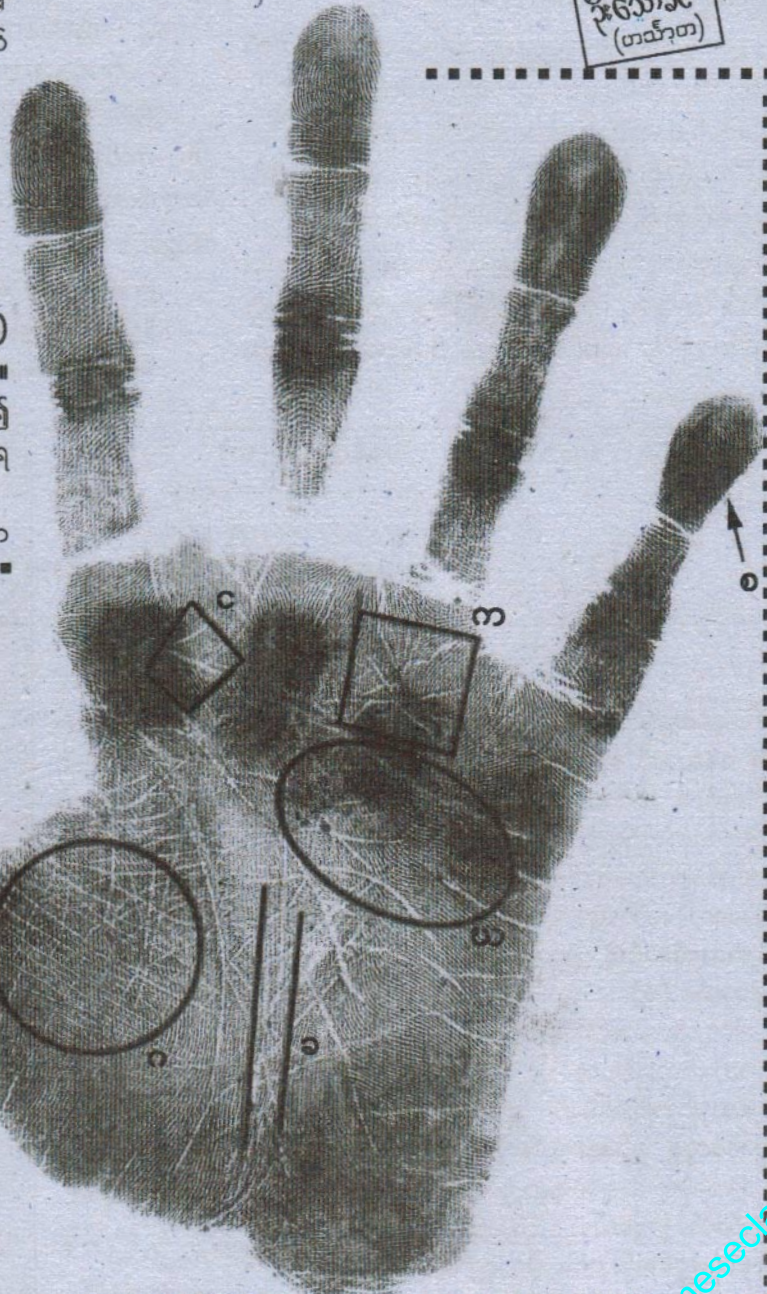
တစ်ဖန် မွေးသက္ကရာဇ်အရ (၂)
ကြွင်း မဟာဘုတ် ဖြစ်နေပါတယ်။
ပုတိဌ ခင်ပွန်းဂြိုဟ် ၃ ဂါ ရှိနေ၍
သူမရဲ့ လက္ခဏာကို ကြည့်ဖြစ်သွားခဲ့ရ
ခြင်းပါပဲ။

သူမရဲ့ လက္ခဏာကို ကြည့်မိသော

မိန်းမလက္ခဏာ

သိသင့်စေရာ လက္ခဏာ

ဒီလောဘ်
(တစ်ခုတည်း)

ညာ

၁၂၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်ဗုဒ္ဓစာ

စာမျက်နှာ (၁၂၅) သို့

မိမိဝန်းကျင်ရှိ

အပိုင်စာတတ်များ

မြွေဟောက်မှုတ်ခံရသော်

ကျွန်တော်သည် မိမိပတ်ဝန်းကျင် လက်တစ်ကမ်းတွင် ထူးဆန်း ကျောက်များကို ရှာဖွေ၍ တန်ဖိုး ထား သိမ်းဆည်းထားတတ်ပါသည်။

ကျွန်တော့်ဝန်းကျင် တစ်နေရာ တွင် **မကျီးဝုရွာလေးတစ်ရွာ** ရှိပါ သည်။ ထိုရွာလေး၏ဘေးတွင် ဒေသအခေါ် **ကျောက်စိမ်းပြာ(လမ်း ခင်းကျောက်)** ကျောက်ကြောကြီး တစ်ခု ရှိပါသည်။ ယခင်က ကတ္တရာ လမ်းခင်းကျောက်များကို ထိုရွာလေး သို့ သွားရောက် ဝယ်ယူရသည်ဟု သိရပါသည်။

ရွာမှ ထိုကျောက်ကြောစိမ်းပြာ ကြီးကို ဖောက်၍ ရေတွင်းတူးကြပါ သည်။ ကျောက်ကြောကြီးသည် အလွန်မာကျောသဖြင့် သံတူးရွင်း ဖြင့် ထိလျှင် တကျွင်ကျွင် အသံ ထွက်ပါသည်။ မီးအုံး၍ ကျောက် ကြောကို ခွဲရသည်ဟု သိရပါသည်။ အနက် ရှစ်တောင်ခန့် တူးမိလျှင် နှိပ်စမ်းရေ ထွက်ပါသည်။

ထို ကျောက်စိမ်းပြာအကြောကြီး ကို ဖောက်ထွင်း၍ ရေတွင်းတူးသော အခါ အတောင် သုံး, လေးတောင်မျှ တူးမိလျှင် **ကျောက်မီးသွေးအရောင် ကဲ့သို့မည်းမည်းကျောက်အစလေး များသည်** တွင်းကြီးစာနှင့်အတူ မိ၍လာတတ်ပါသည်။

ထို ကျောက်အမည်းစလေးများ ကို အသေအချာကြည့်ပါက တချို့ ကျောက်စလေးများတွင် ရွှေရောင်

သားတစ်လေးများ၊ အချို့တွင် **ငွေ ရောင်သားတစ်လေးများ ပွင့်နေ သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။**

ထိုကျောက်လေးများသည် သီတ တေဇာလွန်ကျောက်များ ဖြစ် သဖြင့် တစ်နေ့ အသုံးတည့်လိမ့် မည်ဟုထင်၍ ကျွန်တော် ရေစိမ့်၍ (မူလကိန်းရာ သဘာဝတူစေရန်) သိမ်းဆည်းထားပါသည်။

တစ်နေ့သော နွေကာလ ညဉ့်ဦး ပိုင်းအချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက် အနောက်ဖျားတွင် နေထိုင်သော ကိုမောင်တုပ် တစ်ယောက် လက်ကောက်ဝတ် ခန့်ရှိသော မြွေဟောက်တစ်ကောင် ကြက်ခြံထဲမှ ကြက်သားအမိ တစ်အုပ်အား ဝင်ဆွဲစဉ် မိုန်းခွဖြင့် ထောက်လိုက်ရာ အမြီးရင်းထောက် မိ၍ မြွေဟောက် ပါးပျဉ်းထပြီး မှုတ် ခြင်းကို ခံရတော့သည်။

ကိုမောင်တုပ်သည် ကိုကျော်တင့် သည် ကျွန်တော်မှ **ထို ရွှေရောင်, ငွေရောင် ကျောက်သားတစ် အပွင့် လေးများဖြင့် မြွေကိုက်နာ၊ ခွေးရူး ကိုက်နာတို့ကို စမ်းသပ်နေကြောင်း** သိရှိပါသဖြင့် ကျွန်တော့်အား လာ ခေါ်ပါတော့သည်။

ကျွန်တော် သွားကြည့်သောအခါ ကိုမောင်တုပ်သည် ညဉ့်ပိုင်း လျှပ်စစ်မီးများ ဖွင့်ထားသော်လည်း ဘာမှ မမြင်ရတော့ပါ။

မြွေဟောက်၏ အာခံတွင်းမှ အမြဲတောင် တလက်လက်ထောက် နေသော အိုးများဖြင့် မှုတ်တာကို

ခံသည်ဟု ကျွန်တော်အား ဖော်ပြ ပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း အသင့်ပါလာ သော ရွှေရောင်သားတစ်ပါ ကျောက်ခဲ အမည်းတုံးလေးအား ကျောက်ပျဉ်တွင် ရေခွေးကြမ်းပန်း ကန်(ဘဲဥပန်းကန်) တစ်ဝက်သာ သာခန့်ရအောင် သွေး၍ ကိုမောင် တုပ်အား တိုက်လိုက်ပါသည်။ ဆေး ရောင်သည် မည်းနေပါသည်။

ထိုဆေးကိုသောက်ပြီး မကြာ မတင်အချိန်တွင် ကိုမောင်တုပ် အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ကိုမောင်တုပ် အား စိတ်မချ၍ မိုးလင်းလျှင် လင်း ချင်း သွားကြည့်ရာ ညက ဆီးများ သုံး, လေးကြိမ်ခန့် သွားရကြောင်း၊ တဖြည်းဖြည်း မျက်စိ အမြင်ကြည် လင်လာကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကိုမောင်တုပ်၏ မျက်စိအား အသေအချာကြည့်ရာ မျက်သား များ ဖွေးနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

[မှတ်ချက် ။ ။ မြွေဟောက် အမှတ်ခံရသောသူအား အမည် နာမလွှဲ၍ ရေးသားတင်ပြပါသည်။ ယခုတိုင် အသက်(၇၀)ကျော်ပြီး အသက်ထင်ရှား ရှိပါသည်။]

အောင်လှသန်း(မင်းသွေး)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပညာရှင်သျှရ

စာမျက်နှာ (၁၂၁) မှ အဆက်

လက္ခဏာပဗ္ဗာန် အခြေများ

၁။ ဝန်ထမ်းလုပ်သူသာ ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း အဖျားနှင့် အသက်လမ်းကြောင်းအဖျား (၁)စင်တီ ကျော်ပူးပြီး ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းက တနင်္လာဂြိုဟ် ကွက်ဘက်သို့ ကွေးဆင်းသဖြင့် မစွန့်စားရဲသူဖြစ်သည်။

ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ရန် စဉ်းစားမည် မဟုတ် ပေ။ “ဃ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်။

၂။ ဝန်ထမ်းအရာရှိအဆင့်ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ဖဝါးရှည် လက်ချောင်း တို့ တေဇာလက်ဖဝါး အမျိုးအစား ဖြစ်သည့်ပြင် လက်ညှိုးလက်ချောင်းထိပ်မှာ ခရုပတ်မွှေရှိခြင်း။ “က” အက္ခရာ။ ဆော်လမွန်ကွင်းရှိခြင်း။ “ခ”အက္ခရာနှင့် ရည်မှန်းချက်လမ်း ကောင်းမွန်ခြင်း။ “ဂ”အက္ခရာ တို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။

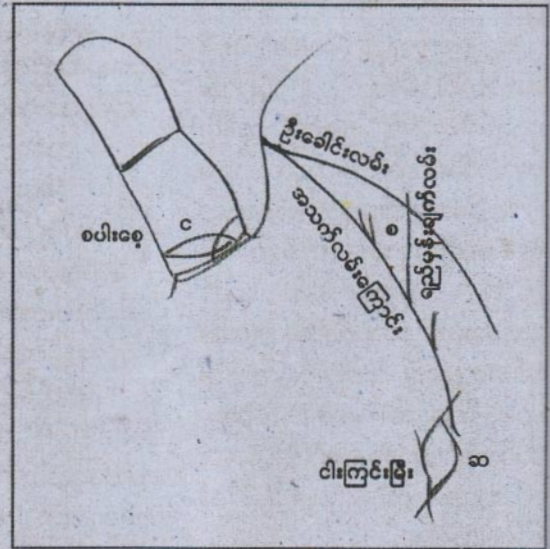
၃။ ငွေကြေးဥစ္စာ ချမ်းသာ ပြည့်စုံမည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်မ ဒုတိယဆစ်တွင် စပါးစေ့ပုံပါခြင်း။

“င”အက္ခရာ အသက်လမ်း ကြောင်းမှာ ရတနာဘဏ်တိုက် လမ်းရှိခြင်း။ “စ”အက္ခရာနှင့်

၁၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အသက်လမ်းကြောင်းအောက်ခြေမှာ ငါးကြင်းမြီး မင်္ဂလာအခြေအရံရှိခြင်း။ “ဆ”အက္ခရာတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။

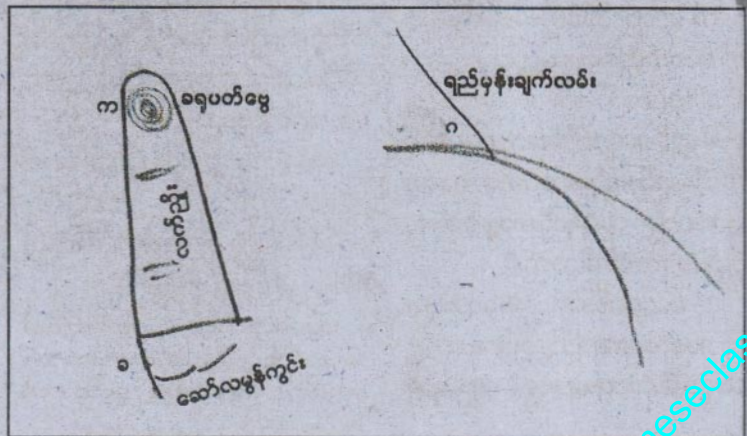

(လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ။)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)

လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

ကြမ်းမိုး
တို့ကြောင့်

သူနာပြုဘုရားရှင် အလိုကျ ဆေးပဋ္ဌာန်းပွဲကြီးနှင့် ကုသိုလ်တော်များ စုဝေးရာ

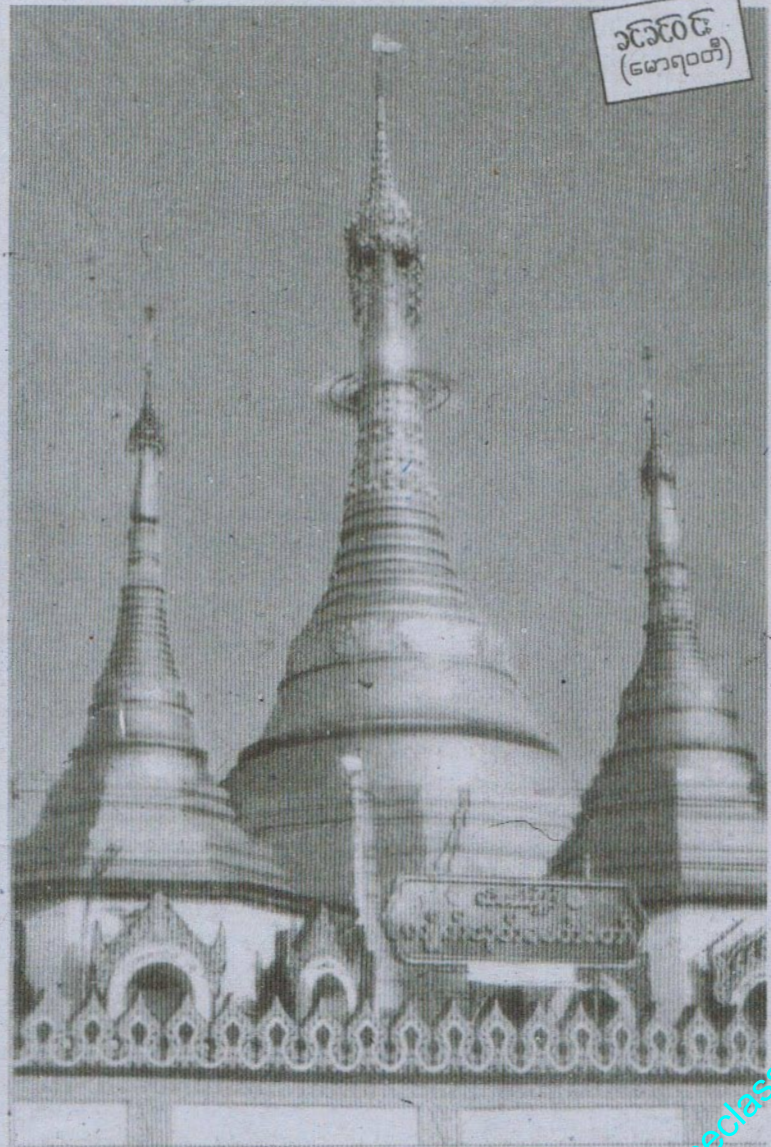
ဆံတော်ရှင် ကျိက်ချွတ် ဝေတီတော်ဖြတ်ကြိုး (၁)

သူနာပြုဘုရား

- ❖ ကိုယ်ရှိသဏ္ဌာန်၊ ညီအနွယ်နှင့် ပြတ်မွန်ထွတ်ထား၊ တို့ဘုရားသည် တစ်ပါးသောခါ၊ ဒေသစာဖြင့် တိုက်တာလှည့်၍ ကြည့်သတည်း။
- ❖ ကျီးသံသဲသဲ ယင်မည်းမည်းနှင့် ပြာပွဲညစ်ရောင်၊ ကျောင်းတစ်ဆောင်ကို ဘုန်းခေါင်ဘုရား၊ ဝင်၍သွားသော် သနားစဖွယ်၊ ကျောင်းအလယ်၌ ကျင်ငယ်ကျင်ကြီး၊ တင်းကျင်းစီးလျက် ကိုယ်ထီးလျောင်းရှာ၊ ထေရ်သူနာကို ပြတ်စွာတွေ့ရပါသတည်း။
- ❖ အမိသည်သာ၊ ပြုသောလားသို့ ဘုရားပြတ်မွန်၊ ညီအနွယ်ကို ချီးရန်ရေကောင်း၊ ဆောင်ပါတောင်းလျက် သွန်းလောင်းသုတ်သင်၊ ပြီးစီးလျှင်မူ ခေါင်းတွင်ဘုရား၊ လက်တော်ထား၍ ညီဘွားခြေက၊ ပြိုင်တူမလျက် ပြတ်လုံနေရာ၊ ညောင်စောင်းသာတွင် ကောင်းစွာအိပ်စေ၊ တင်သတည်း။
- ❖ ထို့နောက်ရှင်တော်၊ စည်းဝေးခေါ်၍ ပြတ်ဖတ်စကား၊ မိန့်တော်ကြား၏။ မိခြားဖဝေ၊ တစ်ရပ်ကျေးတွင် ချီအေးကြည်သာ၊ တရားရှာသည် များစွာအပေါင်း၊ ရဟန်းကောင်းတို့ ညံ့ပျောင်းကြည်ဖြူ၊ နာသောသူကို ငါတူကြင်နာ၊ ပြုစုပါက ပြတ်ရာရောက်လိမ့်စောင့်တည်း။

မဟာဝိပါဠိတော်

မင်းသုဝဏ်(၁၉၆၂)

ခင်သင်
(မောရဝတီ)

ဆံတော်ရှင် ကျိက်ချွတ်ဆံတော်ဖြတ်ကြိုး

◆ ရာဇသင်္ဃီတော်တို့သည် မိမိတို့ထံမှ ဆံတော်များကို
မှတ်လုပ်မင်းကြီးတော်၊ စေတီတည်ရန် လေတော်နေပုံ

◆ မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘာဝနာနှင့် ဘာဝနာရသေ့
ညီတော်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်များ
တစ်ထုစီလေတော်များဖြင့် ခံယူနေပုံ

မော်လမြိုင်မြို့၏ မြို့လယ်ကောင်
တွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသော
ဆံတော်ရှင် ကျိုက်သုတ်စေတီတော်
မြတ် ဆေးပဋ္ဌာန်း ပူဇော်ပွဲသို့ နှစ်စဉ်
မပျက်ပင် ကျွန်မ သွားရောက်
ဆေးလှူမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးအစဉ်အဆက် သူတော်
ကောင်းကြီးများ၊ ဆရာတော်ကြီး
များက အမြော်အမြင်ကြီးစွာ လမ်း
ညွှန်မှုဖြင့် ကျင်းပခဲ့သည်မှာ **ယခုနှစ်
သည် (၁၃၂)ကြိမ်မြောက်သို့**
တိုင်ခဲ့ပေပြီ။

ဆံတော်ရှင် ကျိုက်သုတ်စေတီ
မြတ်ကြီး၏ တောင်ဘက်မှစ၍
ဝင်လိုက်သည်နှင့် ဆေးပဋ္ဌာန်း
ပူဇော်ပွဲ စာတန်းနှင့်အတူ မှန်ဝတွင်
ဆေးထိုးကွင်းမင်ကြောင် ခါးထိထိုး
ထားသောကျားကျားလျားလျားနှင့်...

မြန်မာ့ရိုးရာ အင်းကွက်များ
ရင်ဘတ်၊ လက်မောင်းမှာ ထိုးလျက်
သျှောင်တစောင်း ဆံပင်ထုံး၊ နှုတ်
၁၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခမ်းမွေးတို့နှင့် ခြင်္သေ့ကို ပခုံးထမ်းပုံ
မှန်ဝအဝင်မှာ ထူးထူးခြားခြား တွေ့
ရသည်။ ပုံစံ **ထူးခြားသော မှန်ဝ
ရုပ်တု ဖြစ်ပါသည်။**

ကုန်းတော်ပေါ်သို့ လှေကားလေး
အနည်းငယ် တက်လိုက်သော်
ဂေါပကရုံးရှေ့တွင် ဂိလာန ရဟန်း
ကို ဘုရားရှင်နှင့် ညီတော်အာနန္ဒာ
တို့ ပြုစုသန့်ရှင်းပေးနေတော်မူဟန်
ပန်းချီကားချပ် ချိတ်ဆွဲထားသည်။

သည်နှစ် ဆေးပဋ္ဌာန်းပူဇော်ပွဲ
အလှူရှင်စာရင်း စာအုပ်ကြီး၏
မျက်နှာဖုံးက ဤပန်းချီကား ဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုစာအုပ်ကို အလှူရှင်များ
အား ဝေငှပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာကြီး မင်းသုဇာန်
၏ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ရေးသားပူဇော်
ခဲ့သော **သူနာပြုဘုရား ကဗျာလေး
နှင့် ထိုပန်းချီကားကို** တွဲဖက်၍
ကျွန်မ ဂုဏ်ပြု ဖော်ပြရေးသား
နိဒါန်းပြုလိုက်ရပါသည်။

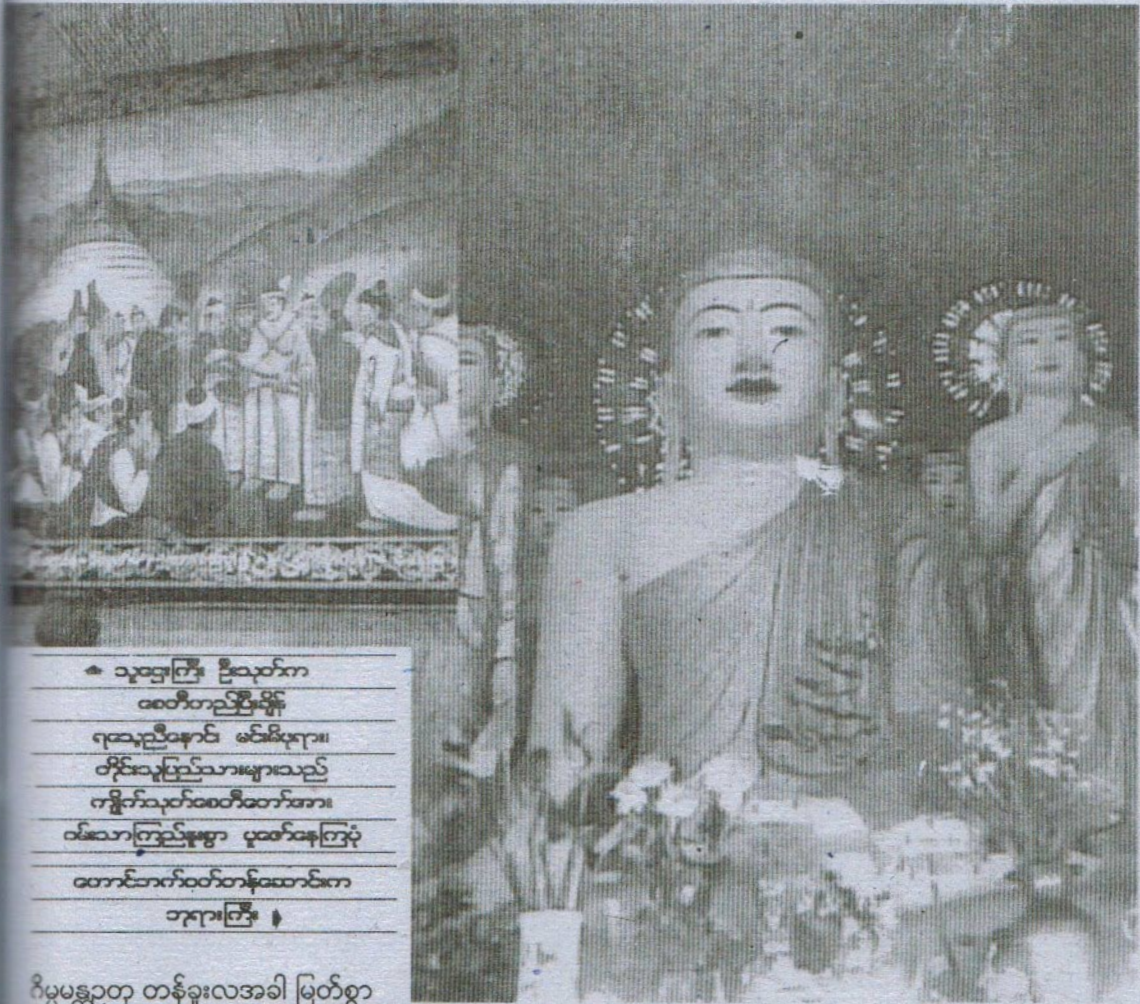
ထိုပန်းချီမှာ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊
နတ်တော်လထုတ် မြတ်ရွှေတိဂုံ
ဓမ္မစာစောင်အတွဲ(၁) အမှတ်(၁၀)
စာအုပ်ကို ဝယ်ဖတ်စဉ် စာမျက်နှာ
(၁၆)၌ဆရာကြီး မင်းသုဇာန်၏
“သူနာပြုဘုရား” ကဗျာတွင်
ဖော်ပြထားသော ပန်းချီနှင့် တစ်ထပ်
တည်း တူနေပါသည်။

ဆရာကြီး၏ ကဗျာကိုပါ ကျွန်မက
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူ
များ ဒါနသုတများ ပွားများပါစေခြင်း
ငှာ ကူးယူဖော်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။
**ဆေးပဋ္ဌာန်းပူဇော်ပွဲက မော်လမြိုင်
တစ်မြို့သာ ရှိ၏။**

ယခင်နှစ်များက သူနာပြုဘုရား
ပန်းချီပုံကိုလည်း ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ
သည်။

သမိုင်းဝင် ကျိုက်သုတ်ဆံတော်ရှင်
စေတီတော်သမိုင်း
မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၁၁ ခုနှစ်
F.17B. September, 2018.

www.burmeseclassic.com

◆ သုတ္တကြီး ဦးသုတ်က
 ဇောတိတည်ပြီးနောက်
 ရသေ့ညီမောင် ဖင်းမိနုက။
 တိုင်းသို့ပြည်သားများသည်
 ကမ္ဘိုက်သုတ်ဇောတိတော်အား
 ဝမ်းသာကြည်နူးစွာ ပူဇော်နေကြပုံ
 တောင်ဘက်ထုတ်တန်ဆောင်က
 ဘုရားကြီး ။

ဝိမ္ဗမန္တညတု တန်ခူးလအခါ မြတ်စွာဘုရား ရှင်ဗုဒ္ဓဂေါတမသည် ဂဝမ္ပတိရဟန္တာမထေရ်မြတ်၏ ပင့်ဖိတ်ချက်အရ ရာမညမွန်တို့ဒေသသုဝဏ္ဏဘူမိသို့ တပည့်ရဟန္တာများ ခြံရံကာ ဒေသစာရီ ကြံချီတော်မူခဲ့လေသည်။

သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံပြည်သည် နောင်တော်ဘုရားများ ဖြစ်သော ကကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပစသည် ရှေးဘုရားသုံးဆူတို့၏ မွေသရီဓာတ်တော်များနှင့် သာသနာတော်ကိုလည်း ထားခဲ့တော်မူသဖြင့် ဂေါတမ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏

မွေသရီဓာတ်တော်များနှင့် သာသနာတော်ကိုလည်း ထားခဲ့ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

သုရိယစန္ဒာမင်းသည် မြတ်စွာဘုရားရှင် သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးကို ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းတော်မူသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် နေ့ညမပြတ် တရားရေအေးကို တိုက်ကျွေးတော်မူပါသည်။ များစွာသော ရသေ့သူတော်စင် လူပရိသတ်အပေါင်းတို့ ပူဇော်ကြသည်။

လောကီဈာန်ဘိညာဉ် ရသော ရသေ့များက ထာဝရ ကိုးကွယ်ရန် ဘုရားရှင်ကိုယ်စား ပူဇော်ယဝဏ္ဏပစ္စည်းများ တောင်းခံကြသော် ဤ သုဝဏ္ဏဘူမိရာမညတိုင်းတွင် သာသနာတော် အရှည်တည်တံ့ ထွန်းတောက်တော်မူသည်ကို မြင်တော်မူ၍ ဦးစွာ ရသေ့ကြီး(၆)ဦးတို့အား ဆံတော်ဓာတ်မြတ် တစ်ဆူစီ ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူခဲ့လေသည်။

ဒုတိယ .. ရောက်လာကြသော ရသေ့(၆)ပါးတို့အားလည်း တရား

www.burmeseclassic.com

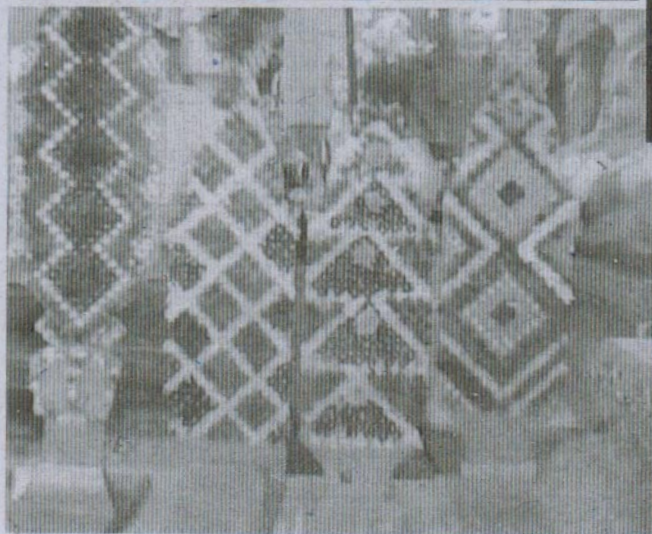
◆ ထောင်ဘက်နှင့် ထက်တန်ထောင်မှ ဘုရားများ

◆ အနောက်ဘက်နှင့်မှ လွှဲသင်္ကန်းတော်ကြီး အနီးကပ်မှမြင်ရုံ

◆ မွန်တိုင်ရင်သူ ပန်သီအညွှန်းမှ ပုဆိပ်ထားသော ပန်သီအညွှန်း

◆ ထောင်ဘက်နှင့် မွန်တိုင်ရင်သူ သက်ကြီးပန်သီအညွှန်း ပန်သီအညွှန်းနှင့် ဘုရားသို့ ပန်သီအညွှန်း ပုဆိပ်ထားသည့်အား(၈)ခု

◆ နောက်ဘက်နှင့်မှ လွှဲသင်္ကန်းတော်ကြီး နှစ်နှစ်ထောင် ထူးဆန်းသော ကြေးဆိပ်လောင်းကြီး

၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခွေများ
တစ်ဆူ
သည်။
ထို့နောက်
ကိုလည်း
ပေးသနား
သူရိယ
နုကြောင့်
သထုံရွှေ
ထားကိုး
လေးဆူ
သော် အ
ထားစေ
ကို ရွှေပ
ပေးသနား
ထို့နောက်
အာခံတွ
တို့သည်
တည်ငြိ
မူ
၆၃၁
ထိုမှ

ကြီး
များ
သူ
ကြင်

◆ အသုဘသင်္ဂဟာန်မှ ကိုးရောင်ထုတောင်ပြည့် မျက်နှာထက်သရား
◆ ထောင်သက်ဆိုင်ကို လမ်းပေါ်ကမြင်ရုံ သေးငယ်နုနုပူပူပွင့်နေ
◆ ကိုးရောင်ထုတောင်ပြည့် မျက်နှာထက် ကိုးရောင်တောက်သောင်

ခမ္မများ ဟောကြား၍ ဆံတော်
တစ်ဆူစီ ပေးသနားတော်မူပါ
သည်။

ထို့နောက် နတ်ဘိလူးကြီးများ
တို့လည်း ဆံတော်တစ်ဆူစီ
ပေးသနားတော်မူလေသည်။

သုရိယစန္ဒာမင်းကြီး၏ တောင်းပန်
မှုကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်
သထုံရွှေစာရံစေတီတွင် တည်
ထားကိုးကွယ်ရန် သွားတော်ဓာတ်
လေးဆူကို လက်တော်ဖြင့် သုံးသပ်
ဆော် အလိုအလျောက် ကျွတ်ကျ
ထားစေသော သွားတော်ဓာတ်မြတ်
တို့ ရွှေပန်းတောင်းနှင့် ခံယူစေကာ
ပေးသနားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရား၏
အာခံတွင်းမှ သွားတော်လေးဆယ်
တို့သည် ပြကတော့အတိုင်း ပြန်
ဆည်တော်မူလေသတည်း။

မုတ္တမမြို့သို့ ဘုရားရှင်
ဒေသစာရီ ကြွတော်မူလာခြင်း

ထိုမှ မြတ်စွာဘုရားရှင် မုတ္တမ

မြို့သို့ ကြွရောက်၍ ဝေနေယျတို့
အား တရားရေအေး တိုက်ကျွေး
တော်မူသောအခါ မုတ္တမမြို့နှင့်
အနီးအနားရှိ ရသေ့ကြီးများနှင့်
လူပရိသတ်အပေါင်း များစွာတို့
လာရောက်ပူဇော်ကြသည်။

ထိုသို့မြတ်စွာဘုရားရှင် မုတ္တမမြို့
သို့ ကြွရောက်လာစဉ် မုတ္တမမြို့၏
တစ်ဖက်ကမ်းမှာရှိသော မော်လမြိုင်
ရှေးအခေါ် ဒုင်မွတ်မဲလုမ်မြို့မှ အဓိန
နှင့်အဓိတ သူတော်စင် ရသေ့

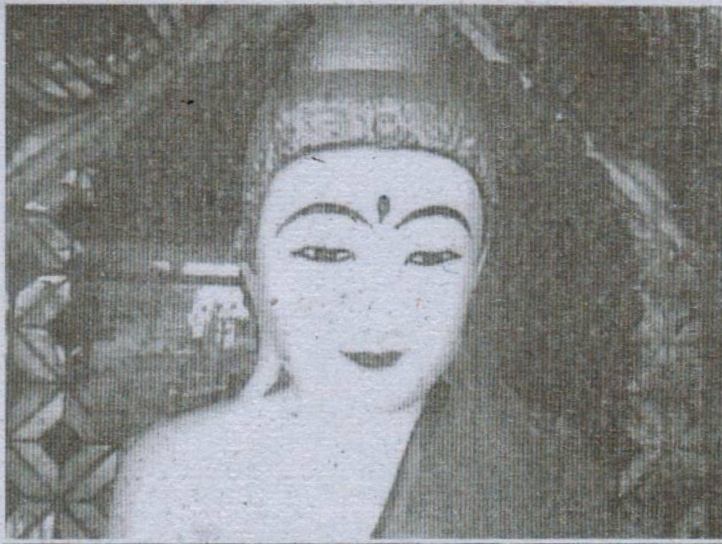
ညီနောင်တို့သည်လည်း မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်အား သွားရောက် ပူဇော်
ကြပါသည်။

သူတော်စင် ရသေ့ညီနောင်တို့
သည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားဓမ္မ
တို့ကို နာယူပြီး ဘုရားရှင်ကိုယ်စား
ကိုးကွယ်ရန် ဗုဒ္ဓ၏ ပူဇော်ယ ဝတ္ထု
ပစ္စည်းကို လျှောက်ထားတောင်းခံ
ကြကုန်သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် စာမည်
တိုင်းဒေသတွင် သာသနာတော်

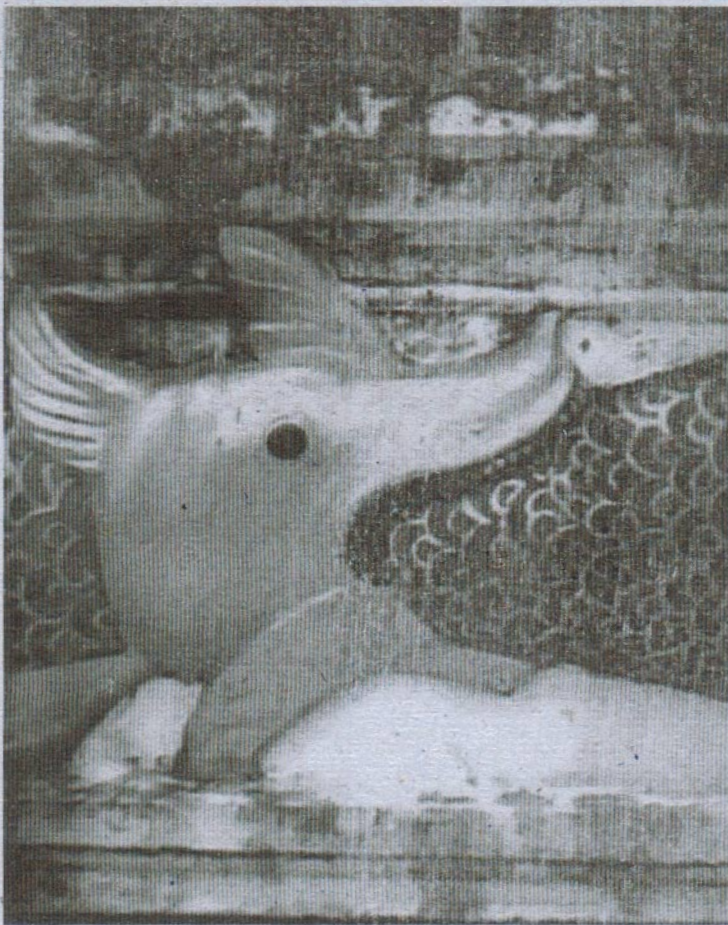
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၃

www.burmeseclassic.com

• မွန်ရှင်တော်ဘုရားအား အနီးကပ်မှရုပ်

♦ အထောက်အကူပြုပုံ ငါးကြီးအနီးရှိ ဝ-ကွင်းပုံ ထုံးကျသောရုပ် ပုဂ္ဂိုလ်ရုပ်
ထုတောင်းလက်ဝင် နေရာထု အနီးကပ်မြင်ကွင်း

၁၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အရှည်တံခွန်ထွန်းကားပွင့်လန်း
မည်ကို မြင်တော်မူ၍ ဆံတော်ရှင်
တစ်ဆူပီ ပေးသနားတော်မူခဲ့လေ
သည်။

ထိုအချိန်တွင် **ဒုင်မွတ်မဲလုံမြို့**
(**မော်လမြိုင်မြို့**)ကို အုပ်စိုးတော်
မူသော မွတ်မလုပ် မင်းကြီးအား
ရသေ့ညီနောင်တို့သည် မြတ်စွာ
ဘုရားရှင် ပေးသနား၍ မိမိတို့ ရန်
လာသော ဆံတော်ရှင်မြတ်တို့ကို
ပေးအပ်တော်မူလေသည်။

မွတ်မလုပ်မင်းကြီးသည် သူဌေး
ကြီးဦးသောက်ဝဏ္ဏ(ခေါ်)ဦးသုတ်
အား ဆံတော်ရှင်ဓာတ်များအား
ဌာပနာ၍ စေတီ တည်ထားကိုးကွယ်
ရန် ပေးအပ်တော်မူလေသည်။

သူဌေးကြီးဦးသောက်ဝဏ္ဏ(ခေါ်)
ဦးသုတ်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏
ဆံတော်ရှင်များကို ဌာပနာ၍ စေတီ
တော် တည်ထားတော်မူလေသည်။

စေတီ တည်ထားပြီးစီးသွားသော
အခါ ရသေ့သူတော်စင် ညီနောင်
နှစ်ပါးနှင့် မွတ်မလုပ်မင်း မိဖုရား
အမတ်ဝန်များ၊ တိုင်းသူပြည်သား
များ ပျော်ရွှင်ကြည်နူး ဝမ်းသာနေကြ
ပုံများကို ပန်းချီဖြင့် သရုပ်ဖော်ပြသ
ထားပုံများကို မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ
ရိုက်ကူး၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
စာချစ်သူများအား တင်ပြလိုက်ရန်
သည်။

ကျိုက် = ဘုရား

စွပ် = ဆံတော်

“ကျပ်စွပ်စေတီ”ဟု မွန်
ဘာသာဖြင့် မှည့်ခေါ်ရာမှ “ကျိုက်
သုတ်စေတီ” ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု
ဖော်ပြထားပါသည်။ သူဌေးကြီး

ဦးသုတ်
သည်ဟု
မွန်ဘု
တော်တွ
လေးဆ
စေတီစေ
အတော
ပြန်လည်
ကျိုက်
တော်သ
ဆံတော်
ထားသဖြ
သုတောင်
မွန်ပြည်
ဘုန်းရင်း
သုတ်ဘုရ
ထည်း။
စေတီစေ
သော ဝတ်
တို့တွင်လ
ကြည်ညိုစွ
သည်။
ခေါ်စာ
အက်ဝတ်
အဂါဝတ်
နန်းသီအဖွဲ့
ဆေးပဌာနီ
အနားများ
သောကြာ
တော်မူဘုရ
တနင်္ဂနွေ
ဆင်း ဂူဌာ
နန်းရံဘုရ
ဘုရားဝါးဆ
သီဟိုဠ်
ထားသော
ဘုရားတန်

ဦးသုတ် အမည်လည်း ပါဝင်နေသည်ဟု သတိပြုမိပါသည်။

မွန်ဘုရင် မနောဇိန လက်ထက် တော်တွင် ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း လေးဆယ်ကျော် အကုန်အကျခံ၍ စေတီတော်၏ ဉာဏ်တော်ကို အတောင်ရှစ်ဆယ် အမြင့်အထိ ပြန်လည် ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သည်။

ကျိုက်သုတ်စံတော်ရှင် စေတီတော်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓာတ်အစစ်များ ဌာပနာထားသဖြင့် တန်ခိုးကြီးသည်။ ဆုတောင်းပြည့်သည်။

ဦးသုတ် မွန်ပြည်နယ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ မုခ်ကုန်း ဟိုလမ်းမကြီးနှင့် ကချိုက်သုတ်ဘုရားလမ်းထောင့်တွင် တည်ရှိသည်။

စေတီတော်ကြီးကို ဝန်းရံထားသော ဝတ်တန်ဆောင်း အသီးသီးတို့တွင်လည်း ဘုရားရှင်များအား ဩဇာရှိစွာ ဖူးတွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်စာဥဝတ် (ခေါ်) အရှေ့ဘက်ဝတ်၊ ဦးရွှေဘင်ဝတ် (ခေါ်) အဂါဝတ် တောင်ဘက်ဝတ်တွင် နန်းသီအဖွဲ့နှင့် ဂေါပကရုံးခန်း၊ ဆေးပဌာန်းပွဲနှင့် အလှူအခမ်းအနားများ ကျင်းပရာ ဓမ္မာရုံကြီး၊ သောကြာတန်ဆောင်းမှ လျောင်းတော်မူဘုရားကြီး၊

တနင်္ဂနွေထောင့်ရှေ့တွင် ပန်းပေါင်း စုဌာပနာဆုတောင်းပြည့်ဘုရား၊ နဂါးရုံဘုရား၊ ကိုးနဝင်းဘုရားဝတ်၊ ဘုရားငါးဆူဝတ်၊ ခြေတော်ရာ၊

သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ)မှ ပင့်လာသော ဗောဓိညောင်ပင်နှင့် ဘုရားတန်ဆောင်းများ၏ ပုံတော်

▲ အနောက်ဘက်နှင့်ပု ငါးကြီးအဖွဲ့မျှ ဝ-ကွင်းပုံ ထုံကူးသတ္တန် ဖုရိလ်နံ ထုထားလက်ဝင် အထေးမြင်ကွင်း

များကို ဓာတ်ပုံဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ကျိုက်သုတ်စေတီတော်၏ အနောက်ဘက်မှခံဝ လက်ဝဲလက်ယာရှိ တံခွန်တိုင်သည် ထိပ်တွင် စေတီပေါက်ထားသည်။

အလယ်တွင် နဂါးများ ရစ်ပတ်လေးထောင့်ကွက် ရက်ထားသည်။ အောက်တွင် ပုဂ္ဂိုလ်ဇော်ဂျီ နတ်ဘီလူး အထူးထူးသော ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပုံတော်များ ရုပ်ကြွထုထားသည်။

အောက်ဆုံးတွင် ငါးကြီးအဖွဲ့

ကို မျိုချထုံကူးနေပုံ၊ ဝ,လုံးကွင်းကြီးဖြင့် အခြေတည်ထားပါသည်။ ထိုနေရာတွင် အလင်းတိုင်,အမွှေးတိုင်များ ထွန်း၍ ဆုတောင်းပူဇော်ထားသည်။ ပုံစံတူ ထိုတိုင်ကြီးနှစ်လုံးက လက်ဝဲ,လက်ယာ ထောင့်တွင် တစ်တိုင်စီ ထုလုပ်ပူဇော်ထားသည်။

လက်ဝဲရွှင်စေခြင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့၏ မေတ္တာဓာတ် ခံယူ၍ လိုသောဆုကို ပြည့်စေသည်ဟု ထင်ပေါ်ကျော်ကြားပါသည်။

ထိုတံခွန်တိုင်အနီးတွင် ဩဇာရှိသည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်များ၊ ၁၃၅

◆ ဆေးပညာနှင့်ပတ်သက်၍ အလှူရှင်များစာအုပ်ကြီး မျက်နှာပုံပန်းပုံ သူနာပြု ဘုရား ယခုနှစ် ဆရာကြီးမင်းသုတေသနများမှ ပုံတော် တောင်ဘက်နှင့် ဝေါဟာရစနစ်တို့ သူနာပြုဘုရား ပန်းချီဆွဲဟောင်း ။

စရာ နဂါးရံဘုရားကြီး တည်ထားပါသည်။ တိုင်ထိပ်တွင် ဟင်္သာရုပ်ဖြင့် တံခွန်တိုင်တစ်ခုလည်း ရှိပါသည်။ တစ်ဖက် တံခွန်တိုင်အနီးမှာကား **ဗြဟ္မရုပ်ခွင် ဘုရားစေတီများ** တည်ထားပါသည်။ မိမိ အလိုရှိရာ ဘက်သို့ သွားရောက် ပူဇော် ဆုတောင်းနိုင်ပါသည်။

အနောက်ဘက်ရင်ပြင်ရှိ ခေါင်းလောင်းကြီးထိပ် ရုပ်တုမှာ လူပျံတော်နှစ်ဦးနှင့် နဂါးနှစ်ကောင် ကြေးသွန်းထားပုံ မြင်ကွင်းဆန်းဖြစ်သည်။

အနောက်တောင်ဘက် ရင်ပြင်တွင် **ကျိုက်သုတ်ဘိုးဘိုးကြီးနန်း၊ ခြေတော်ရာစေတီ တန်ဆောင်၊ ဗောဓိညောင်ပင်နှင့် ဘုရားတန်ဆောင်းများ။ ရှင်သီဝလီ၊ ရှင်ဥပဂုတ္တ မထေရ်မြတ်တို့** တွင် လိုရာ ဆုတောင်းပြည့်ပါသည်။

တောင်ဘက်မုခ်မှ ပန်းသီအဖွဲ့ သည် တောင်ဘက်ဝတ်တန်ဆောင်းတွင် ဥပသ်နေတိုင်း ပန်းသီ၍ **၁၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**

တင်လှူကြပါသည်။

အသက်(၉၀)အရွယ်ရှိ ဇီဝိတိက ဉာဏ္ဍအဖြစ် ဆောင်ရွက်သော ပန်းသီအဖွဲ့သည် ဘဝခြိမ်းခြမ်းနေသော မွန်တိုင်းဒေသ အမျိုးသမီးကြီးများနှင့် ပွဲညွှန်ထားသည့် ခါးတိုကွေးများ လက်ထက် ကတည်းက လက်ဆင့်ကမ်းအသွေ ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးအစဉ်အလာမပျက် ရှစ်ရက်လပြည့် လကွယ်နေ့တိုင်း မည်မျှဝေးပါစေ နံနက်(၇)နာရီအရောက်လာကြ၍ မိမိတို့အိမ်မှ ခူးလာသော ပန်းများ၊ အရွက်များ၊ အမျိုးသားများကလည်း ကိုယ်တိုင်ခူးလာခြင်း၊ အိမ်သူများ ခူးပေးလိုက်ခြင်းကို လာပို့ပေးကြပါသည်။

စံပယ်၊ ခေါင်ရန်း၊ ပုဏ္ဏရိတ်နီဝါရောင်စုံ၊ နှင်းဆီ၊ လေတ်၊ သရက်ထည်ပန်းငယ်များ၊ ရွက်လှအရွက်စသည်တို့ကို ပန်းစိုက်အပေါက်ကလေးများထဲသို့ စိတ်ရှည်စွာ အကွက်ဖော် ပန်းသီစိုက်ကြပါသည်။

အနုပညာဆန်သော စိတ်တည်

ငြိမ်မှု သမာဓိ ထူထောင်၍ စိတ်ကို ကုသိုလ်ဒါန ဘုရားပူဇော်ရန် ငြိမ်၍ နှစ်ထားကာ ကုသိုလ်တွေ ပြုနေကြသည်ကိုလည်း မှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မော်လမြိုင် ကျိုက်သုတ်စေတီတော်ကြီးတွင် ဥပသ်၊ နေ့တိုင်း တောင်ဘက်မုခ်၌ ပန်းစေတီ ပန်းသီ ပွဲရှိပါသဖြင့် ကိုယ်တိုင်ပါဝင် ပန်းသီ ပန်းစေတီ တည်နိုင်သလို ပန်းများ သွားပို့၍လည်း ကုသိုလ်ယူနိုင်ပါသည်။

လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်တို့ဖြင့် ညွှတ်ပါသည်။ ရှေးက ဆုတောင်းပြည့်သော ပန်းစေတီသီချင်းလေးကို အသက်ကြီးသူများ သတိရစေ ကုသိုလ်ရစေရန် ရည်သန်လိုက်ရပါသည်ရှင်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)

ခရစ်...
နောက်...
များက...
သတ်မှတ်...
အသိ...
ဟာ အသ...
အထိပင်...
လဲ ရှိပါ...
တောင်...
ရောက်တ...
အသက်...
ဒေါ်လှသီ...
နည်းများ...
မေးမြန်းခဲ့...
ဒေါ်လှသီ...
မေးမြန်းခဲ့...
လိုက်ပါတ...
▲ဆရာ...
ကျန်းမာ...
များကို...
သက်ရှင်...
တိုင်းရ...
ကံ၊စိတ်...
လေးပါ...
ဟူ၍ အ...
ပါတယ်...
▲ဆရာ...
သက်ရှင်...
ခြောက်...
F.18A. Se

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ကျန်းမာပါစေ တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းမှ

ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်း

(တဆ-၀၂၆၁၄)

ပြောပြသော သက်ရှည်ကျန်းမာ နည်းစုံစွာ

မြောက်မြားစွာ ဖော်ပြထား

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် နောက်ပိုင်း သုတေသန ပညာရှင် များက လူသက်တမ်းကို (၇၅)နှစ် သတ်မှတ်ကြပါတယ်။ ကျန်းမာရေး အသိ၊ ကျန်းမာရေးသတိ ရှိသူများ ဟာ အသက် (၈၀)၊ (၉၀)၊ (၁၀၀) အထိပင် နေထိုင်နိုင်သွားကြသူတွေ လဲ ရှိပါတယ်။

တောင်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ ကျန်းမာပြီး အသက်ရှည်တဲ့ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနဲ့ သက်ရှည်ကျန်းမာ နည်းများကို တွေ့ဆုံဆွေးနွေး မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်တင်ပြ ဆိုက်ပါတယ်။

ဆရာမကြီးဒေါ်လှသိန်း(တဆ-၀၂၆၁၄)

▲ဆရာမကြီးဆင်နွှဲ... သက်ရှည် ကျန်းမာခြင်းရဲ့ အဓိကအချက် များကို သိပါရအောင်

○သက်ရှည်ကျန်းမာခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်ကတော့ တိုင်းရင်းဆေးပညာဒေသနာ နည်းအရ ပြောရင် ကံ၊စိတ်၊ဥတု၊အာဟာရ ဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရား လေးပါး ညီညွတ်မျှတ နေထိုင်စားသောက်သူများ ဟာ အသက်ရှည်ခြင်း၊ ကျန်းမာခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံကြ ပါတယ်

▲ဆရာမကြီးအနေနဲ့ ခုလို အသက်(၇၆)နှစ်အထိ သက်ရှည်ကျန်းမာစွာ နေထိုင်စားသောက်ပုံများကို ပြောပြပေးပါဦး

○‘ဆရာမကြီး ခုလို ကျန်းမာပြီး အသက်ရှည်တာက ရှေးက ဆေးဆရာကြီးများ ပြောဆိုခဲ့တဲ့ ဆောင်ပုဒ် အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ စားသောက်လို့ ဖြစ်ပါ တယ်။ အဲဒီဆောင်ပုဒ်က...

“ကြောင်လိုစား၊ နွားလိုသောက်၊ မျောက်လိုနေ” ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်ပါ။ ဆောင်ပုဒ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ကြောင်လို သင့်တင့်ရုံစားပြီး၊ တစ်နေ့တာအတွက် ရေကို လုံလောက်အောင် နွားတစ်ကောင် သောက်သလို များများသောက်ပြီး၊ မျောက်လို လှုပ်လှုပ်နေရင်း နေပါဆိုတဲ့ သဘောပါ။

ဆရာမကြီးအနေနဲ့ မနက်စာနဲ့ နေ့လယ်စာကို သင့်တင့်ရုံစားပြီး ညစာကို လျော့စားပါတယ်။ ရေကို နေရာသီဆိုရင် (၂)လီတာအထိ သောက်ပါတယ်။ ရေခဲရည် လုံးဝ မသောက်ပါဘူး။ ရေနွေးကြမ်းကို မနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ တစ်ခွက်စီ သောက်ပါတယ်။

ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုအနေနဲ့ မနက်ပိုင်းမှာ ဂမုန်းပင်၊ ပန်းပင်၊ သီးပင်တွေကို ရေလောင်းပေါင်းသင်ခြင်းမျိုးနဲ့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား နေ့စဉ် လုပ်ဆောင်ပါတယ်။

▲*ဆရာမကြီးအနေနဲ့ သွေးတိုးရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါ ကင်းရှင်းတာ ဘယ်လို ဆေးတွေစားပြီး...ဘယ်လို အစားအစာတွေ ရှောင်ကြဉ်တယ်ဆိုတာ ဆက်ပြီး ပြောပြပေးပါဦး။*

○‘ဆရာမကြီးအနေနဲ့ အသက်(၄၀)ကစပြီး ဆင်တုံး မနွယ်ရယ်၊ ဘုမ္မရာဇာရယ်၊ ပျားရည်ရယ်၊ သုံးမျိုး ရောစပ်ပြီး နေ့စဉ် စားသုံးပါတယ်။

ရှေးက ဆေးဆရာကြီးများ ဆုံးမခဲ့တဲ့ ဆောင်ပုဒ် ရှိပါတယ်။ အသက်ရှည်ချင်ရင် “ဆင်စီး၊ ဗုံတီး၊ ပန်းတစ်ရာပန်ပါ”ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်က အထက်မှာ ဆရာမကြီး စားနေတဲ့ ဆေးသုံးမျိုးကို ရည်ညွှန်းပြောဆို ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အငန်နဲ့အချို လွန်ကဲတဲ့ အစားအစာများကို ရှောင်ကြဉ်ပါတယ်။

▲*ငွေ-မိုး-ဆောင်း ရာသီတွေမှာ ကျန်းမာစေနိုင်တဲ့ ဆောင်ပုဒ်များရှိရင် သိပါရအေ။*

○‘ငွေ-မိုး-ဆောင်း ရာသီဥတုသုံးပါးအတွက် ကျန်းမာ ရေးဆောင်ပုဒ် ရှိပါတယ်။ အဲဒီဆောင်ပုဒ်က...

“ငွေ...အိမ်ပိုး...ချို(ချေး)ဆောင်း...ဆီး”ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်ပါ။ အဲဒီဆောင်ပုဒ်နဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ နေရာသီမှာ

လေမချုပ်စေဖို့ အထူး ဂရုစိုက်ရပါမယ်။

မိုးရာသီမှာ ဝမ်းမချုပ်စေဖို့ အထူးဂရုစိုက်ရပါမယ်။ ဆောင်းရာသီမှာ ဆီးမချုပ်စေဖို့ အထူးဂရုစိုက်ရပါမယ်။

အဲဒီသုံးမျိုး သုံးရာသီမှာ လိုက်နာကျင့်ကြံမှု မရှိရင် ရောဂါ တစ်မျိုးမဟုတ် တစ်မျိုး ဝင်လာနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်အောင် နေထိုင်ကျင့်ကြံဖို့ လိုပါတယ်။

▲*သွေးတိုးရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါရှိသူတွေ၊ လေဖြတ်တာတွေ၊ လေငန်းရောဂါဖြစ်တာတွေကို တွေ့ရှိနေ

သူမ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အသက်ရှည်ချင်ရင်
ဆင်စီး
ဗုံတီး
ပန်းတစ်ရာ
ပန်ပါ
ဆိုတဲ့
ဆောင်ပုဒ်က...

ရပါတယ်။ လေဖြတ်၊ လေငန်းရောဂါ မဖြစ်အောင် ဘယ်ဆေးစားပြီး ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါသလဲ။

○‘သွေးတိုးရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါ ရှိနေပြီဆိုတာ သိရင် တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်(၂၇) ပြည်လုံးချမ်းသာ ဆေးကြီးကို နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ်၊ တစ်နေ့(၂)ကြိမ် တစ်ကြိမ်ကို လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေနွေးနဲ့ သောက်ပါ။ လေဖြတ်၊ လေငန်းရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်။

▲*ဆရာမကြီးတို့ မိသားစု နေ့စဉ် စားသောက် ကျင့်ကြံနည်းများကို သိပါရအေ။*

○‘ဆရာမကြီးအနေနဲ့ ခြေလေးချောင်းသားကို ငယ်စဉ် ကတည်းကမှစပြီး ရာသက်ပန် ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ပါတယ်။ သားသမီး၊ မြေးမိသားစုကိုတော့ တစ်ပတ် မှာ အသား နှစ်ရက်ကျွေးပါတယ်။ ကျန်တဲ့ (၅)ရက် မှာ ငါး၊ပုစွန် သင့်လျော်သလို စားသောက်စေပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ငါးတန့်၊ ငါးမြင်၊ ဝမ်းတွင်းကလီစာ များကို အထူးရှောင်ကြဉ်စေပါတယ်။

အသီးအရွက် တစ်မျိုးမျိုးပါအောင် နေ့စဉ် ချက်ပြုတ် စားသောက်ပြီး၊ ချဉ်ရည်ဟင်းဖြစ်စေ၊ ဟင်းချိုဖြစ်စေ တစ်မျိုးမျိုးပါအောင် ချက်ပါတယ်။

ဟင်းချက်တဲ့အခါ ငပြာရည်ကောင်းကောင်း သုံးပါတယ်။ အချိုမှုန့် လုံးဝ မထည့်ပါဘူး။ အငန်ကိုလဲ လျော့စားပါတယ်။ အငန်နဲ့အချို လျော့စားခြင်းဟာ ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ကြိုတင် ကာကွယ်ရာ ရောက်ပါတယ်။

▲ဆရာမကြီး လက်ရှိ သုံးစွဲနေတဲ့ သက်ရှည်ကျန်းမာ ဆေးရှိရင် သိပါရစေ*

○ 'အသက်(၅၀)နှစ်မှစပြီး သုံးစွဲနေတဲ့ သက်ရှည် ကျန်းမာဆေး(မြန်မာဆေး) ရှိပါတယ်။

အဲဒီဆေးကတော့ ဝါဠုကအချဉ် (၂)ကျပ်သားနဲ့ ပျားရည်စစ်စစ် တစ်ပုလင်း သမအောင် ရောစပ်ပြီး နေ့စဉ် စတီးဖွန်း(ဟင်းစားဖွန်း) တစ်ဖွန်း ရေကျက် အေးနဲ့ သောက်ပါတယ်။

လေငန်း၊ လေဖြတ် ရောဂါကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင် သလို ကိုယ်ခံအားပြည့်ပြီး သက်ရှည်ကျန်းမာစေတဲ့ ဆေးပါ။

အဲဒီဆေးနည်းကို လယ်တီဆရာတော်ကြီးထံက လက်ဆင့်ကမ်းလာတဲ့ ဆေးနည်းဖြစ်ပါတယ်။ ဝါဠုကယန္တရားကို ဆရာကြီး(ဦးဝင်းလေး) ကိုယ်တိုင် ဖုတ်ခဲ့သလို၊ လက်ရှိ ဆရာမကြီးနဲ့ ဆေးခန်းအတူ ထိုင်တဲ့ ဆရာဦးသီဟလဲ ဝါဠုကယန္တရား ဖုတ် တတ်ပါတယ်

▲ဆရာမကြီးရဲ့ တိုင်းရင်းဆေးအမွေခံ မျိုးဆက်သစ် များရှိရင် သိပါရစေ*

○ 'ဆရာဦးဝင်းသူ(တဆ-၀၃၁၀၈) (တိုင်းရင်းဆေး ဒီပလိုမာ-မန္တလေး)၊ ဆရာဦးသီဟ(တဆ-၀၃၉၈၀)၊ ဆရာမဒေါ်မဉ္ဇူ(တဆ-၀၃၈၉၁) (၂၀၀၁-တိုင်းရင်း ဆေး တစ်နှစ်သင်တန်းဆင်း)တို့ဟာ တိုင်းရင်းဆေး အမွေခံမျိုးဆက်သစ်များ ဖြစ်ပါတယ်'

▲ 'ခုလို သိလိုသမျှ ဖြေကြားပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူး တင်ပါတယ် ဆရာမကြီး'

ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနဲ့ တွေ့ဆုံဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆေးကြီး ဒေါ်လှသိန်း

ကျန်းမာပါစေ တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း

အမှတ်(၈၂)၊ ဇေယျာလမ်း (၁၀)ရပ်ကွက်၊

တောင်ဥက္ကလာပဗြူနယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၀၉ ၇၃၀၈၅၄၄၀ ၀၉ ၇၃၀၂၉၃၃၀ ၀၉ ၄၂၀၀၆၆၃၉၈

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

စာမျက်နှာ (၁၄၁)မှ အဆက်

ခုနစ်၊ တော်သလင်းလ၊ ကြာသ ပတေးဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်နှင့် ဝုဒ္ဓိစဉ် ချကြည့် ပါက အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ သည်။

***[နိပါတ်-၃]

ကြာသပတေး အဓိပတိဌာန ဖွားကို ကြာသပတေးအဝ အင်္ဂါ ဆုံး နာမည်ပေးထားသဖြင့် ဣဌ+ဣဌ နာမည်ဖြစ်သော် လည်း နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှား ဝုဒ္ဓိမှား ဖြစ်နေသည်။ သုံးလုံးတွဲ လက်မှတ် မထိုးသင့်ပါ။

ဤနာမည်တွင် နာမည်နောက် ဆုံးစာလုံး "စိုး"သည် သိုက်ဌာန တွင်ရှိသော အင်္ဂါနံ၊ အဖြူရောင် နှစ်သက်၊ ဖိုအက္ခရာဖြစ်၍ လက်

မှတ်ရွေးထိုးရန် သင့်တော်သော စာလုံး ဖြစ်ပါသည်။

▲ဟ်တိုင်းထောင့်ပုံ ငွေအိတ်သင်္ကေတ ကြီးကြီး ဆွဲပါ။

▲လက်မှတ်အောက်က ပျဉ်းယားရပါ။

[ဤတစ်လ ဤမျှနှင့်သာကျေနပ် နိုင်ကြပါစေ။]

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပစေဘွဲ့) လက္ခဏာမေးဒင်ပညာသုတေသီ

မည်သူမဆို ပါဝင်

ရေးသား နိုင်ပါသည်။

စာမူပို့လိုက် ...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၁၀ (ပထမထပ်)

၂၃-လမ်း (အထက်)

ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊

ရန်ကုန်မြို့၊ ပုန်း-

၀၉-၇၄၆၃၇၉၇၀၀

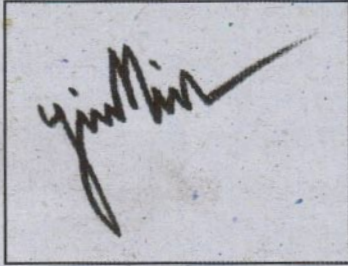
၀၉-၄၄၃၂၅၄၂၀

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၉

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးပြုလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးပြု လက်မှတ်ပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အသက် (၃၈)နှစ်ခန့်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“ယဉ်မင်းအေး” ဆိုသော နာမည်(၃)လုံးအနက် ရှေ့(၂)လုံး ကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာများဖြင့် လက်မှတ်ရွေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ထိုးပြုလက်မှတ် ဘယ်စောင်းနေ ခြင်း၊ အညွန့်ရှည်လွန်းခြင်းတို့မှာ မကောင်းပါ။

မြန်မာလို မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင် နာမက္ခရာ၊ ဝုဒ္ဓိစဉ်တို့ ချကြည့်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရသည်။

* * * [နံပါတ်-၁]

ဗုဒ္ဓဟူး အတွန်းဖွားကို ဗုဒ္ဓဟူး+ ကြာသပတေး+တနင်္ဂနွေ=အတွန်း +ဘက်+မရဏ = ကုဋေ+အနိဋ္ဌ+ ၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာကြီး ဦးဘော်မြိုင်
(ဥပဒေကျွမ်းကျင်သူ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

အနိဋ္ဌ နာမည် ပေးထား၍ အလွန် ညံ့ပါသည်။ အတွန်း+ဘက် ဖြစ်သည့် နာမည်(၂)လုံးတွဲ “ယဉ်မင်း” ကို လက်မှတ် ရွေးထိုးထားခြင်းမှာ အလွန်မှားပါသည်။

ဘဝတော်လျှောက်လုံးမှာ ယဉ်မင်း၊ စီးပွားရေးများ လုံဝ မကောင်းပါ။ သာသနာရေး နက္ခဏာက မကြာ သော ကြီးရမည်။

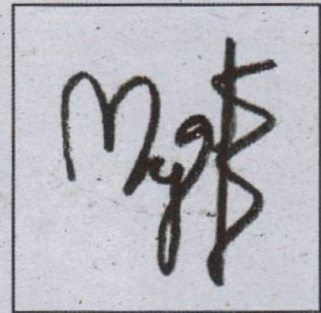
ဤနာမည်တွင် ထိပ်ဆုံးစာလုံး “ယဉ်” ဗုဒ္ဓဟူးနံသင့် အက္ခရာ စာလုံး အတွန်းဌာနကိုသာ လက် မှတ်ရွေးထိုးသင့်ပါသည်။

* * *

အောက်ခြေဖြား ငွေအိတ်ပုံ တည်တည်လှလှ ကြီးကြီးဆွဲ၍ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၄)ခု ပါသာ ပန်းပွင့်ပုံထည့်ရမည်။ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသား သင့်ပေ။

၂။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်သော

	အိတ်ပုံ			၂					နံပါတ်-၁
အတွန်း	သိုက်	ရာဇ	၄	၀	၃				
မရဏ	ဘက်	ပုထိ	၁၀	၅	၆				

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

၃	၂	၀	၀	၆	၅
---	---	---	---	---	---

(နာမက္ခရာတိုင်)

၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇

(ဝုဒ္ဓိစဉ်)

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံစံ ပိုင်ရှင်မှာ အသက်(၂၈)နှစ်ခန့်ရှိ အမျိုးသမီး တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“ဆွေမြတ်ဦး”ဆိုသည့် နာမည် (၃)လုံးထဲမှ အလယ်စာလုံး “မြတ်”ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုမြဲလက်မှတ်ပုံစံသည် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

အသားဖြူသူလည်း ဖြစ်၍ “မြတ်”ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးခြင်း မှားပါသည်။ “မြတ်”မှာ အမည်းရောင် နှစ်သက်သော စာလုံးဖြစ်ပါသည်။

သူမ၏ မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ၊ အင်္ဂါသမီးဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်၊ ချီစဉ်တို့ ချကြည့်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရသည်။

***[နံပါတ်-၂]

အင်္ဂါ သိုက်ဖွားကို အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေးလယ်၊ တနင်္ဂနွေ၊ သိုက်+အမိပတ်+ဘင် နာမည် သေးထားသဖြင့် အလွန်ညံ့ပါသည်။ အပဲလုပ်လုပ် အစကောင်း၍ အနှောင်းပျက်တတ်သည်။

ထူထွ+အနိဋ္ဌ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် အနိဋ္ဌမှာဖြစ်၍ ဤနာမည် သုံးသင့်ပါ။ လက်မှတ်ရွေးထိုးထားသော “မြတ်” ကြာသပတေးနံမှာ အမိပတ်ဌာနဖြစ်၍ လက်မှတ်ပိုင်ရှင် မိဖွားရေး သားသမီးရေးအတွက်

နံပါတ်-၂

အတွန်း	သိုက်	ရာဇ	၀	၅	၆
ပရဏ	ဘင်	ပုတိ	၅	၀	၂

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

၆	၅
၅	၅
၂	၀

(နာမက္ခရာတိုင်)

၀ ၀ ၂ ၅ ၅ ၆

(ပုဒ်စဉ်)

နံပါတ်-၃

အတွန်း	သိုက်	ရာဇ	၀	၅	၆
ပရဏ	ဘင်	ပုတိ	၅	၀	၂

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

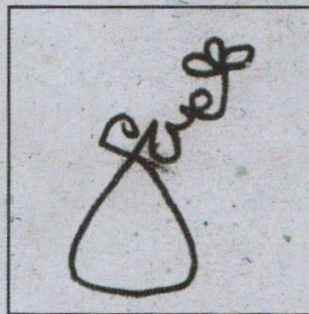
၆	၅
၅	၅
၂	၀

(နာမက္ခရာတိုင်)

၂ ၅ ၅ ၆ ၀ ၀

(ပုဒ်စဉ်)

ပူပန်သောက များရတတ်သည်။ ဤနာမည်တွင် သိုက်ဌာနရှိ နာမည်အစစာလုံး အင်္ဂါနံ “ဆွေ” တစ်လုံးတည်းသာ လက်မှတ်ရွေး ထိုးသင့်ပါသည်။

- ▲ ပစ်တိုင်ထောပုံ ငွေအိတ်ယဏိတ် ကြီးကြီးလှလှ တည်တည်ခိုင်ခိုင်။
- ▲ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၃)ခု ပါသော ပန်းပွင့်ပုံတည်ပါ။
- ▲ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းယာရပါ။

၃။ *** ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ် ပုံစံပိုင်ရှင်မှာ

အသက် (၃၅)နှစ်ခန့်ရှိ အမျိုးသား တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“မျိုးမောင်စိုး”ဆိုသော နာမည် (၃)လုံးတွဲကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာဖြင့် လက်မှတ် ရွေးထိုးထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ထိုမြဲလက်မှတ် ပုံစံသည် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

အသားဖြူသူဖြစ်၍ အမည်းရောင် နှစ်သက်သော “မျိုးမောင်” နှစ်လုံးတွဲထိပ်မှာထားသော နာမည် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးရန်မှာ သေချာနေသည်။

သူ၏ မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၃၄၅

တစ်နေ့သ၌ မဟာမြိုင်တော
ပလ္လင်တောင်တွင် သီတင်းသုံးနေ
သော “ဘိုးသိပ္ပ” ဆိုသည့် ဦးရသေ့
ကြီးသည် ဒေါက်ခြာကြီးကို ဆောင်း
ရင်း ကြေးစည် တံနောင်နောင်
ထုကာ ဆွမ်းဆန်စိမ်း အလှူခံနေခဲ့
လေသည်။

နေရာကား မဟာမြိုင်တောကြီး
၏ အစပ်တစ်နေရာဖြစ်သော
“သက်ကယ်ကျင်း” ဆိုသော
ရွာကလေး ဖြစ်လေသည်။

ရသေ့ကြီးသည် မဟာမြိုင်တော
ပလ္လင်တောင်တွင် သီတင်းသုံးခဲ့
သည်မှာ ကာလအတန်ကြာခဲ့လေ
၁၄၂ နှစ်ကျော်ရောက်ပြီဖြစ်ရာ

ကန္တမာမြစ်ဖူး

ရွှေဖြစ်ခြင်း

ပြီ။ တစ်ခါတစ်ရံမှသာ မဟာမြိုင်
တောခြေရှိ ရွာကလေးများဆီသို့
ရောက်လာတတ်ပြီး ရိက္ခာအတွက်
ဆွမ်းဆန်းစိမ်းကို အလှူခံတတ်ပါ
သည်။

ရသေ့ကြီးသည် တစ်ပါးတစ်
နေလျက် သမထတရား အစဉ်ထုတ်
ခြင်း အင်္ဂါရတ်ထိုးခြင်းကို ပြုစေ
သည်။

မျိုးတု
(ညောင်လေးပင်)

www.burmeseclassic.com

သည်။

အလှူခံသောအခါတွင် ကြေးစည်ကို ထုရင်း ရောက်တတ်ရာရာ သီချင်းတဘောင်များကို တောင်စဉ် ခေမရ ရွတ်ဆိုတတ်သောကြောင့် ရသေ့ကြီး ရောက်လာလျှင် ကလေးများ ဝိုင်းရံရောက်လာသောကြောင့် စည်ကားနေတတ်လေသည်။

ဘိုးရသေ့က ကြေးစည်ကလေး နောင်အထွန်းဆန်လောင်းကြ မောင်တို့ရေ... အဖေအမေကို ပသေခင် လုပ်ကျွေးကြ ဘိုးရသေ့ကိုလဲ ဆန်လှူကြ... ဖြစ်တဲ့လူတွေ ရွှေဖြစ်အောင် မယမလေ ဂန္ဓမာဖြစ်တွေ စုကြဟေ့...

ဟု အော်ဟစ်သီဆိုလေသည်။ ဘာအဓိပ္ပာယ်မှန်း မသိရသော ရသေ့ကြီး၏ သီချင်းသံကြောင့် ရွာသူရွာသားများနှင့် ကလေးငယ်များသည် ကြည့်တကြောင်တံနှင့် ဝိုင်းကြည့်နေကြပြီး အချို့က "တန်တော့ဆွမ်းပါ" ဟု ပြောကြသည်။

အချို့သော လူများကမူ တတ်နိုင်သမျှ လက်ဖက်ရည် အကြမ်းနန်းကန်တစ်လုံး (သို့မဟုတ်) နို့ဆီအုတ်တစ်လုံးစာမျှ ဆန်ကို လောင်းချကြလေသည်။

ဘိုးရသေ့သည် ကန်တော့ဆွမ်းဆောင်းသူရေ၊ ဆန်လောင်းသူများကိုပါ "ချမ်းသာကြပါစေ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ ကင်းလွတ်ကြပါစေချာ" သော ဆုကိုပေးကာ ကြေးစည်ကို ခပ်နာနာလေး ထုနှက်လေသည်။

သက်ကယ်ကျင်းရွာ၏ ရွာလယ်

ဝိုင်းတွင် စိုးအောင်ဆိုသော လူငယ်တစ်ယောက်ရှိသည်။ သူသည် မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကျွေးပြုစုနေသူ ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ လူပျိုကြီးဘဝနှင့် နေသည်။

သူ၏ အိမ်ရှေ့တွင် ဂန္ဓမာပန်းများကို စိုက်ပျိုးထားသည်။ ပွင့်လာသော ပန်းများကို ဘုရားရှင်နှင့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများကို လှူဒါန်းပြီး ဘုရား ညောင်ရေအိုးပန်းအဖြစ်လည်း ရောင်းချ၍ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလေသည်။

ဘုရားတရား ကြည်ညို၍ သီလမြဲသောကြောင့် မောင်စိုးအောင်ကို ရွာသားများက ချစ်ခင်ကြလေသည်။

ဘိုးရသေ့ကြီးသည် မောင်စိုးအောင်တို့အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သော တဘောင် သီချင်းကို (၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် ထပ်ကာထပ်ကာ ရွတ်ဆိုရင်း ကြေးစည်ကို တနောင်နောင် အသံမြည်အောင် ပြင်းစွာထုလေသည်။

ထူးခြားစွာ ပြုမူနေသော ရသေ့ကြီးကို တွေ့ရသော မောင်စိုးအောင်သည် ရသေ့ကြီးကို အိမ်တွင်းသို့ အပန်းဖြေ အနားယူရန် ဖိတ်ကြားပြီး နံနက်စာ ဆွမ်းကို သစ်သီးသစ်ရွက် (ခြံထွက်များ)နှင့် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ချက်ပြုတ်၍ လှူဒါန်း ဆက်ကပ်လေသည်။

ထိုသို့ ဆွမ်းကပ်ရန် ချက်ပြုတ်နေစဉ် ရသေ့ကြီးသည် အိမ်ဦးခန်း ဘုရားဆောင်တွင် ကျယ်လောင်စွာ ဘုရားဝတ်တက်နေပြီး ပရိတ်ပဋ္ဌာန်း

များကို ပူဇော်ရွတ်ဖတ်နေခဲ့သည်။ ဘုရားရှိခိုးပြီးသော်...

'အောင်ထူးဆန်း၊ မန်သိုက်ဝယ် လူထိုက်၊ ဟိုးဟိုးကျော်၊ ကျော်ဝမ်းစာ၊ ဘက်ပရောင်၊ ခေါင်ဘုန်းကြီး၊ မန်းအိန္ဒရာတ၊ တစ်ရာတစ်ပါး၊ လူပျိုခြားတို့ ပြင်းပဆန်း၊ မခံမပုံ၊ လွန်ကြောက်ရွံ့၍ လက်ရုံးတန်းကာ အောင်ပါစေသော အောင်စေသော၊ အောင်ကြပါစေသော'

ဟူ၍ ပြင်းထန်သော လေသံဖြင့် ဌာန်ကရိုဏ်းကျစွာ ဟိုကျော်ဒီခွရွတ်ဆိုလေသည်။

ကြေးစည်ကိုလည်း အဆက်မပြတ် ထုနှက်၍ ကုသိုလ်ဆက်အောင်ဓာတ်သက် သွန်းလောင်းလေသည်။

ဆွမ်းပွဲပြင်၍ ဆက်ကပ်ပြီးသော် မောင်စိုးအောင်က...

'ဘိုးရသေ့ရယ်... ကျွန်တော်တို့ ရွာမှာ သားငါး ရုတ်တရက် ဝယ်လို့ မရတာကြောင့် ရသမျှ ခြံထွက်အသီးအရွက်များနဲ့သာ စိမ့်ဆက်ကပ်ရပါတယ်ခင်ဗျား၊ မပြည့်စုံတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဘိုးရသေ့ရယ်'

ဟူ၍ ရိုသေစွာ ပြောပြလေသည်။

'ငါ့မြေးရယ်... အဘိုးက မောင်ရင်လေး ကြက်သားတွေနဲ့ ချက်ကျွေးလဲ မစားပါဘူးဗျား၊ ပါးစပ်ဆိုတဲ့ သားကောင်ပေါင်းစုံ မြှုပ်နှံတဲ့ သချိုင်းမြေကို အဘိုးက မေတ္တာဓာတ် ပို့လွှတ်နေသူမို့ အစွန်းအထင်း အပေအကျ မရှိစေပါဘူးဗျား။

ငါ့သား ချက်ပြုတ်လှူဒါန်းတဲ့ အာဟာရများဟာ အဘိုးတွေကို

ဟုတ်
လေးပင်

တစ်ပါးတည်း
အားထုတ်
တို့ကို ပြုစေ

အလွန် သန့်ရှင်းမွန်မြတ်တဲ့ နတ်
ဆရာတွေပါ။ သာဓုဗျာ...သာဓု...
သာဓု မိဘလုပ်ကျွေးတဲ့ ငါ့မြေးကို
အနေချောင်းဖို့ သေချာအောင် ရွှေ
လုပ်တဲ့နည်း ပေးခဲ့မယ်ဗျ'

ဟု ထူးဆန်းစွာ ဆိုလေသည်။
ရသေ့ကြီး ဦးသိပ္ပသည် ဆွမ်းစား
ပြီးသည်နှင့် အိမ်ရှေ့၌ စိုက်ပျိုးထား
သော မောင်ဖိုးအောင်၏ ဂန္ဓမာပန်း
အချို့ကို နုတ်ယူစေပါသည်။ အမြစ်
များကို ဖြတ်ယူစေ၍ ရေကို စင်
ကြယ်အောင် အထပ်ထပ် ဆေး
ကြောစေသည်။

ထိုအမြစ်များကို ထုထောင်းကာ
စဉ်းအိုးငယ်တွင် စိမ်ထားစေပါသည်။
ရသေ့ကြီးသည် သူ့တွင် ပါလာ
သော ဓာတ်ဆေးတစ်မျိုးကို စဉ်းအိုး
ထဲသို့ သွန်ချလိုက်လေသည်။

ထိုသွန်ချလိုက်သော ဓာတ်ဆေး
ဆိုသည်မှာ ဆားပွင့်များသာ ဖြစ်
လေသည်။ ပြီးသော် အကြိမ်ကြိမ်
ဝါးခြမ်းတုတ်ချောင်းနှင့် မွှေနှောက
ခိုင်းလေသည်။ ရသေ့ကြီး လုပ်ခိုင်း
သမျှကို မောင်ဖိုးအောင် ပြုလုပ်နေ
သည်။

စိတ်ဝင်စားသော ရွာသားများက
ပိုင်းကြည့်ပြီး တီးတိုးတီးတိုးနှင့်
ဝေဖန်ကြလေသည်။ “ရသေ့ရှားနဲ့
ဓာတ်ရူးတွေကြပြီး” ဟု ပြောဆို
ဝေဖန်ကြလေသည်။

ရသေ့ကြီးသည် လိုအပ်သမျှ
ခိုင်းစေညွှန်ပြပြီးသော် သူ၏ အဆင်
တန်ဆာများကို ယူဆောင်၍ ကြေး
စည်ကို တနှောင်နှောင် ထုနှက်ကာ
ထွက်ခွာသွားခဲ့လေတော့သည်။

၁၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ခင်းတွင်
ထွက်ပြုလာသော နေမင်း၏
အလင်းရောင်နှင့်အတူ သက်ကယ်
ကျင်းရွာကလေးတွင် အံ့ဖွယ်
ကောင်းသော သတင်းတစ်ရပ်
ထွက်ပေါ်ခဲ့လေသည်။

မောင်ဖိုးအောင်သည် စဉ်းအိုး
ငယ်ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ
ဖိတ်ဖိတ်လက်လက် တောက်ပနေ
သော ပျစ်ချောင်းပါသည့် ရွှေရည်များ
ကို တွေ့ရလေသည်။

ရွာဦး ဆရာတော်ကျောင်းမှ
အင်္ဂါရတ်ထိုးသော ဦးသူတော်ကြီးကို
ခေါ်ယူပြသရာ ရွှေရည်များဖြစ်
ကြောင်း ပြောပြပြီး ဦးသူတော်ကြီး
က လုံတွင် ထည့်ပြီး ဖိုခွင်တင်ကာ
ခဲပေးခဲ့လေသည်။

အလွန် အရည်အသွေးကောင်း
သော ရွှေစင်(၁)ပိဿာကို ရရှိခဲ့ပါ
လေသည်။

ထိုဖြစ်စဉ်ကို သိသော ရွာသူ
ရွာသားများသည် လောဘတက်ပြီး
ဂန္ဓမာပန်းခင်းမှ ပန်းများကို ဝယ်ယူ
ပြီး အမြစ်များကို ခုတ်ဖြတ်ဆေး
ကြောကာ စဉ်းအိုးတွင် ထုထောင်း၍
ဆားထည့်ကာ စိမ်ထားကြလေ
သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် စဉ်းအိုးကို
ဖွင့်ကြည့်ကြရာ ရွှေရည်များကို
မတွေ့ကြရဘဲ ဂန္ဓမာမြစ် ဆားစိမ်
ရည်များကိုသာ တွေ့ရှိကြရလေ
သည်။

ထိုဖြစ်စဉ်မှာ တစ်ခါက ကြုံခဲ့ဖူး
သော ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ်
သာ ဖြစ်လေသည်။ မောင်ဖိုးအောင်

သည် ကွယ်လွန်သွားသော မိဘများ
ကို ရည်စူးပြီး ကိုးနဝင်းစေတီကို
ရွာဦးကျောင်းတွင် တည်ထားပြီး
ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းကိုလည်း
နှစ်ထပ် အုတ်ကျောင်းအဖြစ်
လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ရသေ့ကြီးဦးသိပ္ပဆိုသူမှာ ဝိဇ္ဇာ
ပိုရ် ဦးကောဝိဒဆိုသော ငါဖြစ်
ကြောင်း သင်သည် ဝိဇ္ဇာရေမှတ်
တမ်းတွင် ရေးသားထားပါလေ။
အသီးကြီးသည်မှာ ဝိဇ္ဇာတို့အသိ
နှင့် ဝိဇ္ဇာတို့၏ ဖွဲ့ခြင်းအကြောင်းသာ
ဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇာဆိုရာတွင် အယူ ခြံစင်
သော သမ္ဘာဒိဋ္ဌိစွာနှင့် အယူမှားသော
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစွာများ ရှိကြသည်။ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိ
အယူရှိသော ဝိဇ္ဇာတို့သည် ဘုရားနှင့်
သာသနာတော်ကို ဆောင့်ရှောက်ကြ
သည်။ ခြံစင်သောစိတ်ထားရှိသူကို
ကူညီသော ရှေ့ဖြစ်သည်။

အသိမရှိသော လူ့ဇာလတို့က
ထားကို ထားဟူသော သိနိုင်ကြသည်။
မဟာခြံစင်တာ ပလ္လင်ထောဇာနီက
ထုတ်ယူရသော “ဝင်္ကပိသား”
အကြောင်းကို ဉာဏ်မျက်စိမရှိသူဖြင့်
မသိကြကုန်။ စင်စစ်တွင် “အခြံခြံစင်
သော ထားကား၊ ဝင်္ကပိသား”
သာတည်း။

အထက်ပါ မှတ်တမ်းကို သတ္တ
ဗလသည် သူ၏ လျှို့ဝှက်သော
ဝိဇ္ဇာရေ မှတ်တမ်းတွင် ရေးသား
ထားခဲ့သည်ဖြစ်၍ “ဂန္ဓမာ အမြစ်မှ
ရွှေဖြစ်ခြင်း” အကြောင်းကို ဗဟု
သုတ လိုလားသူတို့ လေ့လာ သိရှိ
နိုင်ရန် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့်(ညောင်လေးပင်)

တစ်နေ့
ရွာနဲ့တော
နည်းတူ
ပိုပေသည်
ထိုသို့
နှင့်
ခင်းနှီးရသ
အားကန့်ရှိ
ခါ ပိုစိတ်
သူမ
၁၃၇၉ ခုနှစ်
၃-၂၀၁၈
ပြည်နယ်
ထူးခင်းအ
မွေရိပ်သာ
ရင်ပြင်
သံမှ နှင်
သူ့ဆန်း
သိရှိရပေ
ပုံကွင်
ရိုးတံတစ်
ရောင်အ
ထိုအကြံ
ရောင်အ
ရှိ၏။
ထို့ကြော
အစ်မယဉ်

မိဘများ
စေတီကို
ဦးထားပြီး
ကိုလည်း
င်းအဖြစ်

မှာ ၆၅၈
၁ ငါဖြစ်
ရေမှတ်
းပါလေ
ကိုအသိ
ကြောင်း
ကယု ခြင်
နားသော
။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
ဘုရားရှင်
ကျောက်ကြာ
တားရှိသူကို

ကလေးကို
ပြန်သည့်
ကင်းအနီးက
နီးသော
စီးမန့်သဖြင့်
“အတ္တိဇာတိ
ပါသော”

ကို သစ္စာ
ဂုဏ်သော
ရေးသား
အဖြစ်မှ
င်းကို ဗဟု
သုလာ သိ
သည်။

...
= = ၇
လးပင်)
= = ၁

ထူးခြားသောရောင်စုံ နှင်းဆီပန်းပင်(သို့မဟုတ်)

ချိုးတံတောင်ဆူတောညှိုးကနေ နှင်းဆီနှစ်ဆင့်ပွင့်

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင်
ကျွန်တော်သည် အများတကာ
ဆင်းတူ ဖေဘုတ်အသုံးပြုလျက်
ရှိနေသည်။

ထိုသို့ အသုံးပြုနေစဉ် ကျွန်တော်
နှင့် မောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်
ရင်းနှီးရသည့် ကချင်ပြည်နယ်၊
အေးကန်ရှိ အစ်မ ဒေါ်ယဉ်မင်းသက်
၏ ပိုစ်တစ်ခုက တက်လာသည်။

သူမ တင်ထားသည့် ပိုစ်တွင်
ဆူတော ၃ နှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်(၃၁-
၃-၂၀၁၈) စနေနေ့၌ ကချင်
ပြည်နယ်၊ ဖားကန့်မြို့နယ်၊
ထုံးခင်းအုပ်စု၊ လယ်ပြင်ကျေးရွာ၊
ဆူရိသာကျောင်းရှိ ဖန်ခါးဆောင်
ခင်ပြင်ပေါ်က ပန်းအိုးကလေး
ထဲမှ နှင်းဆီပင် တစ်ပင်သည်
ဆူးဆန်းစွာ ပွင့်ဖူးနေကြောင်း
ဆိုခဲ့ရပေသည်။

ပုံတွင် ဖော်ပြထားသော နှင်းဆီပင်သည်
ရိုးတံတစ်ချောင်းတည်းကနေ အဖြူ
ရောင်အပွင့်တစ်ပွင့်ကို ပွင့်ပြီးနောက်
ထိုအဖြူရောင် နှင်းဆီပေါ်ကနေ အဝါ
ရောင်အပွင့် တစ်ပွင့် ထပ်ပွင့်လျက်
ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည်
အစ်မယဉ်မင်းသက်ကို ရှိသေစွာ

နှင်းဆီနှစ်ထပ်မှ အထိမှ နှင်းဆီ ပွင့်လာပုံ

◆ နှင်းဆီနှစ်ထပ်မှ အထိမှ နှင်းဆီအပွားက

◆ နှင်းဆီနှစ်ထပ်မှ အထိမှ နှင်းဆီအပွားက

ခွင့်တောင်း၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြနိုင်ရန် Messengerမှ ပုံများ ပို့ပေးစေဖို့ ပြောပြခဲ့ သည်။

မကြာမီမှာပင် အစ်မက ရှုထောင့် အမျိုးမျိုးကနေသူမ ကိုယ်တိုင်ရိုက်ကူးထားသောဓာတ်ပုံများပို့ပေးလာသည်။

ကျွန်တော်သည် အစ်မယဉ်မင်းသက် ပို့ပေးလာသည့် ဓာတ်ပုံများကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ် ကြီးထဲသို့ မျှဝေတင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

အဘယ်အကြောင်းရှိသည်၊ အဘယ်အကျိုးရှိသည် ကို တပ်အပ် မပြောဆိုနိုင်သော်ငြားလည်း မြန်မာ့ရိုးရာ ဗေဒင်ပညာရပ်ကနေ ကြည့်မည်ဆိုပါက အောက်ပါ အတိုင်း လေ့လာတွေ့ရှိရသည်။ ထူးခြားသည်ကတော့ အမှန်ထူးခြားနေပေသည်။

နှင်း + ဆီ

$$၇ + ၃ = ၁၀$$

စနေဂြိုဟ်သက် = ၁၀ နှစ်

ထို့ကြောင့် နှင်းဆီ နှစ်ပွင့် ထပ်ဆင့်ပွင့်နေသဖြင့်...

၁၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

$$\text{နှင်း} + \text{ဆီ} + \text{နှင်းဆီ} = ၁၀ + ၁၀ = ၂၀$$

စုစုပေါင်း (၃၀) ရ၏။

(၃၀)ဂဏန်းသည် ဂဏန်းဗေဒင်ပညာရပ်တွင် အကောင်းဖြစ်၏။ သစ္စာတရား၊ အကြင်နာတရား၊ တိကျပြတ်သားခြင်း၊ စိတ်ဝင်စားခြင်း၊ လက်တွေ့ လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်း ဟူသည် ဂုဏ်သတ္တိများကို ပေးစွမ်း နိုင်မှု အင်အားကြီးမားလှပေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ဓမ္မရိပ်သာကျောင်းအနေဖြင့် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဘဒ္ဒန္တသုဇန၏ မေတ္တာရိပ်အောက်တွင် ဆတက်ထမ်းပိုး နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ် သို့ ဝင်ရောက်နိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ပေါ်ထွန်းလာ တော့မည် ဖြစ်ပါကြောင်း...

ဤဆောင်းပါးဖြစ်မြောက်အောင် ကူညီပေးခဲ့သော အစ်မယဉ်မင်းသက်ကို ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါသည်။

ဓမ္မော ဟေဝ ရက္ခတိ ဓမ္မစာရီ

သာထက်ဇော်(မကွေး)

သိုင်းဝညာရှင်

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ

(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း) ၏

ဘဝအတွေ့အကြုံများ

(ဒုတိယပိုင်း) [အမှတ်-၉]

ယခင်လမှ အဆက်

၁၇။ ချိုင့်ထုတ်လက်ဖူးမေး

အသင့်ပြင်။။ ၁-တွင် ညာခြေ၊
၂-တွင် ဘယ်ခြေ ခင်းထားပါ။

လှုပ်ရှားမှုအဆင့်ဆင့်

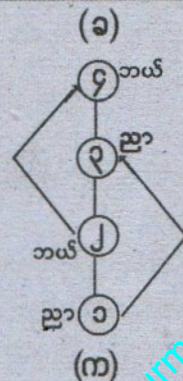
- ၁။ ၁-မှ ညာခြေကို ၃-သို့ တက်၊
ညာစားပိုင်းခုတ်။(စားကို နောက်
သို့ ရောက်အောင် ခုတ်ပါ။)
ညာဒူးညွတ်၍ ရှေ့သို့ ယှိုထားပါ။
၂။ ဘယ်စားကို ညာလက်ပေါ်မှ
ကျော်ကာ တွက်စလွယ်စားခုတ်။
၃။ ဘယ်စားကို ရှေ့သို့ ပက်ခုတ်။
၄။ ညာစားကို တွက်စားခုတ်။
၅။ ၂-မှ ဘယ်ခြေကို ၄-သို့တက်၊

- ဘယ်စားပိုင်းခုတ်။ (စားကို
နောက်သို့ ရောက်အောင်
ခုတ်ပါ။) ဘယ်ဒူးညွတ်၍ ရှေ့သို့
ယှိုထားပါ။
၆။ ညာစားကို ဘယ်လက်အပေါ်မှ
ကျော်ကာ တွက်စလွယ်စားခုတ်။
၇။ ညာစားကို ရှေ့သို့ ပက်ခုတ်။
၈။ ဘယ်စား တွက်စားခုတ်။

၁၈။ ရှေ့ပြီး-နောက်ပြီးမေး

နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညှိမှုမင်း ၁၄၇

=၂၀

ရွာရပ်တွင်
နာတရာ
လက်တွေ
ပေးစွမ်း

အနေဖြင့်
သုနေ၏
နိမိတ်
တွန်းလာ

ပေးခဲ့သော
ပါသည်။

er, 2018

www.burmeseclassic.com

ရှေ့ပိုင်းက “**ပြီးစား**” အကြောင်းကို အနည်းငယ် တင်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ ရှမ်းကြီးစားသိုင်း၏ အခြေခံ မူလစားမှာ “**ပြီးစား**” နှင့် “**ပင့်စား**” (ပင့်စလွယ်စား၊ ပက်စလွယ်စားကိုပင် “**ပင့်စား**” ဟု ခေါ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။)

ပြီးစားတစ်ချက် နောက်တွင် ပင့်စားနှစ်ချက် လိုက်သောကြောင့် “**နှစ်ချက်နောက်လိုက်စား**” ဟု ခေါ်ကြောင်း အထက်တွင် တင်ပြခဲ့ပြီးလေပြီ။

ရှမ်းကြီးစားသိုင်းတွင် “**နှစ်ချက်နောက်လိုက်စား**” (ပြီးစားတစ်ချက်၊ ပင့်စားနှစ်ချက်) ကို အိုးစည်ပိုင်းနှင့် တွဲဖက် က၊ သည့်အခါတွင် အသုံးပြုသလို “**အတိုက်စား**” အဖြစ်လည်း အသုံးပြုလေ့ ရှိပါသည်။

“**ပြီးစား**” သည် တစ်ဖက်လူ၏ တိုက်ချက်ကို ကာကွယ်ပြီး ပင့်စားနှစ်ချက်သည် တစ်ဖက်လူကို ခုခံတိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ “**ပြီးစား**” မသွားမီ “**ပက်စား**” ဖြင့် စတင် ကာကွယ်ခြင်း (သို့မဟုတ်) တိုက်ခိုက်တတ်ပါသည်။

ဥပမာ ရှေ့မှ ရန်သူကို ညာပက်စားဖြင့် စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီး စားကို ခေါင်းနောက်သို့ ပြီးစားဖြင့် ပြီးချကာ ညာပင့်စလွယ်စားဖြင့် ဆက်တိုက် တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ ရှေ့ရန်သူကို ပက်စားသွင်းလိုက်ကာ စားကို ခေါင်းနောက်သို့ ပြီးချကာ ပိုင်း

စလွယ်စား ခုတ်ခြင်းဖြင့် စတင်တိုက်ခိုက်နိုင်ပါသည်။

ပို၍မြန်ပြီး တစ်ဖက်ရန်သူ၏ (တန်ပြန်တိုက်ချက်၊ counter attack) မလုပ်နိုင်စေရန် “**စားမြန်နည်း**” မှာ တစ်ဖက်လူက ပိုင်းစလွယ်စားဖြင့် ခုတ်လိုက်သည့်အခါတွင် “**ပြီးစား**” (သို့မဟုတ်) “**ပက်စား**” ဖြင့် ခံ၍ ခေါင်းနောက်သို့ နောက်ပြီးစားဖြင့် ပြီးမသွားဘဲ ရုတ်တရက် “**မိုးစား**” ဖြင့် ခေါင်းကို ခုတ်ချလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

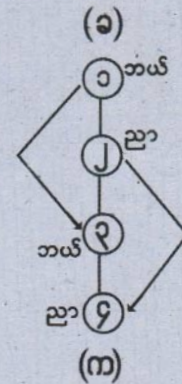
ယင်းစားချက်ကို **အယဉ်ရှိက်** (ဝါ) **အယဉ်ခုတ်** (ဝါ) **ပညာသည်ခုတ်** ဟု ခေါ်သည်။ လက်တွေ့လုပ်ကြည့်ပါ။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ခုခံတိုက်ခိုက်နိုင်သည်ဟု တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

သိုင်းပညာတွင် လက်တွေ့နှင့် သဘောတရားကို ယှဉ်တွဲလုပ်ဆောင်နိုင်မှု အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းမည် ဖြစ်သည်။

သဘောတရားများကို ဖွင့်ထုတ် တင်ပြသည့်အခါတွင် ရရှိအောင် ယူတတ်ပါစေ။

ပညာပိုင်းဆိုင်ရာ သဘောတရားများကို အပေါ်ယံကြော မဖတ်ပါနှင့်။ အတွင်းရောက်အောင် သဘောပေါက်အောင် ဆိုလိုရင်းကို နားလည်အောင် စိတ်ဝင်တစား ဖတ်ပါ။ လေ့လာပါ။

(က) ရှေ့ပြီးစား

“**ရှေ့ပြီးစား**” ဆိုသည်မှာ စားကို ခေါင်းပြီးသကဲ့သို့ (ခေါင်းအနောက်မှ အရှေ့သို့) ပြီးချလိုက်ခြင်းကို ရှေ့ပြီးစားဟု ခေါ်သည်။ ပမာအားဖြင့်...

၁-တွင် ဘယ်ခြေ၊ ၂-တွင် ညာခြေရှိခိုက် အရှေ့ဘက် (ခ-ဘက်သို့) မျက်နှာမူထားစဉ် ခ-ဘက်မှ ရန်သူက စားဖြင့် ခုတ်လိုက်လျှင်...

၁-မှ ဘယ်ခြေကို ၃-သို့ ဆုတ်၍ ညာစားကို ညာဘေးမှ နောက်သို့ လက်ပြန်ထိုးလိုက်ကာ လက်ပြန်ထိုးလိုက်သော အရှိန်ဖြင့် ညာစားကို ခေါင်းနောက်ဘက်မှ ရှေ့ဘက်သို့ ခေါင်းပြီးသလို ပြီးချလိုက်လျှင် ရန်သူမှူးခုတ်စားကို ခေါင်းရှေ့ဘက်

ဖွင့်ထုတ်
ရှိအောင်

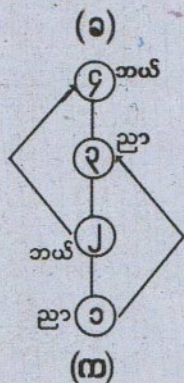
ဘတရား
တံပါနှင့်။
သဘော
လိုရင်းကို
တစား

တွင် ကန့်လန့်ခံ၍ ကာထားသကဲ့
သို့ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

ရန်သူက ဘယ်စားဖြင့် မိုးခတ်
လိုက်လျှင် ၂-မှ ညာခြေကို ၄-သို့
ဆုတ်၍ ဘယ်စားကို ဘယ်ဘေးမှ
နောက်သို့ လက်ပြန်ထိုးလိုက်ကာ
လက်ပြန်ထိုးလိုက်သော အရှိန်ဖြင့်
ဘယ်စားကို ခေါင်းနောက်ဘက်မှ
ရှေ့ဘက်သို့ ခေါင်းပြီးသလို ဖြီးချ
လိုက်လျှင်...

ရန်သူမိုးခတ်စားကို ခေါင်းရှေ့
ဘက်တွင် ကန့်လန့်ခံ၍ ကာထား
သကဲ့သို့ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

(ခ) နောက်ပြီးစား

မှာ စားကို
နောက်
ခြင်းကို
မအား

တွင် ညာ
ဘက်သို့)
မှ ရန်သူ
၍...

သို့ ဆုတ်
နောက်သို့
လက်ပြန်
ညာစား
ရှေ့ဘက်
လိုက်လျှင်
ရှေ့ဘက်

“နောက်ပြီးစား” ဆိုသည်မှာ
စားကို ခေါင်းပြီးသကဲ့သို့ (ခေါင်း
အရှေ့မှ အနောက်သို့) ဖြီးချလိုက်
ခြင်းကို “နောက်ပြီးစား” ဟု ခေါ်ပါ
သည်။

ပမာအားဖြင့် ၁-တွင် ညာခြေ၊
၂-တွင် ဘယ်ခြေရှိခိုက်၊ အရှေ့
ဘက်(ခ-ဘက်သို့) မျက်နှာမူထား
စဉ် ၁-ဘက်မှ ရန်သူက မိုးစားဖြင့်
ခတ်လိုက်လျှင် မိမိက ခြေမတက်
ဆုတ်ဘဲ စားကို မျက်နှာရှေ့မှ
ခေါင်းကိုကျော်၍ ခေါင်းပြီးသလို

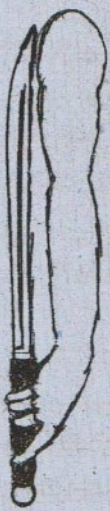
ပြီးချလိုက်လျှင် ရန်သူစားချက်ကို
ခေါင်းအပေါ်ဘက်တွင် ကန့်လန့်ခံ
၍ ကာထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေလိမ့်
မည်။

ခြေတက်၍ ခုခံမည်ဆိုလျှင် ၁-
မှ ညာခြေကို ၃-သို့ တက်ကာ
ရန်သူမိုးစားချက် (သို့မဟုတ်) ပိုင်း
စလွယ်စားချက်ကို နောက်ပြီးစားဖြင့်
ခုခံကာကွယ်လိုက်လျှင် မိမိ၏
ဦးခေါင်းပိုင်းနှင့် ဘယ်ခြမ်းကို ကာ
ထားပြီးသား ဖြစ်လိမ့်မည်။

ရန်သူ၏ မိုးစား(သို့မဟုတ်)တွက်
စလွယ်စားကို ခုခံကာကွယ်မည်
ဆိုလျှင် ၂-မှ ဘယ်ခြေကို ၄-သို့
တက်ကာ ရန်သူစားချက်ကို ဘယ်
နောက်ပြီးစားဖြင့် ခုခံကာကွယ်
လိုက်လျှင် မိမိ၏ ဦးခေါင်းပိုင်းနှင့်
ညာခြေကို ကာထားပြီးသား ဖြစ်လိမ့်
မည်။

စားကစားရာတွင် ရှေ့ပြီး
နောက်ပြီးစားကို ရောယှက် ကစား
လေ့ ရှိကြသည်။

၁၉။ လုံးဒယား ထီးကာမ

သင်တို့ “ဆီမီးခွက်” အကကို
မြင်ဖူးပေလိမ့်မည်။ လုံးဒယား
ထီးကာမ ဆိုသည်မှာ ဆီမီးခွက်
အစားစားကို လက်ပြန်ကိုင်၍
(မောင်းဝှက်ကိုင်နည်း၊ မောင်းကပ်
ကိုင်နည်း၊ စားပြန်ကိုင်နည်း၊
ယွန်းစားကိုင်နည်း၊ ကထာစား
ကိုင်နည်း) ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြပါ
သေးသည်။

စားရှည်ကို စားမြှောင်ကိုင်သကဲ့
သို့ စားဦးကို အောက်စိုက်ရာမှ
လက်ဖျံနောက်ဘက်တွင် စားဦး
ထောင်လျက် လက်ဖျံနှင့်ကပ်လျက်
ကိုင်သောနည်းပင် ဖြစ်သည်။

ယင်းအနေအထားမှ စားကို
ချိုင်းအောက်မှ ထုတ်ကာ ခေါင်း
ပေါ်မှ ကျော်ရသည်။

ဘယ်စားနှင့် ညာစားကို အပြိုင်
ပြုလုပ်ရပါသည်။ ညာစားက ချိုင်း
အောက်တွင် ရှိလျှင် ဘယ်စားက
ခေါင်းပေါ်မှာ အပြိုင်ရှိနေရသည်။
ဘယ်စားက ချိုင်းအောက်တွင်ရှိ
လျှင် ညာစားက ခေါင်းပေါ်မှာ
အပြိုင်ရှိနေရသည်။

“လုံးဒယား ထီးကာမစား” ကို
စာဖြင့် ရေးရလျှင် စာဖတ်သူ သဘော
ပေါက်မည် မဟုတ်။

ယင်းစားနည်းကို တတ်မြောက်
သော သိုင်းဆရာတစ်ယောက်
ယောက်ထံတွင် လက်တွေ့ သင်ယူ
လေ့ကျင့်ပါ။

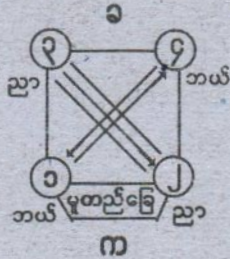
၂၀။ စုံစား

ရှမ်းကြီးစားသိုင်းတွင် စုံစားသည်
“ဟင်္သာလည်ယှက်စား” နှင့် ခေါ်
သည်။ သို့သော် စားထားရာ အနေ

နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်စွာ၏ ၁၄၉

အထားချင်း ကွာခြားသည်။

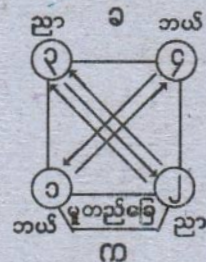
စုံစား(၄-ကွက်)၂-မျက်နှာ
(အပေါ်စလွယ်စား)
(ခြေတိုက်ဖြင့် ကစားခြင်း)

တစ်မျက်နှာပြီး၏။ က-ဘက်သို့ မျက်နှာမူလျက် အသင့်ဖြစ်နေမည်။

ယခု နံပါတ်စဉ်အတိုင်း ဆက်ကစားလျှင် မူလနေရာသို့ ပြန်ရောက်၏။ မူလနေရာသို့ ပြန်ရောက်မှ စုံစား ၂-မျက်နှာ ကစားကွက်ပြီး၏။

စုံစား(၄-ကွက်)၂-မျက်နှာ
(ဒောက်စလွယ်စား)
ခြေခွင်မြှောက်၍ ကစားခြင်း

အသင့်ပြင် ။ ။ စား ၂-လက်ကို ညာဖူးရှေ့တွင် အသွားပက်လက်ထား၍ ကိုင်ကာ၊ ၁-တွင် ဘယ်ခြေ၊ ၂-တွင် ညာခြေ (၂-ကွက် ကန့်လန့်)ခင်းထားပါ။

လှုပ်ရှားမှုအဆင့်ဆင့်

၁။ ၂-မှ ညာခြေ ၃-သို့ တက်၊ စုံစလွယ်စား (ဘယ်စားရှေ့၊ တွက်စလွယ်စား။ ညာစားနောက်၊ ပိုင်းစလွယ်စား) ခုတ်။

၂။ ညာစားရှေ့ တွက်စလွယ်စား၊ ဘယ်စားနောက်ပိုင်း စလွယ်စား ခုတ်။

၃။ ၃-မှ ညာခြေ ၂-သို့ ပြန်ဆုတ်၊ (ဘယ်စားရှေ့ တွက်စလွယ်စား။ ညာစားနောက် ပိုင်းစလွယ်စား)ခုတ်။

၄။ ၁-မှ ဘယ်ခြေ ၄-သို့တက် (ညာစားရှေ့ တွက်စလွယ်စား။ ဘယ်စားနောက် ပိုင်းစလွယ်စား)ခုတ်။

၅။ ဘယ်စားရှေ့ တွက်စလွယ်စား။ ၁၅၀ နက္ခတ္တဓမ္မရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ညာစားနောက် ပိုင်းစလွယ်စား ခုတ်။

၆။ ၄-မှ ဘယ်ခြေ ၁-သို့ပြန်ဆုတ်၊ (ညာစားရှေ့ တွက်စလွယ်စား။ ဘယ်စားနောက် ပိုင်းစလွယ်စား) ခုတ်။

၇။ ၂-မှ ညာခြေ ၃-သို့တက် စုံစလွယ်စား (ဘယ်စားရှေ့ တွက်စလွယ်စား။ ညာစားနောက် ပိုင်းစလွယ်စား)ခုတ်။

၈။ ညာစား ရှေ့တွက်စလွယ်စား၊ ဘယ်စားနောက် ပိုင်းစလွယ်စားခုတ်။

၉။ ဘယ်စားရှေ့ တွက်စလွယ်စား၊ ညာစားနောက်ပိုင်း စလွယ်စားကို နောက်ဘက် (က-ဘက်) သို့ ရောက်အောင် ဘယ်ဘက်မှ လှည့်ခုတ်။ (မျက်နှာကို က-ဘက်သို့ လှည့်ထားရမည်။)

၁၀။ ၁-မှ ဘယ်ခြေကို ၄-သို့ ဆုတ် ညာစားရှေ့ တွက်စလွယ်စား၊ ဘယ်စား ပိုင်းစလွယ်စား၊ [စုံစား အပေါ်စလွယ်စားဖြင့်

အသင့်ပြင် ။ ။ စား ၂-လက်ကို ညာဖူးရှေ့တွင် အသွားကို ဖောက်၍ ကိုင်ကာ၊ ၁-တွင် ဘယ်ခြေ၊ ၂-တွင် ညာခြေ (၂-ကွက်ကန့်လန့်) ခင်းထားပါ။

လှုပ်ရှားမှုအဆင့်ဆင့်

၁။ ၂-ရှိ ညာခြေကို ခြေခွင်မြှောက်၊ စုံစား အောက်စလွယ်၊ (ညာဘက်မှ ဘယ်ဘက်သို့) ဘယ်စားကို ရှေ့ပက်စလွယ်၊ ညာစားနောက် ပင့်စလွယ် တစ်ပြိုင်နက် ခုတ်ပါ။

၂။ ညာခြေကို ၃-တွင် ချ၍ စုံစား အောက်စလွယ် (ဘယ်ဘက်မှ ညာဘက်သို့) ညာစားရှေ့ ပက်စလွယ်၊ ဘယ်စားနောက်

www.burmeseclassic.com

ဘက်သို့
သင့်ဖြစ်စေ
တိုင်း ဆက်
ရာသို့ ပြန်
ရာသို့ ပြန်
နာကစား
မျက်နှာ
မား)
စားခြင်း
တယ်
၇
ညာ
၂-လက်က
ကို ကောက်
ခြေ ၂-တွင်
လန့်) ခင်
ဆင့်
ခြေခွင်မြှောက်
လွယ်၊ (ညာ
ဘက်သို့) ဘယ်
ယံ ညာစား
တစ်ပြိုင်နက်
ချ၍ စုံစား
ဝယ်ဘက်မှ
ညာစားရှေ့
စားနောက်

ပင့်စလွယ်) တစ်ပြိုင်နက်ခုတ်။
၃။ ဘယ်စား ညာစားကို နောက်ပြီး
စားဖြင့် ခေါင်းပေါ်တွင် မြှောက်
ထားသည့်အခါ ညာခြေကို
ခြေခွင် မြှောက်ထားပါ။
၄။ ညာခြေကို ၂-တွင်ချ။ စုံစား
အောက်စလွယ် (ညာဘက်မှ
ဘယ်ဘက်သို့) ဘယ်စားရှေ့
ပက်စလွယ်၊ ညာစားနောက်
ပင့်စလွယ် တစ်ပြိုင်နက်ခုတ်ပါ။
၅။ ၁-ရံ ဘယ်ခြေကို ခြေခွင်
မြှောက်၊ စုံစားအောက်စလွယ်၊
(ဘယ်ဘက်မှ ညာဘက်သို့)
ညာစားရှေ့ ပက်စလွယ်၊ ဘယ်
စားနောက် ပင့်စလွယ်စား
တစ်ပြိုင်နက်ခုတ်။
၆။ ဘယ်ခြေကို ၄-တွင်ချ၍ စုံစား
အောက်စလွယ် (ဘယ်စားရှေ့
ပက်စလွယ်၊ ညာစားနောက်
ပင့်စလွယ် တစ်ပြိုင်နက်ခုတ်ပါ။
၇။ ညာစား ဘယ်စားကို နောက်
ပြီးစားဖြင့် ခေါင်းပေါ်တွင်
မြှောက်ထားသည့်အခါ ဘယ်
ခြေကို ခြေခွင်မြှောက်ထားပါ။
၈။ ဘယ်ခြေကို ၁-တွင်ချ စုံစား
အောက်စလွယ် (ညာစားရှေ့
ပက်စလွယ်၊ ဘယ်စား
နောက် ပင့်စလွယ်စား။ ဘယ်
ဘက်မှ ညာဘက်သို့) ခုတ်။
၉။ ၂-ရံ ညာခြေကို ခြေခွင်မြှောက်
စုံစားအောက်စလွယ် (ညာ
ဘက်မှ ဘယ်ဘက်သို့၊ ဘယ်
စားရှေ့ ပက်စလွယ်၊ ညာစား
နောက် ပင့်စလွယ် တစ်ပြိုင်
နက်)ခုတ်ပါ။

၁၀။ ညာခြေကို ၃-တွင်ချ စုံစား
အောက်စလွယ် (ဘယ်ဘက်မှ
ညာဘက်သို့) ညာစားရှေ့
ပက်စလွယ်၊ ဘယ်စားနောက်
ပင့်စလွယ် တစ်ပြိုင်နက်ခုတ်။
၁၁။ ဘယ်စား ညာစားတို့ကို
နောက်ပြီးစားဖြင့် ခေါင်းပေါ်
တွင် မြှောက်ထားသည့်အခါ
ဘယ်ခြေကို ခြေခွင်မြှောက်
ထားပါ။
မျက်နှာကို နောက်ဘက်(က-
ဘက်သို့)ဘယ်ဘက်မှ လှည့်ကြည့်
ထားပါ။
၁၂။ ဘယ်ခြေကို ၄-တွင်ချ စုံစား
အောက်စလွယ် (ဘယ်စားရှေ့
ပက်စလွယ်၊ ညာစားနောက်
ပင့်စလွယ်- ညာဘက်မှ
ဘက်ဘယ်သို့ တစ်ပြိုင်နက်)
ခုတ်ပါ။
၁၃။ ဘယ်ဘက်မှ ညာဘက်သို့
စုံစားအောက်စလွယ် (ညာစား
ရှေ့ ပက်စလွယ်၊ ဘယ်စား
နောက် ပင့်စလွယ်)ခုတ်။
ညာဘက်သို့ ညာစားညွှတ်ထားပါ။
စုံစား(အောက်စလွယ်) ၄-ကွက်
၁-မျက်နှာ ပြီး၏။
အထက်ပါ နံပါတ်စဉ်အတိုင်း
ဆက်ကစားသွားပါက မူလနေရာသို့
ပြန်ရောက်မည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော
မည်သည့်ဒေသတွင်
နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို
လပေးဖတ်ရှုလိုပါက
စာဖတ်သူများလက်ဝယ်သို့
EXPRESSဝန်ဆောင်မှု
စနစ်ဖြင့် အမြန်ဆုံး
အရောက်
ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။

စာအုပ်ရောက်
ရွေးယူစနစ်ဖြင့်
တစ်လလျှင် ၂၈၀ဝိ / ကျပ်
(နှစ်ထောင်ရှစ်ရာကျပ်နှုန်း)
ကျသင့်ပါသည်။
လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ
အောက်ပါလိပ်စာသို့
အကြောင်းကြား
မှကြားနိုင်ပါသည်။

[မှတ်ချက် ။ လေယာဉ်ပျံနှင့်သာ ပို့
ခွင့်ရသောဒေသများသို့ ပို့ခွင့်ရလျှင်
တစ်အုပ်ကို၃၈၀ဝိ - ကျပ် ကျသင့်
မည်ဖြစ်ပါကြောင်း အသိပေးအပ်ပါ
သည်။]

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၁၀-ပထမထပ်၊
၂၉-လမ်း(အထက်)
ပန်းဆဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဗုဒ္ဓန်း
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅
၀၉-၄၄၃၂၅၇၂

www.burmeseclassic.com

လေငန်း၊လေဖြတ် ဖြစ်ခြင်း၏ အဓိက အကြောင်းအချက်မှာ ပြည့်ဝဆီများ အဆားများပြီး ကိုယ် လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းပါးမှုကြောင့်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

သို့အတွက် ဆီကို လျှော့စားခြင်း သည် မမှားသော ကာကွယ်နည်း ဖြစ်ပြီး “ဆီကိုရှောင် အိုတောင် မဆင်းရဲ”ဟု မှတ်ယူသင့်ပါသည်။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ခြင်းသည် တင်ကြံ ကာကွယ်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

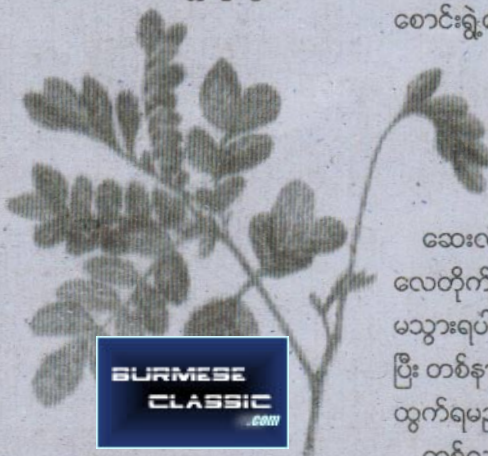
လေငန်းဖမ်း၊ လေဖြတ်ဖြစ်လျှင် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်း အင်္ဂါ တစ်ခုခုစောင်းရွဲခြင်း၊မျက်နှာစောင်းရွဲ သွားခြင်းများ အချို့ ကြုံရတတ်၊ ဖြစ်ရတတ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ လေငန်း၊လေဖြတ် ဖြစ်၍ စောင်းရွဲခြင်းကုထုံးကို နတ်မောက်မြို့နယ်၊ စည်သာရွာ မှ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးပေါက်စနှင့် မကွေးမြို့နယ်၊ ညောင်ပင်သာမှ တိုင်းရင်းဆေး ဆရာကြီး ဦးညွန့်ဟန်တို့ထံမှ လေ့လာ မေးမြန်း မှတ်သား ထားသည်များ ပေါင်းစပ်၍ ဗဟုသုတ မှတ်ဖွယ် စာစီပြု ရေးသားတင်ပြလိုပါသည်။

အရွက်စားရသော မြန်မာ ကုက္ကိုပင် (တချို့လည်း အညာ ကုက္ကိုဟု ခေါ်သည်)မှ အခေါက် ကို ခွာယူပြီး နှပ်နှပ်စဉ်းကာ နေရိပ်တွင် သူ့သဘာဝအလျောက် ခြောက်သွေ့ပါစေ။ ခြောက်သွေ့ပြီ ဆိုမှ ပေါင်ဒါသားကျအောင်၊ မှန်ညက်အောင်ပြုပြီး ဖန်ဘူး ၁၅၂ နံရံထူရောင်ခြည်မပူရင်း

လေငန်း လေဖြတ်

စောင်းရွဲကုထုံး

နှင့်ဆောင် သိမ်းထားရပါမည်။ အထက်ပါ ကုက္ကိုခေါက်အမှုန့် တစ်ပဲသားကို ထောပတ် သုံးကျပ် သားနှင့် ကြေးဖွန်းကြီးကြီးတွင် ထည့်၍ အနည်းငယ် ပူနွေး အောင် ပြု၍ လျက်ပါ။

တစ်လခန့် မှီပေးရမည်ဖြစ်ပြီး ထမင်းဟင်း အစာမစားရ။ အစာ ဖြတ်ထားရမည်။ လူနာမှာ မခံမရပ်နိုင်အောင် ပူလောင်လျှင် ပျားရည်ကို ရေနုငံချက်ပြီး သောက် ရမည်။ ခိုသားကို မဆလာထည့်၍ ကြော်ကျွေးပေးပါ။

စောင်းရွဲနေခြင်းအတွက် ကုက္ကို

စေ့ကို ဆီကြွတ်ပါ။ သို့မဟုတ် ကုက္ကိုပွဉ်းပါးကို ဆီချက်ပါ။ ဆီချက်ပုံမှာ...

ကုက္ကိုပွဉ်းပါး အရွက် အခေါက် အပြစ် အပွင့် အသီးစိုကို ဆတူယူ၍ ရေဖြင့် လေးခွက် တစ်ခွက်တင်ကျန်အောင် ပြတ်ပါ။ ထိုပြတ်ရည်ကို စစ်ယူပြီး နှမ်းဆီ (ပြတ်ရည်၏တစ်ဝက်)ထည့်၍ ရေနန့် သည်အထိ ချက်ပါ။

အထက်ပါဆီဖြင့် လူနာကို လေ မတိုးနိုင်သောနေရာတွင် နေစေပြီး စောင်းရွဲသော အစိတ်အပိုင်းကို ဆီစိမ့်ဝင်အောင်

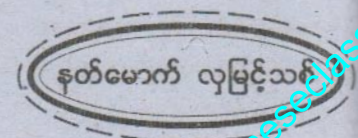
ဖိပွတ်ဆွဲလိမ်းပေးပြီး ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆွဲတည့်သွားပါ။

ဆေးလိမ်းပြီးလျှင် လူနာကို လေတိုက်ရာတွင် လုံးဝမထားရ။ မသွားရပါ။ အနည်းဆုံး ဆေးလိမ်း ပြီး တစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီခန့်ရှိမှ အပြင် ထွက်ရမည်။

တစ်လ၊နှစ်လခန့် ဂရုစိုက် ကုသ ပေးလျှင် ကောင်းစွာ လမ်းလျှောက် နိုင်ပြီး စောင်းရွဲနေသည်များ ပြန် လည် တည့်သွားပါစည်။

ရှေးမြန်မာ တိုင်းရင်းဆေး ဆရာကြီး ဦးပေါက်စနှင့် ဦးညွန့်ဟန် တို့ ရှေးအစဉ်အဆက် အသုံးပြုခဲ့ သော ပညာများဖြစ်ပြီး တိမ်ကော ပပျောက်မှု မရှိစေရန် တင်ပြအပ်ပါ သည်။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

အ
'လာ
ောင်ဆ
ောင်ဆ
ရောက်
ဟန်က
ောင်သ
ရောက်လ
ကြတယ်
ဆွေရငေ
'ဟုတ်
ကနေ မန
တာပါ။ သ
ဒီပြီးလို ဦ
တာ ဒီကို
ဦးသိန်း
အတော်မ
စိတ်ပူနေ
ထူထူထေ
မာ ငေ
'အေးက
နာတာ
ကလေးရ
ဆည်းလာ
သောက်ပြ
ောင်သန်
အပေးကြ
နတ်မ
ဆေးသော်
အပူရှိက
E20A. S

စီးပွားလည်းပျက် အသက်ဆုံးမှု

အလုံးစုံကင်းပျောက်ဝေဖို့

အံ့ဩဖွယ်

‘လာကြပါဗျာ၊ ကိုဟိန်းအောင်နဲ့ မောင်ဆန်းလင်းတို့ ထိုင်ကြဟေ့။ မောင်ဆန်းလင်းက ဘယ်တုန်းက ရောက်နေတာလဲကွ။’

ဟန်ကျသကွာ... ရေစကြိုက မောင်သန်းစိုးလဲ အစောလေးကပဲ ရောက်လာလို့- စကားထိုင်ပြောနေ တယ်လေ။ ဆွေမျိုးစု စုံစုံလင်လင် ဆွေရတော့ ဝမ်းသာတယ်ကွာ’

‘ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော်လဲ မြိုင် ကနေ မနက်စောစောပဲ ထွက်လာ တာပါ။ သမီးကို အဆောင်မှာ ထား ပြီးလို့ ဦးဟိန်းအောင်ကို ဝင်ခေါ် တာ ဒီကို လာခဲ့ကြတာပါ။’

ဦးသိန်း နေမကောင်းဘူးကြားလို့ အတော်များ ဖြစ်နေသလားဆိုပြီး စိတ်ပူနေခဲ့တာပါ ခင်ဗျ။ အခုတော့ ဆုထူထောင်ထောင် ကျန်းကျန်း မော တွေ့ရလို့ စိတ်အေးရပါပြီ’

‘အေးကွာ အထူးအထွေဖျားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အသက် လေးရလာတော့ ခံနိုင်ရည်အား မည်းလာလို့ အာဂန္တု အဖျားလေး ဆောက်ဖြစ်တာပါလေ။ အခုတော့ မောင်သန်းစိုးတို့လင်မယားက ကုသ ပေးကြလို့ နေကောင်း ကျန်းမာ တာ’

နက်ခင်း (၉)နာရီကျော်သာရှိ သောသော်လည်း ပခုက္ကူမြို့၏ အချိန်က အတော်အတန် ပြင်း

လျက် ရှိပေပြီ။ ဗုဒ္ဓကုန်းရပ်ရှိ ဦးမောင်သိန်း၏ အိမ်ဂေဟာတွင် ညီအစ်ကိုတော်လေးဦးတို့ ဆုံတွေ့ နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

‘အေးဗျာ... ဒီနှစ်ထဲမှာ ရာသီ ဥတုကလဲ ပြင်းတာကြောင့် ဦးမောင် သိန်း မကြာခဏဆိုသလို ဖျားနေ တာ တွေ့ရတယ်ဗျ။ ဆောင်းကာလ တုန်းကလဲ အေးချက်က ကမ်းကုန် ပါပဲ။’

အခုလို ဆောင်းအကုန် နွေအကူး မှာတောင် အပူချိန်က (၃၈)စင်တီ ဂရိတ် ရောက်နေတော့ ကျွန်တော် တို့လို အသက်(၆၀)ကျော် (၇၀)တမ်း သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ ကျန်းမာရေး ကို အထူး ဂရုစိုက်ကြရမှာပဲဗျ’ အသက် (၆၈)နှစ်အရွယ်၊ တစ်ကြိမ်မျှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်

ဖျားနာမှုမရှိသည့် ဦးဟိန်းအောင်က ရာသီဥတုကို နှိုင်းချိန်ကာ ပြောလာ ခဲ့သည်။

‘အေးဗျ ကျုပ်အသက်လဲ (၇၀) ကျော်ပြီဆိုတော့ သွားလာနေထိုင် တာကအစ လေးလံ ထိုင်းမှိုင်းလာ တယ်လေ။ အစားအသောက်၊ အနေအထိုင်ကို အထူးဆင်ခြင်နိုင်မှ တော်ကာကျတာပ။’

မောင်သန်းစိုးနဲ့ မောင်ဆန်းလင်း တို့လဲ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ကြ ကွ။ မင်းတို့က အသက်(၄၀)ကျော် သာရှိသေးတာဆိုပြီး ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြနဲ့နော်။ အသက်ကို ဉာဏ် စောင့်တယ်လို့ ဆိုထားတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးသိန်းခင်ဗျား... အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်တယ် ဆိုတာမို့ အခုလို လူကြီးတွေနဲ့ ဆုံတုန်း သိလိုတာများ မေးပါရစေ နော်။’

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလေ့ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ အသက်ရှည် ကျန်းမာစေဖို့ နည်းလမ်းများရှိသလို စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်သုဉ်း အသက်ပါ ဆုံးရှုံးစေနိုင်မယ့် အခြေအနေများကို ရောက်ရှိစေနိုင်တဲ့ အချိန်အခါများကို ကြိုတင်သိရှိ ရှောင်ရှားနိုင်ဖို့ အနေ အထားတွေ ရှိမရှိ ရှင်းပြပါဦး ခင်ဗျ’

မောင်သန်းစိုးက မေးလာတော့ လူကြီးနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ပြိုင်တူကြည့်မိကြ သည်။ စကားသွက်သည့် ဦးဟိန်း အောင်က...

‘ကဲ...ဦးမောင်သိန်းကပဲ လူ လတ်ပိုင်းအရွယ် အသိမကြွယ်သေး တဲ့ လူမိုက်နှစ်ယောက်ကို ခင်ဗျား သိထားသမျှ ရှင်းပြလိုက်ပါဦးဗျာ’ ဟု အစထောင်ပေးခဲ့သည်။

ဦးမောင်သိန်းက ရေခွေးကြမ်း တစ်ခွက်သောက်၍ ချောင်း တစ်ချက်ဟန်ကာ စကားကို စခဲ့ပါ သည်။

‘တို့ဗျား မြန်မာမှုနယ်ပယ်မှာ စီးပွားပျက် အသက်ဆုံးစေနိုင်တဲ့ အချိန်အခါမျိုးတွေကို ကြိုတင်သိရှိ နိုင်တဲ့ လောကီရေးရာ ဗေဒင်ကိန်း ခန်းတွေ ရှိခဲ့တာပဲလေ။

ဦးသိန်း သိထားတဲ့ တွက်ချက် နည်းလေးတစ်ခု ရှိတယ်ကွ။ ရှေး လူကြီးသူမတွေ လက်ဆင့်ကမ်း ထားခဲ့တာပေါ့။ မှတ်သားလို့ လွယ် အောင် လင်္ကာလေးနဲ့ စီစဉ်ထားခဲ့ ကြတယ်။ ကဲ...မင်းတို့ မှတ်နိုင် လောက်အောင် ပြောပြမယ်နော်။

စီးပွားပြုန်း အသက်ဆုံးနိုင်တဲ့ အချိန် သက်ကိုတည်ထား ရောဠာမွေးနံ့ မြောက်ရန်သုံးဖြစ် ရလဒ်ပေါင်းခြင်းကိုနှင့် ကျင်းစား အကြွင်းကားရ သည့်နှင့် ခြောက် ကျောက်လေငြား စီးပွားလည်း ပြုန်း အသက်ဆုံးတတ်၊ မှတ်ကြပါလေ သဟာဆွေ။

တွက်ချက်ပုံကတော့ကွာ... သက်ဆိုင်သူရဲ့ ဂျောက်ရှိဆဲ

၁၅၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြေဩဇာမဂ္ဂဇင်း

အသက်ကိုတည်၊ မွေးနံ့ပြုသက်နဲ့ ယင်း၊ သံကဏ္ဍနဲ့ မြောက်၊ ရတနာရပ် ကို ကိုးကနန်းနဲ့ စားရမယ်တဲ့ဗျား။

စားလို့ရတဲ့ ရလဒ်ကို မယူဘဲ အကြွင်းဂဏန်းဟာ သုည(၀)နဲ့ ခြောက်(၆)ရမယ်ဆိုတော့ အဲဒီနှစ် ဟာ သက်ဆိုင်သူအတွက် ကံဆိုးတဲ့ နှစ်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် စီးပွားပျက် အသက်ဆုံးတတ်တဲ့နှစ်လို့ ဆိုထား တာပေါ့ကွယ်။

ကဲ... နမူနာတွက်ကြည့်ကြရ အောင်နော်။ ဦးသိန်းကိုပဲ တွက် ကြည့်စို့...

အခုရောက်သက်က (၇၁)နှစ်၊ ကြာသပတေးသား မောင်သိန်းမို့ မွေးနံ့ပြုဟ်သက်က (၁၉)။ အဲဒီနှစ်ခု ကို ပေါင်းတော့ (၉၀)ရတယ်။ တစ်ခါ (၃)နဲ့မြှောက်တော့ (၂၇၀)ရတာမို့ (၉)နဲ့စားရင် အကြွင်းက သုည(၀) ရတာကြောင့် ကျန်းမာရေးညံ့တဲ့ နှစ်ပေါ့ကွာ။

စီးပွားရေးတော့ ပင်စင်စားဖြစ်လို့ ဘာမှ ပျက်သုဉ်းစရာ မရှိပါဘူး။ ဒီနှစ်ထဲမှာ ချူချာနိုင်တာကို ကြိုတင် သိထားလို့ ဆင်ခြင်နေထိုင်ခဲ့ပေမယ့် အဖျားခတ်တာကြောင့် မကြာခဏ နာမကျန်း ဖြစ်ရတာပါပဲကွာ’

ဦးမောင်သိန်းက သူ၏ အနေ အထားကို ဥပမာပေးကာ ကိုယ်တွေ့ လင်္ကာလေး၏ မှန်ကန်မှုကို သက်

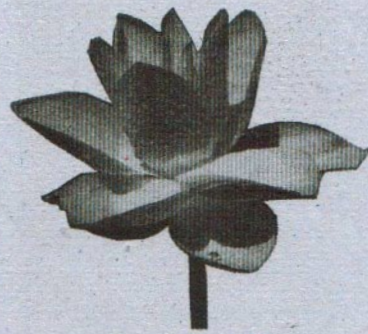
သေပြပေးခဲ့သည်။ ‘မင်းတို့ ဦးသိန်းရဲ့ အတွေ့အကြုံ ကို ရှင်းပြပြီးတဲ့နောက် ဒီတစ်ခါ ဦးဟိန်းအောင်ရဲ့ အလှည့်ပေါ့ကွာ။ ဒါကလဲ ရှေးထုံးစဉ်လာ မှတ်သား နာယူလာခဲ့တဲ့ “သက်ပုန်းအရပ်၊ မသွားအပ်၊ သိမှတ်ပါလေ၊ ဖိစိန် ခြွေတတ်” ဆိုတဲ့ လင်္ကာလေး အကြောင်းပဲကွ။

အဓိက ဆိုချင်တာကတော့ အသက်အန္တရာယ်ရှိလို့ မသွားသင့် တဲ့ အရပ်ကို ပြောတာပေါ့။ မင်းတို့ နားလည်အောင် “သက်ပုန်း” ဆိုတာကို အရင်ရှင်းပြမယ်နော်။ “သက်ပုန်း” ဆိုတာက သက်ဆိုင် သူ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ မွေးနံ့ဂဏန်းထဲကနေ (၁)ကိုနုတ်ပြီး ရောက်ဆဲ အသက် နဲ့ပေါင်း၊ ပေါင်းလို့ရလဒ်ဂဏန်းကို ခုနစ်(၇)နဲ့စား၊ နောက် ရလာတဲ့ အကြွင်းဂဏန်းကို “သက်ပုန်း” လို့ ခေါ်တာပါပဲ။

ဥပမာအားဖြင့်ကွာ အခုနက နမူနာပြခဲ့တဲ့ ဦးမောင်သိန်းကိုပဲ တွက်ကြည့်ကြရအောင်နော်။ သူက ကြာသပတေးသားဆိုတော့ မွေးနံ့ ဂဏန်းက (၅)ဖြစ်လို့ (၁)ကို နုတ်ရင် (၄)ကျန်မယ်။

သူ့ရဲ့ ရောက်ဆဲအသက် (၇၁)နဲ့ ပေါင်းရင် ရလဒ်(၇၅)ရမယ်ကွာ။

ဒါကို (၇)နဲ့စားရင် အကြွင်းက (၅)ရတယ် မဟုတ်လား။ ဒီတော့ အဲနှစ်မှာ ဦးမောင်သိန်းရဲ့ သက်ပုန်း ဂဏန်းဟာ (၅)ဖြစ်တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကြာသပတေးသား ဖြစ်တာပေါ့။

ဒါကြောင့် ဦးမောင်သိန်းအနေနဲ့ ဒီနှစ်ထဲမှာ မွေးနံ “ကြာသပတေး” အစ သက်ပုန်းဖြစ်တဲ့ “ကြာသပတေး” အဆုံးရှိတဲ့ မြို့ရွာဒေသ၊ အရပ်တွေကို အန္တရာယ်ရှိတဲ့ အရပ်တွေမို့ “မသွားမလာအပ်ဘူး” လို့ နှုတ်ကြရမယ်ကွ။

အဲဒီအရပ်တွေကတော့ ဥပမာ “မြောင်းမြ”၊ “ပြင်ဦးလွင်၊ “မော်လမြိုင်”၊ “မြိုင်မြို့” စတဲ့ မြို့ရွာဒေသတွေကို မသွားမလာဖို့ လိုမှာပေါ့။ ကဲ...ဦးမောင်သိန်းလဲ နှုတ်ထားပါဗျား

‘ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဆိုရင်ကော ဒီနှစ်ထဲမှာ ဘယ်အရပ်ဒေသတွေကို သွားရင် အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရတယ်ဆိုတာ တွက်ပေးပါဦးခင်ဗျ’

မွေးနံ သက်ပုန်းအကြောင်း ရှင်းပြနေသူ ဦးဟိန်းအောင် စကားအဆုံးတွင် ခရီးမကြာခဏ တွက်တတ်သော မောင်သန်းစိုးက အမေးကောင်းဆိုခဲ့သည်။

‘ဒါက လွယ်ပါတယ်ကွာ။ အခုရောက်ဆဲ မင်းရဲ့ အသက်ရယ်၊ မွေးနေ့ရယ် သိရင် ခပြီလေ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်က သောကြာသား၊ အသက်က (၄၇) နှစ်ပါ ခင်ဗျ’

‘သောကြာရဲ့ မွေးနံဂဏန်းက (၆)ကွာ၊ (၁)ကို နှုတ်တော့ (၅)ရမယ်၊ အသက်က (၄၇)ကိုပေါင်းဆော့ ပေါင်းခြင်းရလဒ် (၅၂) ဖြစ်တာကြောင့် ဒါကို (၇)နဲ့စားရင် အကြောင်း (၇)ရတယ်နော်။

အေး...ဒီနှစ်ထဲမှာ မောင်သန်းစိုးအနေနဲ့ မွေးနံဂဏန်း (၆) အစ သက်ပုန်းဂဏန်း

(၃)အဆုံးရတဲ့ အင်္ဂါနံအရပ်ဒေသတွေကို သွားလာခြင်းက ရှောင်ရမယ်၊ ဥပမာ သောကြာနံအစ၊ အင်္ဂါနံဆိုတဲ့ “သာစည်”၊ “သုံးဆယ်”၊ “ဟံစား” စတဲ့ အရပ်ဒေသ မြို့ရွာတွေ မသွားမလာဖို့ လိုမယ်ကွ’

‘မှတ်သားလောက်ပါတယ် ခင်ဗျာ။

နှစ်စဉ်လဲ ဂရုတစိုက် တွက်ချက် စိစစ် ရှောင်ရှားသွားပါမယ် ခင်ဗျာ။ ကျေးဇူးလဲတင်ပါတယ် ဦးဟိန်းအောင်ရယ်’

‘အခုဆိုရင် စီးပွားပျက်၊ အသက်ဆုံးတတ်တဲ့ အချိန်အခါတွေရယ်၊ အသက်အန္တရာယ် ရှိတတ်လို့ မသွားအပ်တဲ့ အရပ်ဒေသတွေရယ် အကြောင်း သိရပါပြီခင်ဗျာ။

အကယ်၍ မဖြစ်မနေ လုပ်ကိုင်သွားလာ ဆောင်ရွက်ရန်များရှိလာမယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုများ လုပ်ဆောင်လို့ ရနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အဆောင်ကောင်းတွေ၊ ယတြာတွေ ရှိမယ်ဆိုရင်လဲ ရှင်းပြပေးပါဦးနော်’

ဦးဟိန်းအောင်နှင့် မောင်သန်းစိုးတို့၏ အတိုင်အဖောက် ဆွေးနွေးမှုကို နားထောင်ရင်း မောင်ဆန်းလင်းက သူသိလိုသည်ကို မေးမြန်းခဲ့သည်။

‘ကဲ...လုပ်ဗျာ၊ ဦးမောင်သိန်းက တရားသမားဆိုတော့ ဘုရားယတြာ

လေးများရှိရင် ချီးမြှင့်လိုက်ပါဦးဗျာ’

စကားလည်းပြော၊ တွက်ချက်ရှင်းပြရသဖြင့် မောသွားဟန်ဖြင့် လက်ဖက်သုပ်တစ်ဖွန်းစား၊ ရေခဲခွေးကြမ်းသောက်ကာ ဦးဟိန်းအောင်က တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

‘ရုတ်တရက် အသက်ခန္ဓာ မပျက်စီးဖို့ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းစေဖို့ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ရှိခိုးပူဇော်တဲ့ အစွမ်းထက် ဂါထာတော်တွေက ကျုပ်ရဲ့ အားကိုးရာ အဆောင်ယတြာတွေပါပဲ။

အဓိက ရွတ်ပွားတာက “သက်တော်မြဲ၊ သက်တော်ရှည်၊ သက်တော်တည်” ဆိုတဲ့ ဂါထာတွေကို အမြဲ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့တယ်လေ။

မောင်ရင်တို့လဲ အမြဲ ရွတ်ပွားကြပါလို့ တိုက်တွန်းပါရစေ။ (ဂါထာများ အပြည့်အစုံကို ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ အထူးထုတ်တွင် “မြဲစေ၊ ရှည်စေ၊ တည်စေ ထူးမြတ်သည့် ဂါထာတွေ” ဆောင်းပါးဖြင့် ဖော်ပြပြီးဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ)’

အဲဒီဂါထာတွေအပြင် စီးပွားတက်၊ အန္တရာယ်ကင်းစေဖို့ အမြဲ ရွတ်ဆိုပူဇော်တဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကိုလဲ ပြောပြဦးမယ်ကွယ့်။

အန္တရာယ်ကင်း ကျက်သရေဖြာ
မင်္ဂလာဂါထာတော်

၁။ အနေကသတာ သဗ္ဗုဒ္ဓါ ဥပန္နာ ဘယနာသကာ၊ မယသီသေ ပဟိဋ္ဌန္တ၊ ရက္ခန္တိစာ မယံသဒါ။

၂။ သုခိဟံ သတံဓမ္မာ၊ ဟိဋ္ဌန္တ ပဒေသယ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၅

အမေ့ တေ ပါလယန္တ၊ သုခံ ဒေန္တ ယံ သဒါ။

၃။ သမ္ပဒါနံ အရဟန္တာ၊ တေဝေန္တာ တတော တတော၊ တေမံ အံသေ ပတိဋ္ဌန္တ ပါလယန္တ ယမံသဒါ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

၁။ သမ္ပဒါ = သမ်ဗုတ်စာ

ဥပဇ္ဈာ = အုပန်နာ

ပတိဋ္ဌန္တ = ပတိတ်ထန်တု

ရက္ခန္တ = ရက်ခန်တု

၂။ သတံဓမ္မာ = သတံဓမ်မာ

အမေ့ = အန်မေ့

တေ = အေတေ

ပါလယန္တ = ပါလယန်တု

ဒေန္တ = ဒင်တု

၃။ သမ္ပဒါ = သမ်ဗုတ်စာ

အရဟန္တာ = အရဟန်တော

တေဝေန္တာ = တေဝေန်တော

ပါလယန္တ = ပါလယန်တု

အနက်

၁။ အနေကသတာ၊ အရာ၊မက များလှစွာကုန်သော။ ဘယ နာသကာ၊ ဘေးရန်အပေါင်း ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။

သမ္ပဒါ၊ သစ္စာလေးပါး တရား သိမြင် ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဥပဇ္ဈာ၊ ပွင့်တော်မူကြလေကုန် ပြီ။ တေ=သမ္ပဒါ၊ ထိုဘုရားရှင် အပေါင်းတို့သည်။

မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်အင်္ဂါ၌။ ပတိဋ္ဌန္တ၊ သီတင်းသုံး တည်နေ တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။ မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သဒါ၊ နေ့ရောညပါ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခန္တ၊ အန္တရာယ်

၁၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကင်းပျောက်အောင် စောင့်ရှောက် တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

၂။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာ အမျိုးမျိုးကို တိုးပွားအောင် ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်သော။ သတံ၊ ဘုရားအစ ရှိသော သူတော်ကောင်းအပေါင်း တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တရားတော်တို့ သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဟဒယေ၊ မနောဝိညာဉ်စိတ် အစဉ်၏ တည်ရာသတ်မှတ် နှလုံးဓာတ်၌။ တိဋ္ဌန္တ၊ တည် ပါစေကုန်သတည်း။

မမံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ သုခံ၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အဖြာဖြာကို။ ဒေန္တ၊ ပေးသနား တော်မူပါစေကုန်သတည်း။

၃။ တေဝေန္တာ၊ ကြီးသော တန်ခိုး ရှိတော်မူကြကုန်သော။ သမ္ပဒါနံ၊ သစ္စာလေးပါး တရား သိမြင် ဘုရားရှင်တို့၏။ အရဟန္တာ၊ သားတော် အစစ်အမှန် ဖြစ်ကြ ကုန်သော ရဟန္တာသခင် အရှင် မြတ်တို့သည်။ တတော တတော၊ ထိုထို အရပ်မျက်နှာတို့ ၌။ (သန္တိ၊ ရှိတော်မူကြကုန်၏။)

တေ၊ ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ သည်။ မံ=မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။

အံသေ၊ ပရုံးထက်၌။ ပတိဋ္ဌန္တ၊ တည်ပါစေကုန်သတည်း။ မမံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလယန္တ၊ စောင့်ရှောက်ပါစေကုန် သတည်း။

ဒီဂါထာအကြောင်း ပြောရရင် တော့ စစ်ကိုင်းမြို့က ကောင်းမှုတော် ဘုရားကြီးရဲ့ ဒါယကာဖြစ်သော သာလွန်မင်းတရားကြီးရဲ့ မင်းဆရာ ဖြစ်တော်မူတဲ့ “တောင်ဖီလာ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တမုနိ ယောသ” အရှင်မြတ် နေထွက် နေ့လည်၊ နေဝင် နေ့စဉ်ပုံမှန် သုံးကြိမ်တိုင် ရွတ်ဆိုပူဇော်ခဲ့တဲ့ ဂါထာတော်ကြီးပါပဲ။

ရတနာသုံးပါးရဲ့ အစောင့် အရှောက်ကို ခံယူသစ္စာပြ ဆုတောင်း တဲ့ ဂါထာတော်မြတ်ဖြစ်တာမို့ “ဘေးကင်းရန်ကွာ စည်းစိမ် တိုးပြီး လောကီလောကုတ် ကျက် သရေ အဖြာဖြာတိုးစေ” မှာ အမှန် မလွဲပါဘူးလို့ ကိုယ်တွေ့ယှဉ်ပြီး ပြောလိုက်ပါရစေချား

ဦးမောင်သိန်းက တောင်ဖီလာ ဆရာတော်ကြီး နေ့စဉ် သုံးကြိမ်တိုင် ရွတ်ပွားပူဇော်တော်မူသည့် မင်္ဂလာ ဂါထာကို ရွတ်ဆို ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။ ‘ဪ... ဒါကြောင့်လဲ ဦးသိန်း မှာ ကံကြွေး၊ ကံကြွင်း၊ မကောင်းကံ တွေ ပျောက်ပျက်ပြီး အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းနေတာကို ယုံကြည်လက်ခံ သွားပါပြီ ခင်ဗျာ။ ဦးဟိန်းအောင်က ရော ကျွန်တော်တို့ နှောင်းလူတွေ သိမှတ်ဖို့ ရတနာသုံးပါးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ဂါထာများ ရှိပါရင်လဲ ထပ်ဆင့်

www.burmeseclassic.com

ပတ်ပြန်
မမံ
ခါဝပ်သိမ်း
က်ပါစေကုန်
ပြောရရင်
တမ်းမှုတော်
တဖြစ်သော
မင်းဆရာ
တင်ဖိလာ
တန္တုမုနီ
နေထွက်
နေ့စဉ်ပုံမှန်
ပူဇော်ခဲ့တဲ့
အစောင့်
ဆုတောင်း
ဖြစ်တာနဲ့
စည်းစိမ်
ဂုဏ်ကျက်
မှာအနီ
တွေယှဉ်
တင်ဖိလာ
နဲ့ကြွေတိုက်
ညှိမင်လာ
နဲ့ခါသည်
လဲဦးသိမ်း
ကောင်းက
ရာယ်ကင်း
ညည်လက်ခံ
အောင်ထ
င်းလူထွေ
နဲ့ဆိုင်ထ
ထပ်ဆင်

ရှင်းပြ ချီးမြှင့်ပါဦးနော်
မောင်ဆန်းလင်းက စိတ်အား
ထက်သန်စွာ တောင်းဆိုခဲ့ပြန်သည်။
'အေးကွာ... ပြောရတာပေါ့
အခုနက တွက်ချက်ပြခဲ့တဲ့ "မွေးနံ
သက်ပုန်း" အရ အသက်အန္တရာယ်
ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ အရပ်ဒေသကို ရှောင်
ကြဉ်ဖို့ ပြောခဲ့တယ်နော်။ မဖြစ်မနေ
သွားရမယ်ဆိုရင်တော့ ဘုရားရှင်းရဲ့
တန်ခိုးတော်ကို ဖော်ကျူးသော
ပြုထားတဲ့ "ဘဂဝါက္ကန္တော
ဂါထာ" ကို အမြဲရွတ်ဆိုပြီးမှ သွား
ရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့။
ဘုရားရှင်းရဲ့ တန်ခိုးဂုဏ်တော်
တွေကို ဘယ်သူက တားဆီးနိုင်မှာ
လဲကွယ်။ အေးချမ်းသာယာ ပြီး
မြောက် အောင်မြင်စွာ သွားလာ
ဆောင်ရွက်နိုင်မှာ မလွဲပါဘူး။ ဒီ
ဂါထာက အထူး လူသိများတဲ့ ဂါထာ
တော်ကြီးပါ။ မင်းတို့ သိရှိရပြီး
ဖြစ်မယ် ထင်ပါတယ်လေ။ ကဲ...
ရွတ်ပွားပူဇော်ပေးပါမယ်ဗျား။

က္ကန္တောနဝဏ္ဏံ ဂါထာတော်

၁။ ဘဂဝါ က္ကန္တော၊ သာသပ ဂဗ္ဘပိ၊
က္ကတော စိတော၊ စက်မတိ။
၂။ ဘဂဝါ က္ကန္တော၊ စက္ကဝါဠိ၊ ဣပ္ပိ၊
ကာယေန ဆာဒယိ။
၃။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သိဒ္ဓိမေ ယေမင်္ဂလံ၊
အာယုမေ သုခဓမ္မနံ။
ဆက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
၁။ က္ကန္တော = အိတ်ဆန်တော
ဂဗ္ဘပိ = ဂပ်ဘောပိ
က္ကတော = အိတော
စက်မတိ = စင်ကမတိ

၂။ စက္ကဝါဠိ = စက်ကဝါလံ
ဂဗ္ဘပိ = ဂပ်ဘမိပိ
၃။ ဧတေန = အေတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန = သစ်စဝစ်ဇေန
သိဒ္ဓိမေ = သိတ်မိမေ
ယေမင်္ဂလံ = ယေမင်ဂလံ
သုခဓမ္မနံ = သုခဝတ်တန်
အာနက်

၁။ ဘဂဝါ။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ က္ကန္တော၊ အလိုရှိတော်မူ
သည်ရှိသော်။ သာသပ ဂဗ္ဘပိ၊
မုန်ညင်းစေ့၏ အတွင်း၌သော်
လည်း။ က္ကတော စိတော၊ ဤမှ
ထိုမှ။ စက်မတိ၊ လူးလာတုံ
ခေါက် စကြိုလျှောက်နိုင်၏။

၂။ ဘဂဝါ။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ က္ကန္တော၊ အလို
ရှိတော်မူသည်ရှိသော်။ စက္ကဝါဠိ
ဂဗ္ဘပိ၊ စကြဝဠာတိုက်တစ်သောင်း
ကိုသော်လည်း။ ကာယေန၊
ကိုယ်တော်ဖြင့်။ ဆာဒယိ၊ ဖုံး
အုပ်တော်မူနိုင်၏။

၃။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤမှန်
သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ယေမင်္ဂလံ၊
အောင်မြင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။
သိဒ္ဓိ၊ ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာယု၊
အသက်သည်။ သုခဓမ္မနံ၊
ချမ်းသာစွာ ရှည်ကြာပါစေ
သတည်း။

ကြိုဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ

မဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး
ဦးသီဟ(သာသနဓမ္မောစရိယ)မှ ပြန်
ဆိုပေးပါသည်။]

ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက်
မှာ တည်ရှိတော်မူတဲ့ "ဆုတောင်း
ပြည့် ပတ္တမြားမျက်ရှင် မြတ်စွာ
ဘုရား" ဆင်းတုတော်ရဲ့ စမ္မူဇာန်မှာ
ရေးထိုးပူဇော်ထားတဲ့ ဂါထာတော်
ပါပဲ

'နဝဏ္ဏံဂါထာလို့ ခေါ်ရတဲ့
အကြောင်းလဲ ရှင်းပြပါဦး ခင်ဗျ'
'နဝဏ္ဏံဂါထာလို့ ခေါ်ဆိုတာကတော့ ဒီ
ဂါထာမှာ စာလုံး(၆၃)လုံးပါရှိတာ
ကြောင့် ကိုးနဝဏ္ဏံကိုက်ညီတဲ့အတွက်
နှောင်းလူများက အသိအမှတ်ပြု ခေါ်ဆို
ကြတာပါ။ အဓိဋ္ဌာန်အောင်ဂါထာလို့လဲ
ခေါ်ဆိုကြသေးသဗျ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ...အခုလို သိလိုသမျှ
ကို စိတ်ရှည်ရှည်ရှင်းပြ ဂါထာတော်
တွေကိုလဲ ချီးမြှင့်ပေးတဲ့ ဦးသိန်း၊
ဦးဟိန်းအောင်တို့ကို ကျေးဇူး အထူး
တင်ပါတယ်။ ဦးသိန်းကိုလဲ
ကျန်းကျန်းမာမာ တွေ့ရပြီမို့
ကျွန်တော်တို့ကိုလဲ ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး
ခင်ဗျား'

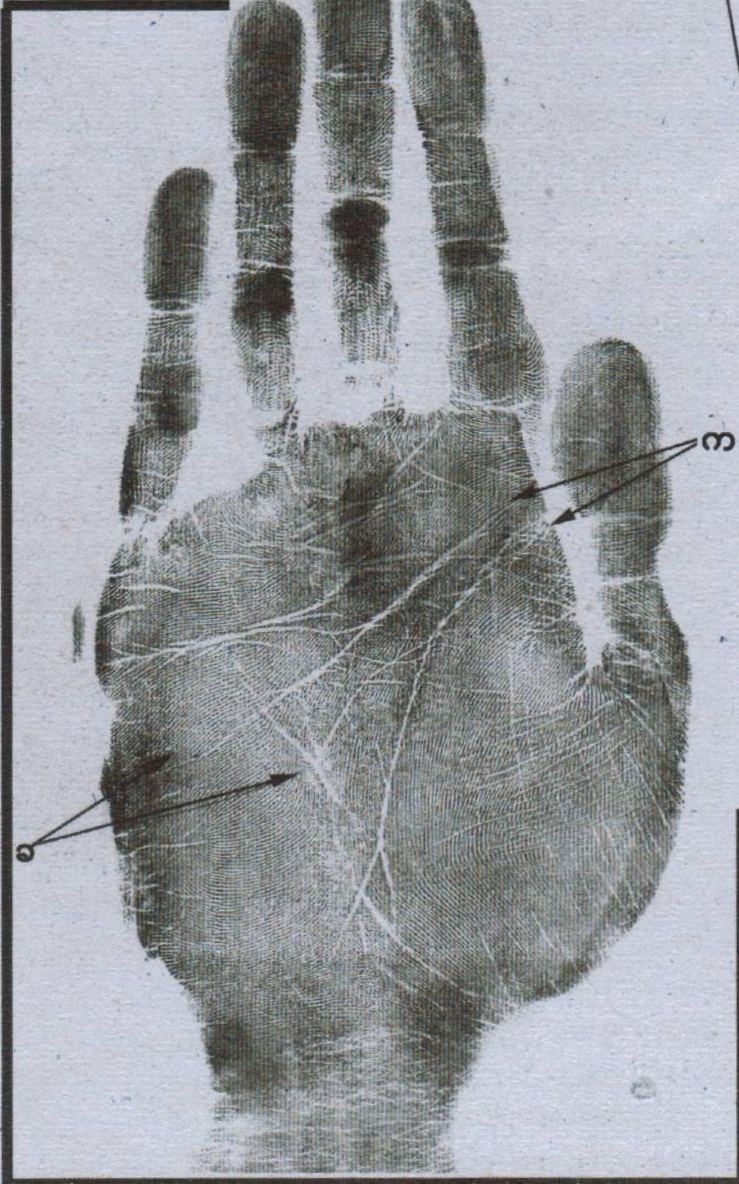
မောင်သန်းစိုးနှင့် မောင်ဆန်း
လင်းတို့က ဦးချက်နံတော့ နှုတ်
ဆက်ကာ ပခုက္ကူမှ (၂၇)မိုင်စီဝေး
သော ရေစကြိုနှင့် မြိုင်မြို့သို့
အသီးသီး လမ်းခွဲပြန်သွားကြပါ
တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

နှိုင်းယှဉ်လေ့လာ အဖြေရှာ လက္ခဏာပညာ

ပုံစံ(၁) ဘယ်လက်

ဆရာကြီး ဦးနောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

ပညာရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘိုးဘွားမိဘ၊ မောင်နှမဆွေမျိုးတွေရဲ့ အကူအညီ အပံ့အပိုးတွေ ရရှိပြီး မယူမပင် မတောင့်မတ မကြောင့်မကြ ပညာသင်ယူရတဲ့သူတွေ ရှိကြသလို ဘယ်သူ့ထံကမှ ကူညီပံ့ပိုးမှုတွေ မရရှိဘဲ ပညာကို ငြိုငြင်ဆင်းရဲ ပင်ပန်းစွာ သင်ယူရတတ်သူတွေလဲ ရှိကြပါတယ်။

အတိတ်ဘဝက ဒါနကုသိုလ် နည်းပါးခဲ့လို့ ဖြစ်နိုင်သလို ပညာ ပါရမီနည်းပါးလို့လဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ပညာသင်ခိုန့်မှာ စာဝတ်နေရေး ငွေကြေးစွာ ပြည့်စုံချမ်းသာစွာနဲ့ သက်သောင့်သက်သာ ပညာသင် ယူကြရတဲ့ ကျောင်းသူကျောင်းသား များနဲ့၊ စာဝတ်နေရေး ငွေကြေး ဥစ္စာ ဆင်းရဲချို့တဲ့စွာနဲ့ ပညာသင် ယူကြရတဲ့ ကျောင်းသူကျောင်းသား အချို့ကို လက္ခဏာပညာနဲ့ နှိုင်းယှဉ် လေ့လာ အဖြေရှာကြည့်တဲ့ သုတေသနပြုမှုမှာ ထူးခြားကွဲပြားတာတွေ မြင်တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

ယခုဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ပုံစံ(၁) ဘယ်လက်ဖမ်းပြင်နဲ့ ပုံစံ(၂) ဘယ်

ပုံစံ(၂) ဘယ်လက်

လက်ဖဝါးပြင်တို့ဟာ ကျောင်းသား (၂)ဦးရဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါးပြင်များ ဖြစ်ကြပါတယ်။

သူတို့ရဲ့ အတိတ်ကံကြမ္မာကို သိချင်တဲ့အတွက် “ဘယ်”လက် ဖဝါးပြင်တို့ကို ပုံနှိပ်ရယူ နှိုင်းယှဉ် ကြည့်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ပုံစံ(၁)လက်ဖဝါးပြင်မှာ ဉာဏ် လမ်းကြောင်း (၂)ကြောင်း ပါရှိ တယ်။

တစ်ကြောင်းက အသက်လမ်း

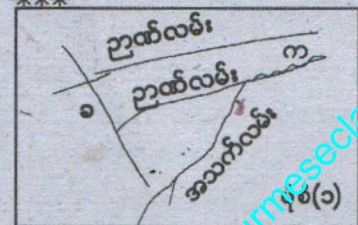
ကြောင်းအဖျားနဲ့ (၃)စင်တီမီတာ ခန့် ပူးနေပြီး၊ နောက်တစ်ကြောင်း ကတော့ အသက်လမ်းကြောင်း အဖျားနဲ့ ကွာဟနေပါတယ်။

ဒါကြောင့် သူဟာ ဉာဏ်ရည် ထက်မြက် သွက်လက် ချက်ချာသူ ဖြစ်သည်။ “က”အက္ခရာ

ဒါပေမယ့် ဉာဏ်လမ်းကြောင်း

အဆုံး လက်ဖဝါးစောင်းဘက်မှာ မက်လာအမြဲအရံ သင်္ကေတတွေ လုံးဝ မရှိဘူး။ ပြောင်ရှင်းနေတယ်။

အထူးသဖြင့် အသက်လမ်း ကြောင်းနဲ့ ရှည်လျားစွာ ပူးနေတဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းအဆုံးကို ထိထား တဲ့ကန်လန်လမ်းတစ်ခုက ပိတ်ထား ခြင်းပါပဲ။ “ခ”အက္ခရာ

အဲဒီသင်္ကေတကြောင့် သူ့ဘဝမှာ ပညာသင်ချိန် မိခင်ကွယ်လွန်ပြီး စီးပွားရေးမပြေလည်တဲ့ ဖခင်နဲ့အတူ မောင်နှမ(၆)ယောက်အတူ နေထိုင်ခဲ့ရတယ်။

စားဝတ်နေရေး ငွေကြေးဥစ္စာဆင်းရဲချို့တဲ့စွာနဲ့ ပညာသင်ယူခဲ့ရတယ်။ ကျောင်းမှာ ပညာတော်ပေမယ့်လဲ အလယ်တန်းကျောင်းသားဘဝနဲ့ ကျောင်းက ထွက်ခဲ့ရတယ်။

မိသားစု စားဝတ်နေရေးအတွက် စီးပွားရေး ထွက်လုပ်ရတယ်။ ပညာဆက်သင်ချင်ပေမယ့် အခြေအနေလုံးဝ မပေးခဲ့ဘူး။

ပုံစံ(၂) လက်ဖဝါးပြင်မှလွဲ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းက (၂)ကြောင်းလို ဖြစ်နေတယ်။ တစ်ကြောင်းက လက်ဖဝါးပြင်ကို ကန့်လန့်ဖြတ်၊ လက်ပြတ်လို ဖြစ်နေတယ်။

အဖျားက အသက်လမ်းကြောင်းအဖျားနဲ့ ပူးနေတယ်။ နောက်တစ်ကြောင်းကတော့ ပထမဉာဏ်လမ်းကြောင်းရဲ့ အလယ်လောက်က ခွဲထွက်ပြီး လက်ဖဝါးစောင်းဘက်ကို ခပ်နိမ့်နိမ့် ခွဲဆင်းတယ်။ “ဂ” အက္ခရာ

ထူးခြားတာက အဲဒီလို ခွဲဆင်းတဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းရဲ့ အဆုံးပိုင်းမှာ လက်ဖဝါးစောင်းရောက်အောင် ရှည်လျားတဲ့ ကြားဖူးသဏ္ဌာန် မီးလားအနီအနီနဲ့ ထင်ရှားနေကြောင်းပါ။

ကန့်လန့်ဖြတ်လမ်းတွေ ရှိပေမယ့် ကြားဖူးပုံတွေကို ပျက်မသွားပါဘူး။ “ဃ” အက္ခရာ

*** —————

အဲဒီ သင်္ကေတကြောင့် **ပုံစံ(၂) လက္ခဏာရှင်ဟာ** စီးပွားဥစ္စာ ခဏ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူရင်း

ချမ်းသာပြည့်စုံတဲ့ဘဝနဲ့ ပညာသင်ယူခဲ့ရတယ်။ မိဘစုံစုံလင်လင်နဲ့ အတူတကွ နေထိုင်ခဲ့ရတယ်။

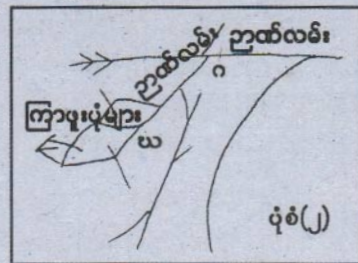
အကောင်းဆုံးကျောင်း၊ အကောင်းဆုံးဆိုတဲ့ ကျူရှင်၊ ဘော်ဒါတွေမှာ တက်ရောက် သင်ယူနိုင်ခဲ့တယ်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁၀)တန်းစာမေးပွဲကို အောင်မြင်ခဲ့ပြီးပြီ။ ပြည်ပ နိုင်ငံရပ်ခြားတက္ကသိုလ်မှာ သွားရောက် ပညာသင်ယူနိုင်ဖို့ အတွက် ချိတ်ဆက်ပေးမယ့် ပြည်တွင်းမှာ ဖွင့်လှစ်တဲ့ ပြင်ပကျောင်းမှာ ပညာဆက်လက် သင်ယူနေသူ ဖြစ်ပါတယ်။

ပုံစံ(၁)လက္ခဏာရှင်ရဲ့ အတိတ်ကံနဲ့ ပုံစံ(၂)လက္ခဏာရှင်ရဲ့ အတိတ်ကံတို့ဟာ မိုးနဲ့မြေလို ကွာခြားလွန်းပါတယ်။

တစ်ဦးက ပညာသင်ယူချိန်မှာ မိမိစုံဖမစုံ၊ နေရာကွက်ယိုင်အိမ်မြေမရှိ၊ စားရမယ့်သောက်ရမဲ့ ကျောင်းကို ခြေကျင်သွားရ၊ မုန့်စားဖို့ ပိုက်ဆံမရှိ။ လွယ်အိတ်ဟောင်းနဲ့ စာအုပ်စာရေးကိရိယာ မပြည့်မစုံ၊ စာမေးပွဲအောင်ပေမယ့် ကျောင်းဆက်ထားပေးမယ့်သူ မရှိလို့ ကျောင်းပညာရေးတစ်ပိုင်းတစ်စနဲ့ ကျောင်းထွက်ခဲ့ရတယ်။

နောက်တစ်ဦးကတော့ ပညာသင်ချိန်မှာ **မိစုံဖစုံ၊ မိဘစီးပွားရေး**

အလွန်ကောင်း ကိုယ်ပိုင်ခြေမြေကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း နန်းတော်တမျှ ကြီးမားခမ်းနားတဲ့ တိုက်အိမ်ကြီးမှာနေရ၊ ကိုယ်ပိုင်ကားအမျိုးမျိုးနဲ့ ကျောင်းအပို့အကြိုလုပ်၊ ဝတ်စရာစားစရာ ပေါပြည့်လျှံ ကျောင်းပိတ်ရက်တွေမှာ နိုင်ငံကို အပန်းဖြေခရီးတွေသွားရ၊ အကောင်းဆုံး ကျူရှင်၊ ဘော်ဒါတွေမှာ အတော်ဆုံးဆရာ၊ ဆရာမတွေနဲ့ ပညာသင်ယူခွင့်ရ၊ စာမေးပွဲတစ်နှစ်ကျလဲ အဆူမဆဲမခံရ၊ ပိုကောင်းတဲ့ ကိုယ်ပိုင်အထက်တန်းကျောင်း၊ ကိုယ်ပိုင် ဘော်ဒါကောင်းကောင်းမှာ ပြောင်းရွှေ့ပေးပြီး ပညာဆက်သင်ယူခွင့်ရခဲ့။

စာမေးပွဲအောင်တော့လဲ ကိုယ်သင်ယူချင်တဲ့ ပညာရပ်ကို နိုင်ငံခြားတက္ကသိုလ်တွေ သွားရောက် သင်ယူခွင့် ရရှိပြန်။ ကောင်းလိုက်တဲ့ကံဗျာ။ ငွေကို ရေလိုသုံးနိုင်တဲ့ မိဘရဲ့ အရိပ်အောက်မှာ ပညာပြီးဆုံးအောင် သင်ယူခွင့်ရတယ်။

နောင်ဘဝဆက်တိုင်း လူပြန်ဖြစ်ခဲ့ရင် **ပုံစံ(၂)လက္ခဏာပုံစံပိုင်ရှင်လို** ပညာသင်ချိန် ကံကောင်းဖို့အတွက် **ဒီဘဝမှာ ပညာရေးနဲ့ဆိုင်တဲ့ အလှူဒါနတွေကို စေတနာသုံးတန်ပြတ်သားစွာနဲ့ တတ်စွမ်းသမျှ လုပ်ကြဖို့လိုမယ်လို့** အကြံပေးတိုက်တွန်းရင်း ယခုဆောင်းပါးကို နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါတယ်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်... ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့.) လက္ခဏာဖေဒင်ပညာသင်္ကေတသီ

၂၂-၆
ကြီးရွာမှ
သာထုတ်
ရောက်လ
စာရေး
သော ၂
နက္ခတ္တ
အိတ်ပါသ
စာမျက်
ဝင်း(ရေ
အောင်နီ
ဒါကို ဖ
'ကျွန်
တဲ့ ငအ
စာအုပ်ထ
ထားတယ်
ဝတ်ပြီး
ဒေသက
သွားတာ
ရောက်တဲ့
ပါလား'
ဟု တို
'ဒေသ
တာချင်းလဲ
သဲ ကွဲမပ
ဆတ်စားဆ
သို့။ မိမိတ
ပေါ် ကို
ပဲ။
အဲဒီအခါ
F21A. Sep

အောင်တိုင်နတ် ပြုစားထားချင်

၂၂-၃-၂၀၁၈ ရက်နေ့က မိုးတား
ဦးရွာမှ ဆရာဦးမြင့်ထွန်း ပင်စင်
လာထုတ်ရင်း စာရေးသူ၏အိမ်သို့
ရောက်လာပါသည်။

စာရေးသူ၏ စားပွဲပေါ်တင်ထား
သော ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထုတ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို တွေ့ပြီး
ဖတ်ပါသည်။

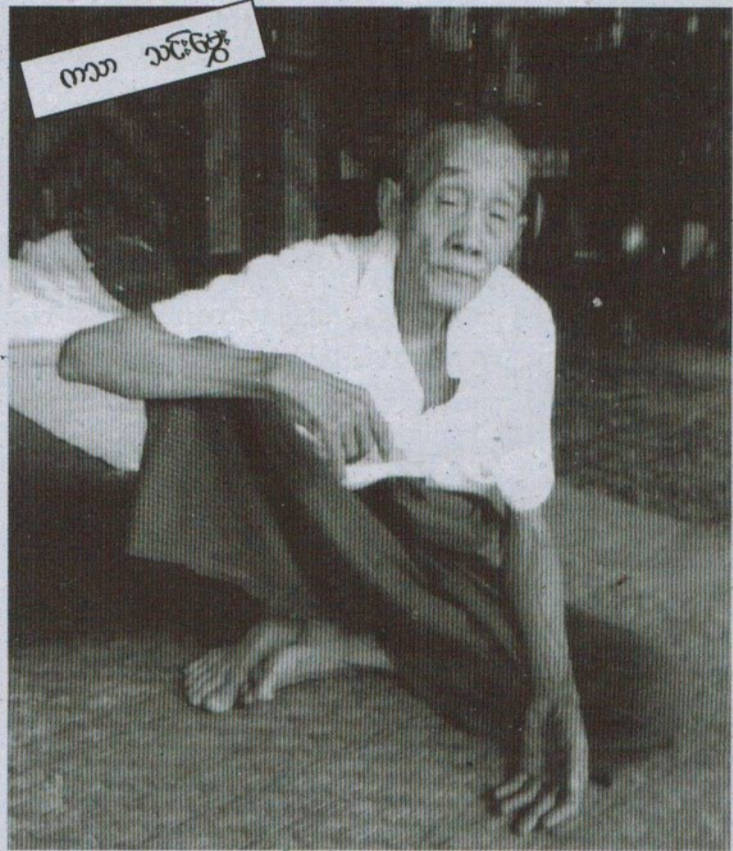
စာမျက်နှာ(၁၃၅)တွင် ကိုသိန်း
ခင်း(ရေဦး)ရေးထားသော “နွားကို
အောင်နိုင်နတ် လှဲလျှင်” ဆောင်း
ပါးကို ဖတ်မိသွားပါသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ဆီမှာလဲ နွားကျွဲကို ပြုစား
တဲ့ အောင်တိုင်နတ်ဆိုတာ ရှိတယ်။ ဒီ
စာအုပ်ထဲမှာက အောင်နိုင်နတ်လို့ ခေါ်
ထားတယ်။ နွားကျောင်းသားပုံစံအတိုင်း
ဝတ်ပြီး အောင်နတ်ကို ပူဇော်တာပါ။
ဒေသတစ်ခုတစ်ခု မဟာဗျူဟာလို ကျွဲပြား
သွားတာပါ။ မိုးတားကြီးကို ဆရာကြီး
ရောက်တဲ့အခါ လူကြီးတွေကို မေးကြည့်
ပါလား’

ဟု တိုက်တွန်းပါသည်။

‘ဒေသမတူကြတော့ နတ်ပူဇော်
တာချင်းလဲ ကွဲမယ်၊ အခေါ်အဝေါ်
ထဲ ကွဲမယ်၊ နွားကျောင်းသားလို
ဆတ်စားဆင်ယင်တာလဲ ကွဲမယ်
ဆိုး၊ မိုးတားကြီးရောက်ရင် ဆရာ
ရယ်၊ ကိုသောင်းညွန့်ရယ် ဆုံကြ
မှာပဲ။

အဲဒီအခါ ဒီအကြောင်း နားလည်

● အောင်တိုင်နတ် ပြုစားခြင်းအကြောင်း ပြောပြသော
ကဏ္ဍဗျူဟာ မိုးတားကြီးနှင့် ဦးကျွဲ(၁၄-နှစ်)ပုံ ဖြစ်ပါသည်

တဲ့ လူကြီးတွေနဲ့ တွေ့ပေးပါ။ မေးပြီး
ဆောင်းပါး ရေးရအောင်လေ’

ဟု စာရေးသူမှ ပြောခဲ့ပါသည်။
‘ခိုင်းနွား၊ခိုင်းကျွဲတွေကို ချက်ချင်း
လက်ထဲဖြစ်အောင် ပြုစားသလို လူတွေ
ကိုလဲ ကောက်ကာဝင်ကာ ပြုစားတတ်တဲ့
“ဟတ်လည်နတ်” ဆိုတာလဲ ရှိသေးတယ်။
“အောင်တိုင်နတ်”နဲ့ “ဟတ်လည်နတ်”

ဆိုတာတွေက စားချင်သောက်ချင်လို့
လုပ်တာလို့ ပြောလို့ပရတာ။ ဆန် လက်
တစ်ဆုပ်၊ ဆေးရွက်ကြီးနည်းနည်းနဲ့
တောင်ပန်လိုက်ရင် ပြီးသွားတာ’

ဟု ဆရာဦးမြင့်ထွန်းက ပြောပါ
သည်။ စာရေးသူလည်း စိတ်ဝင်စား
သွားပါသည်။ မိုးတားကြီး ရေးတဲ့
လျှင် မေးမြန်းကြည့်ရန်လည်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၁

www.burmeseclassic.com

ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်းများကို ပြုစားတတ်သော “အောင်နိုင်နတ်” နှင့် “ငအောင်တိုင်” နတ် ဟူ၍ ကွဲပြားနေသည်ကို စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်နေပါသည်။

သို့ဖြင့် ၃၀-၃-၂၀၁၈ ရက်နေ့တွင် စာရေးသူ၏ တပည့်၏ ယောက္ခမီး ဆွမ်းတရားနာ ဖိတ်စာရောက်လာပါသည်။

စားအိမ်သောက်အိမ်အဖြစ် နေလာခဲ့သော တပည့်ဖြစ်သူ မမြင့်မြင့်ခင်ကို အကြောင်းပြု၍ မိုးတားကြီးသို့ ၂၉-၃-၂၀၁၈ ရက်နေ့က ရောက်သွားပါသည်။

(၃၀)ရက် ဆွမ်းတရားနာပြီးနောက် ဦးသောင်းညွန့်ကို ငအောင်တိုင်နတ်အကြောင်း၊ ပတ်လည်နတ်အကြောင်း သိချင်လို့ သိတတ်သူများထံ ပို့ပေးရန် ပြောရပါသည်။

ဆရာဦးမြင့်ထွန်းက တောမှာ ရောက်နေသဖြင့် ဆွမ်းတရားနာမလာနိုင်ပါ။ ဦးသောင်းညွန့်က စာရေးသူအား ဦးကံကြီးအိမ်၊ ဒေါ်ကြည်ဝင်းအိမ်သို့ ခေါ်သွားပြီး တွေ့ပေးပါသည်။

* * *

အောင်နိုင်နတ် (သို့မဟုတ်) ငအောင်တိုင်နတ်အကြောင်း မိုးတားကြီးရွာ၏ ဓလေ့ကလေးကို မရေးပြမီ ကိုသိန်းဝင်း(ရေဦး) ရေးသားထားသော “**ရွာကို အောင်နိုင်နတ် လဲ့လျှင်**” ဆောင်းပါးပါ အတိုချုပ်ကို ရေးပြချင်ပါသည်။ သို့မှသာ ဓလေ့ချင်းမတူ

၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကွဲပြားသည်မှာ ပေါ်လွင်ပါမည်။

‘အောင်နိုင်နတ်ဆိုတာ ဟိုတုန်းက နွားကျောင်းသားဘဝက ကွယ်လွန်ပြီး နတ်ဖြစ်ကာ စားသောက်ပျော်ပါးချင်လျှင် နွားပို၍ပူ ပူဇော်ကျွေးမွေးရန် နွားအား လဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဒီအခါ နွားပိုင်ရှင်မှ တောထဲသို့ သွား၍ (ဖိတ်ပိုင် လယ်ယာ သို့မဟုတ် နွား စတင်လဲ့သည့်နေရာ) ဖျပ်ကြမ်းလွယ်အိတ်စုတ် (၁)လုံး၊ ပလွေတို(၁)ချောင်း၊ လက်ဖက်(၁)ထုပ်(အစိမ်း)၊ ဆေးရွက်ကြီး(၁)ရွက်၊ ထန်းလျက်ခဲ(၁)လုံး၊ ခမောက်အစုတ်(၁)လုံး၊ ဘူးသီးခြောက်ရေတူး(၁)ဘူး၊ နွားမောင်း ကြိပ်(၁)ချောင်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ကျွေးမွေးရုံဖြင့် နွားမှာ “နင်နေခဲ့၊ ငါသွားတော့ပြီ” ဆိုရလောက်အောင် ချက်ချင်း ပျောက်ကင်းပါသည်။

သွားရောက်၍ ပူဇော်ကျွေးမွေးစဉ် ရွတ်ဆိုရမည့်စကားမှာ “အရှင်အောင်နိုင်နတ်မင်း...အကျွန်ုပ် လယ်ဆင်းရဲနံ့သင် နေသို့ယှက်သော နွားအား အကောင်းပကတိရှိပါစေ” ဟု ရွတ်ဆိုရမည်ကို ကျေးရွာဝလေ့ ထုံးတမ်းတစ်ခုအား ပဟုသုတ အလိုတူ တင်ပြရပါမည်’ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ဦးကံကြီးအိမ်ရောက်တော့ ဦးကံကြီးကို အရံသင့် တွေ့ရပါသည်။ ရောက်မဆိုက်ပင် အောင်နိုင်နတ်က နွားကျွဲကို လဲ့ကြောင်း...

နွားကျွဲနှစ်သားပုံစံ ဝတ်ဆင်လျက် အောင်နိုင်နတ် ဖမ်းစားခြင်း ပျောက်အောင် တောင်းပန်ရကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင်ပါသည့်အတိုင်း အတိုချုံး၍ ပြောပြပြီး မိုးတားကြီးနယ်တွင် လည်း ထိုသို့ ရှိကြောင်း...

သို့သော် ငအောင်တိုင်ဟု ခေါ်သည်မှာ ကွဲပြားနေကြောင်း၊ ဦးလေးတို့က ပုံသိမည်ဖြစ်၍ လာမေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။ ထိုအခါ ဦးကံကြီးက...

‘ဆရာကြီးက အိမ်ကို မလာစဖူး လာလို့ ဘာများ အကြောင်းထူးရှိလို့ လဲ ထင်နေတာ’

ဟု စာရေးသူအား ပြောပြီး... ‘ဆရာကြီးပြောသလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဆီက ငအောင်တိုင်နတ်လို့ ခေါ်တာ မှန်ပါတယ်။ သူတို့ဒေသနဲ့ သူတို့ခေါ်တဲ့ နာမည်က တစ်မျိုးဖြစ်မှာပေါ့’

ဟု ရှင်းပြပါသည်။ ထို့နောက် ငအောင်တိုင်နတ်ဖမ်းစား (သို့မဟုတ်) ပြုစား(သို့မဟုတ်) ကျီစယ်လျှင် ငအောင်တိုင်နတ်ကို ပင့်၍ ကုစားပုံကို သေချာ ဂဃနဏ ပြောပြပါသည်။

နွားကျွဲကို ငအောင်တိုင်နတ် ခြံစားလျှင် လဲပြီး ပြန်ထမည်။ မျက်လုံးများပြူး၍ နားရွက်များ ထောင်ကာ တရူးရှု၊ တရဲရဲ နာမုတ်ပြီး ကြောက်လန့်နေသလို ဖြစ်မည်။

ကျွေးမွေး ထွက်နေမည်။ ထိုအခါ နတ်မြစားသည်ကို ကုသနိုင်သူက အောက်ပါအတိုင်း (နွားကျွဲနှစ်သားပုံစံ) ထုတ်ဆင့်ရမည်။

အင်္ကျီ ညစ်ညစ်နွမ်းနွမ်း အစုအပြုံ ပါသည်ကို ဝတ်ရမည်။ ဟုဆို

F.21B. September, 2018.

ဝတ်ဆင်
မီးစားခြင်း
ဘင်းပန်
ရောင်ခြည်
အတိုဆုံး
နယ်တွင်

လွယ်အိတ်ထဲတွင် ထမင်း
တစ်ထုပ် ထည့်၊ လောက်စာလုံး
လေးငါးဆယ်လုံးထည့်၊ ဟိုတုန်း
တော့ လောက်လေး ကိုင်းကို
ဆုံးတစ်ဖက်မှာ ချိတ်၊ ယခုခေတ်
မှာတော့ သားရေဖတ်ခွကို လွယ်

အိတ်ထဲ ထည့်ထားရမည်။
လက်ကိုင်ပဝါ ခပ်နွမ်းနွမ်းကို
ခေါင်းမှာ ပတ်ချည်ထားရမည်။
ရောဂါဖြစ်နေသော နွားကို ချည်
ဆိုင်မှာ ချည်ထားပြီး လက်ယာရစ်
ဘို့ (၇)ပတ် ပတ်ရပါမည်။ ထိုသို့
ချည်ပတ်စဉ်...

‘အောင်တိုင်...အောင်တိုင် ကျုပ်
(ဘကြီး၊ဘဒွေး၊ဦးလေး၊ဦးကြီး၊ကြီးတော်
စသည်)ရဲ့နွားကို ဘာကြောင့် လုပ်ရတာ
လဲကွယ်၊ မရက်စက်ပါနဲ့ကွယ်’
ဟု သီချင်းကဲ့သို့ ဆိုလိုက် ပလွေ
တိုလဲ မှုတ်လိုက်၊ နွားလို လှည့်ပတ်
ဆိုက် လုပ်ရပါသည်။

ထို့အတူ...
‘လုပ်နေခွင် ဝင်ရဲတော့မှာပို့ ပြစား
ထားရင်လဲ ပျောက်အောင် လုပ်ပေးပါလို့
တောင်းပန်ပါတယ် အောင်တိုင်ရယ်’
ဟု သီချင်းလို ဆိုလိုက်၊ ပလွေ
မှတ်လိုက်၊ နွားလို လှည့်ပတ်လိုက်
ဆုပ်ရပါသည်။

ထိုသို့ သီချင်းကဲ့သို့ လုပ်ဆိုလိုက်၊
ပလွေမှတ်လိုက်ဖြင့် (၇)ပတ် ပြည့်
အောင် နွားကို လှည့်ပတ်ပြီးသော်

နွားသည် ခဏမျှကြာလျှင်
အကောင်းပကတိ ဖြစ်သွားသည်။
ထိုသို့ ပြုလုပ်သော်လည်း
ကြောက်သလို ဖြစ်နေပြီး ရုန်းကန်
နေလျှင် ရောဂါတစ်ခုခု စွဲကပ်သော
ကြောင့်ဟု သတ်မှတ်ပါသည်။

အောင်တိုင်နတ် ပြုစားလျှင်
အထက်ပါအတိုင်း နွားကျောင်းသား
လိုဝတ် သီချင်းဆိုကာ ပလွေမှုတ်
ပြီး လက်ယာရစ်(၇)ပတ် ပတ်လျှင်
ပျောက်တာ များပါသည်။

‘အောင်တိုင်နတ်ကို ဘာမှလဲ ယူ
တာ၊ စားစရာ တင်တာလဲ မရှိပါလား’
ဟု စာရေးသူက မေးရာ...

‘အောင်တိုင်က စားချင်သောက်ချင်လို့
လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျီစားချင်လို့လဲ
ဖြစ်ပယ်၊ သူ့ကို အလေးထားစေချင်
တာလဲ ဖြစ်ပယ်၊ ပလွေမှုတ်ပြီး ဖြော်ဖြေ
ရတာဆိုတော့ ပျော်ချင်လို့လဲ ဖြစ်ပယ်’
ဟု ဦးကံကြီးက ပြောပြပါသည်။

‘လွယ်အိတ်ထဲ ထမင်းထုပ် ထည့်တာ
က အောင်တိုင်နတ်ကို ပူဇော်ဖို့ မဟုတ်
ဘူးလား’

ဟု စာရေးသူက မေးမြန်းရာ...

‘အဲဒီထမင်းထုပ်က အောင်တိုင်နတ်ကို
ချောပေးပြီး နွားကျောင်းသားလို
ဝတ်ဆင် ပလွေမှုတ် တီတွတ်တာတွတ်
တွေ ပြောတဲ့လူ စားဖို့ ထည့်ပေးထား
တာ’

ဟု ဦးကံကြီးက ရှင်းပြပါသည်။
‘ပတ်လည်နတ် ဆိုတာကော
ဦးကံကြီး မသိဘူးလား’

ဟု စာရေးသူက မေးမြန်းပါသည်။
‘ပတ်လည်နတ်ကို ကြားဖူးပါ
တယ်၊ ဘယ်လို ကုစားတယ်ဆိုတာ

တော့ သေသေချာချာ မသိဘူး။
ရွာနောက်ပိုင်း ဒေါ်ကြည်ဝင်းက
သိမယ်ထင်တယ်။ သူက နို့စပ်
တယ်။ အောင်တိုင်နတ်အကြောင်း
လဲ သူ့ကို မေးရင် သိနိုင်ပါတယ်’

ဟု ဦးကံကြီးက ဖြေပါသည်။
ထို့ကြောင့် စာရေးသူနှင့်
ဦးသောင်းညွန့်တို့သည် မိုးတားကြီး
ရွာ အနောက်ပိုင်းက ဒေါ်ကြည်ဝင်း
အိမ်သို့ သွားကြပြန်ပါသည်။

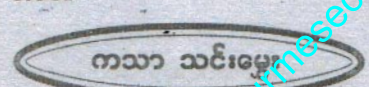
အောင်တိုင်နတ် အကြောင်း
မေးရာ ဦးကံကြီးက ပြောပြသည့်
အတိုင်း ပြောပြပါသည်။ ဒေါ်ကြည်
ဝင်းက...

‘ကျွန်မတို့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတွေ
ဟာ အဘိုးအဘွားတုန်းကတည်း
က အောင်တိုင်နတ်လို့ပဲ ခေါ်ခဲ့
တာပါ’

ဟု ပြောပါသည်။

ထို့နောက် ပတ်လည်နတ်
အကြောင်း မေးမြန်းပါသည်။
ဒေါ်ကြည်ဝင်းက ရှင်းပြပါသည်။
ပတ်လည်နတ် အကြောင်းကို
နောက်တစ်ပတ်မှ ရေးသားဖော်ပြ
ပေးပါမည်။

ကောင်းမှုတစ်ခု နေ့စဉ် ပြုနိုင်ကြ
ပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ရှေးခေတ်တိုင်းရင်းဆေးဆရာတို့ အသုံးပြုခဲ့သော စန်းသုဉ်း-နဝင်းသုဉ်း

ခန္ဓာပျက်တွက်နည်းများ

ဗိန္ဒောဆရာခေါ် ရှေးတိုင်းရင်းဆေးဆရာတို့ ထိုခေတ် ထိုအခါက အသုံးပြုခဲ့သော မိမိလူနာနှင့်ပတ်သက်၍ အကောင်းအညံ့ ရောဂါအခြေအနေတို့ကို ဗေဒင်ပညာ တွက်ကြည့်ကာ ယတြာနှင့်ဆေး သင့်အောင် ပေးလေ့ ရှိခဲ့ကြ၏။

ထိုယတြာတွက်နည်းတို့ကို စာရေးသူမှ ပညာ ဗဟုသုတရစေခြင်းငှာ ပြန်လည် ရှာဖွေ တင်ပြ ရေးသား လိုက်ရပါသည်။

စန်းသုဉ်း-နဝင်းသုဉ်းတွက်နည်း

လူနာ၏ အသက်ကိုတည် (၂)နှင့်စားပါ။ လဒ်မလို အကြွင်း(၀) သုညကြွင်းသော် စန်းသုဉ်း၏ အသက်ကို တည်ပြီး (၉)နှင့်စားပါ။ အကြွင်း(၀)သုညကြွင်းသော် နဝင်းသုဉ်း၏။

ခန္ဓာပျက်ကိန်း တွက်နည်း

လူနာ၏ အသက်ကိုတည်ပြီး မွေးနှံ့ဂြိုဟ်သက်နှင့် ပေါင်းပါ။ ထို ပေါင်းပြီးကို (၃)နှင့်မြှောက်ပါ။ ထိုမြှောက်ပြီးကို (၉)နှင့်စားပါ။ အကြွင်း(၀)သုညနှင့် (၆)ကြွင်းလျှင် ခန္ဓာပျက်ကိန်းနှင့်ကြုံ၏။ လက်တွေ့ တွက်ပြပါမည်။ ဥပမာ အသက်(၅၁)နှစ် ရှိသူ ၁နေ့သား လူနာကို တွက်ကြည့်မည်ဆိုပါစို့။

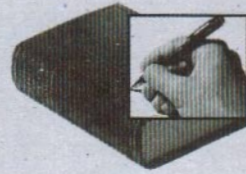
စန်းသုဉ်းအတွက်	နဝင်းသုဉ်းအတွက်
စာကိန်း ၂+၅၁= ၅၂လဒ်မလိုပါ	စာကိန်း ၉+၅၁=၅၂လဒ်မလိုပါ
$\frac{၅၂}{၁=စန်းသုဉ်းပါ}$	$\frac{၅၂}{၆=နဝင်းသုဉ်းပါ}$

စန်းနဝင်း မသုဉ်းပါ။ ခန္ဓာပျက်ကိန်းကို ဆက်လက် ကြည့်ကြပါစို့။

အထက်ပါ အသက်(၅၁)နှစ် ၁နေ့သားကို တွက်ကြည့် ရာ စန်းနှင့် နဝင်းမှာ မသုဉ်းသည်ကို တွေ့ရပြီး ခန္ဓာ

၁၆၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့ခြေမဂ္ဂဇင်း

ကောင်းသန့်
(သဒ္ဓတမြေ)
ဝက်လက်

ပျက်ကိန်းမှာတော့ (၀)သုညကြွင်းသဖြင့် ပျက်ကိန်း နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးမှု မရှိနိုင်သော်လည်း ကျန်းမာရေးကား အတော်ပင် ညံ့နေပါသည်။ ယတြာ ပေးချေရန် လိုပါသည်။

ယတြာတွက်နည်း

ရောက်ဆဲ ကောဇာသက္ကရာဇ်ကို တည်ပါ။ သူနာ၏ ဂြိုဟ်သက် ပေါင်းပါ။ ထိုပေါင်းပြီးကို (၃)နှင့် မြှောက်ပါ။ ထိုမြှောက်ပြီး (၇)နှင့် စားပါ။ အကြွင်းအတိုင်း အောက်ပါ ယတြာချေနှင့် အဟောကို ကြည့်ပြီး ယတြာချေပေးပါ။

လူနာအသက်	၅၁
၁နေ့ဂြိုဟ်သက်	+ ၆
	၅၇
မြှောက်ကိန်း	× ၃
စာကိန်း	၉+၁၇၁= ၁၈၀
	၉
	၈၁
	၈၁
	၀ အကြွင်းမသုဉ်းပါ

www.burmeseclassic.com

၁=ရကြွင်းလျှင်... တရားပူဇော်ပါ။
 ၂=ရကြွင်းလျှင်... ဘုရားမှာ ရွှေချပါ။
 ၃=ရကြွင်းလျှင်... ရုက္ခစိုးပူဇော်ပါ။
 ၄=ရကြွင်းလျှင်... ငါးဖြစ်စေ၊ စာသုဿင်ဖြစ်စေ လွှတ်ပါ။

၅=ရကြွင်းလျှင်... သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းကျွေးပါ။
 ၆=ရကြွင်းလျှင်... အိပ်ရာနေရာ ပြောင်းပါ။
 ၇=သုညကြွင်းလျှင်... ကိုယ်စား မြေမြှုပ်ပေးပါ။
 ယတြာပြုလုပ်ရန် တွက်နည်းကို အသက်(၅၁)နှစ်
 ၁နေ့သားကို ဥပမာတွက်ပြပါမည်။

ရောက်ဆဲကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်
 လူနာ ၁နေ့သားဂြိုဟ်သက် + ၆
 ၁၃၈၆
 မြောက်ကိန်း × ၃
 စားကိန်း ၇ ÷ ၄၁၅၂၅၉၄၄၈၆၄၀
 ၃၅
 ၆၅
 ၆၃
 ၂၈
 ၂၈
 ၀အကြွင်းကိုယူပါ

၁၃၈၀ ပြည့်နှစ် အသက်(၅၁)နှစ်ရှိ ၁နေ့သား လူနာ
 ကိုတွက်ကြည့်ရာ (၀)သုညကြွင်း ဖြစ်သဖြင့် ကိုယ်တိုင်း
 ကိုယ်စားပြုလုပ်ပြီး မြေမြှုပ်ယတြာအစီအရင် ပြုလုပ်
 ပေးရမည်ဟု တွေ့ရပါသည်။

ကိုယ်တိုင်းယတြာပြုလုပ်ရန်မှာ...

- ❶ ၁နေ့သားအတွက်... အုန်းသား...အင်သား
- ❷ ၂လံသားအတွက်... ကုန်းကော်သား...ကုက္ကိုသား
- ❸ ၃ဂါသားအတွက်... ဆီးသား...ညောင်သား
- ❹ ၄ဟူးသားအတွက်... လဲဝါသား...ဝါးသား
- ❺ ၅တေးသားအတွက်... သဖန်းသား...ပေါင်ပဲ့သား
- ❻ ၆ကြာသားအတွက်... သီးသား...သီဟိုဠ်သား
- ❼ ၈နေ့သားအတွက်... ထိမ်သား...ထနောင်းသား

မိမိမွေးနံ့အလိုက် အသားကိုယူကာ ကိုယ်နှင့်တိုင်းပြီး
 ဖြတ်၍ ဆံပင်အနည်းငယ်၊ လက်သည်းခြေသည်း၊
 အဝတ်အစားတို့ကို သူ့နေရာနှင့်သူ တပ်ဆင်ပြီး မိမိမွေးနံ့
 ၏ ဘုမ္မိကျသောအရပ်တွင် မြေ၌ မြှုပ်ပါ။

ဘုမ္မိကျသော အရပ်ကို ရွာနည်းမှာ...

၁	၂	၃
၆		၄
၈	၅	၀

- ❖ ၁နေ့သား၏ဘုမ္မိသည်...ဗုဒ္ဓဟူး [တောင်အရပ်]
 - ❖ ၂လံသား၏ဘုမ္မိသည်...စနေထောင့် [အနောက်တောင်ထောင့်]
 - ❖ ၃ဂါသား၏ဘုမ္မိသည်... ကြာသပတေးအရပ် [အနောက်အရပ်]
 - ❖ ၄ဟူးသား၏ဘုမ္မိသည်...ရာဟုထောင့်[ရာဟုထောင့်]
 - ❖ ၅တေးသား၏ဘုမ္မိသည်...တနင်္ဂနွေထောင့် [အရှေ့မြောက်ထောင့်]
 - ❖ ၆ကြာသား၏ဘုမ္မိသည်...အင်္ဂါ[အရှေ့တောင်ထောင့်]
 - ❖ ၈နေ့သား၏ဘုမ္မိသည်...သောကြာ[မြောက်အရပ်]
- သက်ဆိုင်သော အရပ်တွင် မြှုပ်ရမည်ဖြစ်၏။
 အထက်တွင် ဥပမာတွက်ပြခဲ့သော အသက်(၅၁)နှစ်
 ၁နေ့သား ယတြာမှာ...

အင်သားကို ခန္ဓာကိုယ်အရပ်နှင့် တိုင်းဖြတ်ကာ
 ဆံပင်၊ခြေသည်းလက်သည်း၊အင်္ကျီ၊ ပုဆိုးအစတို့ကို
 သူ့နေရာနှင့်သူ တပ်ဆင်ပြီး ၁နေ့သား၏ ဘုမ္မိရပ်ဖြစ်
 သော တောင်အရပ်တွင် မြှုပ်နှံရမည်ဖြစ်ပါသည်။

သုနက္ခတ္တံ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့် ကြုံ၍ ကောင်းကျိုး
 သုခ ရရှိကြပါစေ။

ကောင်းခန့်(သစ္စတ်မြေ)
 ဝက်လက်

အပူလောင် ဒီနည်းနဲ့ ကုပါလား

မောင်ငါး
(ရေနံသာ)

‘မောင်ဝင်းမောင်ရေ... မင်းနဲ့ငါ မြောက်ဘက်ကို ဘုရားရွှေချ သွား မယ်ကွာ။ မင်းပါ လိုက်ခဲ့။ သီတင်း ကျွတ်လမပြည့်ခင် တို့ အရောက် သွားမှ ဖြစ်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တို့ သွားကြ မယ်’

ကျွန်တော့်ဆရာ ကျွန်တော်မိဘ ကျွန်တော့်ယောက္ခမက ပြောလိုက် ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ပညာသင် ပေးတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆရာ၊ အနန္တဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်တဲ့အတွက် မိဘ၊ ကျွန်တော့်မိန်းမရဲ့အဖေ ဖြစ်လို့ ကျွန်တော့်ယောက္ခမပါ။

ကျွန်တော့် ယောက္ခမနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်း များ ထည့်ယူပြီး လက်ပံပင် ကား ဂိတ်ရှိတဲ့ နေရာကို ထွက်ခွာလာခဲ့ပါ တယ်။

လက်ပံပင်ကားဂိတ်မှ တစ်ဆင့် ကားစီးပြီး စက်စက်ယို၊ စောပြာ၊ ကျားကိုက်၊ ပိန္နဲကွင်း၊ ပန်းတောကြီး ကားဂိတ်များကို ဖြတ်ကျော်၍ ကျွန်တော်တို့ ဆင်းရဲမယ့် လယ်တဲ ငယ်ကားဂိတ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ ပါပြီ။

‘မောင်ဝင်းမောင်ရေ... တို့ ဆင်း

ကြမယ်ဟေ့၊ ဒီကနေ့ တာအတိုင်း လမ်းလျှောက်သွားရမယ်။ တော် တော်တော် ဝေးသေးတယ်ကွ’ လို့ ကျွန်တော့်ယောက္ခမက ပြောရင်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် လမ်းလျှောက်လာခဲ့ပါတယ်။

‘ဟော...ဟိုမှာ ယိုးဒယားကွင်း လို့ ခေါ်တယ်ကွ။ ဒီဘက်က ဂူထိုး ကွင်းရွာပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့’ ကျွန်တော်ဟာ နောက်ဘက်က လိုက်ရင်း စကားတပြောပြောနဲ့ပေါ့။

‘သိပ်တော့ မဝေးတော့ပါဘူး ကွာ၊ ရောက်တော့မှာပါ။ ဒီချောင်း လေး ကူးပြီးလို့ သွားလိုက်ရင် ထောက်ကြကွင်းရွာကို ရောက်ပါပြီ’ ကျွန်တော့် ယောက္ခမကလဲ စကားတပြောပြော၊ ကျွန်တော်က လဲ နောက်ကလိုက်နဲ့ ထောက်ကြ ကွင်းရွာဆီကို ရောက်လာခဲ့ပါတော့ တယ်။

‘လာဟေ့... ဘုန်းကြီးကျောင်း ကို သွားကြရအောင်၊ ကျောင်းပေါ် ရောက်မှ အမောအပန်း ဖြေတာ ပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့’ လို့ ပြောရင်း နောက်ဘက်မှ

ဘုန်းကြီးကျောင်းပေါ်သို့ တက် လိုက်ခဲ့ပါတယ်။

‘လာဟေ့ ဒကာကြီး ရွှေလဝင်း၊ ဦးပွင်းတို့ကျောင်းမှာ သီတင်း ကျွတ်လပြည့်အမီ ဘုရားတွေကို ရောင်တော်ဖွင့်ချင်လို့ ဒကာကြီးကို မှာလိုက်တာ၊ ဒကာကြီး ရောက်လာ တာနဲ့ အတော်ပဲဟေ့’

‘မှန်ပါ...ဘုရား’

‘ဒါပေမယ့်... ဦးပွင်းတို့မှာ ငွေအင်အား နည်းနေတယ်ကွ။ ဒါကြောင့် ဒကာကြီးရွှေလဝင်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ပါဝင်ပါဦး ဒကာကြီးရယ်’

‘ဒီအတွက်တော့ မပူပါနဲ့ ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ အသံချဲ့စက်နဲ့ အလှူရှင်ကို ဖိတ်ကြားပြီး အောင် မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါမယ် ဘုရား’

‘အိမ်း...အိမ်း... ဦးပွင်း ယုံကြည်ပါတယ် ဒကာကြီး’

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှ ဝမ်း မြောက်စွာ ပြောကြားနေပါပြီ။

‘ဒကာကြီးတို့ ဝါတောကွင်းမှာ ဘုရားတည်ခဲ့တာ ဦးပွင်း ယုံကြည် ပါတယ်’

‘တင်ပါ ဘုရား၊ ကဲ...အသံချဲ့ စက်နဲ့ တပည့်တော် ဘုရားပင့် ရွာထဲက ကော်မတီတွေကို ဖိတ် ကြားလိုက်ပါဦးမယ်။ အသံချဲ့စက်

တပ်ဆင်ပေးပါဘုရား'

'ရတယ်...ရတယ်'

အသံချဲ့စက် တပ်ဆင်အပြီးမှာ တော့ ကျွန်တော့်ယောက္ခမဟာ ဘုရားပင့်၊ ကော်မတီများကို ဖိတ်ကြား အလှူရှင်များကိုလဲ ဖိတ်ခေါ်ပြီး ခဏအကြာမှာတော့...

'ဆရာရွှေလဝင်း ဘယ်တော့ရောက်လဲ၊ ကျွန်တော်ကြားလို့ လာခဲ့တာ။ အိမ်ကို ရေနွေးသောက်ရင်း လိုက်ခဲ့ပါဦး'

ထောက်ကြံ့ကွင်းရွာထဲမှ ဂေါပကလူကြီးတစ်ဦးက လာရောက်ဖိတ်ကြားနေပါတယ်။

ကျွန်တော့် ယောက္ခမနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အသံချဲ့စက်ပိတ်ပြီး ရွာထဲကို လိုက်ခဲ့ပါတော့တယ်။

'လာ...ဆရာ၊ အိမ်ပေါ်တက်' ဆိုပြီး ခေါင်းရင်းခန်းမှာ ဖျာခင်းလို့ ပေးနေပါပြီ။

'ဒီသူငယ်က...'

'အဲဒါ ကျွန်တော့်သမက်ပါ'

'ဪ...ဟုတ်လား၊ အင်း...အင်း'

ကျွန်တော်တို့ ထိုင်လိုက်ချိန်မှာ ရေနွေးလင်ပန်းနဲ့ ထန်းလျက်ခဲ လာချပေးပါတယ်။

'ဟင်... ရေနွေးမထည့်ရသေးပါလား၊ ရေနွေးထည့်ပါဟေ့'

အိမ်ရှေ့မှာ စကားထိုင်ပြောနေတဲ့ အိမ်ရှင်ဦးလေးဟာ လှမ်းအသံပြုလိုက်ပါတယ်။

'လာပြီ...လာပြီ။ ရေနွေးအိုး ဆူတော့မယ်ဟေ့...ခဏလေးပါ' အိမ်ရှင် ဒေါ်လေးတစ်ယောက်ဟာ အိမ်ရှေ့ကိုလဲ လှမ်းအသံပြုရေနွေးအိုးကိုလဲ မီးထိုးနေပါတယ်။

'ဟေ့...ကလေးတွေ သွား... အောက်ကို သွားဆော့'

ကလေးတစ်ယောက်ဟာ အိမ်ရှေ့ဘက်နဲ့ မီးဖိုချောင်ထဲကို ပြေးဝင်လိုက် ပြေးထွက်လိုက်နဲ့ ဆော့နေပါတယ်။ ဒါကို အိမ်ရှင်ဦးလေးမှ ကျွန်တော်တို့နဲ့ စကားပြောနေရင်း သူ့ကလေးကို လှမ်းမာန်လိုက်ပါတယ်။

'အဲဒီလိုပဲ ဆရာရေ... ကလေးတွေ တယ်လဲ ကဲတာပဲ'

'ကလေးဆိုတာ ဒီလိုပေါ့ဗျာ'

'ဒုန်း...ဒုန်း...ဒုန်း'

ပြောနေရင်းမှ မီးဖိုချောင်ဘက်ကို ပြေးဝင်သွားပါတော့တယ်။

'ရေနွေးအိုး ဆူပြီဟေ့၊ ရေနွေးအိုးယူလာခဲ့တော့'

မီးထိုးနေတဲ့ သူဇနီးမှ လှမ်းပြီး အသံပြုမှာ ကျွန်တော်တို့နဲ့ စကားပြောနေတဲ့ ဦးလေးဟာ ရေနွေးကြမ်းအိုးကို ကိုင်ပြီး 'ဆရာရေ...ခဏနော်' ပြောပြီး ရေနွေးထည့်ရန် မီးဖိုဘက်ကို ဝင်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သမီးယောက္ခမလဲ စကားပြောနေရင်း...

'ဂလုန်း...ဗုန်း...အင့်'

'အမယ်လေး... လာကြပါဦး၊ ရေနွေးပူတွေ လောင်ကုန်ပြီ...လုပ်ကြပါဦး'

'လူလေး...လူလေး...သားလေး' ဟင်... ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပါလိမ့်၊ ကျွန်တော့်ယောက္ခမနဲ့ ကျွန်တော်လှမ်းအကြည့်လိုက်မှာ စောစောက အိမ်အပြင်နဲ့ မီးဖိုဘက်ကို ပြေးဆော့နေတဲ့ ကလေးဟာ သူ့အမေရေနွေးထည့်နေတဲ့ ရေနွေးအိုးကိုလဲ မီးဖိုချောင်ထဲမှ ပြေးအထွက်မှာ

ခြေထောက်နဲ့ ကိုင်းနဲ့ချိတ်ပြီး မှောက်အလဲမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ရေနွေးဆူနေတဲ့အပူ လောင်ခံရပါတယ်။

အသံကြားလို့ ဘေးအိမ်တွေမှလဲ ရောက်လာကြပါတယ်။

'ဟဲ့...ဟဲ့...ငံပြာရည်နဲ့လိမ်း၊ ဟို...မှင်ဘူး ရှိလား၊ ဟဲ့...နင်ကလဲ မှင်ဘူး၊ ဘယ်ရှိမလဲ အခုခေတ်က ဘောလ်ပင်တွေ သုံးနေတာ'

'အေးဟယ်...ငါလဲ မှတ်မိသရွေ့ သိသလောက် ပြောရတာပါ'

ဘေးအိမ်က လူများ ရောက်လာပြီး တစ်ယောက်တစ်ပေါက်နဲ့ အကြံဉာဏ်ပေးနေပါတယ်။

'အင်း...ဒီပွဲကို ငါဝင်မှ ဖြစ်တော့မယ်'

လို့ ကျွန်တော် စိတ်ကူးရပြီး အိမ်ရှေ့ဘက်အခန်းမှ ထလာပါတယ်။

'ဦးတို့... ဒေါ်ဒေါ်တို့... ခဏနေကြပါဦးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ဒီကလေးကို ကူညီပေးပါမယ်။ ဘာမှ မပူပါနဲ့'

ကျွန်တော် ပြောလိုက်တဲ့အချိန်မှာ စောစောက ငံပြာရည်တောင်းလို့ မီးဖိုချောင်ထဲမှ ရှာဖွေပြီး ငံပြာရည်ပုလင်းကို ကိုင်ပြီး ထွက်လာတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

'ခဏ...ခဏနေပါဦး၊ ဒီငံပြာရည်နဲ့လဲ မလိမ်းပါနဲ့၊ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခုပဲ ကူညီပါ'

'ဘာကူညီရမှာလဲ၊ မြန်မြန်ပြောပါ။ ကလေးက ပူအားကြီးလို့ လူးနေပြီ...အချိန်မရွေးပါနဲ့'

ကျွန်တော့်ဘေးမှ ခပ်စွာစွာ

အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ခပ်တည်တည်နဲ့ ကျွန်တော့်ကို ဝင်ပြောနေပါတယ်။

‘ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော့်ကို ဆပ်ပြာအကြမ်းပေါ်နော်၊ တစ်ခဲ နည်းနည်းပေးပါ။ ရေတစ်ခွက်နဲ့လဲ ရေနည်းနည်းပေးပါ’

ကျွန်တော် ပြောလိုက်တဲ့အခါမှာ နောက်ဘက်မှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဟာ ရေတစ်ခွက်နဲ့ ဆပ်ပြာအကြမ်းကို ယူလာပြီး ကျွန်တော့်ကို ပေးပါတယ်။

‘ရော...ရော...အစ်ကို၊ ဒီမှာ ရေခွက်နဲ့ ဆပ်ပြာ’

အဲဒီပစ္စည်းနှစ်ခု ကျွန်တော်ဆီ ရောက်ရင်ပဲ ကျွန်တော်လဲ လုပ်ငန်းစ၊ ပါတော့တယ်။

‘လာ တူကြီး၊ ဘာမှ မကြောက်နဲ့၊ ဦးလုပ်ပေးမယ်။ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေနော်’

ကျွန်တော်ဟာ ရေခွေးပူလောင်တဲ့ ကလေးကို ချောမော့ပြီး ဆပ်ပြာအကြမ်းနဲ့ ရေအနည်းငယ် ဆွတ်ပြီး ရေခွေးပူလောင်တဲ့ ကလေးရဲ့ ကိုယ်ပေါ်ကို ဆပ်ပြာရည် သုတ်လိမ်းပေးနေပါပြီ။

တစ်ခါခြောက်လိုက် နောက်တစ်ခါ တဖြည်းဖြည်း သုတ်လိုက်နဲ့ နှစ်ပိပြီဆိုတော့မှ ကျွန်တော် ခေတ္တနားလိုက်ပါတယ်။

ဒီအချိန်မှာ အိမ်ပေါ်ကို တက်လာတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ လှမ်းပြောလိုက်ပါတယ်။ “ကလေးကို ငံပြာရည် မသုတ်ဘူးလား” တဲ့။

‘ဒီမှာ ဦးရွှေလဝင်းရဲ့သား ပြုစုပေးနေတယ်’

ကျွန်တော့်ကို ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ့မလားဆိုတဲ့ သံသယ မျက်လုံးများ

၁၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နဲ့ ဝိုင်းပြီးကြည့်နေတဲ့အခါမှာ...

‘ဒီမှာခင်ဗျာ...အခု ကျွန်တော် သုတ်လိမ်းပေးတဲ့ ဆပ်ပြာရည်ဟာ သိပ်မကြာခင်မှာ ကလေးဟာ ပိုပြီး ပူလာပါလိမ့်မယ်၊ ဘာမှ မကြောက်ပါနဲ့၊ ခဏလောက် ယပ်ခတ်ပေးပါ။ ခပ်ဖြည်းဖြည်းပေါ့။ ပူလို့ဆိုပြီး ဆပ်ပြာသုတ်လိမ်းထားတဲ့ နေရာကို အဝတ်နုတ်ကိုင်ခြင်း၊ ရေဆေးပေးခြင်း မပြုလုပ်ပါနဲ့လို့ ကျွန်တော် ကြိုတင် မှာထားပါရစေနော်...’

‘အမေ ပူတယ် ပူတယ်’

ကျွန်တော် ပြောနေစဉ်မှာပဲ ကလေးဟာ တအားပူလာပါပြီ။ ကျွန်တော် ယပ်တောင် ခဏတောင်းပြီး ခပ်ဖြည်းဖြည်း ယပ်ခတ်ပေးနေပါတယ်။

‘အပူလောင်လို့ အပူသောက်တယ်ဆိုတာ လောင်လိုက်တဲ့ အနံ့၊ အနံ့ဟာ အမြင်ကို ပြန်မထွက်လို့ အပူသောက်တာပါ။ အပူလို အပူနဲ့ ပြန်ထွက်တဲ့အတွက် ကလေးမှာ အပူသောက်တာပါဘူး’

ကျွန်တော် ရှင်းပြနေတာကို မိဘရော ဘေးက သူများပါ ယုံကြည်မှုရှိလာပြီဆိုတာ ကျွန်တော် အကဲခတ်လိုက်ပါတယ်။

‘နောင်ကို ဘယ်လို အပူမျိုးပဲလောင်လောင် အခုအထိသာ ပြုလုပ်ပေးပါ။ ဘာမှ အန္တရာယ် မဖြစ်ပါဘူး’ ဆိုတာကို ရေခွေးကြမ်းသောက်ရင်း ကျွန်တော် ရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။

‘ကဲ...ကျွန်တော်တို့လဲ ကျောင်းကို ပြန်လိုက်ဦးမယ်’

‘ဟာ...ဆရာ ပြန်တော့မလို့လား၊ အားနာလိုက်တာ ဆရာရယ်၊ ရေခွေးတောင် ကောင်းကောင်း မသောက်လိုက်ရဘူး ဆရာရယ်’

အိမ်ရှင်မှ အားနာစွာ ပြောလိုက်

တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ကလဲ ပြန်ပြီးတော့...

‘ရပါတယ်...ကိစ္စမရှိပါဘူး’

ပြန်လှန်ပြောရင်း အိမ်ပေါ်က ဆင်းလာခဲ့ပါတော့တယ်။

နောက်တစ်နေ့ အရောက်မှာတော့ အိမ်ရှင်ဦးလေးဟာ ကျွန်တော်တို့ ရွှေချနေတဲ့ ကျောင်းပေါ်ကို တက်ရောက်လာပါတယ်။

‘လာ...ဦးလေး’

ကျွန်တော် လှမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။

‘ဘယ်နှယ်လဲ...ညက ကလေးအိပ်ရတယ် မဟုတ်လား၊ အဖုရော ပေါက်သေးလား’

‘အိပ်ရပါတယ်၊ အဖုလဲ မပေါက်ပါဘူး။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကလေးရယ်’

‘ရပါတယ် ဦးရယ်... ကြုံတုန်း ကူညီခွင့်ရတာပါ’

ကျွန်တော့်ယောက်ျားမနဲ့ ဦးလေးဟာ စကားပြောနေရင်း ကျွန်တော် ဘုရားခန်းဘက်ကို ရွှေချရန် ထသွားပါတော့တယ်။

တော်တော်လေး အကြာမှာတော့...

‘ကဲ...ဆရာရေ သွားလိုက်ဦးမယ်၊ ငါ့တူရေ...ဦးလေးပြန်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့’

နှုတ်ဆက်ရင်း ဘုရားကို ဝတ်ပြုလို့ ကျောင်းပေါ်က ပြန်ဆင်းသွားပါတော့တယ်။

[မှတ်ချက် ။ ။ ဒီကုသနည်းလေးကို ပြောပြတဲ့ ကျွန်တော်အမေကို ဂါရဝနဲ့ ဂုဏ်ပြုလိုက်ပါတယ်။]

မောင်ဝင်း(ရေနံသား)

အသမြားပင်အစွမ်း

အဲဒါနဲ့

ကိုရီး (မင်းလှ)

အသမြားပင်တွင် အဖြူအနီ နှစ်မျိုးရှိသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ အပင်ပေါက်သည့် မြေအရောင်ပေါ် မူတည်၍ အရောင်ကွာခြားသည်ဟု ထင်ပါသည်။ အင်တိုင်းဆန်သော မြေများတွင် သဘာဝအလျောက် ပေါက်ကြပါသည်။ အဖြူအနီ ကွာသော်လည်း ဆေးစွမ်း တတော့ အတူတူဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။

ယခုအခါ အသမြားပင်ကို ကင်ဆာရောဂါ ပျောက် သည်ဟုဆိုကာ ဆေးဖော်စပ် ရောင်းချနေကြပါသည်။ ဆိုကြောင့် အသမြားပင်သည် ဖြူသည်ဖြစ်စေ၊ နီသည် ဖြစ်စေ ဆေးဖက်ဝင်သည်ကတော့ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

အသမြားပင်ကို မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ သဘာဝပေါက်ပင် အဖြစ် တွေ့ရပါသည်။ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဂန့်ဂေါ ခရိုင်၊ သရက်ခရိုင်ဘက်တွင်လည်း ပေါက်ပါသည်။ ခဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်ပိုင်း၊ ကြို့ပင်ကောက်၊ မင်းလှ၊ အရှေ့ရိုးမတောင်ခြေ အင်တိုင်းတောများတွင် ပေါက်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

မြေနီတွင်ပေါက်၍ ဥအရောင်အနီကို “သမြားနီ” ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ ယင်းကို ဒေသအလိုက် အချို့က “သန်းသေပင်”ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အချို့က “ဟောက်သေပင်”ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ကြပါသည်။ ယင်း၏ ဥကို ထု၍ ခေါင်းလျော်ရည်ထဲ ထည့်လျော် လျှင် ခေါင်းမှာရှိသော သန်းများ၊ ဟောက်များ သေသည် ဟု ဆိုကြပါသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းလှမြို့အရှေ့ ကျွန်းတော်မြို့ ဖတ်ဝန်းကျင် အင်တိုင်းတောများတွင်လည်း ပေါက်ပါ သည်။ ကျွန်တော်မှာ မြန်မာဆေးပင်များကို စုဆောင်း ပြီး လိုအပ်သူများကို ဖြန့်ဝေပေးတတ်သည့် ဝါသနာ ရှိသဖြင့် ထိုအသမြားပင်မှ ဥများကို တူးစုထားပါသည်။

တစ်နေ့ ဂန့်ဂေါပင်ရွာမှ ကိုဇော်ဝင်းက အသမြားဥ အိတ်တစ်အိတ် ပို့လိုက်သဖြင့် ရေဆေးပြီး ဖျာကြမ်းခင်း

▲ အသမြား(ခ)သမြားနီပင်

၍ အိမ်ရှေ့နေပူတွင် လှန်းနေပါသည်။

‘အဘေကြီး ခဏ...ခဏ’

ကျွန်တော်ဇနီးက အိမ်ထဲမှ ခေါ်သဖြင့် ထသွားပါ သည်။ ညွှတ်သည်တစ်ဦးကိုလည်း တွေ့ပါသည်။

‘ဒီက မောင်သိန်းညွန့်က အူမှာ ကင်ဆာဖြစ်လို့တဲ့၊ အဘေကြီးဆေးမြစ်က ကင်ဆာပျောက်တယ်ဆို ပေးလိုက်ပါလား’

‘သူက သောက်မှာမို့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့...သောက်ပါ့မယ်ခင်ဗျာ’

မင်းလှိုင်၊ ယောက်ျားချစ် ဦးသိန်းညွန့်

‘သူက မောင်သိန်းညွန့်တဲ့၊ ပေါက်ကုန်းမှာနေတယ်’
 ‘ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ’
 ‘လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ်လောက်က ဗိုက်အောင့်လို့ ရန်ကုန်
 သွားပြတာ အူမှာ ကင်ဆာတွေ့တယ်တဲ့’
 ‘အေး’

‘အဘဆေးမြစ်က ကင်ဆာပျောက်တယ်ကြားလို့
 သောက်ချင်လို့ပါ’

‘သောက်ချင်ရင် ပေးပါတယ်၊ ကင်ဆာပျောက်တယ်
 ဆိုပြီး ဆေးဖော်ပြီး ရောင်းနေကြတဲ့လူတွေလဲ ရှိတယ်
 လို့ ကြားတယ်။ ငါကတော့ ပေးမယ်။ သောက်ကြည့်၊
 အခြေအနေ ပြန်ပြော’

‘ဟုတ်ကဲ့အဘ...ပေးပါ၊ ကျွန်တော်သောက်ပါ့မယ်’
 ‘အေး...အေး...ယူသွား’

ဆေးမြစ်(၁၀)မြစ်ခန့် ပေးလိုက်ပါသည်။ ဆေးမြစ်
 ကို ထုပြီး တစ်ခါကျို တစ်မြစ်လောက်ကို ရေဖြင့်
 သုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ကျို၍ မနက်၊ နေ့လယ်၊ ည
 လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်တစ်လုံးလောက် သောက်ရန်
 လည်း မှာလိုက်ပါသည်။ သူ့ကို ပေးလိုက်ပြီး နောက်ပိုင်း
 လည်း မကြာမကြာ လာတောင်းသူများလည်း ပေးလိုက်
 ပါသည်။

ကျွန်တော့်အိမ်တွင် ဝါသနာအရ ရှားပါးဆေးပင်
 အတော်များများ စိုက်ထား၊ စုထားပါသည်။ ကျွန်တော်
 မရှိခိုက် ခြံထဲ သွားနေကလည်း ကျွန်တော့်ဇနီးက
 ပေးတတ်ပါသည်။ ကျွန်တော် ရေးသော နက္ခတ္တရောင်

၁၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဆောင်းပါးများစီစဉ်ပြီး လာတောင်းသူများ
 ကိုလည်း ပေးပါသည်။ အချို့ကိုလည်း စာတိုက်က
 တစ်ဆင့် ပို့ပေးရပါသည်။

မိမိဆေးပေးလိုက်ရ၍ ရောဂါနှင့် ဆေးတည့်ကာ
 ပျောက်သွားကြောင်း သိရလျှင် အလွန် ပီတိဖြစ်ရပါ
 သည်။ ထိုပီတိကို မည်သည့်ငွေနှင့်မျှ လဲ၍ ရနိုင်မည်
 မထင်ပါ။

ယခုဆေးပေးလိုက်သော ကိုသိန်းညွန့်ဆိုသူမှာ
 မင်းလှမြို့နယ်၊ ပေါက်ကုန်းရွာတွင် နေထိုင်ပြီး ခြံလုပ်စား
 သောသူ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးနှင့် ယခင်ကပင် သိခဲ့သူ ဖြစ်ပါ
 သည်။ ကျွန်တော်နှင့်တော့ သိပ်ရင်းနှီးမှု မရှိပါ။
 ဆေးပေးပြီး နှစ်ပတ်ခန့်အကြာ ကိုသိန်းညွန့် အိမ်သို့
 ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ရောက်လာပါသည်။

‘အဘ ကျွန်တော် သိန်းညွန့်လေ၊ အဘဆေးပေး
 လိုက်တာ’

‘အေး...အေး... မင်း ကင်ဆာဆိုတာ ဘယ်လို
 နေလဲ’

‘ဗိုက်အောင့်တာတော့ သက်သာသွားတယ်။ ရန်ကုန်
 ပြန်မပြရသေးလို့ မသိရသေးဘူး။ ဆေးက အတော်ထူး
 လို့ အဘ လာပြောတာ’

‘ဘာထူးတာလဲကွ’

‘အဲဒီဆေးကို အဘပြောတဲ့အတိုင်း သောက်တာ... ကင်ဆာ
 ကတော့ ရန်ကုန် သွားမစစ်ရသေးလို့ မသိသေးဘူး။ ကျွန်တော်
 ကုပ်မှာ ပေါက်နေတဲ့ အနှစ်(၂၀)လောက်ရှိတဲ့ နှံချကြီး အချပ်
 လိုက် ကွာကျပြီး ပျောက်သွားလို့ အဘရဲ့’

‘ဟေ...တယ်ဟုတ်ပါလားကွ’

‘အဲဒီနှံချက ဘာနဲ့မှမရဘူး။ ကျွန်တော် ဆေးစုံနေပြီ။
 အခုမှ ပြေးတော့တယ် အဘရယ်’

‘အေး...ကောင်းပေါ့ကွာ၊ ဒါ အသမ္ဘာဥရဲ့ အစွမ်းပဲ
 ကွ၊ လူအများသိအောင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက
 တစ်ဆင့် စာရေးမယ်ကွာ’

‘ရေးဖြစ်အောင် ရေးပါ အဘ’

သတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာကြပါစေ။

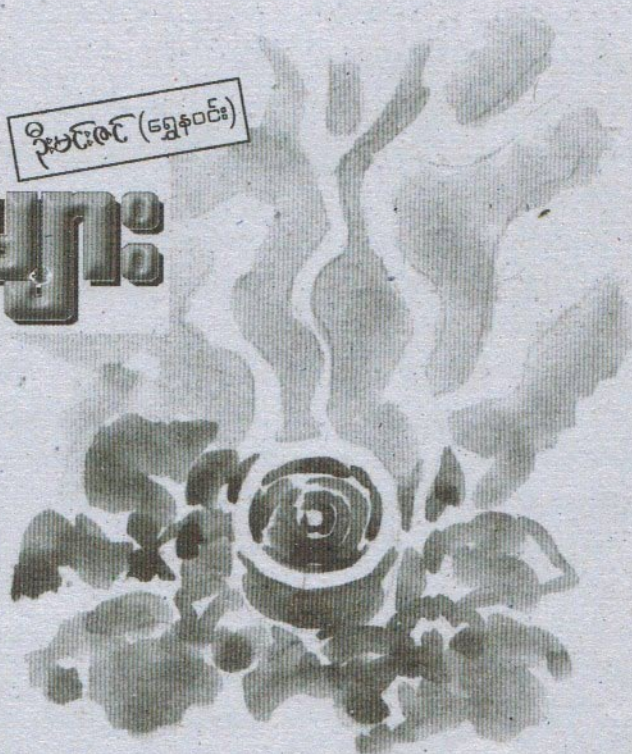
ကိုထွန်း(မင်းလှ)

ထူးခြားဆန်းကြယ်သော

အိမ်ထောင် (ရွှေစုံစုံ)

အိမ်ထောင်များ

အပိုင်း (၄)

လောကကြီးမှာ ထူးထွေးဆန်းပြား
 အတ်လမ်းများ များစွာရှိကြသည့်
 အထဲမှာမှ ဓာတ်ကောင်း၊ ဓာတ်မြတ်
 အစစ်အမှန် ဓာတ်ပစ္စည်း အထူး
 အဆန်းလေးများ ကံအားလျော်စွာ
 ချီထားကြပါသော်လည်း မျောက်
 အုန်းသီးရသလိုမျိုး ဘာလုပ်
 ချမ်းမသိ ကိုယ်ထင်ရာကိုယ်စိုင်း
 ဦးကာမှ နောင်တရကြရသော
 ခြစ်စဉ်လေးပေါင်းများစွာ ရှိကြပါ
 သည်။ ထိုအထဲမှ...

စာရေးသူကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရ
 သောဖြစ်စဉ် နှောင်းနှောင်းတ ကြုံရ
 လေးနှင့် မိတ်ဆွေရင်းချာတချို့
 အင်္ဂုရတ်ပညာနယ်ပယ်ထဲမှာ တစ်
 ဆည်လည် ကြုံတွေ့ကြရပုံ
 အတ်လမ်းစုံလေးများကို ဝါသနာရှင်
 သူတော်သီများ ကြားမြင်သုတ
 ခြစ်စေရအောင် တင်ပြပေးပါမည်။
 ဟိုးလွန်ခဲ့သော နှစ်လေးငါးဆယ်
 ဘာလကဒီဆူဇာ ဆေးတိုက်
 နယ်စားလှယ်တစ်ဦး ဖြစ်သော
 ဦးထွန်းဖေဟုခေါ်သည့် မိတ်ဆွေ
 ဦးသည် ထိုစဉ်က စီးပွားရေး
 အဆင်ပြေ၍ လက်ဖျား ငွေသီးနေ
 သလို သူဝါသနာပါသည့် အင်္ဂုရတ်
 သွားကိုလည်း လူအားငွေအား
 အပြည့်ထားပြီး ကြိုးစားကာ ရှာနေ

သည့် အချိန်အခါလည်း ဖြစ်နေ
သည့်။

သူ့မှာက ငွေကြေးအတွက် ပူပင်
 စရာမရှိ ပြီးပြည့်စုံနေလေတော့
 အင်္ဂုရတ်လုပ်ရတ် စားလမ်း ရွှေဖြစ်
 လမ်းကို သူ လုံးဝ စိတ်မဝင်စားဘဲ
 သိဒ္ဓိတက်လမ်း ဓာတ်ကြီးလမ်းစဉ်
 ကိုသာ စိတ်ဝင်စားကာ ကြိုးစား
 ရှာဖွေပါတော့သည်။

ထို ဓာတ်ကြီးလမ်းစဉ်တွေထဲမှာမှ
 “သံသေဓာတ်လုံး” လမ်းစဉ်
 တစ်ခုဖြစ်သော “ခြံသံ”ကို စီရင်
 သည့် ဓာတ်လမ်းကို အထူး
 စိတ်ပါဝင်စားလေတော့ တောအနှံ့
 တောင်အနှံ့ ခင်ရာမင်ရာ အသိ
 မိတ်ဆွေများကို မလွတ်တမ်း အသိ
 ပေး ရှာဖွေခိုင်းပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်
 သည့် ခြံသံ၊ အမြူတေသံလုံးနှင့်
 တကွ ခြံသံမဏ္ဍိုင်အုံလိုက်ကြီး
 တစ်ခုလုံးကို ရအောင် ရှာကြံနိုင်ခဲ့

လေသည်။

သူသည် အခြေခံဓာတ်ကောင်း
 ဖြစ်သည့် ခြံသံကောင်းကောင်းကို
 ရရှိထားပြီဆိုတော့ကား သမားစဉ်
 လမ်းကောင်းတစ်ခုဖြစ်သော သံကို
 မင်းလေးပါးနှင့် သတ်သည့်
 လမ်းစဉ်ကို အထူးပြုမေဂျာအဖြစ်
 သတ်မှတ်လိုက်ပါတော့သည်။

သည်တော့ မင်းလေးပါးဓာတ်မှာ
 အဓိကဖြစ်သော စိန်နီမြင်းသွား
 အစစ်၊ ဂျာမဏီမှလာသော စိန်နီ
 မြင်းသွားကို ပေါင်ထုပ်လိုက်မှာယူပြီး
 “သံသေဓာတ်လုံး” လမ်းစဉ်ကို
 အင်တိုက်အားတိုက် စီရင်၍ ဖိုခွင်
 ဝင်ပါလေတော့သည်။

သို့သော် သူ ထင်ထားသလို
 ဓာတ်လမ်းစဉ်က ဖြစ်မလာပေ။
 စာညွှန်းမလိုက် လမ်းစဉ်မကိုက်
 ဖြစ်နေလေတော့ ငါ ဒီလေးကို
 အကောင်းဆုံးတွေကို ရှေးချယ်ပြီး

စိမ့်တာကို ဘာလို့များ ဓာတ်လမ်းစဉ်
မအောင်မြင်ရပါလိမ့်ရယ်လို့ နာလို
ခံခက် မာနတက်၍ အပြီးတိုင်အောင်
စီရင်မဟုတ်ချိန် မာန်တင်းပြီးတော့
ဇာတ်ကြမ်းတိုက်လာလိုက်တာ...

သူရှာဖွေထားသည့် ခြင်္သေ့မဏ္ဍိုင်
အံ့လိုက် တစ်ပိဿာကျော် အလေး
ချိန်သည် နောက်ဆုံးမတော့ (၅)
ကျပ်သား ကျန်တော့သည့် အနေ
ရောက်လာပါတော့သည်။ အဲဒီမှာ
တော့ မဖြစ်ချေဘူး ဒီခြင်္သေ့မလေး
သာ ကုန်သွားလျှင်တော့ ဘာမှ
လုပ်၍ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူးရယ်ဟု
သူအတွေးဝင်လာပါသည်။

သို့နှင့် ဒီလမ်းစဉ်ကို တကယ်
သေချာသိနားလည်သည့် ဆရာ
ကောင်းကို ရှာတွေ့မှာပဲ။ နောက်ဆုံး
လက်ကျန် ခြင်္သေ့မလေးကို
ဓာတ်လမ်းစိမ့်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်
ချက်ကို ပိုင်ပိုင်ချလိုက်ပါတော့သည်။

တစ်နှစ်လောက် အချိန်ယူပြီး
ဆရာရှာလိုက်တာ နောက်ဆုံး
မတော့ ပြည်ဘက်က မြင်ဘာဟု
တောင်ဆရာတော်နှင့် တွေ့ဆုံ
လိုက်တော့မှပဲ ဆရာကောင်းကို
အမှီရတော့လေသည်။

မြင်ဘာဟုတောင် ဆရာတော်နှင့်
တွေ့တော့ သူ ဒီခြင်္သေ့မစဉ်ကို
အလီလီ စိမ့်ကြိုးစား အားထုတ်ခဲ့ရ
ပုံတွေကို အသေးစိတ် ပြောပြလိုက်
တော့...

ဆရာတော်က သေချာနားစိုက်
နေပြီးမှ...

‘မောင်ရင် ကန့်စာတ်ကို ဘာကန့်သုံး
သလဲ’

ဟု တစ်ခွန်းတည်း မေးလေ

သည်။

ဒီတော့...

‘တပည့်တော် သိပ္ပံကျွန်းအကောင်းစား
ကို သုံးပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်တော့...

‘အေး... အဲဒီမှာ စပြီးတော့ လွဲပြီပေါ့’

ဟု တိုတိုပဲ ပြောလိုက်ပြီး...

‘ခြင်္သေ့ကို မင်းလေးပါနဲ့ သတ်တဲ့
လမ်းကို လုပ်တော့မယ်ဆိုရင် အင်္ဂလိပ်ဆုံး
လက်ျာကန်ကို ရအောင် အရင်ရှာပြီးမှ
စီရင်ရတယ် မောင်ရင်ရဲ့ ဒါမှ လိုရာခရီး
အပြန်ပြီတာပဲ’

ဟု ပြောလေ၏။

‘ဒါဆို တပည့်တော်မှာတော့
လက်ျာကန် မရှိလေတော့ ဘာမှ
လုပ်မရတော့ဘူးထင်တယ်။ ကြိုး
စားထားခဲ့သမျှတော့ သဲထဲရေသွန်
ကိန်း ဆိုက်နေပါပြီ’

ဟု ပြောလိုက်တော့ ဆရာတော်
က...

‘ဒီလိုလဲ မဖြစ်ရလေအောင်
ဘုန်းကြီးမှာ လက်ျာကန် အနည်း
အကျည်း ရှိတာလေးကို မောင်ရင်ကို
စွန့်လိုက်ပါမယ်’

ဟု ပြော၍ ဘုန်းကြီး အိပ်ခန်း
ထဲသို့ဝင်သွားပြီး ပြန်ထွက်လာ
တော့...

‘မောင်ရင် လက်ျာကန်အစစ်ကို သေချာ
ကလေးသိသလား’

ဟု မေးလေသည်။

‘တပည့်တော် ဆရာတော် ပြုမှာသာ
သိရမှာပဲ ဘုရား’

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ ရွှေ
ရောင်လို ဝင်းပြောင်းနေသော
လက်မအနေလောက် အရွယ်
သတ္တုတုံးလေးကို ထုတ်ပြလိုက်ပါ

သည်။ ‘အဲဒီရင် တကယ့် ရွှေတုံး
အတိုင်းပင် ကြည့်ရတာ နှစ်လိုဖွယ်
ကောင်းလှပါသည်။’

‘ဆရာတော် အခုပြလိုက်၍သာ
လက်ျာကန် အစစ်မှန်း တပည့်
တော် သိရတာပါဘုရား။ မဟုတ်လို့
ကတော့ ရွှေပါဝင်နေတဲ့ ရွှေဆတ်
ကျောက်လို့ပဲ ထင်မိမှာမလွဲပါ’ ဟု
ဦးထွန်းဖေ၏ စိတ်ထဲ တွေးနေပါ
တော့သည်။

‘ဆရာတော် ဒါဆို တပည့်တော်ကို
လက်ျာကန်အစစ် စာတ်လုံးတစ်လုံး
တည်နိုင်လောက်တဲ့ အလေးချိန်ပြီတဲ့
(၂)ကျပ်သားလောက် စွန့်ပါဘုရား’

ဟု အရဲစွန့်၍ လျှောက်ထားလိုက်
ပါတော့သည်။

ဆရာတော်လည်း ခပ်တွေ့တွေ့
လေး စဉ်းစားနေပြီးမှ...

‘အေးသေ မောင်ရင်ကလဲ စိတ်ဆူး
အလွန် အဓိပတိတက်နေလေတော့
ဘုန်းကြီးမှာ စာတ်(၅)ကျပ်သားလောက်
ရှိတဲ့အထဲကနေ (၂)ကျပ်သား စွန့်လိုက်ပါ
မယ်။ ဒါပေမယ့် မောင်ရင် အခုလုပ်မယ်
စာတ်လမ်းစဉ်ကိုတော့ ယွှင်းဆန်
ဘုန်းကြီးကို အကုန်ပြောပြရမယ်’
ဟု စကားဆိုခဲ့လေပြီ။

ဦးထွန်းဖေလည်း ဆရာတော်
စကား ကြားလိုက်ရတော့ အလွန်
ဝမ်းသာသွားပြီး သူ၏ ဓာတ်လမ်း
စဉ်ကို အသေးစိတ် ပြောပြလေတော့
သည်။

သံသေဓာတ်လမ်းလမ်းစဉ်
ခြင်္သေ့ကောင်းကောင်း (၂)ကျပ်သား
ကို မင်းလေးပါဓာတ် (စိမ့်ခြင်္သေ့) အ
ကျောက်ဆေးနန်း၊ လက်ျာကန်အစစ်
ဖန်သေမောင်ရင်အစစ်) ပေါင်းဓာတ်

သို့ ရွှေတံ
နှစ်လိုဖွယ်
ပိုက်၍သာ
တပည့်
မဟုတ်လို
ရွှေဆတ်
လွယ်ပါ”ဟု
တွေးနေထိ
ပျဉ်တော်
လုံးတစ်လုံး
လေးချိန်ပြတ်
ပါတုရား
ထားလိုက်
ပံတွေတွေ
စိတ်ဆွေ
နလေးတွေ
ဟူးလေး
စွန်လိုက်
အခုလုပ်
မျှော်မချ
ပယ်’
ရာတော်
အလွန်
ဝတ်လမ်း
လေးတွေ

လေးပါးကို (၂)ကျွမ်းသာစီ ဆတူ
ကောလိယားကူအောင် ရောထောင်း
ပြီး သံရက်ညှပ်နှင့် (၃)ကြိမ်ကြိတ်။

(၃)ကြိမ် အနောက်သို့အောင်
အလှန်၍ ဓာတ်များအားလုံး ထိဆံ့
လောက်အောင် လိုတစ်လုံးတွင် ထည့်
သိပ်၍ ထည့်ပြီး ဖွဲ့ပြီး (၅)ရက်
ဖတ်ရပြီး...

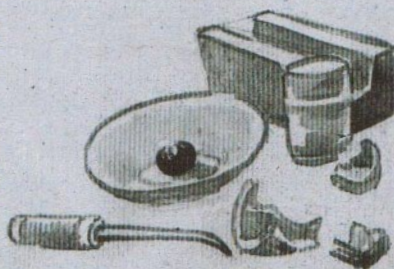
ယင်းနာရီအား ဓာတ်ပြာကို ကြေးနီ
အစစ်ကြေးဖလား အနောက်ဘက်လုံး
တွင် ရှားစောင်းလက်ပယ် သတ္တုရည်
နှင့် ဆတူထည့်၍ အရည်ခန်းအောင်
ခွက်ရပါသည်။ ထိုနာရီကို နာရီပြာ
ကို ဟူးလေးဖြင့် လက်ချွမ်းကို သုံးပြီး
ဓာတ်သားပြန်ရပါသည်။

အဲဒီကမှရလာသော “သံသေ
ပြဒါးဓာတ်သား” ဓာတ်သားကို
သန့်စင်ထားသော နာ(ခဲ)ဖြင့်
လေးတူတွဲ၍ ချက်သွားရပါမည်။

ဤသို့ နာကို ဓာတ်၏ (၅)လေး
(၅)ပြန်လောက် ချက်လာခဲ့လျှင်
နောက်ဆုံးအချိန်တွင် ဓာတ်သား
သည် ကျစ်လစ်လာ၍ ယနစီးလာပြီး
ပြဒါးရည် ငုပ်လာသည့်အခါတွင်...

နာကို အရည်ကျို၍ နာအရည်
ထဲကို ယင်းဓာတ်လုံးကို ထည့်လိုက်
လျှင် နာအရည်သည် လက်ချား
ချော်ကဲ့သို့ ကြည်၍ အရည်ကျဲ
သွားပြီး လက်ချားချော်လိုဖြစ်သွားပြီ
ဆိုလျှင် ဓာတ်လုံး ပထမအဆင့်
အောင်မြင်သွားပါပြီ။

ဤအဆင့်သို့ ရောက်လျှင် ဓာတ်
လုံးလုံခြုံပြီး ကြေးကိုထည့်ကျင်း
လိုက်လျှင် ယင်းကြေးသည် မာ၍
ကျွတ်ဆတ်ပြီး ကြိတ်ကြေဖြစ်၍
ယင်းကို ကိတ်မီးလင်းအခေါက်နှင့်
တွဲ၍ ထိုးလိုက်လျှင် တစ်ခါတည်း
မိတူဖတူဖြစ်၍ သွားပါမည်။

အခုတင်ပြခဲ့သည်တို့မှာ ဦးထွန်းဖေ
၏ မူရင်းဓာတ်လမ်းစဉ်ဖြစ်ပါသည်။
ဆရာတော် ပေးလိုက်သော လက်ျာ
ကန့်အစစ်နှင့် ဓာတ်လမ်းတည့်ပြီး
ထိုးလိုက်သည့်အခါမှာတော့ ထူးခြား
ဆန်းကြယ်မှုများကို တွေ့ရပါတော့
သည်။

ယခင် ဆီးဖြူကန့်နှင့် လုပ်တုန်း
က ဘာမှ ထူးထူးထွေထွေ မဖြစ်
သော်လည်း ယခု လက်ျာကန့်နှင့်
ဓာတ်လမ်း တည့်လိုက်သည့်အခါ
မှာတော့ ပထမဦးဆုံး ထူးခြားတာ
ကတော့ ဓာတ်ပြာထည့်၍ ချက်
သော ကြေးဖလားကို ဆေးချက်ပြီး
အရင်လို ဖိခန်း၏ နံရံလက်တန်းပေါ်
တွင် တင်ထားခဲ့ပြီး မေ့လျော့နေခဲ့
လေသည်။

တစ်ညမှာတော့ ဖိခန်းထဲမှာ
ကြွက်ကို ကြောင်လိုက်ရာမှ ကြေး
ဖလားကိုတိုက်မိပြီး အောက်သို့
ကျသွားလေသည်။

နံနက်ပိုင်းတွင် ဓာတ်ထိုးရန် ဖိခန်း
ထဲဝင်လိုက်တော့ လက်နှစ်လုံး
လောက်ရှိသည့် နီဝါရောင်ရှိသော
အကွင်းလေးတစ်ခုနှင့် အုန်းမှုတ်
ခွက်လို မည်းမည်းအရောင်ခွက်
လေးတစ်ခုကို တွေ့ရ၍ အမှိုက်ဆိုပြီး
ပစ်ဖို့ ကောက်ကြည့်လိုက်တော့မှ
ဓာတ်ပြာထည့်၍ ချက်ခဲ့သော

ကြေးဖလားလေးမှန်း သိလိုက်ရ
တော့သည်။

ဘယ့်နှယ် ကြေးဖလား
အကောင်းလေးကနေ အခု နှစ်ပိုင်း
ကို တိတိပပ ပိုင်းဖြတ်ထားသလိုကို
ဖြစ်နေတာကိုက ထူးဆန်းနေပေ
သည်။

တစ်ပိုင်းက ကြေးနီရောင်ဖြစ်နေ
ပြီး တစ်ပိုင်းကတော့ မည်းနက်နေ
တာ ဘာကြောင့်များပါလိမ့်ဟု သူ
သေချာ စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့မှ
ရေးရေး သဘောပေါက်လာပါတော့
သည်။

မည်းနက်နေသည့် အပိုင်းက
ဓာတ်ပြာတွေကို ရှားစောင်းလက်ပယ်
ရည်နှင့် ထည့်ချက်တုန်းက ဆေး
ရည်ဓာတ်ပြာများ ထိစပ်နေသည့်
ကြေးဖလားနေရာဖြစ်နေပြီး ထို
နေရာမှနေ၍ မည်းနက်၍ ကြွပ်ဆတ်
နေပြီး ပြတ်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်ပေ
သည်။

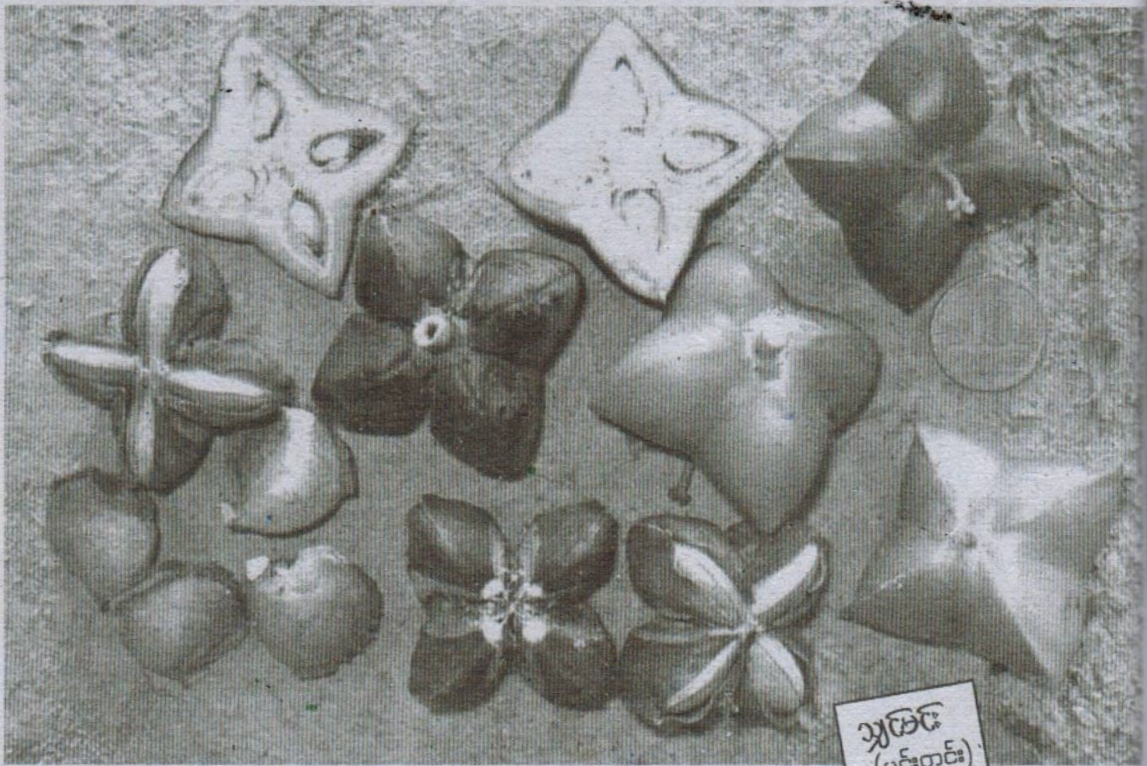
ဓာတ်ကောင်းဓာတ်မှန် ရှားပါး
အဖိုးတန် ပင်ကိုသိဒ္ဓိဝင်ဖြစ်နေသော
ဂမ္ဘီရပစ္စည်းများ၏ အစွမ်းသတ္တိကို
လက်တွေ့ သိမြင်လိုက်ရသောအခါ
မိတ်ဆွေကြီး ဦးထွန်းဖေမှာတော့
မှင်တက်မိသွားလေတော့သည်။

(ရှေ့လတွင် ကြေးဖလား
ကြိတ်ကြေ မည်းနက်နက်လေးမှ
ထူးခြားသည့် လျှို့ဝှက်ချက်နှင့်
သံသေဓာတ်လုံးတို့၏ ပထမ
အဆင့်တွင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော
ထူးခြား ဆန်းကြယ်မှုများကို
ဆက်၍ တင်ပြပေးပါမည်။)

ဦးမင်းဝင်း(ရွှေနန်း)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုစည်း ၁၇၃

www.burmeseclassic.com

သရုပ်
(မင်းကင်း)

ကြယ်ပဲ ဝေပျိုးမယ်

မြန်မာနိုင်ငံ၏ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍတွင် ၂၀၁၄ခုနှစ်မှ စတင်၍ “ကြယ်ပဲ” သည် သီးနှံ အမျိုးအစားသစ်တစ်ခု အနေဖြင့် ဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကြယ်ပဲတွင် အရေးပါသော သက်စောင့်ဓာတ်အချို့ ပါဝင်သောကြောင့် ဆေးဝါးအဖြစ် ထုတ်လုပ်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ စားသောက်ကုန်လုပ်ငန်းနှင့် လူသုံး ကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရာတွင် လည်းကောင်း အသုံးပြု ကြသည်။

ထို့ပြင် ကြယ်ပဲရွက်ကို လက်ဖက်ခြောက်အစားထိုး ပစ္စည်းအဖြစ် မိသားစု တစ်နိုင်တစ်ပိုင် ထုတ်လုပ်နိုင်ခြင်း ကြောင့် စိုက်ပျိုးရေးသမားများအနေဖြင့် ကြယ်ပဲစိုက်ရန် စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။

သို့သော်လည်း ရင်းနှီးကွမ်းဝင်မှုမရှိသော သီးနှံသစ်

၁၇၄ နက္ခတ္တဓာတ်မြေဩဇာဗေဒ:

ဖြစ်သည့်အပြင် သြဂုတ်စိုက်ပျိုးရေး (သို့မဟုတ်) ဂျီအေပီ စနစ် စိုက်ပျိုးရေး ဖြစ်ခြင်းကြောင့် စိုက်ပျိုးရန် မဝံ့မရဲ ဖြစ်နေကြကာ အရှုံးဖြင့် ရင်ဆိုင်ရမည်ကို တွေး၍ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေကြသည်။

စင်စစ် စိုးရိမ်ရန် လုံးဝ မလိုပါ။ သြဂုတ်စိုက်ပျိုးရေး၊ သြဂုတ်ဆေး ဆိုသည်မှာလည်း အထူးအဆန်း မဟုတ် ပါ။ ရှေးဘိုးဘွားတို့ စိုက်ပျိုးခဲ့ကြသော ဓာတုလွတ် စိုက်ပျိုးရေးနည်းကို အခြေခံယူထားသည့် နည်းစနစ် တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

သြဂုတ်ဆေး ဆိုသည်မှာလည်း ရှေးဘိုးဘွားတို့ ကျင့်သုံးခဲ့သော သဘာဝပိုးနှင့်နည်း၊ ပိုးကာကွယ် နည်းများပင် ဖြစ်သည်။ မခက်ခဲလှပါ။

ကျေးလက်နေ စိုက်ပျိုးရေးသမားများအနေဖြင့် မိမိတို့

နေထိုင်ရ
ပိုးဆေးမ
သည်။
မျိုးစေ့
ခြင်း၊ ပြု
လွယ်ကူ
ဦးစွာ
ပုံတို့ကို
ကြည့်
အညီအ
အရာ မာ
သည်ကို
လတ်
ဒီက ဒီဝ
ခေါက်ရန်
ရွေးချ
● အရာ
● ပျိုးစေ့
● ပျိုးစေ့
● ပျိုးစေ့
● ပျိုးစေ့
● ပျိုးစေ့

ဂျီအေပီ
မဝံမရဲ
တွေး၍
မျိုးရေး၊
မဟုတ်
လွတ်
နစ်
တွေးတို့
ကွယ်
မိမိတို့

နေထိုင်ရာ ဝန်းကျင်မှာပင် သဘာဝမြေဩဇာ၊ သဘာဝ
ဦးဆေးများ လွယ်လင့်တကူ ရနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်
သည်။

မျိုးစေ့ ဖောက်ခြင်း၊ ပျိုးထောင်ခြင်း၊ မြေချစိုက်ပျိုး
ခြင်း၊ ပြုစုခြင်းနှင့် ရိတ်သိမ်းသိုလှောင်ခြင်းတို့မှာ ရိုးရှင်း
လွယ်ကူလှသည်။

ဦးစွာ ကြယ်ပဲမျိုးစေ့ ရွေးချယ်ခြင်း၊ မျိုးစေ့ဖောက်
ပုံတို့ကို တင်ပြလိုပါသည်။

ကြယ်ပဲစိုက်ထောင်သူများအနေဖြင့် မျိုးစေ့ထွေးချွန်ရာ၌
အလိုရောင်သိမ်းပြီး မျိုးစေ့ပေါ် အကြေးအဆင်းများပါကာ
အစု မာတင်နေလျက် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ဖြစ်နေ
သည်ကိုသာ အသုံးပြုရပါမည်။

လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ဟု ဆိုခြင်းမှာ မလတ်ဆတ်
မီက အိတ်ထဲ သွင်းထားသော ရက်လွန် မျိုးစေ့များသည်
ပေါက်ရန် ရာနှုန်းမပြည့်မီသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရွေးချယ်ထားသော မျိုးစေ့များတွင်...

- ① အရောင်ဖျော့ အကြောအမျှင်မပါခြင်း
- ② မျိုးစေ့ထိပ် ပွန်းပဲ့နေခြင်း
- ③ ပျိုးစေ့ အခွံကွာနေခြင်း
- ④ မျိုးစေ့ချက်ထိပ် ပွန်းပဲ့နေခြင်း
- ⑤ မျိုးစေ့ သေးငယ်နေခြင်း
- ⑥ မျိုးစေ့ပေါ် ပိုက်ကန်နေခြင်း

စသည်များ တွေ့ရှိပါက အသုံးပြုရန် လုံးဝ မသင့်
တော်ပေ။

အစေ့အဆန်အောင် ညီညာပြည့်ဖြိုးသည့် အရည်
အသွေးကောင်းမွန်သော မျိုးစေ့များ(Good Quality
Seeds)ကို ရွေးချယ် ပျိုးထောင်မှသာလျှင် ပျိုးပင်များ
ညီညာသန်စွမ်းမည်။

တစ်ဖန် စိုက်ကွင်းတွင် မြေချစိုက်သောအခါတွင်
လည်း မျိုးစေ့ အားနည်းမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည့်
ပြဿနာများ ကြုံတွေ့လာခြင်းမှ ကင်းလွတ်သွားမည်
ဖြစ်သည်။

အပြစ်ကင်းစင်သော **ဩဂုတ်ကြယ်ပဲမျိုးစေ့များ**
သည် ယေဘုယျအားဖြင့် တစ်ကီလိုလျှင် အစေ့
ခြောက်ရာမှ ရှစ်ရာ ဝန်းကျင်ရှိသည်။ (တစ်ကီလိုသည်
မြန်မာ့အလေးချိန် ခြောက်ဆယ့်တစ်ကျပ်သားနှင့်
ညီမျှပြီး အခြင်အဝင်အနေဖြင့် နို့ဆီဘူး ခြောက်လုံး
ရှိသည်။)

တစ်ကီလိုတွင် ပါဝင်သော ယင်းအရေအတွက်သည်
စိုက်တစ်ဧကအတွက် ကောင်းစွာ လုံလောက်သည်
ဆိုသော်လည်း စိုက်ပျိုးရေး ပညာရှင်တို့၏ အဆိုအရ...

မြေပြန့်တွင် ပင်ကြားတန်းကြားအကွာအဝေး (၉)
ပေ×(၉)ပေ စနစ်ဖြင့် စိုက်ပျိုးပါက ဝင်ဆံ့အပင်ဦးရေ
(၅၂၀)ပင်...

ပင်ကြားတန်းကြားအကွာအဝေး (၁၂)ပေ×(၆)ပေ
စနစ်ဖြင့် စိုက်ပျိုးပါက ဝင်ဆံ့အပင်ဦးရေ (၆၀၀)ပင်...

ပင်ကြားတန်းကြားအကွာအဝေး (၁၂)ပေ×(၅)ပေ
စနစ်ဖြင့် စိုက်ပျိုးပါက ဝင်ဆံ့အပင်ဦးရေ (၇၀၀)ပင်တို့
ဖြစ်သည်။

တောင်ကုန်းဒေသများတွင်မူ ပင်ကြားတန်းကြား
အကွာအဝေး (၁၂)ပေ×(၄)ပေစနစ်ဖြင့် စိုက်ပျိုးပါက
အပင်(၉၀၀)ဝင်ဆံ့မည် ဖြစ်သဖြင့် မိမိစိုက်ပျိုးမည့်
မြေဧကနှင့် ချိန်ဆ၍ မျိုးစေ့များ အပိုထပ်ဆောင်း
ဝယ်သင့်ပေသည်။

မျိုးအဖြစ် အသုံးပြုမည်ဆိုပါက ဒေသခံမျိုးလို
ဦးစားပေး ရွေးချယ်သင့်သည်။ ရေမြေရာသီဥတုတို့
ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ရောဂါဒဏ်၊

ပိုးမွှားဒဏ်တို့နှင့် ယဉ်ပါးပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မျိုးစေ့ဝယ်လျှင်လည်း မျိုးစေ့ မည်မျှအာမခံကြောင်း ရောင်းချသူအား မေးမြန်းရန် လုံးဝ အားမနာသင့်ပါ။

အားနာတတ်ခြင်းသည် တစ်ခါတစ်ရံ၌ ဆုံးရှုံးမှု အချို့ တွေ့ကြုံရတတ်သကဲ့သို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ယုံကြည်မှုကိုလည်း အနည်းနှင့်အများ ထိခိုက်စေတတ် သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကြယ်ပဲစေ့များ ပျိုးထောင်ရာတွင် စတင် ဆောင်ရွက် ရာ၌ နည်းလမ်းများစွာ ရှိသည့်အနက် အချိန်တိုအတွင်း အမှားအယွင်းကင်းစွာဖြင့် လွယ်ကူဆုံးနည်းမှာ ပထမဦး စွာ ကြယ်ပဲမျိုးစေ့များကို ချည်စအဝတ်သုံး၍ ဖွဖွလေး ထုပ်ထားပါ။

ရေနွေး ပွက်ပွက် တစ်လီတာနှင့် ရေအေးတစ်လီတာ ခွဲနှုန်း ရောစပ်ပြီး သောက်ရေအိုး အဟောင်းတွင်း ထည့်ပါ။ (အခြား ပလတ်စတစ်ဇလုံ၊ ပုံးများ အသုံးပြု လျှင်လည်း ရပါသည်။)

ရောစပ်ပြီး ရေထဲသို့ ချည်ဝတ်စ ဖွဖွဖြင့် ထုပ်ထား သော ကြယ်ပဲမျိုးစေ့များကို ထည့်ကာ ဖုံးအုပ်ထား ရပါမည်။

ဤသို့ ထားရှိနေစဉ်အတွင်း သတ်မှတ်သို့ မပြည့်မီလောက် နှင့် လုံးဝ မမှိုက်ရပါ။ အခြားသော မျိုးစေ့ အချို့ ရန်ခြံလွှားတတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

(၂၄)နာရီပြည့်ပါက ဖွဖွထုပ်ထားသော အဝတ်ကို ဖြေလိုက်ပါက ရေအောက်ကြမ်းပြင်တွင် ရေဝ၍ မြှုပ်နေ သော ကြယ်ပဲစေ့များကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ရေဝ၍ မြှုပ်နေသော မျိုးစေ့များကို ဆယ်ယူ၍ ဆန်ခါထဲထည့် ရေစစ်ထားပါ။ ရေစန့်သွားပါက မှီဆေး သရဖီ နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်မျိုးမျိုး လူးနယ်ပြီး ပျိုးအိတ်(သို့မဟုတ်) သံပေါင် ပေါ်သို့ အစေ့၏ချက် မြေထဲ လေးပုံတစ်ပုံ မြှုပ်ကာ အစို့ဖောက်၍ ရပါပြီ။

ရေပေါ်ပေါ်နေသော အစေ့များကို သည်အတိုင်း ဆက်ထားလိုက်ပါ။ စောစောပိုင်းက အသုံးပြုခဲ့သော ချည်ထည်စကို သီးခြား ဖယ်ထုတ်ထား၍ ရပါပြီ မလိုအပ်တော့ပါ။

နောက်ထပ် (၂၄)နာရီ ဆက်လက် ထားလိုက်ပါက တဖြည်းဖြည်း ရေအောက်ကြမ်းပြင်သို့ ရောက်ရှိသွား မည်ဖြစ်သည်။

(၄၈)နာရီနောက်ပိုင်း ဇလုံ၊ပေါ်နေသော မျိုးစေ့များကို မူ အသုံးပြုရန် သေဆုံးတော်မူ။ အကြောင်းမူကား အပင် သက်ရှိနှင့် ရာနှုန်းညှိပါသွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကြယ်ပဲစိုက် တောင်သူများအနေဖြင့် အမှန်တကယ် စိုက်ပျိုးလိုပါက ပြေလတွင် ပျိုးထောင်၊ မြေပြင်၊ ခြံ ဆောက်ထားပြီး ဇွန်လဆန်းတွင် မြေချစိုက်ပျိုးပါက ဖေဖော်ဝါရီလနှင့် မတ်လများတွင် ကြယ်ပဲသီးခြောက် များ စတင် ဆွတ်ခူးနိုင်သောကြောင့် နှစ်ချင်းပေါက် အကျိုးကျေးဇူး ခံစားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဇွန်လသည် မုတ်သုံရာသီဦးဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရေခို နိုင်သောကြောင့် ကုန်ကျစရိတ်လည်း သက်သာမည် ဖြစ်သည်။ ကုန်ကျစားစရိတ်လည်း သက်သာမည်ဖြစ် သည်။ ဇွန်လထက် နောက်ကျသွားလျှင် နှစ်ချင်းပေါက် အကျိုးကျေးဇူး ခံစားခွင့် ရသင့်သလောက် မရမှာကား အမှန်ပင်။

သျှင်မင်း(မင်းကင်း)

အို...
သူတော်...
လောင်း...
နှစ်ပေါင်း...
အဘိုးအ...
သမားအ...
အားရ...
ရွတ်ပွား...
ရက်တော်...
အား သ...
ထို မ...
များကို...
ဆိုကြည့်...
အချိန်မှန်...
ခြင်းကိစ္စ...
အတွက်...
နှစ်သက်...
ကျန်းမာ...
သေည့်...
ဆိုက်သ...
မြောက်...
စာရေး...
အသက်...
ရောက်ရှိ...
နှစ်ဖြာ...
မ...
တွေ့...
သို့ပါ၍...
သာသာ...
ဖြစ်ကြ...
အမျိုးက...
F.23A. S

အစွမ်းထက်မြက်သော ပဟာရတနာဂုဏ်တော်

ဝိထာတော်များ

မင်္ဂလာ ကိုဦး
(မအူပင်မြို့)

အို... ဗုဒ္ဓဘာသာနွယ်ဝင် သူတော်စင်အပေါင်း သူမြတ် လောင်းတို့ လွန်လေပြီးသော နှစ်ပေါင်းများစွာက စာရေးသူ၏ အဘိုးအဘွားများနှင့် မိဘဆရာ သမားအပေါင်းတို့ နှစ်ထောင်း အားရ ရွှင်မြူးလှစွာ အစဉ်ထာဝရ ရွတ်ပွားပူဇော်သော မဟာရတနာ ဂုဏ်တော်ကြီးများကို စာရေးသူ အား သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့ပါသည်။

ထို မဟာရတနာဂုဏ်တော်ကြီး များကို ဘိုးဘွားများနည်းတူ ဆိုကြည်လေးစား အရေးထားပြီး အချိန်မှန်မှန် နေ့စဉ် ရွတ်ပွား ပူဇော် ခြင်းကို စွဲကပ် ဆောင်ရွက်သည့် အတွက် လူတိုင်းလူတိုင်း လိုလား နှစ်သက်အပ်သော ပညာရေး၊ ဘုန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး သည့် အရေးကိစ္စ ဟူသမျှကို ဆိုက်သင့်သလောက် ပြောင်ပြောင် မြောက်မြောက် ရယူခံစားရပါသည်။ စာရေးသူသည် ယခုဆို အသက်အားဖြင့် (၉၀)တွင်းသို့ ရောက်ရှိလင့်ကစား ကိုယ်စိတ် ခံစား မကျန်းမမာ မချမ်းမသာ မတွေ့ မရှိသလောက် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါ၍ စာရေးသူကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓ ဘာသာနွယ်ဝင် သူတော်စင်များ ဖြစ်ကြသော အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီး ကြီးကြီးငယ်

ငယ် အသွယ်သွယ်တို့ ဤမဟာ ရတနာဂုဏ်တော်ကြီးများကို ဗုဒ္ဓါ နုဿတိဘာဝနာအဖြစ် နှလုံးသွင်း နိုင်ကြရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မှ ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။
၁။ ကုတိဝိ သော ဒိဗ္ဗမန္တော၊
ကုဿရော သဗ္ဗ ဘူမိယော၊
ကုတိဝိ ပါရမီတိသ၊
ကုတိဝိ မာရဝိဇယော၊
ကုတိဝိ ပါရမီတိသ၊
ကုတိဝိ သဗ္ဗညုဂတော၊
ကုတိဝိ သော အနုပ္ပတ္တော၊
ကုတိဝိ နာမ တေ နမော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်
ပါရမီတိသ၊ သုံးဆယ်သော ပါရမီတော်တို့ကို။ ပူရေန္တော၊ ဖြည့် ကျင့်တော်မူသော။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုတိဝိ ကူမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော

အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သဗ္ဗ ဘူမိယော၊ ခပ်သိမ်းသောဘုံတို့ကို။ ကုဿရော၊ အစိုးရတော်မူ၏။ ကုတိဝိ၊ ဤသို့သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဒိဗ္ဗ မန္တော၊ နတ်၏ မန္တန်မန္တရားကဲ့သို့ ဘုန်းတန်ခိုး အာန ဘော် ရှိတော်မူ၏။ ကုတိဝိ၊ ဤသို့ သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ မာရဝိဇယော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူ၏။ ပါရမီတိသ၊ သုံးဆယ်သော ပါရမီတော်တို့ကို။ ပူရေန္တော၊ ဖြည့် ကျင့်တော်မူသော။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုတိဝိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့် လည်း။ သဗ္ဗညုဂတော၊ အလုံးစုံကို သိသော ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက် တော်မူ၏။ ကုတိဝိ၊ ဤသို့သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၇

www.burmeseclassic.com

အနုပုတ္တော၊ ဒေသနာတော်အစဉ်
သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊
ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်
လည်း။ ဣတိပိ နာမ၊ ဤသို့
ဘဂဝါ စသည် အမည်တော်ရှိတော်
မူသော။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။
နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ရုတ်ပွားပူဇော်ရသော အကျိုးကား
ဘေးအပေါင်း၊ ရန်အပေါင်း၊
မကောင်းဟူသမျှ မြို့မခသော
အကျိုးတရားများ ရရှိပါသည်။

၂။ ဘဂဝါဂုဏ်တော် အဖွင့်ဂါထာ

ဘဂဝါ ဘဂဝါ နာထော၊
ဘဂ္ဂင်္ဂလေသ ဝါဟနော၊
ဘဂ္ဂဝန္တော မဟာယသော၊
ဘဂဝါ မာရဝိဇယော၊
ဘဂဝါ ဘဂဝါ ယုတ္တော၊
ဘဂ္ဂင်္ဂလေသ မာဂမော၊
ဘဂ္ဂဿ ပါပကောဓမ္မော၊
ဘဂဝါ နာမ တေ နမော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

ဘဂ္ဂင်္ဂလေသ ဝါဟနော၊ ချိုး
ဖျက်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့ကို
ဆောင်တော်မူထသော။ နာထော၊
သတ္တဝါတို့၏ အားထားကိုးကွယ်ရာ
ဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်း
တော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဘဂ္ဂဝန္တော၊ ချိုးဖျက်အပ်ပြီး
သော ကိလေသာ ရှိတော်မူ၏။
မဟာယသော၊ ပျားသော အခြံအရံ
ရှိတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ မာရဝိဇယော၊ မာရ်
ငါးပါးကို အောင်တော်မူ၏။

ဘဂ္ဂင်္ဂလေသ မာဂမော၊

၁၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကိလေသာကို ချိုးဖျက်ပြီး ကြွလာ
တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဘဂဝါ ယုတ္တော၊
ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ယှဉ်တော်
မူ၏။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
အား။ ပါပကော၊ ယုတ်မာသော။
ဓမ္မော၊ တရားကို။ ဘဂ္ဂေါ၊ ချိုးဖျက်
အပ်ပြီး။ ဘဂဝါနာမ၊ ဘဂဝါအမည်
တော်ရှိသော။ တေ၊ အရှင်ဘုရား
အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ရရှိသော အကျိုးကျေးဇူး

မိမိ ရအပ်သော ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို
သူတစ်ပါးတို့က မဖျက်ဆီးနိုင်သော
အကျိုး၊ ရန်ဟူသမျှ အောင်သော
အကျိုးတရားများ ရရှိပါသည်။

၃။ အရဟံဂုဏ်တော် အဖွင့်ဂါထာ

အရဟော နာမ သဗ္ဗဒ္ဓေါ
အရဟော ဂုဏ ဝိသေသော၊
အရဟော ပါကဇော လောကော၊
အရဟော မာရဝိဇယော၊
အရဟောတိ နာမေန စ၊
အရဟော ပါပံ န ကာရယံ၊
အရဟတ္တ ဖလပတ္တော၊
အရဟော နာမ တေ နမော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

အရဟော၊ ပူဇော်အထူးကို
ခံတော်မူထိုက်သော။ ဂုဏဝိသေ
သော၊ ဂုဏ်အထူးကြောင့်။
သဗ္ဗဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
အရဟောနာမ၊ အရဟမည်တော်မူ
၏။ အရဟော၊ ပူဇော်အထူးကို
ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ လောကော၊ လောက၌။
ပါကဇော၊ ထင်ရှားတော်မူ၏။
အရဟော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်

မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။
မာရဝိဇယော၊ မာရ်ငါးပါးကို
အောင်တော်မူ၏။

အရဟောတိနာမေနစ၊ အရဟ
ဟူသော အမည်တော်ကြောင့်
လည်း။ အရဟော၊ ပူဇော်အထူးကို
ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကာ
ရယံ၊ ပြုတော်မမူ။ အရဟတ္တဖလ
ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်
တော်မူ၏။ အရဟော နာမ၊
အရဟ အမည်တော်ရှိသော။ တေ၊
အရှင်ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ရရှိစွမ်းရသောအကျိုး

ဂုဏ်ဒြပ်ကြီးမားသော အကျိုး၊
အောက်လက်ငယ်သားတို့၏ ရိုသေ
လေးစားခြင်းအကျိုး၊ တွင်း/ပြင် ရန်
ဟူသမျှ အောင်မြင်သော အကျိုး၊
ကျေးဇူးတရားတို့ကို အချက်ပိုင်ပိုင်
လက်ကိုင်ရရှိပါသည်။

၄။ သမ္မာသဗ္ဗဒ္ဓဂုဏ်တော်

အဖွင့်ဂါထာ

သမ္မာသဗ္ဗဒ္ဓေါ သဗ္ဗဿ၊
သမ္မာ လောကုတ္တရာ နဝ၊
သမ္မာ ဒီဏသပေါ သံဃာ၊
သမ္မာစ မာရဝိဇယော၊
သမ္မာသဗ္ဗဒ္ဓ ဉာဏေန၊
သမ္မာသဒ္ဓပ္ပ ဒေသိတော၊
သမ္မာသဗ္ဗဒ္ဓေါ လောကသ္မိံ၊
သမ္မာသဗ္ဗဒ္ဓ တေ နမော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

နဝ၊ ကိုးပါးသော။ လောကုတ္တ
ရာ၊ လောကုတ္တရာတရားကို။
သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ သဗ္ဗဒ္ဓံ၊
ကြွင်းမဲ့ဥသံ အကုန်သိမြင်တော်မူ

သည်။
းပါးကို
အရဟ
ကြာင့်
ထူးကို
ဘုရား
နကာ
က္ခယလ
ရောက်
နာမ၊
တေ၊
ိုးပါး၏။
အကျိုး၊
ရိသေ
ပြင် ရန်
အကျိုး
ပိုင်ပိုင်

သောကြောင့်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သမ္မာ၊
ကောင်းစွာ။ ဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ ကုန်ပြီး
သော အာသဝေါရှိသော။ သံဃာ-
သံဃော၊ သံဃာတော်ကို။ သဗ္ဗညု၊
ကြွင်းမဲ့သည့် အကုန်သိတော်မူ၏။
သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ မာရဝိဇယော၊
မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူ၏။
လောကသ္မာ၊ လောက၌။ သမ္မာ၊
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဉာဏေန၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်ဖြင့်။ သမ္မာ၊
ကောင်းစွာ။ သဒ္ဓမ္မဒေသိတော၊
သူတော်ကောင်းတရားကို ဟော
တော်မူ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေ အမည်တော်ရှိသော။ တေ၊
အရှင်ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။
ရရှိအပ်သော အကျိုးကျေးဇူး
မှန်ကန်သော အသိဉာဏ်၊
သိမ်မွေ့နက်နဲသော ဉာဏ်အမြော်
အမြင်၊ ကြီးမားသော ဉာဏ်ပညာ
နှင့် ပြည့်စုံ၏။

၅။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နဂုဏ်တော်
အဖွင့်ဂါထာ

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊
ဝိဇ္ဇာစရဏ သာဂဇရာ၊
ဝိဇ္ဇာ တနေကော သဗ္ဗညု၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊
တိဿော ဝိဇ္ဇာ ပကာ သိတာ။

အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္န
ဝိဇ္ဇာစရဏ တေ နမော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊

ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတရားတစ်ဆယ့်
ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဝိဇ္ဇာ
စရဏ သာဂဇရာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊
ရှစ်ပါး၊ စရဏတစ်ဆယ့်ငါးပါး
ဟူသော သမုဒ္ဒရာ ရှိတော်မူ၏။
(ဝါ) ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ စရဏ
တစ်ဆယ့်ငါးပါးနှင့်တကွ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော။ ဉာဏ
သာဂဇရာ၊ ရှိတော်မူ၏။ သဗ္ဗညု၊
အလုံးစုံကို သိတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဝိဇ္ဇာတနေကော၊
ပညာဖြင့် ချဲ့ထွင်တော်မူတတ်၏။
ဝိဇ္ဇာစ၊ ပညာကြောင့်လည်း။
မာရဝိဇယော၊ မာရ်ငါးပါးကို
အောင်တော်မူ၏။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာ
စရဏနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂတ
ပစ္စုပ္ပန္နော၊ အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်၌။
တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊
ဝိဇ္ဇာတို့ကို။ ပကာသိတာ၊ ပြတော်
မူ၏။ ဝိဇ္ဇာစရဏ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
အမည်ရတော်မူသော။ တေ၊ အရှင်
ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။
ရရှိအပ်သော အကျိုးကျေးဇူး
နှုတ်မှု စိတ်မှု နည်းနာနိဿယ
ပညာတို့သည် ရှေ့ ရောက်စေ
တတ်၏။ ခပ်သိမ်းတို့၏ ကောင်းဆိုး
နှစ်တန် ဝေဖန်နိုင်သော အကျိုးများ
ရရှိကြရပါသည်။

၆။ သုဂတဂုဏ်တော်
အဖွင့်ဂါထာ

သုဂတော နိဗ္ဗာနံ ယာတိ၊
သုဂတော လောကနာယကော၊
သုဂတော လောကသာမိကော၊
သုဂတော မာရဝိဇယော၊
သုဂတော သုဂတဌာနံ၊
သုဂတော သုန္နရိပိစ၊
သုဂတော နိဗ္ဗာနံ ယာတိ၊
သုဂတော နာမ တေ နမော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ယာတိ၊ ကြွသွား
တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ လောကနာယကော၊
သတ္တလောက၏ ရှေ့သွား နာယက
ဖြစ်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ လောကသာမိကော၊
လောက၏ အရှင်သခင် ဖြစ်တော်
မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ မာရဝိဇယော၊ မာရ်ငါးပါး
ကို အောင်တော်မူ၏။
သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
သုဂတဌာနံ၊ ကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏ သွားရောက်ရာအရပ်ဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့။ ယာတိ၊ ကြွသွားတော်မူ
၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
သုန္နရိပိစ၊ ကောင်းမြတ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့လည်း။ ယာတိ၊ ကြွသွား
တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။
ယာတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။
သုဂတော နာမ၊ သုဂတအမည်
တော်ရှိသော။ တေ၊ အရှင်ဘုရား
အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ဘက္ခ
ရားကို။
သဗ္ဗညု၊
တော်မူ
2018.

ရရှိသော အကျိုးကျေးဇူးတရား

ရရှိပြီးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ စီးပွားဥစ္စာတို့မှ မချိုင့်သော အကျိုး၊ တစ်ပါးပညာသည်တို့၏ ဖောက်ပြန်သော ဆေးဝါးဓာတ်စာတို့ကို မူလဇာတ်ပကတိသို့ ပြန်ရောက်စေနိုင်သော အကျိုး။

၇။ လောကဝိဒ္ဓုလင်္ကာတော်

အဖွင့်ဂါထာ

လောကဝိဒ္ဓုတိ လောကဿ၊
လောကသိဒ္ဓိ ဝိဟာရိတော၊
လောကဂုဏေယာ ယဟာရိရော၊
လောကဂ္ဂဟရဝိဇယော၊
လောကဝိဒ္ဓုတိ နာမေန၊
တိတာဉာဏ လောကဝိဒ္ဓု၊
သင်္ခါရ သတ္တ မောကာသံ၊
လောကဝိဒ္ဓုတိ ဟေ နမ၊

အနက်အဓိပ္ပာယ်

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
လောကဿ၊ လောကကို။ (ဝိဒ္ဓု၊ သိတော်မူ၏။) ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။
လောကဝိဒ္ဓု၊ လောကဝိဒ္ဓုမည်တော်မူ၏။ လောကသိဒ္ဓိ ဝိဟာရိတော၊ လောက၏ အကျိုးစီးပွားကို ထင်စွာ ပြတော်မူတတ်၏။ လောကဂုဏေ၊ လောကထက် လွန်သောဂုဏ် ရှိတော်မူသော။ ယဟာရိရော၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော။
လောကဂ္ဂ လောကဂ္ဂေါ၊ လောကထက်မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယာရဝိဇယော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူ၏။

လောကဝိဒ္ဓုတိနာမေန၊ လောကဝိဒ္ဓုဟူသော အမည်ဖြင့်။ တိတာဉာဏလောကဝိဒ္ဓု၊ အတိတ်

၁၈၈ နက္ခတ္တရောဇ်ခြေဉ်းပုဂ္ဂလိက

(အနာဂတ်)ကို သိသော ဉာဏ်တော်ဖြင့် လောကကို သိတော်မူ၏။ သင်္ခါရ သတ္တ မောကာသံ၊ သင်္ခါရလောက၊ သတ္တလောက၊ ဩကာသလောကကို။ (ဇာန နတော၊ သိတော်မူသောကြောင့်။) လောကဝိဒ္ဓု၊ လောကဝိဒ္ဓု မည်တော်မူ၏။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။
ရွတ်ပွား ပူဇော်ရခြင်းဖြင့် ရန်သူနှစ်ဦးတို့အား သင့်တင့်ညီညွတ်စေသောအကျိုး သူတစ်ပါးတို့၏ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးနှစ်ပါးကို သယ်ပိုးရွက်ဆောင်ပေးနိုင်သော အကျိုးတရား ကျေးဇူးများ ရရှိကြပါပေသည်။

၈။ အနတ္တရောဇ်လင်္ကာတော်

အဖွင့်ဂါထာ

အနတ္တဇာပ ဉာဏသိဇာ၊
အနတ္တဇာ အာနဘာဝေါ၊
အနတ္တဇာတိ လောကသိ၊
အနတ္တဇာစ ဝိဇ္ဇယော၊
အနတ္တဇာ ဂုဏသီလော၊
ဇယာ လောကဿ အနတ္တဇာ၊
အနတ္တဇာ လောကသိ၊
အနတ္တဇာစ ဟေ နမော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

လောကဿ၊ လောကထက်။
အနတ္တဇာ၊ လွန်မြတ်သော။
ယော ဘဂဝါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနတ္တဇာ ဉာဏသိဇာ၊ အတုမရှိ မြတ်သောဉာဏ်တော်ရှိတော်မူ၏။ အနတ္တဇာ အာနဘာဝေါ၊ အတုမရှိသော အာနဘော ဝိတော်မူ၏။ အနတ္တဇာ အတုမရှိသော။ ဝိဇ္ဇာယောစ၊ ပညာလည်း ရှိတော်မူ၏။ အနတ္တဇာ ဂုဏသီလော၊ အတုမရှိသော ဂုဏ်တော်၊ သီလတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ လောကသိ၊ လောကသိ။ အနတ္တဇာ၊ အတုမရှိခြင်းကြောင့်။ အနတ္တဇာ စ၊ အနတ္တရ မည်သည်သာဖြစ်သော။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ရရှိသော အကျိုးကျေးဇူး

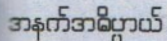
တစ်ပါးသော ပညာသည်တို့နှင့် ယှဉ်တွဲသည့်အခါ သူတို့၏ အနိအသေကို ခံရစေနိုင်၏။ မိမိ၏ပညာကို ကြီးကျယ်စေ၍ မိမိဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြားစေ၏။

၉။ ပုရိသ ဒမ္မသာရထိဂုဏ်တော်

အဖွင့်ဂါထာ

ပုရိသဒ္ဓမ္မသာရထိ၊
ပုရိသဒ္ဓမ္မ ဒိနပါရမီ၊
ပုရိသ သဗ္ဗ လောကဿ၊
ပုရိသ ယာရဝိဇယော၊
သာရထိ သာရထိ ဒေဝ၊
ယော လောကဿ သာရထိ၊
ဌပဟော ပုရိသသေဌ၊
သာရထိနာမ ဟေ နမော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်
ဒါနပုရိသ
ပုရိသ
ယော
ဘုရားသ
မယဉ်ကျေး
ယဉ်ကျေး
ပါပေ၏။
အားလုံးအ
ကို ဖြည့်
ပါရမီတော်
ကြောင့်။
ကို အေး
သာရထိ
ဥပပတ္တိနာ
တို့၏ ယ
သော။ သ
မှန်ထွတ်
လောကဿ
သာရထိ
သာရထိ
ယောကိ
ထား၍။ အ
နှင့်တူသော

သာရထိဒေဝ၊ သမ္မုတိနတ်၊
ဥပပတ္တိနတ် ဟူသော နတ်တကာ
ကို၏ ယာဉ်မှူးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ
သော။ သာရထိ၊ ယာဉ်မှူးအဓိပတိ
မုနိထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရားသည်။
လောကဿ၊ လောက၏။
သာရထိ၊ ယာဉ်မှူးအစစ်ကြီး ဖြစ်
တော်မူပါပေ၏။ ပုရိသ သေဋ္ဌံ၊
ယောက်ျားမြတ်ကို။ ဌပေတွာ၊
ထား၍။ အညံသမံ၊ ယောက်ျားမြတ်
နှင့်တူသော တစ်ပါးသော ယာဉ်မှူး

၁၀။ သတ္တဝါဒေဝမနုဿာန

ဂုဏ်တော် အဖွင့်ဂါထာ

အနက်အဓိပ္ပာယ်

ယော မုနိ၊ အကြင် မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်
လူတို့၏။ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။

ရွတ်ပားပူဇော်ခြင်းဖြင့် ရရှိအပ်သော

အကျိုးအာနိသင်

၁၁။ ဗုဒ္ဓါဂုဏ်တော်

အာဟာရဥပဇာ

အနက်အဓိပ္ပာယ်

ပုဒွေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ **သဗ္ဗ**
ဇီတော၊ အလုံးစုံ အောင်အပ်ကုန်
 သော။ **ဓမ္မေ၊** တရားတို့ကို။ **ဇီတော၊**
 အောင်တော်မူ၏။ **ပုဒွေ၊** မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ **ဉာဏေရာ၊** သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်တော်ဖြင့်။ **သမ္မုဒွေ၊** ဧည့်လျှပ်
 တရားငါးပါးကို သိတော်မူ၏။ **တိ**
လောကသ္မိ၊ လောကသုံးပါး၌။
ပုဒွေ၊ နာမ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူသော။
ပုဒွေ၊ စ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူရင်း သာသ

မာရဝိဇယော၊ မာရ်ငါးပါးကို
အောင်တော်မူ၏။

သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို။
ဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူ၏။ **ဂ္ဂတိ၊** ဤသို့။
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်သော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ **ဗုဒ္ဓဿ၊** မြတ်စွာဘုရား၏။
သစ္စံ၊ သစ္စာကို။ **ဉာဏေန၊** သိသော
ဉာဏ်ဖြင့်။ **စတုသစ္စာ၊** လေးပါးသော
သစ္စာတို့ကို။ **ပကာသိတာ၊** ပြတော်
မူ၏။ **ဗုဒ္ဓဿ နာမ၊** ဗုဒ္ဓ အမည်ရှိ
သော။ **တေ၊** အရှင်ဘုရားအား။
နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ရရှိအပ်သော အကျိုးကျေးဇူး
သူတစ်ပါး၏ အကြံအစည်ကို
သိနိုင်၏။ မိမိ၏ ကျေးဇူးသစ္စာကို
မဖောက်သောအကျိုး ရရှိ၏။

၁၂။ ဘဝဂါဂုဏ်တော်
အတ္ထဝေါဟာရ
ဘဂ္ဂိသဓေါ သမ္မာဒဋ္ဌော၊
ဘဂ္ဂရာဇေါ ပစ္စ ဘဂ္ဂ၊
ဘဂ္ဂိ ပါပ အကုသလော၊
ဘဂ္ဂိဝါ မာရဝိဇယော၊
ဘဂ္ဂရာဇေါ ဘဂ္ဂဒေါသော၊
ဘဂ္ဂမောဟော အနာသဝေါ၊
ဘဂ္ဂ သံသာရ ပုတ္တမော၊
ဘဂ္ဂပါနာမ တေ နမော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်
(ဘဂ္ဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။)
ဘဂ္ဂိသဓေါ၊ ချိုးဖျက်အပ်ပြီးသော
အာသဝ ရှိတော်မူ၏။ **သမ္မာဒဋ္ဌော၊**
အာသဝတို့ကို ကောင်းစွာ ဖျက်ဆီး
တော်မူ၏။ **ဘဂ္ဂရာဇေါ၊** ချိုးဖျက်
အပ်ပြီးသော ရာဂရှိတော်မူ၏။ **ပစ္စ၊**
မစ္စ၊မာရ်ကို။ **ဘဂ္ဂိ၊** ချိုးဖျက်အပ်ပြီး။

၁၈၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ပါပ အကုသလော၊ ယုတ်မာသော
အကုသိုလ်ကို။ **ဘဂ္ဂိ၊** ချိုးဖျက်အပ်
ပြီး။ **ဘဂ္ဂေါ၊** ချိုးဖျက်အပ်ပြီးသော
အာသဝရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
မာရဝိဇယော၊ မာရ်ငါးပါးကို
အောင်တော်မူ၏။

ဘဂ္ဂရာဇေါ၊ ချိုးဖျက်အပ်ပြီး
သော ရာဂရှိသော။ **ဘဂ္ဂဒေါသော၊**
ချိုးဖျက်အပ်ပြီးသော ဒေါသရှိသော။
ဘဂ္ဂမောဟော၊ ချိုးဖျက်အပ်ပြီး
သော မောဟရှိသော။ **အနာသဝေါ၊**
အာသဝ မရှိသော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ **ဘဂ္ဂသံသာရ ပုတ္တမော၊**
သံသာရကို ချိုးဖျက်သဖြင့် မြတ်တော်
မူ၏။ **ဘဂ္ဂပါနာမ၊** ဘဂ္ဂဝါမည်သော။
တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ **နမော၊**
ရှိခိုးပါ၏။

ရရှိအပ်သော အကျိုးကျေးဇူးကား
ဆင်းရဲကျဉ်းမြောင်းစွာ ချုပ်နှောင်
ခံရခြင်းတို့မှ ကင်းလွတ်စေနိုင်သော
အကျိုးကို ရရှိစေပါသည်။

၁၃။ နဝဂုဏ်တော်ချုပ် ဝါဟာဖွင့်
နဝ ရတန မောကာသံ၊
နဝဂုဏ် နရာသတံ၊
နရာ နရာန မောကာသံ၊
နရာနာထံ နယဟံ၊
အဂ္ဂပဂ္ဂ ယာပုညံ၊
ရာဇာရာဇ နောဒိဗ္ဗံ၊
ဒေဝ ဒေဝဗ္ဗ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊
သိရဿာဟိ ဇာ နမော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်
နဝရတနံ-နဝရတနာနံ၊ ရတနာ
ကိုးပါးတို့၏။ **ဩကာသံ၊** တည်ရာ
ဖြစ်သော။ **နဝဂုဏံ၊** ဂုဏ်တော်

ကိုးပါးရှိသော။ **နာရာသတံ၊** နတ်လူ
တို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော။ **နရာ**
နရာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ **ဩကာသံ၊**
တည်ရာရှိရာဖြစ်သော။ **နရာနာထံ၊**
နတ်လူတို့၏ အားထားကိုးကွယ်ရာ
ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို။ **အဟံ၊**
အကျွန်ုပ်သည်။ **နမာမိ၊** ရှိခိုးပါ၏။
အဂ္ဂမဂ္ဂ မဟာပုညံ၊ အမြတ်
တကာတို့ထက် မြတ်သော ကြီးမား
သော ဘုန်းကံ ရှိတော်မူသော။
ရာဇာရာဇ နောဒိဗ္ဗံ၊ မင်းတကာ
တို့ထက် လွန်မြတ်သော လူနတ်တို့
၏ ကိုးကွယ်ရာအစစ်ကြီး ဖြစ်တော်
မူသော။ **ဒေဝဒေဝဗ္ဗ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊** သမ္ဗုဒ္ဓ
နတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက် လွန်မြတ်
သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို။ **ဝရံ-ဝရာဟံ၊**
မြတ်လှစွာကုန်သော။ **သိရဿာဟံ၊**
ဦးခေါင်းရတနာတို့ဖြင့်။ **နမော**
ရှိခိုးပါ၏။

ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်းဖြင့်
ရရှိအပ်သော အကျိုးကား
မကောင်းသော အမင်္ဂလာ
ခပင်း အကုန်ကင်း၍ ကောင်းမြတ်
သော မင်္ဂလာအဆင်း၊ မင်္ဂလာ
အခြင်း၊ မင်္ဂလာသတင်း ပြီးပြည့်
သော အကျိုးတရား ထာဝရ
တိုးပွားပါပေ၏။
အစဉ်ထာဝရ ရွတ်ပွားပူဇော်ကြ
ခြင်းဖြင့် ကျက်သရေမင်္ဂလာ
စည်းစိမ်ဥစ္စာအဖြာဖြာနှင့် ပြီးပြည့်
ကြပါစေသော်။

မင်္ဂလာ ကိုကိုး
(မအူပင်မြို့)

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း

ယကမ္ဘာကျော်

ယကမ္ဘာကျော်

ရွှင်လန်းကြပါစေ

မိဿရာသီဇာတ

(မတ်လ ၂၁-ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ဥသျှစ်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဆီး(ဇီး)ညွန့်(၃)ညွန့်နှင့် တံခွန်၊ ကြက်လျှာ(၆)ခုတို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူကာ သာသနာ့ရွှင်လန်းစေရန် ဆုတောင်း ယတြာပြုပါ။

မိဿရာသီဇာတ

(ဧပြီလ ၂၁-ရက် မှ မေလ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ဩဇာညွန့်(၅)ညွန့်၊ ရွက်လှပန်း(၅)ခက်၊ အောင်သပြေ(၅)ခက်နှင့် သောက်တော်ရေ(၃)ခွက်တို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

မေထုန်ရာသီဇာတ

(မေလ ၂၁-ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

စံပယ်ညွန့်(၇)၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၇)ညွန့်၊ စွယ်တော်ညွန့်(၇)ညွန့်နှင့် ဗယောင်းတိုင် (၅)တိုင်တို့ကို တနင်္လာ

နေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

ကရကဋ်ရာသီဇာတ

(ဇွန်လ ၂၁-ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၂၁-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ပိတောက်ညွန့်(၇)၊ အုန်းလက်(၇)ရွက်၊ စွယ်တော်ညွန့်(၇)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၇)ပန်းကန်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

သီဟိုဠ်ရာသီဇာတ

(ဇူလိုင်လ ၂၂-ရက် မှ ဩဂုတ်လ ၂၁-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

နာနတ်ယို(၅)ပန်းကန်၊ အုန်းယို(၅)ပန်းကန်၊ ပေါက်ပေါက်(၅)ပန်းကန်နှင့် ကြက်လျှာ(၇)တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

ကန်ရာသီဇာတ

(ဩဂုတ်လ ၂၂-ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ နာမ

မေမြို့ပန်း(၃)ပွင့်၊ နင်းဆိပန်း(၃)ပွင့်၊ ဥသျှစ်ညွန့်
(၃)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ(၅)ခွက်တို့ကို တနင်္လာနေ့
တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ
ဆုတောင်းပါ။

◉ဓမ္မရာသီဦးစီး

(စက်တင်ဘာလ ၂၂-ရက် မှ အောက်တိုဘာလ
၂၂-ရက် အတွင်း မွေးသူ)

ဆီး(ဖီး)ညွန့်(၆)ညွန့်၊ ခရေပန်း(၆)ကုံး၊ သီဟိုဠ်ညွန့်
(၆)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင် (၃)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့
တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ
ဆုတောင်းပါ။

◉ဗြိစ္ဆာရာသီဦးစီး

(အောက်တိုဘာလ ၂၃-ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၂-
ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ဥသျှစ်ညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၄)ညွန့်၊ ရွက်လှ
ပန်း(၄)ခက်နှင့် ဆွမ်း(၆)ပန်းကန်ကို စနေနေ့တွင်
စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်း
ပါ။

◉ဓနုရာသီဦးစီး

(နိုဝင်ဘာလ ၂၂-ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀-ရက်
အတွင်း မွေးသူ)

ခရေညွန့်(၂)ညွန့်၊ ကံ့ကော်ညွန့် (၂)ညွန့်၊ ဆီး(ဖီး)
(၂)ညွန့်နှင့် ကြက်လျှာ(၄)ခုတို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်
အများကုံးကွယ်သော စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ

၁၈၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

◉မကာရာသီဦးစီး

(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁-ရက် မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉-ရက်
အတွင်း မွေးသူ)

ကံ့ကော်ညွန့်(၁)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁)ရွက်၊ ဆီး(ဖီး)
(၁)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ(၂)ခွက်တို့ကို ကြာသပတေး
နေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်မှ
ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

◉ကုရာသီဦးစီး

(ဇန်နဝါရီလ ၂၀-ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈-ရက်
အတွင်း မွေးသူ)

အုန်းလက်(၄)ရွက်၊ ကြံညွန့်(၄)ညွန့်၊ ရွက်လှ(၄)
ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၁)တိုင်တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် စေတီ
တစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

◉မိန်ရာသီဦးစီး

(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉-ရက် မှ မတ်လ ၂၀-ရက်
အတွင်း မွေးသူ)

ရွက်လှ(၆)ညွန့်၊ အောင်သပြေညွန့်(၆)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်
ညွန့်(၆)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူး
နေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆု
တောင်းပါ။

ဆိုပိတ်နေသော လာဘ်လာဘများ ပွင့်လင်း၍
ရလွယ်ရောက်လွယ် ပိုင်ဆိုင်ရလွယ်ကူ လာကြပါလိမ့်
မည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

www.burmeseclassic.com

ခွဲ-ရက်

ဆီး(၆)

ပထမ

ကံတိုင်မှ

ခ-ရက်

ကံ(၄)

စေတီ

ကင်းပါ။

ဝ-ရက်

သီဟိုဠ်

ပုဒ္ဒဟူး

ကံလှူ ဆု

လင်း၍

ကြပါလိမ့်

၁

ပူပြင်းချက်၊ အိုက်ချက်ကတော့
တမ်းကုန်ဟုသာ ဆိုလိုက်ချင်တော့
သည်။ ယခင်နှစ်များကဆိုလျှင်
စောင်ကို အထပ်ထပ်ခြုံ၊ မီးကို
ပြတ် လှုံနေရသည့် ယခုလို
တပေါင်းလမျိုး ဘယ်ကိုများ ရောက်
သွားလေရောသနည်းဟု တွေးမိ
သည်။

“နေပူလို့ ညချမ်း တပေါင်းလ
သရမ်း”ဟုသည့်အဆို မှားသွားရော
ထင်။ အခုတော့ နေဘက်တွင်
အပူကဲ၍ ညဘက်တွင် အအေးပေါ့
နေခဲ့သည်။

အပူခံ စာဖတ်မည်ဟု စာအုပ်မီရို
ကို နှိုက်ပြန်တော့ အအိုက်က ပိုလာ
ပြန်သည်။ ချွေးတလုံးလုံးနှင့်မို့ စိတ်
ကပါ ဆူဆာလာပြန်ပါသည်။

မခံမရပ်နိုင်သည့်အဆုံး၊ အဘိုး
လက်ရာ အပင်အိုကြီးများသာ ရှိ
တော့သည့် မြို့အနောက်ဘက်
အစွန်က အုန်းခြံဆီသို့ တစ်ကိုယ်
တည်း ယွန်းခဲ့မိသည်။

ခြံထဲရောက်တော့ အုန်းပင်အို
ကြီးများမှာ သက်တမ်းရင့်ပြီဖြစ်၍
လည်းကောင်း၊ ပြုပြင်ပေါင်းသင်မှု
အိုသဖြင့် လည်းကောင်း အသီးက
ကောင်းစွာ မတင်လေတော့ပြီ။

လူမနေ ပြုပြင်မှုမရှိတော့ရာ ရေ
ခြေသာဘဝ ကောင်းမွန်သဖြင့်
သရက်ပင်နှင့် ကျွဲကောပင်မှာ ဖြစ်
ဆွန်း သန်စွမ်းသလောက် အသီး
များက ရင့်မှည့်အောင် မနေကြရ
ပါချေ။

သီးပြီဆိုသည်နှင့် လူကြီးလူငယ်
ကြုံသည့်သူများက လက်ဦးမှု ရယူ
F.24A. September, 2018.

ဒေါ်. ဖြူ

ဂုဏ်တော်ကျီးပါး ဓာတ်ဆက်များဂါထာ

ကျင့်ကြံပွားများ အကျိုးများစေမှာ

ကာ ခူးဆွတ်ကြသည်။ ခြံပိုင်ရှင်
မောင်အံ့တို့မိသားစုကလည်း ဘာမျှ
မတတ်နိုင်သဖြင့် နိဗ္ဗာနပစ္စယော
ဟောတု ဟူသည့် တရားသဘော
သာ လက်ကိုင်ထားကြရတော့
သည်။

ပူလွန်း၊ အိုက်လွန်း အေးရာအေး

ကြောင်း လာရှာသည့် မောင်အံ့၊
ခြံထဲရောက်ကာမှ မအေးနိုင်ရှာဘဲ
စိတ်ညစ်ညူးစရာ ဖြစ်ရတော့သည်။

အုန်းပင်အိုကြီးများကို မော့ကြည့်
လူတို့ပယောဂကြောင့် အသီးကြေ
အကိုင်အခက်များ အချိုးခံရသည့်
သရက်ပင်၊ ကျွဲကောပင်များကို ရှု

နတ္ထရောင်ခြည်မူရင်း ၁၈၅

www.burmeseclassic.com

ကာ မမြဲသော အနိစ္စသဘောကို ဆင်ခြင်လျက် တရားရှာရတော့မည့် အရွယ်ပါလားဟု သံဝေဂရသလိုလို ရှိရပါတော့သည်။

မည်မျှကြာအောင် အတွေး နယ်ချဲ့မိသည် မသိ၊ ပခုံးကို တစ်စုံ တစ်ဦးက လာပုတ်တော့မှ လန့်ဖျပ် အတွေးရပ်ကာ လှည့်ကြည့်မိသည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ ဘုရား တန်ဆောင်းတို့၏ ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ပန်းဒကာကြီး “ဦးစိုင်းကျော်မြင့်” ၏ ပြုံးပြုံးကြီးနှင့် လက်တစ်ဖက်က မောင်အံ့ပခုံးကို ကိုင်ကာ တစ်ဖက် က ခါးထောက်လျက်အနေအထား ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

‘ဘယ်လိုလဲ ကိုအံ့ရဲ့တစ်ယောက်တည်း ဘာတွေများ တွေး၊ငေး၊ဆွေး နေတာလဲ ဗျ၊ ကျုပ်တောင်ပေါ်က ဆင်းလာကတည်း က ခြံလယ်မှာ ဂူကြီး ရပ်နေတဲ့ ကိုရင်ကို ကြည့်နေတာ မလုပ်မယှက်ဘဲလေ။’

အနားရောက်တော့လဲ ကျုပ်ကို မမြင် ပတွေ့မှို အခုလို ဖုံးပုတ်လိုက်တာပဲဗျ၊ အိမ်ရှင်နဲ့ စကားများ ရန်ဖြစ်လာပုံတယ် နော်၊ ဘာတွေဖြစ်လာတာလဲ ပြောစမ်းပါ ဦးဗျ၊ ကူညီနိုင်မယ့်ကိစ္စမျိုး ဆိုရင်လဲ ကူညီတာပဲဗျ’

ဦးစိုင်းကျော်မြင့်က သူ၏ မူဟန် ပုံစံအတိုင်း အပြုံးတစ်ဝက်ဖြင့် အမေးစွက်ခဲ့သည်။

‘မဟုတ်ရပါဘူးဗျာ၊ အိမ်က အမျိုးသမီးက ဥပုသ်နေ့မို့ သိမ် ကျောင်းဆရာတော်ထံ သီတင်း သီလ ဆောက်တည်ဖို့ သွားနေပါ တယ်။ အိမ်မှာ နေပူလွန်း အိုက်လွန်း လို့ မနေနိုင်တာကြောင့် အပူများ သက်သာမလားဆိုပြီး ခြံထဲထွက်

လာခဲ့တာပါဗျာ။

ဒီရောက်တော့ အပူမသက်သာ ဘဲ မပြုမပြင်ဘဲထားတဲ့ ခြံကြီးကို ကြည့်ပြီး စိတ်မော လူအိုက်ဖြစ်ရလို့ ပိုပြီး ပူသလို ခံစားရတာကြောင့် သတိလက်လွတ် ဖြစ်သွားတာပါ ဗျာ’

မောင်အံ့က အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြပြီး၊ အနီးရှိ သရက်ပင် အရိပ် ဆီသို့ ဦးစိုင်းကျော်မြင့်ကို ဆွဲခေါ်ကာ ဝါးကုလားထိုင်လေးများ ပေါ်တွင် ထိုင်ခဲ့ကြသည်။

‘အေးဗျ... ဒီခြံကြီးက (၂)ကောင်လောက် တော့ ရှိပယ်၊ မပြုမပြင်နဲ့ ဒီအတိုင်း ဖန် ထားတာ နှစ်ပေါင်း (၂၀)တောင် ကျော်ရော ပေါ့နော်၊ ကျုပ်တို့ ငယ်ငယ်ကဆိုရင် အဘိုးဦးနွဲ့နွဲ့ လိုက်ပြီး သရက်သီးတွေ ကောက် အပင်ပေါ်တက်ခွန်း အလွန်ပျော် ခဲ့ကြတာပေါ့။’

ကဆုန်နယုန်လများမှာဆို သရက်သီး တွေလဲ ပွင့်ပြီး ကြွေကျ အပင်တွေမှာလဲ တစ်ဆုပ်တစ်ခွံ ကောက်လို့ ဆွတ်လို့ တောင် မနိုင်ပါဘူးဗျာ။

အဘိုးလဲ မရှိရော ဒီခြံကြီးကို ဘယ်သူမှ လဲ ကုမစိုက်ကြတော့ဘူးလေ၊ ဘာလိုလို့ အဘိုး ကွယ်လွန်ခဲ့တာတောင် နှစ်ပေါင်း (၂၀)ကျော်ရောပေါ့။

ကြည့်စမ်း... ကျွဲကောင်ပင်တွေဆိုလဲ သီး ကင်း အနုလေးတောင် ပြုပြင်ရတော့ပါ လာ။ အရင်ကတော့ ကျုပ်တို့တစ်တွေ ဒီအပင်က အနီပျိုး ဒါက အဖြူပျိုး ဒီ ဟာကတော့ အရမ်းချိုတယ် ဒီကောင်က ချိုချင်ချင်လေးနဲ့ တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး ခွဲ စားခဲ့ကြတာတွေ သတိရတော့တယ်ဗျာ’

မောင်အံ့၏ဝေဒနာ ဦးစိုင်းကျော် မြင့်ထံ ကူးစက်သွားလေရော့

သလား။ အတိတ်ကို သတိရရင်း ဝမ်းနည်းပက်လက်၊ ဆွေးဆွေးမြည် မြည် စကားဆိုလာခဲ့သည်။ ဟုတ် တော့လည်း ဟုတ်သည်။ မောင်အံ့ တစ်ယောက် ရှမ်းတိုင်းရင်းသူကို လက်ထပ်ပြီး ဆံထုံးနောက် သျှောင် ပါ၊ ယောက္ခမအိမ်တွင် တက်နေခဲ့ သည်မှာ နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်ခဲ့ပြီပဲ။

သားသမီးများ မပွားစီးမီကတော့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦး ခြံထဲကို မြောင်း သွယ်၊ ရေဖောက်၊ ပေါင်းသင်၊ မြက် ရှင်းလုပ်ရန် အခေါက်ခေါက် ရောက် ခဲ့သည်။

ကျေးဇူးရှင်လေးများ ရလာတော့ သူတို့ဝေယျာဝစ္စဖြင့် မအားရတော့၊ တစ်ခါတစ်ရံ မိသားစုတို့ ထမင်းချိုင့် ဖြင့် ပျော်ပွဲစားထွက်သလိုမျိုးသာ ရောက်ကြတော့သည်။

ဒီကြားထဲ သားသမီးများ ကလည်း ကျောင်းတက်ရန် ထွက်၊ မောင်အံ့တို့ မောင်နှံကလည်း ဝန်ထမ်းမို့ အပြောင်းအရွှေ့ကြောင့် ခြံထဲသို့ မရောက်ဖြစ်တော့သည်မှာ ဆယ်စုနှစ်၊ နှစ်ခုမကတော့ပြီ။

ဟော... အခုတော့ သားသမီးများ ကလည်း ပညာစုံ၊ အလုပ်အကိုင် ကိုယ်စီဖြစ်၊ မောင်အံ့တို့လည်း ပင်စင်ယူကြပြီမို့ အေးရာအေး ကြောင်း ဥယျာဉ်ခြံစိုက်ကာ မနား၊ လုပ်ကိုင်စားကြတော့မည်ဟု ဆုံး ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

ဆရာတင်မိုးရဲ့ “အဘိုးကြီး စစ်တမ်း” ကဗျာထဲကလို...

‘ပျော်ပိုက်ရာ၊
တော်ထိုက်ရာနေ၊
စာပေပြတ်’

www.burmeseclassic.com

ဝိရရင်း
စွမ်းမြည်
ဟုတ်
မောင်အံ့
င်းသူကို
သျှောင်
က်နေခဲ့
စ်ခဲ့ပြီပဲ။
တတော့
မြောင်း
င်မြက်
ရောက်

တတော့
ရတော့။
မင်းချိုင့်
မျိုးသာ

မီးမျှား
ထွက်၊
လည်း
ကြောင့်
သည်မှာ
ပြီ။
မီးမျှား
အကိုင်
လည်း
ရာအေး
မနာ။
ဆုံး

ိုးကြီး

ကဗျာတွေလည်းဖတ်၊
ရပ်သူရွာသားတွေနဲ့
ထပ်တူမပြား နေတတ်တဲ့
ဖျပ်ဖျပ် တာတံခါး အနီးက
မပြတ် ပြုံးချီနေတဲ့
သာယာအတိုးကြီးပဲ လုပ်ချင်တယ်’
ဆိုပြီး ပျော်ပျော်နေမယ်ကြံကာမှ
အသက်အရွယ်ကြောင့် ကျန်းမာ
ရေးက ထောင်းလာသည်။ စိတ်သွား
တိုင်း ကိုယ်မပါနိုင်တော့။
ဖြစ်လာသမျှ အကြောင်း
အကောင်းချည်းဟု တရားသဘော
နှင့် ဖြေသိခံကာ ဤခြံကို ဒီအတိုင်း
ပစ်ထားခဲ့ရသည်။
ယခု ဦးကျော်မြင့် ပြောလာတာမှ
အလွမ်းရင့်ရာသီက ရင်ထဲသို့ တိုးဝင်
လာခဲ့ပြန်သည်။ မောင်အံ့မှာ စကား
ဆိုရန် မစွမ်းသာတော့။ ဦးကျော်မြင့်
က အခြေအနေကို ရိပ်စားမိလေ
ရောသလားမသိ။
‘အေးပေါ့လေ... ဖြစ်ပြန်ပျက်ပြန်
လောကခံလို့ ဆိုထားတယ် ယဟတ်လား။
သဘာဝတရားလို့ဆိုရမလား။ ကောင်းဆိုး
နှစ်တန် လောကခံလို့ ပြောရမလား။ ဖြစ်
ပျက်သဒ္ဓါလို့မှတ်ချက်ပြုရမလား တရား
သဘော ဆင်ခြင်ပြီး နေတတ်အောင်
ကြိုးစားကြရမှာပေါ့လေ။ အနေတတ်မှ
အသေမြတ်မယ် မဟုတ်လားဗျ’
တရားပြကာ အားပေးရှာသည်။
‘အေးလေ... ကိုရင် ခံစားနေရတာက
မြဲတော့ ကိုယ်ချင်စာမိပါတယ်။ ကိုရင်တို့
ကပဲ ပိုင်ဆိုင်မှုအနေနဲ့ ဒီခြံကြီးကို လက်
ဆုပ်လက်ကိုင် ရှိနေပါသေးတယ်လေ။
ကျုပ်ဆိုရင် ရာသီပေါ် သီးနှံတွေစိုက်
ပြောင်စိုက်၊ နှမ်းစိုက် စပါးစိုက်ခဲ့တဲ့
လုပ်ကွက်ကောင်း မြေနုကျွန်း(၅)ဧက

လောက်ဟာ ဘာလျော်ကြေး ဘာ
အစားထိုး လုပ်ကွက်မှမရတဲ့ လက်လွတ်
ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာပေါ့ဗျာ။
သွေးပျက်ရည်ကျမှု ခံစားခဲ့ရပြီး စာရေးနဲ့
မြေခွဲတာပေါ့၊ အကြောင်းတွေကို ကိုရင်
ကို ပြောရဦးမယ်လေ’
ဦးစိုင်းကျော်မြင့်က သူ့ဘဝနှင့်
ခံစားချက် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို
ဖွင့်ဟခဲ့ပါသည်။
* * *
‘ကျုပ်က ဒေသခံ “**ဖားဆောင်း
မြို့သား**” စစ်စစ်ပါဗျာ။ ဒီထက်ပို
ပြောရရင် “**ဖားဆောင်းမြို့ရဲ့ အစ
ခဲမဖြူက**” လို့ ဆိုရမယ့် “**ခဲမဖြူ
ရွာ**” မှာဆို ကျုပ်တို့မိသားစုပိုင် ခြံ
တွေ၊ လယ်ယာမြေတွေနဲ့ အခြေ
တကျ နေခဲ့ကြတာလေ။
ဟိုအရင်ကတော့ ဖားဆောင်းမြို့
ထက် ခဲမဖြူရွာက ပိုပြီး စည်ကား၊
ဖွံ့ဖြိုးခဲ့တာကလား။ ဖားဆောင်းနဲ့
ခဲမဖြူအကွာအဝေးက သုံးမိုင်သာ
သာလောက်ပဲ ဝေးတာပါ။ အခု
ခေတ် ဆိုင်ကယ်တွေနဲ့ဆို (၁၅)မိနစ်
တောင် မကြာပါဘူးဗျာ။
ဖားဆောင်းမြို့ရဲ့ အနေအထား
ကို ကြည့်ရင် မြို့အရှေ့ဘက်မှာ ရှိ
တဲ့ သံလွင်မြစ်ကြီး ရေကျချိန်ဆိုရင်

သောင်ပြင်ကျယ်ကြီး ဖြစ်ပေါ်နေပြီ။
ရေဘက်ပြန်တော့ မြို့ခြေအထိ ရေ
ဝင်ပြန်ရော။ တစ်ဖက်ကလဲ တောင်
ကျန်းမြင့်ကြီးတွေ ဝန်းရံနေတာ
ကြောင့် လူနေအိမ်ခြေတွေက ကား
လမ်းဘေးတစ်လျှောက်သာ တိုးချဲ့
လိုက်နိုင်တာ ကိုရင်အမြင်ပဲလေ။
ခဲမဖြူကျတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး
ဗျာ။ သံလွင်မြစ်ကြီးဟာ ရွာရဲ့ အသက်
သွေးကြောလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ရေကျ
ရင် ပွန်ချောင်းနဲ့ သံလွင်မြစ်က
တိုက်စားလာတဲ့ မြေနုကျွန်းတွေ
ပေါ်လာတာမို့ စပါးစိုက်ကြ၊ ပဲမျိုးစုံနဲ့
ဟင်းသီးဟင်းရွက်စိုက်ကြရလို့ စိုက်
ပျိုးရေးက အလွန်ကောင်းပေါ့ဗျာ။
ရွာအနောက်ဘက်မှာ ဆိုရင်လဲ
တောင်ကျန်းတွေ မထူလို့ မြေလွတ်
မြေရိုင်း ခုတ်ထွင်ပြီး ပြောင်းနဲ့ နှမ်းကို
အဓိကစိုက်ကြတာမို့ စီးပွားရေး
ကလဲ ခိုင်မာတောင့်တင်းပါဗျာ။
အင်း...ဒါတွေက ၁၉၈၅ ခုနှစ်ရဲ့
ဟိုဘက်ပိုင်းကာလများလို့ ဆိုရမှာ
ပေါ့။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ပတ်ဝန်းကျင်
ကျတော့ လုံခြုံရေးအခြေအနေက
စိတ်မချရတော့ဘူးဗျာ။ ရွာကို
တောထဲက လူတွေက သေ၊
တပ်မတော်က ထွက်၊ သူပုန်ကိုယ်

www.burmeseclassic.com

ထွက်နဲ့ လူးလာဆန်ခတ် ဖြစ်နေခဲ့တာကြောင့် ရွာမှာ မနေရဲကြတော့ဘူးလေ။

အခိုင်အမာဖြစ်တဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာတောင် စောင့်ရှောက်မယ့်သူ မရှိတော့လို့ လက်နက်ကိုင်များ တည်းခိုစခန်းချရာ၊ မသမာသူ လူဆိုးသူခိုးများ ခိုလှုံရာဖြစ်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတော့ အစအနမကျန်အောင် ပျက်စီးသွားရတော့တာပဲ။

အဲဒီတုန်းက ကျုပ်လား... ကိုရင်က ယုံချင်မှ ယုံလိမ့်မယ်။ သတ္တိရှိတယ်လို့ ခေါ်ရမလား။ မိုက်ရူးရဲလို့ ပြောရမလား။ ကျုပ်ကတော့ ဥယျာဉ်ခြံစိုက်၊ စပါးစိုက်ပြီး ဖားဆောင်းနဲ့ ခဲမဖြူကို စက်ဘီးလေးတစ်စီးနဲ့ သွားချည်လာလှည့်နေခဲ့တာပဲဗျ။

နေရဲသလား ဟုတ်လား။ ဟာ... နေရဲလို့ နေခဲ့ပြီပဲဗျ။ ဘာလက်နက်မှ မရှိပေါင်။ ကျုပ်မှာ အားကိုးစရာဆိုလို့ ရတနာမြတ်သုံးပါးပဲ ရှိတာပေါ့။

အဲ...တစ်ခုတော့ ပြောစရာရှိတယ်။ ကျုပ် နေ့စဉ် နိစ္စဘတ်ဝတ်မပျက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ခဲ့တဲ့ **“ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးနဲ့ ဓာတ်ဆက်များဂါထာ”** ကို ရွတ်ပွား၊ ဒီဂါထာနဲ့ ပုတီးစိပ်ကတော့ ကျုပ်ရဲ့ လက်စွဲကျင့်သုံး အားကိုးခဲ့တဲ့ ဂါထာနဲ့ ကျင့်စဉ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

တိုတိုပဲ ပြောကြပါစို့ဗျ။ **၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ကျော်လာတော့** နယ်မြေက အေးချမ်းမသွားတဲ့အပြင် ပိုလို့တောင် ဆိုးလာခဲ့တယ်။ ရွာအနီး ပတ်ဝန်းကျင်မှာ နေ့စဉ် တိုက်ပွဲတွေ

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖြစ်ခဲ့တာပါကလား။ ဖားဆောင်းနဲ့ ခဲမဖြူကိုတောင် တပ်က ခွင့်ပြုလက်မှတ်ပါမှ သွားလာလို့ရတဲ့ အခြေအနေထိ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ ခွင့်ပြုစာကို တောထဲက လူတွေ တွေ့ပြန်ရင်လဲ စစ်ဆေးမေးမြန်း ဖမ်းဆီးမှုတွေ ပါလာကြပြန်ရောဗျ။

ဒီအခါကျတော့ ကျုပ်လဲ မိုက်ရူးရဲမလုပ်ရဲတော့ဘူးလေ။ ဖားဆောင်းမှာနေတဲ့ ဇနီးနဲ့ ကလေးတွေကလဲ **“မစားရရင်နေပါ။ သေမင်းကို အန်တုပြီး လုပ်မကျွေးပါနဲ့”** လို့ဆိုပြီး တားကြတာကြောင့် ကျုပ်လဲ ဖားဆောင်းမှာပဲ မိသားစုနဲ့ ပြန်နေခဲ့တော့တယ်။

ဒါပေမယ့် ငြိမ်းချမ်းတဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ ကိုယ့်ခြံ၊ ကိုယ့်လယ်ရှိရာ ဇာတိမြေကို ပြန်လုပ်မယ်ဟဲ့လို့ အားခဲထားခဲ့တာပေါ့ဗျ။ လူဆိုတဲ့ သူတွေက တော်တော်ခက်တယ်ဗျ။ ကျုပ်ကိုပဲ ကြည့်ဗျ။ သေနတ်သံ၊ ဗုံးသံတွေ ကြားမှာနေရတုန်းကတော့ အားကိုးရာ ဘုရား၊ တရားကို တစ်နေ့မှ မမေ့ခဲ့ဘူး။

ဟော...လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ နေရာလဲ ရောက်ရော ဘုရားမေ့၊ တရားမေ့နဲ့ ဓာတ်ဆက်ပါ ဂါထာရွတ်တာ၊ ပုတီးစိပ်တာတွေလဲ မလုပ်ဖြစ်တော့ပါဘူးဗျ။

တရားဥပဒေစိုးမိုးပြီး နယ်မြေအေးချမ်းလာတော့ ကျုပ်လဲ စိတ်ချမ်းသာတာပေါ့လေ။ ငါ့ခြံ၊ ငါ့မြေလေးနဲ့ လုပ်ကိုင်စားရပြီပေါ့လို့ တွေးရင်း ပီတိတွေ လှိုင်နေရသေးတယ်လေ။

ကျုပ်ရဲ့အပျော်လေးက မကြာလိုက်ပါဘူးဗျ။ တောထဲက ညီအစ်ကိုတွေ ငြိမ်းချမ်းရေးယူပြီး မြို့ကို ပြန်လာကြမယ်ဆိုတော့ ကျုပ်လဲ ခဲမဖြူရွာကို **“ငြိမ်းချမ်းရေးနယ်မြေအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့တယ်။ ဒီအခါကြတော့ ငြိမ်းချမ်းရေးရွာကြီးအဖြစ် တည်ဆောက်၊ အိမ်ခြေအဆောက်အအုံတွေ၊ စာသင်ကျောင်းနဲ့ ဆေးပေးခန်းတွေ ဆောက်ခဲ့ကြတာပေါ့။ အခုဆိုရင် အထက ကျောင်းကြီးဖြစ်၊ တိုက်နယ်ဆေးရုံ ဖွင့်နိုင်ခဲ့တဲ့ မြို့ကြီးတမျှ စည်ကားတိုးတက်လာပါပြီ။**

ဒီလိုအခြေအနေ မြင်ရတော့ ဝမ်းသာရတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဝမ်းနည်းရတာကတော့ ကျုပ်မိသားစု ပိုင် ခြံတွေ၊ မြေတွေ အားလုံး ဆုံးရှုံးလိုက်ရတာကိုပါပဲ။ ကြားစမြဲပဲ ကတော့ နှမြောလွန်းရလို့ ကြိမ်းအုံးသလို ခံစားရတာပေါ့။

ဝမ်းနည်းပူဆွေ၊ ငိုကြွေးရနဲ့ ကျုပ်အဖို့တော့ ကမ္ဘာပျက်သလိုပါပဲလေ နောက်တော့ **“မွေတော်ကျောင် ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဝိဇယ (ရုဠာဝါကောပဏ္ဍိတ)ရဲ့** သြဝါဒ ဆုံးစကားတွေ ခံယူခဲ့ရလို့ အထိတ်အလျောက် တရားနဲ့ ဖြေနိုင်ခဲ့တယ်။

အဲဒီကစပြီး **“ဘုရားဖော် အမျက်ပြေ၊ သံဃာဖက် အဆင်ဝေ”** ဆိုတာမို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ တရားထိုင်၊ ဝေယျာဝစ္စ လုပ်ဆောင် စိတ်ကို ဖြေနိုင်ခဲ့ပါတယ်ဗျ။ ဒီမွေတော်ကျောင်းမှာပဲ ဆေးတော်ရဲ့ ဆုံးမသြဝါဒ ခံယူဆင်

က မကြာ
ထဲက ည
ယူပြီး ပြန်
ကျပ်တို
ရနယ်မြေ
ဒီအခါကြ
ကြီးအဖြစ်
အဆောင်
ရင်းနဲ့ ဆေး
ကြတာပေါ့
ကျောင်းကြ
ဖွင့်နိုင်ခဲ့သ
တိုးတက်မ

မြင်ရတော့
ပမယ့် ဝမ်း
ကျပ်မိသား
လုံး ဆုံနဲ့
ကြားစမြင်
လို့ ကြိမ်း
ပါ။
ဘွဲ့ရနဲ့ ကျ
လိုပါပဲလေ
ဘ်ကျောင်း
သ (၅၉၅
ဝါဒ ဆုံး
အထိ
မြေနိုင်ခဲ့

ဘုရားဝတ်
က် အခါ
ကျောင်းသ
လုပ်ဆဲ
ယ်ဗျာ။
ကပဲ ဆဲ
ယူဆဲ

ဂေါပက တာဝန်ယူ၊ သာသနာ့
အကျိုး၊ ရပ်ရွာအကျိုး လုပ်ကိုင်
ဆောင်ရွက်ရင်း စိတ်အနည်ထိုင်ခဲ့
ပါပြီ။

ဦးပုညရဲ့ မေတ္တာစာ တစ်ပုဒ်ထဲ
မှာပါတဲ့ “ယာဂုထမန၊ အိုးကြီးကွဲ
ကာမှ၊ စွန့်ကြသည့် ဒါနကိုလည်း၊
နိပ္ပလ မဆိုသာ” ဆိုသလိုပါပဲ။ ဆုံး
ရှုံးသွားတဲ့ ခြံ၊ မြေတွေကိုလဲ ကုသိုလ်
ဒါနလို့ သဘောထားလိုက်ပါပြီဗျာ’

* * *

‘ကဲ...ဒါကတော့ ကျုပ်ရဲ့ ပိုင်
ဆိုင်မှုတွေ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတဲ့အကြောင်း
တစေ့တစောင်း ဆိုပါတော့ဗျာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဦးစိုင်းခင်ဗျာ၊ အခုလို
သိရတော့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိပါ
တယ်။ ကျွန်တော် မေးချင်တာက
ခြံတွေ လယ်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့
မြေယာ လျော်ကြေးတွေများ မရခဲ့
ဘူးလားဗျာ၊ တင်ပြခဲ့တာမျိုးကော
ရှိသေးလားဟင်’

‘အင်း...ပြောရရင်တော့ လျော်
ကြေးလဲ မရခဲ့ပါဘူး။ တင်ပြတာတွေ
ရှိခဲ့ပေမယ့် ငြိမ်းချမ်းရေး တည်
ဆောက်တာမို့ အလှူပေးတယ်လို့
သာ သဘောထားလိုက်ပါနော်ဆိုတဲ့
နစ်သိမ့်စကားနဲ့ပဲ ကျေနပ်ခဲ့ရပါ
တယ်ဗျာ။

စေတနာမှန်တဲ့ ကံတရားမို့
တစ်နေ့နေ့မှာတော့ အကျိုးခံစားရ
မယ်လို့ ယုံကြည်ထားပါတယ်။ ကဲပါ
ဒါတွေ ထားလိုက်ပါတော့လေ။ အခု
ကျုပ်အဖြစ်ကို သိရတော့ ကိုရင်
ဘာတွေများ အတွေးပွားမိသလဲ
ပြောစမ်းပါဦးဗျ’

‘ကျွန်တော် သိထားကတော့ ဖြစ်ချင်
တိုင်း ပြုနိုင်တာ ကံဇာတ်ဆရာအလိုကျ
ကန့်သတ်ရယ်၊ ရာနာပြတ်သုံးပါးက
လွဲပြီး အာကျီးပွယ်ရာ ယှိဘူးဆိုတာ
သိရပါတယ်။ ဗုဒ္ဓတရားတော်နဲ့အညီ ကံ၊
ကံရဲ့ အကျိုးပေးပုံကို သိရှိပြီး အရာရာကို
တရားနဲ့ ဖြေတတ်ဖို့ သံဝေပွား သတိ
ထားမိပါတယ်ခင်ဗျ’

‘ကိုရင် မဆိုးဘူးဘဲ၊ ကျုပ်
အဓိက သိစေချင်တာကလဲ ဒါပါပဲ။
ကိုရင်က ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ခြံကြီးရဲ့ ပျက်
စီးနေပုံကို ကြည့်ပြီး စိတ်ပျက်အား
လျော့၊ အလိုမကျ ဖြစ်နေတာမို့
ကိုရင်အဖြစ်ထက်ဆိုးတဲ့ ကျုပ်ဘဝ
တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို သိပြီး ဖြေသိမ့်
စရာ ရနိုင်အောင် အသိပေးလိုက်ရ
တာပါပဲဗျာ’

ဦးစိုင်းကျော်မြင့် ပြောပြသည့်
သူ့ဘဝဇာတ်ကြောင်း တချို့နှင့်
သူ၏ ကံတရားအပေါ် လက်ခံ
ယုံကြည်မှုတို့ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်
မိရင်း မောင်အံ့မှာ အတွေးစတစ်ခု

ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရာ အမေးတစ်ခုကို
ဖွင့်ဟမိသည်။

‘ဟုတ်ပါပြီ ဦးစိုင်းရယ်၊ ဒါပေမယ့်
ကျွန်တော် အတွေးတစ်ခု ဖြစ်မိ
တယ်ဗျ။ ဦးစိုင်းစကားထဲမှာ လုံခြုံ
ရေး စိတ်မချရတဲ့ အချိန်မှာတောင်
သတ္တိရှိရှိပဲ “ဂုဏ်တော်နဲ့ ဓာတ်
ဆက်ဂါထာ” ကို ရွတ်ပွား ပူဇော်နေ
ခဲ့တယ်လို့ ကြားမိလိုက်တယ်နော်။

နောက်ပိုင်း မိသားစုနဲ့ နေထိုင်ခဲ့
တဲ့အခါ ဂါထာကို မရွတ်ဆိုမိတော့
ဘူးလို့လဲ ပါတယ်ခင်ဗျ။ ဒီလို
ဘုရား၊ တရား မေ့ခဲ့လို့များ ခြံတွေ၊
မြေတွေ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာလို့များ
အတွေး မဝင်ခဲ့မိဘူးလား’

‘ကောင်းလိုက်တဲ့ မေခွန်းဗျာ၊ ကျုပ်
အတွေး သံသယဝင်ခဲ့တာနဲ့ ကွက်တိပါ
ပဲ။ ဟုတ်တယ်ဗျ။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊
မိဘ၊ ဆရာသမား၊ သမ္မာဒေဝ နတ်
ကောင်းနတ်မြတ်များရဲ့ အစောင့်အရှောက်
ကို ရစေနိုင်တဲ့ ဂါထာကို ရွတ်ပွား၊ ဟုတ်
စိပ်နေတုန်းက စိတ်အေးချမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရ
သလောက် သတိလက်လွတ် ဖြစ်တာနဲ့
ဘဝကိုရပ်ပြီး စံစားရတာပါပဲ။

ဒါကလဲ ကံနဲ့အကျိုးပေး ဆိုတဲ့အတိုင်း
ဖြစ်ချိန်တန်ခင် ဖြစ်ကြရတဲ့ ပြယုဂ်ပေါ့။
ဟော... ဘုရား၊ တရားကိုပေး နှိမ့်တတ်
ဝတ်ကို ဖယ်ယူခဲ့လေတော့ ကံဆိုတဲ့
တရားသူကြီးက စိန်ချက်ချလိုက်တဲ့
အတိုင်း နာခံရတော့တာပါပဲ။ တယ်သူမပြု
မိမ့်လို့ ဆိုလိုက်ပါရစေနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် သဘော
ပေါက်ပါပြီ။ ဖြစ်နိုင်လို့ မမေ့သေးဘူး
ဆိုရင် ဒီဂါထာတော်နဲ့ ကျင့်ကြံမှုကို
ချီးမြှင့်ပေးပါလား။ ကျွန်တော်လဲ

www.burmeseclassic.com

ရချင်ပါတယ်။ ရွတ်ပွားသရဇ္ဈာယ်
ခြင်းအားဖြင့် ဤခြံကြီးကိုလဲ စောင့်
ရှောက်မှုပြုချင်လို့ပါ ခင်ဗျ'

'ကျုပ်ကလဲ ဒါကို မွေဒါနပြုချင်
လွန်းလို့ ကိုရင်ကို ကျုပ်ဘဝနဲ့ ယှဉ်
တဲ့ အတွေးတစ်စကို ချပြခဲ့တာပါ
ပဲဗျား။ ကဲ နာယူပါတော့ကိုရင်ရေ...

ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့်

ဓာတ်ဆက်များဂါထာတော်

အရဟံသိဒ္ဓိ...ဗုဒ္ဓစက္ကံ မံ ရက္ခန္တံ၊
သပ္ပာသပ္ပဒ္ဓေသိဒ္ဓိ...ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓစက္ကံ မံ
ရက္ခန္တံ၊

ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နောသိဒ္ဓိ...ဓမ္မစက္ကံ မံ
ရက္ခန္တံ၊

သုဂတောသိဒ္ဓိ...သံဃစက္ကံ မံ ရက္ခန္တံ၊
လောကဝိဒ္ဓသိဒ္ဓိ...မာတာဝိတုစက္ကံ မံ
ရက္ခန္တံ၊

အနတ္တရောပုရိသဒမ္ပသာရထိသိဒ္ဓိ...
အာဇာနိယစက္ကံ မံ ရက္ခန္တံ၊

သတ္တာဒေသနဿာနံသိဒ္ဓိ... သပ္ပရိသ
စက္ကံ မံ-ရက္ခန္တံ၊

ဗုဒ္ဓေသိဒ္ဓိ...အေစက္ကံ မံ ရက္ခန္တံ၊
ဘာဂိသိဒ္ဓိ...နာဂစက္ကံ မံ ရက္ခန္တံ၊

ဂါထာတော်က မခက်ပါဘူးဗျာ၊
ရတနာမြတ်သုံးပါး၊ အနန္တော အနန္တ

ငါးပါးနဲ့ ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓတို့ကစပြီး လူ
သူတော်ကောင်းတွေ၊ နတ်မြတ်
တွေ၊ တန်ခိုးကြီး နဂါးမင်းတို့က ပါ
စောင့် ရှောက်တော်မူကြပါရန်
အတွက် ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို
သိဒ္ဓိတင်ပြီး ရှိခိုးပူဇော်တဲ့ ဂါထာ
တော်ပေါ့ဗျာ။

နေ့စဉ် ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်းဖြင့် ဒီ
ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ရဲ့ အစောင့်အရှောက်
ကိုရပြီး ဘေးကင်းရန်ကွာ၊ ဉာဏ်

၁၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဂုဏ်တော်တစ်ပါးတည်းကို နေ့စဉ်
ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်တယ်လေ။

နောက်(၁၀)ရက်(၈)ကြိမ်ကိုလဲ
သက်ဆိုင်ရာ ဂုဏ်တော်

အလိုက်

နေ့စဉ် ပုတီး

(၉)ပတ်ကျ

နဲ့ (၁၀)ရက်စိ

စိပ်တဲ့

ကျင့်စဉ်ပေါ့ဗျာ။

ဒါဆိုရင် ကိုရင်လဲ

သဘော

ပေါက်မှာပါနော်'

'ဟုတ်ကဲ့...သဘောလဲ

ပေါက်ပါတယ်။ နေ့စဉ်လဲ

ရွတ်ပွားပူဇော်မှာ ဖြစ်ပြီး အခု

လာမယ့် ဝါတွင်းကာလမှာလဲ

အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါမယ်လို့ ကတိပြု

ပါတယ်ခင်ဗျ'

မောင်အံ့က လက်အုပ်ချီကာ

ဂါရဝထား ကတိပေးခဲ့သည်။ ရှမ်း

တိုင်းရင်းသားကြီး ဦးစိုင်းကျော်မြင့်

ကလည်း ထပ်မံ၍ အဖိုးတန် ဆု

တောင်းစကား ဆိုလိုက်ပါသည်။

'အေးဗျာ... ကိုရင်အံ့

တစ်ယောက် "သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ ဟိရိ၊

ဩတ္တပ္ပ၊ ဝီရိယ၊ ဗဟုသုတ၊ ပညာ"

ဟူသည့် သူတော်တရား ခုနစ်ပါးကို

ကျင့်ကြပွားများ အားထုတ်နိုင်ပြီး

"သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ၊

ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ"တည်း 'ဟူသော

သူတော်ကောင်း ဥစ္စာခုနစ်ပါးတို့ကို

ရရှိပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါစေဗျာ'

နေ့စဉ်
ကိုလဲ
တော်
လိုက်
ပုတီး
ပတ်ကျ
ရက်စိ
စိပ်တဲ့
ပေါ့ဗျာ။
ရိုရင်လဲ
သဘော
ပါနော်
ဘာလဲ
နဲ့စဉ်လဲ
အခု
လမှာလဲ
ကတိပြု
ချီကာ
၌။ ရှမ်း
ကျွန်မြင့်
ခန့် ဆု
သည်။
ရိုရင်အံ့
၁, ဟိရို
ပညာ
စိပါးကို
ခိုင်ပြီး
ပညာ
သော
တို့ကို

တနင်္ဂနွေ

ဗိမ္မာဏေ ။။ ရွှေပန်းထိပ်လုပ်ငန်းများ။ ရွှေအရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။မည် သည့်အလုပ်ကိုလုပ်လုပ် အကျိုးအမြတ်များမည်။

ဝန်ထမ်းတရား ။။ စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ လုပ်ကိုင်ရမည်။ မိမိ အထက် လူကြီးများကလည်း အပြစ်မမြင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် များကလည်း မေတ္တာသက်ဝင်ကြပါသည်။

အိမ်တွင်းရေး ။။ အိမ်ထောင်ဦးစီးကလည်း ငွေဝင်ကောင်းပြီး သားသမီးများကလည်း လိမ္မာရေးခြားရှိ၍ အိမ် တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။

အချစ်ရေး ။။ စကားအပြောအဆိုမဆင်ခြင်၍ ချစ်သူချင်း ပြဿနာ ဖြစ်တတ်သည်။ စကားမှန်အောင်ပြော ရှိရိုးသား သားနေ သစ္စာရှိရှိချစ်လျှင် အဆင်ပြေသွားမည်။

ပညာရေး ။။ ပညာရေးကဏ္ဍတော တက်နေသောကာလ ဖြစ် သည်။ အသက်မွေးမှုပညာ သင်တန်းများ တက် လိုက တက်ပါ။ အောင်မြင်တတ်မြောက်မည်။

ကုန်းမာရေး ။။ သွေးတိုး/သွေးကျ ရောဂါဟောင်းရှိလျှင် ရောဂါ ပြန်ထတတ်သည်။ အနေကို လျော့စားပါ။ ကိုယ် ရော စိတ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ ။။ ၄, ၆, ၉, ၁၃, ၁၈, ၂၂, ၂၄, ၂၇, ၂၉။

ကျော်ရန်များ ။။ ၅, ၇, ၁၀, ၁၄, ၁၆, ၁၉, ၂၃, ၂၅, ၂၈, ၃၀။

ထိခိုက်ရန်များ ။။ ၂, ၄, ၆, ၈, ၁၁, ၁၂, ၁၅, ၁၇, ၂၀, ၂၁, ၂၆, ၂၉။

ထိခိုက်ရန်များ ။။ ၄, ၆, ၈, ၉ ဂဏန်းများများပါအောင်ရွေး ချယ်ပါ။

အဆောင်ယတြာ ။။ ဆောင်ရွက်ရန် ရင်ဆိုင်ရန် ပြဿနာရှိက “အရဟံ” ဂုဏ်တော်ကို ယိဏကရေ ရွတ်ဖွားသွား။

တနင်္လာ

ဗိမ္မာဏေ ။။ ငွေကြေးရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်းများ အကျိုး အမြတ်များမည်။ ခေတ်ပေါ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း များ။ အိပ်လက်ထရောနစ်ပစ္စည်းများ အရောင်း အဝယ် ကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းတရား ။။ အလုပ်နေရာ ပြောင်းရက်န်းရှိသည်။ ယခုထက် ပိုကောင်းသောအလုပ်(သို့မဟုတ်)ဌာန (သို့မဟုတ်) နေရာသို့ ပြောင်းရက်န်းရှိသည်။

အိမ်တွင်းရေး ။။ အိမ်တွင်းရေးအဆင်ပြေအေးချမ်းမည်။ အခြားမြို့ရွာ ဒေသသို့ မိသားတစ်စု ဘုရားဖူးခရီး ထွက်ရက်န်း ရှိသည်။

အချစ်ရေး ။။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ရုပ်ချော ပညာတတ် ဥစ္စာ ပစ္စည်း ပြည့်စုံသူနှင့် နှလုံးစာဆုံမည်။ ချစ်သူရှိများ သာယာချမ်းမြေ့မည်။

ပညာရေး ။။ ပညာရေးကဏ္ဍတော တက်နေသောကာလ ဖြစ် သည်။ နည်းနည်းကြိုးစားရုံဖြင့် များများအောင်မြင် မည်ကာလဖြစ်သည်။

ကုန်းမာရေး ။။ အရိုးအဆစ်များ နာကျင်ကိုက်ခဲတတ်၍ ရေချိုး လျှင် ရေနေနှင့် စစ်ချိုးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ ။။ ၂, ၅, ၉, ၁၁, ၁၄, ၁၈, ၂၀, ၂၃, ၂၇, ၂၉။

ကျော်ရန်များ ။။ ၃, ၆, ၁၀, ၁၂, ၁၅, ၁၉, ၂၁, ၂၄, ၂၈, ၃၀။

ထိခိုက်ရန်များ ။။ ၂, ၄, ၇, ၈, ၁၁, ၁၃, ၁၆, ၁၇, ၂၀, ၂၂, ၂၅, ၂၆။

ထိခိုက်ရန်များ ။။ ၂, ၄, ၇, ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယတြာ ။။ အခက်အခဲပြဿနာများ ကြုံရသော် သရဏသုံးပါး

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁)ရက် မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေါ့ပေါ့တမ်း

ဆရာမောင်မြတ်

ကို ရက်ပွေး နေရာပွေး အချိန်မရွေး တံ တက်နိုင်သမျှ ရွတ်ဖွားပေးပါ။

အင်္ဂါ

ဗိမ္မာဏေ ။။ ခရီးသွားလုပ်ငန်း လက်မလည်လောက် အောင် အလုပ်ကောင်းမည်။ ပြည်တွင်း ခရီးသွားလုပ်ငန်းများသာမက ပြည်ပခရီး သွားလုပ်ငန်းများပါ အောင်မြင်မည်။

ဝန်ထမ်းတရား ။။ ဝန်ထမ်းများ ခရီးထွက်ရလိမ့်မည်။ (သို့မဟုတ်)နေရာဌာန ပြောင်းရွှေ့ လုပ် ကိုင်ရလိမ့်မည်။ ကောင်းသောသွားခြင်း၊ ကောင်းသောပြောင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်တွင်းရေး ။။ မိသားတစ်စု ခရီးထွက်ရက်န်းရှိသည်။ အိမ်တွင်းရေးပြဿနာဖြတ်၍ စိတ်သောက ရောက်လျှင် ခရီးထွက်လိုက်ပါ။ ဘုရားစု ဖူးလိုက်ပါ။

အချစ်ရေး ။။ အချစ်ရေး ကံဇာတာတက်နေသော ကာလဖြစ်သည်။ အစစအရာရာ အဆင် ပြေ၍ ဝါကျွတ်လျှင် လက်ထပ်ရက်န်း ရှိသည်။

ပညာရေး ။။ အချစ်ရေးတွင် အောင်မြင်နေ၍ ပညာရေးကို ပေါ့ပေါ့ဆဆ မလုပ်ပါနှင့်။ ပညာသင်အရွယ်တွင် ပညာရေးကိုသာ အဓိကထား လုပ်ပါ။

ကုန်းမာရေး ။။ ဦးခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ဦးခေါင်းကိုက်ခြင်းတို့ ဖြစ်ရ၍ နေပူထဲမှ ပြန်လာလာချင်း ခေါင်းကို ရေလောင်း မချိုးပါနှင့်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ ။။ ၃, ၇, ၉, ၁၂, ၁၆, ၁၈, ၂၁, ၂၅, ၂၇, ၃၀။

ကျော်ရန်များ ။။ ၄, ၈, ၁၀, ၁၃, ၁၄, ၁၉, ၂၂, ၂၆, ၂၈, ၂၉။

ထိခိုက်ရန်များ ။။ ၅, ၆, ၉, ၁၁, ၁၄, ၁၅, ၁၈, ၂၀, ၂၃, ၂၄, ၃၀။

ထိခိုက်ရန်များ ။။ ၃, ၅, ၆, ၇ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယတြာ ။။ ယိဇ္ဇမ္ဗေဒ (သို့မဟုတ်) ယုတ္တိသုတ္တံ နှင့် ပြောဆို လုပ်ကိုင် ယုတ္တိပြုရန် ကိစ္စရှိလျှင် “နမော အရဟံ အောင်သိဒ္ဓိ ဂါထာကို အနည်းဆုံး (၁၈)ခေါက် ရွတ်ဖွားပေးပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

ဗိမ္မာဏေ ။။ အိမ်ရာမြေ ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းများ ပြန်လည် ဦးမော့လာမည်။ ရှေ့နေ ကိုယ်စားလှယ် ပွဲစားများ ဖောက်သည်သစ် အလုပ်သစ်များ ရရှိမည်။

ဝန်ထမ်းတရား ။။ ဝန်ထမ်းများ ခရီးဝေးလွှတ်လျှင် လူငယ်နိုင် အောင် ကြိုးစားပါ။ ယခုလအတွင်း ခရီးထွက်

www.burmeseclassic.com

လျှင် လုပ်ငန်းရော ငွေကြေးပါ အဆင်မပြေ ဖြစ်မည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။။ အလုပ်များ မခိုင်ခံ့နိုင်ခြင်းဖြစ်နေမည်။ သတ်မှတ်ရက်အတွင်း ပြီးစီးရန် တော်တော်လေး ကြိုးစားရလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသော်လည်း သားယောက်ျားလေးက မကျေနပ်ချက်များကြောင့် ရန်လုပ်နေ၍ စိတ်ဆင်းရဲရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။။ အိမ်တွင်းမှာ ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေနေ၍ ပြဿနာတော်တော်များများ အေးငြိမ်းသွားလိမ့်မည်။ သားသမီးအတွက် ငွေကုန်ကြေးကျ များမည်။

အချစ်ရေး။။ အချစ်ရေးတွင် စွမ်းစွမ်းများ အထင်လွှဲမှုများ ရှိနေသည်။ လက်ထပ်မင်္ဂလာ မပြုသင့်သေးပါ။ မင်္ဂလာပြုဟန် ခိုက်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အချစ်ရေး။။ အချစ်ရေးအဆင်ပြေမည်။ မိခင်ဖခင်တို့၏ ဆောင်ရွက်ပေးမှုကြောင့် သီတင်းကျွတ်လျှင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားရန်ရှိသည်။

ပညာရေး။။ ပညာရေးကတော့ တော်တော်လေး ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ စိတ်ပျက်ပါနှင့်။ ကြိုးစားကတည်းက ဟူသော စကားကို သတိရပါ။

ပညာရေး။။ အချစ်ရေးတွင်သာ အာရုံစိုက်မနေပါနှင့်။ စာမေးပွဲ ဖြေရန်ရှိလျှင် ဖြေပါ။ သင်တန်းတက်စရာရှိလျှင် တက်ပါ။ အောင်မြင် တတ်မြောက်မည်။

ကျန်းမာရေး။။ ခြေလက်အဆစ်များ အကြောများ နာကျင်ကိုက်ခဲ တတ်သည်။ ရေချိုးလျှင် ရေနွေးနှင့် စပ်ချိုးပေးပါ။

ကျန်းမာရေး။။ လေထိုး လေအောင့် လေချုပ် ဖြစ်တတ်၍ လေချုပ်စာများ မစားပါနှင့်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။။ ၂, ၆, ၉, ၁၁, ၁၅, ၁၈, ၂၀, ၂၄, ၂၇, ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။။ ၃, ၅, ၉, ၁၂, ၁၄, ၁၈, ၂၁, ၂၃, ၂၇, ၃၀။

ကျွမ်းကျင်ရန်များ။။ ၃, ၇, ၁၁, ၁၂, ၁၆, ၁၉, ၂၁, ၂၅, ၂၈, ၃၀။

ကျွမ်းကျင်ရန်များ။။ ၃, ၆, ၁၁, ၁၃, ၁၅, ၁၉, ၂၂, ၂၄, ၂၈။

ထိထိရောက်ရောက်များ။။ ၄, ၅, ၈, ၁၁, ၁၃, ၁၄, ၁၇, ၂၀, ၂၂, ၂၃, ၂၆, ၂၉။

ထိထိရောက်ရောက်များ။။ ၃, ၅, ၈, ၁၁, ၁၄, ၁၆, ၁၇, ၂၀, ၂၃, ၂၅, ၂၆, ၂၉။

ထိထိရောက်ရောက်များ။။ ၂, ၄, ၅, ၆ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

ထိထိရောက်ရောက်များ။။ ၃, ၅, ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယူကြ။။ ပြောဆိုလိုက်၍ ယှဉ်ပြိုင်ရန်ကိစ္စများ ရှိပါက “အောင်တစ်ရာရစ်ကွက် ဗုဒ္ဓစက်” ဂါထာကို (၉) ခေါက် ရွတ်ဖွားပါ။

အဆောင်ယူကြ။။ အခက်အခဲပြဿနာ ယှဉ်ပြိုင်ရန်လုပ်ငန်းများ ရှိပါက ပဉ္စဒါအကျဉ်းချုပ်ကို နံနက်တိုင်း (၂၁)ခေါက် (၆)ရက် ပူဇော်ရွတ်ဖွားပါ။

ကြာသပတေး

စနေ

ဗီးဗွားရေး။။ အိမ်ရာမြေကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေအောင်မြင်မည်။ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေး ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ဗီးဗွားရေး။။ စက်ပစ္စည်းများ စက်များရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ယှဉ်ပြိုင်မှုလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။။ အလုပ်များ လုပ်ကိုင်ရ အဆင်ပြေချောမွေ့မည်။ အထက်လူကြီးများကလည်း စိတ်ကောင်းဝင်ပြီး အားပေးကူညီလိမ့်မည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။။ ယှဉ်ပြိုင်မှုလုပ်ငန်းများ ပါဝင်လာလျှင် မိမိကအနိုင်ရမည်။ စာရင်းဇယား တာဝန်ယူချသူများ မှန်ကန်တိကျသော စာရင်းဇယားများ ရေးဆွဲနိုင်လိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ ငွေကြေးလည်း အဝင်ကောင်း၍ လိုတရ စိတ်ချမ်းသာမည်။

အိမ်တွင်းရေး။။ မိသားစုအတွင်း အဖက်ဖက်က ဆုံးကျင့်နေမှုကြောင့် စည်းစည်းလုံးလုံး သာသာယာယာ မရှိသေးသေးပါ။

အချစ်ရေး။။ အချစ်ရေး ကောင်းပါသည်။ လက်ထပ်လိုပါက သီတင်းကျွတ်လျှင် လက်ထပ်နိုင်ပါသည်။ ပြင်ဆင်သင့်တာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပါ။

အချစ်ရေး။။ အချစ်ရေးတွင် စကားအပြောအဆို မဆင်ခြင်၍ မထင်မသင့် ဖြစ်ရတတ်သည်။ လက်ထပ်ရန် မသင့်သောကာလ ဖြစ်ပါသည်။

ပညာရေး။။ ပညာရေး ကံဇာတာ တက်နေပါသည်။ ဖြေချင်သည့် စာမေးပွဲကိုဖြေပါ။ တက်ချင်သည့် သင်တန်းတက်ပါ။ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်တတ်မြောက်ပါလိမ့်မည်။

ပညာရေး။။ စိတ်မလေပါနှင့်။ ပညာသင်အရွယ်ဖြစ်လျှင် ပညာကို ကြိုးကြိုးစားစား လေ့လာသင်ယူရမည်။

ကျန်းမာရေး။။ စိတ်ညစ် စိတ်ရှုပ်ပြီး စိတ်သောက ရောက်ရတတ်သည်။ စိတ်ချမ်းသာအောင်နေပါ။ တရားထိုင်ပေးပါ။

ကျန်းမာရေး။။ ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်၊ ဝမ်းသွားများတတ်၍ ဝမ်းနူးစာများ အချဉ်များ လက်သုပ်စုံများကို ယာယီရှောင်မပါမည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။။ ၄, ၇, ၉, ၁၁, ၁၄, ၁၆, ၂၀, ၂၃, ၂၅, ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။။ ၄, ၇, ၁၁, ၁၄, ၁၇, ၂၀, ၂၄, ၂၇, ၃၀။

ကျွမ်းကျင်ရန်များ။။ ၅, ၈, ၁၁, ၁၂, ၁၅, ၁၇, ၂၁, ၂၄, ၂၆, ၃၀။

ကျွမ်းကျင်ရန်များ။။ ၅, ၈, ၁၁, ၁၅, ၁၈, ၂၁, ၂၅, ၂၈။

ထိထိရောက်ရောက်များ။။ ၆, ၉, ၁၁, ၁၃, ၁၆, ၁၈, ၁၉, ၂၂, ၂၅, ၂၇, ၂၈။

ထိထိရောက်ရောက်များ။။ ၃, ၆, ၉, ၁၂, ၁၃, ၁၆, ၁၉, ၂၂, ၂၃, ၂၆, ၂၉။

ထိထိရောက်ရောက်များ။။ ၄, ၆, ၇, ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

ထိထိရောက်ရောက်များ။။ ၃, ၄, ၆, ၇ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယူကြ။။ “ဂျီက” ဘွဲ့တော်ပါသော ဘုရားတစ်ဆူဆူ (သို့မဟုတ်) စေတီတစ်ဆူဆူတွင် မွေးနေ့နံနက် (၉)နာရီ (၁၅)မိနစ်တွင် သရဏဂုံသုံးပါးကို (၁၀၈) ခေါက် ရွတ်ဖွားပါ။

အဆောင်ယူကြ။။ ပြောဆိုလိုက်၍ ယှဉ်ပြိုင်ရန်လုပ်ငန်းများ ရှိလျှင် “အရဟံ ဗုဒ္ဓေါ အောင်သိဒ္ဓိံ ဂါထာကို (၁၀)ခေါက် ရွတ်ပြီးမှ သွားပါ။

သောကြာ

ကျန်မာ ချမ်းသာကြပါစေ

ဆရာ ရောင်ခြည်

ဗီးဗွားရေး။။ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေး ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ အသင့်ချုပ်ပြီးသား အဝတ်အထည်များ ရောင်းအားကောင်းမည်။

ကျန်မာ ချမ်းသာကြပါစေ

အမြဲတေ ဆိုသည်မှာ

အပိုစာ

သော ပုလဲကို ဝေမျှ
မုတ္တ၊ မြွေ၏
ဦးခေါင်းမှ
ရသော ပုလဲကို
အဟိ မုတ္တ
စသည်ဖြင့်
တိရစ္ဆာန်၊ သစ်ပင်
စသည်တို့မှ
အရည်၊ သွေး၊ အနှစ်တို့
အဆင့်ဆင့် စုတည်ခဲ့၍
ကာလရှည်ကြာသော်
ပုံသဏ္ဌာန်အဖြစ် ထင်ရှား
လာသော အရာဝတ္ထုတို့အား
မုတ္တ သို့မဟုတ် မတေ၊ မြဲတေဟု
အမည် ပြုကြသည်ဟုလည်း
မှတ်သား ဖူးပါ၏။

များသောအားဖြင့် အမြဲတေတို့
သည် သဘာဝလောကကြီး၏
ထုဆစ်မှုတို့ကြောင့် ထူးခြားသော
စွမ်းအင်၊ ပြည့်မြောက်သော သိဒ္ဓါ
ရှားပါးသော ဂုဏ်အင်တို့ ရှိကြကုန်
၏။

ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်း၊ ပျက်စီး
ခြင်းနှင့် ခိုင်ခံ့ခြင်း သဘောတို့က
ယင်းအရာဝတ္ထု ဖြစ်ပေါ်တည်ရှိခဲ့
သော မူလနေရာဌာနနှင့် ယင်းတို့၏

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇန် ၁၉၃

(၂၀၀၇ ခုနှစ်)၊ ဒီဇင်ဘာလ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇန် စာ(၅၉)
တွင် ပါရှိသည့် ကြို့ပင်မှ ရရှိသော
ရုက္ခမူ အမြဲတေနှင့် ပတ်သက်၍
ထိုက်သင့်သည့် အားလျော်စွာ
လေ့လာမိသရွေ့ အာဂမသုတ၊
အဓိကမသုတတို့နှင့် ယှဉ်ကာ ဖြေရှင်း
အကြံပြုအပ်ပါအံ့။
အမြဲတေ ဟူသည် အမတ ဟူ
သော ပါဠိမှ ဆင်းသက်လာ၏။

သေဆုံးမှုကင်းခြင်း၊ မပျက်စီးခြင်း၊
အနှစ်သာရ ပြည့်ဝ၍ ခိုင်မြဲခြင်း
အဓိပ္ပာယ်ရှိကာ ယင်း အမတ၊ သဒ္ဓါ
မှ အမတေ၊ အမြဲတေ၊ မတေဟု
အဆင့်ဆင့် ခေါ်ဝေါ်လာသည်ဟု
ဆိုကြပါသည်။
ထိုအတူ မုတ္တ ဟူသော ပါဠိမှ
လည်း ဆင်းသက်လာခဲ့သည်ဟု
ဆိုနိုင်ပါသည်။ မုတ္တသဒ္ဓါသည်
ပုလဲကို ဟော၏။ ဝါးအတွင်းမှ ရ

အသွင်အပြင် ပုံသဏ္ဌာန်အလိုက်
စွမ်းအင်သတ္တိတို့ ရှိတတ်ကြကုန်၏။
တူရာတူရာကို ခွဲလိုက်သော်
အမြဲတေ(အမတေ)တို့သည် အုပ်စု
အားဖြင့် လေးအုပ်စု ရှိကြပေသည်။
အဘယ်တို့နည်း ဆိုသော်...

၁။ သက်ပဲ့အရာဝတ္ထုတို့မှ သက်ရှိသတ္တဝါ
အဖြစ် ဆင့်ကဲ ဖြစ်ပွားလာမှု အပြုတော။
၂။ လူ့ဘီလူးမြင်း စသော သတ္တဝါတို့၏
သဏ္ဌာန်ဖြင့် သက်ပဲ့မှ စွမ်းအင်သိဒ္ဓိ
ရှိနေမှု အပြုတော။

၃။ သက်ရှိသက်ပဲ့တို့မှ ဥဓာတ်လုံးအစပြား
ဖန်ဆင်းစသည့် ပုံသဏ္ဌာန် အမျိုးမျိုးဖြစ်ကာ
သက်ပဲ့မှ စွမ်းအင်သတ္တိ ပြည့်ဝနေမှု
အပြုတော။

၄။ မည်သည့် အကျိုးအပြစ် တစ်စုံတစ်ရာမှ
မရှိသော အပြုတေတို့ ဖြစ်ပါသည်။

၁။ သတ္တဝါတို့ ဖြစ်တည်ပေါက်ဖွားမှု
လေးမျိုးရှိ၏။ **ဂစ္ဆသေယျက** ဟူ
သော အဓိဝေါဟာရ၌ ကိန်းအောင်း
သန္ဓေတည်ပြီး ပေါက်ဖွားလာ
သည့် လူ့၊ တိရစ္ဆာန်၊ ခွေး စသော
သတ္တဝါများ၊ **ဩပပါတိက** ဟူ
သော ကိုယ်ထင်ရှား ဘွားခနဲ
ဖြစ်ပေါ်လာသည့် နတ်ဒေဝတာ၊
ဗြဟ္မာ၊ ငရဲသား စသော သတ္တဝါ
များ။ **အဏ္ဏဇ** ဟူသော ဥဇွံ
အတွင်းမှထပ်ဆင့် ပေါက်ဖွား
လာသည့် ကြက်၊ မြွေ၊ မိကျောင်း
စသော သတ္တဝါများနှင့် **သံသေ
ဒဇ** ဟူသော အမိအဖတို့၏
သုက်သွေးနှင့် မယှဉ်ဘဲ သက်မဲ့
ဖြစ်သည့် သစ်ပင်၊ မြေတွင်း
စသည်တို့၏ အညိုအရွှေမှ ဖြစ်ပေါ်
ပေါက်ဖွားလာသော သတ္တဝါများ

ဟူ၍ လေးမျိုးရှိရာ၌ သံသေဒဇ
သတ္တဝါသည် အမှတ်(၁)သက်မဲ့
အရာဝတ္ထုတို့မှ သက်ရှိ သတ္တဝါ
အဖြစ် ဆင့်ကဲဖြစ်ပွားလာမှု
အမြဲတေတွင် ပါဝင်ပါသည်။
ဗုဒ္ဓဘာသာ စာပေကျမ်းဂန်တို့
၌ ယင်းသံသေဒဇ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အကြောင်း များစွာရှိကြ၏။ အောင်
ခြင်းရှစ်ပါးတွင် လူသိများသော
စိဉ္စမာနုပိကာ ချောကညာ အမျိုး
သမီးသည်လည်း တစ်ယောက်
ဖြစ်၏။

ဘာသာခြား တိတ္ထိတို့၏ ကျောင်း
ဝင်းအတွင်းရှိသော မန်ကျည်းပင်
ကြီးတစ်ပင်က ခွဆုံအခေါင်း
အတွင်းသို့ မိုးရေ၊ မန်ကျည်းပင်၏
အရွက်၊ အပွင့်တို့နှင့်အတူ အနှစ်
အသွေးတို့ ပေါင်းစပ်လျက် အညို
အရွှေမှ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲကာ
လူဇာတ် အမျိုးသမီးငယ်အဖြစ် ဖွား
လာခြင်းပေတည်း။

ထို့အတူ **ပဒုမ္မာကြာပွင့်မှ** လည်း
ကောင်း၊ **ဝါးအဆစ်တွင်းမှ**လည်း
ကောင်း၊ **လမုသီးမှ**လည်းကောင်း
ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်တည်ပေါက်ဖွားလာ
သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား များစွာတည်း။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကံတရားအရ
သက်မဲ့အရာတို့မှ သက်ရှိအဖြစ်သို့

ရောက်လာရသည်
ထူးခြားအံ့သြ တစ်နေ့
ဖွယ်ကောင်းသော အရှေ့ဘ
အနှစ်အသွေး ကဗျက်ရွာ
တို့၏ ပြယုဂ် ခင်းကိစ္စ မ
အမြဲတေတို့ဟု ခိုင်ရှင်က
ဆိုရပါလိမ့်မည်။ ဝိပျိုး သူ၊
ဈေးနားနေ

၂။ **အမှတ်(၂) လူ့ဘီလူးမြင်း**
စသော သတ္တဝါတို့၏ ပုံသဏ္ဌာန်
ဖြင့် သက်ပဲ့မှ စွမ်းအင်သိဒ္ဓိရှိနေမှု
အမြဲတေတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏
ပတ်ဝန်းကျင်၌ များစွာရှိ၏။
ထိုက်သူကြုံ၍ မိုက်လူ မဆုံတတ်
ကြချေ။

တောထဲတောင်ထဲ၌ ကိစ္စကြုံ၍
သွားလာကြသည့် မှောင်ရီဖျဖျ မို
ချုပ်စအခါမျိုးတွေမှာ သစ်ပင်ကြီး
တချို့အနီး၌ ရဟန်းတစ်ပါး ရပ်နေ
ဟန်၊ အမျိုးသမီးထိုင်နေဟန်
ဇော်ဂျီတစ်ဦး ဆေးကြိတ်နေယောင်
မြင်းဆင် စသည်လည်း ကြုံ၏။

အကယ်ထင်၍ အနီးသို့ သွားစဉ်
ယင်း နာနာလှကား သစ်ပင်အောက်
၌ မျောက်မျောက်သွားတတ်၏။ ထို
သစ်ပင်၏ ယံစည်အတွင်း၌တို့၌
သဘာဝအလျောက် လူရုပ် ဘီလူး
ရုပ် ဆင်ရုပ် စသဖြင့် အဆင့်ဆင့်
ဖြစ်ပွား၍ သိဒ္ဓိဝင်ကာ အသွင်ပြု၍
အမြဲ၌ လူပုံရသလေ ရှိကြကုန်၏။

မှတ်မိပါသေးသည်။ **လွန်ခဲ့သော
နှစ်လေးဆယ်ခန့်၌** ကျွန်ုပ်သည်
ရွာစဉ်ရွာ၊ ကုန်းသာကျောင်းတွင်
ကျောင်းသားအရွယ်က ဖြစ်သည်။
ကျောင်းတွင် လောကီပညာ အထွေ
ထွေကို တတ်သိနားလည်သော
ဦးသုစိတ္တဘွဲ့အမည်ရှိ ကိုရင်ကြီး
တစ်ပါး ရှိပါသည်။

ဘာရသည်
ခြားအံ့သြ
င်းသော
အသွေး
ပြယုတ်
တတို့ဟု
ပိမ့်မည်။
သူးမြင်း
သဏ္ဌာန်
ဒီဒီရိုနေ
နက်တို့၏
စွာရို၏။
ဆုံတတ်
စွကြံ၍
ရိုဗျူ နို
ပ်ပင်ကြီး
ရပ်နေ
နေဟန်
ယောင်
ကြို၏။
သွားထဲ
အောက်
၏။ ထို
တို့တို့
ဘီလူး
ထင်ထင်
သွင်းပြီး
နံ့သော
ပ်သည်
င်းတွင်
သည်။
အထွေ
သော
ရင်ကြီး

တစ်နေ့တွင် အဖေကိုခေါ်ပြီး ရွာ
၏အရှေ့ဘက် မြစ်ကမ်းနံဘေးရှိ
စာပွက်ရွာသို့ သွားခဲ့ကြသည်။ လာ
ရင်းကိစ္စ မပြတ်ခင် ရွာထဲရှိ သစ်စက်
ပိုင်ရှင်က ကိုရင်ကြီးအား အိမ်သို့
ခေါ်ပြီး သူ့အိမ်တွင် တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး
ချားနာနေကြောင်း သားကြီး
တစ်ယောက်လည်း မကြာမီက
ဆုံးပါးခဲ့ကြောင်း၊ စက်၌ လည်း
အထိအခိုက်များကာ အလုပ်မတွင်၊
ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်မပြေ အိမ်မှာ
နေရသည်ကိုပင် စိတ်မပျော်ရွှင် ဖြစ်
ရကြောင်း...

စသည်တို့ လျှောက်ထားသည်
တွင် ကိုရင်ကြီးကလည်း ထိုက်သင့်
သောအမှုတို့ကို ပြုပေးရင်း အိမ်၏
တွင်းပြင် နှစ်ဌာနကို စစ်ဆေးခဲ့ရာမှ
အိမ်၏အပေါ်ထပ် ဘုရားဆောင်
အောက်တည့်တည့် ခုံပေါ်၌ သပ်ရပ်
စွာ တင်ထားသော အရာဝတ္ထုကို
သတိပြုမိတော့သည်။ အိမ်ရှင်အား
အကျိုးအကြောင်း မေးကြည့်
တော့...

သူတို့သည် မြစ်အရှေ့ဘက်
သပိတ်ကျင်းနယ်၌ သစ်ခုတ်သွား
ရာတွင် အင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ခုတ်
လှဲရာ ယင်းအပင်၏ အရင်းပိုင်း
အလယ်၌ အခေါင်းထဲမှ ဤအရုပ်
ကို ရရှိခဲ့သည်။ ယင်းအရုပ်နေရာ၌
လူလုပ်ထားသော တွင်းကဲ့သို့ ပြောင်
ချောနေသည်။

သူတို့လည်း အရုပ်ကိုယူပြီး အိမ်ရှိ
ဘုရားဆောင်ပေါ်သို့ တင်ထား
လိုက်သည်။ သို့သော် အရုပ်ကား
နောက်တစ်နေ့တွင် အောက်သို့ ကျ

ရောက်နေလေ့ရှိသည်။ အိမ်က
လူတွေ ကိုင်လို့ဟုထင်ကာ မကိုင်
ရန်၊ မဆော့ရန် ပြောထားခဲ့ပေမယ့်
လဲအမြဲတမ်းလိုလို အောက်မှာသာ
တွေ့တွေ့နေရသဖြင့် သူလည်း ယခု
လို အောက်၌ ခုံပေါ်တွင် သီးသန့်
တင်ထားပါကြောင်း လျှောက်ထား
သည်။

ကိုင်းကြီး အရုပ်ကိုယူပြီး ထေရဝါ
လေးလား။ အရုပ်သည် မြဲညစ်
ညစ်နှင့် အလေးချိန်ရှိ၏။ သုံးလက်မ
ခန့်ရှိပြီး လူတစ်ယောက် ဆောင့်
ကြောင့်နိုင်ရင်း ညာလက်က နှုတ်
တင်၍ ထောင်ထားဟန်ရှိ၏။ ဦးထိန်း
သည် အတန်ငယ် ကြီးသည်။
မျက်နှာက သိပ်မစိမ့်။ မျက်လုံး
တစ်ဖက်က ပြူးထွက်ကာ စိုက်
ကြည့်နေသကဲ့သို့ ရှိ၏။

အရုပ်ကို သေချာကြည့်မိမှပဲ
ကိုရင်ကြီးကား အဖြေရှာသိရသွား
ပြီး...

‘ဟ...အက ခီအရုပ်က တန်ဖိုးထက်
ပယ့်အရာ ယဟုတ်ဘူး။ အမျိုးမျိုးတဲ့
ဘီလူးသတ္တဝါကွ။ မင်း ဒီဘီလူးရုပ် အပြု
တေကို ယူလာတဲ့နေ့ကစပြီး ဒုက္ခရောက်
တာပဲ ယဟုတ်လား။ မဖြစ်ဘူး မဖြစ်ဘူး
ဒီညနေပဲ ဒီဘီလူးရုပ်ကို ဇာတ်ဖြတ်မှ
ဖြစ်ယ်’

ဟု ဆိုကာ ယင်းဘီလူးရုပ်ကို
အမိန့်တော်ပြန် သံကြိုးဖြင့် ချည်
နှောင်၍ မီးရှို့ပစ်လိုက်မှပဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
တို့အိမ်၌ အစစ ကောင်းမွန်လာ

တော့သည်ဟု ကျွန်ုပ်၏အဖေက
ပြောဖူးပါသည်။

ထိုသို့ ဘီလူး၊ ရဟန်း၊ ဆေးဆရာ၊
မြင်း စသော အမြဲတေရုပ်တို့သည်
သစ်ပင်မှဖြစ်စေ၊ ကျောက်တုံး
ကျောက်ခဲမှဖြစ်စေ သန္ဓေတည် ဖြစ်
လာလေ့ ရှိကြသည်။ ပုံစံကိုလိုက်၍
စရိုက်သည် ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုး
ပေးတတ်၏။

ဆေးဆရာအရုပ်သည် ဆေး
ကုသရာ၌ အကျိုးပြု၏။ ရဟန်း
သဏ္ဌာန်သည် ကိုးကွယ်တတ်က
အရာရာ ပြည့်ဝ၏။ **အမျိုးသမီး**
အရုပ်သည်(ကညာ) ရောင်းရေးဝယ်
တာဘက်၊ အပျော်ဘက်တို့၌
အကျိုးပြု၏။ ဤသို့သဘောများကို
အရုပ်၏ ထူးခြားလှုပ်ရှားမှုနှင့်
ကြည့်ပြီး မိမိတို့၏ အသိပညာ၊
သမား၊ သီလဖြင့် အသုံးချတတ်ပါ
လျှင် သင့်လျော်ပါလိမ့်မည်။

၃။ **သက်ရှိသက်မဲ့တို့မှ ဥ, ဓာတ်**
လုံး, အင်းပြား, ပန်းငုံ စသည်
ပုံသဏ္ဌာန် အမျိုးမျိုးဖြစ်ကာ
သက်မဲ့၌ စွမ်းအင်သတ္တိ ပြည့်ဝ
နေမှု အမြဲတေဟူသည် အတွေ့
ရ အများဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းတို့ကို သစ်ပင်မှလည်း ရ
တတ်၏။ သက်ရှိသတ္တဝါ အထွေ
ထွေတို့ကလည်း ကြုံတတ်၏။
ဓာတ်သတ္တု သယံဇာတကလည်း
ဖြစ်တတ်သေး၏။

ဥပမာ ချိုး(ဂျိုး) အမြဲတေဥသည်
အမှန်အားဖြင့် ချိုးမှ ဥ, သည် အရာ
မဟုတ်၊ ချိုးမသည် သူ၏ အသက်
ကို အန္တရာယ်ကင်းစေးရန် အလို့ငှာ

www.burmeseclassic.com

ချိုးငှက်မ၏ ကမ္ဘာဒိဋ္ဌိပီဇ သဘော
အလျောက် မြစ်ချောင်း စသော
ကမ်းဘေးမှ တေဇော(အပူစွမ်းအား)
ကိုနိုင်သည့် သိဒ္ဓိဝင်ကျောက်ဥကို
ကိုက်ချီပြီး သူ၏ အသိုက်ထဲသို့
သွင်းထားခြင်းသာတည်း။

သံ၊ ကြေး၊ ဂျွတ် စသော သယံ
ဇာတ သတ္တုများ ပေါင်းစပ်ကာ
သဘာဝအတိုင်း သိဒ္ဓိဝင်နေသော
အရာတို့သည်လည်း မိုးကြိုးသွားဟု
ခေါ်ကြသည်တို့လည်း ထို့အတူပင်
ဖြစ်၏။

ဝါးမှရသော အမြဲတေသည်
(မှတ္တ)ဘေးကင်း၍ ဘုန်းရှိ၏။ ကျွဲချို
မှရသော အမြဲတေသည်ကား ရေ
ဘေးကင်း၏။ လာဘ်ရွှင်၏။ တချို့
နွား၏အသည်းမှ လည်းကောင်း၊
ကျား၏အသည်းမှ လည်းကောင်း
ပတ္တမြားခဲအသွင် နီရဲတောက်ပနေ
သော မံသ အမြဲတေများလည်း
ရှိကြသေး၏။ ခွဲ၍မရ၊ ဖြတ်စိတ်မရ၊
မီးလည်းမလောင်၊ ပျော့စိစိနှင့်
လက်မခန့်၊ ဆီးသီးခန့် ရှိတတ်၏။
ကာယသိဒ္ဓိနှင့် ဗလသိဒ္ဓိ တိုးပွားစေ
၏။ အနိဋ္ဌအရာများပင်တည်း။

သစ်ပင်မှရသော **ဓာတ်လုံးပုံစံ၊**
ရုက္ခမူအမြဲတေတို့သည်ကား ကံ
အားလျော်စွာ ရတတ်ကြ၏။ များ
သောအားဖြင့် မိမိတို့လက်သို့
ရောက်ပြီး မကြာမီ ရုက္ခမူအမြဲတေမှ
ထူးခြားသိဒ္ဓိတို့ ပြသတတ်၏။ ဤ၌
အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို တင်ပြပါ
မည်။

၁၉၈၃ ခုနှစ်ဆီက ရွှေဘိုမြို့၌
ဗိန္ဒောဆေးဆရာတစ်ဦး၌ လူနာ
၁၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်ဦးထံမှ **မန်ကျည်းပင်မှရသည့်**
ဂေါ်လီလုံးခန့်ရှိသော ရုက္ခမူ
အမြဲတေလုံး တစ်လုံးကို ရောဂါ
သက်သာ ပျောက်ကင်းသည့်
အတွက် ကျေးဇူးဆပ်သည့်အနေနှင့်
လက်ခံ ရရှိခဲ့သည်။

ဗိန္ဒောဆေးဆရာသည် ယင်း
အမြဲတေလုံးနှင့် သူ၏ ဆေးများကို
လူနာအား မတိုက်ခင် တို့ထိပြီးမှ
တိုက်ကျွေး၏။ ထို့အတူ ဆေးများ
ကိုလည်း အမြဲတေလုံးနှင့် ဆေး
ကျုံးတတ်၏။ ယင်းနောက် သူ
ကုသခဲ့သမျှ လူနာတို့မှာ ရောဂါ
ကင်း၏။ နာမည်သည် ထင်ရှား၍
အသပြာတို့ ရွှင်လာ၏။

ထို့ကြောင့် လက်သင်တပည့်
အဖြစ် သူ၏ တူတစ်ယောက်ကို
ခေါ်ထား၏။ လိုတူတော်မောင်ကား
လူငယ်ပီပီ အရာရာကို စူးစမ်းချင်
သည်။ ဦးကြီး ဆရာအလစ်တွင်
ဗီရိယံရှိ ယင်းဓာတ်လုံးကိုယူကာ
အရက်ခွက်ထဲ၌ စိမ်ပြီး မကြာမကြာ
သောက်လေ့ရှိ၏။

သူ့အထင်က တစ်ခုခု စွမ်းမည်
ထင်၍ ရမ်းခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ဆရာ

ကား မသိသေး သို့သော်
ထိုသို့ သုံးလေး ကြိမ် စိမ်ပြီးသည့်
နောက်၌ ယင်းရုက္ခမူ
ဓာတ်လုံးကား ပေါ့ပေါ့လာ၏။
သိပ်သည်းသော အသားကလည်း
အစင်းကြောင်းလေးများ ထင်ထင်
လာတော့၏။ နောက် ကြွေမှု၍
နိဋ္ဌိတံသွားရှာတော့၏။

တန်ဖိုးမမြတ်နိုင်သော ရတနာ
ကို လူ့ဗာလလက်ထဲ၌ တန်ဖိုးမဲ့
သွားရပုံက အမြဲတေနှင့်ပတ်သက်
ပြီး သင်ခန်းစာယူဖွယ် ဖြစ်တော့၏။

၄။ **မည်သည့် အကျိုးအပြစ်**
တစ်စုံတစ်ရာမှ မရှိသော
အမြဲတေ ဆိုသည်မှာ အစွမ်းရှိ
သည် အထင်ဖြင့် ဆောင်ထား
တတ်ကြ၏။ ဘာမှလည်း မထူး
ခြား။ စိတ်၏ လှည့်စားမှု မာယာ
ကို သာယာတတ်ကြသည်ကို
တွေ့ရ၏။

တချို့သော တနင်္သာရီတိုင်း
ဒေသကြီးတွင် စိုက်ပျိုးသော ဆီ
အုန်းသီး(စားအုန်းဆီပင်)ကို အုန်းပင်
မှ သီးသော အုန်းသီးကြီးထဲက
ရသော အုန်းအမြဲတေဟု မသိသူကို
ညှာဝါးကြသည်လည်း ရှိကြ၏။

ကျောက်စရစ်ခဲကို သွေး၍ ချိုး
အမြဲတေဟု သညာတပ်ကာ ပညာ
ပြသည်လည်း ပေါ၏။ တချို့ အမြဲ
တေကား မှန်၏။ အချိန်မကျသေး
သဖြင့် သိဒ္ဓိမဝင် အစွမ်းမထင်ဘဲ
သက်နုဖြစ်ဆဲ အမြဲတေတို့သာ ဖြစ်

ကြကုန်၏
ဤသို့
ကို သိရှိ
သုံးသပ်နိုင်
ဆောင်းပါ
ဖြစ်သော
အမြဲတေ
အရာတို့
သဖြင့်
ရှင်၏ စာ
နေပါသည့်
ယင်း
ဓာတ်လုံး
ဗာလလက်
ထဲသို့
တို့ကား
ထင်ရှားစွာ
လာတတ်
သော။
ထို့အပြင်
အာယုသိ
စွမ်းနိုင်ပုံ
ကိုယ်မှ
ရောဂါ
တို့အား
ရေတို့ဖြင့်
(ယင်းဆီ
ဓာတ်လုံး
စသည်
သင့်ပါ
နောက်
တေ
ကျွန်ုပ်
အမြဲတေ
ရှောင်
ညွှန်း
❖ ဦး

ကြကုန်၏။

ဤသို့ အမြဲတေ အမျိုးအစားတို့ကို သိရှိပြီး မိမိတို့၏ ပစ္စည်းကို သုံးသပ်နိုင်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုရင်းဖြင့် ဆောင်းပါး၏ မူလအကြောင်းရင်း ဖြစ်သော ကြို့ပင်မှ ရသည့် ရုက္ခမူ အမြဲတေဓာတ်လုံးသည် မည်သည့် အရာတို့ စွမ်းပါသနည်းဟု သိလိုသဖြင့် မေးရာတွင် ယင်းဆောင်းပါးရှင်၏ စာ၌ပင် အဖြေတချို့က ပါပြီး နေပါသည်ဟု ဆိုရလိမ့်မည်။

ယင်း ကြို့ပင်မှ အမြဲတေဓာတ်လုံးကို ရရှိသည့်အခါတွင် လာဘ်လာဘ ဝေါဟာရလည်း ဆက်သွယ်ပြီး ဖြစ်တည်နိုင်ခြင်းတို့ကား ဓာတ်လုံး၏ အစွမ်းက ထင်ရှားစွာ ပြသခြင်း ဖြစ်သဖြင့် လာဘာသိနှင့် နေသိတို့ မဟုတ်ပါလော။

ထို့အပြင် အာရောဂျသိဒ္ဓိနှင့် အာယုသိဒ္ဓိ နှစ်ခုတွင် တစ်ခုခုလည်း စွမ်းနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှ သွေးလုံး၊ လေလုံး စသော ရောဂါ၊ အတွင်းနာ စသော ဝေဒနာတို့အား ဓာတ်လုံးကို သန့်စင်သော ရေတို့ဖြင့် စိမ်ပြီးတိုက်ခြင်း၊ ဆေးဝါး (ယင်းဆိုင်ရာ ရောဂါများမှ)တို့ကို ဓာတ်လုံးနှင့် သိဒ္ဓိကူး၍ တိုက်ခြင်း စသည်တို့လုပ်ကာ ကုသပေးကြည့်သင့်ပါသည်။

နောက်ပြီး ဤကြို့ရုက္ခမူ အမြဲတေ ဓာတ်လုံးပိုင်ရှင်နှင့်တကွ တခြား ပိုင်ဆိုင်သူတို့အားလည်း အမြဲတေတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ရှောင်သင့်/ ဆောင်သင့်သည်တို့ကို ညွှန်းပြလိုက်ပါအံ့။

❖ ဦးစွာ မိမိ၌ရှိသော အမြဲတေ

သည် အတိကျ၌ပင် ဘုရား၊ စေတီ၊ ရဟန်းသံဃာ သဏ္ဌာန်များဆိုပါက မြင့်မြတ်သော ဘုရားဆောင်တို့၌သာ သီးသန့်တည်စေပြီး ကူ၌ပင် ဇော်ဂျီပုံ၊ ဆေးဆရာ၊ ဓာတ်လုံးပုံ၊ အင်းပြားပုံနှင့် ဥပုံ၊ ယောက်ျားပုံ စသည်တို့ ဆိုပါက မိမိအိပ်ရာ၏ လက်ယာဘက်(သို့မဟုတ်) မြင့်သော ဗီရို စသည်တို့၌ ထားရမည်။

အနိဌဝင်ဆိုးဝါးသော မြင်း၊ ခွေး စသောပုံ၊ ဘီလူး၊ မိန်းမနှင့် ယုတ်ညံ့သည့် တိရစ္ဆာန်မြွေ၊ ကျား စသည်မှရသော အမြဲတေများအား လက်ဝဲဘက်(သို့မဟုတ်) မိမိထက်နိမ့်သော နေရာ၌သာထားရန်။

❖ ကြို့ရုက္ခမူအမြဲတေသည်ကား ကူ၌ဖြစ်၍ လက်ယာဘက်၌ တည်ကာ ယင်းကြို့၏ သဟဇာတဖြစ်သော ကြို့ပင်၏အသားကို ကလပ်တစ်ခုလှပ်လေ။ ထိုကလပ်တွင် ဆက်လုံးအသားထူပြီး အပေါ်ကြေးပွားနှင့် မျက်ထားပါရန် (အခြား ရုက္ခမူတို့လည်း ဤသို့ နည်းပါပြီလေ)။

❖ ယင်းအမြဲတေတို့ကို မသန့်သော အရက်၊ သွေးသား၊ အညစ်အကြေး စသည်တို့ လိမ်းကာ

သော လက်နှင့် ကိုင်ခြင်း၊ စာရိတ္တဆိုးရွား၍ ခိုးညားသတ်ဖြတ်လှည့်ပတ်မှသား သူ့အိမ်ရာမှားဟု ဆိုသော သီလ မရှိသူတို့အား ပေး၍ ကိုင်ခြင်းတို့ကို လုံးဝမပြုမိစေဘဲ သန့်ရှင်းယုယစွာ အသုံးပြုပါရန်။

❖ လပြည့်နေ့၊ လကွယ်နေ့တို့၌ ယင်းဓာတ်လုံး စသည်တို့အား ပန်းနံ့သာနှင့် ထုံမွမ်းကာ အနားပေးခြင်း၊ ပူဇော်ပသခြင်းတို့ ပြုပါရန် (ရေမွှေး မသုံးလေနှင့်)။

❖ ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော အမြဲတေတို့ဆိုပါက ယင်းတို့အနား၌ ရှန်ရင်းဆိုးရွားသော ကာယကံ၊ ဝစီကံတို့ ရှောင်ကြဉ်၍ အတိတ်ကောင်း၊ နိမိတ်ကောင်း ကာယကံ၊ ဝစီကံတို့ ပြုပါရန်။

❖ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အကျိုးကို ပြုတတ်သော အမြဲတေတို့ကား သိဒ္ဓိကူးခြင်းတို့ ပြု၍ ရကြကုန်ရာ၌ ထိုကြို့ရုက္ခမူအမြဲတေသည် အနာဘက်စွမ်းသဖြင့် ပီယ၊ လာဘာ၊ နေ၊ အာရောဂျတို့ စီးဝင်ခြင်းကြောင့် သန့်စင်သော ငွေစက္ကူတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရွှေစသော ရတနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆေးတို့ကိုလည်းကောင်း တစ်ညခန့် အတူထားပြီး ဓာတ်ကူး၍ အသုံးပြုသော် ငွေကြေး ခိုင်မာခြင်း၊ တိုးပွားခြင်း စသဖြင့် ဖြစ်ထွန်းခြင်းကြောင့် အများအား စေတနာ၊ သဒ္ဓါ၊ မေတ္တာဖြင့် စောင်မရန်....။

နေဝိဇ္ဇာ

နဝလက်စကြာဟောကိန်း

၁၆ လူနာ၏ ရောဂါဇာတ်မြစ် ဖော်ပြခြင်း(၁)

နဝလက်စကြာ ဟောကိန်းနှင့် မေးလာသည့်အချိန်ကို ကြည့်ပြီး လူနာ၏ ရောဂါဇာတ်မြစ်အား တပ် အပ် ဟောနိုင်ပါသည်။

ဤ နဝလက်စကြာ ဟောကိန်း ကား ရှေးက မြန်မာ့ဗေဒင်ပညာရှိ ကြီးတို့၏ နည်းကောင်းတစ်ခု မည် ပေ၏။

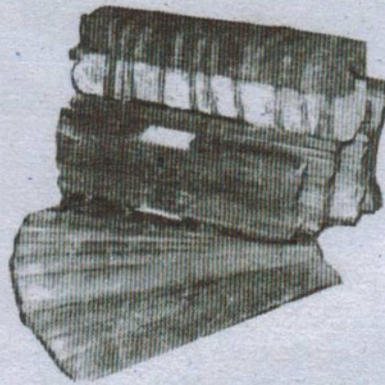
ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ရှေးဦးစွာ ရှေးက မြန်မာ့ဗေဒင်ပညာရှိကြီးတို့၏ ကြီး မြတ်သောဂုဏ်ကို အာရုံပြုပြီး သကာလ အခါအလိုက် နဝလက် စကြာခွင်(၇)ခွင်ကို ထူပြပေးလိုပါ သည်။

နဝလက်စကြာခွင်ကို ထူရာ၌ “သူရဇ္ဈ၊ သောကြ၊ ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒရော၊ သောဓီ၊ ဂုဇ၊ ဘောမ၊ သူရဇ္ဈ၊ သောကြ” ဆိုပြီး ပြိုဟ် တို့၏ အစဉ်ကို မှတ်ကာ ထူရမည် ဖြစ်၏။

သူရဇ္ဈအခါဖြစ်မှ သူရဇ္ဈ၊ သောကြ၊ ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒရော၊ သောဓီ၊ ဂုဇ၊ ဘောမ၊ သူရဇ္ဈ၊ သောကြ” ဟူ၍ အောက်ပါအတိုင်း နဝလက် စကြာခွင်ကို ထူရမည်ဖြစ်၏။

၁	၆	၄
၂	၀	၅
၃	၁	၆

၁၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နဝလက်စကြာ

စန္ဒရောအခါဖြစ်မှ “စန္ဒရော၊ သောဓီ၊ ဂုဇ၊ ဘောမ၊ သူရဇ္ဈ၊ သောကြ၊ ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒရော၊ သောဓီ” ဟူ၍ အောက်ပါအတိုင်း နဝလက် စကြာခွင်ကို ထူရမည်ဖြစ်၏။

၂	၀	၅
၃	၁	၆
၄	၂	၀

သောကြာအခါ ဖြစ်မှ “သောကြ၊ ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒရော၊ သောဓီ၊ ဂုဇ၊ ဘောမ၊ သူရဇ္ဈ၊ သောကြ၊ ဗုဒ္ဓ” ဟူ၍ အောက်ပါအတိုင်း နဝ လက်စကြာခွင်ကို ထူရမည်ဖြစ်၏။

၆	၄	၂
၀	၅	၃
၁	၆	၄

ဗုဒ္ဓအခါဖြစ်မှ “ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒရော၊ သောဓီ၊ ဂုဇ၊ ဘောမ၊ သူရဇ္ဈ၊ သောကြ၊ ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒရော” ဟူ၍ အောက်ပါအတိုင်း နဝ လက်စကြာ ခွင်ကို ထူရမည်ဖြစ်၏။

၄	၂	၀
၅	၃	၁
၆	၄	၂

သောဓီအခါဖြစ်မှ “သောဓီ၊ ဂုဇ၊ ဘောမ၊ သူရဇ္ဈ၊ သောကြ၊ ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒရော၊ သောဓီ၊ ဂုဇ” ဟူ၍ အောက်ပါအတိုင်း နဝလက်စကြာ ခွင်ကို ထူရမည်ဖြစ်၏။

၀	၅	၃
၁	၆	၄
၂	၀	၅

ဂုဇအခါဖြစ်မှ “ဂုဇ၊ ဘောမ၊ သူရဇ္ဈ၊ သောကြ၊ ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒရော၊ သောဓီ၊ ဂုဇ၊ သောဓီ” ဟူ၍ အောက်ပါအတိုင်း နဝလက်စကြာ ခွင်ကို ထူရမည်ဖြစ်၏။

၅	၃	၁
၆	၄	၂
၀	၅	၃

ဘောမအခါဖြစ်မှ "ဘောမ၊ သူရဇ္ဇ၊ သောကြ၊ ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒရော၊ သောရီ၊ ဂုရု၊ ဘောမ၊ သူရဇ္ဇ" ဟူ၍ အောက်ပါအတိုင်း နဝလက် စကြာခွင်ကို ထူရမည်ဖြစ်၏။

၃	၁	၆
၄	၂	၀
၅	၃	၁

ဤသည်တို့မှာ အခါအလိုက် နဝလက်စကြာခွင် (၇)ခွင်ကို ထူပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ဆက်လက်၍ မေးလာသည့် အချိန်အခါကို ကြည့်ပြီး လူနာ၏ ရောဂါဖော်ပြချက်အား နဝလက်စကြာ ဟောကိန်းနှင့် ဖော်ထုတ်သည့်နည်း ကို ရှင်းပြပေးပါမည်။

တနင်္ဂနွေအခါမှာ တနင်္ဂနွေသား လူနာက လာရောက် မေးမြန်း သည် ရှိသော်...

အရှေ့မြောက်ထောင့် သို့မဟုတ် အနောက်အရပ်သို့ သွားရာတွင် အုန်းထမင်း၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ၊ ဘဲဥ၊ ကြက်ဥ စသော တနင်္ဂနွေနှင့် အစား အစာများ စားမိခဲ့၍ ရောဂါရလာ ကြောင်း ရောဂါ၏ ဖော်ပြချက်ကို ဖော် ထုတ်ဟောပြောပါလေ။

တနင်္ဂနွေအခါမှာ တနင်္လာ သားသမီး လူနာက လာရောက် မေးမြန်းသည်ရှိသော်...

မြောက်အရပ်သို့ သွားရာတွင် ကြောင်လျှာသီး၊ ကြက်ဟင်းခါးသီး၊ ငါးသလောက် စသော တနင်္လာနှင့် အစားအစာများ စားမိခဲ့၍ ရောဂါရ လာကြောင်း ရောဂါ၏ ဖော်ပြချက်ကို ဖော်ထုတ်ဟောပြောရာ၏။

တနင်္ဂနွေအခါမှာ အင်္ဂါသား သမီး လူနာက လာရောက် မေး မြန်းသည်ရှိသော်...

အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ် သို့သွားရာတွင် ဝက်သား၊ အမဲသား စသော အခြေလေးခုသား စားမိခဲ့၍ ရောဂါရလာကြောင်း ရောဂါ၏ ဖော် ပြချက်ကို ဖော်ထုတ်ဟောပြောရာ၏။

တနင်္ဂနွေအခါမှာ ဗုဒ္ဓဟူးသား သမီး လူနာက လာရောက် မေး မြန်းသည် ဆိုငြားအံ့...

အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်သို့ သွားရာတွင် ဆိတ်သား၊ ဆတ်သား၊ စောင်ချမ်းချပ် စသော အင်္ဂါနှင့် အစား အစာများ စားမိခဲ့၍ ရောဂါရလာ ကြောင်း ရောဂါ၏ဖော်ပြချက်ကို ဖော် ထုတ်ဟောပြောရာ၏။

တနင်္ဂနွေအခါမှာ ကြာသပ တေးသားသမီး လူနာက လာ ရောက် မေးမြန်းသည်ရှိသော်...

တောင်အရပ်သို့ သွားရာတွင် ဝက်သား၊ အမဲသား စသော အခြေ လေးခုသား စားမိခဲ့၍ ရောဂါရလာ ကြောင်း ရောဂါ၏ ဖော်ပြချက်ကို ဖော် ထုတ်ဟောပြောရာ၏။

တနင်္ဂနွေအခါမှာ သောကြာ သားသမီး လူနာက လာရောက် မေးမြန်းသည်ရှိသော်...

အရှေ့အရပ် သို့မဟုတ် အနောက် တောင်ထောင့်အရပ်သို့ သွားရာတွင်

ငါးသလောက်၊ ငါးဟင်း၊ ကြက် သား၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ ဒိန်ချဉ် စားခဲ့မိ ၍ ရောဂါရလာကြောင်း ရောဂါ၏ ဖော်ပြချက်ကို ဖော်ထုတ် ဟောပြော ပါလေ။

တနင်္ဂနွေအခါမှာ စနေသား သမီး လူနာက လာရောက် မေး မြန်းသည်ရှိသော်...

နဝလက်စကြာခွင်တွင် စနေနံက အလယ်ဗဟိုတွင် ရှိသောကြောင့် ယင်း စနေသားသမီး လူနာမှာ မည်သည့်အရပ်ဒေသ၊ မည်သည့် အစားအစာကမှ ခိုက်နေခြင်း မဟုတ်၊ ရောဂါအခြေအနေ စိုးရိမ် စရာမရှိကြောင်း ဟောကိန်း ထုတ် လိုက်ပါလေ။

ယခု ကျွန်ုပ် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ သည်တို့မှာ ရှေးက မြန်မာ့ဗေဒင် ပညာရှိကြီးတို့၏ စူးရှ ထက်မြက်လှ သော နဝလက်စကြာ ဟောကိန်းတို့ မှ မကျန်းမာသော လူနာ၏ ရောဂါ ဖော်ပြချက်ကို တနင်္ဂနွေအခါမှာ ဖော် လှစ် မုချထုတ်ပြ ဟောဆိုနည်း အပြည့်အစုံတည်း။

ကျွန် တနင်္လာအခါ၊ အင်္ဂါအခါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးအခါ၊ ကြာသပတေးအခါ၊ သောကြာအခါနှင့် စနေအခါ ဆိုင်ရာ လူနာ၏ ရောဂါဖော်ပြချက် ဖော်လှစ်နည်းများကိုလည်း အလျဉ်း သင့်သလို ရေးသားတင်ပြပေး သွားပါဦးမည်။

နဝလက်စကြာ ဟောကိန်းမှာ လွန်စွာ မှန်ပြီနော၊ ရှေးထုံးနည်းမှာ မပျောက်ရာ၊ ဆက်ကာ ထိန်းစေသော်။

နတ်မောက် ကြည်ဖြူ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ခွက် ၁၉၉

www.burmeseclassic.com

ဆီးချိုရောဂါ

သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့် ဆေးနည်းတစ်လက်

ဤဆေးနည်းကို စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ မြောက်ဒဂုံ မြို့နယ်မှ ဆရာဦးတင်ငြိမ်းက ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆရာ ဦးတင်ငြိမ်းကိုယ်တိုင်ပင် ဆီးချိုဝေဒနာရှင်အချို့အား ဤ ဆေးနည်းကိုပေး၍ လက်တွေ့ ကုသပျောက်ကင်းခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ဆီးချိုဝေဒနာရှင်များအနေနှင့် ဤဆေးနည်းအတိုင်း ဆေးပြုလုပ်စားသုံး၍ ရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းကြပါစေ ဟူသော ဆေးအလှူဒါနစိတ်ကို ပွားများ၍ ဆေးနည်းကို ဆရာတင်ငြိမ်း ပြောပြသည့်အတိုင်း ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

လှီအပ်ပစ္စည်း

- ၁။ (၁၀)ကျပ်သား၊ (၁၅)ကျပ်သား အရွယ် ကြက်ပေါင်တစ်ချောင်း
- ၂။ သံပရာသီး နှစ်လုံး

ပြုလုပ်နည်း

သံပရာသီးများကို (၄)စိတ်စီ စိတ်ထားပါ။

ကြက်ပေါင်ကို ဓားနှင့် မွန်းပြီး အိမ်မှာ ချက်စားနေကျအတိုင်း ဆီ၊ ဆား၊ ငံပြာရည်၊ ကြက်သွန် စသည် ထည့်၍နယ်ပါ။ **ငရုတ်သီးတော့ မထည့်ရပါ။**

ထို့နောက် ယင်း နယ်ထားပြီးသော ကြက်ပေါင်နှင့် သံပရာသီး စိတ်များကို ရော၍ပေါင်းပါ။ အချိန် အတော် ကြာကြာ သံပရာသီး နူးအိပြီး ပျော်သွားသည်အထိ ပေါင်းပါ။ သံပရာစေ့များကိုပါ စား၍ရအောင် ပေါင်းရပါမည်။

ဒါလောက်ဆိုလျှင် ဆီးချိုရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းဆေး ဖြစ်ပြီ။

ဝေဒနာရှင်များ ယင်း ကြက်ပေါင်ပေါင်းကို တစ်နေ့လျှင် တစ်ချောင်းကုန်အောင် ပြုလုပ်စားသုံးရပါမည်။ (၇)ရက် စားပြီး၍ ကြက်ပေါင်(၇)ချောင်း ကုန်သောအခါ အနှစ် နှစ်ဆယ်ကျော်လောက်ကပင် ခံစားနေရခဲ့ရ သော ဆီးချိုဝေဒနာတွေပင် သက်သာပျောက်ကင်းသည်ဟု သိရပါသည်။

သတိပြုရန်မှာ ကြက်ပေါင်ပေါင်းကို စားရာ၌ ထမင်းနှင့် မစားရပါ။ သူ့သက်သက်ကိုသာလျှင်စားရမည်။

ဤဆေးနည်းကို ပြောပြ၍ ဆောင်းပါးစာမူ ရေးသားရန် ခွင့်ပြုသော မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်မှ ဆရာဦးတင်ငြိမ်း အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ဦးမျိုးတင်(မော်လမြိုင်)

ဝယ်ထားတိုက်ကား

ဒုက္ခပေးရင် ဒီလိုလုပ်ပါ

ငွေအရလွယ်ဆုံးကတော့ ကားနဲ့
စီးပွားရှာချင်တယ် မဟုတ်လား...
ဒါပေမယ့်...

ထင်သလောက် စိတ်မပေါက်ကြ
သူ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက် ကားကို
ဝယ်ရင်း ငွေမြှုပ်ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်
တွေဖြစ်၊ ကားပစ္စည်း မကြာခဏ
ဝယ်ထည့်ရ၊ တော်ကြာ ကားချင်း
တိုက်၊ တော်ကြာ ယာဉ်စည်းကမ်း
ချိုးဖောက်လို့ လိုင်စင်ရုံး သွားရှင်းရ။
ဘေးအန္တရာယ်တွေ အကြောင်း
ပြောမဆုံးပေါင် ဒေါမနုဿတွေ
စာဖောင်ဆိုသလိုပေါ့။

ငွေက သောက်သောက်လဲကုန်၊

ဒီလိုကြီးတော့ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဘကြီးဦးချစ်ဟန်က
သူ့ကိုယ်တွေ့ ပြောပြပါတယ်။

သူတို့ မိရိုးဖလာ ငွေနဲ့ အသက်မွေးဝမ်းနေရတော့
အန္တရာယ်ကင်းကင်းနဲ့ စီးပွားရှာခဲ့တာ ဘဝင်ငြိမ်းစရာ
ဖြစ်ခဲ့ပါတော့။

ဘကြီးဦးချစ်ဟန်က သူ့လို ဒုက္ခမရောက်ရအောင်
အောက်ပါအတိုင်း စီမံခဲ့ပါတယ်။

အဘိုးဖြစ်သူက မိမိကိုးကွယ်ခဲ့သော ဆရာတော်
အစိုးပေးဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခဲ့ကြောင်းပါ ရှင်းပြပါတယ်။

ဥပဒေရေးရာကို (၃)လက်မခန့် နဂါးရုံဘုရား ထုဆစ်ပြီး ကားရဲ့
အိမ်မှာ ကိုးကွယ်ပူဇော်ရမယ်။

ဥပဒေရေးရာကို ခြင်္သေ့ရုပ်(၂)ရုပ်ကို ထုဆစ်ပြီး အဆိုပါ နဂါးရုံ
ဘုရားနဲ့ ဝဲယာနှစ်ဖက်မှာ ထားရမယ်။

အဆုံးရှင်သည် ငါးပါးသီလ ပြုရပါမယ်။ ယာဉ်မောင်းနဲ့
ယာဉ်မောင်းနောက်လိုက် ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းရပါမယ်။

အဲဒီလိုဆိုရင် ကားဟာ ဘယ်လိုမှ ဒုက္ခပေးဘဲ
ကိုယ့်လက်ထဲမှာ အကျိုးပေးနေမယ်။ ယုံကြည်စွာ
စီမံကြည့်လေ။ ပိုမိုထူးခြားစွာ သက်သေပြပါလိမ့်မယ်။

မော်တော်ကား ယာဉ်ပိုင်ရှင်များအတွက် ကျွန်ုပ်က
မုဒိတာ ပွားလိုက်ပါတယ်။ ကုသိုလ်ရ အန္တရာယ်လဲ
ကင်းပြီး ကြီးပွားတိုးတက်ခဲ့သော ဘကြီးဦးချစ်ဟန်က
ရှင်းပြပါတယ်။

သူသည် သားစဉ်မြေးဆက် မော်တော်ကားလုပ်ငန်း
နဲ့ အသက်မွေးဝမ်းပြုလျက် ရှိပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း အဝေးပြေး မော်တော်ယာဉ်
လိုင်းတွင် ပြည်တွင်းခရီးသွားလုပ်ငန်း၌ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့
ဝင်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါတယ်။

သုဒ္ဓိတာ ဟောထ ဒုက္ခမုဉ္ဇထ

ကောင်းဟိန်း(ကျွန်းသစ်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်

မောင်အေးဖြူ
(စီးပွားရေး)

သူယောက်ျား

သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်၏ အလှူတွင် မဆုံဖြစ်ကြတာ ကြာပြီ ဖြစ်သော သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် ဆုံမိကြသည်။

အချို့တွင် ပိုင်းကြရင်း အတိတ် ကို လှန်သူကလှန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို ဝေဖန်သူကဝေဖန်၊ ငြင်းကြခုန်ကြ၊

၂၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရယ်ကြမောကြဖြင့် တသောသော ရှိကြရာမှ ဘယ်လိုက ဘယ်ပုံ စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းသွား သည်မသိ ညွှန်သိန်းက ပြောပါ

သည်။

‘ပိုင်သန္ဓေလေးပါး ရှိတယ်ကွ၊ ဥမှာ တည်ပြီးဖြစ်တဲ့ သန္ဓေ သစ်ရွက်၊ သစ်ပွင့်၊ မှာဖြစ်တဲ့ သန္ဓေ အပိတ်ပွင့်မှာ လေလ

F.26B, September, 2018.

ရေကြ
ခြင်း
ဖြစ်တ
ကျန်
ဘူး
“သံ
သစ်ပွ
ထိုအ
သည်။
‘ဟု
မှာ လူ
အရာဝ
အဲဒီ “
တိုင်မြ
‘ဟု
ဒူးတာ
ပြောစ
ဟု အ
သည်။
‘ဒီလို
တုန်းက
က ငဝန
ကြီးဆို
ခြေကျင်
တစ်ယ
နွေဘ
နိတ်သိ
ရေခန်း
ပေါ့။ နို့
ခြေကျင်
မရဘူး
ဟုတ်အ
လိုက်ကြ
ကန်သင်း
လိုက်၊ ဒီ

www.burmeseclassic.com

ရေကြည်တည်ပြီးဖြစ်တဲ့ သန္ဓေ၊ သွေးဖွား
ခြင်မရှိဘဲ နတ်ပြာဟုတို့လို ကိုယ်ထင်
ဖြစ်တဲ့ သန္ဓေတဲ့။

ကျန်တဲ့ သုံးမျိုးကတော့ မထူးဆန်းပါ
ဘူး။ ထူးဆန်းတာ တစ်ခုကတော့
“သံသေဒေ” လို့ခေါ်တဲ့ သစ်ပင်၊ သစ်ရွက်၊
သစ်ပွင့်တွေမှာ စွဲပြီးဖြစ်တဲ့ ‘ဟိုသန္ဓေပဲ’
ထိုအခါ စာရေးသူက ဝင်ပြောမိ

သည်။

‘ဟုတ်တယ်နော်၊ လောကကြီး
မှာ လူတွေရဲ့ ဉာဏ်နဲ့ လိုက်မမီတဲ့
အရာတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ငါလဲ
အဲဒီ “သံသေဒေ” ဆိုတာကို ကိုယ်
တိုင်မြင်ဖူးခဲ့တယ်’

‘ဟုတ်လား... ဘယ်တုန်းက မြင်
ဖူးတာလဲ၊ ဘယ်လိုမြင်ဖူးတာလဲ၊
ပြောစမ်းပါဦး’

ဟု အားလုံးက ဝိုင်း၍ ပြောကြ
သည်။

‘ဒီလိုကွ... ငါ ခုနစ်တန်းလောက်
တုန်းကပေါ့။ သာပေါင်းမြို့နယ်ထဲ
က ငဝန်မြစ်ကမ်းပေါ်မှာရှိတဲ့ အငူ
ကြီးဆိုတဲ့ရွာကနေ ကညင်ပင်ရွာကို
ခြေကျင်သွားရတယ်။ ငါ့ဦးလေး
တစ်ယောက်နဲ့ အတူပေါ့။

နွေဘက်ဆိုတော့ လယ်တွေလဲ
နီတံသိမ်းပြီးပြီ။ အင်းတွေမှာလဲ
ရေခန်း ငါးဖမ်းပြီးလို့ ခြောက်နေပြီ
ပေါ့။ နို့မို့ဆိုရင်တော့ အဲဒီနှစ်ရွာကို
ခြေကျင်လျှောက်သွားလို့ လုံးဝ
ရေဘူး။

တို့တူအရီးနှစ်ယောက် လျှောက်
လိုက်ကြတာ ချွေးတလုံးလုံးနဲ့...
ဘန်သင်းရိုးတွေပေါ်က လျှောက်
လိုက်၊ ဒိုက်တောတွေ၊ ဗေဒါတော

တွေကိုဖြတ်၊ အချို့ရွာနားက တာ
ပေါင်တွေပေါ်က လျှောက်ပေါ့။

လမ်းမှာလဲ ကိုင်းပင်တွေက
ဟိုနေရာ ဒီနေရာ ဆိုသလို အများ
ကြီးပါပဲ။ မိုးအခါဆို ရေတွေမြုပ်
တော့ အဲဒီ ကိုင်းပင်တွေကြားကို
လှေတွေနဲ့သွားပြီး ကိုင်းဥ ရှာကြ၊
ခူးကြတယ်။

**ကိုင်းဥ ဆိုပေမယ့် တကယ်က
တော့ မြေကြီးထဲမှာ ဥတဲ့ဟာ
မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုင်းပင်ရဲ့ ပင်စည်နဲ့
အရွက်ကြားမှာ ရှိတာပါ။ အကြီး၊
အသေးတော့ ကွာတာပေါ့’**

‘ဟုတ်လား... တို့ရန်ကုန်မှာ
တုတ်တံလေးနဲ့ သီပြီး ကင်စားတဲ့
ကိုင်းဥက အဲဒီလို ရတာလား’

ဟု မျိုးဥဥနဲ့က တအံ့တသြ
ဆိုသည်။

သောင်းအေးကတော့...

‘ဟေ့ကောင်ရ... မင်းက “သံသေ
ဒေ” ကို ပြောမှာလား။ ကိုင်းဥ
အကြောင်း ပြောမှာလား’

ဟု ဝင်၍ သြဘာပေးသည်။

‘အေးပါ... အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လို့
မင်းတို့ကို ဗဟုသုတ ပေးတာပါ။ ဒါနဲ့
တစ်နေရာရောက်တော့ ကိုင်းပင်နဲ့
အရွက်ဖျားက ဆလဟိုက်တဲ့ လှုပ်နေလို့

ကြည့်လိုက်တော့ မြွေလေးတစ်ကောင်
ကို တွေ့ရတယ်။

ပျက်စိရယ်၊ ခေါင်းရယ် ကိုယ်ကလဲ
အစိမ်းရောင်ပေါ့။ ကိုယ်လုံးကတော့
လက်သန်းလောက်လေးပါပဲ။

ဒါနဲ့ ငါလဲ အံ့သြပြီး ဆေးကြည့်မိတယ်။
ထူးဆန်းတာက သူ့ကိုယ်အပေါ်ပိုင်း
လက်လေးလုံးလောက်က မြွေကိုယ်နဲ့...
အောက်ပိုင်းက ကိုင်းပင်အရွက်ပဲ ဖြစ်
နေသေးတယ်။ ကြည့်ရတာက သူက
ကိုင်းပင်အရွက်ကနေ လွတ်အောင်
အတင်းထိုးထွက်နေသလိုမျိုး ရုန်းကန်
လှုပ်ရှားနေတာပဲကွ။

ငါ့ဦးလေးက ဘာပြောသလဲဆိုတော့
အဲဒီ ကိုင်းပင်ကနေ ဖြစ်လာမယ့် မြွေစိမ်း
ပြီးခြောက်လေးပေါ့တဲ့။ သူ ခုလို လှုပ်ရှား
ရုန်းကန်ရင်းကနေ တစ်ချိန်မှာ မြွေစိမ်း
ပြီးခြောက်လေးဖြစ်ပြီး ကိုင်းပင်ကနေ
လွတ်သွားမှာတဲ့ကွ’

‘အံ့သြစရာပဲကွာ၊ ကြံကြံဖန်ဖန်
နော်’

ဟု အေးဝင်းက ဆိုသည်။
ဥဥနဲ့သိန်းက...

‘မင်းကတော့ ကိုယ်တွေ့ပဲကိုး။
တို့မြန်မာ ရာဇဝင်မှာလဲ ဝေဠုဝဠု
မင်းသမီးဆိုတာ ရှိတာပဲ မဟုတ်
လား။ ဘာမင်းလဲကွာ။ အဲဒီမင်း

လက်ထက်မှာ ဝါးကနေ ဖြစ်လာတဲ့ မင်းသမီးကို သွားဆက်တော့ နားရွက်က ရှည်နေလို့ လက်မခံတော့ ညီတော်အိမ်ရှေ့မင်းကို ပေးလိုက်တယ်လေ။

မယ်တော်က နားရွက်ကို ဖြတ်ပေးလိုက်တော့ အရမ်းလှသွားရော၊ နောက် ဘုရင်က တော်ကောက်ချင်လို့ ညီတော်ကို အကောက်ကြပြီး သူပုန်တွေ ရှိတယ်ဆိုပြီး နယ်ကို လွှတ်လိုက်တာလေ။ မြင်းတော်ခံ ပြေညီခမျာ တစ်ည နောက်ကျလို့ အသတ်ခံလိုက်ရပါပကော'

'ဟုတ်တယ်ကွ၊ မင်းနာမည်တွေလဲ မေ့ကုန်ပါပြီကွာ။ ဘုရားရှင် လက်ထက်မှာလဲ အဗ္ဗပါလီလား ဘာလား ရှိခဲ့ဖူးတာပဲ။ မန်ကျည်းပင် ကရတယ် ထင်ပါရဲ့၊ ပြီးတော့ ကြာပွင့်ကနေ ဖြစ်လာတဲ့ မင်းသမီးလဲ ရှိပါသေးတယ်။ အသက်ကလဲရ မပြောမဆိုတာလဲ ကြာတော့ မေ့ကုန်ပါပြီကွာ'

အေးဝင်းက ဝင်ပြောသည်။ ထိုစဉ် တစ်ချိန်လုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေခဲ့သည့် သန်းထွန်းက ပြောလာသည်။

'ဟ်တို့ပြောတဲ့ "သံသေဒေ" ဆိုတာက အာတိက ရာဇဝင်ထဲမှာ ရှိတာကွ။ ခုတို့ခေတ်မှာလဲ အဲဒီ "သံသေဒေ" လို့ပဲ ပြောရမယ့် တစ်ယောက် ရှိတယ်။ ဟိုတုန်းကတော့ ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီတွေက သူယောင်သီးတွေကို ဆေးတောင်ဆွန်းတို့လိုက်တဲ့အခါ အသက်ဝင်လာပြီး မိန်းကလေးဖြစ် ပျော်ပါးကြတယ်လို့ ကြားဖူးကြတယ် မဟုတ်လား။ ခုလဲ

သစ်ပင်ကနေ ဖြစ်လာတာဆိုတော့ သူယောင်ယယ်လို့ပဲ ခေါ်ရမယ် ထင်ပါရဲ့ကွာ'

သူ့စကားကြောင့် အားလုံးက မျက်လုံးပြူးသွားကြသည်။ ပြီးမှ မတိုင်ပင်ရတဲ့ ပြိုင်တူတောင်းဆိုလိုက်ကြသည်။

'ဟုတ်လား... ဘယ်မှာလဲ၊ မင်းဘယ်လိုတွေ့ခဲ့တာလဲ၊ ပြောပါဦး' သန်းထွန်းက ချောင်းတစ်ချက် ဟန်လိုက်ပြီး ရေခွေးကြမ်းပန်းကန်ထဲ ရေခွေးငဲ့ထည့်ကာ တဖူးဖူးမှုတ်ပြီး သောက်နေလိုက်သဖြင့် သောင်းအေးက မအောင့်နိုင်တော့ဘဲ ခုတ်တော့သည်။

'...မသား၊ ပြောပါဆိုကာမှ အိုက်စကလင် ခံနေသေးတယ်' သန်းထွန်းက စိတ်မဆိုးဘဲ ပြုံးစေ့စေ့ဖြင့်...

'အဲဒီလိုမှ ခဲပဲမလား' ဟု ဆိုပြီး "ဒီလိုကွ" ဟု အစချီကာ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြ

ခဲ့ပါသည်။
'တို့ ရောဂတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပင်လယ်ပိုင်းက ရွာကြီးတစ်ရွာမှာ ပေါ့... ရွာနာမည်နဲ့ လူနာမည်တွေ ကိုတော့ အရင်းအတိုင်း မသိချင်ကြပါနဲ့ကွာ... နော်၊ ဦးရန်ဝေးတို့ မိသားစုရှိတယ်။ သူ့မိန်းမနာမည်က ဒေါ်မြမေ ဆိုကြပါစို့။

ပင်လယ် မေးတင်ထားတဲ့ရွာဆိုတော့ ရေလုပ်ငန်း လုပ်ကြတာများတာပေါ့။ ပထမတုန်းကတော့ ဦးရန်ဝေးတို့က မရှိမရှားထဲကပေါ့။ တစ်ချိန်မှာတော့ သူတို့ အိမ်ပြန်ဆောက်ဖို့ တောတက်ပြီး သစ်ခုတ်ကြတာပေါ့။

အိမ်သစ်ဆောက်ပြီး သိပ်မကြာပါဘူး၊ ဒေါ်မြမေ အိပ်မက်တစ်ခု ရတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ကလေးမလေးတဲ့။ စကားပြောတတ်စ အရွယ်ပေါ့။

"အမေ... သမီး အမေတို့အိမ်မှာ နေမယ်" လို့ ပြောသတဲ့။ ပထမတော့ ဒေါ်မြမေက ထူးဆန်းတဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုလို့ပဲ ထင်တယ်။ ရက်ခြားပြီး ထပ်၊ ထပ်မက်တော့ ကြောက်လဲ ကြောက်တယ်။ ဘာလုပ်ရမှန်းလဲ မသိတော့ဘူး။

ဒါနဲ့... ကိုးကွယ်နေတဲ့ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ကို သွားလျှောက်တယ်။ ဆရာတော်က အိပ်မက် မက်ပုံကို အသေအချာ မေးပြီး လက်ခံလိုက်ပါလို့ မိန့်တယ်။ နောက်တစ်ခါ ထပ်ပြီး အိပ်မက်မက်တော့ ဒေါ်မြမေက...

“လာနေပေါ့ သမီးရယ်”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ကလေး
မလေးမျက်နှာက အရမ်းကို ပြုံးရွှင်
သွားခဲ့တယ်။

အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ ဦးရန်ဝေးတို့
စီးပွားရေးတွေ တိုးတက်လာခဲ့တယ်။
ရွာမှာ ကြွယ်ဝတဲ့၊ ဦးဆောင်ဦးရွက်
ပြုနိုင်တဲ့သူ တစ်ယောက် ဖြစ်လာ
တယ်။

ထူးဆန်းတာက နှစ်တွေ ကြာလာတာ
နဲ့အမျှ အဲဒီကလေးမလေးကလဲ အပြင်
မှာလိပ် ကြီးထွားလာတယ်။ (၁၀)နှစ်
ကြာတဲ့အခါ (၁၀)နှစ်အရွယ်ပေါ့။ သူ
အတွက်လဲ ဗိုလ်တစ်လုံး သီးခြားထားပေး
ရတယ်။

အိမ်က သူ့ထက် အကြီး သားသမီး
သုံးယောက်အတွက် လက်ဝတ်လက်
စား၊ အင်္ကျီအဝတ်အစား ဝယ်ပေးရင်
သူ့အတွက်လဲ ဝယ်ပေးရတယ်။

သူ့ဗိုလ်တစ်လုံးက ထည့်ထားပေးရတယ်။
သူ့လက်ဝတ်လက်စားကို ယူထိရင်
မကြိုက်ဘူးတဲ့။ အဲ...သမီးရေတာကိစ္စ
အတွက် ဘယ်သူ့အတွက် ခဏ ငှား
ထိမယ်နော်လို့ ခွင့်တောင်းရင်တော့
ရတယ်။

နောက်ပိုင်းမှာ လိုအပ်တာရှိရင်
ဒေါ်မြမေကို အိပ်မက်ပေးတယ်။
အပြင်မှာလဲ ကိုယ်ထင်ပြတယ်။
ဒါပေမယ့် မျက်နှာချင်းဆိုင် မဟုတ်
ဘူး။ ကျောခိုင်းပြတာ။ ဆံပင်တွေ
လဲ အတော်ရှည်လာတာ တွေ့ရ
တယ်တဲ့’

‘ကြည့်ရတာ ဒေါ်မြမေကို သူ့
အမေလို သဘောထားပုံ ရတယ်
နော်’

ဟူသောင်းအေးက ထင်မြင်ချက်
ဝင်ပေးသည်။

‘ဟုတ်တယ်ကွ၊ ဒေါ်မြမေရဲ့
ပဋ္ဌာန်းဆက် ဖြစ်ပုံရတယ်’
အေးဝင်းက ပြောသည်။
သန်းထွန်းက ဆက်ပြောသည်
မှာ...

‘ဟုတ်မယ်ကွ၊ အိပ်မက်တွေကို
လဲ ဒေါ်မြမေကိုပဲ ပေးတာ။ ကိုယ်
ထင်ပြတာလဲ ဒေါ်မြမေကိုပဲ ပြတာ။
ဒီတော့ ကျန်တဲ့ မိသားစုဝင်တွေက
လဲ လန့်ကြတယ်လေ။

ပိုဆိုးတာက သားသမီးသုံး
ယောက်ထဲက အကြီးဆုံးကောင်
အိပ်နေရင် ခြေထောက်ကို ဆွဲတတ်
လို့ သူ့ခမျာ အိမ်မှာ မအိပ်ရဲဘဲ
ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ခဏခဏ သွား
အိပ်ရရှာသတဲ့။ ကျန်တဲ့ အိမ်သား
တွေကို အိပ်မက်ပေးတာမျိုး၊ ကိုယ်
ထင်ပြတာမျိုး မလုပ်ဖို့ တောင်းပန်
ထားရတယ်တဲ့။

ဒါပေမယ့် သူ့မိသားစုကိုတော့
တကယ်စောင့်ရှောက်တာတဲ့။ အိမ်
ခြံဝင်းနားကို ဘယ်သူမှ မကပ်ရဲဘူး။
အိမ်ထဲက ပစ္စည်းမပြောနဲ့... ခြံဝင်း
ထဲက ခွက်စုတ်တစ်လုံးတောင်

မပျောက်ဖူးဘူးလို့ ဆိုတယ်။

သူ့အမေ အဲ...ဒေါ်မြမေကိုလဲ
အပျောက်မခံဘူး။ တစ်ခါတုန်းက
ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ဒေါ်မြမေ မြို့တက်သွား
တာ၊ ဟိုလဲရောက်ရော “တက်” ပါ
လေရော။

နောက်မှ အိပ်မက်ပေးသတဲ့။
သူ့လုပ်တာလို့လေ။ အဲဒီကတည်း
က ဒေါ်မြမေလဲ အိမ်ကနေ ညဉ့်အိပ်
ညနေ မသွားရဲတော့ဘူး။

သမီးအလတ် ဆယ်တန်းအောင်
ပြီး မြို့မှာ ကျောင်းဆရာမသင်တန်း
သွားတက်တာ “တက်” လို့ ပြန်ခေါ်
လာရသတဲ့။ နောက် သူ့ကို မနည်း
တောင်းပန်ပြီး သင်တန်း ပြန်တက်
ရတယ်တဲ့လေ။

ဦးရန်ဝေးက ပင်လယ်မှာ ငါးဖမ်း
မျှင်ဖမ်းတဲ့အခါ ဒေါ်မြမေကို
အိပ်မက်ပေးပြီး ပြောတယ်။ ဘယ်
နေရာမှာ ဖမ်းပါပေါ့။

အဲဒီအခါ ငါးတို့ မျှင်တို့ ပိုမိုသတဲ့။
တခြား စီးပွားရေးတစ်ခုခု လုပ်ဖို့
စဉ်းစားတဲ့အခါ သူ့ကို တိုင်ပင်တဲ့
သဘော ပြောရင်လဲ ဘယ်လို
ဘယ်နည်း လုပ်ပါလို့ အကြံပေး
တတ်တယ်။ အောင်မြင်တာချည်း
ပါပဲတဲ့’

‘ဒီကလေးမလေးက ဘယ်ကနေ
ဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ မသိ
ဘူးနော်’

စာရေးသူက ပြောတော့...

‘အိမ်ဆောက်ဖို့ ခုတ်တဲ့ သစ်မှာ ပါလာ
တာလို့ ဆိုတာပဲ။ သစ်ခွံတုန်းကလေး
ကလေးငယ် ကြားလိုက်မိတယ်လို့ ဆို
တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်တိုင်း ဘယ်သစ်

www.burmeseclassic.com

ရယ်လို့တော့ ယဉ်ဘူးလို့ ပြောတယ်။
နှစ်တွေ ကြာလာတော့ ဒေါ်မြမေတို့
ကလဲ သူ့ကို ကျွတ်ဆဲ လွတ်စေလိုက်
စေတာနဲ့ အလှူတွေလုပ်တိုင်း သူ့ကို
ပြောဖိတ်၊ တရားနာတဲ့အခါ နေရာပေး
ပြီး တရားနာစေပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ကျွတ်လွတ်ပသွားသေးဘူး။

ခုဆို သူ့အသက်ကလဲ လေးဆယ်ကျော်
ငါးဆယ်လောက်ကို ရှိပြီ။ ဒေါ်မြမေတို့
အိမ်မှာ ရှိနေတုန်းပဲတဲ့ကွာ’

သန်းထွန်းက သူ့စကားကို
အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

‘နေပါဦး၊ ဒီအကြောင်းတွေကို
တခြားလူတွေ သိကြားလား’

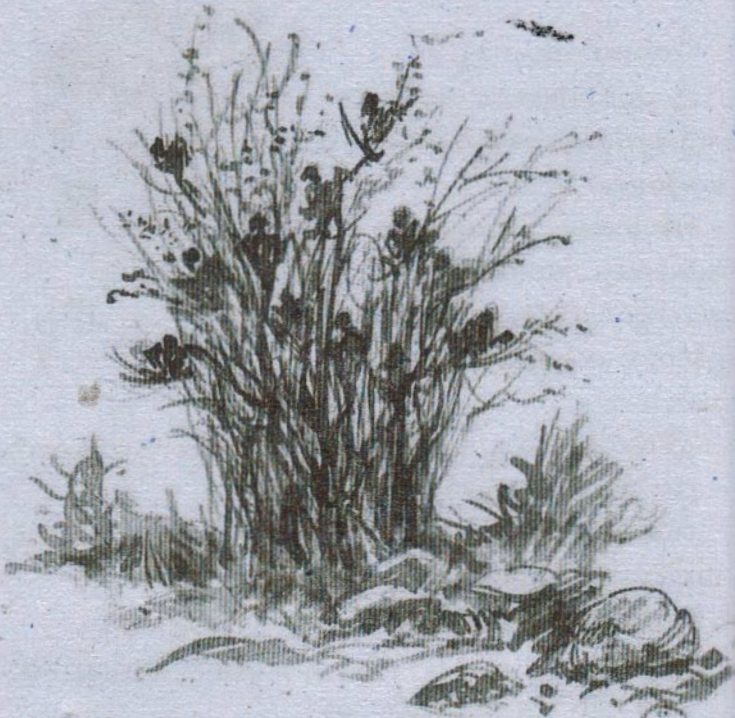
ဟု အေးဝင်းက မေးတော့...

‘အမယ်လေး... တစ်ရွာလုံးက
သိကြတယ် မောင်ရေ၊ ဘာလဲ
မင်းက ကိုယ်တိုင်သွားစုံစမ်းမလို့
လား၊ ငါ အတိအကျ ပြောလိုက်ပါ
မယ်’

ဟု သန်းထွန်းက ပြောသည်။

‘ဪ...မင်းတို့ကိုပြောဖို့ တစ်ခု
ကျန်သွားတယ်ကွာ၊ ဒေါ်မြမေတို့
အိမ်ကို အကြောင်းကြောင်းနဲ့
ညွှတ်သည်အဖြစ် ရောက်လာတဲ့သူ
တွေကို အိမ်မှာ ဘယ်တော့မှ
ညအိပ်ညွှတ်သည်အဖြစ် လက်မခံ
ဘူးတဲ့။

အလှူပယ် ကျွေးမွေးညွှတ်ခံမယ်။
ပြီးရင်တော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာပဲ
အိပ်စေသတဲ့။ ဒါလဲ ဒီကလေးမ
ကြောင့်ပဲ ဖြစ်မှာပါပဲ။ မင်းသွားရင်
လဲ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာပဲ အိပ်ရ
လိမ့်မယ် အေးဝင်းရေ၊ ဟား...
ဟား...ဟား...ဟား’

စာရေးသူတို့ အတွေးကိုယ်စီဖြင့်
ငြိမ်သက်သွားကြသည်။ အတန်
ကြာမှ...

‘အေးကွ...တော်တော်ထူးဆန်း
ပါလား၊ ညအိပ် လက်မခံတာက
တော့ သူ့နေတဲ့ အဲ...ဘယ်လိုပြော
ရမလဲ၊ သူ့မှီတွယ်နေတဲ့ သစ်ကို
သိသွားမှာစိုးလို့လား မသိဘူးနော်၊
ဆိုလိုတာကကွာ သူ့အန္တရာယ်ကို
ကြိုတင်ကာကွယ်တဲ့ သဘောဆိုပါ
တော့’

‘မင်းကတော့ ကြံကြံဖန်ဖန်
တွေးတတ်ပါပေရဲ့ မျိုးညွန့်ရယ်’
စာရေးသူက ပြောလိုက်မိသည်။
‘မသိနိုင်လားလေကွာ၊ လောကကြီးမှာ
တို့ ဉာဏ်မမီတဲ့ အရာတွေက အများ
ကြီး ဖဟုတ်လား၊ ဥပမာ သိုက်ဆရာတို့
ဘာတို့ပေါ့၊

သူနဲ့ ဆက်စပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရောက်လာပြီး

သူ့ကို အင်းအိုင်ဆေးဝါးတွေနဲ့ ဖမ်းချုပ်
သူ့ကိုအသုံးပြုသွားတာမျိုးလဲ ဖြစ်နိုင်တာ
ပဲ ဖဟုတ်လား’

မျိုးညွန့်က အတွန့်တက်လာ
သည်။

‘တော်ပါတော့ ကိုကြီးမျိုးညွန့်
ရယ်၊ မင်းကလဲ မန်းလေ ပြုလေ
ဖြစ်နေပြီ၊ ကဲ...ညွှတ်သည်တွေလဲ
မရှိကြတော့ဘူး၊ တို့လဲ လူစုခွဲဖို့
ကောင်းပြီ’

ဟုပြောကာ သန်းထွန်းက နေရာ
မှ ထသဖြင့် စာရေးသူတို့လည်း
အိမ်ရှင်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ခဲ့ကြပါ
တော့သည်။

ရွှင်လန်းရမ်းမြေကြပါစေ။

မောင်အေးကြူ(စီးပွားရေး)

ခံရမည်။
ကာလ
ကြားရတ

▲နွားနှစ်
ဆွေမျိုး
သဘောတ
နေရတတ်
မတော်တ
မီးဖိုခေ
အကျိုးအ
ဝေဒနာမျှ

လန်းမည်။
စက္ကူအ
သန်မည်။
ဆိုင်ရာ

▲ယုန်နှစ်
ရတနာပုံ
အချိန် ဖြ
အစုအပုံလို
နိမ့်သည်။
အလှူအ
စွယ်များ
သတိထား

▲ ကြက်နှစ်ဖွား

အလုပ်အကိုင် ရာထူးဌာနန္တရ တိုးတက်ရရှိမည်။ ပြောစကား ဆိုစကား အောင်မြင်၍ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လေးစားကြည်ညိုခြင်း ခံရမည်။ ရေထွက်ပစ္စည်းလုပ်ငန်း အကျိုးပေးသည့် ကာလ ဖြစ်သည်။ ပြည်ပရပ်ဝေးမှ သတင်းကောင်း ကြားရတတ်သည်။

▲ နွားနှစ်ဖွား

ဆွေမျိုး မိတ်သဟာတို့နှင့် သဘောထား ကွဲလွဲကာ ငြင်းခုံ နေရတတ်သည်။ ယာဉ်ရထား မတော်တဆ ဖြစ်မှု သတိပြုပါ။ မီးဖိုချောင်သုံးပစ္စည်းများနှင့် ဆက်နွယ်၍ ငွေကြေး အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်သည်။ နှလုံးနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။

▲ ကျားနှစ်ဖွား

လေ့လာ မှတ်သားထား သော အသိအတတ်ပညာ များကို အသုံးချခွင့် ရရှိမည်။ လူအများကြား မျက်နှာ ပွင့် သန်းမည်။

စက္ကူအထည်အလိပ်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး ထက် သန်မည်။ အမွေအနှစ် ရတတ်သည်။ မျက်စိအမြင် ဆိုင်ရာ ရောဂါများ သတိထားပါ။

▲ ယုန်နှစ်ဖွား

ရတနာပုံဆိုင်ကိန်းကြုံသော အချိန် ဖြစ်သည်။ ငွေကြေး အစုအပုံလိုက် ပိုင်ဆိုင်ရကိန်း နိုင်သည်။

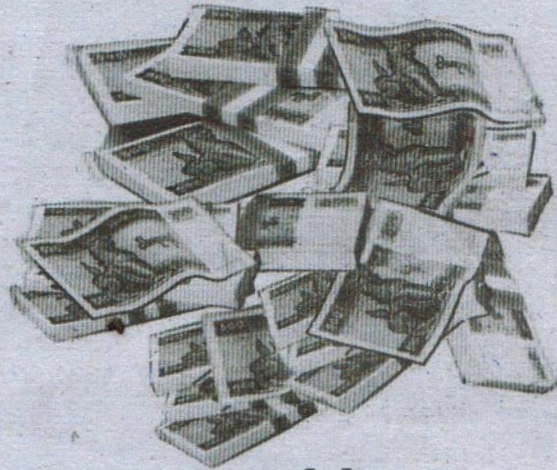

အလှူအတန်းကြီးများ ပေးဖြစ်မည်။ ကြေးသံသတ္တု ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးလိမ့်မည်။ အူမဆိုင်ရာဝေဒနာများ သတိထား ကာကွယ်ပါ။

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက် ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟူဂ်း (Hu Jin Zhi)

▲ နဂါးနှစ်ဖွား

ကြံစည် မျှော်လင့်သမျှ လွဲချော်နေတတ်သည်။ မိမိ နှင့် တိုက်ရိုက်ပတ်သက်မှု မရှိသော ကိစ္စပြဿနာများ တွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက် ကူညီပေးခြင်းကို ရှောင်ရှားပါ။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း အသုံးအဆောင်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရနိုင်ဖွယ်ရှိသည်။

▲ မြွေနှစ်ဖွား

အကြံအစည် အောင်မြင် သောကာလဖြစ်သည်။ ရင်းနှီး မြှုပ်နှံမှုများမှ အကျိုးအမြတ် ထွက်ပေါ်လာမည်။

ကြွေထည်မြေထည်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး ထက် သန်မည်။ လူငယ် တစ်ကိုယ်တည်းသမားတို့ စင်စစ် သားရေးရာ အဆင်ပြေသွားကြပါမည်။

နက္ခတ္တဗေဒမြေပုံရေးဆွဲသူ ဦးကျော်

▲ မြင်းနှစ်ဖွား

မျှော်လင့်နေသော သတင်း
ကောင်းများ ကြားသိရမည်။
အိမ်ခြံမြေဝင်ကိန်း ရှိသည်။
အိုးအိမ် ပြန်လည် ပြုပြင်မွမ်းမံ
ရမည်။

တွင်းထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေး
အကျိုးအမြတ် ရရှိမည်။ အစာအိမ်နှင့် ပတ်သက်သော
ရောဂါများ သတိပြုကာကွယ်သင့်သည်။

▲ ဆိတ်နှစ်ဖွား

ဆွေမျိုး မိတ်သဟာများ
စုစုပေးပေးဖြင့် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ
များ ကျင်းပရကိန်းရှိသည်။
ရပ်ဝေးမြေခြား ရောက်နေ
သူတို့မှာ နေရပ်သို့ ဝမ်း

မြောက်စွာ ပြန်ရောက်လာတတ်သည်။ လောင်စာ၊
မီးသွေး၊ စက်သုံးဆီ၊ စွမ်းအင်ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေး
သောကာလဖြစ်သည်။

▲ မျောက်နှစ်ဖွား

နေထိုင်မှု အဆင့်အတန်း
မြင့်မားလာမည်။ ပတ်ဝန်းကျင်
တွင် ပေါ်ပေါက်နေသည့်
ကိစ္စပြဿနာများ၌ တရား
သူကြီးအဖြစ် စီမံဖြေရှင်းပေးရကိန်းရှိသည်။

ဆိုးဆေး၊ ယမုကာစသည်တို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငွေကြေး
အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်သည်။

▲ ကြက်နှစ်ဖွား

အိမ်ထောင်၊ မိသားစုနှင့်
ကတောက်ကဆတ် ဖြစ်ရ
တတ်သည်။ ဤကာလတွင်
အပြောအဆို ဆင်ခြင်သင့်

သည်။
အဏ္ဏဝါနှင့် ရေထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသော
၂၀၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကာလဖြစ်သည်။ ကျောက်ကပ်နှင့် ဆီးအိမ်ဆိုင်ရာ
ရောဂါများ သတိထားကာကွယ်ပါ။

● ခြွေးနှစ်ဖွား

အိမ်တွင်းရေး တည်ငြိမ်၍
တရားဘာဝနာ ကောင်းမှု
ကုသိုလ်ကိစ္စများ ပြုလုပ်ဖြစ်
မည်။ ရှေးဟောင်း ကျောင်း
ကန်ဘုရားများသို့ သွားရောက်ကြည်ညိုဖူးမြော်ရကိန်း
ရှိသည်။

ဖန်ထည်၊ မှန်ထည် ပစ္စည်းများနှင့် ဆက်စပ်၍
ငွေကြေး အမြတ်အစွန်း ရရှိနိုင်သည်။

● ဝက်နှစ်ဖွား

သြဇာတိက္ကမ ကြီးမား
သောကာလ ဖြစ်သည်။
သဘောထား ကွဲလွဲမှုများ
တွင် ဦးဆောင်ဖျန်ဖြေ
ဆက်စပ်ပေးနိုင်လိမ့်မည်။

ရေထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးလိမ့်မည်။ အချိုးသမီး
ဇာတာရှင်တို့သည် ခင်ပွန်းထံမှ အဖိုးတန်လက်ဆောင်
များ ရရှိနိုင်ကြသည်။

ဤလတွင် ကံဇာတာနိမ့်ပါးနေသူတို့သည် ကြာသပ
ပတေးနေ့တွင် ဂျုံဖြင့် လုပ်ထားသော စားဖွယ်တစ်ခုခုကို
သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသမီးအား ပေးကမ်းလှူဒါန်းပါ။
အဆိုးတရားများ လျော့ပါး၍ သုခပြည့်စုံသောဘဝကို
ပိုင်ဆိုင်ရပါလိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ကချင်ပြ
ဆိပ်မူကေ
ရှိတဲ့
တစ်ကျေ
ရလိုင်လ
တာဝန်ထ
လက်ခံရ
တချို့က
'အဲဒီခေ
ဆောက်
ကြောက်
တယ်'
လို့ဆို
အမိန့်
နေမှာ
လေ့လာ
က
F.27A. S

ပိုင်ရာ

ရက်နံ

စင်စစ်

ကီးမား

သည်။

ပွဲများ

မျှန်ဖြေ

မည်။

ချီးသမီး

ဆောင်

ဤသပ

စံခုကို

ဒါန်းပါ။

ဘဝကို

ကဏ္ဍ

မိမိမြင်
(ကချင်မြေ)

ကချင်ပြည်နယ် ဖားကန့်မြို့နယ်၊
 ဆိပ်မူကျေးရွာအုပ်စု အတွင်းမှာ
 ရှိတဲ့ အခြေခံပညာကျောင်း
 တစ်ကျောင်းကို ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊
 ဇူလိုင်လမှာ ကျောင်းအုပ်အဖြစ်
 တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖို့ အမိန့်စာကို
 လက်ခံရရှိခဲ့ပါတယ်။ မိတ်ဆွေ
 တချို့က ပြောကြတယ်။
 'အဲဒီကျောင်းက သင်္ချာပြော
 ဆောက်ထားတာ။ ပြေကြမ်းတယ်
 ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ ခိုက်တတ်
 တယ်'
 လို့ ဆိုကြတယ်။
 အမိန့်စာကျပြီး (၃)ရက်မြောက်
 နေ့မှာ ကျောင်းကို သွားရောက်
 လေ့လာခဲ့တယ်။ ကျောင်းဆောင်
 က တောင်ကုန်းကလေးပေါ်မှ

ဝဗ္ဗအတ္ထုပ္ပတ္တိ အံ့မခန်း

ပဏ္ဍနိုးအစွမ်း အံ့မခန်း

ထီးတည်းကြီး ကျောင်းရဲ့နောက်မှာ
 လူမနေတဲ့ နှစ်ထပ်အိမ်ဟောင်း
 တစ်အိမ်နဲ့ ညောင်ပင်ကြီးရှိတယ်။
 ချုံပင်တွေ ထူထပ်နေတဲ့ တောင်
 စောင်းနဲ့ လျှိုလဲရှိတယ်။ ဘာပဲဖြစ်
 ဖြစ် ကျရာတာဝန် ထမ်းမယ်ဆိုတဲ့
 စိတ်နဲ့ တစ်ပတ်အတွင်း ပြောင်းရွှေ့
 ခဲ့ကြတယ်။
 ကျောင်းရှေ့ လူမနေတဲ့ အိမ်
 တစ်အိမ်မှာ ရပ်ကွက်လူကြီးက
 နေရာချထားပေးတယ်။

စာမေးပွဲကြီးပြီးလို့ ကျောင်းပိတ်
 ခါနီးမှာ အိမ်ရှင်က ပြောင်းပေးဖို့
 လာပြောတယ်။ ဘေးအိမ်က အိမ်
 အလုံး ရောင်းမယ် ပြောလို့ ဝယ်ပြီး
 ပြုပြင်လို့ ကျောင်းတောင်နားမှာ
 ဆောက်လိုက်တယ်။
 စာသင်ကျောင်းဝင်းက မြေမညီ
 တာရယ်။ ကျောင်းနောက်မှာ
 တောင်ကုန်း လျှိုမြောင်တွေက
 ရှိတော့ ဝန်းခြံကာဖို့ မလွယ်ကူဘူး။
 ကျောင်းကော်မတီ ရှင်ပရိသတ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပေးရင်း ၂၀၀၉

www.burmeseclassic.com

တွေနဲ့ တိုင်ပင်ပေးမယ့် ကျောင်းခြံ စည်းရုံးလေးကတော့ ဖြစ်မလာခဲ့ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ကိုယ်နေတဲ့ အိမ်ကလေးကို အရံအတားဖြစ်အောင် ခြံခတ်ပြီး နေခဲ့တယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး အသက်တစ်ရာ မနေရပေမယ့် အမှုတစ်ရာပေ ဆိုသလိုပါပဲ။ နာမ်လောကဆိုတာကိုလဲ အများကြီး ကြုံတွေ့ခဲ့ရတယ်။

ညတိုင်းလိုလို အိပ်နေချိန် အိမ်ပေါ်မှာ လမ်းလျှောက်သံတွေ ကြားရတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ လူတွေတောင် မအိပ်သေးဘူး။ တံခါးဖွင့်သံတွေ ကြားရတယ်။ သွားကြည့်လိုက်ရင် ဘာမှ မတွေ့ရဘူး။

အဲဒီအိမ် ဆောက်ပြီးမှ ဒုတိယသားကို မွေးဖွားခဲ့တယ်။ ကျွန်မတို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ ညတိုင်း ပဌာန်းနိဿယကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လေ့ရှိတယ်။ သားငယ်ကို မွေးတော့ ကျွန်မအမေက လာစောင့်ပေးတယ်။

ကျောင်းသား ငါးရာကျော် ဆိုင်ရှင်သစ်ကျောင်းမို့ ကျောင်းအုပ်နဲ့ အထွေထွေလုပ်သားက အစိုးရခန့်၊ ကျန်ဆရာမ(၈)ဦးနဲ့ ကျောင်းစောင့်(ညစောင့်)က အရပ်ခန့်တွေပါ။

ကျောင်းမှာ ညနေ ကျောင်းဆင်းရင် ထမင်းချိုင့်၊ ထီး၊ ရေဘူး၊ စာအုပ်၊ ကွန်ပါ စသဖြင့် မေ့ကျန်ခဲ့ရင် ဘယ်တော့မှ ပြန်မရဘူးလို့ လာပြောကြတယ်။

ကျောင်းမှာ မီးသွယ်တန်းမထားဘူး။ ညညဆိုရင် ကျောင်းဘက်ကိုတောင် မကြည့်ရဲလောက်အောင် တောင်ကုန်းပေါ်မှာ ကျောင်းဆောင်ကြီးက မည်းမည်းထီးထီးကြီး မင်းမူနေတယ်။

ညနေတိုင်း ကျောင်းဆင်းချိန် ကျောင်းသားတွေ မေ့ကျန်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ကျွန်မကိုယ်တိုင် လိုက်ကြည့် လိုက်သိမ်းတယ်။ ရုံးခန်းမှာ သိမ်းပြီး ပိုင်ရှင်တွေ လက်ထဲပြန်အပ်တယ်။

သားငယ်လေးကို ဇွန်လမှာ မွေးတယ်။ မွေးကင်းစမှာ ကျောင်းမှာ ဖောက်ထွင်းမှုဖြစ်တယ်။

ကျောင်းတွင်း ထူးချွန်စာရွက်စာတမ်းနဲ့ စာမေးပွဲအဖြေလွှာအချို့ ပါသွားတယ်။ TEOရုံးကို သတင်းသွားပို့တော့ TEOမရှိဘူး။ ခရီးထွက်နေတယ်။

ATEOက အရေးကြီးတိစ္စပဲ။ ထူးခြားဖြစ်စဉ်ဖြစ်လို့ ရဲစခန်းကို တိုင်ချက်ဖွင့်ပါဆိုပြီး စာကြမ်းရေးပေးတယ်။ ရဲက ကျောင်းစောင့်ကို ဆွဲသွားတာ။ ကိုယ်ကပဲ အမှုပြန်

ပိတ်လိုက်ရတယ်။

အဲဒီလို ဖြစ်ပျက်ပြီး (၂)ပတ်အကြာတွင် ကျွန်မတို့နေတဲ့ အိမ်ခြံအနောက်ဘက်တောင်မှာ ထမင်းထုပ်၊ ဟင်းထုပ်၊ အသားစိမ်း၊ အသားကင်တွေ ထုပ်ထားတဲ့ အထုပ်တစ်ထုပ် လာချိတ်ထားတယ်။

ကလေးမွေးလို့ အိမ်မှာ လာစောင့်ပေးတဲ့ အမေက ခြံတောင်မှာ ဘာတွေလဲ မသိဘူးတဲ့။ (အမျိုးသားက အဲဒီအချိန် မန္တလေးက သူ့မိဘတွေဆီ အလုပ်တိစ္စနဲ့ သွားနေတာ။) မနက်(၇)နာရီလောက်မှာ နွားတွေလာပြီး အဲဒီ အထုပ်တွေ ဆွဲစားတယ်။

ကျွန်မ အောက်ဆင်းကြည့်တော့ အသားငါးစိမ်းနဲ့ ထမင်းဟင်းတွေ မို့ သိပ်မသက်ဘူး။ ရိုးရိုးသားသားတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ တွေးမိတယ်။

ကျွန်မလဲ ကြားဖူးနားဝ ရှိတာနဲ့ အဲဒီနေရာမှာ ခြေစုံရပ်ပြီး မေတ္တသုတ်(၇)ကြိမ် ရွတ်ဆိုပြီး နှုတ်ကလဲ...

‘ပင်းတို့ကို ငါတို့ ခေါ်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွေးစရာလဲ မရှိဘူး။ မင်းတို့ကို ခေါ်လာတဲ့သူနောက် လိုက်ပြီး သွားစားပါ’ လို့ ပြောလိုက်တယ်။

မှန်စားကျောင်းဆင်းချိန် ရောက်တော့ အမေက ပြောတယ်။

‘ကျောင်းနောက်အိမ်ကလေး လာစားသွားပြီ’ တဲ့။ အမေကလဲ...

‘အကုန်သားစားပြီး သွားစော့’ လို့ အော်ပြောလိုက်တယ်တဲ့။

အဲဒီလိုဖြစ်ပြီး (၂)ညတိတိ

www.burmeseclassic.com

(၂)ပတ်
တဲ့ အိမ်ခြံ
ထမ်း
အသား
အထုပ်
ယ်။
ဘစောင့်
မှာ ဘာ
သားက
ဘတွေ
နတာ။
နားတွေ
ဆွဲစား
ည့်တော့
င်းတွေ
းသား
တယ်။
ရိတာနဲ့
မေတ္တ
နုတ်
ယုတ်
င်းတို့ကို
စားပါ
ရက်
လာစား
တဲ့။
တိတ်

အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်တယ်။ သား
(၂)ယောက်ရဲ့ လက္ခဏာကလဲ
အသက်လမ်းကြောင်းတွေ အရည်
ကြီးမို့ ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ စိတ်ထဲ
က တွေးလိုက်တယ်။
(၃)ရက်မြောက်နေ့က စပြီး
အဓိဋ္ဌာန်(၉)ရက် ဝင်ပါတော့တယ်။
ညစဉ် ပဌာန်းရွတ် သမ္မုဒ္ဓေ(၁၀၀၀)
ပုတီးစိပ်။ (၉)ရက်ပြီး (၂)ရက်နား၊
နောက်ထပ် (၉)ရက် ထပ်ပြီး
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ချိန် (၂)ရက်မြောက်နေ့
(ထမ်းထုပ် လာထားပြီး ၁၃-ရက်
နေ့မြောက်မှာ) ကျောင်းနောက်ဘက်
က ကလေး(၁၆-နှစ်သား) တစ်ဦး
သေသွားခဲ့တယ်။
အလောင်းကို ကျောင်းဝင်းထဲက
နေဖြတ်ပြီး မြေမြှုပ်ဖို့ သယ်သွားကြ
တယ်။ ကျောင်းဝင်းထဲက ဖြတ်ခွင့်
မရှိပေမယ့် စကားနည်း ရန်စဲမို့
ကျွန်မ ဘာမှ မပြောပါဘူး။
နောက်ထပ် (၁၀)ရက်လောက်
ကြာတော့ ညပဌာန်းရွတ်ခါနီး
ကျွန်မ တစ်ခါမှ အဲဒီလို အိမ်ကြီး
ချာချာလည်အောင် မူးတာ မကြုံဘူး
ပါ။ အော့အန်လိုက်တာလဲ မနည်း
ပါဘူး။ ကြိုးစားပြီး ပဌာန်းရွတ်လို့
အိပ်လိုက်တယ်။
နောက်တစ်နေ့ ကျောင်းတက်
တယ်။ ညနေပိုင်းမှာ အမျိုးသားက
မင်းမျက်လုံး တုတ်နဲ့ ထိုးထားသလို
ပဲ အနီရောင်အစင်းကြောင်းကြီးတဲ့။
နောက် ဆရာမတစ်ယောက်ကလဲ
ပြောပြနုတယ်။
ညပိုင်းမှာ ဂိုဏ်းတော် ဆရာ
တစ်ဦး အိမ်အလည်လာလို့ မျက်လုံး

ပြကြည့်တော့ သူများ လုပ်ထားပြီ
တဲ့။ ဆွေမျိုးနီးစပ် အမျိုးသမီးကို
ထိုင်ခိုင်းပြီး ဆရာက ခေါင်းပေါ်
လက်တင်ပြီး ရွတ်ဖတ်တယ်။ အဲဒီ
အမျိုးသမီးကြီးကို “အကြားစက်
အမြင်စက် ဖွင့်စေ”ဆိုပြီး ကြည့်
ခိုင်းတယ်။ “မြင်သမျှ ကြားသမျှ
ဆရာကိုပြော”တဲ့။
‘သူကလေး သေလို့ သင်းတို့အိမ်ထဲက
လူစားတစ်ယောက် သေရမယ်
မကျေနပ်ဘူး’
တဲ့။ ဆရာက...
‘တစ်ဖက်က ပါဝါကြိုတယ်။ ဆရာ
တစ်ယောက် မကောင်းကြံထားတယ်။
ပိတ်ဖြူပိတ်နီ ဝယ်ပြီး ကန်တော့ပွဲပြင်
ရယ်’
တဲ့။
မှော်ထဲမှာ ကန်တော့ပွဲတစ်ပွဲ
ပြင်ရင် တစ်သောင်းကျော်တယ်။
ငွေပြတ်တဲ့အချိန်နဲ့လဲ ကြုံနေတယ်။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘုရားမှတစ်ပါး
ကိုးကွယ်ရာမရှိဆိုပြီး ညစဉ် ပဌာန်း
ရွတ်ဖတ်ပူဇော် သမ္မုဒ္ဓေပုတီးစိပ်။

ပဌာန်းရေနဲ့ သစ္စာဆိုပြီး မျက်စဉ်း
ခတ်လိုက်တယ်။
မျက်စိနီတာလဲ ပျောက်ပြီး
မိသားစုလဲ ဘေးရန် ကင်းဝေးခဲ့ကြ
တယ်။ သေသွားတဲ့ ကလေးရဲ့
အဖေဟာ ကျောင်းရဲ့ ညစောင့်ပါ။
နောက်မှ သိရတာကတော့
ကျွန်မကို မကျေနပ်လို့ ရုပ်လိုက်
တာ သူ့ဒဏ် သူပြန်ခံပြီး သူ့သား
သေသွားတာကို ကျွန်မက အောက်
လမ်းဆရာနဲ့ လုပ်လို့ သူ့သား
သေရတာဆိုပြီး သူတို့နေခဲ့တဲ့ရွာက
အောက်လမ်းဆရာကို ပင့်ပြီး သူ့
အိမ်မှာ ခေါ်ထားတယ်။
အဲဒီ အောက်လမ်းဆရာကလဲ...
‘အဲဒီ ကျောင်းအုပ်ကြီးသက်ကို ပြန်ယူ
ပေးမယ်။ စိတ်ချ အာမခံတယ်’
ဆိုပါလား။
အဲဒီဆရာရယ်၊ သေသွားတဲ့
ကလေးရဲ့အမေရယ်၊ သူတို့အိမ်က
ခွေးရယ် မျက်လုံးတွေ ရောင်ရမ်းလို့
အပြင်တောင် (၂)ရက်၊ (၃)ရက်
မထွက်နိုင်ဘူးတဲ့။
အိမ်ရှင်နဲ့ အဲဒီ ဆရာလဲ ရန်ဖြစ်
စကားများပြီး ကျောင်းဝင်းထဲက
ဖြတ်ပြီး သူ့မြို့ကို ပြန်သွားတော့
တယ်။ နောက်လဲ မလာတော့ပါဘူး။
ပြောမယ့် ကိုယ်တွေ့ကြုံလို့ သိခဲ့
ရပါတယ်။ ဓမ္မအစွမ်းကတော့
အံ့မခန်းပါပဲ။
[အခွင့်ကြုံပါက ကိုယ်တွေ့
အဖြစ်အပျက်များကို ထပ်မံ
ဖော်ပြပါမည်။]
= = = = =
မိုးမြင့်(ကချင်ပြည်နယ်)
= = = = =
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၁၁

၁၉၉၃ ခုနှစ်က ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်
ဇာတ်လမ်းဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ မိသားစုသည်
ယောက္ခမများနှင့် အိမ်ပိုင်းချင်း တစ်ဆက်တည်းနေကြ
သဖြင့် ညာဘက်တွင် စားသောက်ပြီးပါက ယောက္ခမ
များ၏ အိမ်ကြီးပေါ်တွင် မိသားစု(၂)စု စုဝေး၍ ရောက်
တတ်ရာရာ စကားများပြောလေ့ရှိသလို ညအိပ်ညနေ
ညွှတ်သည်လာပါက ညဉ့်နက်သည်ထိ စကားပြောလေ့
ရှိကြသည်။

တစ်နေ့သ၌ စာရေးသူတို့ မိသားစုထံသို့ မြိုင်မြိုင်နယ်၊
ယာကြီးပြင်ကျေးရွာမှ မချိုမာ ဆိုသည့် ကလေးမ
တစ်ယောက် ညွှတ်သည်အဖြစ် ရောက်ရှိနေပါသည်။

အဆိုပါ မချိုမာသည် အသက်(၁၂)နှစ်အရွယ်
သျှောင်ပေစူးကလေးနှင့် ဖြစ်သည်။ သူသည် စာရေးသူ
၏ဇနီးနှင့် ညီမဝမ်းကွဲ ယောက္ခမဒေါ်ခင်တင့်နှင့် တူအရိုး
တော်စပ်လေသည်။

သူ၏မိခင် မဝင်းမယ်နှင့် ဒေါ်ခင်တင့်မှာ ညီမဝမ်းကွဲ
တော်စပ်ပြီး... သူတို့သည် ကွဲ၊ နွား၊ လယ်ယာ၊ ထန်း၊
သနပ်ခါး စသော စည်းစိမ်ဥစ္စာလည်း ချောင်လည်
တောင့်တင်းလေသည်။

မချိုမာသည် (၅)တန်းကျောင်းသူ
ဖြစ်သော်လည်း သီတင်းကျွတ်
ကျောင်းဆယ်ရက်ပိတ်ချိန်တွင်
မြို့သို့ ခေတ္တ လာရောက်
လည်ပတ်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ညတစ်ညတွင်
ထုံးစံအတိုင်း မိသားစုများ
ဝိုင်းပွဲ စကားကောင်းနေ
သဖြင့် ည(၁၁း၃၀)နာရီ
အချိန်အထိ ရောက်မှန်းမသိ
ရောက်သွားခဲ့သည်။
ကလေးငယ်များ အိပ်၍ပင်ပျော်နေကြပြီး
မချိုမာ မအိပ်သေးဘဲ တုံးလုံးလဲ့၍
ငြိမ်နေသည်မှာ (၁၅)မိနစ်ခန့်
ကြာသွားခဲ့သည်။

၂၁၂ နတ္ထရူပရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခဏအကြာတွင် မချိုမာသည် တဟီးဟီးရယ်လျက်
ငုတ်တုတ်ထထိုင်ကာ သူ့အနားရှိ သူများ၏ မျက်နှာကို
တစ်လှည့်စီကြည့်လျက် “ဟီဟီ...ဟီဟီ” ဟူ၍သာ
ပြုံးလျက် နေ၏။

‘ဟဲ့...ချိုမာ ဘာဖြစ်လို့လဲ’
ဟု မေးလည်းမရ ဖြစ်လျက် (၁၅)မိနစ်ခန့်ကြာအောင်
ပြုမူနေ၏။

စာရေးသူတို့မှာ အတွေ့အကြုံမရှိ၍ ဘာဖြစ်မှန်းမသိ
ကြသော်လည်း စုန်းပူးနေသူကို တွေ့ကြုံဖူးသော

ပြေတပြက်မလေး

ချိုမာ

အဖြူရင့်
(မဒုဏ္ဍုလ)

ဒေါ်ခင်တင့်က အခြေအနေကို ရိပ်စားမိလာပြီး သူ သိချင်တာတွေ မချိုမာကို မေးမြန်းတော့သည်။
မချိုမာကို ဝင်ပူးနေသည့် ပညာသည်ကိုလည်း ရိပ်စားမိသဖြင့်...

‘ဟဲ့...နင်က တို့ရွာက မိ...မဟုတ်လား’

ဟု မေးတော့ ပညာသည်က ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဖြေ၏။

‘နင်က ငါတို့အိမ်ကို မဆောက်ဘူးဘဲ ဘယ်လိုသိသလဲ’

ဟု မေးရာ ရွာနားက ဖြတ်မောင်းသည့် သစ်ထုတ်ရေး က သစ်လုံးသယ်သည့် ကားတွေနှင့် တက်လိုက်လာပြီး ဒီရောက်တော့ စာရေးသူတို့ မိသားစုများ၏ သွားလာမှု ကို စောင့်ကြည့်ပြီး လိုက်လာခဲ့တာဟု ဖြေ၏။

ထို့နောက် တစ်ယောက်ချင်းစီ၏ နာမည်များကို မေးရာ လူကြီးများကိုသာ ဖြေနိုင်ပြီး ကလေးများ၏ နာမည်ကို မဖြေနိုင်ချေ။ ထို့နောက် ဒေါ်ခင်တင့်က...

‘အေးပါ...ဒီဆီလဲ ရောက်ပုသွားပြီဆိုတော့ နောက်ကြုံလဲ လာမို့၊ ခုတော့ ကလေးမလေး ယ်ပန်းနေပြီ နပ်ပြန်ပါတော့’

ဟု ချော့မော့ပြောသော်လည်း မရသဖြင့် ဘုရားစင် ပေါ်မှ ပရိတ်ရေဖြင့် ဖျန်းမည်ပြုရာ...

‘ခဏနေရင် ပြန်မှာ...မပက်ပါနဲ့’

ဟု ဆို၏။

ထို့နောက် ပညာသည်က မချိုမာကို မုန်း၍ မဟုတ်၊ သူ့မိဘများကို မကျေနပ်သဖြင့် ခုလို လုပ်ရခြင်းဖြစ် ကြောင်းပြောပြီး စုန်းဝင်ပူးမှုကို ရုပ်သိမ်းသွားလေသည်။

မချိုမာ ပြန်လည် သတိဝင်လာချိန်မှာ ညသန်းခေါင်

ကျော် (၁:၀၀)နာရီပင် ရှိသွားခဲ့ပြီး အားလုံး တုန်လှုပ် နေကြသဖြင့် ထိုညကို နိုးတစ်ဝက်ဖြင့် မိုးလင်းခဲ့ကြ တော့သည်။

နောက်(၂)ရက်အကြာတွင် မချိုမာကို သူ့မိဘများ လာခေါ်သွားခဲ့၍ ရွာပြန်သွားခဲ့ပြီး (၆)လခန့်ကြာသော အခါ ရွာထိပ်သို့ ရေခပ်သွားသော မချိုမာလေး ရေတွင်း နံဘေးတွင် ခြေချော်လဲပြီး တင်ပါးခွက် လွဲသွားသဖြင့် ပခုက္ကူမြို့ရှိ အကြောအရိုး ပါရဂူဆရာဝန်များထံ လာ ရောက် ကုသရပြန်၏။

ဖြစ်စဉ်အား မေးမြန်းကြည့်ရာ သူ့အား နောက်မှနေ၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က တွန်းချလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွား သဖြင့် မည်သို့မျှ မထိန်းလိုက်နိုင်ဟု ဆိုသည်။

ပါရဂူများဖြင့် ဆေးကုသသော်လည်း မချိုမာ၏ ဒဏ်ရာမှာ သက်သာမလာ၍ မန္တလေး၊ စစ်ကိုင်းရှိ ဆရာဝန်ကြီးများထံသို့ ငွေကုန်ကြေးကျခံ ကုသခဲ့သော် လည်း သူ၏ ခြေထောက်မှာ တစ်ဖက်တို တစ်ဖက်ရှည် ဖြစ်လျက် ထောင့်နင်းထောင့်နင်းဖြင့် ခါးစောင်း၍ သွားရ တော့သည်။

အပျိုဖော်ဝင်စ (၁၃)နှစ်အရွယ် မချိုမာကလေး၏ ကံအကျိုးပေးက ဆိုးရှာလှပါသည်။

သူ့အလှ ပျက်ခဲ့သော်ငြား ဘဝတော့ မပျက်ခဲ့ပါ။ အသက်(၂၀)နှစ်အရွယ်တွင် တစ်ရွာတည်းသား ဖူးစာရှင် တစ်ဦးက ဇနီးမယားအဖြစ် လက်ထပ်ပေါင်းသင်းခဲ့ရာ ယခုအခါ သားသမီး(၃)ယောက်ပင် ထွန်းကားခဲ့လေပြီ။ သူ့မိသားစုနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် စုန်းကဝေ ပူးခြင်းကို မျက်ဝါး ထင်ထင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသဖြင့် (၁၂)ကြိုးအတတ် ပညာ သည်များရှိခြင်းကို လက်ခံယုံကြည်မိပါသည်။

မချိုမာဆိုသော ကလေးမမှာ ကလေးသာသာ (၁၂) နှစ်အရွယ်သာ ရှိသေးသဖြင့် လိမ်လည်လှည့်ဖြားမှု ကင်းဝေးသောအရွယ် ဖြစ်သလို ပညာသည်၏ စုန်းပြု စားခြင်း အမှန်ဖြစ်ခဲ့ရကာ အပြစ်မဲ့သော မြေစာမြက်ပင် ကလေး၏ အလှပျက်ယွင်းခဲ့သော်လည်း ဘဝကို အရှုံး မပေးဘဲ အပြီးနှင့်သာ ရင်ဆိုင်လျက် ရှိနေပါတော့သည်။

အဖြူရင်(ပခုက္ကူ)

www.burmeseclassic.com

ဘုံအာဝဏ္ဏာ တြိလောသညီအဖြစ်

မြင့်

ကျွန်မနှင့် မြွေသတ္တဝါသည် မည်သို့ ရေစက် ရှိမှန်း မသိပါ။ မကြာခဏ တွေ့ဖြစ်ပြီး...တွေ့လိုက်သည်နှင့် သည်းထိတ်ရင်ဖို ဖြစ်ရသည်။ မြွေတွေက အန္တရာယ် ကြီးလွန်းသဖြင့် တွေ့ကြုံဖူးသူတိုင်း ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ကြပေမည်။

ဟိုးယခင်က မြွေတွေကို တွေ့ဖို့ရန် ခဲယဉ်းသည်။ တောရွာတွေကို မဆိုလိုပါ။ နောက်ပိုင်းမှာ ပေါများလာ သည်။ သံသရာကျင်လည်နေကြသည့် သတ္တဝါတွေ ဖြစ်၍ ပေါများလာခြင်းဖြစ်သည်။

ငယ်ရွယ်စဉ်အခါမှာ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာနှင့် စတင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်ကလည်း ထူးခြားပါသည်။

အိမ်က လုံးချင်းဖြစ်ပြီး ဘေးပတ်လည် ချုံနွယ်တွေ မရှိပါ။ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာဖြစ်၍ ဝန်းကျင်က ရှုပ်ထွေးခြင်း မရှိဘဲ မြေခိုအောင်းစရာ မရှိအောင် မြေပြင်က ရှင်းနေ ပါသည်။

၂၁၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အိမ်ရှိ ရေချိုးခန်းဘေး ကပ်လျက်တွင် အင်းလေး သွားနိုင်ရန် အခန်းသေး ဖွဲ့ထားပါသည်။ ကျွန်မတို့က အသုံးမပြုဘဲ တိုလီတွာလီ ပစ္စည်းများ ထားရှိပါသည်။

တစ်နေ့ ဖခင်ကြီး စေခိုင်း၍ ကျွန်မသည် ပစ္စည်း ထားသည့် အခန်းထောင့်ရှိ ပေါက်ပြားကို လှမ်းယူပြီး ခြေထောက် ပြန်ရုပ်လိုက်သည့်အခါ လက်သန်းလောက် ရှိသည့် မြွေနှစ်ကောင် တွန်လိမ်နေသည်ကို ထိတ်လန့် စွာ တွေ့ရှိလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်မ ခြေထောက်ချခဲ့သည့် နေရာနှင့် အလွန်ပင် နီးကပ်ပါသည်။ အစက်အပြောက်နှင့် မြွေဖြစ်သည်။ ကျွန်မကို လှမ်းမပေါက်လိုက်သည်က ကံကောင်းလှ ပါသည်။

အမှတ်တမဲ့နှင့် တက်နင်းမိလျှင် မတွေးဝံ့စရာပါ။ မည်သည့်အချိန်ကသည် မြွေ အိမ်ပေါ်ရောက်နေသည် မသိပါ။

နှစ်ကြာ
နားကို
ညီသည့်
ထုပ်တန်
ကျလာပုံ
အိမ်အ
သိပါ။
ကလေး
အားလုံး
ကလေး
တစ်ယောက်
ကလေး
အပေါ်
မိသည့်
အိမ်
တန်းရှိသ
ဖြစ်ပေမ
သို့ဖြင့်
သည်။
နန်းလုံ
ဖော်ပြ
နောက်
နေစဉ်
တစ်ကောင်
ကျွန်မ
မိပါ။
ကျွန်မ
သာ မမြ
ညီမမှာ
မမြင်ပါ။
ကျွန်မ
ထွက်သွား
ဟိုပြေး
နားချင်း
သေးသေး
အလှမ်း

နှစ်ကြာပြီး တစ်နေ့မှာ အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ကလေးများကို စာသင်ပေးနေစဉ် လက်မလောက်ရှိ အကောင်ရည်သည့် အညိုသန်းသော မြွေတစ်ကောင် အိမ်ခေါင်မိုးထုတ်တန်းမှ အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီး အပေါက်နား ဘုတ်ခနဲ ကျလာပါသည်။

အိမ်အမိုးပေါ် မည်သည့်အချိန်က တက်နေသည်မသိပါ။ အောက်သို့ ကျလာမှ သိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကလေးတွေရှိသည့်အပေါ် မကျ၍ တော်သေးသည်။ အားလုံး ထိတ်လန့်ကုန်ကြသည်။

ကလေးတွေက အတွင်းပိုင်းဘက် ရောက်နေကြ၍ တစ်ယောက်မှ မထိခိုက်ပါ။ မြတ်ဘုရားမေတ္တာကြောင့် ကလေးတွေအပေါ် မကျခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

အပေါက်နားဖြစ်၍ ကျပြီး ချက်ချင်း ထွက်ပြေးသွားပါသည်။ အလွန် တုန်လှုပ်စရာ ကောင်းပါသည်။

အိမ်ရှေ့မှာ ရှေးလူကြီးများ စိုက်ထားသည့် တမာပင်တန်းရှိသည်။ ထိုအပင်ဘက်ကနေ မြွေတက်လာခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

သို့ဖြင့် ဝန်ထမ်းအိမ်မှ ကိုယ်ပိုင်အိမ်သို့ ပြောင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ နေလာရင်း အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါများဖြင့် နှလုံးလုံးရပြန်သည်။ (ဤအဖြစ်ကို ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။)

နောက်ပိုင်း မြွေတွေ ကင်းရှင်းပြီထင်၍ အေးဆေးနေစဉ် တစ်ညနေခင်းပိုင်းမှာ မထင်မှတ်ဘဲ မြွေသေးတစ်ကောင် အိမ်ထဲ ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်မ ဘုရားရှိခိုးနေခိုက် ဝင်လာသည်ဖြစ်၍ မမြင်မိပါ။ မြေးလေးက မြင်ပြီး အော်မှ သိရပါသည်။

ကျွန်မထိုင်သည့် ဖျာနား ရောက်လုနီးဖြစ်ပြီး ကလေးသာ မမြင်ပါက ကျွန်မနား ရောက်၍ ပေါက်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ် အနီးနားတွင် ရှိနေပေသော်လည်း သူလည်း မမြင်ပါ။

ကျွန်မတို့လည်း ကြောက်လန့်ပြီး တံခါးပေါက်ဘက် ထွက်သွားအောင် ကြိုးစားရပါသည်။

ဟိုပြေးသည်ပြေးနှင့် ကျွန်မတို့ မနိုင်သဖြင့် အိမ်နီးနားချင်းကို အကူအညီတောင်းရပါသည်။ မြွေက သေးသော်လည်း အပြေးမြန်သဖြင့် တော်ရုံနှင့် မမိပါ။ အလှမ်းမမီသည့်ဘက် ဝင်သွားမည်စိုး၍ ကြိုးစားလိုက်

ပါမှ နောက်ဆုံး မိသွားပါသည်။ စိတ်မချမ်းသာသော်လည်း မတတ်နိုင်ပါ။

မေ့သလောက် ရှိသွားချိန်မှာ တခြားမြွေတစ်ကောင် ထပ်ပေါ်လာပြန်သည်။ ပြီးခဲ့သည့်နှစ် အောက်တိုဘာလကုန်ပိုင်းလောက်တွင် ဖြစ်သည်။ ယင်းမြွေကို ရေကန်အတွင်း နံရံမှာ ကပ်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။

လက်ညှိုးလောက်ရှိသည့် အဝါရောင် မြွေတစ်ကောင်ကို ကျွန်မ ရေခဲနေစဉ် လှမ်းမြင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မလှုပ်မယှက် ကပ်နေသဖြင့် သေချာကြည့်မှ သိရသည်။

ရေကန် ရေဖြည့်လျှင် ဟိုဘက်သည်ဘက် ကူးနေတတ်ပြီး ရေအဖြည့် ရပ်သွားလျှင် နံရံဘေးတွင် ကပ်နေသည်။ မြွေရှိနေ၍ ကျွန်မတို့က ကန်ကို ရေအပြည့်ကြီး မဖြည့်ပါ။

‘ငါတို့ ရန်မူပါ။ သင်လဲ ရန်မပြုနှင့် ထွက်သွားပါ’ ဟု ဆုတောင်းမေတ္တာပို့၊ နယ်ရှင် ရွာတော်ရှင်တွေကို အကူအညီတောင်း မေတ္တာပို့ တတ်စွမ်းသမျှ ပြုလုပ်သော်လည်း ထွက်မသွားပါ။

ကျွန်မတို့လည်း ကြောက်ကြောက်နှင့် သည်အတိုင်း ကြည့်နေရသည်။ ရက်အတော်ကြာသွားသည့်

www.burmeseclassic.com

နောက် မဖြစ်တော့၍ သမီးက ရေနံကို တစ်ဝက်
ကျော် ဖုံးအုပ်ထားသည့် အဖုံးကို ဖယ်ပြီး ဝါးလုံးဖြင့်
မြွေကို ကော်ထုတ်လိုက်ပါသည်။ တစ်ဖက်ခြံသို့ ဝင်
သွားသည် ထင်သည်။ သေချာ မတွေ့လိုက်ပါ။

သည်လိုနှင့် ဆယ်ရက်လောက် ရှိသည့်အခါ ရေနံ
အတွင်းသို့ ထိုမြွေ ပြန်ရောက်လာသည်။

စိတ်မချမ်းမြေ့ ဖြစ်ရသည်။ ဒါချည်းကို နေ့စဉ်
မြင်တွေ့ရသည်က စိတ်ညစ်စရာပါ။ ကျွန်မလည်း
ခန္ဓာသုတ် ရွတ်ဆို၍ ဆုတောင်းမြဲ ဆုတောင်းနေရပါ
သည်။

တစ်ပတ်ကျော် ကြာပြီးနောက် ပြီးငွေသွားသည်
လားမသိ... မြွေက ပြန်ထွက်ရန် ရေနံပေါင်ပေါ်
တက်နေသည်ကို မြေးလေးက မြင်ပြီး ပြော၍ စောင့်
ကြည့်နေပါသည်။ အပြင်ရောက်ပြီး အောက်ခြေထိ
ဆင်းလာပါသည်။

အုတ်ခဲ တစ်ဖက်တစ်ချက်ခံပြီး သစ်သားပြား တင်
ထားသည့် အောက်ထဲသို့ မြွေရောက်သွားပါသည်။
ကျွန်မတို့လည်း တုတ်ကိုင်ပြီး အကြိုအကြားထဲ မဝင်
နိုင်အောင် ခြောက်လှန့်ပါသည်။

တစ်ဖက်က ဖြတ်ထားသည့် မန်ကျည်းတုံးထဲ မဝင်
နိုင်ရန် ဝါးလုံးဖြင့် ကာထားပါသည်။

လှုပ်ရှားခြင်း မရှိသဖြင့် ညီမက စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့၍
အကူအညီခေါ်ပြီး တုတ်ချွန်ဖြင့် ထိုးမွေသော်လည်း
မထွက်လာပါ။ မည်သည့်အချိန်က ထွက်သွားသည်
မသိလိုက်ပါ။ မန်ကျည်းတုံး ထားသည့် အောက်ခြေ
ကွာဟနေသဖြင့် ထိုအောက်မှ ထွက်သွားသည်လား
မသိနိုင်ပါ။

အရိပ်အယောင်ပင် မတွေ့လိုက်ပါ။ ကျွန်မတို့လည်း
သေချာအောင် မများလှသည့် မန်ကျည်းတုံး သစ်သား
ပြားတွေကို ဖယ်ရှားကြည့်သော်လည်း မတွေ့ရပါ။
ကျွန်မတို့ မျက်စိလျှမ်းသည် ထင်ပါသည်။

သည်လိုနှင့် အမှတ်တမဲ့ နေလာရင်း တစ်နေ့မှာ
ထိုမြွေ ပြန်ပေါ်လာပါသည်။ အဝါရောင်မြွေပဲ ဖြစ်ပါ
သည်။ ကျွန်မတို့အိမ်တွင် အုတ်လှေကား နှစ်ဆင့်အပြီး
ဖိနပ်ချွတ်နေရာ၊ ထိုမှ အိမ်ထဲဝင်နိုင်ရန် ဆိုင်ကယ်
တင်သည့် လမ်းငါးထစ် ပြုလုပ်ထားပါသည်။

၂၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုမြွေသည် အောက်ခြေ ဆိုင်ကယ်လမ်းမှ
တစ်လျှောက် တက်လာပြီး အိမ်ပေါက်ဝ ဆိုင်ကယ်
လမ်းတွင် တံခါးပေါက်ကို ခေါင်းတင်ပြီး စင်းစင်းလေး
အသေကောင်လို ရှိနေပါသည်။

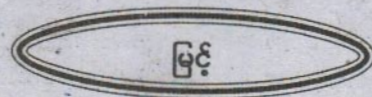
ကျွန်မ ရုတ်တရက် မြင်လိုက်သည့်ခဏ ကြိုးတစ်
ချောင်း ကျနေသည် ထင်မိ၍ ခြေနှင့် ကော်ထုတ်ရန်
ရည်ရွယ်ရင်း သင်္ကာမကင်း ရှိလာသဖြင့် သတိထား
ကြည့်မိမှ ထိုမြွေ ဖြစ်နေပါသည်။

လုံးဝ မထင်မှတ်ထားသည့် အနေအထားပါ။
တန်းလန်းကြီး ဖြစ်နေသည်က လန့်စရာပင်။ အိမ်ထဲ
ဝင်နေလျှင်လည်း ကျွန်မတို့ သိမည် မဟုတ်ပါ။

“ရှ။...ရှ။” နှင့် ခြောက်လှန့်ရာ ဖိနပ်ချွတ်ဘက်
လျှောခနဲ ဆင်းသွားပြီး ဆက်မသွားဘဲ ရပ်တန့်၍
ကျွန်မတို့ဘက် ခေါင်းလှည့်ကြည့်နေပါသည်။ ညီမက
တုတ်ဖြင့် ကော်ထုတ်လိုက်ရာ ရှင်းလင်းသည့်ဘက်ကို
မရောက်ဘဲ ပန်းအိုးတွေ ထားသည့်ဘက်ကို ရောက်
သွားပါသည်။

ကျွန်မတို့လည်း ပန်းအိုးအောက်ခြေ ပန်းပင်တွေ
ကြား ရှိနေမလားဟု ကြိုးစား ရှာဖွေကြည့်သော်လည်း
အစအနမျှ မတွေ့ပါ။ မျက်စိ လေးလုံးနှင့် သေချာ
ရှာဖွေသော်လည်း လုံးဝ မတွေ့ပါ။ အလွန် လျင်သည့်
အကောင်ပင်။

မည်သို့သော ကံကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို
မတွေးတောတတ်ပါ။ သည်မြွေနှင့် ဇာတ်လမ်းဆုံးချင်
ပါပြီ။ နောက်ထပ်လည်း မပေါ်လာပါနှင့်ဟု ဆုတောင်း
မိပါသည်။

‘ဒိုင်း’
သေန
ဆတ်
နှင့်အတူ
ကိုခါပြီး မ
ဒီလို အ
ဒီတောမှာ
သည်။ သ
ဆတ်ဖား
နေမိသည်
ယူလာသ
မတွေ့! စာ
ဆတ်ထဲ
ကလည်း
သွားလာ
ပြီး အမနှင့်
ဆတ်မတွေ
F.28A. Se

မျက်စိအောက်

တင်ပြနေသော

ချိုပျောက်သွားတဲ့

ဆတ်ဖားကြီး

‘ဒိုင်း’

သေနတ်သံက တိခန့်ဖြတ်သွားသည်။

ဆတ်ဖားကြီး၏ ပစ်မှတ်ကို ထိသွားပြီး သေနတ်သံနှင့်အတူ ဆတ်ဖားကြီးကိုယ်က တွန့်ခနဲဖြစ်ကာ ခေါင်းကိုခါပြီး မျက်နှာမူရာ တောဘက် ထွက်ပြေးသွားသည်။

ဒီလို အစာကို ငြိမ်စားလေ့ရှိသည့် ဆတ်ဖားကြီးကို ဒီတောမှာ တွေ့နေတာကြာပြီ။ ချိုကလည်း တအားလှသည်။ သစ်ရွက်ခြောက်အရောင်၊ ရွှေအိုရောင်ဆင်ဆင်၊ ဆတ်ဖားကြီး၏ ဒီချိုကို မြင်ကတည်းက သဘောကျနေမိသည်။ ဒီတောဘက် ထွက်လာတိုင်း သေနတ်ကို ယူလာသည်။ သေနတ်ပါသည့်နေ့တိုင်း ဆတ်ဖားကြီးကို မတွေ့၊ စားကျက်ရွှေ့နေသည့် နေ့နှင့်သာ ကြုံခဲ့ရသည်။

ဆတ်ဖားကြီးတွေ၏ အလေ့အထနှင့် သဘာဝကလည်း တစ်မျိုး၊ အုပ်နှင့်သင်းနှင့် တောတွင်းမှာ သွားလာနေထိုင်လေ့ မရှိ၊ တစ်ကောင်တည်း နေလေ့ရှိပြီး အမနှင့် မိတ်လိုက်ချိန် ခဏသာ အတူနေကြသည်။ ဆတ်မတွေကတော့ ကလေး နို့မခွဲမချင်း သားနှင့်

အတူနေ အတူသွား အတူစားကာ ထိန်းကျောင်းနေလေ့ရှိသည်။

ဆတ်တွေကို နီးနီးကပ်ကပ် တွေ့ဖူးမြင်ဖူး လေ့လာဖူးသည်မှာ ကလေးမြို့နယ်၊ နတ်ကြီးကျန်းရွာအနီး ဘုန်းကြီးဝိုင်းကြီးထဲက ချောင်းညီအစ်ကို စခန်းရောက်မှ ဖြစ်သည်။

စာရေးသူရောက်စ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ယူကလပ်စိုက်ခင်းအတွက် တောင်ယာခုတ်လှဲနေစဉ် ဆတ်မလေးတစ်ကောင် ဖမ်းမိသည်။ သားရိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေ၏ သဘာဝအတိုင်း အစတော့ လူတွေနှင့် အတော်စိမ်းသည်။ အစာမစားဘဲ ပေါက်နေသည်။ အရွယ်ကလည်း နို့ခွဲစဖြစ်သည်။

သေသွားမှာစိုးလို့ သူတို့စားနေကျအစာ သစ်ခွက် သစ်ညွန့်မျိုးတွေရှာပြီး သူ့အနားမှာ မသိမသာ ချပေး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၁၇

ထားရသည်။ ရက်တွေ အတော်လေးကြာမှ အစာစ
စားသည်။

အစာစားပုံကလည်း အရာရာကို လေ့လာစူးစမ်းပြီး
စိတ်ချရမှ အလစ် ထထစားသည်။ ဒီလို မကြာခဏ
ထထပြီး စားခွင့်ရလာတော့ လူတွေကို မြင်ရုံနှင့်
မတုန်လှုပ်တော့၊ တဖြည်းဖြည်း ယဉ်ပါးလာသည်။

ကြာတော့ သူ့ကို ဂရုစိုက်သည့် တောခေါင်းကြီး
ကိုဘရီနှင့် ကိုတင်ဦးနောက် တကောက်ကောက် လိုက်
နေတော့သည်။ ဒီနှစ်ယောက်ကို အပျောက်မခံတော့။

ဆတ်မလေးကလည်း လူတွေကိုခင်၊ လူတွေ
ကလည်း ဆတ်မလေးကို ခင်ကာ သံယောဇဉ်တွေ
ဖြစ်နေကြပြီ။ ကလေးဝ ကလေးမြို့သွား ခရီးသည်များ
ကလည်း ဆတ်မလေး၏ တောသဘာဝအလှကို ကြည့်
မဝ ဖြစ်နေကြသည်။

မော်လိုက်နယ်က မော်ကူးကြီးဝိုင်း၊ ဓားသွေးကျောက်
ကြီးဝိုင်းနှင့် အလော်ကြီးဝိုင်းတွေဟာ လူသူမနီးသည့်
တောကြီးမျက်မည်းတွေပါ။ ဒီတောတွေထဲမှာ ဆင်တွေ
ကိုလည်း အုပ်လိုက် တွေ့ခဲ့ရသည်။ ပြောင်တွေကိုလည်း
တွေ့သည်။

ဆတ်တွေ၏ ခြေရာက ရွာမှ နွားခြံအဝင် နွားခြေရာ
တွေထင်နေသလို အထပ်ထပ် မြင်နေရပေမယ့် ဆတ်
တွေကိုတော့ ဘုန်းကြီးဝိုင်းထဲက ချောင်းညီအစ်ကို
တောမှာလို မတွေ့မြင်ခဲ့ရ။ ဒီတောရောက်မှ ဆတ်တွေ
၏ သဘာဝကို လေ့လာခွင့်ရလို့ သဘောကျနေမိသည်။

သစ်ပင်၊ ဝါးပင်ပေါသည့် တောချင်းတူပေမယ့်
လုပ်ငန်းသဘောချင်းကတော့ မတူ။ မော်လိုက်နယ်က
တောခေါင်ခေါင်၊ တောင်အထပ်ထပ် လှည့်ပတ်သွားခဲ့
ရသည့် လုပ်ငန်းက သင်းသတ်လုပ်ငန်း၊ သင်းသတ်ဖို့
ကျွန်းပင်ရှာသည့်အခါ တောတိုးသံ၊ တစ်ယောက်နှင့်
တစ်ယောက် ခေါ်ထူးသည့် “ဝူး”ဟစ်သံ၊ ချွတ်ချွတ်သံ
တွေက ညံ့နေတော့ သွားလေရာ လမ်းတစ်လျှောက်
တောခြောက်သလို ဖြစ်နေပုံရသည်။

မုဆိုးသွား မသွားတော့ သားကောင်တွေကို တွေ့ဖို့
မလွယ်၊ သားကောင်တွေ၏ သဘာဝကလည်း ညမှာ
အစာရှာလေ့ရှိပြီး နေ့ နေပူချိန် ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရိပ်

ကောင်းမှာ ပုန်းအောင်းနေတတ်သည်။ ဒါကြောင့်
တွေ့ရခဲတာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ခု ကလေးနယ်မှာ လုပ်နေရသည့်လုပ်ငန်းက စိုက်
ခင်းလုပ်ငန်း၊ သစ်ချောက်ကျောက်မီးသွေးမိုင်းအတွက်
ဒေါင်တိုင်ရဖို့ သစ်ပင်တွေ စိုက်ရမည်။ သစ်ပင်တွေစိုက်ဖို့
တောရိုင်းမြေမှာ နေရာရှာပြီး တောင်ယာခုတ်ရသည်။
တောင်ယာခုတ်၊ ယာလုပ်ဖို့ လုပ်သားတွေ ရှာရသည်။
စိုက်ခင်းလုပ်သား ရွာတည်ရသည်။ ယာဝေ ရသည်။

လုပ်သားတွေက မိမိတို့ရသည့် ယာဝေစုကို မိသားစု
လိုက် ခုတ်ကြရသည်။ ခုတ်ပြီး ယာကို နေလှန်းရသည်။
ပြီးမှ ကျွမ်းအောင် မီးရှို့ရသည်။ အကုန်မလောင်သည့်
တုံးတွေကို ထင်းခွေသလို လိုက်ခွေပြီး စုပုံကာ တစ်စ
မကျန် ကျွန်းခွေ မီးရှို့ကြရပြန်သည်။

တောင်ယာမီးနာမှာ စိုက်ခင်းက ကောင်းသည်။ မီးနာဖို့
ဆိုလျှင် တောင်ယာခုတ်ပြီးသည်နှင့် စောစောစီးစီး
တောမီးမဝင်အောင် မီးတားလမ်းတွေ လုပ်ကာ နေလှန်း
ထားရသည်။ အချိန်မကျမီ တောမီးဝင်လျှင် ပျက်ပြီ။

တောမီးကလည်း ဖေဖော်ဝါရီလလောက်က စလောင်
တတ်သည်။ စိုက်ခင်းတွေရှိရာ တောထူထူမှာ မီးခိုး
တလူလူ မြင်လျှင် တောခေါင်းတောအုပ်တွေ အလျင်
သွားဖို့ ပြင်ကြပြီ။

မီးစောင့်ထားရုံမျှနှင့် စိတ်မချကြ၊ ကိုယ်တိုင် လှုပ်ရှား
ကြရသည်။ တောမီးဆိုတာ စိုက်ခင်း ဝန်ထမ်းတွေ၏
ရန်သူ။ မီးခိုးတလူလူကို သတိမူနေကြရသည်။

ဝန်ထမ်းတွေတွင် မဟုတ်၊ တာဝန်ခံ စာရေးသူ၊
သတိထားပြီး မီးတားလမ်းတွေဆီ နေ့တိုင်း သွားရသည်။

သွား
လည်
နှင့်
ဒီ
ဆတ်
က
အော
သည်
စာ
စာ
နှစ်ပ
သေ
လက်
ကိုယ်
ထွက်
ဆတ်
လျှောက်
တစ်ချ
ချုံကလ
လျှိုအလ
စာ
ကာ အ
သေနတ်
တောမှာ
မောလျှင်
မော်လို
က တော
တာ တွေ
ဘေးမှာက
အုပ်စုဖွဲ့လ
နောက်
ရေတိုက်
ခွေးတစ်သ
ရေထုံး(အို
လေးနှင့်တ

သွားသည့်နေ့တိုင်း ဆတ်ဖားကြီးကို မတွေ့၊ တွေ့တော့လည်း သေနတ်ကမပါ၊ သေနတ်ပါတော့လည်း မတွေ့နှင့် နေ့လ၊ နှစ်ပါ ကြာခဲ့ချေပြီ။

ဒီနေ့တော့ မီးတားလမ်းနှင့် တောတန်းကြားမှာ ဆတ်ဖားကြီးကို ဝိုင်းခံနေ တွေ့လိုက်ရသည်။ ဆတ်ဖားကြီးက မျှင်ဝါးရုံတောနှင့် ရောပေါက်နေသည့် နှောပင်ကြီးအောက်မှာ နှောရွက်ခြောက်တွေကို ကောက်စားနေသည်။

စာရေးသူနှင့် ကိုက်သုံးဆယ်မျှသာ ကွာသည်။ စာရေးသူရောက်သည့် နေရာက ထောက်ကြံ့ပင်ကြီးနှစ်ပင်ယှဉ်ပေါက်နေလို့ ဆတ်က မမြင်...

သေနတ်ကို ပခုံးမှာထောက်ကာ ဆတ်ဖားကြီး၏ လက်နှောက်ကို သေချာ ချိန်ပစ်လိုက်သည်။ ဆတ်က ကိုယ်ကိုတွန့်ကာ ခေါင်းကိုခါပြီး မျက်နှာမူရာ တောဘက်ထွက်ပြေးသွားသည်။

ဆတ်ပြေးရာနောက် ခြေရာကောက်ပြီး တောက်လျှောက်လိုက်ခဲ့သည်။ ပြေးရာလမ်းဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက် သွေးစက်တွေက ဆက်လို့၊ နေကလည်းပူ၊ ချုံကလည်းထူလို့ တောင်ကမူလေးတွေကို ရှောင်ကာ လျှိုအတိုင်း ဒုန်းစိုင်းပြေးနေသည်။

စာရေးသူလည်း နောက်က တကောက်ကောက်လိုက်ကာ အပျောက်မခံတော့၊ မျက်စိကိုဖွင့်၊ နားကိုစွင့်ပြီး သေနတ်ကို အသင့်ပြင်ထားသည်။ နွေရာသီ ရွက်ကြွေတောမှာ ဆတ်ဖားကြီး မောနေလောက်ပြီ။ ဆတ်တွေ မောလျှင် ရေအိုင်ရှိရာ ပြေးပြီး ရေအေးစိမ်လေ့ရှိသည်။ မော်လိုက်နယ်-မော်ကူးကြီးဝိုင်းထဲမှာ သင်းသတ်စဉ်က တောခွေးတစ်သိုက် ဆတ်သားအမိကို အမဲလိုက်တာ တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။ ဆတ်မကြီးက ဆတ်သားလေးကို ဘေးမှာကပ်ကာ အပါ ခေါ်ပြေးသည်။ ခွေးတွေကလည်း အုပ်စုဖွဲ့လိုက်သည်။

နောက်တော့ ရှေ့ကပန်းပြီး လိုက်သည့် ခွေးကလိုက်၊ ရေတိုက်ဖို့ တစ်ကိုယ်လုံး ရေစိမ်ပြီး အချိန်မီလိုက်သည့် ခွေးတစ်သိုက်နှင့် မောဟိုက်နေသည့် ဆတ်မကြီးက ရေထုံး(အိုင်)ကြီးကြီးရှိရာ ချောင်းမကြီးထဲ သားငယ်လေးနှင့်တွဲကာ ပြေးမြို့ ပြင်ပါတော့သည်။

စာရေးသူကလည်း ရေထုံးကြီးဆီ ဖြတ်ပြေးပြီး ရေထုံးဘေးမှ ကျောက်တုံးကြီးကြား ပြားနေအောင် ဝပ်ကာ ပုန်းနေလိုက်သည်။ တောခွေးအိုင်သံ၊ တောထိုးသံနှင့် အတူ ချုံထူထူကြားက ဘွားခနဲ ဒုန်းစိုင်းလာသည့် ဆတ်သားအမိ စာရေးသူရှိရာ ရေထုံးကြီးထဲ အသေအလဲ ပြေးဆင်းလာသည်။

ခွေးတွေကလည်း ကပ်ပါလာသည်။ ဆတ်သားအမိရှိရာ ရေနက်ထဲ မဆင်းရဲကြ၊ ဘေးက ကျောက်တုံးကြီးတွေဆီမှာ မာန်ဖီနေကြသည်။

ဆတ်သားအမိကလည်း ကုန်းပေါ်မတက်၊ ရေကလည်း နက်ဆိုတော့ ကိုက်ဖို့၊ ခဲဖို့၊ ဆွဲဖို့ ခက်နေပြီ။ တောခွေးတစ်သိုက်လုံး စုရုံးကာ ကျောက်တုံးကြီးတွေပေါ်မှာ ဟိုခုန်ဒီကူးနှင့် ပြူးနေသည့် အစွယ်ကြီးတွေပေါ်လာအောင် မာန်ဖီကာ ခြောက်လှန့်နေကြပြီ။

ကြာတော့ ဆတ်သားမိတွဲကို အမဲဖျက်ဖို့ မာန်သွင်းနေသည့် တောခွေးတွဲကို ခံပြင်းလာမိသည်။ အနားက ခွေးညိုကြီးကို ကျောက်ခဲကောက်ကာ ထပြီး ပေါက်လိုက်ချိန်၊ ကျောက်တုံးကြီးကြားက ဘွားခနဲ ထွက်လာသည့် လူကို ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရသည့် ဆတ်မဟာ အလန့်ကြီးလန့်ပြီး ကလေးကိုပင် မေ့ကာ တောခွေးတွေရှိရာဘက် ထွက်ပြေးသွားပါလေတော့သည်။

အဲဒီတုန်းက တောခိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေ၏ ဂေဟဗေဒသဘာဝကို မေ့ကာ ကရုဏာဒေါသနှင့် လူကိုလန့်ပြီး ကလေးကိုထားကာ ပြေးသွားသည့် ဆတ်မကို “အမိုက်မ” လို့ အော်ဟစ်ခဲ့သည့် ကိုယ်ခွဲအဖြစ်ကို

ယခု ဆတ်ဖားကြီးနောက်လိုက်ရင်း သတိရကာ ပြုံးမိပါသေးသည်။

“ဆတ်တွေက အလွန် အပြေပြန်တယ်၊ အားကလဲ သန်တယ်။ နှာတံဦးခေါင်းနဲ့ ချိုစောင်းမှာ ချိုပေါက်ပုံကလဲ တစ်ပြောင်းတည်း အတက်အဆက်ကလဲ ပြောင်းဆိုတော့ ချိုကြောင့် နွယ်ပြီဟု သတိထားစရာ မလိုတော့ဘူး။

ပြေးတဲ့အခါ ဦးခေါင်းမော့ပြေးရုံနဲ့ ချိနှစ်ချောင်းလုံး ယခံဘေးရောက်ကာ ပျောက်သွားတယ်။ လမ်းမှာ ချုံငုံထူ သစ်ခက်သစ်ကိုင်းများများ အဟန့်အတားတွေ ဝါတွေ ဘယ်လောက်ရှုပ်ရှုပ်နောက်မဆုတ်ဘူး။

လည်ပင်းနဲ့ အတင်တိုးပြေးတယ် အမြဲ တိုးပြေးပါများတော့ လည်ပျော့ ကွာလာတာ ဖြစ်လာတယ်။ ဆတ်တိုင်းနဲ့ လည်ပင်းမှာ အဒီအနာရှိတယ်။

အနာက ရင်းလဲ မရင်းဘူး။ ဘာမှလဲ မဖြစ်ဘူး။ အမြဲ ဖျတ်လတ်ပြီး အားရှိနေတယ်။ **ဒါကြောင့် ဆတ်ချီနကို “သက်ရှည်အားတိုးဆေးအဖြစ်သုံးဖို့ ဈေးကြီး ပေးဝယ်နေကြတာ”**လို့ မော်လိုက်နယ်က တပ်ကုန်းရွာမှ မဆိုးဆရာ ဘိုးပုဇွန်စကားကို ဒဏ်ရာနှင့် ပြေးနေသည့် ဆတ်ဖားကြီးနောက်လိုက်ရင်း ကြားမိလာပြန်သည်။

ဆတ်မောလာသည့်အချိန် ရေစိမ့်တတ်တာ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်လို့ ခြေရာအဆက်နှင့် သွေးစက်နောက်လိုက်ရင်းက ချောင်းများက ရေများရာဆီ ဖြတ်လိုက်မိပြန်သည်။ ချောင်းတစ်လျှောက် ကောက်ကောက်စင်းစင်း ဖြည်းဖြည်းချင်းရှာပေမယ့် မတွေ့...

ကြာတော့ ဒဏ်ရာကြောင့် ရေမစိမ့်တာလားလို့ စဉ်းစားမိတာနှင့် နောက်ကြောင်းပြန်ကာ သွေးစက်တွေ ရာမှ ဆက်ရှာခဲ့သည်။ သိပ် ကြာကြာမရှာရ။

ဝါးရုံတောအကွယ်က နှောပင်ကြီးမှာ မိုလို့ သွေးစီးကြောင်းက ကောင်းကောင်းကြီး တွေ့နေရပေမယ့် ခေါင်းမှာတော့ ချိနှစ်ချောင်းက မရှိ၊ ပြူးပြူးကြီးကြည့်နေသည့် ဆတ်ဖားကြီးကို ပြန်ကြည့်မိတော့ တုန်လှုပ်လာသည်။

ခေါင်းကလည်း ကြီး၊ ကြက်သီးတွေလည်းထ ဆိုတော့ လက်က သေနတ်ကို ကျည်ထိုးကာ ရွေ့တိုးပြီး ထပ်ပစ်လိုက်မိသည်။

၂၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သေနတ်သံက “ဒိုင်း” ခနဲ ဟိန်းသွားသည်။ ဆတ်ကြီးကလည်း ဗိုင်းခနဲ လဲသွားပြီ။ ဆတ်က လဲသွားပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး၊ မျက်စိအောက် ချိုပျောက်သွားတာ ရိုးမှ ရိုးရဲ့လား။ တောမှောက်လို့ တောခြောက်တာလား။ စဉ်းစားရင်း...စဉ်းစားရင်း စခန်းနားအရောက် တောက်လျှောက်ပြေးလာခဲ့မိသည်။

စခန်းရောက်တော့ နယ်စီးတောအုပ်ဆရာကြီး ဦးအေးမောင်ရောက်နေသည်။ ဆရာကြီးက ကလေးမြို့နယ် နယ်စီးတောအုပ်ကြီး မီးတားလမ်းလုပ်ငန်း လာစစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အနားတွင် တောခေါင်း ကိုဘရီနှင့် ကိုတင်စိုးလည်း ရှိသည်။ ကိုဘရီက စာရေးသူလက်မှ သေနတ်ကို ဆီးယူကာ...

‘တောအုပ်... နှစ်ချက်ကြီးတောင် ဘာကောင်လဲ’
‘အင်း...ဆတ်ဖားကြီး’

တောခေါင်း ကိုတင်ဦး ခပ်ပေးသည့် ရေသောက်ပြီးမှ အဖြစ်အပျက်ကို ဆက်ပြောနိုင်ခဲ့တော့သည်။ ဆရာကြီး ဦးအေးမောင်က သစ်တောဝန် ဦးမော်ဒင်လည်း ဒီလိုကြုံခဲ့ဖူးကြောင်း၊ သားငှက်ဥပဒေထဲက အမဲပစ်ခွင့်လိုင်စင်ထဲမှာ ဆတ်တွေ သားပေါက်တဲ့အချိန် “**ဇွန်(၁၅)ရက်မှ ဝက်တင်ဘာ(၃၀)ရက်**” ဆတ်မတွေကို မပစ်ရ၊ ချိုရင့်နေတဲ့ ဆတ်ထီးကြီးတွေကိုလဲ နွေအခါ မီးတားရာသီမှာ မပစ်ရလို့ တားမြစ်ထားတယ်။ သစ်တောဝန် ပစ်တော့ အပြစ်မရှိဘူးလားလို့ ပြောပြီး ပြုတ်ကျတဲ့ ချိနှစ်ချောင်းပြကာ အမှုဖွင့်ခိုင်းခဲ့ဖူးကြောင်း...

ဆတ်တွေ ချိုရင့်ချိန် ဒဏ်ရာရလျှင် ချက်ချင်း ချိုကျတတ်ကြောင်း၊ အမှန်က သုံးနှစ်တစ်ကြိမ် နွေရာသီမှာ ချိုချလေ့ရှိပြီး မိုးမှာ ချိန် ပြန်ပေါက်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ဘယ်လိုပဲ ရှင်းပြရှင်းပြ စာရေးသူကတော့ မျက်စိအောက် ချိုပျောက်သွားတဲ့အဖြစ်ဟာ တောမှောက်လို့၊ တောခြောက်လို့ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ အသည်းစွဲနေဆဲပါ။

တင်ဘုန်းဝင်း

ကြီး
မယ်
သွား
တာ
ရာ
ကြီး
လေး
ငန်း
စိုး
ကို
လဲ
ပြီး
ဆရာ
လည်း
မပစ်
အချိန်
မတွေ
ကိုလဲ
မိထား
လာလို့
မင်း
ချင်း
နှစ် နေ့
ကြောင့်
မျက်
မှောက်
ညည်းစွဲနေ

လူပြည် လူလောက လူဘဝ
ရောက်လာကြသော်လည်း မိမိ ပြု
သည့် အကုသိုလ် အဟုန်ကြောင့်
သေဆုံးသည့်အခါ မကျွတ်မလွတ်
ဘဲ နေကြရသည့် နာမ်လောကသား
တွေ အများကြီး ရှိကြလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်က (၃၁)ဘုံမှာ
အပါယ်လေးဘုံ အမှန်ရှိ၏ဟု
ဟောကြားတော်မူခဲ့၏။ ငရဲ၊
တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကယ်ရယ်
ဟူ၍ အပါယ်လေးဘုံ ရှိသည့်
အနက် တိရစ္ဆာန်ဘုံသည် လူနှင့်
အနီးစပ်ဆုံးမှာ ရှိသည့်အတွက်
ကျန် ဘုံသုံးဘုံသည် ထင်ရှား မမြင်
နိုင်သော်ငြား အမှန်ရှိသည်ဟု
အထောက်အထား ပြုလေသည်။

ငရဲဘုံမှာ အခြား ပြိတ္တာ၊
အသူရကယ်ဘုံသည် နာမ်လောက
သားများ ဖြစ်ကြလေသည်။ ထို
ဘုံသားတို့သည် လူ့ဘုံရွာနှင့် အနီး
ကပ်ဆုံးမှာ ရှိလေသောကြောင့် လူ
တို့ကို ပြုစားခြင်း၊ ခြောက်လှန့်ခြင်း
ရှိကြ၏။

ထိုသို့ ပြုမူခြင်းကို အနံ့ဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ အသံဖြင့် လည်းကောင်း
ပြုမူတတ်ပေသည်။ မျက်မှောက်
ကာလတွင်ပင် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ
ကြုံတွေ့သမျှ ရေးသား ဖော်ပြကြ
ခြင်းမျိုး တွေ့ရှိနေပါသည်။

ယခုဖြစ်ရပ်သည် အမှန်တကယ်
ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည် ကိုဟန်ရွှေ၏
ကိုယ်တွေ့ကြုံမှု ငယ်ဘဝဖြစ်စဉ်
လေးကို အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လာ
လို့ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

ဦးစု ဇော်နီချို
(ကလေးဝ)

သင်္ချိုင်းပာဠေ

ခြောက်လှန့်လေ

ကိုဟန်ရွှေကတော့ ပခုက္ကူမြို့
နယ်ထဲက နန္ဒင်းကိုင်းရွာဇာတိ ဖြစ်
ပါတယ်။ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါ ရွာမှာ
နေထိုင် ပညာသင်ကြားနေရင်းနဲ့
လေးတန်းအောင်လို့ ကျောင်းဆက်
တက်ဖို့ မိဘတွေ စီစဉ်သလို မုံရွာ
မြို့က ဖခင်ကြီးရဲ့ အသိမိတ်ဆွေ

ကြီးရဲ့ ပွဲရုံတွင် အလုပ်ကူ လုပ်ကိုင်
ရင်း ကျောင်းနေဖို့ ဖြစ်လာခဲ့ပေ
တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကိုဟန်ရွှေမှာ မိဘတွေနဲ့
မခွဲလို မခွာရက်နဲ့ မျက်ရည်စုတ်
လက် ခွဲထွက်ရလေတယ်။

‘ငိုသားရယ်... သားဘဝရှေ့ရေ

အတွက်ပါကွယ်။ ယောက်ျားပဲ ကြိုးစား
စမ်းပါ။ မိဘလက်ထက်နဲ့ ရှင်သန်နေရင်
ငိုသားဘဝ ဒုးရင်ပဲရှိပြာ။ အမေလဲ သား
ကို ချစ်တာ ယွဲ့နိုင်တာ ဆားထားလို့
ငိုသားဘဝ ကောင်းစားရေးပို့စိစပ်ရတာ
ပါကွယ်။ ငိုသားကို ယွဲ့နိုင်ဆုံးသူက
အမေပါကွယ်ရယ်’

လို့ ဖျောင်းဖျားနားချသူ အမေ့ရဲ့
ကရုဏာစကားနဲ့ မျက်ရည်ကြားမှာ
အားတင်း မျက်စိဖွတ်မှိတ်ကာ
ကိုဟန်ရွှေ ရွာက ခွာလို့ မုံရွာမြေမှာ
ခြေချ ရပ်နားနေခဲ့ရပါပြီ။

ဒီလိုနဲ့ နေလာလိုက်တာ နှစ်ပတ်
လည်ဆိုတာလဲ မကြာလိုက်သလို
ပါဘဲ။ ကျောင်းစာ တစ်ဖက်၊ ညပိုင်း
ပွဲရုံအလုပ် ကူညီလုပ်ကိုင်ရင်းနဲ့ ရွာ
သတိရခြင်း တစ်ဖက်၊ ကျောင်းစာ
တစ်ဖက်၊ ပွဲရုံအလုပ်တစ်ဖက်
ဆိုတာလို ရက်မှ လပြောင်းလို့
ကျောင်းစိတ်ငြိမ့် မိဘရပ်ထံ ပြန်ဖို့
ဖြစ်လာတယ်။

ကိုဟန်ရွှေ ပျော်လိုက်တာ လွန်ပါ
ရော။ ရွာမှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့
ငှက်ပစ် ဆော့ကစား သွားလာလိုက်
မယ်လို့ ကလေးပီပီ ကလေးတွေနဲ့
ပျော်လိုက်ရင်း ရွာပြန်မော်တော်ပေါ်
မှာ လိုက်ပါသွားနေတဲ့ မော်တော်
က တစ်ချက်တစ်ချက် ရပ်နေ

သလားတောင် ထင်မိပါရဲ့။

ဖြစ်ချင်တော့ ကိုဟန်ရွှေစီးတဲ့
မော်တော်က ရွာအဝင် မြစ်ဆုံဝမှာ
သောင်တင်နေလေရော။ ဒီတစ်ခါမှ
ခက်ရချည်။ မော်တော်ဆိပ် ရွှေ
တစ်ချောင်းရွာကနေ နန္ဒင်းကိုင်း
ရွာရောက်ဖို့ (၁)မိုင်လောက် ခရီး
လျှောက်ရဦးမယ်။

ရွှေတစ်ချောင်းနဲ့ နန္ဒင်းကိုင်း
နှစ်ရွာကြားမှာ သင်္ချိုင်းက ခံနေ
တယ်။ ညဝင်မိုးချုပ်ဆို ဘယ်လို
ဖြတ်ရပါလို့ ကလေးငယ်မို့ အတွေး
ကြွယ်နေရလေပြီ။

ဒီလိုနဲ့ သောင်တင်နေတဲ့
မော်တော်ကို မြန်မြန်ကျဖို့ ဆု
တောင်းရင်း မော်တော်က သောင်
ပေါ်က လျှောက်သွားလို့ ဝမ်းသာ
လိုက်တာ လွန်ပါရော။ မော်တော်
က ဆက်စုန်လို့ ဆိပ်ကမ်းရောက်
တော့ အခါတိုင်း ဆိုက်ချိန်ထက်
(၂)နာရီလောက် နောက်ကျရောက်
လေတယ်။

မော်တော် ဆိုက်ဆိုက်ချင်း ပါလာ
တဲ့ အဝတ်ထည့် လွယ်အိတ်ကို
သေချာလွယ်လို့ ကိုဟန်ရွှေ
မော်တော်ဦးက ခုန်ချပြီး ရွှေ
တစ်ချောင်းရွာထဲ ပြေးတက်လာ

တော့ ညနေ(၆)နာရီ ရှိနေပြီ။

ဒါနဲ့ ရွာလယ်က အမေ့မောင်
ဝမ်းကွဲ ဘလေးတိုးအောင်ဆီ ဝင်ပြီး
သွားတော့ ဘလေးတိုးအောင်က
အိမ်ရှေ့ ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ ရေနွေး
ကြမ်း သောက်နေလေရဲ့။

“ဘလေး...ဘလေး” လို့ ပါးစပ်
က အသံပေး လူကလဲ ပြေးဝင်သွား
တော့ ထိုင်နေတဲ့ ဘလေးတိုး
အောင်က...

‘ဟဲ့...ငါ့တူကြီး ဟန်ရွှေပါလား။
မင်း ရွာပြန်လာတာလား။ ဟန်ကျ
တယ်ကွာ၊ ဘလေးတို့လဲ မင်းကို
သတိရနေကြတယ်။ မင်း ညစာ
စားပြီး မနက်မိုးလင်းမှ အစ်မတို့ဆီ
ကူးတော့ကွာ’

‘ဟာ... ဘလေးကလဲ ခုပဲသွား
မယ်ဗျာ၊ ညအိပ်တော့ဘူး’

‘ဟေ... မင်းကလဲ လောရန်
ကောကွာ’

‘မလောနဲ့ဗျာ...အမေ့ကို လွမ်း
လှပြီဗျ’

‘အေး...အေး ဒီလိုဆိုတော့လဲ
ဘလေး လိုက်ပို့ပေးမယ်။ ထမင်း
စားဦး’

‘မစားတော့ဘူး၊ အိမ်ကျမှ စား
တော့မယ် ဘလေး လိုက်ပို့ပေးမယ်
ဆို သွားရအောင် အချိန်နှောင်းသွား
မယ်ဗျ’

လို့ ကိုဟန်ရွှေက ဟန်ပြင်နေ
တော့ ဘလေးမှာ မနေသာတော့
ရွာထဲ အလည်သွားနေတဲ့ ဇနီးသည်
ကို အိမ်နားနီးချင်းတွေနဲ့ မှား
ဟိုဘက် ရွာသွားကြောင်း အိမ်နီး
ချင်းတွေ အသိပေးပြီး လူဝရီးနှစ်

ယောက် ထွက်လာလိုက်ကြတယ်။

ရွှေတစ်ချောင်းရွာဆိုတာ ရွာငယ်လေးဆိုတော့ တူဝရီးနစ်ယောက်ရောက်တတ်ရာ စကားပြောရင်းနဲ့ ရွာကို လွန်မြောက်လို့ အခင်းတွေ ကျော်ဖြတ်အပြီး သင်္ချိုင်းနားကို ရောက်လို့လာတော့ ဘလေးက...

‘မောင်ဟန်ရွှေ သွားရဲတယ်မို့ လား။ သွားတော့’ ဆိုတော့ ကိုဟန်ရွှေလဲ...

‘ရပါတယ်။ ကျွန်တော် သွားနေကျပါ’

ဆိုပြီး ဆက်လာလိုက်တယ်။ ဘလေးကို ကြောက်တာက တစ်ကြောင်း၊ ဆက်ပြီး လိုက်မပို့ ခိုင်းရဲလို့သာ တစ်ယောက်တည်း ဆက်လာလိုက်ရတာ စိတ်ထဲမှာ တော့ ခပ်လန့်လန့်ပါ။

ဒီလိုနဲ့ ရွာရောက်ချင်စရာနဲ့ ဆိုတော့ ကြောက်စိတ်ကိုဖျောက် ခဲ့ဆေးတင်ပြီး လက်ထဲက တုတ်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်၊ လွယ်အိတ်ကို စလွယ်သိုင်း သေချာလွယ်၊ အပေါ်လွယ်ကြိုးကိုထိုးပြီး နှစ်ရွာကြားက သုသာန်ဝကို စပြီး ဝင်ရောက်လာတယ်။

ညမောင်စက ပျိုးနေပြီ၊ အိပ်တန်းဝင် ငှက်ကလေးတွေတောင် အသံထွက် ငြိမ်ဆိတ်လို့နေတယ်။ အဆန်းရက်မို့ လရောင်လေးကလဲ တဝါး မသံမကွဲမှာ သင်္ချိုင်းအဝင်ဆမ်းရဲ့ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ မြေပုံမို့တွေက မကြည့်သော်လဲ ဘေးစောင်းမှာ ပုံရိပ်ပေါ်နေတယ်။ ကိုဟန်ရွှေလဲ ငယ်စဉ်ကစ ကျွဲ

ကျောင်း၊ နွားကျောင်း ကျင်လည်ဖူးပေမယ့် လူခြေတိတ်ချိန် တစ်ကိုယ်တည်းဆိုတော့ ကြောက်စိတ်တွေ ဝင်နေမိပြန်တယ်။

ကြောက်ကြောက်နဲ့ လွမ်းလာလိုက်တာ ရွာဘက်အဝင်နားက သင်္ချိုင်းဇရပ်ကြီးနားကို ရောက်လာခဲ့တယ်။ ဇရပ်ကြီးကလဲ မှောင်မှောင်မည်းမည်းမှာ သရဲတစ်ကောင် ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်နေသလို စိတ်ထဲ ထင်မိလို့ ကြောက်နေတုန်း သင်္ချိုင်းအနီးအနားက ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလိုက်တဲ့ ခွေးအူသံ ကြားရတော့ ကိုဟန်ရွှေ ခေါင်းနားပန်းကြီး ကြက်သီးတွေ ထသွားတယ်။

ဒါနဲ့ အမေသင်ပေးထားတဲ့ ဘုရားရှိခိုးနဲ့ ဂုဏ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ရင်း ဇရပ်ကိုအလွန်၊ ဇရပ်ကို အုပ်မိုးထားတဲ့ ကုက္ကိုပင်ကြီးက လွှမ်းမိုးထားတော့ ဇရပ်အလွန် ရွာအဝင်လမ်းဘက်မှာ မှောင်နေတော့တယ်။

အမှောင်ကို ကြောက်ကြောက်နဲ့ အမြန် ကျော်ဖြတ်လိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ လေမတိုက် ဘာမတိုက်နဲ့

ကုက္ကိုပင်ကြီးရဲ့ ကိုင်းကြီးက ဟုန်းခနဲ အသံကြီးနဲ့ ပိကျလာပါရော။ ကိုဟန်ရွှေလဲ မည်းမည်းကြီး အရိပ်ကျလာတာလဲ မြင်လိုက်ရော ဖနောင့်နဲ့ တင်ပါး တစ်သားတည်း ကျအောင် အော်ပြေးလိုက်မိတယ်။

ကိုဟန်ရွှေ အော်ပြေးလာတာလဲ မြင်ရော ရွာထဲအဝင် တွေ့တဲ့သူတွေက...

‘ဟန်ရွှေ...ဟန်ရွှေ ဘာဖြစ်လာတာလဲ’

လို့ မေးကြမြန်းကြနဲ့ ရှိပေမယ့် ကိုဟန်ရွှေ ဘာကိုမှ မသိ။ အိမ်အရောက်ပြေးပြီး အိမ်ဝိုင်းထဲ ဝင်လိုက်ရော အမေက ထွက်အလာသား ဟန်ရွှေ ပြေးလာတာလဲ မြင်ရော ဆီးပွေ့ထားလိုက်တယ်။

ကိုဟန်ရွှေလဲ ကြောက်စိတ်လန့်စိတ်တွေနဲ့ ပြေးဝင်လိုက်လို့ အမေ ခမျာ ဖင်ထိုင်ရက်ကိုကျရော။

ဒါနဲ့... အမေက “သား ဟန်ရွှေ ဟန်ရွှေ ဘာဖြစ်လာတာလဲ အမေ့ကို ပြောစမ်း” ဆိုတော့ ကိုဟန်ရွှေ ကြောက်စိတ်နဲ့အမော ရောနေတော့ တော်တော်နဲ့ ပြောမရ။

ဒါနဲ့ အမေက သားကို အိမ်ပေါ်ဆွဲတင်ပြီး ရေစင်တိုက် ပြုလုပ်ပေးပြီးမှ ကိုဟန်ရွှေ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ပြောပြတော့မှ အမေ့အတူ ရောက်လာကြတဲ့ ရွာကလူတွေ စုတ်တသပ်သပ် ဖြစ်ကြရတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ရွာက လူကြီးတွေနဲ့ အဖေတို့ ရောက်လာတယ်။ ဆီးပြီး အမေက ကိုဟန်ရွှေ ပြောသမျှ ဖောက်သည်ချပြီး... သားအတွက်

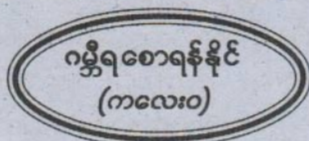
ရတက်မအေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ အဖေက ရွာက ဆေးသမားပြေးပင့်တယ်။ ဆေးသမား ရောက်လာပြီး ဆေးတွေ ထပ်တိုက်ပြီး ချည်ကြိုးနဲ့ လက်ဖွဲ့အဆောင် ဝတ်ပေးပြန်တယ်။

အမေကတော့ မောင်ဖြစ်သူကို အိမ်တိုင်ရာရောက် မပို့ပေးရကောင်းလား။ သင်္ချိုင်းဝတင် ပြန်လှည့်ရအောင် ကလေးလောက်မှ သတ္တိနည်းရသလားဆိုပြီး အပြစ်တင်နေတော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ အမေက ရွာကလူကြီးတွေ ခေါ်ပြီး နောက်နေ့မှာ ညက ကိုဟန်ရွှေ လန်လာခဲ့တဲ့ ဇရပ်နားက ကုက္ကိုပင်ကြီးဆီ သွားကြည့်ကြတော့ ကိုဟန်ရွှေ ပြောသလို ကိုင်းလဲမကျိုး ဒီအတိုင်း ပကတိရှိနေရဲ့။ ဒီအချိန်မှာ လူကြီးတွေက ကလေးငယ် တစ်ယောက်တည်း ညအချိန် ဖြတ်အလာမို့ အသံနဲ့ ခြောက်လှန့်ကြတာပဲ ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြရတယ်။

ကိုဟန်ရွှေပြောပုံအရ ကျီးကျလာတဲ့ သစ်ကိုင်းကြီးက လူကြီးပေါင်လုံးမက ကြီးတယ်ဆိုတာ သိရတော့ နာနာဘာဝဆိုတာ ဒီလိုပဲ အသံပေး ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်း ခြောက်လှန့်ခြင်းမျိုးတွေရှိကြောင်း ရေးသားလိုက်ပါတယ်။

သတ္တဝါအများ ချမ်းသာပွားစေဖို့။

၂၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝဲနင်းခူ

အတွက် ဆေးနည်းတစ်လက်

(၁-၇-၂၀၁၂)ခု နေ့က ပျော်ဘွယ်မြို့နယ်၊ ကျီနီသီးကုန်းကျေးရွာမှ ခင်မင်ရသော သမီးငယ်နှစ်ယောက် အရောင်းအဝယ် ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် စာရေးသူအိမ်သို့ ရောက်လာပါသည်။ စာရေးသူနှင့် စကားစမြည်ပြောရင်း သမီးငယ်တစ်ယောက်၏ ကိုယ်တိုင် ပျောက်ကင်းခဲ့သော ဝဲနင်းခူကုထုံးကိုပေး၍ စာရေးသူရေးမှတ်ပြီး ယခုလို တင်ပြလိုက်တာပါ။

‘ဒီနည်းက သမီးကိုယ်တိုင် ပျောက်ကင်းခဲ့တဲ့ ဆေးနည်းပဲ ဘာ’

ဟု ပြော၍ ပေးခဲ့ပါသည်။ သမီး ငယ်၏ အဆိုအရမူ ဤနည်းသည် အစိုးဖြစ်မှု(၃)ခါ၊ အခြောက်ဖြစ်မှု (၇)ခါပဲ လိမ်းရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ပြုလုပ်ပုံမှာ...

ထိကရုံးယင်လေးများကို ခြောက်သွေ့အောင် နေလှန်းပြီး ဆံခြည်မျှင်နှင့် ရော၍ ပြာချပါသည်။ သင့်တော်ရုံပေါ့။ အုန်းဆီ စားပွဲတင်ဇွန်း တစ်ဇွန်းဖြင့် ရောမွှေပြီးလျှင် အသုံးပြုနိုင်ပါပြီ။ ဝဲနင်းခူကို သွေးထွက်အောင် ကုတ်ခြစ်ပြီး လိမ်းပေးရန်ပါပဲ။

ဝေဒနာရှင်များ အသုံးပြုကြည့်ရန် စေတနာမွန်ဖြင့် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

[ဤစာစုဖြင့် ကျီနီသီးကုန်း ကျေးရွာမှ မချိုသန်းနှင့် သမီးငယ် မသက်ခိုင်ဦးတို့အား ကျေးဇူးတင် မှတ်တမ်းပြုပါသည်။]

သောကော ရောဂေါ ဝိနုဿတု

အောင်မြင်သန်း(တိုင်းရင်းဆေး)
ဝိတ္ထိလာ

ယခင်လမှ အဆက်

တတိယပိုင်း [နိဂုံးပိုင်း]

၁၈၆၁၆၀
(ဆိပ်ခွန်)

အခန်း [၄]

သိုက်ဆရာကလေး “ကိုည”
ကား အသက်အားဖြင့် (၂၅)နှစ်ခန့်
သာ ရှိသေးပြီး သူ၏ နာမည်
သတင်းမှာ ရော့တီမြစ်ရိုး
တစ်လျှောက်တွင် ဟိုးဟိုးကျော်ကြား
နေလေ၏။

အရွယ်ကောင်းဖြစ်သဖြင့် ရုပ်ပိုင်း
မှာလည်း မွန်မွန်ရည်ရည်ဖြစ်သော

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မင်း ၂၂၅

သိုက်နန်းငွေစောက်

၃

ကြောင့် လူချစ်လူခင်ပေါများသူ ဖြစ်နေလျက် သူ့လက်အောက်တွင် ဝင်ရောက်၍ တပည့်ခံကြသော လူရွယ်များနှင့် လူကြီးများပင် အတော်များများ ရှိနေလေ၏။

ကိုဩ နေထိုင်ရာ ဒေသကား မတ္တရာမြို့နှင့် မလှမ်းမကမ်း ရောဝတီ အရှေ့ဘက်ကမ်းရှိ ရွာတစ်ရွာပင် ဖြစ်လေ၏။

တစ်နေ့သော ညနေ နေဝင်ခါနီးတွင် ကိုဩသည် ရွာထဲရှိ အသိပိတ်ဆွေများအိမ်တွင် လည်ပတ်ပြီး ပြန်လာခဲ့ရာ မိမိအိမ်သို့ မရောက်မီ လမ်းခုလတ်တွင် မထင်မရှားသော ဆင်းရဲသား အဘိုးအိုတစ်ယောက်နှင့် တွေ့လေ၏။

ထိုအဘိုးအိုမှာ သျှောင်နှင့် ဖြစ်၍ သျှောင်မှာ သဖန်းသီး အကြီးခန့်သာ ရှိသော သျှောင်ပေစူးကလေးဖြစ်လေ၏။ ယင်းအဘိုးအိုက...

‘မောင်ရင်က သိုက်ဆရာ မောင်ဩလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘိုးဘိုး၊ ကျွန်တော် မောင်ဩပါပဲ’

‘မောင်ရင်ခ... ဘယ်လိုကား တူမလို့ ကြံနေသလဲ’

ဟု မေးရာ...

‘ကျွန်တော် အခုတလောတော့ ငွေတောင်ဖြုတ်လိုက်ကို တူမလို့ပါတဘိုးဘိုးနာ၊ ဒါပေမယ့် ထိုသိုက်ကို နှိမ်နှင်းနိုင်အောင် ဆေးစွမ်းကောင်း လိုနေသေးလို့’

ဟု ကိုဩက သူ၏ အခက်အခဲများကို ပြောပြလိုက်၏။

‘မောင်ရင် အခက်အခဲကို ပြေလည်ပြီလို့သာ မှတ်လိုက်ပါ’

၂၂၆ နတ္ထရာဇာတ်ခြေစာမဂ္ဂဇင်း

တော့’

ဟု အဘိုးအိုက ပြောပြီး သူ၏ လွယ်အိတ်ထဲမှ တစ်တောင်ခန့် ရှိသော ကြိမ်တိုတစ်ချောင်းကို ထုတ်ပေး၍...

‘ဒီကြိမ်ကိုသာ မောင်ရင်အသုံးပြုရင် ဒီသိုက်ကို မောင်ရင် လုံးဝ အောင်မြင်ရမယ်။ သိုက်တူးတဲ့အခါ သာ မဟုတ်ဘူး။’

ဘယ်နေရာမျိုးမဆို မိမိလည်သလို ဒီကြိမ်ကို သုံးနိုင်တယ်။ မောင်ရင် လိုရာသုံးပေတော့’

ဟု ပြောပြီးနောက် အဘိုးအိုမှာ ထွက်သွားလေရာ ကိုဩသည် အဘိုးအို သွားရာကို ငေးမျှော်၍ ကြည့်နေစဉ် အဘိုးအိုမှာ လမ်းလျှောက်နေဆဲတွင်ပင် မျက်စိအောက်မှ ပျောက်သွားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩလျက် သူ့အိမ်သို့ လျှောက်လာလေ၏။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ဆရာကိုဩသည် တပည့်များကို ခေါ်ယူစုရုံးစေလျက်...

‘ဆရာအကြံ အောင်ယိုးရာ လမ်းပွင့်လာပြီကွယ်၊ ဆရာမှာ ကုဏ္ဍဿ လိုတိုင်းတက ရတဲ့ ကြိမ်လုံးတော့ ပိုင်ခဲ့ပြီ’

‘ဆရာတော့ ကြံစည်ရင်း ရှိတဲ့အတိုင်း ငွေတောင်ကို သွားပြီး သိုက်နန်းကို အပိုင်စီးတော့မယ်၊ တပည့်တို့ သတ္တိမနည်းရင် လိုက်ခဲ့ကြပေတော့’

ဟု ပြောလေ၏။

နောင်ရေးကို ငဲ့ကွက်ရန်မရှိသော တပည့်တပန်းတို့မှာ...

‘ဆရာနဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ လိုက်ခဲ့ကြပါမယ်၊ ခံလဲ အတူ၊ စံလဲ အတူပေါ့ဆရာ’

ဟု ဝမ်းသာအားရ ဝန်ခံစကား ပြောကြလေ၏။

သားသမီး ဇနီးမယားနှင့် မိဘတို့အား ငဲ့ရန် သံယောဇဉ် ရှိသူတို့ကမူ သိုက်ကို လိုက်လိုလျက် မတော်တဆ မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း သေပျောက်ခဲ့ရင် ဟူသော အတွေးဖြင့် ရွာတွင် ချန်နေရစ်ကြ၏။

ဆရာဩသည် လှည်းသမားတို့ကို ခရီးထွက်မည့်ရက် နံနက်စောစောအချိန်တွင် အဆင်သင့်ဖြစ်စေရန် လှည်းခေါင်းဦးသာမြမှ တစ်ဆင့် အကြောင်းကြားထားလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် မိမိကိုယ်တိုင် ပြင်ဆင်စရာရှိသည်တို့ကို ပြင်ဆင်၍ နေလေ၏။

လှည်းခေါင်းသည်လည်း ခေါ်နေကျ လှည်းသမား (၁၂)ယောက်တို့အား လှည်းများကို ညဦးကပင် အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ကြစေ၏။

လှည်းများကို ပေါင်းမိုးများ တပ်ဆင်စေပြီး ဖျာ(ရိုင်)၊ လောင်းတောင်း၊ နွားစာ၊ လူစာ ပြည့်စုံစွာဖြင့် နွားစားခွက်၊ ထမင်းဟင်း၊ အိုးတောင်း၊ ရေဘူး၊ ဓားမ၊ အသုံးအဆောင်များ စုံလင်စွာ ယူဆောင်စေ၏။

နောက်နံနက် ဝေလီဝေလင်းမှာ ရွာက ထွက်၍ နေ့ခင်းတွင် နားနားနေနေ မြစ်ရိုးတစ်လျှောက် ရွာစဉ် များဖြတ်ကာ စဉ့်ကူးတွင် ညနေစာစားသောက် နွားကျွေး နေခိုကြပြီး နေမဝင်တဝင်မှာ ငွေတောင်သို့ အရောက်သွားကြရန် အစီအစဉ်များ

F.29B, September, 2018.

ခံစား
မိဘတို့
တို့က
မတော်
ပျောက်
သော
နစ်နာကြ
သမား
နံနက်
သင့်ဖြစ်
သမီး
တည်း
ဆင်ဆင်
နေလေ
ခေါ်နေ
ယောက်
ကပင်
၏။
မိုးများ
လောင်း
သံစွာ
ဟင်း
အသုံး
ဆောင်
သင်းမှာ
ဘေးနား
ရွာစဉ်
နေစာ
ကြပြီး
သင့်သို့
ဦးများ
2018.

ပြုလုပ်လေ၏။
ဆရာဦးသာမြ၏ တပည့်တပန်း
များသာ အတွင်းရေးကို သိကြ၍
လှည်းသမားများအား ကုန်ဝယ်သွား
မည်ဟု အသိပေးထားလေ၏။
သိုက်ဆရာ “ဆရာဩ” ခေါ်
လာသော လှည်းတို့သည် ညနေ
ဆည်းဆာ မြူခိုးများ ရှိနေချိန်တွင်
ငွေတောင်ထိပ်သို့ ဆင်ခြေလျှော
ခပ်ပြေပြေ တောင်စောင်းမှ တရွေ့
ရွေ့ တက်လာကြလေ၏။
လှည်းတစ်စီးတွင် ဆရာဩ
ကိုယ်တိုင်စီး၍ လိုက်ပါလာလျက်
အခြားသော တပည့်တို့ကလည်း
လှည်းများတွင် လူခွဲ၍ လိုက်ပါ
လာကြလေ၏။
တောင်ထိပ်မြေပြန့်သို့ ရောက်
လျှင် ဆရာဩသည် စေတီအိုကို
ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးမှ ညာဘက်
အင်္ကျီလက်ကို ပင့်တင်ကာ ယခင်
က အဘိုးအို ချီးမြှင့်လိုက်သော
ဆေးကြိမ်လုံးကို ကိုင်လျက်...
‘ငွေတောင်ဖြူရှင်မနဲ့ သူ့ရဲ့ လက်ပါးစေ
များ... ကျေးကျွန်ုပ်ပါ အပါအဝင်
ကျောက်မျက်ရတနာ မိန့်ရွှေငွေများ
အားလုံးပါ သူတို့နဲ့အတူ သိုက်နန်းမှ
တောင်ပေါ် ပြေပြည့်သို့ ရောက်လာစေ’
ဟု အာဏာသံပေး ဟစ်အော်
ပြီးနောက် ကြိမ်လုံးဖြင့် မြေကြီးကို
သုံးကြိမ်တိတိ ရိုက်လိုက်လေ၏။
ထိုတွင် မမြင်စဘူး အထူးအံ့သြ
ဖွယ်ရာ ကောင်းလောက်အောင်ပင်
ငွေတောင်ဖြူသခင်မနှင့် သူ၏
ကျေးကျွန်များ အားလုံးပါ နောက်
ပြန်ကြိုးတုပ်လျက်သားနှင့် အတူ

သိုက်နန်းတွင်းမှ ရတနာရွှေငွေများ
အားလုံး တောင်ထိပ်မြေပြင်ပေါ်သို့
စုပုံ ရောက်လာကြလေ၏။
ဆရာဩသည် သူ့တပည့်နှင့်
လှည်းသမားများကို ရတနာအားလုံး
လှည်းများပေါ် အပြည့်အမောက်
တင်ကြရန် ပြောလျက် သူကိုယ်တိုင်
ကမူ ငွေတောင်ဖြူသခင်မှတစ်ပါး
ကျန် ကျေးကျွန် အစေအပါး ဘီလူး
သရဲ သိုက်အစောင့်တို့ကို ကြိမ်လုံး
နှင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရိုက်နှက်
လေ၏။
နားမချမ်းသာဖွယ် အော်ဟစ်ငို
ကြွေးသံတို့သည် တောင်ယံအလုံး
ဟိန်း၍ ထွက်လာလေ၏။
ကြိုးနှင့် တုပ်ထားသဖြင့် မလှုပ်
မရှားနိုင်သော ငွေတောင်ဖြူသခင်မ
ကမူ...
‘ရှက်စက်ပါပေ့ မောင်ကြီးရယ်...
ရှက်စက်ပါပေ့’
ဟု တဖျစ်တောက်တောက်
ရေရွတ် မြည်တမ်းနေလေ၏။
ဆရာဩကမူ ထိုအသံကို မကြား
ချင်ပြု၍ နေလေ၏။

တပည့်လှည်းခေါင်းက...
‘ဆရာဩ ရတနာအားလုံး လှည်းများ
ပေါ် ရောက်ပါပြီ တောင်အောက်
ကို ဆင်းချိန်တန်ပါပြီ ဆင်များ၊
လယ်တောင် ထွက်လာပါပြီ’
ဟု ပြောလာမှ...
‘အေး... အေး...
မောင်းကြရုံပါပဲကွာ’
ဟု ပြောလျက် ငွေတောင်ဖြူ
သခင်မဘက်သို့လှည့်ကာ...
‘နင်တို့ ငါ့ခွယ်ပေးမချင်း ဒီအတိုင်း
နေရစ်ရမယ်၊ ငါ့ဌာနကို ရောက်မှ နင်တို့
ကို အနှောင်အဖွဲ့မှ ဖြေလွှတ်မယ်။
ကြားရဲ့လား’
ဟု ပြောပြီးလျှင် လှည်းများနှင့်
တောင်အောက်သို့ ခပ်ပြေပြေလမ်းမှ
ပင် တအိအိ ဆင်းသွားလေ၏။
ကောင်းကင်တွင် လထွက်လာပြီ
ဖြစ်သော်လည်း လဆန်းစ လခြမ်း
ကလေးသာ ဖြစ်သဖြင့် အလင်း
ရောင် အားနည်းကာ တောင်ကမ်း
ပါးယံမှာ မှောင်ရည်ဖုံးလျက် မှုန်တိ
မှုန်ပါးသာ။ လှည်းများကား
တရွေ့ရွေ့ ဆင်းသွားနေကြ၏။
ထိုစဉ်တွင် လေပြင်းတစ်ချက်
သုတ်လိုက်ပြီး ကြောက်မက်ဖွယ်
အသံဗလံတစ်ခုကို တောင်နံရံ
တစ်ဝိုက် ပဲ့တင်ဟိန်းအောင် ကြား
လိုက်ရပြီးနောက် လှည်းအားလုံး
သည် ဝရန်းသုန်းကား ဖြစ်ပြီးလျှင်
တောင်ပေါ်မှ ရောဝတိမြစ်တွင်းသို့
တိုင်အောင် နွားများ ဆွဲပြေးရာသို့
ကျဆင်းကုန်ကြလေ၏။
ဆရာဩစီးသော လှည်းမှ
အလှည့်နွားကြီးတစ်ကောင် လွတ်
နုဏ္ဏရောင်ခြည်ရောင် ၂၂၇

ထွက်သွားကာ ရောဝတီအနောက်
ဘက်ကမ်းသို့ ထူးထူးဆန်းဆန်း
ကူး၍ သွားလေရာ အနောက်ကမ်း
ထက်သို့ မတက်မီကလေးပင် ရေထဲ
မှာရှိခိုက် ကျောက်ခွားကြီးဖြစ်၍
သွားလေ၏။

**(ထိုကျောက်ခွားကြီးမှာ ယခု
တိုင် ရှိလေသည်။ ကမ်းအနီး
ရေထဲမှာရှိနေသဖြင့် ရေညှိများ
တက်၍ နေလေ၏။)**

ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ ငွေတောင်ဖြူ
သခင်မသည် အချိန်မီ အနှောင်အဖွဲ့
မှ လွတ်မြောက်နိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့်
ဖြစ်လေ၏။

ဆရာဩသည် သိုက်တွင်းမှ
အစောင့်များအားလုံးကို ခေါ်ယူထား
စဉ်က ရွှေပေလွှာစောင့် လူသူတော်
ကြီးသုံးဦးကို ခေါ်ယူခြင်း မပြုမိပေ
ရာ ယင်းလူသူတော်ကြီးများက
ငွေတောင်ဖြူသခင်မကို အနှောင်
အဖွဲ့မှ ဖြေလွှတ်ပေးကြခြင်း ဖြစ်လေ
၏။

သိုက်ဆရာဩနှင့် သူ့တပည့်
လက်သားများ၊ ရတနာလှည်းများ
အားလုံး ရေထဲသို့ ကျရောက်နစ်မြုပ်
ပြီးနောက် ချက်ချင်းလိုပင် လူများ
ရော ပစ္စည်းများပါ သိုက်နန်းထဲ
ရောက်ကုန်ကြလေ၏။

ဆရာဩကိုမူ မလှုပ်ရှားနိုင်
အောင် ငါးရက်တိတိ အထက်ဆိုင်
ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များက ချုပ်ထားလိုက်
ကြ၏။ လှည်းသမားများနှင့် ဆရာ
၏ တပည့်များကို သိုက်နန်းရှင်မ၏
ကျေးကျွန်းများအဖြစ် သိုက်စောင့်
များဘဝသို့ သွင်းလိုက်ကြလေ၏။

ဆရာဩသည် အချုပ်အနှောင်မှ

လွတ်မြောက်၍ လာသောအခါ
ငွေတောင်ဖြူသခင်မ၏ မောင်ကြီး
သိုက်နန်းရှင်အဖြစ်နှင့် တွေ့မြင်ရ
လေ၏။

သူ့အား သူ့နှမတော်က လူ့ဘဝ
သို့ ပြန်ခွင့်မပြုတော့ပေ။

မောင်နှမနှစ်ယောက် လွတ်လပ်
စွာ တွေ့ကြသောအခါ နှမတော်
က...

‘မောင်ကြီးရယ်... သိုက်ဆရာဘဝ
တုန်းက ဘယ်လို အကြောင်းကြောင့်
ကိုယ်သိုက်နန်း ကိုယ်ပြန်ပြီး သိုက်တူးရ
သလဲ’

ဟု မေးမြန်းလေလျှင်...

‘မောင်ကြီးနဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဒီသိုက်နန်းကြီး
ကို စောင့်ရှောက်ရတာ အင်မတန်
တာဝန်ကြီးလေးလွန်းတယ် ထင်တယ်။
ငါ့နှမကလေးမှာလဲ ဘယ်တုန်းကမှ
လွတ်လွတ်လပ်လပ် မနေခဲ့ရဘူး။
အင်မတန် ကျဉ်းကြပ်ခဲ့တယ်။’

သို့အတွက် မောင်ကြီးဟာ ဒီသိုက်နန်း
ကြီး မရှိရင်ဖြင့် မောင်ကြီးတို့မောင်နှမ
အပြင် အခြား ကျွတ်လွတ်ချင်သူများပါ
လွတ်လပ်ခွင့်ကို ကြေမာပဲဆိုပြီး ဒီသိုက်
နန်းကို တူးဖော်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒီပေယျံ ဘဝ ထုံကြော့ ဟုန်းသေးလို့
ဒီသိုက်နန်းထဲမှာပဲ ပြန်ရောက်ရတာပဲ’

ဟု သက်မ ချ၍ ပြောပြလေ၏။

‘ဒါကတော့ မောင်ကြီးရယ်...
ပျော်တယ် မဟုတ်ပေမယ့် ကိုယ်
စိမ့်ချင်သလိုလဲ မဖြစ်ပြန်တော့
ဖြစ်ရာဘဝမှာပဲ ပျော်အောင်နေရ
တော့မှာပေါ့’

ဟု နှမတော်က ကံသာလျှင်
အကြောင်းတရားဟူသော သဘော
ဖြင့် စိတ်လျှော့စကား ပြောလိုက်

လေ၏။

‘ဒါကတော့ ဒီပေါ့လေ... သို့ပေယျံ
လူ့ဘဝဆိုတာနဲ့ မောင်ကြီးတို့ရဲ့ ဘဝ
ဟာ မတူပေဘူးပေါ့။ လူ့ဘဝ လူအဖြစ်
ဆိုတာဟာ စီးပွားဥစ္စာကို ကိုယ်ဟာ
ကိုယ်လဲ ရှာနိုင်တယ်။ အလှူအတန်းလဲ
ပြုနိုင်တယ်။ တိုက်တော့ ဒီလိုမဟုတ်
သူတစ်ပါးရဲ့ ဥစ္စာကိုသာ စောင့်ရှောက်
နေရတယ်။ အင်း...ဘဝ...ဘဝ’

ဟု မောင်ကြီးသိုက်နန်းရှင်က
ညည်းညူလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် သိုက်နန်းရှင်သည်
နှမတော်နှင့် ခွဲခွာကာ မိမိ၏အိမ်ခန်း
သလွန်တော်ပေါ်တွင် လဲလျောင်း၍
နေလေ၏။ (သလွန်ပေါ်တွင် လူ့
ဘဝသို့ သွားသောအခါက ထားခဲ့
သော ရုပ်ကလာပ်မှာ ပြန်လည်
အသက်ဝင်ခဲ့လေပြီ။ သိုက်တွင်း
တွင် ငါးရက် အချုပ်ခံရစဉ်က
သိုက်ဆရာဩ ဘဝနှင့် မဟုတ်
ပေ။ သိုက်ဆရာဩ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်
သည် ရောဝတီမြစ်ရေတွင် နစ်မြုပ်
သေဆုံးပြီးနောက် ပျက်စီးပျောက်
ကွယ်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ဆရာဩ၏ ဝိညာဉ်က ယခု
သိုက်နန်းရှင် လဲလျောင်းနေသော
သလွန်ပေါ်က ရုပ်ကလာပ်တွင်
ပြန်လည်ဝင်ရောက်ပြီး သိုက်နန်း
ရှင် အစစ်ဘဝ ပြန်ရောက်လာ၏။

သိုက်နန်းရှင်ကိုယ် သိုက်နန်း
ရှင် အသက်ဝိညာဉ်အားဖြင့်
သိုက်တွင်းတွင် အချုပ်အနှောင်
ခံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထို့နောက်မှ ငွေတောင်ဖြူ
သခင်မက အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်
ပေးကာ သိုက်နန်းရှင်ဘဝကို

ရောက်... သိုက်... တော့ဟု... ဘဝမှာ... ရည်ရွယ်... တွင် ပေ... လေ၏။... လူ့ပြ... သဘင်မ... လျက် သ... စွာ နေ... လူပေ... သဖြင့်... ချစ်ကြို... ထိုမိန... သူ့ကိုစွဲ... စွဲနှင့်... ယောက်... သိုက်န... တော်များ... လေ၏။... နှမ... ကမူ သ... အောင်... ဘာမှ... ယောက်... လိုက်... ခင်မင်စွ... တရွေ့... မောင်... ကြိုင်ရာ... သိုက်န... အပြင်... ဖြုန်း...

ရောက်လာလေသည်။)

အခန်း [၅]

သိုက်နန်းရှင်မောင်ကြီးမှာ မထူးတော့ဟူသော သဘောဖြင့် ဖြစ်ရာ ဘဝမှာ ပျော်ပျော်နေတော့မည်ဟု ရည်ရွယ်ချက်ထားကာ သိုက်နန်းတွင် ပျော်ပျော်ပါးပါးပင် နေထိုင်ခဲ့လေ၏။

လူ့ပြည် လူ့ရွာ မြို့များ ပွဲလမ်းသဘင်များသို့ လူယောင်ဆောင်လျက် သွားရောက်၍ ပျော်ပါးရွှင်ပျရွာ နေလေ၏။

လူယောင်ဆောင်ကာ အပျိုလှည့်သဖြင့် မိန်းမပျိုသုံးယောက်နှင့်ပင် ချစ်ကြိုက်၍ ရည်းစားဖြစ်ခဲ့လေ၏။

ထိုမိန်းမပျိုသုံးယောက်ကလည်း သူ့ကိုစွဲကြ၊ သူကလည်း သူတို့ကိုစွဲနှင့် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုသုံးယောက်စလုံးကို လိပ်ပြာနတ်ပြီး သိုက်နန်းသို့ ခေါ်ထားကာ ကြင်ရာတော်များအဖြစ် မြှောက်စားထားလေ၏။

နမတော်ငွေတောင်ဖြူ သခင်မကမူ သူ့မောင်ကြီး စိတ်ညစ်ပြေအောင် ထင်ရာလုပ်နေသည်ကို ဘာမှ ကန့်ကွက်ခြင်း မပြုခဲ့ပေ။

ယောက်မတော်များနှင့် လိုက်လိုက်ရောရော ပြောဆိုဆက်ဆံခင်မင်စွာ နေခြင်းဖြင့် အချိန်များတရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားလေ၏။

မောင်ကြီး သိုက်နန်းရှင်မှာ ကြင်ရာတော်များ ရှိနေသော်လည်း သိုက်နန်းတွင် မပျော်ပိုက်သဖြင့် အပြင်ကို မကြာခဏထွက်၍ အချိန်ဖြုန်းလေ့ ရှိလေ၏။

အခြားသော သိုက်နန်းသား သိုက်နန်းသူတို့အဖို့လည်း လူ့ရပ်လူ့ရွာမှာ အပျော်အပါး ပွဲလမ်းသဘင်များကို သွားရောက်ခွင့် ရခဲ့လေ၏။

သူတို့သည် လူ့ရပ်ဌာနေမှာ လည်ပတ်၍ ပွဲလမ်းသဘင်များကို ကြည့်ရှုပြီး ပြန်လာကြသောအခါ ဘုရားပန်းစည်းများ ဝယ်လာကြပြီ ဖြစ်လျက် သိုက်နန်းအဝင် တံခါးပေါက်တွင်ရှိသော ရွှေအစစ်ကို သွန်းလုပ်ထားသော စေတီကလေးကို ပန်းများ ကပ်လှူကြလေ၏။

ထိုစေတီသည် သိုက်နန်းသား သိုက်နန်းသူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာအစစ် ဖြစ်ပေ၏။ သွားစရာရှိ၍ သွားခါနီးတွင် ထိုစေတီကို ရှိခိုးမြဲ ပြန်လာလျှင် ထိုစေတီကို ရှိခိုးမြဲ ဖြစ်လေ၏။

ထိုစေတီကို တစ်ရက်၊ တစ်ရက်အတွင်း သူ့အလှည့်နှင့်သူ အလှည့်ကျသူက ပန်းလဲပေးရလေ၏။

ထိုပန်းလဲရသော အလုပ်ကို သိုက်နန်းသူ သိုက်နန်းသားတို့ ကရိကထများဖြင့် ပျင်းရိကြ၏။
(သိုက်နန်းတွင်း၏ တစ်ရက်ကား လူတို့၏ တစ်ရက်နှင့် အချိန်ကွာခြားပုံ ရလေသည်။)

တစ်နေ့တွင် သိုက်နန်းရှင် မောင်ကြီးသည် နောင်တော်ဖြစ်သော မြွေကြီးကိုစီး၍ ခရီးလှည့်သွားနေလေ၏။

ညီငယ်မြွေမှာလည်း မြွေလူးလယ်သို့ သွား၍ လူးနေလေရာ သိုက်နန်းသား သိုက်နန်းသူတို့မှာလည်း အထဲတွင် အေးအေးဆေးဆေး နေထိုင်လျက် ရှိကြသဖြင့် အလစ်ချောင်းကာ ရောက်ရှိလာသော ရန်သူကို မမြင်မိကြပေ။

အစွမ်းထက်သည့် သိုက်ဆရာကြီး “ဆရာညွန့်” သည် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး လာရောက်၍ သိုက်နန်းမှခံဝ တံခါးကို ဆေးကြိမ်နှင့် ရိုက်ကာ ဖွင့်လိုက်လေ၏။

သိုက်နန်းသား သိုက်နန်းသူများကို မလှုပ်ရှားနိုင်အောင် သူ့ဆေးအစွမ်းဖြင့် ချုပ်ထားလိုက်လေ၏။

ထိုအချိန်တွင် ရွှေပေလွှာစောင့် လူသူတော်ကြီးများမှာ သိုက်နန်းတွင် မရှိဘဲ အတန်ဝေးလံသော တောင်တန်းပေါ်တွင် တောရကျင့်သုံးနေသည့် ရသေ့ကြီးတစ်ဦး ထံ၌ တရားနာ၍ ကောင်းနေကြ၍ ခိုက် ဖြစ်နေလေ၏။

သိုက်ဆရာညွန့်သည် ပွင့်သွား

သော သိုက်နန်းတံခါးမှ ကျောက်
လှေကားကို နင်း၍ လိုက်ထဲသို့
ဆင်းသွားလေ၏။

လိုက်နံရံများမှာ ကျောက်သား
ဖြစ်၏။ အဝင်ဝတုန်းက အမြင့်မှာ
လူတစ်ရပ်လွတ်ရုံ ကြမ်းပြင်မှာ
ငါးတောင်ခန့်မျှသာ အကျယ်ရှိ
သော်လည်း အတွင်းသို့ ဆင်းလာ
သောအခါ အမြင့်ဆယ်တောင်၊
ကြမ်းပြင်အနံ ဆယ့်နှစ်တောင်ခန့်
မျှ ကျယ်သည်ကို တွေ့ရလေ၏။

လိုက်ခေါင်းကြီးမှာ တောင်ခြေကို
မြေအောက်မှ တကွေ့တပတ်ကြီး
သွားလေရာ ထိုလိုက်ခေါင်းအဆုံး
တွင် အထွက်ပေါက်ဟူ၍ ကယ်
ပေါက်သဖွယ် ရှိနေပြန်လေ၏။

လိုက်ခေါင်းကြီးကို ဝင်လာခဲ့ပြီး
အတွင်းပိုင်းသို့ ရောက်မှ ရွှေငွေ
ရတနာတို့ကို ဆန်းဆန်းပြားပြား
ခမ်းခမ်းနားနား သူ့အခန်းနှင့်သူ
အစုအပုံအလိုက် တွေ့မြင်ရလေ၏။

သိုက်ဆရာညွန့်နှင့် တပည့်တို့မှာ
ထိုရတနာများကို မြင်ရသောအခါ
လိုချင်မှုလောဘ ပိုမို ထကြွလာရ
လေ၏။

ထိုသိုက်ဆရာညွန့်မှာ တပည့်
သိုက်ဆရာ (၄)ယောက် ပါလာကြ
လေရာ သူတို့၏အစွမ်းဖြင့် သိုက်နန်း
တွင်းမှ ရတနာအားလုံးကို သိမ်းကျုံး
ယူငင်နိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု မှတ်ထင်
ကြလေ၏။

သိုက်ဆရာညွန့်သည် တပည့်
ကြီးအား သိုက်နန်းရှင်မကို ကြီးနှင့်
အတုပ်အနှောင် ခိုင်းလိုက်လေ၏။
ပြီးမှ ဆရာကြီးက...

‘အသင် တွေတောင်ဖြူလိုက်နန်းရှင်မ

ကျွန်ုပ်တို့အား သင်၏ ရတနာအားလုံးကို
ယူခွင့်ပြုပေဟော။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤရတနာများကို လိုချင်
၍ပင် သိုက်နန်းထဲသို့ စွန့်စွန့်စားစား ဝင်
ရောက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

သင်သည် အသာစာကြည့်ခွင့်ပြုပါက
ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်အား မညှဉ်းပန်းဘဲ
ကျွန်ုပ်တို့အလိုရှိရာ ယူဆောင်၍ပြန်ကြ
ပါမယ်’

ဟု ပြောလေ၏။

‘အသင်သိုက်ဆရာကြီး... မှန်တဲ့
အတိုင်း ပြောရရင် ဤရတနာများ
ကား ကျွန်ုပ်တို့ ပိုင်ဆိုင်ခြင်း မရှိပါ။
နောင်ပွင့်လာမည့် ဘုရားရှင်ရဲ့
ကျောင်းတော် ဆောက်ရန် ရည်ရွယ်
ချက်ဖြင့် လှူဒါန်းထားခဲ့သော
ဘဏ္ဍာများ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဤရတနာများကို
တစ်စုံတစ်ယောက်အား ယူပါဟု
ပေးနိုင်ခွင့် မရှိ၊ သင်တို့ စွမ်းနိုင်ရင်
သင်တို့အစွမ်းဖြင့် ဤရတနာများကို
ယူဆောင်သွားခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့
ကန့်ကွက်နိုင်ခြင်းတော့ မရှိလေပါ။

သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ အစွမ်းရှိ
သမျှ ခုခံကာကွယ်ရမည်မှာ ကျွန်ုပ်
တို့၏ တာဝန်သာ ဖြစ်ပေတယ်’

ဟု မကြောက်မရွံ့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ပင်
ပြန်လည် ပြောဆိုလေ၏။

‘အသင်ကား ခေါင်းမာလှပါကလား
ကောင်းပြီ... ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤရတနာ
တို့ကို အစေးသို့ ယူဆောင်သွားမီ
သင့်အား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း ပယ်နှံပေးလျှ
အောင် ကြိမ်စာကျွေးပါမယ်။ ပြီးတော့
မှ ရတနာအားလုံးကို ဆောင်ကြဉ်းသွား
ကြမယ်’

ဟု ပြောလျက် တပည့်တစ်

ယောက်ဘေးသို့ လှည့်ကာ...

‘ဘယ်ယဲ တပည့်ရေ... ဆရာ
သိမ်းခိုင်းထားတဲ့ ဆေးကြိမ်၊ ပေးစမ်း
ကွယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

‘ဒီမှာပါ ဆရာ’

ဟု တပည့်က ဆေးကြိမ်လုံးကို
ဆရာလက်သို့ အပ်နှင်းလိုက်၏။

ဆရာသည် ကြိမ်ကို လွှဲကာ
ငွေတောင်ဖြူသခင်မကို ရိုက်နှက်ရန်
ရည်ရွယ်လိုက်ရာ လျှပ်တစ်ပြက်
အတွင်းမှာပင် “ခွမ်း” ခနဲ ဟူသော
အသံကြီးကို ကြားရပြီးလျှင် သိုက်
ဆရာညွန့်၏ ဦးခေါင်းသည် အစိတ်
စိတ်ကွဲကာ နေရာတွင်ပင် ဟပ်ထိုး
လဲကျသေဆုံးလေ၏။

တပည့်များမှာ အံ့အားသင့်နေကြ
ရာ သူတို့ အံ့သြ၍ မဆုံးသေးမီပင်
“ခွပ်... ခွပ်... ခွမ်း... ခွမ်း” ဟူသော
အသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက်
တပည့်ငယ်သား အားလုံး အတုံး
အရုံးပင် ခေါင်းကွဲ သေဆုံးကြကုန်
လေ၏။

အကြောင်းမူကား သိုက်နန်းရှင်
မောင်ကြီးသည် အချိန်မီ သိုက်နန်း
သို့ ပြန်ရောက်ကာ သိုက်ဆရာနှင့်
တပည့်များကို ကျောက်တင်းပုတ်
ကြီးနှင့် အတင်း ဝင်ထုခြင်း ဖြစ်
လေ၏။

သိုက်ဆရာညွန့် သေဆုံးသည့်
အချိန်မှာပင် အနှောင်အဖွဲ့ ဆေး
မိနေကြသော သိုက်နန်းသား
သိုက်နန်းသူတို့အားလုံး အနှောင်
အဖွဲ့မှ လွတ်ကုန်ကြလေ၏။

ထိုအခါမှ သိုက်နန်းရှင်မသည်
မောင်ကြီး၏ခါးကို ဖက်ကာ...

‘မောင်
နမတေ
ဟု ဝ
‘ပစ္စည်း
လူကိုလဲ
သတဲ့
ဟု ခ
‘ဘယ်
နမရယ်
ရတနာ
ထားတဲ့
ဟု ခ
လေ၏။
‘ပသို့
ဘေးမျှာ
ဝေးဝေး
ပါလား’
ဟု န
လေ၏။
‘စိတ်
တော်
မောင်
ဟု
နှစ်သိမ့်
ဆေ
အသက
လျက်
မှ ရွာ
တွင် ယ
၏။
ဆရာ
မွေးခဲ့
ဆရာ
ပင် ရ

ဆရာ
ပေစင်
‘မောင်ကြီး အချိန်မီ ရောက်လာလို့သာ
နမတော် ချမ်းသာရာ ရတော့တယ်’
ဟု ဝမ်းသာအားရ ပြောမိ၏။
‘ပစ္စည်းကို ယူရုံတင် မဟုတ်ဘဲ
လူကိုလဲ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲချင်သေး
သတဲ့ မောင်ကြီးရဲ့’
ဟု ဆက်၍ ပြောလိုက်၏။
‘ဘယ်သူ ဘယ်လိုကြံကံ မရနိုင်ပါဘူး
နမရယ်... ဒီသိုက်နန်းက အဖိုးတန်
ရတနာတွေဟာ ဘုရားရှင်သို့ ရည်စူး
ထားတဲ့ ရတနာတွေပါ’
ဟု သိုက်နန်းရှင်က ပြောလိုက်
လေ၏။
‘ပသို့ပင်ဖြစ်စေ... နမတော်မှာ
ဘေးများလွန်းတဲ့အတွက် ခရီး
ဝေးဝေး မောင်ကြီး မသွားဘဲနေ
ပါလား’
ဟု နမတော်က တောင်းပန်လိုက်
လေ၏။
‘စိတ်ချလက်ချသာ စံမြန်းနေပါ။ နမ
တော်မှာ ဘေးမသိ ရန်မအောင်
မောင်ကြီး စောင့်ရှောက်နေမှာပေါ့’
ဟု သိုက်နန်းရှင်မောင်ကြီးက
နှစ်သိမ့်လိုက်လေ၏။

အခန်း [၆]

ဆေးဆရာ ဦးစက်ဝင်းသည်
အသက်သုံးဆယ်ကျော်လာပြီ ဖြစ်
လျက် **ဇရာဝတီနှင့် မူးမြစ်အကြား**
မှ ရွာတစ်ရွာ(ဆိပ်ခွန်များလား)
တွင် ယခုတိုင် နေထိုင်လျက် ရှိလေ
၏။
ဆရာသည် ဆေးကု၍ အသက်
မွေးခဲ့၏။ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပြီးဖြစ်၍
ဆရာတွင် သားသမီးလေးယောက်
ပင် ရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်လေ၏။

သမီးကြီးချိုချို၊ သားကြီးဘိုဘို၊
မောင်တင်နှင့် သမီးငယ် မခင်နွဲ့တို့
ဖြစ်လေ၏။ သူ့ဇနီးမှာ ဒေါ်တင်စန်း
ဖြစ်၍ စီးပွားအခြေခံ တောင့်တင်းသူ
ဖြစ်လေ၏။
ဆရာဦးစက်ဝင်းသည် အသက်
မွေးဝမ်းကျောင်းအတွက် တိုင်းရင်း
ဆေးဝါးဖြင့် ဆေးကု လှည့်လည်ရ
လေရာ တစ်ကြိမ်တွင် ရောဂါတိမြစ်
အရှေ့ဘက်ရှိ ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်
သွား၏။
ထိုရွာက အသိတစ်ယောက်
အိမ်မှာ စတည်းချရင်း အနီးအနားရှိ
ရွာများသို့ ခြေလျင် လှည့်လည်
ဆေးကု၏။
ဆရာမှာ နာမည်ကြီးသူ ဖြစ်လေ
ရာ ဆရာထံတွင် ဆေးကုလာသူ၊
ဆေးဝါးတောင်းရန် လာသူတွေ
ပေါများလှလေ၏။

တစ်နေ့တွင် လှည့်နေကျ ရွာ
တစ်ရွာ အတွင်းမှ ဖြတ်သန်းသွား
ရာ ရွာလမ်းထဲတွင် မိန်းမပျိုတစ်
ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့၍ နေရ
လေ၏။
ထိုမိန်းမပျိုက ဆရာအား စိုက်၍
ကြည့်ရင်း ချဉ်းကပ်လာရာ ဆရာမှာ
လည်း ထိုမိန်းမပျိုအား ကြည့်ရင်း
အသိတစ်မျိုး ဝင်လာကာ အံ့အား
သင့်၍ နေလေ၏။
မိန်းမပျိုကား ရှက်မနေအားတော့
ဘဲ ဆရာ၏ခါးကို အတင်းဝင်ဖက်
ကာ...
‘မောင်မောင် ချမ တွေ့ရတော့တယ်’
ဟု ပြောလျက် မျက်ရည်များ
စီးကျလာလေ၏။
ဆရာလည်း အသံ တုန်တုန်
ယင်ယင်နှင့်...
‘မင်း လူပြည်ရောက်လာတာ
နတ္ထဏှာရောင်ခြည်မဂ္ဂလေ’ ဟု

ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ စောစော’
ဟု မေးလိုက်၏။
‘အနှစ် နှစ်ဆယ် ရှိပြီ။ မောင်မောင်ရဲ့
သတင်းကို စုံစမ်းတာ၊ ဘယ်မှာမှ မသိရ
ဘူး။ တွေ့မယ့် တွေ့တော့လဲ မပျော်လင့်
ဘဲ တွေ့ရတယ်။ ခု မောင်မောင် ဘယ်မှာ
လဲ’

ဟု ခပ်လောလော မေးလိုက်
သောကြောင့် ဆရာကလည်း သူ့
လုပ်ငန်းနှင့် တည်းခိုနေရာ ရွာ
အမည်ကို ပြောပြလိုက်လေ၏။

‘ခုတော့ ဟန်ဆောင်နေဦး စောစော
လူတွေ သိကုန်မယ်။ အခွင့်သာတဲ့နေ့မှ
ဆရာတည်းတဲ့အိမ်ကို လာခဲ့ပါ။ အဲဒီ
တော့မှ အကြောင်းစုံ ပြန်ပြောကြမယ်’
ဟု ဆိုကာ ဆရာသည် စောစော
(ရှေးဘဝကနာမည်)အား နှစ်သိမ့်
စကား ပြောရလေ၏။

သုံးရက်ကြာမှ ဆရာဦးစက်ဝင်း
သည် တည်းခိုသော အိမ်တွင်
စောစောနှင့် တွေ့ဆုံကြရလေ၏။
ဆရာ၏မေးမြန်းမှုကြောင့် စောစော
က အကြောင်းစုံကို ရှင်းပြရလေ၏။

‘မောင်မောင် သိုက်နန်းက လူပြည်ကို
စိတ်ပြေလက်ပျောက် သွားနေတော့
ကျွန်မရယ်၊ မောင်မောင်ရဲ့နီးသည်
နှစ်ယောက်ရယ်လေ မောင်မောင်ကို
သိသတိရကြတယ်။

ဒါနဲ့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဆိုပြီး ကျွန်မနဲ့
ခင်ကြေးမုံတို့ဟာ မောင်မောင်ရှိရာ လူ့
ပြည်ကို လိုက်ကြမယ်ဆိုပြီး သက်ဆိုင်
ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနဲ့ ငွေတောင်ရှင်မ
ယောက်မတော်ထံ ခွင့်တောင်းကြတယ်။

သူတို့က ခွင့်ပြုတယ်။ ယောက်မတော်
က ကျန်တစ်ယောက်ကိုတော့ သူ့မှာ
အစေ့မရှိလို့ နေရပ်ပါလို့ တားမြစ်တယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်မတို့လဲ လူ့ဘဝကို ဝင်စားပြီး
ရောက်လာကြပါတယ်။
ခင်ကြေးမုံကတော့ ဘယ်မှာ ဝင်စား
တယ်ဆိုတာ မသိရပေမယ့် ကျွန်မ
စောစောကတော့ ဒီဒေသမှာ လူ့ဘဝ
ရောက်လာပါတယ်။

သိတတ်စ အရွယ်ကတည်းက
မောင်မောင်ကိုတွေ့ဖို့ ဂရုတစိုက် ရှာဖွေ
ခဲ့ပါတယ်’

ဟု စောစောက သနစ်စုံ ရှင်းပြ
လေ၏။

‘လူ့သက်တမ်း ဘယ်နှနှစ်
လောက် အခွင့်ရခဲ့သလဲ’

ဟု မောင်မောင် (ခေါ်) ဆရာ
ဦးစက်ဝင်းက မေးမြန်းကြည့်ရာ...

‘မောင်မောင်နဲ့ လူ့ဘဝမှာ မဆုံရင်
အနှစ်သုံးဆယ် မောင်မောင်နဲ့ဆုံရင်
မောင်မောင်ပြန်တဲ့အချိန် သိုက်နန်းကို
အတူပြန်ခဲ့ပါမယ်လို့ ဝန်ခံခဲ့ပါတယ်’

‘အင်း... အလာကောင်းပေမယ့် အခါ
နှောင်းပေပုဂ္ဂိုလ် စောစောရယ်...
မောင်မောင်က အခုအချိန်မှာ အိမ်
ထောင်ကျနေပြီကွယ်။’

အဲဒီတော့ မောင်မောင်နဲ့ စောစောတို့
ဟာ သန်ရှင်သော ချစ်ခြင်းနဲ့ မောင်နှမ
ရင်းအသွင် လူရပ်ရွာမှာ နေရမှာနဲ့ တူပါ
ရဲ့ကွယ်’

‘မောင်မောင်ရယ်... တကယ်လို့
ကျွန်မကို ယူရင် မဖြစ်ပေဘူးလား။
စောစောကတော့ အစဉ် မေတ္တာ
ပို့သလျက်ပါ’

‘မလွယ်ဘူးကွယ်... လူ့ဘဝဆို
တာ မိဘအုပ်ထိန်းသူတွေ ပတ်ဝန်း
ကျင်က လူတွေနဲ့ နေရတာဆိုတော့
သူတို့ဆီမှာ ရှိလာခဲ့တဲ့ အစဉ်အလာ
တွေအတိုင်း စည်းကမ်းတကျ

နေထိုင်ရတာပေါ့’
‘ဒီလိုဆိုရင် စောစောကတော့
အပျိုဘဝနဲ့ပဲ လူ့ဘဝမှာ နေပါတော့
မယ်။ အိမ်ထောင်မပြုပါဘူး’

‘အဲသလိုပဲ မဟုတ်ဘူးပေါ့ စောစော
ရယ်၊ နှစ်သက်တာ တွေ့ရင် အိမ်ထောင်
ပြုပါ။ တစ်ဘဝဆိုလဲ တစ်ဘဝပါပဲ။ နှစ်
သိပ္ပံဆိုတာ ရှာဖွေရတာပဲ’

‘စောစောကတော့ မောင်မောင်
ကို ချစ်စိတ်ပွားရင်းပဲ အချိန်ကုန်ပါ
စေတော့ မောင်မောင်’

စောစောကား သူ့စကားအတိုင်း
ကတိတည်ခဲ့လေ၏။

ယခုထက်တိုင် ဆရာဦးစက်ဝင်း
အား သစ္စာစောင့်နေဆဲဖြစ်၏။

ဆရာက လက်ထပ်ယူလျှင်
စောစော လက်ခံမည်ဖြစ်၏။ သို့
သော် သမားဂုဏ်နှင့် သိက္ခာ
သမာဓိရှိအောင် နေရသော ဆရာ
ဦးစက်ဝင်းမှာ ဇနီးနှစ်ယောက်
ယူခြင်း မပြုဘဲ နေ၏။

အနယ်နယ် အရပ်ရပ် လှည့်လည်
ရင်း ဆေးဝါးကုသခြင်း၊ ဖြန့်ဝေခြင်း
ပြုနေသော ဆရာသည် သိုက်နန်း
မှ ဇနီးဟောင်း “ခင်ကြေးမုံ” ကို
လူ့ဘဝတွင် ပြန်တွေ့ရအောင်
ရှာဖွေနေရချေ၏။

သို့သော်လည်း မတွေ့ရသေး
ချေ။

နှမတော် ငွေတောင်ဖြူသခင်မ
ကမူ ခင်ကြေးမုံရှိရာ ဒေသကို သူ့
အား ညွှန်ကြားဖူး၏။ သူကလည်း
ထိုနယ်ကိုပင် မကြာခဏ သွား
ရောက်၍ စုံစမ်းနေဆဲ ဖြစ်လေ၏။

ခင်ကြေးမုံသည် မြန်မာနိုင်ငံ
မြောက်ပိုင်းက တိုင်းရင်းသား ရွာ

ယခု
လင်မယ
ဖြစ်ခဲ့သ
ရောင်ခြ
သိရှိရန်
သာ
တွင်ပြီး
သထုံမြို့
ဒေါ်စိန်စိ
ချမ်းသာ
ရတနာ
ကတော်
များနှင့်
လည်း
ဆိုသော
F.30A

ညောင်လင်မယား (၁)

ဒိုးကျော်လွင်
(မြန်မာသမားတော်ကြီး)
(သထုံမြို့)

ယခု ဖော်ပြသော ညောင်လင်မယားနှစ်ယောက်သည် တကယ်ဖြစ်ခဲ့သော ဇာတ်လမ်းဖြစ်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်များ သိရှိရန် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

သာသနာအစ သုဝဏ္ဏဟု နာမတွင်ပြီး သမိုင်းတွင် ထင်ပေါ်ခဲ့သော သထုံမြို့ကြီးတွင် ဦးမင်းဒင်နှင့် ဒေါ်စိန်စိန်တို့မှာ ရွှေ့ရွှေ့ပြောင်းပြောင်း ချမ်းသာပါသော်လည်း သားသမီးရတနာ မထွန်းကားသဖြင့် နတ်ကတော်၊ ဗိဇ္ဇာဆရာ၊ ဆရာဝန်ကြီးများနှင့် စစ်ဆေးကြံစည်ပါသော်လည်း သားသမီးရနိုင်ပါသည် ဆိုသော အဖြေသာ ရခဲ့ပါသည်။

သို့သော် မရရှိခဲ့ပါ။
အိမ်ထောင်သက် (၁၈)နှစ်
ဒေါ်စိန်စိန် အသက်(၃၈)နှစ်ကျမှ
သမီးဦးလေး တစ်ယောက်ကို
မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ ထိုသမီးလေး

ကိုယ်ဝန်ရှိမှု စီးပွားက ပိုပြီးတက်လာပါသည်။ သမီးလေးမွေးပြီး မကြာမီမှာ ရွှေဆိုင်နှင့် ရွှေပန်းထိမ်ဆိုင်ကြီးများကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။ သမီးလေး၏ အမည်ကိုလည်း မမေမေ

အမည် ကိုပါအောင် “မရွှေစိန်” ဟု
အမည် ပေးခဲ့ပါသည်။

သမီးလေး အရွယ်ရောက်ခဲ့သော
အခါ သထုံမြို့တွင် အချောအလှမှာ
ပြောစရာမရှိ အလိမ္မာခဲ့လေး ကွမ်း
တောင်ကိုင် ပန်းတောင်ကိုင် ဖြစ်ခဲ့ပါ
တော့သည်။

မိဘဆွေမျိုးအပေါင်းတို့၏ ချစ်ခင်
ယုယ အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်
ကြသဖြင့် မရွှေစိန်လေးကလည်း
လိုချင်တာ မှန်သမျှ ရမှ၊ လုပ်ချင်
တာ မှန်သမျှ လုပ်ရမှ ကျေနပ်သူ
ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် လူငယ်တို့
သဘာဝ ချစ်သူများ ဝိုင်းဝိုင်းလည်
နေသော်လည်း မိဘဆွေမျိုးတို့၏
ဂုဏ်ရှိန်ကြောင့် အနားမကပ်ရဲကြ
ပါ။

ထို့ပြင် ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမင်းဒင်က
တစ်ချိန်တုန်းကဆိုရင် လူမိုက်ထိပ်
ခေါင် လက်ရဲဇော်ရဲဖြစ်ပြီး ငွေကြေး
ချမ်းသာသောကြောင့် ကာလသား
များ အနားမကပ်ရဲကြပါ။

သို့သော် ဦးမင်းဒင်တို့၏ ရွှေပန်း
ထိမ်ဆိုင်တွင် ပညာသင်အဖြစ်
အလုပ်လုပ်နေသော မောင်တင်ဝင်း
ဆိုသော ကောင်လေးတစ်ယောက်
ကို သမီးဖြစ်သူ မရွှေစိန်လေးက
ချစ်ခင် နှစ်သက်နေသည်ကိုတော့
မိဘများ မသိရှာကြ။

မောင်တင်ဝင်းကလည်း ဆင်းရဲ
ပြီး ပညာမသင်နိုင်တာက လွဲပြီး
ရိုးသားသည်။ ရုပ်ရည်လေးကတော့
ယောက်ျားပီသသည်။ လူချော
လေးဟု ခေါ်နိုင်လောက်အောင်
ချောပါသည်။

ထို့ကြောင့် မရွှေစိန် စိတ်ဝင်စား
ပြီး သူကစ၍ ကောင်လေးဆီကို
သွားပြီး လက်တို့၍ စကားပြောခြင်း၊
သူ့ထက် တစ်နှစ်ကြီးသောကြောင့်
“အစ်ကိုဝင်း” ဟု ခေါ်ပြီး...

‘အစ်ကို့မှာ ချစ်သူရှိလား ဘယ်
သူလဲ’
ဟု မေးပါတော့သည်။ မောင်တင်
ဝင်းက...

‘အစ်ကို့မှာ ချစ်သူမရှိပါဘူး။
အစ်ကိုတို့လို ဆင်းရဲသားလူမွဲတွေ
ကို ဘယ်သူက ချစ်မှာလဲ’

ဟု မောင်တင်ဝင်းက ပြောသော
အခါ မရွှေစိန်က...

‘ညီမကတော့ မေတ္တာမှာ အဆင့်
အတန်း မခွဲခြားပါဘူး။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်
ချစ်ကြဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ညီမ
က အစ်ကိုကို ချစ်လို့ ဒီကိုလာပြီး
စကားလာပြောတာဆိုရင် အစ်ကို
လက်ခံမလား၊ အစ်ကို ပြန်ပြီးတော့
ညီမကို ချစ်မလား’

ဟု ပြောင် ဖွင့်ပြောပါတော့သည်။
ထိုအခါမှာတော့ မောင်တင်ဝင်း
က တောင်ကြည့်မြောက်ကြည့်
အထိတ်တလန့်ပုံနှင့်...

‘မလုပ်ပါနဲ့ ညီမရယ်... အနုလက်နဲ့
ရွှေက မကိုင်ရပါဘူး။ လူကြီးတွေ သိရင်
အလုပ်ပြတ်သွားပါမယ်။ ညီမလေးလဲ
အလုပ်ရုံထဲကို မလာပါနဲ့နော်၊ အစ်ကိုကို
သနားရင် အခု ပြန်ပြန်သွားပါတော့’

ဟု တောင်းပန်စကား ပြော၍
မရွှေစိန်ကို နှင်လွှတ်ပါတော့သည်။
ထိုအခါကျမှ မရွှေစိန်လေးက
အပြုံးနှင့် လျှာလေးထုတ်ပြပြီး...

‘နောက်တစ်ခေါက်လာရင် ညီမ
စိတ်ချမ်းသာအောင် အဖြေပေးဖို့

စဉ်းစားထားနော်’
ဟု ပြောပြီး အိမ်ကြီးပေါ်ကို တက်
သွားပါတော့သည်။

မောင်တင်ဝင်းသည် ယခုမှ
ပညာသင်ဖြစ်၍ သူ့ဆရာနှင့်တခြား
အလုပ်သမားများသိလျှင် ဒုက္ခဖြစ်
တော့မှာဟု တွေးပြီး စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ရပါတော့သည်။

သို့သော် သူ့ကိုယ်သူ ပြန်၍
မေးခွန်းထုတ် ကြည့်သောအခါ
မရွှေစိန်လေးကို အလုပ်ရုံကို
ရောက်ခါစ မြင်ဖူးသည့်နေ့ကစ၍
ချစ်မိပါသည်။ သို့သော် အဆင့်
အတန်းချင်းက ကွာခြားလွန်းသော
ကြောင့် စိတ်မကူးရပါ။

ယခုတော့ သူ့ဆီကို မရွှေစိန်
ကိုယ်တိုင်လာပြီး မေတ္တာစကားတွေ
ကို ရေလာမြောင်းပေး ပြောသွားပါ
၍ ယုံနိုင်စရာ မရှိတော့ပါ။

ယခုအခါမှာတော့ သူတို့
နှစ်ယောက် (၃)လဆိုသော ကာလ
အတွင်းမှာ ချစ်သူဘဝကို ရောက်
ရှိနေကြပါပြီ။ မောင်တင်ဝင်းခမျာ
ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် မရွှေစိန်
ဦးဆောင်ရာကို မလွန်ဆန်နိုင်။

မနက်ဖြန် အလုပ်ပိတ်ရက်ဖြစ်၍
မောင်တင်ဝင်းနေသော ရပ်ကွက်မှာ
လိပ်အင်းရပ်ကွက်ဖြစ်၍ နံနက်(၁၁)
နာရီမှာ အိမ်က လူကြီးတွေကို
လိမ်ပြီး မောင်တင်ဝင်းအိမ်ကို လာ
မည် စောင့်နေပါ ဆိုသဖြင့် နှလုံးတုန်
ရင်ခုန်စွာဖြင့် မောင်တင်ဝင်း စောင့်
နေပါသည်။

မောင်တင်ဝင်းမှာ အဖေ မရှိပါ။
အမေ မုဆိုးမကြီးနှင့် (၇)နှစ်အရွယ်
ညီမလေးတစ်ယောက်သာ ရှိပါ

တိုက်

သည်။

အမေဖြစ်သူက...

‘သားလေး တစ်နေ့ ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်၊ ယီသောပန်းကို မလှမ်းသင့်ပါရောင်ပါ’

ဟု အကြိမ်ကြိမ် ပြောနေသည့်ကြားမှ ယခု (၁၁)နာရီအိမ်ကို လာမည်ဆိုသောကြောင့် အမေဖြစ်သူက စိတ်ပူပြီး ကြောက်လန့်နေပါသည်။

မကြာပါ ဆိုက်ကားနှင့် စားစရာတွေ အထုပ်တွေနှင့် မရွှေ့စိန်ရောက်လာပြီး အိမ်ကို ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း မောင်တင်ဝင်း၏ အမေကို...

‘အမေ ထမင်းစားပြီးပြီလား’

ဟု ပြောပြီး...

‘အစ်ကို ရော... ဒါတွေ ဝိုင်းယူပါဦး’

ဆိုပြီး စားစရာများနှင့် အဝတ်အထည်တွေပါ ကမ်းပေးနေပါတော့သည်။

မောင်တင်ဝင်း အမေကလည်း...

‘ဟဲ့...သား ဝိုင်းယူလိုက်ပါကွယ် သမီးလေးကလဲ ဘာတွေများ ဝယ်လာခဲ့သလဲကွယ်၊ မဝယ်ပါနဲ့’

ဟု ပြောပါသည်။ အဲဒီတော့ မရွှေ့စိန်လေးက...

‘အမေဝတ်ဖို့ရယ်၊ အစ်ကိုဝတ်ဖို့ရယ်၊ အခုစားဖို့ မုန့်ထုပ်တွေပဲပေါ့’

ဟု ပြောပြီး ဝယ်လာသော ပစ္စည်းများကို မောင်တင်ဝင်းလက်သို့ လှမ်းပေးရင်း အိမ်ပေါ်တက်ပြီး မောင်တင်ဝင်းအနားမှာ ဝင်ထိုင်နေပါတော့သည်။

မောင်တင်ဝင်းကလည်း အမေ

ရှေ့မှာ အလိုက်အထိုက် အပြုံးနှင့် ဆက်ဆံရင်း...

‘ညီမယ်... အစ်ကိုအိမ်ကို အခုလို လာတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ ညီမတို့ တိုက်လိုတော့ အဆင်မပြေပါဘူး၊ နောက်ပြီး ညီမလာတာ လူကြီးတွေ သိသွားရင် အားလုံး ဒုက္ခရောက်မှာ မိနိုလို့ပါ၊ အစ်ကို အလုပ်မှန်မှန် ဆင်းနေရင် ညီမရဲ့ မျက်နှာကို နေ့စဉ် တွေ့နေရင် ကျေနပ်လှပါပြီကွယ်’

ဟု ပြောပြီး သူ့အမေကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပါသည်။ မောင်တင်ဝင်း အမေကလည်း အလိုက်သိစွာ ဖြင့်...

‘သားရေ...အမေ မအေးတို့အိမ် ခဏသွားလိုက်ဦးမာ’

ဟု ပြောဆိုပြီး အပြင်ထွက်သွားပါတော့သည်။

မောင်တင်ဝင်းနှင့် မရွှေ့စိန်တို့မှာ လူငယ်တို့သဘာဝအတိုင်း အိမ်အတွင်းခန်းဝင်၍ ဘဝရှေ့ရေး ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြပါတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် မရွှေ့စိန်က...

‘အစ်ကို ညီမတို့ ဒီလိုပဲ နေကြတော့မလား’

ဟု မေးပါတော့သည်။

မောင်တင်ဝင်းက...

‘အစ်ကိုမှာ နဂိုစကတည်းက ဆင်းရဲပွဲတေသူဖြစ်လို့ ကြီးမားတဲ့ ဓမ္မာထည်ကလွဲပြီး တခြား ဘာမှ မရှိပါဘူး၊ ညီမ ဝမ်းသာ၊ အစ်ကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ပေးပါမယ်’

ဟု ကတိပြု၍ အာမခံလိုက်ပါသည်။

‘အစ်ကိုသာ ကတိတည်ပါစေ ညီမအခု အိမ်ကို ပြန်ပြီး ပစ္စည်းတွေ စုဆောင်းပြီး အစ်ကိုနဲ့ ညီမတို့ ဝေးရာမှာ ဘဝကို ထူထောင်ကြတာပေါ့ ညီမ အခုပြန်တော့မယ်’

ဟု ပြောပြီး မောင်တင်ဝင်း၏ ပါးလေးကို မွှေးမွှေးပေးပြီး ပြန်သွားပါတော့သည်။

မောင်တင်ဝင်းတို့ အချစ်ဇာတ်လမ်းဖြစ်စဉ် အချိန်အခါမှာ သတိခရိုင်အတွင်း သူပုန်များ မကြာခဏ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ အထူးမှ

ယခုမှ
တခြား
ကွဲပြား
ကောင်း
ပြန်၍
အခါ
ပုံရိပ်ကို
ကစ၍
အဆင့်
သော
ရွှေစိန်
တွေ
ပွားပါ
သူတို့
ကလ
ရက်
မများ
ရွှေစိန်
၏။
ဖြစ်၍
ကိုမှာ
(၁၁)
ကွက်
လာ
တုန့်
စာင့်
ရဲ့ပါ။
ချယ်
ရဲ့ပါ
18.

www.burmeseclassic.com

မော်တာနှင့် မြို့တွင်းကို ပစ်သွင်းခြင်းများ မကြာခဏ ပြုလုပ်သော ချိန်ခါသမယဖြစ်၍ လူများသေလျှင် သထုံမြို့ နန်းခဲသုသာန်နှင့် နေမိန္ဒရ တောင်ခြေ လေယာဉ်ကွင်းအနီးတို့တွင် သင့်သလို မြှုပ်နှံရသော အချိန်အခါဖြစ်၍ သောင်းကျန်းသူများ သောင်းကျန်းသော အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၅၀-၅၂ ခုနှစ်လောက် ဖြစ်၍ နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော် ရှိခဲ့ပါပြီ။ သို့သော် ဒီဇာတ်လမ်းက မပြီးဆုံးသေးပါ။

မရွှေစိန်လေး ပြန်သွားလို့ သူ့အိမ်ကို ဝင်လိုက်သည်နှင့် ဖခင်ကြီး ဦးမင်းဒင်နှင့် အဒေါ်ဖြစ်သူတို့က ညွှန်ခဲမှာ ထိုင်နေကြသည်ကို တွေ့ရပါတော့သည်။

အဲဒီအချိန်က ယခု နာရီစင်နှင့် အပေါ်ဈေးသည် ရဲစခန်းဖြစ်၍ မရွှေစိန်တို့ အိမ်မှာ မင်းလမ်းဖြစ်၍ ရဲစခန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ဖြစ်ပါသည်။

ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမင်းဒင်က...

‘ဟဲ့ သမီး... ဒီမှာ ထိုင်ပါဦး။ သမီး ဘယ်ကိုများ သွားနေလဲ’ ဟု မေးပါသည်။

‘ဘူတာရုံပိုင်းက အေးမြင့်တို့ အိမ်မှာ သွားလည်တာပါ အဖေ’ ဟု ဖြေလိုက်ပါသည်။

‘ဒီမှာ နှင့်အဒေါ်လဲ သမီးအတွက် ပူလို့ အခု လာပြီ။ အဖေနဲ့ တိုင်ယံတာကွယ်၊ တခြားယုတ်ဘူး၊ အဖေလဲ သမီးကို အပြု ယထိန်းနိုင်ဘူး။ သမီးအမေလဲ ပြောခင် လာတော့မှာပါ။

သမီးကို အပေါင်က အဖေဖိတ်ဆွေ စက်သူဌေးဦးမောင်သားနဲ့ တစ်ပတ်

အတွင်း နေရာအပေးဖို့ အဖေတို့ စီစဉ်ပြီးပြီ။ ခေတ်ကြီးကလဲ ကောင်းတာ ယဟုတ်တော့ နောင်ရေ စိတ်ချရအောင် ယောပျာက စီမံလိုက်တာကို သမီးက ပြင်းပါနဲ့။

အသက်လဲ (၁၉)နှစ်လဲ ရောက်ပြီဆိုတော့ သမီးဘက်က လိုက်နာပါ။ ပြင်းဖို့ ယဉ်းစားပါနဲ့ အဲဒါပဲ သမီးသွားနားတော့’ ဟု ပြောပြီး ဆေးလိပ်မီးညှိသောက်နေပါတော့သည်။

မရွှေစိန်လေးသည် အဒေါ်ဖြစ်သူကို တစ်ချက် စောင်းကြည့်လိုက်ပြီး ခြေကို ဆောင့်၍ သူ့အခန်းသို့ ဝင်သွားပါတော့သည်။

ဒေါ်စိန်စိန်လည်း အပြင်က ပြန်လာ၍ အိမ်ဝတွင် ညီမဖြစ်သူ မအေးဝင်းကို တွေ့သည်နှင့်...

‘သမီး ပြန်ရောက်လာပြီလား’ ဟု မေးပြီး မအေးဝင်းကို လက်ကုတ်၍ သမီးအခန်းတွင်းကို နှစ်ယောက်သား ဝင်သွားကြပါ တော့သည်။

‘သမီးလေး တံခါးဖွင့်စမ်းပါ’ ဟု အော်ပြောလိုက်ပါသည်။

သို့သော် ဒေါ်စိန်စိန်၏ အသံမှာ ဒေါသသံ ပါနေသည်ကိုတော့ မရွှေစိန် သတိပြုမိလိုက်ပါသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ အဖေ’

ဟု ပြောပြီး တံခါးကို အမြန်ထဖွင့်ပေးလိုက်ပါသည်။ သို့သော် သူ့မျက်နှာက မျက်ရည်တွေကိုတော့ မသုတ်မိလိုက်ပါ။ အဲဒါပင် သူ့အမှား ဖြစ်တော့သည်။

‘ဪ... ညည်းက မျက်ရည်ကျနေတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား။ အခုတလော နှင့် ခြေလှမ်းဆွဲပျက်နေတာ ပါ ရိပ်မိပါ

တယ်။ အခုတစ်ခါကိုယ်တိုင် ဘူတာရုံပိုင်းကို သွားပြီး မေးခဲ့ပြီပြီ။ နယ်စပ်သွားတဲ့ ဆိုက်ကာသယာကိုလဲ မေးခဲ့ပြီပြီ။ နှင့် အကောင် တင်ဝင်းအိမ်ကိုလဲ ငါရောက်ခဲ့ပြီ။ စိတ်ကြိုက်သောင်းကျန်ခဲ့ပြီပြီ။

ပနက်ဖြန် အလုပ်ရုံကို မလာဖို့ အပြတ် ပြောခဲ့ပြီ။ သူ ရာစရာရှိတဲ့ လုပ်ငန်းကို လဲမေးခဲ့ပြီပြီ။ နှင့်လဲ ငါမပါဘဲ အပြင် မထွက်ရဘူး။ တစ်ပတ်အတွင်း အပေါင်က စက်သူဌေးဦးမောင်သားနဲ့ ပေးစားမယ်။ အခုကိစ္စ နှင့်အဖေလိမ္မော် နှင့် မလွယ်ဘူး။ ဟိုကောင်လဲ ယောက်သား ဟုတ်လား’

ဟု တစ်ဆက်တည်း ပြောပြီး ညီမဖြစ်သူ မအေးဝင်းဘက်သို့ လှည့်ပြီး...

‘အေးဝင်း မနက်ဖြန် အပေါင်ကို နှင့် လိုက်သွားပြီး ဦးမောင်ကို ငါက ခေါ်ခိုင်းလိုက်ကြောင်း ပြောပြီး တစ်ခါတည်း နှင့်ခေါ်ခဲ့ပေတော့’

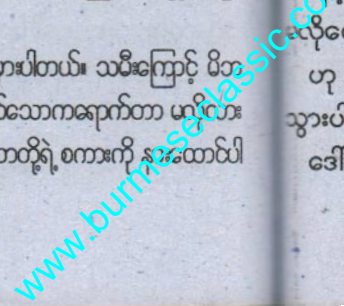
ဟု ပြော၍ အပြင်ကို ထွက်သွားပါတော့သည်။

အဲဒီတော့မှ အဒေါ်ဖြစ်သူ မအေးဝင်းက တူမလေး၏ ကျောကို ပွတ်ပြီး...

‘ငါ့တူမ နှင့်မိဘတွေ စီမံတာ နှင့်ဘယ်လို သဘောရလဲ၊ မနက်ဖြန် အပေါင်မြို့ကို ငါသွားခေါ်ရမှာ’ ငါ့တူမ ကြားတယ် မဟုတ်လား။ နှင့်ဆန္ဒ ဘယ်လိုလဲ’

ဟု မေးပါတော့သည်။ မရွှေစိန်လေးသည် ခေတ္တ စဉ်းစားပြီး...

‘သမီး ပြန်ပါတယ်။ သမီးကြောင့် မိဘနှစ်ပါးစိတ်သောကရောက်တာ ဟုတ်လား ပါဘူး။ ယောတို့ရဲ့ စကားကို နားထောင်ပါ

တာရိုင်း
စီးသွားတဲ့
ပြီးပြီ။ နင့်
ငါရောက်
ခဲ့ပြီပြီ။
အပြတ်
ပစ်ပစ်ကို
အပြင်
အပေါင်
ပေးစား
ရင် နင်
သက်သာ
ပြောပြီး
ကက်သို့
ပေါင်ကို
ကို ငါက
ပြောပြီး
တော့
ကံသွား
မအေး
ကို ပွတ်
မိမိတာ
မနက်
ခါရမှာ
လဲလား။

ပယ်။ အဒေါ် အပေါင်ပြိုကို သွားခေါ်
စရာရှိတာ သွားပါ။ သမီး မိတာစကားကို
နားထောင်ပါပယ်’
ဟု အချိုသတ်ပြီး ပြောလိုက်ပါ
သည်။
အဒေါ်ဖြစ်သူသည် တူမလေး၏
စကားကို ကြားရသည်နှင့် ပြုံးရွှင်စွာ
ဖြင့် အခန်းတွင်းက ထွက်ခဲ့ပါတော့
သည်။ ယင်းနောက် အစ်မဖြစ်သူနှင့်
ခဲအိုဖြစ်သူ ဦးမင်းဒင်တို့ရှိရာ
ညွှတ်ခန်းမှာ တူမလေး ပြောလိုက်
သောစကားနှင့် သူ့အမှားကို သူမြင်
သွားပြီဖြစ်၍ အစ်မတို့ ကြိုက်သလို
မင်္ဂလာကိစ္စများ စီစဉ်နိုင်ကြောင်းနှင့်
မနက်ဖြန် သူလည်း အပေါင်ကို
သွားမည့်အကြောင်း ပြောဆိုပါ
တော့သည်။
ထိုအခါမှာ ဒေါ်စိန်စိန်က...
‘ငါ့ညီမ သွားရင် ဦးမောင်နဲ့ သူ့သား
လေး မောင်တို့အောင်ပေါ် ခေါ်လာပါရန်နဲ့
ရက်ကောင်းရက်သာ ရွေးချယ်ခဲ့ပါလို့သာ
ပြောခဲ့ပေတော့’
ဟု ပြောလိုက်ပါတော့သည်။
‘ဟုတ်ကဲ့ အစ်မ’
ဟု ပြောပြီး မအေးဝင်းလည်း
ခဲအိုဖြစ်သူ၏ မျက်နှာကို ကြည့်
ပြီး...
‘အစ်ကို ကျွန်မ သွားတော့မယ်
နော်၊ အစ်ကိုကကော ဦးမောင်ကို
မှာစရာရှိသေးလား’
ဟု လှမ်းမေးလိုက်ပါသည်။
‘နင့်အစ်မပြောပြီးပြီပဲ ငါပြောစရာ
မလိုတော့ပါဘူး’
ဟု ပြောပြီး ရွှေဆိုင်တွင်း ဝင်
သွားပါတော့သည်။
ဒေါ်အေးဝင်းသည် သူ့နေထိုင်ရာ

ဘူတာပိုင်းသို့ ပြန်သွားပါတော့
သည်။ မနက်ဖြန် အပေါင်ကိုသွားပြီး
ဦးမောင်တို့သားအဖကို သထုံသို့
မယားတောင်းကိစ္စ (ဝါ) မင်္ဂလာကိစ္စ
တစ်ပါတည်း ခေါ်ဆောင်လာမည်။
သူ့အိမ်မှာ ခေတ္တ ပေးနားပြီးမှ
ရပ်မိရပ်ဖများပါ ခေါ်ပြီး တစ်ခါ
တည်း နားဖောက် ရက်ကောင်းရွေး
ပြီး အကျဉ်းချုပ်ပြီး မင်္ဂလာဆောင်
ရန် စိတ်ကူး၍ လာပါတော့သည်။
မရွှေစိန်တို့ သားအမိနှစ်ယောက်
လည်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နှင့် ဝမ်းသာ
စရာများကို ဒေါ်စိန်စိန်က ပြောပါ
တော့သည်။
‘ငါ့သမီးလေး ရှေ့ရေးအတွက်
အမေတို့ မမူရတော့ဘူး စက်သူဌေး
ကြီးဦးမောင်ဘက်ကလဲ သား
တစ်ယောက်တည်း။ အဲဒီတော့
သမီးတို့ နှစ်ဖက်မိဘအမွေတွေဟာ
သမီးတို့ တစ်သက်စားလို့ သုံးလို့

မကုန်နိုင်ပါဘူး။ အဲဒါကြောင့်မို့ သမီး
လေးကောင်းစားဖို့ အမေတို့ အဖေ
တို့က စီစဉ်ပေးတာ’
ဟု ပြောလေ၏။
‘ဟုတ်ပါတယ် အမေရယ်...
သမီးလဲ စဉ်းစားကြည့်တော့မှ
မှားမှန်း သိရပါတော့တယ်။
အဲဒါကြောင့် အမေတို့ စကားကို
နားထောင်လိုက်တာပေါ့။
ဪ... ဒါနဲ့ အမေသမီးတို့
မင်္ဂလာဆောင်ခင် နေ့မိန့်ရ
ဆရာတော်ကို ဖူးမြော်ရအောင်
အရင်ပို့ပေးပါ။ ဘယ်နေ့
အမေပို့ပေးမလဲ ပြောပါ။ ဒါလေးတော့
အမေ လိုက်ပို့ပေးသင့်ပါတယ်နော်’
ဟု မိခင်ကို အပြင်ထွက်ပေါက်
ရရန် ပူဆာပါတော့သည်။
‘အေးလေ ဒီနေ့တော့ အချိန်မရှိ
တော့ဘူး။ မနက်ကျမှ ဒီဈေးမှာ
ဆရာတော်ကြီး ကန်တော့ဖို့ ပန်းနဲ့
မှန်း၊ ငှက်ပျောသီးဖီးကြမ်း တစ်စီးပါ
ဝယ်သွားပေါ့။ ဈေးကိုတော့ အမေ
မလိုက်တော့ဘူး။ အိမ်မှာခိုင်းတဲ့
ကောင်မလေးကို ထည့်ပေးလိုက်
မယ်။ ညည်းတစ်ယောက်တည်း
တော့ မလွှတ်နိုင်ဘူး။ ကဲ... ရေ
သွားချိုးတော့’
ဟု ပြောပြီး ဒေါ်စိန်စိန်လည်း
ရွှေဆိုင်မှာ သွားထိုင်နေပါတော့
သည်။ ရေချိုး အလှပြင်ပြီး သထုံ
ဈေးတွင် သူစိတ်ချရသော မိတ်ဆွေ
ကို စာပေးခိုင်းရန် စာတစ်စောင်ကို
အမြန်ဆုံးရေးပြီး စာအိတ်ကို ပိတ်ပြီး
သူ့အိမ်ရာအောက်မှာ ဂှက်ထည့်
ကာ ဟန်မပျက် ရွှေဆိုင်ကို လာပြီး
အမေနားမှာ ထိုင်ပြီး တယ်နေတာ
နုဏ္ဏရောင်ခြည်ရောင် ၂၃၇

www.burmeseclassic.com

ရောင်းရငွေများ ရေတွက်သိမ်း
ဆည်း နေပါတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက် ရေမိုးချိုး
အလှပြင်ပြီး မီးဖိုထဲမှာ ရောက်ရှိ
နေသော အသက်(၁၅)နှစ်ခန့်ရှိ
ကုလားမလေး မူတီးကို အော်၍
ခေါ်လိုက်ပါသည်။

‘ဟေ့ မူတီး... နင် ငါနဲ့ ဈေးကို
လိုက်ခဲ့၊ ဆွဲခြင်းပါ ယူလာခဲ့ပါ’

ဟု ပြောရင်း မိခင်ကြီး ရွှေဆိုင်
ဖွင့်နေသော အနားသွားပြီး...

‘မေမေ သမီးကို ဈေးဖိုးပေးလေ’
အမေဖြစ်သူ ဒေါ်စိန်စိန်က...

‘ရော့... သမီး ငွေငါးရာ ယူသွား
ပါ။ သမီးကြိုက်သလို ဝယ်ပါ။ လုံ
လောက်ပါတယ်’

**[အဲဒီခေတ်က ငွေငါးရာသည်
ရွှေ(၁)ကျပ်သားမှ (၂၅၀)ကျပ်
ဖြစ်နေသော အချိန်ဖြစ်၍ များစွာ
လုံလောက်သော ငွေငါးရာဖြစ်ပါ
သည်။]**

မရွှေစိန်သည် မိခင်ထံမှ ငွေငါးရာ
ယူပြီး မမူတီးနှင့် ဈေးကို ထွက်သွား
ကြပါတော့သည်။ ဈေးတွင်းမှာ သူ
လိုချင်သောပစ္စည်းများ ဝယ်ယူပြီး
မီးဖိုထဲမှာ ကြွက်တွေ ပေါသဖြင့်
ကြွက်နိုင်ဆေးတစ်ထုပ်ကို ဝယ်ယူ
ပြီးလျှင် သူ့ပိုက်ဆံအိတ်တွင်းမှာ
သိမ်းထားလိုက်ပါသည်။

ထို့ပြင် သူ့အချစ်ဆုံး မိတ်ဆွေ
သူငယ်ချင်းဆိုင်ဝင်းပြီး မမူတီး
မတွေ့အောင် စာအိတ်ကို ဂှက်ပေး
ပြီးလျှင် သူ့လက်ထဲကို ရောက်
အောင်ပို့ပေးပါရန် အထပ်ထပ် မှာ
ကြားပြီးမှ မူတီးကို ခေါ်ပြီး အိမ်ကို
ပြန်လာပါတော့သည်။

၂၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်စိန်စိန်က
အိမ်ဖော်မလေးအား...

‘မူတီးရေ နင်က မီးဖိုထဲက ကိစ္စ
တွေ လုပ်တော့နော်။ အပေါင်က
ညှော်သည်တွေက ဒီကို(၂)နာရီ
လောက်မှ ရောက်မှာ ညနေစာကျမှ
ငါဝင်ချက်ပေးမယ်။ အခု ဘုန်းကြီး
ကျောင်းကို အရင်သွားလိုက်မယ်’
ဟု ပြောရင်း တစ်ဆက်တည်းပင်
ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးမင်းဒင်အား...

‘ကဲ အဖေကြီးက ဆိုင်ထိုင်လုပ်
လိုက်ပါဦး အံ့ဆွဲထဲမှာ သော့တွဲရှိ
တယ် ကျွန်မတို့လဲ မကြာပါဘူး။
(၁၀)နာရီဆိုပြန် ရောက်မှာပါ မြင်း
လှည်းနဲ့ သွားလိုက်ပါမယ်’

ဟု ပြောပြီး အဝတ်လဲရန် အခန်း
တွင်း ဝင်သွားပါတော့သည်။

မကြာခင် ဒေါ်စိန်စိန် ပြန်ထွက်
လာပြီး အသင့်ထိုင်စောင့်နေသော
သမီးလေးကို...

‘သမီး ဆရာတော်ကို လှူဖို့
ပစ္စည်းစုံပြီလား အားလုံး စုံပြီဆိုရင်
သမီးက မြင်းလှည်းခေါ်လိုက်တော့’
ဟု ပြောပါသည်။

ထိုအချိန်က သထုံမြို့မှာ ဆိုက်
ကားများ မပေါ်သေးပါ။ တစ်စီးစ၊
နှစ်စီးစလောက်သာ ရှိပါသည်။

နေမိန္ဒရတောင်ခြေကို မြင်း
လှည်းက လွဲ၍ ဆိုက်ကားများ
မသွားကြပါ။ မြင်းလှည်းကိုတော့
ယခု နာရီစင်နားမှာ ဖြစ်၍ အိမ်ရှေ့
က နေပြီး မြင်းလှည်းလို့ အော်လိုက်
ရုံနှင့် ရောက်လာပါတော့သည်။

မရွှေစိန်လေးက ပစ္စည်းတွေပါ
သော ဆွဲခြင်းကိုယူပြီး...

‘အမေရေ... မြင်းလှည်းရောက်

ပြီ သွားကြစို့’

ဟု ပြောပြီး သူ့အရင် မြင်းလှည်း
ပေါ် တက်ထိုင်လိုက်ပါတော့သည်။

ဒေါ်စိန်စိန်က မြင်းလှည်းပေါ်
ရောက်သည်နှင့် မြင်းလှည်းသမား
က သွားနေကျဖြစ်၍ “**နေမိန္ဒရ
ကျောင်းလား**”ဟု မေးသဖြင့်
ဒေါ်စိန်စိန်က ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်
သဖြင့် မြင်းလှည်းသည် မင်းလမ်း
အတိုင်း မီးစက်လမ်းမှ နေမိန္ဒရသို့
မှန်မှန်လေး မောင်းနှင်ခဲ့သည်။

နေမိန္ဒရကျောင်းသည် ယခု
ဘုရားရှိရာမှ တောင်ဘက်မှာ တည်
ရှိပါသည်။ ကျောင်းဝင်းထဲအရောက်
မောင်းဝင်၍ ရပါသည်။ မြင်းလှည်း
ရပ်ပြီးတော့ ဒေါ်စိန်စိန်က မြင်း
လှည်းသမားကို...

‘ဒီမှာဘာမောင်... နင် တို့သား
အမိကို နာရီဝက်လောက် စောင့်နေ
နော်’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ မြင်း
လှည်းသမား ဘာမောင်ကလည်း
မြင်းအနားပေးရမှာဖြစ်၍...

‘ရပါတယ် အဒေါ်၊ အေးအေး
ဆေးဆေး သီလယူပါ။ ဆရာတော်
နဲ့ စကားလဲ ပြောကြပါ ရပါတယ်’

မရွှေစိန်တို့ သားအမိနှစ်ယောက်
ပစ္စည်းများယူပြီး ကျောင်းပေါ်
တက်သွားကြပါတော့သည်။ ကျောင်း
ပေါ်တွင် တစ်ကျောင်းလုံးမှ ဆေး
တော်ကြီးတစ်ပါး သာမဏ
တစ်ပါး၊ နှစ်ပါးသာရှိ၍ ယခု ကံဆိုး
လေးမှာ ဆွမ်းခံမြို့တွင်းကို ကြွား
ပါသဖြင့် ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး
ရှိနေပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးကလည်း

လည်း ဝင်တာတွေ့ရုံနှင့် ဒေါ်စိန်စိန် တို့သားအမိမုန်း သိ၍ ဆရာတော် ထိုင်နေကျ ကုလားထိုင်မှာ ထိုင် စောင့်နေရင်းက...

‘လာကြ...လာကြ ဒီယိကာမကြီးတို့ကို မြင်းလှည်းဝင်လာကတည်းက တွေ့လို့ ငါ့ထိုင်စောင့်နေတာ။ ထိုင်ကြ...ထိုင်ကြ အမေ့ပြေးမှ အကျိုးအကြောင်း ပြော ကြတာပေါ့’

ဟု ဆရာတော်ကြီးက ပြောပါ တော့သည်။

ထိုအခါ မရွှေစိန်လေးက ပါသမျှ မစွည်းတွေကို ဆရာတော်ကြီး၏ ရှေ့မှာ ချပြီး သားအမိနှစ်ယောက် ဆရာတော်ကြီးထံမှာ ငါးပါးသီလ ခံယူကြပါသည်။ သီလခံယူပြီးမှ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ ဆရာတော်ကြီး ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး ဒေါ်စိန်စိန် က...

‘ဆရာတော်ကြီး သမီးက သူ မင်္ဂလာ မဆောင်ခင်မှာ ဆရာတော်ကို အရင် လာကန်တော့ချစ်တယ်ဆိုလို့ ဘုရား တပည့်တော်ပေါ့ လာပြီး ပို့ရတာပါ။ ဒီညနေ(၂)နာရီလောက်မှာ အပေါ်ပြို က စက်သူဌေးဦးမောင်ရဲ့သား မောင်တို့ အောင်နဲ့ နှစ်ဖက်မိဘများ စေ့စပ်ကြပါ ယယ်တုရား’

ဟု ဒေါ်စိန်စိန်က လျှောက်ထား ထိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက...

‘အေးလေ... ခေတ်အခါကြီးကလဲ မကောင်းတော့ စောစော အိပ်ထောင်ချ ပေးလိုက်တော့ ပိတနပ်ပါး စိတ်အေးရ တာပေါ့ကွယ်... သမီးလေးကကော သဘောတူရဲ့လား’

ဟု တစ်ဆက်တည်း မရွှေစိန်ကို ဆရာတော်ကြီးက လှမ်း၍ မေး ထိုက်ပါသည်။

‘မှန်လှပါဘုရား... တပည့်တော်

က မိဘများ စိတ်ချမ်းသာရင် ပြီးတာ ပဲ ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားပြီး “အမေ ပြန်ကြည့်” ဟု မိခင်ဘက်ကို လှမ်း ၍ ပြောလိုက်ပါသည်။

မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်စိန်စိန်က ဆရာ တော်ကြီးအား ဦးချပြီး...

‘တပည့်တော်မတို့ကို ပြန်ခွင့်ပြု ပါဘုရား။ အိမ်မှာလဲ ကြိုတင်ပြင် ဆင်စရာလေး ရှိနေလို့ပါ ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

‘အေး...အေး... ပြန်ပြန် ဒီယိကာမ ကြီးတို့ မိသားစုလုံး ကံသမျှ အောင်ပြီး သာသနာ ပြန့်ဝင်ကြပါစေ’

ဟု မေတ္တာပို့ ဆုပေးလိုက်ပါတော့ သည်။ ဒေါ်စိန်စိန်တို့သားအမိလည်း ဆရာတော်ဦးချပြီး မြင်းလှည်းရှိရာ ကို ဆင်းလာကြပါတော့သည်။ သား အမိနှစ်ယောက် မြင်းလှည်းနှင့် ပြန် လာကြစဉ် လေယာဉ်ကွင်း အရောက်တွင် မြင်းလှည်းသမားက မြင်းကို အမြန်လေး မောင်းပါတော့ သည်။

မရွှေစိန်လေးသည် သူ ကျောင်း ကို လာရကျိုးမနပ် ဆန္ဒမပြည့်သဖြင့် စကားကို သိပ်မပြောဘဲ လိုက်ပါ လာပါသည်။

သို့သော် သူ့အကြံအစည်ကို တော့ အိမ်ရောက်လျှင် အကောင် အထည်ဖော်မှ ဖြစ်တော့မည်။ သို့ မဟုတ်လျှင်တော့ ဒီညနေ မင်္ဂလာ ကိစ္စ စေ့စပ်ကြတော့မည်။

သူ့ချစ်သူ မောင်တင်ဝင်းနှင့် တော့ ဘယ်လိုမှ ပေါင်းနိုင်စရာ လမ်းမရှိတော့၊ နောက်ဘဝကျမှ ပေါင်းကြတာပေါ့ဟု တစ်ဦးတည်း ကြိုတ်ပြီး စိတ်ကူးလာပါတော့သည်။

ဒီလိုနှင့် အိမ်ရောက်တော့ သူ့အဖေကြီး ဦးမင်းဒင်က...

‘သမီးတို့ကို ငါတောင် စိတ်ပူပြီး လိုက် ဒေါ်တော့မလို့ နတ်ကျွန်းကို သူပုန်တွေ ဝင်ပြီတော့ အိမ်နဲ့လုံး ပိတ်သွားတယ်။ အခုတော့ ပြန်ထွက်သွားကြပါပြီ’

ဟု ပြောလေသည်။

ဒေါ်စိန်စိန်နှင့် မရွှေစိန်တို့သည် အိမ်တွင်းကို ဝင်သွားကြပါတော့ သည်။ မရွှေစိန်ကတော့ သူ့အခန်း ရှိရာ အိမ်ပေါ်ထပ်ကို တက်သွားပြီး အဝတ်အစားလဲလှယ်ပြီး စာ တစ်စောင်ကို အမြန်ဆုံး ရေးသားပါ တော့သည်။

စာရေးပြီး အိမ်အောက်ကို ဆင်း လာတော့ သူ့အမေက ရေချိုးနေပြီး အဖေကြီးက ရွှေဆိုင်တွင်းမှာ ဝယ် သူနှင့် စကားပြောနေကြသဖြင့် မရွှေစိန်က သောက်ရေတစ်ခွက် ဖန်ခွက်နှင့် ယူပြီး အိမ်ပေါ်ပြန်တက် သွားပြီး သူဝယ်ထားသော အဆိပ် ဆေးကို သောက်ချလိုက်ပါတော့ သည်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်

ဦးကျော်ဟိုး
 (မြန်မာသမားတော်ကြီး)
 (သထုံမြို့)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၂၃၉

www.burmeseclassic.com

စာမျက်နှာ (၂၃၂) မှ အဆက်

တစ်ရွာမှာ ရှိသည်ဟု ကြားရလေ၏။
ခင်ကြေးမုံမှာ လူ့ဘဝတွင် အိမ်
ထောင်ပင် ကျခဲ့ပြီးနောက် သား
တစ်ယောက်ပင် ရခဲ့လျက် သူ့လင်
တော်မောင်မှာ ကွယ်လွန်သွား
သဖြင့် မုဆိုးမဖြစ်နေသည်ဟု ဆရာ
ကြီးသည် သူ့နှမ ငွေတောင်ဖြူထံမှ
ကြားသိရလေ၏။

‘မောင်ကြီးရယ်... ခင်ကြေးမုံကို
ပြန်ပြန်တွေ့အောင်ရှာပါ။ မောင်ကြီးတို့
သုံးယောက် လူ့ဘဝမှာ ဆုံမိကြရင်
သာယာနာရဲ့အထိမ်းအမှတ် “တတ်စေတီ”
ကို တည်ရ မယ်။

တည်ရမယ်နေရာက ပြင်းစွာတောင်
အနီးမှာ ဖြစ်တယ်။ ဘုရားတည်ပြီးရင်
မောင်ကြီးတို့ ဇနီးမောင်နှံ သုံးဦးစာပေး
သိုက်နန်းကို ပြန်ခဲ့ကြရမယ်’

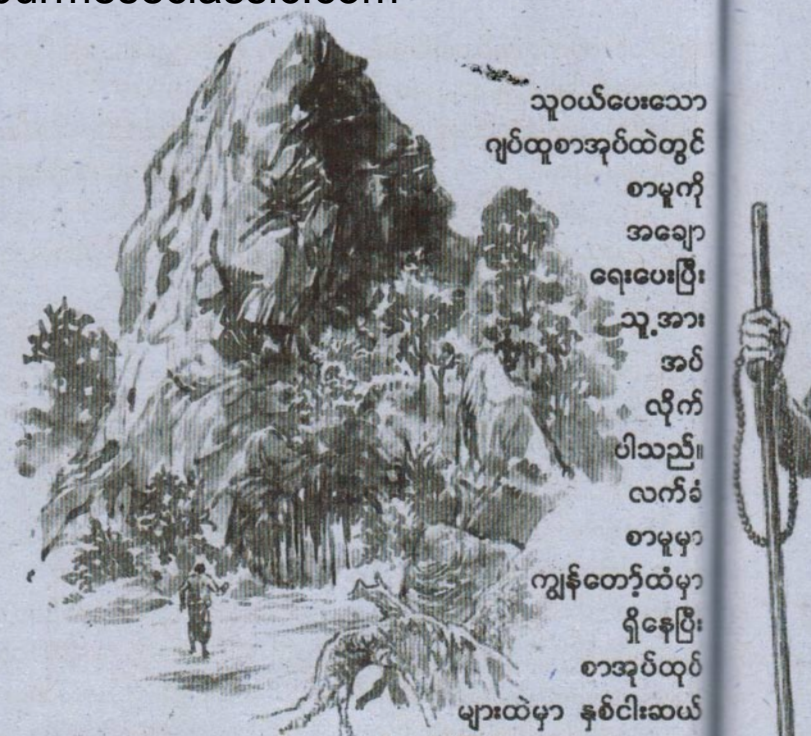
ဟု ငွေတောင်ဖြူသခင်မက
ယတိပြတ် ပြောဆိုခဲ့လေ၏။

ထိုစကားအရ တွေးဆထောက်
စာ ကြည့်လျှင် သိုက်နန်းရှင်မသည်
ဆရာ၏ ယခုလက်ရှိ ဇနီးကို
သဘောကျပုံမရချေ။ ဖြစ်ပြီးမီသာ
နေရသည်။ ခရီးမလွန်သေးလျှင်
ခွဲပစ်မည်လား မပြောတတ်ချေ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဆရာကမူ
ခင်ကြေးမုံကို တွေ့ဆုံနိုင်ရန် စုံစမ်း
နေဆဲပင် ဖြစ်၏။ သုံးယောက်သား
ဆိုကြမှ ဓာတ်ဘုရားတစ်ဆူကို
မြန်မာနိုင်ငံအလယ်၌ ဥဒါန်းတွင်
ရစ်အောင် သတ်မှတ်ထားသော
နေရာတွင် တည်ထားနိုင်မည်
မဟုတ်ပါလော။

ဓာတုစေတီ တည်၍ ပြီးမြောက်
တန်ခိုးတောက်နေသော အချိန်တွင်

၂၄၀ နက္ခတ္တဗျူဟာခြေညီမဂ္ဂဇင်း

သူဝယ်ပေးသော
ဂျပ်ထူစာအုပ်ထဲတွင်
စာမူကို
အချော
ရေးပေးပြီး
သူ့အား
အပ်
လိုက်
ပါသည်။
လက်ခံ
စာမူမှာ
ကျွန်တော့်ထံမှာ
ရှိနေပြီး
စာအုပ်ထုပ်
များထဲမှာ နှစ်ငါးဆယ်
ခန့် တိမ်မြုပ်နေခဲ့သည်။

၂၀၁၁ ခုနှစ်မှ စာမူကို ရှာဖွေ
တွေ့ရှိကာ မိတ္တူသစ်ကူးပြီး(ယခု
စာမူ)အား ပေးပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

စာရှာသူများသည် ဝတ္ထုဇာတ်
လမ်းကို ဖြစ်နိုင်ချေရှိမရှိ ဖတ်ရှု
သုံးသပ်ဖွယ် ရှိနိုင်သည်။

ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြသူကမူ
ဤဇာတ်လမ်းကို သိုက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်
များထံက သိရှိရသည်ဟု ပြောပါ
သည်။

ပြောသူမှာ နှစ်အတော်ကြာကြာ
ကပင် ကွယ်လွန်သွားပြီ ဖြစ်ပါ
သည်။ ထို့ကြောင့် ဝတ္ထုထဲမှ
နောက်ဆက်တွဲ အဖြစ်အပျက်
တို့ကို မေးမြန်းဖြည့်စွက်ခြင်း
မပြုနိုင်တော့ပါ။ စာရေးသူ)

ခင်မောင်ဝေ(ဆိပ်ခွန်)

စာရေးသူ
ဆရာတော်
ပြောကြလို့
ချိန်ကျမှ
ကို သိချင်
စာရေးသူရဲ့
တယ်။
သရက်သီ
ဆရာတော်
ယ်ဆိုတော့
သွပ်ပြီး ခေါ်
ကိုရင်ကျ
ညှိတိုင်း ယ
ခိုးစားကြနဲ့
F.31A. Sep

ကမ္ဘာ့ ရဟန်းထူးတစ်ပါး

စကြာဝေ သူတော်
(စဉ်းစားခြင်း)

စာရေးသူ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ကြီးရဲ့အစွမ်းတွေကို ခဏခဏ လူကြီးတွေ ပြောကြလို့ ကြားဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့် အလေးမထားခဲ့ပါ။ ခုချိန်ကျမှ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ရဲ့အကြောင်းတွေကို သိချင်တာနဲ့ ကျောင်းကို ကျောင်းသားလုပ်ခဲ့ဖူးသူ စာရေးသူရဲ့ အဖေကစ တခြား လူကြီးတွေထံ မေးကြည့်တယ်။

သရက်သီးခိုးစားတဲ့ ကျောင်းသားကို ဖော်ထုတ်ခြင်း

ဆရာတော်ကြီးက စမ်းပါးရွာကို ညအိပ် ဆွမ်းစားကြရ မယ်ဆိုတော့ ကိုရင်ကျောင်းသားတွေကို ခေါင်းလောင်း လှုပ်ပြီး ခေါ်လိုက်၏။

‘ကိုရင်ကျောင်းသားတွေ ကောင်းကောင်းနေရပြီနော်၊ ရွာထဲလဲ ညတိုင်း မသွားကြနဲ့၊ ကျောင်းရှိတဲ့ အစားအသောက်တွေကို ခိုးမစားကြနဲ့နော်၊ ငါ့ထံရင် ရိုက်မှာ’

ဟု မှာခဲ့၏။

ဆရာတော်ကြီး စမ်းပါးရွာမှ ဆွမ်းစားပြီးကျောင်း ပြန်ရောက်တော့ ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးတည်း စကား တိုးတိုးပြောနေတာ မြင်ရ၏။ နောက်ပြီး...

‘ကျောင်းသားတွေ အကုန်ခေါ်စမ်းဟေ့’

ဆိုပြီး ကျောင်းသားတွေလဲ အနားရောက်တော့ လက်ညှိုးထိုးပြီး ဟိုကောင်ရှေ့လာ၊ ဘယ်သူရှေ့လာနဲ့ ကျောင်းသားသုံးယောက်ကို တစ်ဦးချင်းစီခေါ်ပြီး ရှေ့မှာ မတ်တတ်ရပ်ခိုင်းတယ်။

နောက်ပြီး ကျောင်းသားတစ်ဦးချင်းစီကို...

‘မင်းက သရက်ပင်ရဲ့ အရွှေ့ဘက်ကိုင်းက (၃)လုံး ခူးတာ၊ မင်းက မြောက်ဘက်ကိုင်းက (၂)လုံး၊ မင်းက အရွှေ့ဘက်ကိုင်းက (၁)လုံးခူးပြီး ကျောင်းမြောက်ဘက် မှာ (၆)ယောက်ခွဲ စားကြတာ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား’

လို့ ဆရာတော်ကြီးက မေးလိုက်တော့ ဆရာတော် ပြောတာ အကုန်မှန်နေတာဆိုတော့ မငြင်းဝံ့ဘဲ ဝန်ခံ

နတ္ထဏ္ဍာရေးခြေညှိမဂ္ဂဇင်း ၂၄၁

လိုက်ရ၏။

ဆရာတော်ကြီးက အရိုက်ကလည်း သန်ပေ၏။ သရက်သီးခိုးသူနှင့် စားသူ နှစ်ဦးစလုံး ကြိမ်လုံးဖြင့် ရိုက်တော့၏။

ဖီးကြမ်းငှက်ပျောခိုင်ခိုးသူကို ဖော်ထုတ်ခြင်း

မနက်(၆)နာရီလောက်မှာ ဆရာတော်ကြီးက ကိုရင်၊ ကျောင်းသားတွေ လာစမ်းလို့ ခေါ်ပြီး...

‘ရွာထဲက ဦးထင်ပေါ်အိမ်ကို သွားပြောချေ၊ ပြန်ပြန်သွား ပြန်ပြန် ပြန်ခဲ့၊ ဦးထင်ပေါ်ကိုယ်တိုင် ဖီးကြမ်းငှက်ပျောခိုင်ထမ်းပြီး ကျောင်းလာဖို့လို့ ပြောခဲ့၊ သူ့မိန်းမကို ကန်တော့ပွဲနဲ့ တစ်ခါတည်း လိုက်လာခဲ့လို့ ပြောလိုက်’

လို့ ပြောလိုက်လို့ ဆရာတော်ကြီးက မိန့်လိုက်တယ်။ ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးနဲ့ ကျောင်းသားကြီးတွေ (၂)ယောက် ဦးထင်ပေါ်အိမ် သွားကြတယ်။ ဦးထင်ပေါ်အိမ်ရောက် တော့ လူ လေး၊ ငါးဦး ရောက်နေတာ တွေ့တော့...

‘ဟာ...အစောကြီးပါလား ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်’ လို့ တွေးပြီး အိမ်ထဲဝင်လိုက်တာနဲ့ ဦးထင်ပေါ်မိန်းမ က ကိုရင်ကြီးနဲ့ ကျောင်းသားကြီးတွေ မြင်တော့...

‘ကိုရင်ကြီးကြပါ ဘုရား... ဒါယကာကြီးက ညကတည်းက စကားမပြောနိုင်တော့တဲ့ တဏှုနဲ့ ပျက်လုံးပြူးပြီး အော်နေတာ ဘုရား၊ ညကလဲ မအိပ်ရဘူး၊ ကိုရင်ကြီးက သတင်းကြားလို့ လာတာလားဘုရား’

လို့ မေးလျှောက်လေတော့တယ်။

‘မကြားမိပါဘူး။ ဘုန်းကြီးလွှတ်လို့ ဦးထင်ပေါ် ကိုယ်တိုင် ဖီးကြမ်းငှက်ပျောခိုင်ထမ်းပြီး ကျောင်းလာဖို့၊ ဒါယကာမကြီးက ကန်တော့ပွဲနဲ့ တစ်ခါတည်း လိုက်ခဲ့လို့ ပြောခိုင်းလို့ လာပြောတာပါ’

လို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါ...

‘တင်ပါ့ဘုရား လာခဲ့ပါမယ်ဘုရား’

လို့ ပြန်လည် လျှောက်တင်လိုက်လေတယ်။ ကိုရင် ကြီးနဲ့ ကျောင်းသားကြီးတွေလဲ ကျောင်းကို ခြေလှမ်း ကျဲကျဲဖြင့် ခပ်သုတ်သုတ် ပြန်သွားတော့တယ်။

ချက်ချင်းပဲ ဒါယကာမကြီးက “ဦးထင်ပေါ် ဆရာ တော်ကြီးက ဖီးကြမ်းငှက်ပျောခိုင်ထမ်းပြီး ကျောင်းလာ ဖို့တဲ့ သွားရအောင်၊ ကျုပ်က ကန်တော့ပွဲ ရွက်ခဲ့ရမှာ” လို့

လဲ ပြောလိုက်ရော ဦးထင်ကျော် အသံထွက်ပြီး စကားပီ လာတယ်။

‘အေး...ဒါဆို ခု သွားစို့’

ဆိုပြီး ဖီးကြမ်းငှက်ပျောခိုင်ကြီး ထမ်းပြီး ကျောင်း ရောက်လာတယ်။ ဆရာတော်ကြီးက...

‘အေး...မင်း ဒါပျိုးမလုပ်ရဘူးကွ၊ ကျောင်းကပစ္စည်းကို လိုချင်ရင် ငိုဆီတောင်းမှပေါ့ကွာ၊ တော်သေးတာ မင်း ညတုန်းကတည်းက မသေတာ (၃)ရက်ပြည့်ရင် မင်းသေနိုင်တယ်’

လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ဦးထင်ပေါ်နဲ့ သူ့မိန်းမကလဲ နောက်မလုပ်တော့ပါကြောင်း ဝန်ခံပြီး တောင်းပန်ခဲ့ကြ တယ်။

ထန်းလျက် ခိုးစားလို့ ဒဏ်ခတ်ခံရသူ

ည(၉)နာရီကျော်လောက်မှာ...

‘အောင်မလေး...ကယ်ကြပါဦး၊ လုပ်ကြပါဦး၊ သေတော့မှာပါဗျ’

ဆိုပြီး အသံကွဲကြီးနဲ့ လက်နှစ်ဖက်က လည်ပင်းကို ညှစ်ထားလို့ ဆွဲဖယ်နေတဲ့ပုံနဲ့ ကုန်းအော်နေတယ်။ ပြေးကြည့်လိုက်တော့ သန်းမောင် ဖြစ်နေတယ်။

ကျောင်းသား၊ ကိုရင်၊ ဦးပဉ္စင်းတွေ ဝိုင်းလာကြတယ်။ ဘာလုပ်ပေးရမယ်မသိ ကြည့်သာနေရတယ်။

‘သန်းမောင် ဘာဖြစ်တာလဲဟ’

လို့ မေးတော့လဲ...

‘လည်ပင်းညှစ်နေတာဟ... ဆွဲဖယ်နေကြပါဦး’

www.burmeseclassic.com

လို့ ပြောတော့...

‘မိတ္တီမှ ဘာမှ မပြုရတာ မင်းလက်နှစ်ဖက်ပဲ မြင်ရတာဟ’

ဆိုပြီး တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောရင်း ကိုရင်ကြီး ဝိမလက ဆရာတော်ကြီးကို ပြေးလျှောက်တယ်။ ဆရာတော်ကြီးက သစ်သားကျောင်းကြီးပေါ် လိုက်လာပြီး...

‘ဗျာကောင်ကြီး... ဒီကောင်ကို ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါကွာ ငါ ပြန်ကျွေးပါမယ်’

လို့ ဆရာတော်ကြီးကလဲ ပြောလိုက်တော့ သန်းမောင် လက်နှစ်ဖက်နဲ့ လည်ပင်းညစ်ခံရခြင်းမှ ကင်းဝေးသွား တော့တယ်။

‘ခွေးကောင်...တော်သေးတာပေါ့ကွာ၊ မသေလို့ပေါ့၊ ကျက်သရ ခန်းထဲက ဇလုံထဲ ထည့်ထားတဲ့ ထန်းချက် ခိုးစားတာကိုကွာ၊ နောက် ဖိုက်ဆာလို့ စားချင်ရင် ငါ့ဆီ လာဆောင်ပူပေါ့ကွာ’

လို့ ဆရာတော်ကြီးက သန်းမောင်ကို ပြောလိုက် တယ်။

ဆရာတော်ကြီးကို မကောင်းကြောင်း အပြစ်တင် စကား ဘယ်သူမှ မပြောရဲကြဘူး။ ကျောင်း ရောက် လာရင် ဆရာတော်ကြီးက...

‘မင်းက ငါ့ကို ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ငါ့အတင်း စကားတွေ တုပ်နေတာ ဘယ်သူနဲ့လို့ အကုန်ပြန်ပြော တာ ငါသိနေတယ်’

ဒါကြောင့် ဆရာတော်ကြီး သက်ရှိထင်ရှား ရှိစဉ်က သူ့အကြောင်း ဘယ်သူမှ မပြောဝံ့ကြဘူး။

မြို့နယ်ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးလဲ ဖြစ်တယ်။ ဘောလုံးကန်ပွဲတွေဆို ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကျောင်းသား တွေက ပထမဆု နှစ်တိုင်းရတယ်။

ဘောကန်တော့မယ်ဆို ထုံးမန်းတွေ မန်းပြီး မန်ကျည်း စေ့လောက် အလုံးတွေလုပ် မျိုချခိုင်းတယ်။ တစ်ပွဲပြီး လို့ ပြောတာပဲ။ ဘောပွဲလဲ နိုင်ကြတယ်။ ထိခိုက်မှုလဲ မရှိဘူး။

[အခွင့်သာလျှင် ဆက်လက်ဖော်ပြပါဦးမည်။]

စကြိုတောင် သူတော်(စဉ်းကူးမြို့)

စာမျက်နှာ (၂၄၅)မှ အဆက်

ခွဲရာ လူတစ်ရပ်သာသာခန့် အရောက်တွင် အောက်မှ တစ်စုံ တစ်ယောက်က ဆွဲချလိုက်သကဲ့သို့ အောက်ဘက်သို့ လျောကျသွား ပါသည်။

‘ဟာ... လုပ်ကြပါဦး၊ ဘယ်လို လဲဟ’

ဟု ကိုတိုးမောင်သည် အော်ပြော လျက် ထွက်ပြေးသကဲ့သို့ အရက် အမူးတို့သည်လည်း ရှောင်ပြေး သွားကြလေသည်။

ထို့နောက် သရေမကြောက် မယုံ ကြည်သူများဖြစ်သော ကိုကျော် ဝင်းသိန်း၊ မောင်ထက်ရာဇာနှင့် မောင်သက်ဆွေနှောင်တို့ (၃)ဦး သည် တိုင်ပင်၍ ထိုအိမ်တွင် ညအိပ်

ကြပါသည်။

သို့သော် ည(၉)နာရီမထိုးမီ ထို အိမ်ပေါ်မှ ကြောက်ရွံ့သဖြင့် အလျင် အမြန် ဆင်းပြေးခဲ့ကြရပါသည်။

ဒေါ်မသန်း သေဆုံးပြီး (၁)လ ပြည့်သောနေ့တွင် ထိုအိမ်အနီးရှိ ကိုသန်းအောင် မယဉ်ယဉ်အေးတို့ အိမ်၌ ဘုန်းတော်ကြီး(၅)ပါးကို ပင့်၍ သပိတ်သွတ်၊ အမျှဝေခြင်း ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအချိန်အထိ မခြောက်မလှန့်တော့ပါ။ ဒေါ်မသန်း သည် ပြိတ္တာဘဝမှ လွတ်မြောက် သွားပြီဟု ဆိုနိုင်ပါတော့သည်။

သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တ သုခိတတ္တာ

ဦးအေးရွှေ(ကနောင်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

မဂ္ဂဇင်း

တိုက်နှင့်

ဆက်သွယ်

နိုင်သော

ဗုဒ္ဓနံပါတ်များ...

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၀၅

၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၁၁၀

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၃

ဒိုးဘေးရွှေ
(ကနောင်)

တစ္ဆေ

ရှုမရှုံ အဖြေရှုံ
ကိုယ်တွေ့-ကြလျှင်သိ

စာရေးသူတို့သည် ပုထုဇဉ်များ ဖြစ်ကြ၍ အမှားမကင်းပါ။ အယူ အဆ ယုံကြည်မှု စသည်တို့ မတူ ကွဲပြားကြသည်မှာ အဆန်းတော့ မဟုတ်။ “တစ္ဆေသရဲ လုံးဝမရှိ” ဟူသောအဆိုကို ကြိုက်နှစ်သက်သူ များ ရှိသကဲ့သို့ တစ္ဆေက မမြောက်၊ မိမိ၏ စိတ်ကသာ မိမိကို ခြောက်နေ ခြင်းဟု ယူဆကြသူများလည်း ရှိပါ သည်။

“တစ္ဆေသရဲ ရှိသည်”ကို ယုံ သည်။ သို့သော် မကြောက်ပါ ဆို သော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်းရှိပါသည်။

၂၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာရေးသူသည် ထိုတစ္ဆေတို့ကို ယခင်က မကြောက်ခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် အမှန်တကယ် ကြောက်အောင် ခြောက်သောအခါ ကြောက်ရွံ့၍ ဘာလုပ်ရမည်ကိုပင် မသိသော

အဖြစ်မျိုးကို ကြုံခဲ့ဖူးပါသည်။
‘သဗ္ဗေ ဘာယန္တိ မဂ္ဂဇာ’
‘သတ္တဝါမှန်သမျှ
ထာရုမည်ကို
ကြောက်ကြ၏’
သို့သော် သေမည်ကို လုံးဝ
မကြောက်သော သူတို့မှာ အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်များသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လက စာရေး
သူ နေထိုင်သော ထန်းပင်ကုန်းရွာ
တွင် ဒေါ်မသန်း သေဆုံးခဲ့ပါသည်။
သမီးဖြစ်သူ မစန်းစန်းဌေး
(ပေါက်စ)ကို ကနောင် ပြည်သူ့ရဲ
စခန်းမှ ခေါ်ဆောင်သွားဖြင့် သူမ၏
သားဖြစ်သူ မောင်သက်ဆွေကောင်
(ဒီဖိုး)သည် ထိုအိမ်တွင် မအိပ်ရဲ
တော့ပါ။
အိမ်အနီးရှိ ဦးမောင်ဟန်၏
အိမ်တွင် သွား၍အိပ်ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

(ဒေါ်မသန်း သေဆုံးမှုတွင် သမီး မစန်းစန်းဌေးကို အပြစ်ရှိသည်ဟု ယူဆ၍ ရဲစခန်းသို့ ခေါ်ဆောင် သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။)

ဦးမောင်ဟန်၏သား ထက်ရာဇာ သည် (၁၀)တန်းကျောင်းသားဖြစ်ပြီး မောင်သက်ဆွေနောင်သည် (၉) တန်းကျောင်းသား ဖြစ်၍ စာကျက်ရ သည်လည်း အဆင်ပြေ၊ အိပ်ရ သည်မှာလည်း အေးချမ်းသဖြင့် ညတိုင်း ထိုအိမ်တွင် အိပ်ပါသည်။

ဒေါ်မသန်း၏အိမ်ကို ပိတ်ထား သော်လည်း ညအချိန်တွင် တံခါး ဖွင့်သံ၊ ပိတ်သံ၊ တံမြက်စည်းလှည်း သော အသံ၊ ညည်းညူသော အသံ တို့ကို ညတိုင်းလိုလို ကြားနေရပါ သည်။

ထိုအိမ်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ခွေးများက ထိုအိမ်ဘက်သို့ ကြည့်၍ ဟောင် ခြင်း၊ အူသံပေးခြင်းတို့ကိုလည်း ည စဉ် ကြားနေရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထို အိမ်အကြောင်းကို လူတိုင်း ပြောဆိုနေကြပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ မစန်းစန်းဌေး ယောက်ျား၏နမ မစုသည် ကနောင် လေးရွာတွင် နေထိုင်ပါသည်။ နေ့လယ်အချိန်တွင် ဒေါ်မသန်း အိမ် သို့ ရောက်လာခဲ့ပါသည်။

သူမ၏ ခြံထဲတွင် သံပရာသီးများ သီးနေ၍ အခြားအမျိုးသမီး(၂)ဦး နှင့်အတူ သံပရာသီးများကို ရောင်း ချရန် ခူးဆွတ်ခဲ့ပါသည်။ [မောင် သက်ဆွေနောင် (၂)နှစ်သား အရွယ်တွင် မစန်းစန်းဌေးသည် သူမ၏ ယောက်ျားနှင့်လင်မယား

ကွဲကွာခဲ့ရပါသည်။]

မစု၏ အိမ်တွင် ခွေး(၂)ကောင် ရှိပါသည်။ ညအချိန်တွင် ထိုခွေး (၂)ကောင် သူတို့ခြံ၏အပြင်ဘက် သို့ ကြည့်၍ ဟောင်ပါတော့သည်။ ထွက်ပြီး ဟောင်လိုက်၊ ပြန်ဝင် လာလိုက် အကြိမ်များစွာ ပြုလုပ် နေသဖြင့် မစု၏ယောက်ျားက လက် နှိပ်စာတိမ်းဖြင့် ထိုးကြည့်သော် လည်း မည်သူ့ကိုမျှ မမြင်တွေ့ပါ။ နံနက်မိုးလင်းသော်...

‘ကဲ...မစု နှင့်သံပရာသီးတွေကို သူ့ အိမ်ပြန်ပြီး ပို့လိုက်၊ ညတုန်းက ကိစ္စမိုး ဘူး ထင်တယ်။ သူ့ပစ္စည်း ယူလို့ ဒေါ်မသန်း လိုက်လာတာ ဖြစ်နိုင်တယ်’ ဟု ထင်မြင်ချက် ပေးနေသဖြင့်

မစုသည် ထိုပစ္စည်းတို့ကို သူ၏ ယောက်ျားနှင့်အတူ ပြန်ပို့ခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့ ဦးမောင်ဟန်၏ သား မောင်ထွန်းမြင့်ဝေသည် ယခင် ဒေါ်မသန်း ရှိစဉ်ကကဲ့သို့ သူမ၏ ခြံထဲမှ မြက်များကို နွားကျွေးရန် ရိတ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုညတွင် ဦးမောင် ဟန်၏ နွားများသည် ရှူးရှူးရှဲရှဲ ဖြစ်ကာ လုံးဝ မငြိမ်ကြတော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ဦးမောင်ဟန်၏ဇနီး ဒေါ်တင်ဝင်းက နွားများ လန့်နေရာ

ကို လက်ညှိုးထိုးလျက်...

“ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ၊ပင်္ဂလ္လဉ္စ
ယောစ၊မနုပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပိ၊ဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အ၊ကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါ နဘာဝေန ဝိနာသ၊မေန္တု၊
ဓမ္မာ နဘာဝေန ဝိနာသ၊မေန္တု၊
သံဃာ နဘာဝေန ဝိနာသ၊မေန္တု၊”
ဟူ၍ ရွတ်ဆိုလိုက်ပါသည်။

မကြာမီ နွားများ လန့်ကြောက် ခြင်း မရှိကြတော့ပါ။ ထိုအချိန်မှစ၍ မောင်ထွန်းမြင့်ဝေသည်လည်း ထိုခြံ ထဲသို့ မသွားရဲတော့ပါ။

ထို့နောက် မကြာမီ မောင်သက် ဆွေနောင်နှင့် ကနောင်လေး ကျေးရွာနေ ကိုဘိုးမောင်နှင့် တွေ့ ဆုံသောအခါ...

‘ဇော...ငါ့တူ မင်းတို့ ခြံထဲမှာ ပိန္နဲသီး နနုလေးတွေရှိတယ်။ ငါ့ကို တစ်လုံး လောက် ပေးပါ။ ငါးပိချက်နဲ့ တိုမြှုပ်ပြီး စားချင်လို့’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဟာ... ဦးသဘောအတိုင်း တက်ပြီး ခူးပေါ့ဗျာ’

နေ့လယ် (၃)နာရီခန့် ရှိပါပြီ။ ကိုဘိုးမောင်သည် ထိုခြံထဲရှိ ပိန္နဲပင် ၏ အောက်သို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ အပင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်ပြီး တက်

ယုံသော်ရှိ မယုံသော်ရှိ ကာယကံရှင် ခွင့်ပြုချက်အရ
သည် ဆောင်းပါးကို ရေးလိုက်ရပါသည်။

* * *

‘အရီးလေး... အစ်မ မသိန်းရွှေကို ကျွန်တော်
မှာလိုက်တာ ပါလာသလား မသိဘူး’

အရီးလေး အခေါ်ခံရသော မသိန်းရွှေ၏အမေ
ဒေါ်သိန်းတင်က မီးဖိုချောင်မှနေ၍...

‘ဘယ်သူလဲဟဲ့...မောင်ညီညီပါလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အရီးလေး... အစ်မ မသိန်းရွှေကို
ကျွန်တော် တောင်ပေါ်က ကင်ပွန်းချဉ် ခူးလာဖို့ မှာထား
တာလေ...

သူ တောင်ပေါ်က အထုပ်ကလေး တစ်ထုပ်နဲ့ ဆင်း
လာတာ ကျွန်တော် ပျိုးနုတ်နေတုန်း မြင်လိုက်လို့
လှမ်းလို့တော့ မမေးလိုက်ဘူး။

အဲဒါ ကင်ပွန်းချဉ်ပါလာရင် ကျွန်တော့်အိမ်ကို တစ်ပါ
တည်း ယူသွားချင်လို့ ကင်ပွန်းချဉ်ပါတယ် မဟုတ်လား
အရီးလေး’

၂၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျော်လင်း
(၁၀၀)

ယုံသော်ရှိ မယုံသော်ရှိ

‘ဪ...ပြောရခက်လိုက်ပါတယ်လား ညီညီရေ’
‘ဘာဖြစ်လို့လဲ အရီးလေး ပြောပါဦး’
ဒေါ်သိန်းတင်သည် ပြောသင့် မပြောသင့် စဉ်းစားဟန်
တူသည်။ ဒါကြောင့်လည်း...

‘မင်း အမြင်မှားဟန် တူပါတယ်ကွယ်၊ မသိန်းရွှေ
မရောက်သေးဘူးကွယ့်’

ညီညီသည် ဟုတ်မဟုတ် သေချာအောင် အိမ်ထဲကို
မျှော်ကြည့်ရင်း...

‘ကျွန်တော် အသေအချာ ပြင်လိုက်ပါတယ် အရီးလေး...
ငိုကာအပြစ်ပြု ထုတ် အနီရောင် အဖြူကွက်နဲ့ အညိုကလေး

ခေါ်
ဒေါ်
ရှင်းသွား
မောင်မြ
အတိုင်း
ဒီလို
ဆင်
ကျော
မှာပေါ်
တူပါ
ဆင်
မှာ အ
မောင်
ကို အ
တယ်
ညီညီ
‘ဟုတ်
တတ်တ
အိုင်ကလ
ရေ ငါး
ကျော
တော့ မြ
အေးလေ
လာခဲ့ဦး
‘အေး
ဆင်းလာ
ညီညီရေ
ကျော
ကျောက်
သော
တစ်ကွမ်း
အိပ်ဘေး
မိုးရာသ
များ မိုးရွာ
သည်။

ခေါင်းမှာရွက်ပြီး အရိုးလေးအိမ်ကို ဝင်သွားတာ
ဒေါ်သိန်းတင်သည် ညီညီ သံသယ
ရှင်းသွားအောင် သတင်းလာဖို့သူ
မောင်မြ ပြောသမျှကို ကြားသည့်
အတိုင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ဒီလို ညီညီရဲ့... မသိန်းရွှေ တောင်ပေါ်က
ဆင်းလာတာတော့ အမှန်ပဲကွယ်။ ဒါပေမယ့်
ကျောက်ခင်းထားတဲ့ ကန်သင်းကလာတော့ မိုးရွာနေလို့ ချော
မှာပေါ့။ ဒါနဲ့ ဆင်မကြီးအိုင်နား ရောက်တော့ ချောလဲတာနဲ့
တူပါရဲ့။
ဆင်မကြီးအိုင်ထဲကျပြီး ရေမကူးတတ်တော့ ဆင်မကြီးအိုင်ထဲ
မှာ အသက်မရှိတော့တဲ့ အလောင်းပေါ်နေတာ တောကပြန်လာတဲ့
မောင်မြတွေ့လို့ သတင်းလာဖို့တာနဲ့ ကျေးရွာက နာရေးအသင်း
ကို အကြောင်းကြားတော့ နာရေးက ကောင်လေးတွေ သွားကြ
တယ်လေ’

ညီညီသည် ယုံရခက် မယုံခက်နှင့်...
‘ဟုတ်ပါ့မလား အရိုးလေးရေ... မသိန်းရွှေ ရေမကူး
တတ်တာတော့ ကျွန်တော်လဲ သိပါတယ်။ ဆင်မကြီး
အိုင်ကလဲ အနက်သား မနေ့က မိုးတအား ရွာထားတော့
ရေ ငါးတောင်၊ ခြောက်တောင်လောက်တော့ ရှိမှာပေါ့။
ကျောက်ကန်သင်းလမ်းမှာ လူသုံး၊ လေးယောက်
တော့ မြင်လိုက်တယ်။ အကြောင်းကိုတော့ မမေးမိဘူး။
အေးလေ... ကျွန်တော် ညနေ ထမင်း စောစောစားပြီး
လာခဲ့ဦးမယ်။ သွားလိုက်ဦးမယ်နော် အရိုးလေး’
‘အေးကွယ်... ခုလို အချိန်မတော် တောင်ပေါ်က
ဆင်းလာတာ တစ်ခါမှ မရှိဘူးကွယ် စဉ်းစားစရာပဲ
ညီညီရေ’

ကျောက်ခင်းထားသည့် ကန်သင်းဆိုပေမယ့်
ကျောက်များအပြည့် ကန်သင်းရိုးတစ်ခုလုံးကို ခင်းထား
သော လမ်းမဟုတ် ကျောက်လုံးများကို လူကြီး
တစ်လှမ်းစာ ခင်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ (မီးရထားဆံလမ်းမှ
ဇေယျာတန်းတံတားတံတားလို တစ်လှမ်းစာ ခင်းထားသည်။)
မိုးရာသီတွင် ချောသောကြောင့် သက်ကြီးရွယ်အို
များ မိုးရွာလျှင် ထိုကစင်းမှ မသွားကြ ချော်လဲတတ်ကြ
သည်။

ယနေ့ ဝါဆိုမိုး တဖြောက်ဖြောက် ရွာနေချိန်တွင်
မသိန်းရွှေ တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်မှာ အကြောင်းရှိ
ရမည်။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံ တောင်ပေါ်မှာ အခိုင်အမာ တဲ
ဆောက်ပြီး ငရုတ်၊ သခွား၊ ချဉ်ပေါင်၊ ပြောင်း၊ ပဲတောင့်...
ရှည် စသည် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ စိုက်ပျိုးပြီး ထိုအပင်
များကို စောင့်ရှောက်ကာ တောင်ပေါ်မှာ နေကြသည်။

နံနက်(၉)နာရီ၊ (၈)နာရီလောက်တွင် တောင်ပေါ်မှ
ထွက်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို မသိန်းရွှေ ယူ
ဆောင်ပြီး ရွာသို့ ပြန်ကာ သူ့ အမေ ဒေါ်သိန်းတင်ကို
ရွာဈေးမှာရော အိမ်မှာပါ အရောင်းခိုင်းပြီး တောင်ပေါ်
မှာ လိုအပ်သည့် ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ ငါးပိ၊ ငါးခြောက်
များကို ဝယ်ယူပြီး တောင်ပေါ်သို့ ပြန်သွားလေ့ရှိသည်။

ယနေ့ ညနေပိုင်း သုံး၊ လေးနာရီ တောင်ပေါ်မှ
ဆင်းလာသည်ဆိုတော့ သူ့ယောက်ျား နေမကောင်း၍
ဆေးဝယ်ရန် ဆင်းလာသလား။ စဉ်းစားစရာ ကျွန်တော်
အတွေးများစွာနှင့်...

စေစော ရေမိုးချိုး စားသောက်ပြီး ရွာအရှေ့ပိုင်း
အရိုးလေးဒေါ်သိန်းတင်အိမ်သို့ လာခဲ့သည်။ အိမ်မှာ
လူများသွားလာနေကြသည်ကို မြင်ရသည်နှင့် အရိုးလေး
ပြောသည့်သတင်း ဟုတ်မှန်နေသလို ဖြစ်နေသော်
လည်း ကျွန်တော် အမြင်နှင့်သံသယ ရှင်းသွားအောင်
အိမ်ပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်နှင့်...

‘ညီညီ လာကွယ်... ဒီကို’
အသံလာရာသို့ ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့
တောင်ပေါ်မှ အစ်မ မသိန်းရွှေယောက်ျား ကိုရွှေကို
ရေနေ့ကြမ်းပိုင်းတွင် လူကြီးတွေနှင့် တွေ့ရသောကြောင့်
ကျွန်တော် ကိုရွှေအနားမှာ သွားရောက်ထိုင်လိုက်ပြီး...

‘ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ကိုရွှေ... ပြောပါဦး’

ကျွန်တော် ကိုရွှေကို မေးရင်း
ရေခွေးတစ်ဝံ့ သောက်လိုက်ပြီး
သူ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။

‘ပြောရမှာတောင် အခက်သားကွ...
အထင်နဲ့ ပြောရမှာပေါ့လေ’
‘ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ’

ကိုရွှေသည် ရေခွေးတစ်ခွက်
သောက်လိုက်ပြီး လည်ချောင်း
ရှင်းဟန်တူသည်။ ပြီးမှ သူ ဆက်ပြောသည်။

‘အဟင်း...အဟင်း... ဒီလိုကွယ်... မင်းလဲ မင်းအစ်မ
အကြောင်း ပျက်ပြင်မဟုတ်ပေမယ့် ကြားတော့ ကြားဖူးမှာပေါ့
မင်းအစ်မဟာ မိန်းမဆိုပေမယ့် အရက်ကိုတော့ အတော်ကြိုက်
တာကွ’

ကြိုက်တယ်ဆို တော်ရုံတန်ရုံ ယောက်ျားနဲ့ ယှဉ်သောက်နိုင်
တယ်။ တစ်ခါတလေ သွေးတောင်နဲ့ တစ်ပုလင်းတောင်
မဖြူဘူး သိလား။ ဟုတ်မှာပေါ့... ငါ့မောင် သူ့လောက် မသောက်
နိုင်ဘူး ဒါနဲ့...’

ကိုရွှေသည် စကားကို ရပ်ပြီး ရေခွေးပန်းကန်ထဲသို့
ရေခွေးကိုထည့်ကာ သောက်လိုက်ပြီး ဆက်ပြောသည်။

‘နေ့တိုင်းဆို တို့နှစ်ယောက် ည ထမင်းစားကောင်း
အောင် တစ်ပိုင်းကို တစ်ယောက်တစ်ခွက် သောက်ပြီး
ထမင်းစားကြတာပေါ့။ ဒီနေ့တော့ သူ့ကို ထမင်းချက်
ခိုင်းပြီး ငါ ဟင်းသီးဟင်းရွက် ခူးပြီး ရေမိုးချိုးပြီးတာနဲ့
ခါတိုင်းလို စားကောင်းအောင် တစ်ခွက်သောက်ဖို့
ပုလင်းကို ယူလိုက်တော့ လား...လား... ပုလင်းမှာ
လက်ကျန် မရှိတော့ဘူးလေ။

ငါလဲ ဒေါက်နီသွားတာပေါ့။ ဒါနဲ့ ငါ ဆဲဆို ကြိမ်း
မောင်းတော့ သူက ပြောတယ်။ ပုရစ်ကြော်အမြည်း
ကောင်းတာနဲ့ တစ်ပိုင်းကုန်ရောတဲ့။ ဒါတောင် လိုနေ
သေးတယ်ဆိုပဲ။

ကိစ္စမရှိပါဘူး။ သုံးလေးနာရီဆိုတော့ မိုးရာသီမှာ
အစောကြီး ရှိသေးတယ်။ ကျွန်မ ရွာသွားပြီး ဝယ်လိုက်
မယ်။ ကိုရွှေ ခူးထားတဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေကိုသာ
ထုပ်ပေးပါတဲ့။ မနက် သွားစရာမလိုဘူးဆိုပြီး ငါ
မထုပ်ရဘူး။ သူ့ဟာသူ ထုပ်ပြီး ရွာကို ဆင်းသွားကွ...

၂၄၈ နုပျဉ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ငါလဲ မိုးရွာနေတာ သိလျက်နဲ့ မတားမိဘူး။ ငါလဲ
သူ တောင်အောက်ကိုဆင်းသွားမှ သတိရတယ်။
တစ်ပိုင်းကို တစ်ယောက်တည်း သောက်သွားတယ်ဆို
တော့ မမူးတဲ့တိုင်အောင် ထိတော့ ထိထိကလေး
ရှိမှာပေါ့။

ကျောက်ကန်သင်းရိုးက ကျောက်လုံးတွေ ချောပါ
ဘိနဲ့ စိတ်မကောင်းတော့ ဖြစ်မိတယ်ကွ။ ဘုန်းကြီး
ကျောင်းက အုန်းမောင်းငါးချက် ခေါက်နေပြီ။ သူ
ပေါ်မလာသေးဘူးလေ။

ငါလဲ လာလမ်းကို ကြည့်ပြီး မျှော်နေတုန်း
မောင်ကုလားနဲ့ မောင်ကြီး နှစ်ယောက် ပေါက်ချလာပြီး
သတင်းပို့ကြတယ်။

ငါလဲ မယုံတစ်ဝက် ယုံရခက်ပြီး ရွာကို လိုက်လာခဲ့
တာ နာရေးက ကောင်လေးတွေ ကမကထ ယူဆောင်
ပြီး အိမ်မှာ ပြုပြင်ထားကြတာ မင်းမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ
ညီညီရ’

ကျွန်တော် မသိန်းရွှေအလောင်းကို ကြည့်လိုက်ရာ
ဒီထဘီအင်္ကျီကို မြင်လိုက်ရတော့ ဘယ်သူ့ကို သက်သေ
ပြရမှာလဲလို့ တွေးရင်းတောရင်း အရက်ဝယ်ရန်
ဟူသော ဇောစိတ်နှင့် ရွာသို့ တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာ
သော မသန်းရွှေသည် စိတ်၏ စေရာသို့ နာမ်ခန္ဓာ
သွားနေသည်ကို ကျွန်တော် မြင်ယောင်မိသလားဟု
စိတ်မှာထင်မိပြီး ယုံသော်ရှိ မယုံသော်ရှိ တင်ပြလိုက်
ရပါသည်။

ကျော်နိုင်လင်း(ပေလီ)

ရခိုင်ရိုးမ
ရွာသွန်းလိုက်
မီးဆင်းလာ
F.32A. Sep

ဦးကိုကိုဖြိုး (စစ်ဆေးရေး)
က.စ.စ(၁၂)၊ ထုံးတော်

သူယောင်ချက်ပင်း

ရခိုင်ရိုးမ တောင်တန်းကြီးဆီမှ
ရွာသွန်းလိုက်သော မိုးတို့ကြောင့်
စီးဆင်းလာကြကုန်သော မိုးရေတို့

သည် မိုးရွာသွန်းမှု ကြီးလျှင်
ကြီးသလို တစ်ရှိန်ထိုး အရှိန်ပြင်းစွာ
မြင့်ရာမှ နိမ့်ရာသို့ တဝေါဝေါ အသံ

မြည်ကာ စီးဆင်းကြလျက်
ရှိသည်မှာ တောတောင်ကြီးတစ်ခု
လုံး မိုးကြီးရွာချသံနှင့်အတူ ဆူညံ
လွန်းလှပါသည်။

တောတောင်တန်းကြီး ပေါ်မှ
စီးဆင်းကျရောက်လာကြကုန်သော
တောင်ကျရေ အပေါင်းလုံးသည်

နက္ခတ္တရောင်မြေညီဝေရင်း ၂၄၉

www.burmeseclassic.com

“အချောမ”အမည်ရှိ ချောင်းကြီး ထဲသို့ အရှိန်နှင့်အတူ တဝေါဝေါ ထိုးဆင်းသွားကြကုန်၏။

“အချောမ” ချောင်းကြီးကလည်း တောင်ကျရေများကို လက်ခံကာ ရပ်တန့်မနေဘဲ ချောင်းရေအဖြစ် ဖြင့် တစ်ရှိန်ထိုး စီးဆင်းပြန်ပါလေ သည်။

“အချောမ” ချောင်းမကြီးကား ရည်လျားလွန်းပါပေသည်။

အရှိန်အဟုန်ရှိသော ချောင်းရေ တို့သည် တသွင်သွင် စီးဆင်းလာ ရင်းက ချောင်းရေတို့သည် ပထမ ဦးစွာ “ယင်းမာကြီးရွာ”ကို စတင် ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် ဒုတိယရွာ “ဝါးခင်းရွာ”ကို ဖြတ်ကျော်ပါ သည်။

ပြီးနောက် တတိယရွာဖြစ်သည့် “ရွှေရင်ခုံကျေးရွာ”ကို ဖြတ်ကျော် ပါသည်။ ထိုမှ ဆက်လက်ပြီးတော့ လည်း စတုတ္ထရွာဖြစ်သည့် နာမည် ကြီး “အချောမရွာ”ကို ဖြတ်သန်း စီးဆင်းသွားပါလေသည်။

အချောမရွာကို ကျော်ပြီးပြန်တော့ ပဉ္စမရွာဖြစ်သော “ပျားငိုရွာ”သို့ ရောက်ကာ ဆက်လက်ပြီး ရွာပေါင်း များစွာကို ဖြတ်ကျော်စီးဆင်းပြီး ရောဝတီမြစ်ကြီးအတွင်းသို့ စီးဆင်း ဝင်ရောက်ပါလေသည်။

‘အချောမချောင်းကြီး’ စီးဆင်းပုံကတော့ သိရပါပြီ အပေ အချောမရွာ အကြောင်း လဲ ထည့်ပြောပြပါဦး’

ဟု အသက်(၈၂)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော ဒေါ်ငယ် (ခေါ်) အမေငယ် ဆိုသူ အား စာရေးသူမှ မေးလိုက်မိခြင်း

ဖြစ်ပါသည်။

အမေငယ်သည် အချောမ ရွာသူ ဖြစ်ပြီး အသက်အရွယ် ကြီးပြီဖြစ် သော်လည်း ကျန်းမာရေးကောင်း သူ၊ စကားပြောကောင်းသောသူ၊ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းရှိသူ ဖြစ် ပါသည်။

စာရေးသူ၏ သူငယ်ချင်း တစ် ယောက်နှင့်ပတ်သက်၍ အမေငယ် နှင့် စာရေးသူ သိကျွမ်းခွင့်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလည်း အချောမရွာရှိ အမေ ငယ်တို့အိမ်သို့ အလည်ရောက်ရင်း က စာရေးသူရယ်၊ သူငယ်ချင်းရယ်၊ အမေငယ်ရယ်တို့ ရေခွေးကြမ်း သောက်ရင်း စကားလက်ဆုံကျနေ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အမေငယ်သည် ဆေးလိပ် ကြိုက်ပုံ ရပါသည်။ စာရေးသူတို့နှင့် စကားပြောနေရင်းကပင် ဖက်ဖြူ ဆေးလိပ်တုပ်တုပ်ကြီးကို မီးညှိဖွာ ရှိုက်ကာ မီးခိုးတထောင်းထောင်း ထွက်နေသည်ကိုပါ မြင်တွေ့နေရ သည်။

အမေငယ် ပြောပြခဲ့တာ ကြာပြီ ဖြစ်သော်လည်း အမေငယ်နှင့် တွေ့ ခဲ့ရစဉ်တုန်းက စာရေးသူ စာတွေ မရေးသားသေးပါ။

စာရေးသူ မေ့လျော့နေခဲ့ရာက ယခုမှ ပြန်လည်သတိရ၍ တွေးမိ ရင်း စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသော ဤဇာတ်လမ်းကို စာရေးသူမှ စာရှု သူတို့အတွက် ဆီလျော်အောင် ရေးသား၍ တင်ဆက်လိုက်ရပါလေ သည်။

အမေငယ်မှ ဆေးလိပ် တုပ်တုပ် ကြီးကို ဆေးလိပ်ခွက်ထဲသို့ ဆေး လိပ်ပြာအား လှမ်းခြွေလိုက်ပြီး...

‘အချောမချောင်းနဲ့ အချောမ ရွာဆိုပြီး ဖြစ်လာတာက အမေတို့ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ခေါ်ဝေါ် လာခဲ့ကြတာ လူလေးတို့ရဲ့...

ခုတော့ ခေတ်ကာလတွေ ရွေ့လျောလာလို့ ရွာတွေရဲ့ နာမည် တွေကအစ ချောင်းနာမည်တွေပါ ပြောင်းကုန်ကြပြီကွယ်၊ တို့လို အသက်ကြီးသူများကသာ ရှေးရှေး တုန်းက နာမည်တွေ ခေါ်နေသေး တာ။

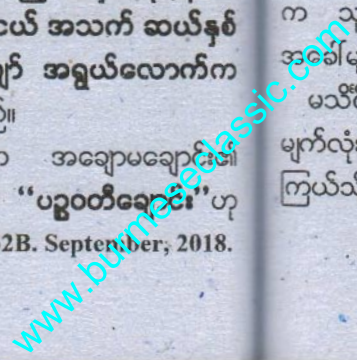
အချောမချောင်းက ထူးတာ ရှိ တယ်။ အချောမချောင်းရဲ့ အထက် ဘက်မှာ (၃)ရွာ၊ ချောင်းရဲ့ အောက် ဘက်မှာ (၁)ရွာ ရှိတဲ့အထဲမှာ အချောမ ရွာရဲ့ ဧပြီသာတလွယ်က ချောင်းထဲ မှာသာ ငါးရှာလို့ရတယ်။ ငါးတွေလဲ ပေါတယ်။ ကျန်ရွာတွေမှာတော့ ငါးရှာလို့ မရဘူး။ ငါးလဲ မနေဘူး။

ဟို တစ်ကောင်စ နှစ်ကောင်စ တော့ ရှိတာပေါ့လေ။ ပေါပေါ များများ မရှိကြဘူးကွယ်။ လူတွေ ကလဲ အဲဒီရွာတွေကို ငါးရှာမထွက် ကြဘူး။ အချောမရွာ တစ်ရွာတည်း မှာပဲ ငါးရှာပြီး စားကြတယ်’ ဆိုပြီး အမေငယ်က စတင် စကားအစချီကာ ပြောပြပါသည်။

* * *

လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်(၇၀)နီးပါး က အမေငယ် အသက် ဆယ်နှစ် ကျော်ကျော် အရွယ်လောက်က ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က အချောမချောင်း၏ အမည်မှာ “ပဉ္စဝတီချောင်း”ဟု

တပ်တပ်
မိုး ဆေး
ကိုး...
ချောမ
အမေတို့
ခေါ်ဝေါ်
...
လတွေ
နာမည်
တွေပါ
တို့လို
ရှေးရှေး
နေသေး
ဘာ ရှိ
အထက်
ချောက်
အချောမ
ချင်းထဲ
တွေလဲ
တော့
နာမည်
ကောင်စ
ပေါပေါ
လူတွေ
မထွက်
တည်း
...
စတင်
သည်။
...
နီးပါး
ယ့်နှစ်
ဝက်က
...
ပင်း၏
း”ဟု
2018.

အမည်တွင်ခဲ့ပြီး ရွာ၏အမည်က
တော့ “အချောမရွာ” မဟုတ်ဘဲ
“သခံရွာ”ဟုသာ ခေါ်ဝေါ်ကြပါ
သည်။

သခံရွာလေးသည် လူနေအိမ်ခြေ
သုံးဆယ်ကျော်မျှသာရှိသော ရွာ
လေးတစ်ရွာသာဖြစ်ပြီး “ပဉ္စဝတီ
ချောင်း”ကို အမှီသဟဲပြုကာ ငါးရှာ
ဖားရှာရင်း အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
ပြုကြရသလို တစ်ဖက်ကလည်း
လယ်လုပ်ငန်း၊ ကိုင်းလုပ်ငန်းများကို
လုပ်ကြရင်း စီးပွားရှာကြပါသည်။

သခံရွာလေးမှာ အနီးအနားရှိ
ရွာများအားလုံးတို့ထက် ရွာဦး
ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့်အတူ စေတီ
ပုထိုး သိမ်ကန်ဇေယျတို့ဖြင့် တင့်တယ်
စွာရှိကြပြီး ဘာသာ သာသနာ
ပြည့်ပြီးသော ရွာလေးတစ်ရွာ ဖြစ်
ပါသည်။

ထိုရွာတွင် ဦးလူမွန်+ဒေါ်ချင်းတို့
ဇနီးမောင်နှံတို့သည် လယ်လုပ်ငန်း
ကို အဓိကလုပ်ပြီး တံငါလုပ်ငန်းကို
လည်း ကြိုကြားကြိုကြား လုပ်ကိုင်
ရင်း ဝမ်းရေးရှာကြသူများ ဖြစ်ပါ
သည်။

သူတို့တွင် အသက်(၁၈)နှစ်
အရွယ် သမီးတစ်ဦးလည်းရှိပြီး သူမ
အမည်မှာ “မသီဂီ” ဟု အမည်မှန်
ဖြစ်သော်လည်း ရုပ်ရည်ချောမော
လှပသောကြောင့် သခံတစ်ရွာလုံး
က သူမအား “အချောမ” ဟု
အခေါ်များကြပါသည်။

မသီဂီ ခေါ် အချောမ လှပုံကဖြင့်
မျက်လုံးလေးများက သောကြာ
ကြယ်သို့အလား ဝင်းလက်

တောက်ပနေပြီး မျက်ခုံးလေးကြည့်
ပြန်လျှင် ခုံးမျက်စိ သုံးရက်လနယ်
လေးကိုင်းပမာ ကွေညွတ်ဆင်းကာ
ရှိနေပါ၏။

နှာတံလေးကျပြန်တော့ သွယ်
လျလျလေး ကျဆင်းနေပြီး မျက်
တောင်မွေးများကတော့ ကော့ကာ
ပျံ့တက်နေ၍ မျက်တောင်လေးခတ်
လိုက်လျှင် အလွန်တရာမှပင် ကြည့်
၍ကောင်းမွန်ပါ၏။

နှုတ်ခမ်းလေး ကြည့်ပြန်လျှင်
လည်း စံပယ်ဖူးလေးမှပွင့်လာသည့်
အလား ထင်မှတ်ရအောင် စိတ်ဝင်
စားရာ ကောင်းလှပါပေ၏။

ပါးလေး ကြည့်ပြန်တော့လည်း
မိုးမိုးဖောင်းဖောင်းလေးမို့ လက်နှင့်
တို့ရက်စရာ မရှိလောက်အောင်
ပါပင်။

ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ကျပြန်လျှင်
ငါးရံ့ကိုယ်လုံးပမာ ရှု၍မဆုံး ဆိုရ
လောက်အောင် လှပပြေပြစ်ပါပေ
သည်။

အသားအရောင်ကို ကြည့်ပြန်
လျှင်လည်း “မသီဂီ”ဆိုသည့်
နာမည်နှင့်လိုက်ဖက်အောင် ဝင်းဝါ
စိုပြည်လွန်းလှပါပေသည်။

ထို့ကြောင့် ရွာရှိ အစ်ကိုကာလ
သားများက ဝိုင်းဝန်းကာ ပိုးနေခြင်း
ကို ခံနေရသော မိန်းမချောလေး
ဖြစ်နေပါသည်။

သခံရွာ၏ ကွမ်းတောင်ကိုင်းလေး
ပါ။

ရွာ၏ ကာလသားများကလည်း
သီဂီ (ခေါ်) အချောမကို လက်ထပ်
ယူရမည်ဆိုပါလျှင် မိမိတို့အိမ်ရှိ
နွားတစ်ရှဉ်း၊ လှည်းတစ်စီး၊ ရွှေ၊
အိမ်၊ လယ်၊ ယာ စသည်ဖြင့်
တင်တောင်းပြီးယူရန် သူ့ထက်ငါ
လှယက်ကာ ဆိုသလို ဝိုင်းဝိုင်းလည်
ကာ အပြိုင်အဆိုင် တောင်းရမ်းမှု
တွေ ရှိနေကြပါသည်။

ထိုကာလသား အများစုတွင်
သခံရွာ၏သူဌေးသား “သူရိန်” ဆို
သူက “အချောမ”အား မရလျှင်
သေရပါတော့မည်ဟု ဆိုရလောက်
အောင် သည်းလွန်းနေပါ၏။

သီဂီ လက်ခံမည်ဆိုပါလျှင်
ရှိသမျှ စည်းစိမ်များပင် ကုန်ပါစေ
တင်တောင်းပါမည်ဟု ကြွေးကြော်
နေသူ ဖြစ်ပေသည်။

ဘယ်လိုပင် ကာလသားများမှာ
သီဂီအပေါ် စိတ်ဝင်တစား ရှိကြ
သော်လည်း သီဂီကား မည်သည့်
ယောက်ျားကိုမျှ စိတ်ဝင်စားမှု မရှိ
သဖြင့် ရွာရှိကာလသားများ စိတ်
ဘဝင်မကျ ဖြစ်ကြရပါသည်။

ယောက်ျားများကို စိတ်မဝင်စား
သော်လည်း သီဂီမှာ ထူးခြားချက်
ရှိနေပါသည်။ ထိုအရာကတော့...

လကွယ်ညတစ်ညဖြစ်ပြီး သီဂီ
ကြီးခေါင်းချ ကြက်များတွင်နေချိန်

ဖြစ်ပါ၏။ သီကီကိုအိမ်သည် သခံရွာ ထိပ်တွင် ရှိပါသည်။

နွေရာသီ၏ အပူရှိန်ငြိမ်းစေကာ လေအေးအေးလေး ရစေရန် သီကီ အိပ်သော အခန်းလေး၏ ပြတင်း ပေါက်အား ဖွင့်လှစ်ထားပြီး သီကီ တစ်ယောက် အိပ်လေ၏။

သီကီ အိပ်မောကျနေစဉ် ပြတင်း ပေါက်မှ သီကီ၏အခန်းထဲသို့ အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း မင်းညီ မင်းသားဝတ်စုံကို ဝတ်ကာ ရုပ်ဆင်း အင်္ဂါ ပြည့်စုံစွာဖြင့် လူတစ်ယောက် ဝင်ရောက်လာလေသည်။

ပြီးနောက် ထိုမင်းသားသည် သီကီ၏ခြင်ထောင်လေးအား လှုပ် ကြည့်ကာ သီကီ၏မျက်နှာလေးအား စေ့စေ့ကြည့်နေလေသည်။

ထိုစဉ် သီကီမှာ ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုး လာပြီး မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ထိုမင်းသားမှ သီကီအား မကြောက် ရန် လက်ကာပြလိုက်ပါသည်။

နှုတ်မှလည်း...

‘ကိုယ်တော်လေးလေ နှမတော်ကို ချစ်လွန်းလို့ အစွဲစွဲပြီး ကိုယ်တော်ကြီး ယထိုင် လာခဲ့တာပါ။ ကိုယ်တော်ကြီး သိရုံတော့ ကိုယ်တော်လေး ဒဏ်ခတ် ခံရမှာ’

ဟု ပြောလေရာ သီကီသည် မြင်မြင်ချင်းပင် ဆိုသလို ထိုမင်းသား အား စွဲမက်သွားပြီး ချစ်စိတ်တွေ ဝေဖြာသွားပါသည်။

သီကီမှလည်း...

‘ကိုယ်တော်ကြီးဆိုတာက ဘယ် သူလဲဟင်’

ဟု မေးလိုက်မိရာ မင်းသားမှ...

၂၅၁ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘ကိုယ်တော်လေးနဲ့ အစ်ကိုအောင်လေ ကိုယ်တော်လေးကို အမြဲ သွန်သင်ဆုံးမ နေတဲ့သူပါ’

ဟု ပြန်ပြောလေသည်။ ဆက် လက်ပြီး...

‘နှမတော်သီကီ... ကိုယ်တော် လေးဟာ နှမတော်သီကီကို စွဲလမ်း နှစ်သက် ချစ်နေပြီကွယ်။ သီကီကို ကိုယ်တော်လေး လက်ထပ်ယူရပါ စေ’

ဟု ဆိုလာလေသည်။

အချစ်နှင့် ပတ်သက်၍ အတွေ့ အကြုံမရှိသော သီကီသည် ကိုယ် တော်လေးဆိုသော မင်းသား၏ စကားများကို ကြားလိုက်ရသည့် အတွက် နှလုံးသားများ တဒုန်းဒုန်း ခုန်မိနေပါသည်။

သို့သော်လည်း သီကီသည် ကိုယ်တော်လေး၏ စကားကို မလွန် ဆန်ချင်ဘဲ ခေါင်းလေးညိတ်ကာ လက်ခံလိုက်ပါလေသည်။

မြန်လိုက်ပါဘိတော့လား သီကီ ရယ်လို့...

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ကိုယ်

တော်လေးသည် သီကီမှ လက်ခံ လိုက်ပြီဆိုသည်နှင့် သီကီပါးလေးကို ရွရွလေးကိုင်ကာ သီကီ၏အိပ်ရာပေါ် သို့ တက်လိုက်ပြီး သီကီ၏ဘေး တွင် ဝင်ရောက်ကာ အိပ်လိုက် ပါပေသည်။

ထို့နောက် သီကီ၏ဘဝလေးကို ကိုယ်တော်လေးက အပိုင်သိမ်းပိုက် လိုက်နိုင်သွားပါပေသည်။

* * *

နောက်တစ်နေ့တွင် သီကီ၏ဖခင် ဦးလူမွန်သည် နွားစာကျက်မှ နွား နှစ်ကောင်အား အိမ်သို့ ပြန်သိမ်း လာစဉ် သီကီ၏မိခင် ဒေါ်ချင်းမှ ဆီးကြိုကာ...

‘ကိုလူမွန်ရေ ရွာရဲ့သူတွေ ဦးကြက်တော က သူ့သား သူရိန်နဲ့ သီကီတို့ လက်ဆက် ဖေးဖို့ တော့ကို လာပြီး နားဖောက်မလို တဲ့။ ရှေ့ချိုးလိုက်ဦး’

ဟု ဆိုလေရာ ဦးလူမွန်မှ...

‘သို့သား မောင်သူရိန်က လူတော် လူကောင်းပဲ။ ငြိမ်စရာ မလိုပါဘူး ဒါ့ပေမယ့် နှင့်သမီးက လက်ခံပါမလား မိချင်းရဲ့... ဝံ့သမီး စိတ်ညစ်နေပါဦးမယ် ဟယ်’

‘ကိုယ့်သမီးကိုတော့ နားချရမှာ ပေါ့တော်။ ကျုပ်တို့ သေသွားတော့ ကျုပ်တို့သမီးကို စောင့်ရှောက်နိုင်မှာ မောင်သူရိန်မှ စိတ်ချရမယ်တော့ သမီးဘဝရဲ့ ရှေ့ရေးအတွက်ပဲလေ’ ဟု ဒေါ်ချင်းမှ ပြောလေရာ ဦးလူမွန်မှ...

‘ကဲ...ကဲ...ဦးကြက်တော မလား ခင် ရုပ်မပျက်ရအောင် နှင့်သမီးကို ပါ အိမ်ပေါ်ခေါ်ထား။ နားချကြည့်ရ

www.burmeseclassic.com

လက်ခံ
လေးကို
ရာပေါ်
၏ဘေး
ပိတ်လိုက်
လေးကို
သိမ်းပိုက်
၏ဖခင်
မှ နား
ပြန်သိမ်း
ဒါချင်းမှ
ကြက်ဆာ
လက်ဆက်
အကယ်
နိမ့်...
လူဆန်
ယိုပါက
ခံပါလား
နုပျိုယ်
ချရမှာ
တော့
ကံနိုင်မှာ
တော်
ပဲလေ
လေရာ
မလာ
သမီးကို
ကြည့်ရ

အောင်
ဟု ပြောလေသည်။
ဦးလူမွန်နှင့်ဒေါ်ချင်းတို့သည် သီဂီ
အား ခေါ်ဆို၍ နည်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်
တရားချကြသော်လည်း သီဂီသည်
ပြင်းပြင်းထန်ထန် ငြင်းဆန်သဖြင့်
ရွာ၏သူဌေး ဦးကြက်တောနှင့်
မျက်နှာပျက်ကြရလေသည်။
သည်နောက်ပိုင်းတွင် မတော့
သီဂီ တပိုင်ပိုင်တတွေတွေ ဖြစ်နေ
ရှာပါ၏။
* * *
ဒီည လကွယ်ည ဖြစ်ပါသည်။
သက်ကြီးခေါင်းချ ကြက်များ
တွန်ကျူသံများသည် သခံရွာလေး
တွင် ကြားနေကြရပါသည်။
သခံရွာထိပ်ရှိ သီဂီတို့ အိမ်လေး
မှ သီဂီ၏ အိပ်ခန်းပြတင်းပေါက်
တံခါးလေး ပွင့်နေပါသည်။
မကြာမီ ထိုပြတင်းပေါက်မှ
မင်းညီမင်းသားဝတ်စုံနှင့် ရုပ်ဆင်း
အင်္ဂါ ချောမောသော ကိုယ်တော်
လေး ကျော်ဝင်လာလေသည်။
ကိုယ်တော်လေး ရောက်လာ
သည်နှင့် မျှော်နေရှာသော သီဂီ
သည် ကိုယ်တော်လေး၏ ရင်ခွင်ထဲ
ပြေးဝင်ကာ ကိုယ်တော်လေး
ရင်ဘတ်တွင် သူမ၏မျက်နှာ အပ်
ကာ ငိုချလိုက်ပါလေသည်။
ကိုယ်တော်လေးမှလည်း သီဂီ၏
နဖူးတွင် ကျနေသော ဆံနွယ်လေး
များအား သူ၏လက်ဖြင့် အသာ
အယာ ပင့်သပ်ပေးပြီး...
'နမတော် သီဂီ ဘာဖြစ်လို့ ငိုရ
တာလဲကွယ်'

ဟု ဆိုလေရာ သီဂီမှ သူမအား
သူမ၏ မိဘများ၏ ယောက်ျားပေး
စားရန် ပြောနေကြပုံကို ဂျင်းပြလေ
ရာ...
'အဲဒီ သီဂီနဲ့ ပေးစားမယ့်
ယောက်ျားက ဘယ်သူလဲ'
ဟု ကိုယ်တော်လေးမှ မေးရာ...
'ဒီရွာက သူရိန်ဆိုတဲ့သူဌေးသား
ပါ ကိုယ်တော်လေး'
ဟု သီဂီမှ ပြောလေ၏။
ထိုအခါ ကိုယ်တော်လေးမှ
ဒေါသထွက်ထွက်နှင့်...
'ဒီကောင်လေး၊ အေး...အရှင်မထား
ဘူး၊ သတ်ပယ်မယ်၊ နမတော် ဘာမှ မယူနဲ့၊
သတ်ပြီးရင် နမတော် သီဂီကို ကိုယ်
တော်လေး လာခိုယ်'
ဟု ဆိုလိုက်လေရာ သီဂီ
ကြည့်နူးမှုတွေဖြစ်ပြီး နှစ်ဦးသား
အိပ်ရာ ထက်ဝယ် လှဲအိပ်ကြကာ
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပွေ့ဖက်ကြရင်း...
ထိုကဲ့သို့သော လကွယ်ညများ

ကြာမြင့်လာခဲ့ကြပါသည်။

* * *
ဦးလူမွန်သည် အတွေးအခေါ်
အယူအဆ ကောင်းသူ ဖြစ်ပေ
သည်။ ညစဉ်ညတိုင်း သူ၏သမီး
သီဂီအကြောင်း အမြဲစဉ်းစားနေမိ
လေသည်။
ဟိုတစ်နေ့က အိမ်ထောင်
ပြုရန် ထပ်မံနားချသောအခါ
သီဂီမှ သူမတွင် ချစ်သူ
ရှိကြောင်း ဖွင့်ပြောလေ၏။
သည့်အတွက်ကြောင့် ဦးလူမွန်
မှ အဲဒီချစ်သူနှင့် ပေးစားမယ်၊
ဘယ်သူသားလဲ၊ ဘယ်ရွာကလဲဟု
မေးတော့ သီဂီမှ ငိုသားနေသဖြင့်
ဦးလူမွန် ချစ်သမီးလေးအား သနား
သွားပြီး အပြောရ ကျပ်နေပေသည်။
ဒီနေ့ လကွယ်ည ဖြစ်ပါသည်။
နေ့အခါ လယ်ကိစ္စ၊ နွားကိစ္စ၊
ကိုင်ကိစ္စ၊ အိမ်မှုကိစ္စတို့ဖြင့် အမြဲ
အလုပ်ရှုပ်နေသော ဦးလူမွန်မှာ ည
ဘက်ဆိုလျှင် တစ်ရေးမှ မနိုးဘဲ
နှစ်နှစ်ချွတ်ချွတ်ကြီး အမြဲအိပ်တတ်
သူ ဖြစ်ပါသည်။
ဒီလကွယ်ညမှာတော့ သမီးလေး
သီဂီအကြောင်း တွေးတောရင်း
ထူးထူးခြားခြား အိပ်မပျော်ဘဲ
ဦးလူမွန် ဖြစ်နေပါသည်။
ထိုည သက်ကြီးခေါင်းချ ကြက်
များ စတင် တွန်လာသံများကို
ဦးလူမွန်ကြားလာရသောအခါ...
'အင်း...ညဉ့်တောင် တော်တော်
နက်နေပါပြီလား၊ ငါလဲ ခုထိ အိပ်
မပျော်သေးဘူး'
ဟု တွေးတောလိုက်မည့် သီဂီ၏
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာ ၂၅၃

အိပ်ခန်းဆီမှ စကားသံသဲ့သဲ့ကို
ဦးလူမွန်ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဦးခေါင်း
ထောင်ကာ နားစွင့်လိုက်ပါသည်။

သေသေချာချာ ဦးလူမွန် ကြား
လိုက်ရသည့်အသံက...

‘ကိုယ်တော်လေး ဒီအိမ်မှာ နှမတော်
မနေချင်တော့ဘူး။ သိင်္ဂီကို ဖူးပါတော့
နော်’

ဟု ဆိုသော အသံကို ချဉ်းရှင်း
လင်းလင်း ကြားလိုက်ရလေသည်။

သို့ဖြင့် အနီးရှိ ဒေါ်ချင်းအား
လှုပ်ကာနှိုးလိုက်ပြီး နှစ်ဦးသား
ထထိုင်ကြကာ အခြေအနေကို
ဦးလူမွန်မှ လေသံဖြင့် ဒေါ်ချင်းအား
ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ဦးလူမွန်နှင့် ဒေါ်ချင်းတို့ နားငိုက်
ထောင်ကြသောအခါတွင် သိင်္ဂီ၏
ရယ်သံ ငိုသံ စကားပြောသံတို့
လုံးထွေးစွာ ရောနှောထွက်ပေါ်နေ
သည်ကို နှစ်ဦးသား ကြားနေရပါ
သည်။

သို့နှင့် ဦးလူမွန်နှင့် ဒေါ်ချင်းတို့
သည် သိင်္ဂီ၏အိပ်ခန်းသို့ ချဉ်းကပ်
သွားပြီး မီးခွက်ထွန်းကာ တံခါးကို
နှစ်ဦးသား အသာအယာ ဖွင့်လိုက်
ကြရာတွင်မတော့...

မီးခွက်၏ အလင်းရောက်
အောက်တွင် သိင်္ဂီသည် သူမ
အိပ်ရာထက်ဝယ် ခြင်ထောင်ဖြင့်
နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေသည်
ကိုသာ ဦးလူမွန်တို့ တွေ့လိုက်ကြရ
ပေသည်။

ဒေါ်ချင်းမှ ဦးလူမွန်အား လေသံ
ဖြင့် “ယောင်နေတာပါတော်”ဟု
ပြောဆိုပြီး သူတို့ အိပ်ရာဆီသို့

ပြန်သွားကြလေသည်။

သို့သော် ဦးလူမွန်စိတ်ထဲဝယ်
မကျေနပ်သေးဘဲ နောက်လကွယ်
ညများတွင်လည်း ဇနီးဖြစ်သူကို
တော့ အိပ်ခိုင်းထားလိုက်ပြီး သိင်္ဂီ
အခြေအနေကို သိရှိရန် မအိပ်ဘဲ
စောင့်ဆိုင်းလေသည်။

လကွယ်ည နှစ်ကြိမ် ဦးလူမွန်
စောင့်ကြည့်သည်။ ထိုကဲ့သို့သော
အသံများ ငိုသံရယ်သံများ လုံးထွေး
ကာ ရှိနေပေလေသည်။

* * *

ထို့အတွက်ကြောင့် သမီးဖြစ်သူ
အတွက် ရတက်မအေးသော
ဦးလူမွန်သည် ဒေါ်ချင်းနှင့် တိုင်ပင်
ကာ သိင်္ဂီအား ခေါ်ပြီး ဦးလူမွန်မှ...

‘သမီး အဖေတို့ ရွာဦးဘုန်းကြီး
ကျောင်းဆရာတော်ဆီ ဝတ္ထုငွေ
လေး လှူဒါန်းဖို့ သွားကြရအောင်၊
သမီးလိုက်ခဲ့ သားအဖသုံးယောက်
သွားကန်တော့ကြမယ်’

ဟု ပြောလိုက်ရာ သိင်္ဂီမှ မလို
တမာအသံဖြင့်...

‘ဟင့်အင်း...ဟင့်အင်း... ကျွန်မ

မလိုက်ချင်ဘူး။ အဖေတို့သွားကြပါ’
ဟု ပြန်ပြောသဖြင့် ဦးလူမွန်မှ
ထပ်ကာ ချော့မော့ပြောဆိုခေါ်လေ
သည်။ သိင်္ဂီက လုံးဝ မလိုက်ပေ။

ဒီလိုနှင့် ဦးလူမွန်လည်း ဒေါ်ချင်း
ကို ခေါ်ကာ ဆရာတော်ဘုန်းကြီးထံ
သွားကြပါလေသည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်း ရောက်
သောအခါ သက်တော်(၇၀)ကျော်
အရွယ်ကြီး ဘုန်းကြီးအား ဝတ္ထုငွေ
များ ကန်တော့လိုက်ကြပါသည်။

ဘုန်းကြီးမှ...

‘ဟဲ့...လူမွန်နဲ့ မိချင်း နင်တို့လဲ
ကျောင်း မရောက်ကြတာကြာပြီ။
ခု ကိစ္စရှိလို့ လာတာပဲ ဖြစ်မယ်။
ဟုတ်သလား လူမွန်’

ဆိုလေရာ ဦးလူမွန်မှာ ငယ်ဆရာ
တော်လည်း ဖြစ်သည့်အတွက်
ချစ်ကြောက် ရှိသေရပါလေသည်။
ဦးလူမွန်မှ...

‘မှန်ပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်
သမီးအတွက် လျှောက်ထားစရာ
ရှိလို့ လာခဲ့တာပါ ဘုရား’

ဟု ဆိုကာ သိင်္ဂီ လကွယ်ညတိုင်း
ဖြစ်ပျက်ပုံတို့ကို ခရေစေ့တွင်းကျ
လျှောက်ထားပါလေသည်။

‘အေး... လူမွန်ရဲ့ ဒါ မရိုးသား
ဘူး။ ငါလဲ ဘုန်းကြီးဆိုတော့ မင်းတို့
ကိစ္စထဲ ငါမပါချင်ဘူး။ သို့ပေသည့်
နေဦး ကျောင်းမှာနေတဲ့ ကံပွယ်
မောင်ပိုးတော့ ရှိတယ်။ ဟဲ့...
မောင်ပိုးရေ...မောင်ပိုး’

ဟု ဘုန်းကြီးမှ လှမ်းခေါ်လိုက်ရာ
“ဘုရား”ဆိုသော ထူးသံနှင့် အတူ
ဘုန်းကြီးရှေ့သို့ ရိုရိုကျိုးကျိုးလာပွယ်

မောင်ပိုး...
မောင်...
လိုက်...
ကျော်...
ကောင်...
သည်...
‘မော...
ပြောပြ...
ဆိုတော့...
လိုက်ပါ...
ဟု မိ...
မူပါလေး...
ဘုန်း...
တော်မျှ...
တော်”...
ဖြစ်သည့်...
ဂိုဏ်း”...
ဦးမော...
၍ ကျော...
မဟုတ်ဘဲ...
ဆိုကာတ...
အားလုံး...
အမွေခွဲ...
တွင် ကျ...
“သမထ...
စီးဖြန်း...
သင်္ခရွာ...
အနှောင့်...
လာခဲ့ပါ...
သူတစ်...
‘ကဲ...
မင်း နင်...
ဟု ဦး...
ဦးလူမွန်...
လျှောက်...

ဘူးကြပါ
လူမွန်မှ
ခေါ်လေ
ပိုက်ပေ။
ဒေါ်ချင်း
နီးကြီးထံ
ရောက်
ကျော်
ဝတ္ထုဇေ
သည်။
နင်တို့လဲ
ကြာပြီး
ဖြစ်မယ်။
ဆရာ
အတွက်
သည်။
ညတိုင်
တွင်းက
ရိုးသား
မင်းတို့
ပသည့်
ကပ္ပိယ
ဟဲ့...
လိုက်ရာ
အတူ
ကပ္ပိယ

မောင်ပိုး ရောက်ရှိလာပါသည်။
မောင်ပိုးဟုသာ ဘုန်းကြီးမှ ခေါ်
လိုက်သော်လည်း အသက်(၅၀)
ကျော် အရွယ်ရှိသည့် ဥပဓိရုပ်
ကောင်းသည့် လူကြီး ဖြစ်ပါ
သည်။
'မောင်ပိုးရေ... မင်းကို လူမွန်
ပြောပြလိမ့်မယ်။ အဲဒါ မင်းက လူ
ဆိုတော့ ကူညီနိုင်ရင် ကူညီပေး
လိုက်ပါကွယ်'
ဟု မိန့်တော်မူကာ ထသွားတော်
မူပါလေသည်။
ဘုန်းကြီးမှ အထက်လမ်းဆေး
တော်များ ဦးမောင်ပိုးအား "စုတ်
တော်"ဖြင့် ပေါက်ပေးထားသူ
ဖြစ်သည်။ "ကုဏ္ဍာသယမဟိဒ္ဓိ
ဂိုဏ်း"ဟု ဆိုပါသည်။
ဦးမောင်ပိုးဆိုသူမှာ စားစရာမရှိ
၍ ကျောင်းတွင် လာကပ်စားနေသူ
မဟုတ်ဘဲ သူ၏ဇနီး ဆုံးပါးသွားပြီ
ဆိုကတည်းက ရှိသည့် ပစ္စည်းများ
အားလုံးကို သားသမီးများအား
အမွေခွဲပေးခဲ့ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်း
တွင် ကျောင်း၏ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ရင်း
"သမထဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း"
စီးဖြန်းနေသူ ဖြစ်ပါသည်။
သင်္ခရာတွင် ရွာသူရွာသားတို့
အနှောင့်အယှက် ပယောဂများ ကြုံ
လာခဲ့ပါက ဦးမောင်ပိုးမှ ကုသပေး
သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။
'ကဲ...လူမွန်နဲ့မိချင်းတို့ ပြောကြ
စမ်း နင်တို့ကစွဲ'
ဟု ဦးမောင်ပိုးမှ မေးလိုက်ရာ
ဦးလူမွန်မှ ဘုန်းကြီးအား ပြောဆို
လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ပြောပြ

လိုက်ရာ ဦးမောင်ပိုးမှ...
'အင်း... ဒီလိုဆို နင်တို့သမီး
ကော'
မေးလေရာ ဦးလူမွန်မှ ဒီကျောင်း
ကို ခေါ်၍မရခဲ့ကြောင်း ပြန်ပြော
လေ၏။
ဆက်လက်၍ ဦးမောင်ပိုးမှ...
'ကဲ...ဒီလိုဆို နင်တို့သမီး သီရိရဲ့
အသက်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ငါဆရာကို
အပ်စမ်းကွယ်'
ဟု ပြောလေရာ ဦးလူမွန်နှင့်
ဒေါ်ချင်းတို့က...
'အပ်ပါတယ် ကပ္ပိယကြီး'
ဟု ပြိုင်တူပြောလိုက်ရာ ကပ္ပိယ
ကြီးမှ...
'ငါက နင်တို့သမီးကို ကုသယံ့ ဆရာ
ဖြစ်သွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကပ္ပိယကြီးလို့
မခေါ်နဲ့၊ အစွမ်းသတ္တိ ပိုကောင်းအောင်
ဆရာလို့ ခေါ်ကြ၊ ကြားလား...ကုသပြီး
သွားရင်တော့ ခေါ်နေကျအတိုင်း ကပ္ပိယ
ကြီးလို့ ခေါ်နိုင်တယ်'
ဟု ပြောလေသဖြင့် ဦးလူမွန်
ဒေါ်ချင်းတို့က...
'ဟုတ်ကဲ့ သမီးကို အပ်ပါတယ်
ဆရာ'
ဟု ပြင်ဆင်ပြောလိုက်လေသည်။
'အေး...ဟုတ်ပြီ၊ နင်တို့သမီးက
ဘာနေသမီးလဲ'
ဟု မေးရာ...
'သောကြာသမီးပါ ဆရာ'
ဟု ဦးလူမွန်မှ ပြန်ဖြေလိုက်ပါ
သည်။
ထို့နောက် ဦးမောင်ပိုးမှ...
'ဟဲ့... ချိန်ကစပြီး သောကြာသမီး
သီရိကို ကြိုပိုင် ကြိုပိုင် ဟုတ်ပိုင်

တားပိုင်၊ ဆင်ပိုင်၊ မြင်းပိုင်၊ ရေပိုင်၊ မီးပိုင်၊
နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘာ၊ ယက္ခ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ
နတ်အပေါင်းတို့က ဆရာထံသို့ ယခု
ချက်ချင်း အရောက်ပို့စေရမယ်၊ ဘုရား
ငါးဆူအမိန့်နှင့် အထက်ဆရာကြီးများ
အာဏာ ဖြစ်သည်'
ဟု အမိန့်ပေးကာ ခေါ်လိုက်လေ
သည်။
ပြီးနောက် ဦးမောင်ပိုးသည်
ကျောင်းပေါ်ရှိ မြတ်စွာဘုရားအား
အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်နှင့် ရေချမ်း
တို့ ကပ်လှူပူဇော်လိုက်ပါသည်။
နှုတ်မှလည်း ဘုရားနှင့်တကွ
အထက်ဆရာတော်ကြီးများ၊ နတ်
မင်းကြီးလေးပါးနှင့် အမေသူရဿတီ
တို့အား ပင့်ဖိတ်လိုက်ပါသည်။
ကွမ်းတစ်ယာဉာဉ်မျှ မကြာ
တကြာတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းပေါ်
သို့ သီရိ မျက်ရည်များ ဝိုင်းလျက်
ရောက်ရှိလာသဖြင့် ဦးလူမွန်တို့
သူတို့ ခေါ်မရသည့် သမီးအတွက်
တအံ့တဩ ဖြစ်ကုန်ကြပါသည်။
ရောက်ရောက်ချင်း သီရိအား
ဦးမောင်ပိုးမှ ဘုရားအား ဦးချခိုင်း
လိုက်ပြီး သီရိနဖူးကို ဦးမောင်ပိုး
လက်ဝါးနှင့် ပုတ်ပြီး...
'သမီး သီရိ နင်ဘာမှ မကြောက်
နဲ့ကွယ်၊ သမီးကျန်းမာအောင် ဆရာ
က ကုသပေးမယ်၊ နင့်မိဘများက
လဲ နင့်ကို ကျန်းမာစေချင်လို့။
ကဲ...ကဲ... သီရိကလဲ သမီး
ကျန်းမာရေးတွေ ကောင်းလာ
အောင် ဆရာက ကုသပေးရမှာ
ဖြစ်တဲ့အတွက် သမီးရဲ့ အသက်နဲ့
ခန္ဓာ ဆရာကို အပ်ကွယ်'

www.burmeseclassic.com

သီဂီမုလည်း “အပ်ပါတယ်” ဟု ပြောဆိုလိုက်ပါသည်။

သည့်နောက် ဦးမောင်ပိုးမှ သီဂီ ၏ အသက်နှင့်ခန္ဓာကို နှုတ်မှ မြွက် ဆိုကာ ချုပ်လိုက်ပါလေသည်။

ပြီးလျှင် သီဂီအား ဘုရားဘက်ကို ကျောပေးထိုင်ခိုင်းလိုက်ပြီး လက် နှစ်ဖက်ကို သီဂီ၏ နောက်ကျော ဘက်ရှိ ကြမ်းခင်းမှာ လက်ဖြန့် ထောက်ခိုင်း၍ ခြေထောက် နှစ်ချောင်းအား ခြေဆင်းခိုင်းထား ကာ မည်သို့သော ပယောဂ အနှောင့်အယှက် ရှိနေသည်ကို ကွဲပြားအောင် ဦးမောင်ပိုး စတင် စစ်ဆေးလေတော့သည်။

ပယောဂ ဂျိမဂျိ စစ်ပုံမှာ

ရွာသူ(စုန်းမ) အနှောင့်အယှက် ပြုလုပ်ထားပါက ညာခြေထောက် မ,မရအောင် ကပ်ထား၊ လုံးဝ မ,မရ စေနဲ့ ဆိုပြီး ဆရာမှ အသံမာမာနှင့် အမိန့်ပေးခိုင်းစေပါသည်။

ထိုအခါ ခြေထောက်သည် ကြမ်းပြင်တွင် ခွာမရအောင် ကပ်နေ ပါက ရွာသူ အနှောင့်အယှက် လုပ် ထားတာ သေချာသည်ဟု ဆိုပါ သည်။

သို့မဟုတ်ဘဲ ခြေထောက် အပေါ် သို့ မြှောက်၍ ကြွတက်သွားပါက ရွာသူ အနှောင့်အယှက် မရှိဟု ဆိုပါသည်။

[မှတ်ချက်။။ ပယောဂ စစ်ဆေး ပုံအား စာရေးသားနိုင်ရန် ရွှေရင် ကျော်ဆရာ ဆရာဦးရဲတင့် (လက်ပံပုရွာ၊ ကျီးသဲ)ထံသို့ သွား ၂၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရောက်ပေးမြန်းရပါသည်။ ထို အခါ ဦးရဲတင့်မှ ပြောပြသည်ကို စာရေးသူမှ အကျဉ်းချုံးကာ တင်ပြထားတာ ဖြစ်ပါသည်။]

ပယောဂစစ်ဆေးပုံကို ပြည့်ပြည့် စုံစုံ ရေးမည်ဆိုပါက စာမျက်နှာ အား ငဲ့ကွက်ရပါသဖြင့် စာရှုသူတို့ သဘောပေါက်လောက်ရုံမျှသာ ရေး သားတင်ပြထားပါသည်။

ဦးမောင်ပိုး အမိန့်ပေးလိုက်သည့် အခါ သီဂီခြေထောက်မှာ ကြမ်းပြင် တွင် ကပ်မနေဘဲ အပေါ်သို့ ကြွ တက်သွားသဖြင့် ရွာသူအနှောင့် အယှက် မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား သွားပါသည်။

ထိုနည်းအတိုင်း ဦးမောင်ပိုးမှ အောက်လမ်း၊ နတ်တိုက်၊ အာဠာ ဝကတိုက်၊ အင်းတိုက်၊ လက်ဖွဲ့ တိုက် စသဖြင့် အတိုက်အခိုက်

မှန်သမျှ အားလုံးကို အသေးစိတ် စစ်ဆေးသော်လည်း မည်သည့် အတိုက်အခိုက်မှ မတွေ့ရှိရဘဲ ဦးမောင်ပိုး အကြံအစိုက်သွားပုံ ရပါသည်။

ထို့နောက် ဦးမောင်ပိုးသည် မျက်လွှာချကာ ဓေတ္တဓဏမျှ အာရုံခံ လိုက်ပါသည်။ ပြီးလျှင် တစ်ချက် ပြုံးလိုက်ပြီး...

‘ကာယကံရှင် သီဂီတွင် သူယောင် သက်ပင်ရှိရင် ညာခြေ ခွာမရအောင် ကပ်ထားလိုက်စမ်းဟေ့’

ဟု ဦးမောင်ပိုးမှ အမိန့်ပေးလိုက် သည်နှင့် သီဂီခြေထောက်သည် အားကုန်မ,ကာ ခွာသော်လည်း လုံးဝ ခွာမရဘဲ ရှိနေလေတော့ သည်။

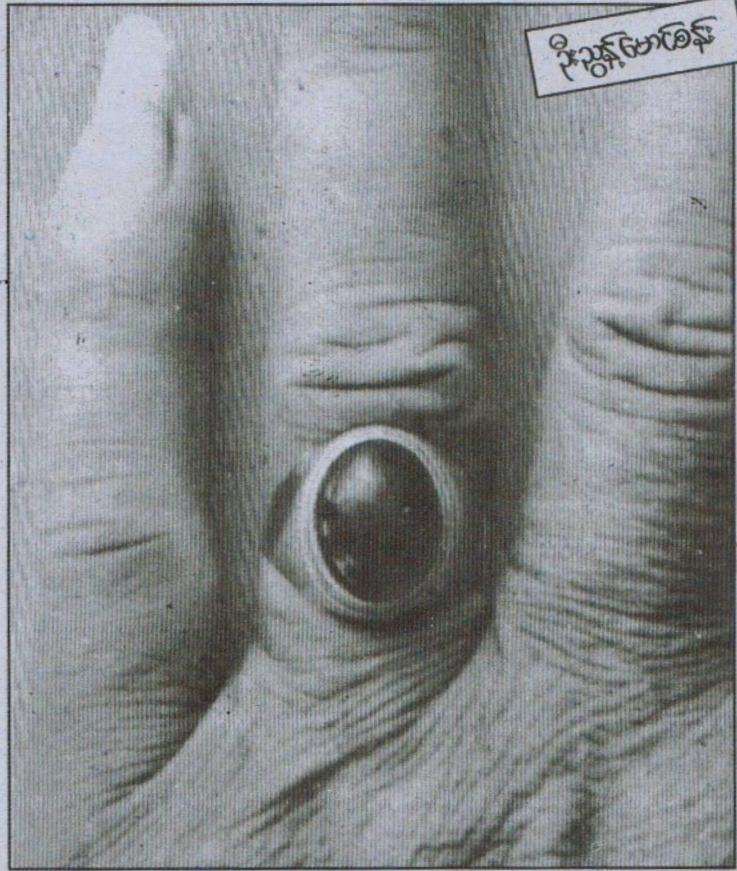
‘ဆရာပိုးကို လှည့်စားလို့မရဘူးဗျာ...’ ဟု သူယောင်က ဘာလဲလဲ

စာမျက်နှာ ၂၆၄) သို့

ပတ္တမြား
တစ်လက်
အတွင်း
အမေရိက
တပ်များ
နယ်ချဲ့၏
တပ်ရင်း
တပ်ရင်း
တစ်ဦး
အမှတ်
သော မှ
ဒုတိယ
မှ နာဇီ
သည် နာ
ပထမကျ
ဆိုထား
ပြကာ အ
ချက်များ
တိုင်း၊ တ
ကြေညာ
ထောင်၍
မွေးရန်
အရှေ့
အမေရိက
နှစ်နှစ်
အမေရိက
သတ် ဂျ
ဂျပန်က အ
F.33A. S

ပတ္တမြားတစ်စေ့ စားကောင်းတစ်လက်

ဒီသွန်ဇော်စန်

ကျောက်နီလက်နှင့် အနီတပ်ပုံ

ပတ္တမြားတစ်စေ့ စားကောင်းတစ်လက်မှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း စစ်အောင်နိုင်ရေးအတွက် အမေရိကန်ဦးဆောင်သော မဟာမိတ်တပ်များ၏ လက်အောက်ခံ ကိုလိုနီနယ်ချဲ့၏ တပ်ရင်းတပ်ဖွဲ့မှ အာဖရိကတပ်ရင်း၊ အနောက်အမေရိကန်တပ်ရင်းနှင့် မြန်မာလူမျိုးတစ်ဦး၏ တစ်ဦးပေါ် တစ်ဦး ခင်မင်ကြ၍ အမှတ်တရအဖြစ် လဲလှယ်ခဲ့ကြသော မှတ်တမ်းဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးသည် ဂျာမန်မှ နာဇီအာဏာရှင် ဟစ်တလာသည် နာဇီပါတီကို ထူထောင်ကာ ပထမကမ္ဘာစစ်၏ ဂျာမန်အပေါ် ချုပ်ဆိုထားသော စာချုပ်ကို အကြောင်းပြုကာ အင်္ဂလိပ်အပေါ် မကျေနပ်ချက်များကို လူထုအား တရားဟောတိုင်း၊ တရားဟောတိုင်း ထည့်သွင်းကြေညာ၍ နာဇီပါတီကို တည်ထောင်၍ ဥရောပတစ်ခွင်တွင် စစ်မီးမွှေးရန် အစပျိုးလေတော့သည်။

အရှေ့ဖျား ဒေသတွင်လည်း အမေရိကန်နှင့် ဂျပန်သည် တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ ဆက်ဆံရာ၌ ဂျပန်အား အမေရိကန်မှ အပေါ်စီးဖြင့် တစ်ဖက်သတ် ဂျပန်အား ဆက်ဆံသည်ဟု ဂျပန်က အမေရိကန်အပေါ် အမြဲတမ်း

မုန်းတီးမှု ထားရှိခဲ့ပေသည်။

ထို သဘောထားများကြောင့် ဥရောပမှ နာဇီဂျာမဏီ ဟစ်တလာသည် နာဇီဂျာမန်တပ်ကို တည်ထောင်ကာ ၁၉၃၉-၄၀ ပြည့်နှစ်များတွင် ယင်း၏နိုင်ငံနှင့် နီးစပ်လျက်ရှိသော ချက်ကိုစလိုဗက်ကီးယား

နိုင်ငံ၊ ဟန်ဂေရီ၊ ပိုလန်နှင့် အခြားသော နိုင်ငံများအား စတင် တိုက်ခိုက်တော့သည်။

ပထမတွင် ဂျာမန်မှာ စစ်ရေးသာ လျက် ပြစ်သစ်အထိ တိုက်ခိုက်ကာ အနိုင်လူထား၏။ ယင်းနှင့် အတူတစ်စိုက် မတည့်ခဲ့သော ဂျာမန်ပြည်

နက္ခတ္တဗေဒမြေညီစာအုပ် ၂၅၇

တွင်းမှ ဂျူးလူမျိုးများ၊ မိမိ နိုင်ငံထားသောနိုင်ငံမှ ဂျူးလူမျိုးများကို ပိုလန်နိုင်ငံ၊ ဝါဆောမြို့အနီး အိုက်ခမန်းငရဲခန်းတွင် မီးလောင်တိုက်သွင်းရာ ဂျူးလူမျိုး (၆၀၀၀၀၀၀)ကျော် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ကြပါသည်။

ထိုအချိန်သည်ကား ၁၉၄၀-၄၁ ခုနှစ်တွင် ဂျာမဏီသည် စစ်အင်အားကြီးမားကာ ဥရောပတစ်ခွင်မှ ပြင်သစ်နှင့် အင်္ဂလိပ်အား တိုက်ခိုက်လျက် စစ်ရိုနှ်မြင့်လျက် အင်္ဂလိပ်အား စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများ မရောင်းပေးရ၊ မထောက်ပံ့၊ မကူညီရဟု တားမြစ်လျက်ရှိသော အချိန်အခါတွင် အမေရိကန်သည် လူဝီစထားနီးယား စစ်သင်္ဘောဖြင့် အင်္ဂလိပ်အား စစ်ပစ္စည်းများကို ရောင်းချစဉ်အတွင်း ဂျာမန်မှ ရေအောက်သုံး တော်ပီတိုဖြင့် ပစ်ခတ်နှစ်မြုပ်လိုက်၏။

အမေရိကန်မှာ အင်္ဂလိပ်က ပြောထားသော စကားအတိုင်း (ဂျာမန်သည် ဥရောပတစ်ခွင် စစ်နိုင်ပြီးသောအခါ သင်တို့ အမေရိကသို့ ကူး၍ စစ်တိုက်လိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း ကြိုတင်၍ အသိပေးထားသည့်အတိုင်း ယခုလည်း စစ်လက်နက်တင်ဆောင်လာသော သင်္ဘောအား ပစ်ခတ်နှစ်မြုပ်သည်ကို အကြောင်းပြကာ အမေရိကန်သည် ဂျာမဏီနာဇီအား စစ်ကြေညာရတော့သည်။

အာရှအရှေ့ဖျားတွင်လည်း ဂျပန်သည် အမေရိကနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ လည်းကောင်း၊ ကုန်ကူးသန်းရာ၌ လည်းကောင်း ဂျပန်အပေါ် အမေရိ

ကန်မှ တစ်ဖက်အပေါ်စီးဖြင့် ဆက်ဆံသည်ဟု ဂျပန်က သဘောထားရှိသည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် ဂျပန်သည် အမေရိကန် စစ်သင်္ဘောများ ထားရှိရာ ဟာဝိုင်ကျွန်းအား စစ်လေယာဉ်အစင်း (၁၀၀)ကျော်ဖြင့် တိတ်တဆိတ် သွားရောက် ဗုံးကြဲချလိုက်တော့သည်။

ထိုအချိန်အခါမှစ၍ အမေရိကန်သည်လည်း မနေသာတော့ဘဲ ဂျပန်အား စစ်ကြေညာရတော့သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးသည် အမေရိကန် ဦးဆောင်သော အင်္ဂလိပ်-ပြင်သစ်နှင့် ယင်း၏ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများမှ တစ်ဖက်...

ကမ္ဘာ့အရှေ့ဖျားတွင် ဂျပန်ဖက်ဆစ်သည် ယင်း၏ စစ်တပ်ဖြင့် ကိုရီးယား၊ တရုတ်နိုင်ငံ၊ ဗီယက်နမ်၊ လာအို၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ ယိုးဒယား (ထိုင်း)နှင့် မလေးရှား၊ စင်ကာပူ အစရှိသော အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီ၊ ပြင်သစ်ကိုလိုနီ တိုင်းပြည်များကို စစ်အင်အား ကြီးမားစွာဖြင့် စတင်တိုက်ခိုက်၍ မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင် နိုင်ငံများအား တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ထား၏။

၁၉၄၀-၄၁ ခုနှစ်များတွင် မြန်မာနိုင်ငံသည်လည်း လွတ်လပ်ရေး ရရှိရန် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဦးဆောင်သော ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့သည် ဂျပန်နှင့် ပူးတွဲ၍ ဂျပန်ပိုင် ဖော်မိုဆာကျွန်းတွင် စစ်ပညာကို ခဲရာခဲဆစ်ဖြင့် သင်ယူ၍ အင်္ဂလိပ်အား တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးပမ်းနေသော အချိန်အခါ

ဖြစ်သည်။

ဂျပန်သည် အာရှအရှေ့ဖျားဒေသမှစ၍ အာရှအရှေ့တောင်ပိုင်း နိုင်ငံများအထိ တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ထားတော့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဦးစီးသော ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်အား မြန်မာနိုင်ငံကို အပြီးအပိုင် သိမ်းယူပြီးသောအခါ လွတ်လပ်ရေးပေးမည်ဟု ဂျပန်က ကတိပြုထား၏။

ဂျပန်စစ်တပ်သည် မြန်မာနိုင်ငံကို သုံးနှစ်သုံးမှီ အုပ်ချုပ်၍ နေသော်လည်း လွတ်လပ်ရေးကား မပေး။ ပေးသော လွတ်လပ်ရေးကား အတုအယောင်ဖြစ်နေ၏။

မြန်မာ ပြည်သူလူထုအပေါ် မတရား ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သည်။ မြန်မာပြည်သူလူထုနှင့် ဗမာ့တပ်မတော်သားများ ဗိုလ်ချုပ်အား တိုင်တန်း တင်ပြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်မှသည်ခံ၍ နေကြရန်သာ ဖျောင်းဖျပြောဆို၍နေသောအချိန်...

ဥရောပ စစ်မြေပြင်တွင် အမေရိကန် ဦးဆောင်သော မဟာမိတ် အင်္ဂလိပ်-ပြင်သစ် ယင်း၏ လက်အောက်ခံ ကိုလိုနီနိုင်ငံများသည် ဂျာမန်က ချို့ယွင်းချက် မရှိလက်နက်ချ စစ်အောင်နိုင်ပြီးသောအခါ အာရှဒေသသို့ အမေရိကန် ဦးဆောင်သော မဟာမိတ်တပ်များ စစ်ဦးလှည့်လိုက်တော့သည်။

စစ်ဦးလှည့်ရာတွင် အမေရိကန် သမ္မတရုစဗွဲနှင့် အင်္ဂလိပ်ဝန်ကြီးချုပ်ချာချီတို့နှစ်ဦးသည် အတ္တလန်တိတ်သမုဒ္ဒရာတွင် စစ်သင်္ဘောပေါ်၌

မဟာမိတ်ဘက်သို့ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ပေးသော မည်သည့်ကိုလိုနီ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံဖြစ်စေ စစ်ကြီးပြီးဆုံးသောအခါ လွတ်လပ်ရေးပေးမည်ဟု အတ္တလန်တိတ် စာချုပ်ပေါ်တွင် ကတိပြု လက်မှတ်ရေးထိုး၍ တိတ်တဆိတ် ကြေညာထားတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဂျပန်အင်္ဂါ-မြန်မာအကြိုက် ဖြစ်သွားတော့၏။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဦးစီးသော ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်သည် မဟာမိတ်နှင့်တွေ့ဆုံ၍ ဂျပန်အား ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ရန် အကြံအစည်ရှိလေတော့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှ ဆုတ်ခွာသွားသော အင်္ဂလိပ်တပ်သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် တပ်စွဲလျက် အမေရိကန်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ် ယင်းနိုင်ငံများနှင့် ပူးပေါင်းကာ အိန္ဒိယ အင်္ဂမာမှ အစပြု၍ ဂျပန်အား မဟာမိတ်က ထိုးစစ်ကြီးအဖြစ် ကြည်းကြောင်း၊ ရေကြောင်း၊ လေကြောင်းမှစ၍ တိုက်ခိုက်တော့သည်။

ပထမသော် ဂျပန်သည် ကြည်းကြောင်းဖြင့် အသေအလဲ ခုခံ၏။ အမေရိကန်၏ လေတပ်အင်အားကို မခံနိုင်၍ မြန်မာနိုင်ငံမြောက်ဘက် ဟူးကောင်းတောင်ကြားမှ ဆုတ်ခွာကာ မြစ်ကြီးနားတွင် ဂျပန် အခိုင်အမာ တပ်စွဲထားသည်။

မဟာမိတ်အမေရိကန်၏ စစ်စီမံကိန်းမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ လီဒိုမှတစ်ဆင့် မြစ်ကြီးနား၊ မြစ်ကြီးနားမှ ဗန်းမော်၊ ဗန်းမော်မှတစ်ဆင့် တရုတ်နိုင်ငံ၊

• ကျောက်လက်စွပ် ဗိုလ်

ချုံကင်းအထိ လမ်းဖောက်၍ ယင်းမှ တရုတ်နိုင်ငံကြီးထဲ ဝင်ကာ စင်ကာပူအထိ တိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှတစ်ဆင့် မြန်မာနိုင်ငံသို့ စစ်လက်နက် အင်အား၊ လူအင်အား၊ ပစ္စည်းအင်အား ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြင့် လမ်းဖောက်ပြီး မဟာမိတ်စစ်ကြောင်းကြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ မြန်မာနိုင်ငံမြောက်ဘက် ကချင်ပြည်နယ် မြို့တော် မြစ်ကြီးနားသို့ ဂျပန်အား တိုက်ခိုက်ရင်း ရောက်ရှိလာတော့သည်။

ထိုအချိန်အခါသည်ကား ၁၉၄၃ မှ ၄၅ ခုနှစ်အထိ သုံးနှစ်ကြာသော စစ်ကြောင်းကြီး ဖြစ်တော့သည်။

အမေရိကန်ဦးဆောင်သော မဟာမိတ်တပ်ကြီးမှာ မြစ်ကြီးနား-ဗန်းမော် ယင်းမှတစ်ဆင့် တရုတ်နိုင်ငံသို့ စစ်

ကြောင်းကြီးတစ်ကြောင်း၊ မြစ်ကြီးနား-မန္တလေး- မြို့တော် ရန်ကုန်အထိ စစ်ကြောင်းဖြင့် ကြည်း(၂)ခုခွဲကာ ဂျပန်အား တိုက်ခိုက်ပါတော့သည်။

မဟာမိတ်တပ်များ မြစ်ကြီးနားသို့ ရောက်သောအခါတွင် ယခု ဟိုပင်မြို့မှ မြသီတာရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သော အသက်(၅၅)နှစ်ရှိ ဦးမြသည်လည်း မြစ်ကြီးနားတွင် ကားမောင်းအလုပ်ဖြင့် လုပ်ကိုင်၍ နေသောအချိန်...

မဟာမိတ်တပ် အနောက်အာဖရိကန်တပ်ရင်း ကားတပ်ရင်းမှ တန်ဖန်နီးယားလူမျိုး တပ်ကြပ်ကြီး နှစ်ဦးဖြစ်သည့် မစ္စတာဟော်နန်၊ မစ္စတာဂျပ်စတူးတို့ (၂)ဦးနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးကြသည်။

သူတို့ အာဖရိကနိုင်ငံသားနှစ်ဦးပါသော စစ်ကြောင်းသည် အထက်မှဖော်ပြခဲ့သော မြစ်ကြီးနား-မန္တလေး-မြို့တော် ရန်ကုန်အထိ စုန်ဆင်းတိုက်ခိုက်မည့် တပ်ကြီးဖြစ်သည်ကို ဦးမြသိရှိသွားသောအခါ ယင်းမစ္စတာဟော်နန်၊ မစ္စတာဂျပ်စတူးတို့နှင့်အတူ ကားတပ်ရင်းတွင် စပယ်ယာအဖြစ် ဦးမြ ပါဝင်သွားတော့၏။

သွားလာလုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ရင်း တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြတော့သည်။ တန်ဖန်နီးယားလူမျိုး တပ်ကြပ်ကြီးနှစ်ဦးနှင့် ဦးမြ ခင်မင်သွားကြသောအချိန်မှာ စစ်ကြောင်းကြီးသည် မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း မန္တလေးသို့ပင် ချဉ်းနင်း

www.burmeseclassic.com

ဝင်ရောက်၍ လေကြောင်းမှပင်
ဂျပန်အား ဖုံးကြချကာ စစ်အောင်
နိုင်ရေး ပြုလုပ်လျက် ရှိနေပါသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးကို အပြီးပိုင်
ဂျပန်အား တိုက်ခိုက်နေသောအချိန်
တွင် ဦးမြကလည်း မစ္စတာဟော်နန်
နှင့် မစ္စတာဂျပ်စတူးတို့နှစ်ဦး မောင်း
နှင်လာသော ဂျီအင်မိစ်ကား ဦးခေါင်း
တွင် အလှတပ်ထားသော ကျောက်နီ
ကြီးကို ဦးမြမှပင်...

‘မစ္စတာဟော်နန် ဒီကျောက်နီကြီးက
ကာမှ ဖြတ်လိုက်ရင်လဲ ဘာမှ ချို့ယွင်း
ချက် မရှိပါဘူး အဲဒါကလဲ’

လို့ မေးတော့မှ သူတို့နိုင်ငံထွက်
ကျောက်ကို အမှတ်တရ ယူလာခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆွေတော် အလိုရှိပါ
ရနိုင်ပါကြောင်း တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး
အကျေအလည် ပြောဆိုကြပြီးသည့်
နောက် ဦးမြမှလည်း ကုန်းဘောင်
ခေတ် မြန်မာစစ်သူကြီးများ ကိုင်
ဆောင်သော လက်သုံးတော်စားနှင့်
အမှတ်တရအဖြစ် လဲလှယ်လိုက်ကြ
ပါတော့သည်။

အမှတ်တရ လဲလှယ်ကြပြီး
နောက် တိုက်ဆိုင်လာသည်ကား
၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၆)ရက်
ဟီးရိုးရီးမားမြို့ကို လည်းကောင်း၊
ဩဂုတ်လ (၇)ရက်တွင် နကာဆက်
မြို့ကို လည်းကောင်း အမေရိကန်
သည် အနုမြူဗုံးနှစ်လုံး ကြဲချလိုက်
သည်။

ထိုအချိန်အခါမှစ၍ ဒုတိယကမ္ဘာ
စစ်ကြီး ပြီးဆုံးရန် ဂျပန်သည် ချို့
ယွင်းချက်မရှိ လက်နက်ချ အညံ့ခံရ
တော့သည်။

၂၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

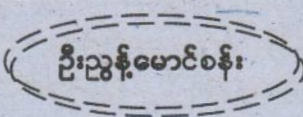
ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံး၍
တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသော
တန်ဇန်နီးယားလူမျိုး တပ်ကြပ်ကြီး
နှစ်ဦးလည်း အမိနိုင်ငံသို့ ပြန်သွား
တော့၏။

မြန်မာနိုင်ငံမှ ဦးမြသည် မိမိ၏
နေရပ်သို့ ပြန်ရောက်လာကာ မိမိ၏
အိမ်ထောင်စု သားမယားနှင့်အတူ
ပျော်ရွှင်စားသောက်ကာ နေထိုင်ကြ
ရင်း ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ဖြတ်သန်းခဲ့ရ
သော ဘဝလမ်းခရီးကြီးတွင် ဘဝ
ကောင်းစားရေးအတွက် မိမိမွန်မွန်
မြတ်မြတ် ရရှိထားသော ယင်း
တန်ဇန်နီးယား ကျောက်နီကို
ကုသိုလ်ဒါန ရပါစေခြင်းငှာ ဆရာ
တော်တစ်ပါးအား ထိုက်ထိုက်တန်
တန် လှူဒါန်းလိုက်ပါတော့သည်။

ထိုကျောက်နီ၏ ဂုဏ်သတ္တိမှာ
မိုးကုတ်ကျောက်နှင့် မတူသော်
လည်း အရောင်(အနည်)သည် အညို
တမ်းထောက်သ၍ နေရောင်၊ မီးရောင်
နှင့် တိုက်ဆိုင်ပါက အရောင်သည်
နီနီပြီး တညိုနီနီပါသည်။

ကြုံတောင့်ကြုံခဲ၊ တွေ့တောင့်
တွေ့ခဲသော ယင်း တန်ဇန်နီးယား
ပတ္တမြားကျောက်နီကို နက္ခတ္တရောင်
ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ
သိရှိနိုင်ရန်အတွက် သော်လည်း
ကောင်း အရည်အချင်း အရည်
အသွေးကို မြင်ရအောင် တတ်ပုံနှင့်
တကွ တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြ
ပါစေ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော
မည်သည့်ဒေသတွင်
နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို
လပေးဖတ်ရှုလိုပါက
စာဖတ်သူများလက်ဝယ်သို့

EXPRESSဝန်ဆောင်မှု

စနစ်ဖြင့် အမြန်ဆုံး

အရောက်

ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။

စာအုပ်ရောက်

ရွေးယူစနစ်ဖြင့်

တစ်လလျှင် ၂၈၀၀ / ကျပ်

(နှစ်ထောင့်ရှစ်ရာကျပ်နှုန်း)

ကျသင့်ပါသည်။

လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ

အောက်ပါလိပ်စာသို့

အကြောင်းကြား

မှာကြားနိုင်ပါသည်။

[မှတ်ချက် ။- လေယာဉ်ပျံနှင့် ပို့ရ
သောဒေသများအတွက် လေယာဉ်ခ
ကိုပိုပေးဆောင်ရပါမည်။]

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၁၀-ပထမထပ်၊

၂၉-လမ်း(အထက်)

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဗွန်း

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၇

၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၁

www.burmeseclassic.com

ကြုံရဆုံးပုဂ္ဂိုလ်

ကိုကိုနီနီ
(ကဏ္ဍမော်)

‘နတ်ကတော် ဒေါ်ခင်မြ ဆုံးသွားပြီတဲ့’
သည်သတင်းက “ပြည်သာယာ
ရွာ”တစ်ရွာလုံး ချက်ချင်း ပျံ့နှံ့သွား
သည်။
‘ဘယ်တုန်းက ဆုံးတာလဲ’
‘အင်း... အိပ်ပျော်နေတုန်း ဆုံး
တာဆိုတော့ အဘယ်ချိန် ဆုံးမှန်း
တောင် သူ့သား အောင်ဖြိုးက
မသိလိုက်ဘူးတဲ့’
‘အဲဒါလဲ ကုသိုလ်ကောင်းတာ
ပေါ့’

‘ကုသိုလ်ကောင်းတယ် ဆိုပေ
မယ့် ဒေါ်ခင်မြက သူ့သားအောင်ဖြိုး
ကို သိပ်ချစ်တာ အမေတစ်ခု သား
တစ်ခုဆိုတော့ ဒေါ်ခင်မြ အောင်ဖြိုး
ကို စိတ်မချတာနဲ့ ကျွတ်မှ ကျွတ်ပါ
မလား မသိဘူး’
သိသည့်အတိုင်း အရပ်ထဲမှ
မိန်းမတွေက လျှောမွေးကို ဗာရာ
ဏသီ ချဲ့တတ်ကြသည်။
အောင်ဖြိုးက လူပျိုကြီး။

အသက်က လေးဆယ်နား
ကပ်နေပြီ။ ကျွန်တော်နှင့်ဆိုလျှင်
ညီအစ်ကိုတမျှ ရင်းနှီးကြ၏။
မကြာမီမှာပင် အောင်ဖြိုး
တစ်ယောက် ကျွန်တော့်ထံသို့
ပေါက်ချလာသည်။
‘ဟေ့ကောင် အေးကို...ငါ့အမေ
တော့ ဆုံးသွားပြီကွ’
‘အေး...ငါလဲ ကြားပြီပါပြီ။ အခုပဲ
မင်းအိမ်ကို လာမလို့’
‘အဲဒါ အမေ့အသုဘကိစ္စကို
မင်း ကူညီပေးဦး’
‘အေးပါ...ငါက စေတနာ လူမှု
နက္ခတ္တရောင်မြည်မဟုတ်ဘူး။ ၂၆၁

ကူညီရေးအသင်းမှာ အမှုဆောင်ဆိုတော့ ဥက္ကဋ္ဌထွန်းငွေ့နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး လုပ်ပေးပါမယ်’

ကျွန်တော်လည်း အသုဘချဖို့ အတွက် စည်ပင်ကို သတင်းပို့ရသည်။

ပြီးတော့ မြတ်ကုသိုလ် နာရေး ကူညီမှုအသင်းသို့ နေ့လယ်(၂:၀၀) နာရီ သဂြိုဟ်မည့်အကြောင်း သွားပြောရပြန်ပါသည်။

အားလုံး အံ့ဆင်ပြေပါသည်။ သဂြိုဟ်ပြီးစီးသောအခါ အောင်ဖြိုးက...

‘အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ဖဲဝိုင်း မလုပ်စေဘူးကွ။ ဖဲဝိုင်း မလုပ်ရရင် လူရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါ မင်း ငါ့အိမ် လာအိပ်ကူပေးဦး’

‘ရပါတယ်... ငါ လာအိပ်ပေးပါမယ်’

ဤသို့ဖြင့် အောင်ဖြိုးအိမ်မှာ ကျွန်တော် သွားအိပ်သည်။ ညအိပ်တော့ တံခါးများအားလုံး ပိတ်ထားသည်။ နံနက်မိုးလင်းတော့ အောင်ဖြိုးက အိပ်ကောင်းတုန်း၊ ကျွန်တော်က အစောကြီး နိုးနေသည်။ ကြည့်လိုက်တော့ အိမ်တံခါးတွေအားလုံး ပွင့်နေ၏။

ကျွန်တော် အံ့သြသွားသည်။ သို့သော်လည်း ကြောက်တော့ မကြောက်ပါ။ အောင်ဖြိုးကတော့ ကြောက်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် အောင်ဖြိုးကို ပြန်မပြောပြတော့ပါ။

ဤသို့ဖြင့် နောက်တစ်နေ့ညသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်က အောင်ဖြိုးအား...

‘မနေ့ညက တံခါးတွေပိတ်ပြီး အိပ်တာ

အိုက်စပစ်ကြီးကွာ၊ ဒီနေ့တော့ တံခါးတွေဖွင့်ပြီး အိပ်ရအောင်’
‘မင်းအိပ်ချင်သလို အိပ်ပါ။

ကိစ္စမရှိပါဘူး’

ထိုညက တံခါးတွေ ဖွင့်ပြီး အိပ်ကြသည်။

ထုံးစံအတိုင်း မိုးလင်းတော့ ကျွန်တော် စောစောနိုးသည်။

အောင်ဖြိုးကတော့ အိပ်၍ ကောင်းတုံး။

တံခါးတွေက အားလုံး ပိတ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

အောင်ဖြိုး မနိုးမီ တံခါးအားလုံး လိုက်ပြီး ဖွင့်ထားလိုက်ရပြန်သည်။

ရက်မလည်မီ တစ်ရက်အလို၌မူ ညနေပိုင်း၌ အောင်ဖြိုးက...

‘အေးကို ငါ အပြင်ခဏ သွားလိုက်ဦး ပယ်။ ထုံစံအတိုင်း အပျိုကို ထမ်း ကျွေးလိုက်ပါဦး။ ထမင်းနိုတယ်။ ဟင်းကတော့ ကြက်သားဟင်း ချိုင့်က ထယ်ထားတယ်။ ချိုင့်ထဲမှာ’

‘အေးပါကွာ၊ ငါ ကျွေးထားလိုက်ပါမယ်’

ကျွန်တော်လည်း ထမင်းခူးခပ်၍ ကြက်သားတုံး နှစ်တုံးကို ထမင်းပေါ် ပုံပြီး လိပ်ပြာခေါ်ထားသည့် သစ်ခက်ဘေးတွင် ချထားလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက် တရားမနာမီ အောင်ဖြိုးက ထမင်းပန်းကန် သွားသိမ်းရာ...

‘အေးကိုရာ... ဟင်းတွေ အများကြီး ရှိရုံ့သားနဲ့ ယ်ကာ ထမင်းပန်းကန်ထဲမှာ ဟစ်တုံးထဲ ထည့်ထားတယ်’

ကျွန်တော် ထည့်ထားသည်မှာ နှစ်တုံးဖြစ်၏။ ယခု အောင်ဖြိုးက

တစ်တုံးပဲဟု ပြောနေသည်။ ကျွန်တော်သိလိုက်ပါပြီ။ သို့သော် အောင်ဖြိုး

ကြောက်နေမည် စိုးသဖြင့်...

‘မင်းအမေက ဟင်းစားနည်းမှန်း သိလို့ တစ်တုံးပဲ

ထည့်ပေး လိုက်တာပါကွာ’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။ အောင်ဖြိုးလည်း

ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ ထမင်းပန်းကန်ကို

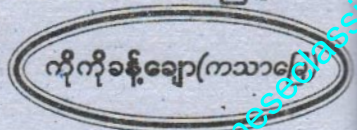
သိမ်းသွားတော့သည်။

ကျွန်တော့်တစ်သက်တွင် သည်တစ်ကြိမ်ပဲ အခြောက်အလှန့် ခံရဖူးသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်က ကြောက်တတ်သူ မဟုတ်သည့်အတွက် အကြောင်းတော့ မဟုတ်ပါ။

အောင်ဖြိုးကိုလည်း သည်ကနေ အထိ ထုတ်ဖော်ပြောပြခြင်း မပြုခဲ့ပါ။

ဒေါ်ခင်မြတစ်ယောက် ကျွတ်လွတ်ပြီး ကောင်းရာသုဂတိ လားပါစေဟုသာ စိတ်ထဲမှ ကြိတ်ပြီး ဆုတောင်းပေးလိုက်ရပါသည်။

[ကသာဗျူ၊ အမှတ်(၇)ရပ်ကွက် အလံပြလမ်းနေ သူငယ်ချင်း တစ်ဦး ပြောပြသော ဇာတ်လမ်းကို အမည်နာမ လွှဲပြောင်း၍ ရေးသား တင်ဆက်ထားပါသည်။]

စာမျက်နှာ...
သီဂီခွက်...
ပျက်နှာ...
ဟု အ...
တုန်တုန်...
အနေအ...
ဘက်သို့...
လက်သီး...
လျက် ခုခံ...
သဖြင့်...
‘ဟဲ့...
တုပ်လိုက်...
ဟု ဦး...
လေသည်...
သီဂီခွက်...
တကယ့်က...
အလား...
ကျောဘက်...
ပြန်ကြိုးစာ...
လေသည်...
ဦးမော...
သည့်ပုံကို...
က စာရေး...
သည်။...
ထို့ကြော...
တော့မည်...
သူယေ...
သုဂတိ...
နားလည်...
လျှင်...
သူယေ...
အလုပ်...
ရသော...
အိမ်ထော...
သွားရာ...
“သူယေ...
“သူယေ...

စာမျက်နှာ (၂၅၆) မှ အဆက်

ပြောနေ
သိလိုက်
ဘင်ပြီး
နေမည်
ဖြင့်...
မက
ည်းမှန်း
စံတုံးပဲ
ညွှန်း
ပါကွာ
လိုက်ရ
လည်း
တော့
ကန်ကို

သိရှိခန္ဓာကိုယ်မှာ ဝင်စီးပြီး ဘုရားဘက် ကို
ပျက်နာမှု ပြောစမ်း'

ဟု အမိန့်ပေးလေရာ သိရှိသည်
တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်လာပြီး မူလ
အနေအထားကို ပြုပြင်၍ ဘုရား
ဘက်သို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို လှည့်ကာ
လက်သီးလက်မောင်းများ တန်း
လျက် ခုခံတိုက်ခိုက်မည့်ပုံ ဖြစ်လာ
သဖြင့် ဆရာဝံးမှ...

'ဟဲ့... ကြီးမိုင်း လက်ပြန်ကြီး
တုပ်လိုက်စမ်း'

ဟု ဦးမောင်ဝိုး ထပ်မံ အမိန့်ပေး
လေသည်။

သိရှိ၏ လက်နှစ်ဖက်သည်
တကယ့်ကို လက်ပြန်ကြီးတုပ်သည့်
အလား လက်နှစ်ဖက်လုံး နောက်
ကျောဘက် ရောက်သွားပြီး လက်
ပြန်ကြီးတုပ်ထားသည့်ပမာ ရှိနေ
လေသည်။

ဦးမောင်ဝိုး ပယောဂစစ်ဆေး
သည့်ပုံကို အသေးစိတ် ရေးပြနေပါ
က စာတော်တော် ရှည်သွားနိုင်ပါ
သည်။

ထို့ကြောင့် လိုရင်းကို ရေးသား
တော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

သူယောင်နှင့် သူယောင်
သုက်ပင်း ဆိုသည်ကို စာရှုသူများ
နားလည်ဖို့ရန် လိုသဖြင့် ရှင်းပြရပါ
လျှင်...

သူယောင်ဆိုသည်မှာ အလယ်
အလတ် တန်ဖိုးရှိကြသဖြင့် ညီအစ်
လူယောင် ဖန်ဆင်း၍ အမျိုးဖြစ်စေ၊
အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်စေ မိန်းမများထံ
သွားရောက် ဖျော်ဖြေတတ်သူကို
"သူယောင်" ဟု ခေါ်ဝေါ်သည်။
"သူယောင်-အယောင်ဆောင်တတ်သူ"

သိရှိသည် သူယောင်သုက်ပင်း
ရရှိသွားပုံနှင့်
သူယောင်၏ သဘောထား

- ၁။ သိရှိထံ လာရောက်ပျော်ပါးသူမှာ ကိုယ်
တော်လေးဆိုသူ ဖြစ်နေခြင်း
- ၂။ ညဉ့်အခါ ပင်းညီပင်းသားချောချောလေး
အသွင်ဏှာန် ဖန်ဆင်း၍ သူ နှစ်သက်
သော မိန်းမထံ သွားရောက်ကာ ပျော်ပါး
ခြင်း
- ၃။ ပျော်ပါးခံရသူ မိန်းမကလည်း တကယ်
လူသားနှင့် ဆက်ဆံပျော်ပါးရသလို ခံစား
ရခြင်း
- ၄။ ပျော်ပါးခံရသူ မိန်းမ၌ သူယောင်၏
သုက်ပင်းသည် သားအိမ်၌ ရောက်ရှိ
သွားပြီး ထိုမိန်းမသည် ဘယ်ယောက်ျား
ကိုပွဲ မနှစ်သက်တော့ခြင်း၊ သူယောင်
အား တမ်းတပ်စွဲ ဖြစ်သွားခြင်း
- ၅။ သုက်ပင်း ရှိနေသည်ကို ဆရာလုပ်သူ
မှ နားလည်တတ်ကျွမ်းစွာ စစ်ဆေးတတ်
ရမှာဖြစ်ပြီး သိသည်နှင့် အပြန်ဆုံး

ဖယ်ရှားရမှာဖြစ်ကာ မဖယ်ရှားနိုင်ပါက
ကာယကံရှင် မိန်းမနှင့်တကွ မိသားစုကို
အမျိုးမျိုးဒုက္ခပေးနိုင်ခြင်း။

၆။ သူယောင်နှင့် ပျော်ပါးခံရသူ မိန်းမသည်
သုက်ပင်းကို ဖယ်ရှားဖယ်ရန်ကို မလိုလား
ခြင်းကို ဖြစ်ပါလေသည်။

စာမူမှာ အတော်ရှည်နေပြီမို့
စာဖတ်သူများ ငြီးငွေ့မှာ စိုးရပါ
သဖြင့် နိဂုံးချုပ်ရပါသော် ကဝိယ
ကြီး ဦးမောင်ဝိုး၏ ကုသပေးမှု
ကြောင့် သိရှိ ကျန်းမာရေး ကောင်း
မွန်သွားပြီးသည့်နောက် သူမ ကြုံ
တွေ့ခဲ့ရသည့် လကွယ်ညတို့တွင်
ကိုယ်တော်လေးနှင့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံတို့
ကို သိရှိမှ ရှင်းပြလိုက်ပါတော့သည်။

ထိုသည့်နောက် ရွာသူဌေး
ဦးကြက်တော၏ သားမောင်သူရိန်
နှင့် သိရှိတို့အား လက်ထပ်ပေး
လိုက်ကြပါလေသည်။

မောင်သူရိန်ကလည်း သူ့အချစ်
ဆုံးသူကို လက်ထပ်ပေါင်းသင်းရပါ
သဖြင့် သိရှိအား အင်မတန်မှပင်
အလိုလိုက်လေသည်။

သိရှိကလည်း မောင်သူရိန်နှင့်
ရပြီး သူမ၏ စိတ်ထားများ ပြုပြင်
ကာ ရွာ၏ အကျိုးများကို အထူးပင်
သယ်ပိုး ထမ်းဆောင်သည့်အပြင်
ရွာ၏ ဘုန်းတော်ကြီးတွင်လည်း
သာသနာအကျိုးများ ပြည့်ဝစွာ
သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ပါလေသည်။

ရွာတွင်ရှိ ဆင်းရဲသူများကိုလည်း
အရင်းအနှီးထုတ်ပေးပြီး ဘဝရပ်
တည်နိုင်အောင် သယ်ပိုးဆောင်ရွက်
ပါလေသည်။

သိရှိ၏ လူမှုရေးကိစ္စများနှင့်တကွ

ရပ်ကျီးရွာကျီးများနှင့် သာသနာ အကျီးများ ဆောင်ရွက်ပေးသဖြင့် ရွာမှာ အထူးပင် သာယာစိုပြည်နေ ပါလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရွာသူရွာသားများနှင့် အခြားကျေးရွာများမှ လူတို့က ဤအကြောင်းကို သိရှိကြပြီး “သင်္ခရာ” ဟု မခေါ်ဆိုကြတော့ဘဲ “အချောမရွာ” ဟုသာ တင်စား ခေါ်ကြရာမှ “အချောမရွာ” ဖြစ် လာလေသည်။

တစ်နေ့တွင် အချောမသည် ပဉ္စဝတီချောင်းထဲသို့ ရေချိုးသွားရာ ရေနစ်သေဆုံးခဲ့လေသည်။

သေဆုံးပုံမှာ ရေအနက် ၈ ဇာတစ်ရပ်မရှိသော နေရာတွင် ရေပြင် သေဆုံးသွားသဖြင့် ကိုယ်တော် လေးက ရေနစ်သတ်ပစ်ခြင်း ဖြစ် သည်ဟု ရွာသူရွာသားများက ပြော ဆိုနေကြပါသည်။

ထိုသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ပဉ္စ ဝတီချောင်းသည်လည်း အချောမ ချောင်းဟု လူအများက ခေါ်တွင် လာကြပြန်ပါသည်။

* * *

စာရေးသူ ယခု ရေးသားတင်ပြ ထားသည့် ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်း သည် အသက်(၈၂)နှစ်အရွယ် အမေငယ်ပြောပြသော လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်(၇၀)နီးပါးက အဖြစ် အပျက် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာမူအား စာဖတ်ပရိသတ် များ ဖတ်ရှု၍ အသိဉာဏ်တိုးပွားစေ လိုပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုပါမူ — ယခု ၂၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခေတ်ချိန်ခါတွင်လည်း ဒီလိုအဖြစ် အပျက်မျိုး ရှိနေပါသေးသည်။

စာရေးသူ ရေးဖို့ရန်အတွက် ကတော့ ကာယကံရှင်ဖြစ်သည့် စာရေးသူ၏ သူငယ်ချင်းမှ သူ၏ ဖြစ်ပျက်ပုံကို ပြောပြသော်လည်း ဘယ်လို အကြောင်းကြောင့်မှ စာ မရေးဖို့ ပြောသဖြင့် စာရေးသူ မရေးဖြစ်ရပါ။

သူငယ်ချင်း စိတ်ပြေလောက် သည့်အချိန်မှ စည်းရုံးပြီး ရေးခွင့် တောင်းပါဦးမည်၊ ခွင့်ပြုလျှင်တော့ ရေးပါဦးမည်။

ဤစာမူအား ဖတ်ရှုပြီးသော အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီး စာဖတ် ပရိသတ်များမှ (ညအိပ်မက်)ထဲတွင် ချောချောလှလှ မင်းသားလေလို ဖြစ်စေ၊ ခုံခုံချောချော ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း ယောက်ျားမျိုးဖြစ်စေ အိပ်မက်ထဲလာခဲ့လျှင် (သို့မဟုတ်) ကြုံခဲ့လျှင် မနှစ်သက်မိစေရန်နှင့် နှစ်သက်မှု ရှိခဲ့ပါလျှင် တတ်သိ

နားလည်သူများထံ ချက်ချင်း ရှင်းပြ အကူအညီ တောင်းသင့်ပါကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့်

အကြံပြု ရေးသား တင်ဆက်ထားသော်လည်း...

စာဖတ်ပရိသတ်များ၏ စိတ်ဝယ် ဟုတ်ပါ့မလား ဆိုသည့် စိတ်တွေနှင့် ဝါးတားတား စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်ကြ မည်ကိုဖြင့် စာရေးသူ စိုးရိမ်မိပါ သည်။

သို့အတွက်ကြောင့်လည်း ဤ စာမူကို ရေးသားရန် ကြာမြင့်ခဲ့ရပါ သည်။

ပသို့ပင်ရှိစေတော့ အချောမလို အဖြစ်အပျက်မျိုးသည် ဆန်းကြယ် မှုတွေ များစွာရှိလှပါသော ဤသတ္တ လောကကြီးတွင် ထူးခြားဆန်း ကြယ်သည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုဟု စာရေးသူမှ ခိုးသားသော အမေငယ် ၏ ပြောပြခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန် အဖြစ် အပျက်ဇာတ်လမ်းကို ယုံကြည်ပါ သဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်တို့ ရင်ဘတ် ထဲသို့ ထည့်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါ သတည်း။

[ကွယ်လွန်သွားရှာပြီ ဖြစ်သော ဒေါ်ငယ်(အမေငယ်)အား ဤစာစု ဖြင့် ဂါရဝပြု ကန်တော့လိုက်ရပါ သည်။]

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းနှင့် တကွ စာဖတ်ပရိသတ်တို့အား အစဉ် လေးစားတန်ဖိုးထားလျက်...

ဦးကိုကိုကြီး(ဝစ်ဆေးရေး) က.စ.စ(၁၂)၊ ထုံးဘို

ယနေ့... ဟု အများ သို့သော် ဖြစ်ရပ်ဆ... ဤအ... မျက်ရိုးကို... မပျောက်... F.34A.S

ပြေစာကျေးဉ်

ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းခဲ့သည်

ညွန့်ဝင်း
(နတ်တလင်း)

ယနေ့ခေတ်သည် သိပ္ပံပညာ ထွန်းကားသောခေတ်
ဟု အများနည်းတူ စာရေးသူလည်း ခံယူထားပါသည်။
သို့သော် တစ်ခါတစ်ရံမှာ သိပ္ပံပညာ လိုက်မမီသော
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ ရှိသလို လောကီပညာ အစီအရင်များ
ဖြင့် အဆင်ပြေ ချောမွေ့သွားရသည်များလည်း ရှိသည်။
ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်းမှာ
မျက်ရိုးကိုက်နေသူတစ်ဦး မည်သည့်ဆေးနှင့်မျှ
မပျောက်ဘဲ နေနတ်သား တင်ပေးလိုက်မှ ယူပစ်သလို

ပျောက်သွားရကြောင်း စာရေးသူ တင်ပြဖူးပါသည်။
ယခု တင်ပြမည့် အကြောင်းကလည်း ဤကဲ့သို့
လောကီပညာ အစီအရင်ဖြင့် ခံစားနေရသော ဝေဒနာ
ပျောက်ကင်းရပုံ အကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။
ဒေါ်တင်ထွေးဘဝက အိမ်ထောင်မကျမီက ခြေမွေး
မီးမလောင်၊ လက်မွေးမီးမလောင် နေခဲ့သော်လည်း
အိမ်ထောင်သည်ဘဝ ရောက်ပြီဆိုကတည်းက ခင်ဖုန်း
သည်ကိုစွ၊ သားသမီးကိုစွ အဝဝနှင့် အိမ်တောင်ရေး

www.burmeseclassic.com

ကိစ္စကို မညည်းမညူ လုပ်ကိုင်ရလေသည်။

အိမ်၏ စီးပွားရေးကိစ္စ ခင်ပွန်းသည်ကို ကူညီရသလို သားသမီးများ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံး ဖြစ်ရေးလည်း စီမံလုပ်ကိုင်ရသေးသည်။

ယခုဆို ဒေါ်တင်ထွေး အသက်က ငါးဆယ်ကျော်ပြီ။ သမီးတစ်ဦး၊ သားတစ်ဦး ထွန်းကားခဲ့ပြီး သမီးနှင့်သား ပညာတတ် လူရာဝင်ရေး ကျောင်းထားရ၊ လိုအပ်တာ ကူညီပံ့ပိုးရနှင့် ကသိကရီတော့ နိုင်လှသည်။

သမီးဖြစ်သူက ရန်ကုန်မှာနေပြီး အလုပ်တစ်ခု ဝင် လုပ်နေသည်။ သားကတော့ ကျောင်းမပြီးသေးဘဲ ပညာ ဆက်လက်ဆည်းပူးဆဲဖြစ်သည်။

ဒေါ်တင်ထွေးက နတ်တလင်းမှာ နေတာဆိုတော့ အလုပ်ကြောင့် သမီးကို ရန်ကုန်မှာ ထားရသော်လည်း မိဝေးဖဝေး ဖြစ်နေသည့် သမီးအတွက် အမျိုးမျိုး တွေးပြီး စိတ်ပူပန်ရသည်။

သမီးတစ်ယောက် နေရေးထိုင်ရေး လုပ်ရေးကိုင်ရေး အစစ အရာရာ အဆင်ပြေပါ့မလားဆိုတာ ဒေါ်တင်ထွေး ရင်ထဲက ပူပင်သောကတစ်ခုဖြစ်သည်။

ယခုလည်း သမီးက အရေးပေါ် ငွေလိုသည်ဆိုသဖြင့် ထုံးစံအတိုင်း ငွေပို့ပေးရဦးမည်။ ရန်ကုန်မှာ သမီး တစ်ယောက်တည်း နေနေတာ၊ သုံးစွဲဖို့ ငွေကြေး ပြည့်စုံမှ အဆင်ပြေမည် ဖြစ်သည်။ ရွာက သမီးအဘိုး တွေကလည်း သမီးကိစ္စဆို ကဲကဲလှုပ် သည်းသည်းလှုပ် ဖြစ်သည်။

သူ့မြေးကို ဒေါ်တင်ထွေးက ပိုက်ဆံ မြန်မြန်ပို့ပေး လျှင် ပို့ပေး၊ မပို့ပေးလျှင် သူ့ကိုယ်တိုင်ပို့မည် ဆိုသည့် အဘိုးဖြစ်သည်။

ဒေါ်တင်ထွေးတစ်ယောက် သမီးဆီ ငွေလွှဲပို့ပေးဖို့ နတ်တလင်းမြို့ ရန်ကုန်-ပြည်လမ်းက မြဝတီဘဏ်ဆီ အလျင်စလို ထွက်လာခဲ့သည်။ သားဇော၊ သမီးဇော သည် မည်သည့် ဇောနှင့်မျှမတူ ဆိုသည်မှာ အလွန် မှန်ပေသည်။

မြဝတီဘဏ် ဖွင့်သည်နှင့် သမီးထံ အချိန်မီ ငွေလွှဲ ပို့နိုင်ရေးအတွက် နေအိမ်မှ ခပ်သွက်သွက် လာခဲ့ သည်။

ဘဏ်ကို လာဖို့ နေအိမ်မှ ဆိုက်ကားစီး၍ လာနိုင် သော်လည်း ကိုယ်က ဆိုင်ကယ်မစီးတတ်ပေမယ့် စက်ဘီးတော့ စီးတတ်တာပဲ။ အပိုငွေကုန်နေဦးမည် တတ်နိုင်သရွေ့ ချွေတာမှ ဟူသော အတွေးနှင့် ကိုယ်တိုင် စက်ဘီးစီးထွက်လာခဲ့သည်။

တာပွန်လမ်း နေအိမ်မှ ထွက်လာပြီး ဈေးနံဘေး မင်းလမ်းကနေ စက်ဘီးစီးအလာ လမ်းမှာ ဈေးသွား ဈေးလာများနှင့် ရှုပ်နေသဖြင့် စက်ဘီးကို ထိန်းစီးရင်း ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းနေရာ အရောက်မှာတော့ ရှေ့က လူကို တိုးမိမည်စိုးသဖြင့် စက်ဘီး ဘရိတ်ကို အုပ်လိုက်သည်။

ဖြစ်ချင်တော့ လမ်းက ကျောက်ခဲတစ်ခုနှင့် ခုမိပြီး စက်ဘီးဇက်ချကာ ဒေါ်တင်ထွေး ပစ်လဲသွားပါသည်။ ကိုယ်က လူးလဲထ၊ ဘေးက အမျိုးသမီးတစ်ဦး လာထူ ပေးသည်နှင့် သွေးပူသွေးလော ပွန်းရုံမျှဖြစ်သည်။ အထွေအထူး ဘာမှ မဖြစ်ဟု စိတ်ထင်လိုက်သည်။

ဘဏ်မှာ ငွေလွှဲပြီး နေအိမ်ပြန်အရောက် အချိန် အတန်ကြာမှာတော့ ကိုယ်လုံးကနား၊ လဲကျစဉ် ထောက်မိသည့် လက်၏ လက်ကောက်ဝတ်အရိုးက နာနှင့် ဝေဒနာကို ခံစားရပေပြီ။

သို့နှင့် အိမ်မှာရှိသည့် ဒဏ်ကြေးဆေးလိမ်း၊ အကိုက် အခဲပျောက်ဆေး သောက်နှင့် သက်သာအောင် လုပ် လေသည်။ ဒဏ်ရာ အကြီးအကျယ်မဟုတ်၊ ဖြန်းပဲ့ရုံ လောက်မို့ ဆေးရုံဆေးခန်းတော့ မရောက်ဘဲတော့ပါ။

သို့... ပဲ့သည့်... ထောက်... နာသည့်... ပြန်နာလို့... ယခင်... အံ့အက်... ထွေး... ခံ... ယခု... နာကျင်န... သွက်ဆွတ်... အချိန်... လိုက်သေ... နှင့် အဝေ... တစ်နေ့... ဒေါ်တင်... သည်... အ... ဒီလိုဆို... ဘာကိုဆို... မကြီးက... တယ်။ သူ... ဟု ဆိုသ... ထုပ်ကိုင်စီမံ... ဒေါ်တင်...

သို့သော် နောက်ရက်များတွင် ခန္ဓာကိုယ် ပွန်းသည့် ပဲ့သည့် အခြားနေရာများ သက်သာသော်လည်း ထောက်မီသည့် လက်ကောက်ဝတ်က တလောလော နာသည်။ ဆေးလိမ်းတော့ ပျောက်သွားလိုက်၊ နောက် ပြန်နာလိုက်နှင့် အခဲရတော့ ခက်သည်။

ယခင် ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျစဉ်က လက်ပခုံး အုံအက်ပြီး နာကျင်ကိုက်ခဲသည့် ဝေဒနာကို ဒေါ်တင် ထွေး ခံစားဖူးသည်။

ယခုကာက ဤကဲ့သို့ မဟုတ်၊ ထက်ထိုက် ကိုက်ခဲ နာကျင်နေမှုမျိုး မဟုတ်ဘဲ တလောတလော နာချင်နေလိုက်၊ သွက်ချင်သွက်ချင်နေလိုက် ဖြစ်သည်။

အချိန်တန်လျှင်တော့ ပျောက်မှာပဲဆိုပြီး သည်းခံနေ လိုက်သော်လည်း ဝေဒနာက ပျောက်လိုက်၊ ဖြစ်လိုက် နှင့် အတော်ခံရခက်သည်။

တစ်နေ့ ရွာက အစ်မဆီရောက်ခိုက် အစ်မကို ဒေါ်တင်ထွေးက သူ့လက်ဝေဒနာ ခံစားရပုံကို ပြောပြ သည်။ အစ်မကလည်း...

“ဒီလိုဆို ညည်းဟာ ထူးဆန်းနေတယ်။ ပြေပတ်တိလူတို့ ဘာတို့ဆိုတာ မယုံလို့ မရဘူး၊ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာ။ ဘာမှ အပန်း မကြုံဘူး။ တို့အိမ်နားက ဒေါ်လေးက မြေစာကျွေးပေးတတ် တယ်။ သူ့ကို လုပ်ခိုင်းကြည့်ပါလား”

ဟု ဆိုသဖြင့် ဝေဒနာ သက်သာသလို သက်သာငြား ထပ်ကိုင်စီမံလိုက်ပါသည်။

ဒေါ်တင်ထွေးအတွက် ဒေါ်လေးက မြေစာကျွေးပေး

ပုံမှ ဤသို့ဖြစ်သည်။

‘မြေစာကျွေးတယ်ဆိုတာ ပြေပတ်တိလူကို ပူဇော်ကျွေးမွေးပြီး ရောဂါသက်သာအောင် လုပ်ရတာပဲ။ လဲခဲ့ဖြစ်ခဲ့တဲ့ နေရာမှာ လုပ်နိုင်ရင်လုပ်၊ မလုပ်နိုင်ရင် နီးစပ်ရာ မြေမှာ လုပ်လို့ ရပါတယ်’ ဟု ဒေါ်လေးက ပြောသည်။

ထို့ကြောင့် လုပ်ကိုင်၍ အဆင်ပြေသည့် ရွာမှာပဲ မြေနေရာလေးတစ်ခုမှာ မြေစာကျွေးဖြစ်သည်။

မြေစာကျွေးပုံက...

‘မြေပေါ်မှာ စည်စိုင်းကလေးတစ်ခု ဝိုင်းပြီး စည်းဝိုင်းအလယ်မှာ မြေကြွင်းနုစပ်ကြွင်းကို အလယ်မှာ တစ်ကြွင်း ဟတ်ဟတ်လည်မှာ ခြောက်ကြွင်း တူးရတယ်။

မြေကြွင်းများထဲတွင် အိမ်မှာစားတဲ့ ငါးပိ အနည်းငယ်စီထည့်ပြီး တူးပြီးသား မြေစလေးများကို အပြင်သား၊ အတွင်းသားထည့်၊ အတွင်းသားခွံပွန်းများကို နောက်မှဖို့ပြီး...

ဘာနေသားသမီးအတွက် အရှင်မြေတိလူနတ်ယင်းအား မြေစာ များ ကျွေးပါတယ်။ ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းအောင် လုပ်ပေးပါ’

ဟု တိုင်တည်ပြောဆိုရသည်။

မြေစာကျွေးပြီး နောက်ရက်မှာတော့ ဒေါ်တင်ထွေး တစ်ယောက် အနာနှင့်ဆေး တွေ့သလို ရုတ်တရက် ယူပစ်သလို သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့၍ အလွန် အံ့ဩ ဝမ်းသာနေသည်။

အစက ဆေးသောက်လိုက်၊ ဆေးလိမ်းလိုက်နှင့် ပျောက်တစ်လှည့် နာတစ်လှည့် ဖြစ်နေသော လက်က မြေစာကျွေးပြီးမှ ပျောက်ကင်းသွားသည်ဆိုတော့ ဒေါ်တင်ထွေး၏ ခင်ပွန်းသည်တောင် မယုံချင်ဘဲ ယုံလိုက်ရသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံမှာ လောကီပညာ အစီအရင် များက သိပ္ပံအတတ်ပညာများထက် စွမ်းသည်ဆိုတာ လက်တွေ့၌ အပိုထပ်ပြောရန် မလိုတော့ပြီ။

စာရှုသူ ပရိသတ်များလည်း လက်တွေ့ ကြုံကြိုက် ခဲ့ပါက ငွေကြေးကုန်ကျမှု မရှိသော ဤလောကီ အစီအရင်ကို ပြုလုပ်အသုံးချနိုင်ပါစေကြောင်း စေတနာ ကောင်းဖြင့် တင်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

ညွန့်ဝင်း(နတ်တလင်း)

သွားစောင့်ညီအစ်မသုံးယောက်နှင့်

မေတ္တာတရား

၈၆၆၈

ကျွန်တော်သည်
ပင်စင်ယူပြီး အားလပ်သည့်
အချိန်များတွင် ဟင်္သာတ
စာရေးဆရာများ ရုံးခန်းသို့
သွားရောက်ပြီး စာရေးဆရာများ ပြောပြသော
ဝိညာဉ်များအကြောင်း နားထောင်မိပါသည်။

တစ်နေ့ ကျွန်တော် စာရေးဆရာရုံးခန်းသို့ ရောက်
သောအခါ ဥပဓိရုပ်သန့်သန့် စိုးမြတ်သူဇာနှင့်တူသော
အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှ သူ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဝိညာဉ်များ
အကြောင်းကို ပြောပြနေပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း သူ ပြောပြခဲ့သော ဝိညာဉ်များ
အကြောင်းသည် အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်း
၍ ကျွန်တော်မှ အမျိုးသမီးထံ ခွင့်ပန်ပြီး ဝိညာဉ်
အကြောင်းကို ရေးသားခဲ့ပါသည်။

အဆိုပါ ဆရာမကြီးသည် အမျိုးသားဖြစ်သူ
ဆည်မြောင်းအရာရှိနှင့် ဒေးဒရဲမြို့နယ်မှ ဘိုကလေး

၂၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြို့နယ်သို့
ဝန်ထမ်းတို့သဘာဝ
အတိုင်း ပြောင်းရွှေ့တိုင်း
တွင် လိုက်ပါပြီး ပါရမီဖြည့်ရသည်မှာ
ဝန်ထမ်းဇနီး အမျိုးသမီးများ၏ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ဘိုကလေးမြို့ရှိ ဆည်မြောင်း အဆောက်အအုံ
များသည် အင်္ဂလိပ်ခေတ် လက်ထက်ကတည်းက
တည်ဆောက်ထားသော အဆောက်အအုံများ ဖြစ်ပါ
သည်။

အဆောက်အအုံများမှာ နိုင်ငံခြားအင်ဂျင်နီယာများ
နှင့် တည်ဆောက်ထားသော အဆောက်အအုံများ
ဖြစ်၍ အိမ်ခန်း၊ ထမင်းစားခန်း၊ ရေချိုးခန်း၊ အိပ်ခန်း
အပါအဝင် ဧည့်သည်များ နားနေဆောင်များနှင့်
နိုင်ငံခြားသားများနေသော အိမ်များအတိုင်း တည်

နှင့်

ဆောက်ထားသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက တည်ဆောက်ခဲ့သော အဆောက်အအုံ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာမတို့ ပြောင်းရွှေ့ ရောက်ရှိချိန်တွင် နေအိမ် အဆောက်အအုံ အိမ်တွင် နေထိုင်သူ မရှိသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်ကြောင်း၊ နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိပြီး သန့်ရှင်းရေးလုပ်ချိန်မှာ တစ်ရက်နီးပါးခန့် ကြာမြင့်ခဲ့သည်။

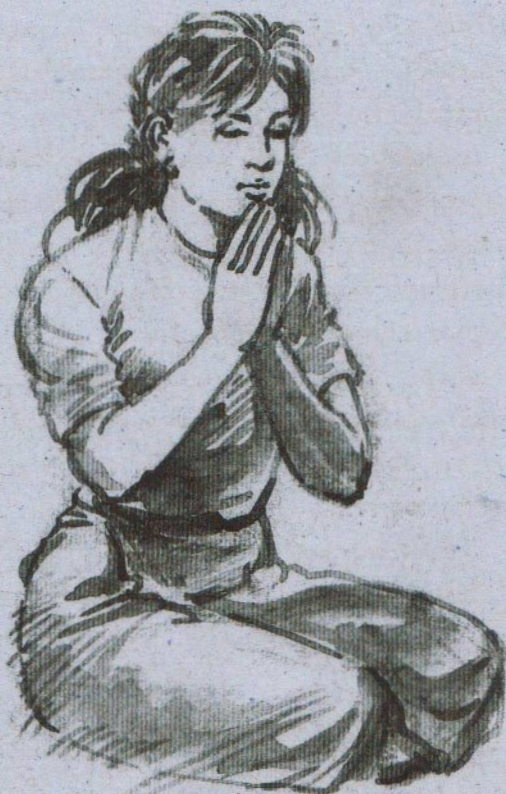
အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အခြားအရာရှိအိမ်များနှင့် အလုပ်သမားတန်းလျားများ ရှိပါသည်။ သူ အိမ်သို့ ရောက်ရှိချိန်တွင် အိမ်ခန်းနှင့် တစ်ဆက်တည်း အခန်းတစ်ခုအား သစ်သားများနှင့် အသေပိတ်ရိုက်ထားသည်ကို တွေ့၍ အပေါက်မှ ချောင်းကြည့်ရာ **လူတစ်ရပ် ခန့်တောင်ပို့ကြီးတစ်ရပ်** တည်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ခင်ပွန်း မရှိသည့်အချိန်တွင် သားသမီးများနှင့် တစ်ဦးတည်း နေရသည့်အချိန် များပါသည်။ တစ်ဦးတည်း သားသမီးများနှင့် နေရသည့်အချိန်တိုင်းတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ ဓလေ့အတိုင်း ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ဘုရားရှင်၏ ပဌာန်းဒေသနာများကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းများ၊ ဓမ္မစကြာနှင့် အနတ္တလက္ခဏသုတ်တော်များကို အသံထွက် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ အမျှအတန်း ပေးဝေခြင်းများ ပြုလုပ်ပါသည်။

ထိုအခါ ဆရာမကြီးနှင့် ယင်းအိမ်ကြီးတွင် နေထိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သင့်တင့်ပေါင်းသင်းမှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီး မေတ္တာဓာတ်တို့ဖြင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အဆင်ပြေခဲ့ပါသည်။

အဆင်ပြေနေ၍ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိနေခြင်းကို မသိ၍ ဘုရားရှိခိုးရင်းနှင့် မေတ္တာပို့သပြီး ခင်မင်ရင်းနှီးရန် အိပ်မက်အတွင်း ပြသရန် ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သခဲ့ပါသည်။

ဆုတောင်းသည့်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် မက်သော အိပ်မက်အတွင်း၌ အလွန် ချောမောလှပသော **ညီအစ်မသုံးယောက်** လာရောက်၍ ခင်မင်ရင်းနှီးရန်နှင့် သူတို့အား နေခွင့်ပြုသည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း အိပ်မက် မက်ခဲ့ပါသည်။

အမြဲတမ်းလည်း မေတ္တာပို့သခဲ့ပြီး ခရီးသွားပါသည်။ အိမ်ကို စောင့်ရှောက်ရန် မှာခဲ့ပြီးမှ ခရီးထွက်လေ့ရှိပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ခရီးသွားစဉ် ဆည်မြောင်းတစ်ဝန်းလုံး သူခိုးဝင်ရောက်ခိုးခဲ့ပြီး သယ်လာသော ပစ္စည်းများနှင့် ဆရာမတို့ အိမ်ရှေ့အရောက်တွင် သူခိုး မေ့မြောနေ၍ သူခိုး ဝင်ရောက်ခိုးယူခြင်း မပြုမီ သူခိုးအား ဖမ်းမိနေသည်ကို ထူးဆန်းဖွယ်ရာ တွေ့ရပါသည်။

ခရီးသွားပြီး ပြန်လာလျှင် **“ကျန်းမာရဲ့လား... အဆင်ပြေရဲ့လား”** ဆိုသည့်သဘော ဆရာမကြီးအား အမွှေးတိုင်နံ့ပေး၍ သင်္ကေတ ပြခဲ့ပါသည်။

ဆရာမကြီးမှ နေအိမ်သို့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ပင့်ဖိတ်ပြီး ဆွမ်းများကပ်စဉ် ဆရာတော်ကြီးမှ နေအိမ်၌ ထူးဆန်းဖွယ်ရာ ညီအစ်မများ ရှိနေ၍ မေတ္တာသုတ်ရွတ်ပြီးမှ ပဌာန်းဒေသနာတော်များ ရွတ်ရန် မှာကြား၍...

မေတ္တာသုတ် ရွတ်ပြီးမှ ပဌာန်းဒေသနာတော်များ

ရွတ်ဆိုခဲ့ရာ ထူးဆန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မိသားစုလို ခင်မင်ခဲ့ပြီး... မိသားစုအရေးနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ကူညီခဲ့ကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ဆရာမကြီးတွင် သားနှစ်ယောက် ရှိသည့်အနက် သားအကြီးသည် ငါးနှစ်-ခြောက်နှစ်သားခန့် အဆော့ အလွန်သန်ပါသည်။ မိဘများ မရှိခိုက် မြစ်ထဲသို့ အပေါင်းအသင်းများနှင့် သွားရောက်ရေကူးရာ ရေမကူး တတ်ဘဲ ရေကူး၍ ရေနင်းခဲ့ပါသည်။

ရေနစ်သည်နှင့် အတူပါ သူငယ်ချင်းများမှလည်း ရေမကူးတတ်၍ ကြည့်နေစဉ် ဆရာမကြီးသားဖြစ်သူ မှာ ရေနစ်နေရာမှ အလိုလို ကုန်းပေါ်ရောက်လာပြီး အသက်အန္တရာယ်မှ လွတ်ခဲ့သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို သူငယ်ချင်းများမှပြော၍ သိရ ပြီး ရေနစ်သူ သားအား ဆရာမကြီးမှ ဘယ်လို ရေနစ် ရာမှ ရေပေါ်ရောက်ရှိလာကြောင်း မေးကြည့်ရာ သား ဖြစ်သူမှ...

‘အဇာ... သား ကယ်စပ်ရာ ရေကူးနေတုန်း ဇာနည် မျောက် ထဲကျပြီး သားတော့ ယေပြီလို့ထင်နေတုန်း အမျိုးသမီးချောရှေ့ တစ်ယောက် နောက်လာပြီး သားလက်ကို ကိုင်ပြီး “တအား ဆော့တာ” လို့ ပြောပြီး လက်ကိုင်ဆွဲပြီး ရေပေါ်တင်ပေးခဲ့တယ်’ ဟု ပြန်ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ဆရာမကြီးလည်း သားပြောပြ၍ ဝမ်းသာပြီး... ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ၊ ဘဝ ဝဋ်ကြွေး ရှိခဲ့သော် အမြန်လွတ်မြောက်စေရန် ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သခဲ့ရာ ထိုနေ့ည အိပ်ပြီး နံနက်မိုးလင်းခါနီး အိပ်မက်ထဲတွင် ညီအစ်မသုံးယောက် ရောက်ရှိလာပြီး သူတို့အား ဆုတောင်းပါ။

မေတ္တာပို့ပေးသော်လည်း ညီအစ်မသုံးယောက် သည် အရိမေတ္တယူတုရား ပွင့်မှ ကျွတ်မည်ဖြစ် ကြောင်း ဆရာမကြီးအား အိပ်မက်ပေးခဲ့ရာ ဆရာမကြီး လန့်နိုးပြီးနောက် ငိုမိခဲ့ပါသည်။ စိတ်လည်း မကောင်း ပါ။ သံသရာဝဋ်ဆိုတာ အလွန်ကြောက်စရာကောင်း ကြောင်း သတိထားမိပါသည်။

အိမ်အဆောက်အအုံတွင် နေသည့်ရက် ကြာလာ သောအခါတွင် ပတ်ဝန်းကျင်အိမ်များမှ အမြဲစောင့်

၂၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြည့်နေတတ်ကြပါသည်။

စောင့်ကြည့်ရသည့် အကြောင်းမှာ ဤနေ့အိမ်တွင် နေသူများသည် တစ်လခန့် မကြာတတ်ပါ။ အိပ်နေရင်း ခြေထောက်လာဆွဲခြင်း၊ ကြောက်စရာ လန့်စရာ ပုံသဏ္ဌာန်များ လုပ်ပြတတ်ရာ အိမ်နေသူများသည် တစ်လခန့်မကြာပါ။ အခြားတစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ သွားတတ်ကြပါသည်။

ယခု အနေကြသော ဆရာမနှင့် မိသားစုအား သတ္တိရှိသော မိသားစုဟု ပြောဆိုကြပါသည်။

ဆရာမကြီးသည် ဟင်္သာတသူဖြစ်ပြီး ရုပ်ရည် ရူပကာအားဖြင့်လည်း ချောမောလှပသူဖြစ်၍ ထိုအိမ် တွင် နေထိုင်သော ဝိညာဉ်များသည် အိပ်မက်အရ လှပသူများဖြစ်၍ ဓာတ်တူနံတူဖြစ်နေ၍ ခင်မင်နေ ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ထင်မိပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဆရာမကြီးသည် အလှူဒါနများ ပြုလုပ် မည်ဟု ရည်ရွယ်စိတ်ကူးမိသည်။ ထူးဆန်းသော ငွေရ မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပေသည်။

တစ်နေ့တွင် အလှူလုပ်လိုကြောင်း အိမ်နီးနားချင်း များနှင့် တိုင်ပင်နေစဉ် တပည့်တစ်ယောက် ရောက် လာပြီး...

‘ဆရာမရေ... ဆရာမအတွက် ထီးတစ်စောင် ထိုးလာတယ်’

ဟု ပြော၍ ဆရာမကြီးမှ...
‘မထိုးခိုင်းဘဲ ဘာလို့ ထိုးလာရသလဲ’

ဟု ပြောကာ ထိမှီး ကျသင့်ငွေအားပေးပြီး မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် စာအုပ်ကြားထဲ ထိလက်မှတ် ညှပ်ထားခဲ့ရာ ထိထွက်ချိန်တွင် **လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က တစ်သိန်းဆု** ထိပေါက်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာမလည်း အလွန်ဝမ်းသာပြီး အလှူလုပ်ခြင်း၊ ဘုရားများအား ရွှေသင်္ကန်းကပ်ခြင်း၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း၏ အလှည့်ကျ ဆွမ်းထမင်းဟင်းများ တာဝန်ယူ၍ လှူဒါန်းခြင်းများ၊ အဆက်မပြတ် ကုသိုလ်ပြုခြင်းများ ပြုလုပ်၍ ယခုဘဝ တော်စပ်သော အမျိုးများ၊ ယခင်ဘဝက တော်စပ်ဖူးသော အမျိုးများကို ရည်စူး၍ နေ့တိုင်း မေတ္တာပို့များ ဆောင်ရွက်ခဲ့၍ ဘယ်သူမှ မနေရဲသော ရှေးဟောင်းအိမ်ကြီးတွင် နေထိုင်ခဲ့ရာ နှစ်၊နှစ်ခန့် ကြာခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ နေထိုင်စဉ် အမျိုးသားဖြစ်သူ ဟင်္သာတမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့မိန့် ကျလာ၍ အကျိုးပေးသော အိမ်ကြီးနှင့် ခင်မင်သောသူများကို ခွဲခွာရမည်ဖြစ်၍ စိတ်မကောင်းသော်လည်း လူ့လောက၏ တွေ့ဆုံကြုံကွဲ ဓမ္မတာအတိုင်း ပြောင်းရွှေ့ရန် စီစဉ်နေစဉ် နံနက်ပိုင်းတွင် ဆရာမကြီးနှင့် မိသားစု ပြောင်းလျှင် သူတို့ လိုက်ပို့လိုကြောင်း အိပ်မက် မက်၍ အိပ်မက်ထဲတွင် ဒုက္ခခံပြီး လိုက်ပို့ခြင်း မပြုရန် တားမြစ်ခဲ့ပါသည်။

ပြောင်းရွှေ့သည့်ရက်တွင် ထိုခေတ်က ကားလမ်းများ မပေါက်သေး၍ ရေလမ်းသာရှိ၍ အိမ်ထောင်ပစ္စည်းများနှင့် လိုက်ပို့သူများအား ပဲ့ထောင်အလတ်တစ်စီးနှင့်ငှားပြီး ဘိုလေးမြစ်အတိုင်း လာ၍ ဖျာပုံဆိပ်ကမ်း ရောက်သည့်အခါ ဆရာမကြီးနှင့်အဖွဲ့ ကားနှင့်သွားပြီး၊ မော်တော်မောင်းသမားများနှင့် သယ်ယူသူအချို့ ပဲ့ထောင်မော်တော်နှင့် ဖျာပုံမှ ဟင်္သာတသို့ သွားရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။

ဖျာပုံရောက်သည်နှင့် ပဲ့ထောင်မော်တော် စက်ပျက်၍ မထွက်နိုင်ပါ။ ဆရာမကြီးမှ အနီးရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ဆွမ်းကပ်ရန်နှင့် ပါလာသော ကလေးများ

အား ရေခိုးချိုးရန်

ဘုန်းတော်ကြီးထံတွင် ခွင့်ပန်စဉ် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးမှ ပဲ့ထောင်မော်တော်ပေါ်တွင် လူများပြင်ညွှတ်သည်များ လိုက်လာကြောင်း မိန့်ကြားခဲ့သည်။

သို့နှင့် မလိုက်ခဲ့ရန် တားသည့်ကြားက လိုက်ပါခဲ့သော ညီအစ်မများ၊ တာဝန်ကျေသော ညီအစ်မများအား ကျန်နေခဲ့ရန် တောင်းပန်၍ ချန်ထားခဲ့ရပါသည်။

ဤတွင် လောကကြီးသည် လွန်စွာ ဆန်းကြယ်ကြောင်း ကျွန်တော် တွေးမိပါသည်။ စာရေးဆရာမကြီးနှင့် ဝိညာဉ်(ဥစ္စာစောင့်)ညီအစ်မများသည် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး ရပ်ရည်ရူပကာ ချောမောခြင်း၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခွင့်လွှတ်တတ်သော အကြည့်နှင့်ကြည့်ခြင်း၊ အပေးအယူ မျှတသည့်အတွက် တစ်လ၊နှစ်လ လူမနေနိုင်သော အိမ်၌ နှစ်၊နှစ်ခန့် နေနိုင်ခြင်း၊ မိသားစု ဒုက္ခများ ရောက်လာပါက ကူညီပံ့ပိုးခဲ့ခြင်းသည် ရှေးဘဝ၏ ရေစက်ကြောင့် ဖြစ်မည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း။

ကောင်းမှုပြုသောသူသည် ဤဘဝ၌ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ နောင်ဘဝ၌လည်း ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ယခု ပစ္စုပ္ပန်တမလွန် နှစ်တန်သော ဘဝတို့၌ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ထိုသူသည် မိမိပြုပြီးသော ကောင်းမှုကို မြင်၍ အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပေသည် ထင်မှတ်ပြီး **ဆရာမကြီးခေါ် ခင်ရှင်စော ပြောပြခဲ့သော ဝိညာဉ်များအကြောင်းအား** စာဖတ်သူများ ဖတ်ရှုနိုင်ရန် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဝွင်းလေး
နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုစည်း ၂၇၁

မောင်းတောဒေသမှ ဆေးဆရာကြီး ဦးစံသာကျော်၏

မြစ်ပွားနာ (သို့မဟုတ်) ကင်ဆာရောဂါ

ကြိုတင်ကာကွယ် နည်းကောင်းတစ်ခု

ကင်ဆာရောဂါသည် ယခုခေတ်တွင် လူအများကို ဒုက္ခအပေးဆုံး ရောဂါတစ်ခုအဖြစ် ဝေဒနာ ခံစားနေကြ ရသည်။

ကင်ဆာရောဂါဟု သိရှိပြီဆိုလျှင် ရောဂါအဆင့် (၂) (သို့မဟုတ်) (၃) အဆင့်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ ကုသရန်ခက်ခဲသော ရောဂါတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ကင်ဆာရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်လာလျှင် ရာခိုင်နှုန်း အပြည့်နီးပါး သေဆုံးကြရပါသည်။ နှစ်ပိုင်း/လပိုင်းမျှသာ ခံသည်။ သေဆုံးမှု များသည်။

ကမ္ဘာနိုင်ငံအသီးသီး၌ ကင်ဆာရောဂါကို နည်းပညာ အမျိုးမျိုး၊ ဆေးဝါးမျိုးစုံနှင့် ကာကွယ် ကုသပေးနေကြ ပါသည်။ သို့သော်လည်း လူနာအများစုမှာ သေဆုံးကြ ရသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် မောင်းတောဒေသ ပိတောက် မြိုင်ရွာမှ ဆေးဆရာကြီးဦးစံသာကျော်၏ မြစ်ပွားနာ (သို့မဟုတ်) ကင်ဆာရောဂါကို မမြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင် ကာကွယ်နည်းကို ရေးသားဖော်ပြပါမည်။

နံနက် အိပ်ရာမှထလျှင် ရေ(၁)ပုလင်းနီးပါး သောက် ပါ။ ပြီးလျှင် ညအိပ်ခင်ခါနီးတွင် ရေ(၁)ပုလင်းနီးပါး သောက်ရမည်ဟု ဆိုပါသည်။

ရေချိုးသည့်အခါ “ဆောင်းတစ်ဆယ် - မိုးကိုး- နွေခုနစ်” ဟု အဆိုတစ်ခု ရှိသည်ဟု ပြောပြပါသည်။

“ဆောင်းတစ်ဆယ်” ဆိုသည်မှာ လူအများသည် ဆောင်းရာသီတွင် နံနက်(၁၀)နာရီတွင် ရေချိုးပေးရမည်။

မိုးရာသီတွင် နံနက်(၉)နာရီ ရေချိုးပေးရမည်ဟု ဆိုပါသည်။

နွေရာသီတွင် နံနက်(၇)နာရီတွင် ရေချိုးပေးရ မည်ဟု ဆိုပါသည်။

ပြီးလျှင် နံနက်စောစော အိမ်သာတက် ကျင်ကြီးစွန့် သော အလေ့အကျင့်ကို ဖန်တီးထားရမည်။

နံနက်အိပ် အိမ်သာတက် ကျင်ကြီးစွန့်ခြင်းသည် ဝမ်း

၂၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အတွင်းက အပူ- အပုပ်- အခိုးများ မြှင့်တင်သည် ဟု ဆိုပါသည်။

အမျိုးသမီး များခေါင်းလျှော် လျှင် နံနက်ပိုင်း

ကိုသာ ခေါင်းလျှော်ပါ။ ညနေပိုင်းကို မလျှော်ရပါ။

မြစ်ပွားနာ (သို့မဟုတ်) ကင်ဆာရောဂါသည် အပူ ဓာတ်ခံ အားကြီးမှုကြောင့် အဖုအကျိတ် ဖြစ်လာသည် ဟု ဆိုပါသည်။

ဆီးဝမ်း မှန်စေပါသည်။ နံနက်စာ-ညစာ အစား အစာ သုံးဆောင်ပြီးလျှင် မြန်မာကြက်သွန်ဖြူ (၂)တက်ကို အစိမ်းပါးစားပေးပါက ပိုမို၍ ကာကွယ်မှု ရှိနိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဆေးဆရာကြီးက နောက်ထပ် ပြောပြသည်မှာ မျက်စိတိမ်စွဲရောဂါသည်လည်း အပူဓာတ်ခံကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

အထက်ပါနည်းအတိုင်း နေထိုင်ပါက “အပူ-အခိုး ကင်းစင်၍ ရောဂါမြစ်ပွားမှုကို ကာကွယ်နိုင်ပါသည်” ဟု စိတ်ရှည်စွာဖြင့် ပြောပြပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များအနေ ဖြင့် ကျန်းမာရေးအတွက် ဗဟုသုတ တိုးပွားကြစေရန် နှင့် အနာရောဂါ ကင်းရှင်းကြစေရန် မောင်းတောဒေသ မေယုတောင်ခြေ ပိတောက်မြိုင်စံပြရွာ၌ နေထိုင်သော ဆရာကြီးဦးစံသာကျော်၏ ကင်ဆာရောဂါ မမြစ်ပွား အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်သော နည်းကောင်းတစ်ခု အား ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

[ဆေးဆရာကြီး ဦးစံသာကျော်(ပိတောက်မြိုင် စံပြရွာ)အား ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။]

ဗိုလ်မင်း(မင်းလှ)

www.burmeseclassic.com

အုတ်... မည်လာ... နယ်တရို... ရိုးရာ... ကဲ့သို့ တ... မရှိပါ။... လည်းက... ဌလည်းက... ဤနတ်... ပူးကပ်ခြင်... F.35A.S

အုတ်ရှစ်လမောင် နတ်နှင့်

အုတ်ရှစ်လမောင်နတ် နတ်ချည်းချက်

မောင်လေး (အင်းတော်)

အုတ်ရှစ်လမောင်နတ်နှင့်တွေ့လျှင် ရုတ်ချည်းချက် ချင်း ဝမ်းသက်သလိုဖြစ်လာပြီး နေမထီ၊ ထိုင်မသာ ဖြစ်အောင် ဝမ်းဗိုက်နာလာတတ်ပါသည်။ ဤသို့ နာလျှင် အုတ်ရှစ်လမောင်နတ် ဖြစ်ပါသည်။

အုတ်ရှစ်လမောင်သည် လူပျိုကြီးဘဝဖြင့် သေဆုံး သူဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကြောင့် သူ့ကိုကိုးလျှင် ခမောက် တစ်ခု၊ ဆေးလိပ်တစ်လိပ်၊ ပုလွေတစ်ခု၊ ထမင်း တစ်ထုပ်၊ ခြင်းတစ်လုံး ပါရပါသည်။

စာရေးသူ မူလက မယုံကြည်ပါ။ မိခင်ကြီးရှိစဉ်က အိမ်တွင်းမင်းမဟာဂီရိနှင့် အမေရွှေနပေ ကိုးကွယ် ပါသည်။ အမေဆုံးပြီးနောက် မကိုးကွယ်တော့ပါ။

အုတ်ရှစ်လမောင်နတ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး လက်တွေ့ ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသား တင်ပြလိုပါသည်။

စာရေးသူ၏နေအိမ်နှင့် အနောက်ခြမ်းမှ ဒေါ်သောင်း ၏သား မောင်ဇော်ကြောင့် သိခဲ့ရပါသည်။

ဖြစ်ပုံမှာ ထိုနေ့က အင်းတော်မြို့မကျောင်း ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်း ကထိန်လှည့်သည့်နေ့ဖြစ်သည်။ မြို့မ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ဘုံကထိန်သည် အင်းတော်မြို့ ပေါ်တွင် အစည်ကားဆုံး ကထိန်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ဇော်ကြည့်နေသည်မှာ အင်းတော်မြို့ အောင် မေတ္တာရပ်ကွက် မြအင်းသာခန်းမရှေ့၌ ဖြစ်ပါသည်။ ကြာအင်းစင်းဟောက်မှ ဝါးလှည်းများ ဆိုက်လာပါသည်။

ကြည့်နေစဉ် ရုတ်ချည်း ဝမ်းသက်လာ၍ အိမ်ပြန် ခေါ်ခဲ့ရသည်။ အိမ်အရောက်တွင် ဝမ်းသက်သည့် ဝေဒနာမှာ လွန်စွာပြင်းထန်လွန်း၍ ပတ်ဝန်းကျင် အိမ်နား တစ်ဝိုက်ကပင် နားမခံနိုင်လောက်အောင် အော်နေရရှာ ပါသည်။

ယင်းမို့ကြောင့် ဒေါ်သောင်းမှ တစ်ရပ်ကွက်လည်းနေ

အုတ်ရှစ်လမောင် ဘယ်လိုကိုးတယ်

အုတ်ရှစ်လမောင်နတ်သည် မြေလျှောက်နတ်ဟု ဆိုရ မည်လား မသိ။ အင်းတော်မြို့နယ်မှ အထက်ဗားကန် နယ်တရားထိ တွေ့တတ်ပါသည်။

ရိုးရာအလိုက်ကိုးကွယ်သည့် အရှင်ကြီး နတ်စင်များ ကဲ့သို့ တသီးတခြား ဆောက်ထားကိုးကွယ်သည်ဟူ၍ မရှိပါ။

အစဉ်အမြဲလဲ ပသကိုးကွယ်စရာမလိုပါ။ လမ်း၌ လည်းကောင်း၊ တောစခန်းများ၌ လည်းကောင်း၊ အိမ် ၌လည်းကောင်း တွေ့တတ်ပါသည်။

ဤနတ်သည် အခြားနတ်များကဲ့သို့ ချောက်လှန်ခြင်း၊ ပူးကပ်ခြင်းသည်လည်း မရှိပါ။

မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးသံခဲအား အိမ်သို့ ပင့်ခေါ်ရပါသည်။

ဆရာကြီးသည် သူနာ၏အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး ဆေးမတိုက်တော့ဘဲ ဖြစ်ပုံအလုံးစုံကို မေးမြန်းပြီးနောက် **အုတ်ရှစ်လမောင်နတ်**ကို ကိုးခိုင်းပြီး ဘုမ္မိအရပ်သို့ ပို့ခိုင်းလိုက်ပါသည်။

မောင်ဇော်၏ ဘုမ္မိအရပ်သို့ ပို့လိုက်သည်နှင့် မင်းလည်းနေတော့ ငါလည်းသွားတော့မည်ဆိုသည်ပမာ မောင်ဇော်၏ ဝမ်းသက်သည်ဝေဒနာမှာ ယူပစ်သလို ပျောက်ကင်းသက်သာသွားပါသည်။ ဆေးဝါး မှီဝဲစရာ မလိုတော့ပါ။

နောက် အတွေ့အကြုံနှစ်ခုကို တင်ပြပါဦးမည်။

စာရေးသူ၏ ခယ်မနှစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။ ခယ်မအကြီးဖြစ်သူ ကြည်ငွေသည်လည်း အိမ်၌နေရင်း၊ အိမ်အောက်ကထင်း အိမ်ပေါ်ပို့လိုက်သည်နှင့် မျက်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး ဝမ်းသက်ပါတော့သည်။

ဆေးခန်းတွင် ဆေးစား၊ ဆေးထိုးပေမယ့်လည်း မသက်သာ၍ စာရေးသူကိုခေါ်၍ လိုက်သွားရပါသည်။

အုတ်ရှစ်လမောင်နတ်ကို ကိုးဖို့ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပြီး သည်နှင့် ခယ်မဖြစ်သူ ကြည်ငွေမှာ ပျောက်ကင်းသက်သာသွားပါသည်။

နောက်တစ်ယောက်မှာမူ ကြည်ငွေဖြစ်သကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ ဝက်စာကျွေးရာမှာ ဝမ်းသက်ကာ ဗိုက်နာလာပါသည်။

အဆိုပါမိဖြူကိုလည်း အလားတူ စီစဉ်ဆောင်ရွက်လိုက်မှ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

တောထဲတောင်ထဲမှာမူ **ချက်ချင်း ဝမ်းသက်လာပါက** ဝါးခုတ်၊ နှီးဖျာ၊ ခမောက်ယက်၊ ပုလွေလုပ်၊ ခြင်းတောင်းယက်၊ ဆေးလိပ်ထည့်ပြီး ကိုးရပါသည်။ ထမင်းပါကထမင်းထည့်၍ ထမင်းမရှိက ထည့်စရာ မလိုပါ။

အိမ်တွင်ဖြစ်ပါက အလွယ်စား သုံးရပါသည်။ ငှက်ပျောဖက်ဖြစ်စေ၊ အင်ဖက်၊ ကျွန်းဖက်ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် စက္ကူဖြစ်စေ ကတော့ချွန်ပြုလုပ်လျှင် ခမောက်ဖြစ်သွားပါ။

ပုလွေမှာမူ သဘောရိုးကို ထည့်ပါသည်။ ထမင်းထုပ်မှာမူ စားထမင်း၊ စားဟင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆေးလိပ်တစ်လိပ်ထည့်ပါသည်။ ဆေးလိပ်မရှိက ဆေးရွက်ပြားထည့်လျှင်လည်း ရပါသည်။

ခြင်းစုတ်တစ်လုံးထဲ အားလုံးထည့်ပြီး **သူနာ၏ ဘုမ္မိအရပ်သို့** ပို့ရပါသည်။

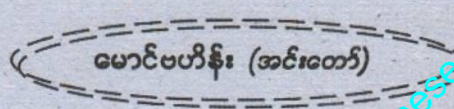
‘ဘယ်နေ့သားသမီးမှ အုတ်ရှစ်လမောင်နတ်ကို ကိုးပါသည်။ ဝေဒနာများ သက်သာပျောက်ကင်းပါစေ’ ဆိုပြီး ပြောပါ။

(၇)ရက်သားသမီး၏ **ဘုမ္မိအရပ်ကိုသိရှိနိုင်ရန်** အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြပါသည်။

စဉ်	နေ့သား/သမီး	ဘုမ္မိကျသောအရပ်	မှတ်ချက်
၁။	တနင်္ဂနွေ	တောင်အရပ်	
၂။	တနင်္လာ	အနောက်တောင်	
၃။	အင်္ဂါ	အနောက်	
၄။	ဗုဒ္ဓဟူး	အနောက်မြောက်	
၅။	ကြာသပတေး	အရှေ့မြောက်	
၆။	သောကြာ	အရှေ့တောင်	
၇။	စနေ	မြောက်	
၈။	ရာဟု	အရှေ့	နေ့(၁၂)နာရီ လွန်ပြီးမှပေးသု

ယူလိုက ယူပါ။ မယူလိုက ပယ်ပါ။ အုတ်ရှစ်လမောင်နတ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဗဟုသုတအလို့ ရေးသားတင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ

မောင်ဗဟိန်း (အင်းတော်)

www.burmeseclassic.com

သန်းဝင်း
(အောင်မြေ)

နတ်နှင့် နားထောင်

‘သာထွန်း...ဟေ့ကောင်’
‘အင်း...ဗျာ’
‘မင်းကတော့ လူလိုမနေတော့
ဘူးဆိုတဲ့ သဘောလား။ ကြည့်...
ကလေးပစ္စည်းတွေရော လူကြီး
ပစ္စည်းတွေရော ကုန်ပြီ။ အိမ်ကို
ပြန်ဆောက်နိုင်ဖို့ဝေးလို့... ဝမ်းစာ
စပါးလဲ ခိုးရောင်းသေး... ပြီးတော့

ဖဲနိုင်တယ်လို့လဲ တစ်ခါမှ မကြားဖူး
ဘူး။
ကြက်နိုင်တာလဲ မတွေ့သေး
ဘူး။ လေးကောင်ဂျင်က ပါသေး။

လယ်လဲရောင်း၊ နွားလဲရောင်းနဲ့ ...
မင်း မိသားစုတာဝန် မဲ့လှချည်လား
ကွ၊ ဟေ့...သာထွန်း၊ ကဲ...ကွာ
ပိုက်တွင်းနက်ဦး’

နက္ခတ္တရောင်မြည်မူရင်း ၂၇၅

င်းထုပ်
မရှိက
နာမ်
ပါသည်
နိုင်ရန်
ချက်
နာရီ
မွေးသူ
ရစ်လ
သား
)
2018.

www.burmeseclassic.com

‘ဖုန်း...ခွပ်’

‘အွန်...’

မည်သူမှ တော်ပါတော့ မတားရဲကြ။ သူက အစ်ကိုအကြီးဆုံး၊ ဩဇာလည်းရှိဆုံး၊ တစ်ရွာလုံးက လေးစားရသော လူကြီးလူကောင်း ဆန်သူ။

ဖဲရိုက်၊ ကြက်တိုက်၊ လောင်းကစား လွန်စွာ ဝါသနာကြီးသော လွန်စွာပွေလေသော အိမ်ထောင်သည် သားသမီးငါးယောက်ရှိသော ညီကို ဆူပူနေခြင်းပင်။ လမ်းမှားနေသူအား လမ်းမှန်သူက ဆုံးမတော့ အစ်ကိုကြီးလည်း ဖြစ်တော့ ပြန်မပြောဝံ့။

‘မင်းကိုယ်မင်း သေသေချာချာ မေးကြည့်၊ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ တကယ့် ယောက်ျားကောင်းလား၊ အိမ်ထောင်ဦးစီးကောင်းလား၊ လူလားမြောက်လာတော့မယ့် ကလေးတွေရဲ့ အတုယူဖို့ဖြစ်မယ့် ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ ပုဗ္ဗာစရိယ ဖခင်ကောင်းလားဆိုတာ...

တောက်...တို့အမျိုးထဲမှာ မင်းမှ ဖျက်မယ့်ကောင်ပဲကွ။ မင်း မျိုးဖျက်သက်သက်ပဲ။ ဟင်း...တောက်’

သားသမီးငါးယောက်တွင် အကြီးဆုံး သားကြီးဖြစ်သော မောင်အေးလွင်ကား ဘကြီးလုပ်သူ ဒေါသကြောင့် ငြိမ်ကုတ်နေသည်။

ဒီနှစ်ဆို အသက်က (၁၆)နှစ်ကျော် (၁၇)နှစ်ထဲ ရောက်ပေပြီ။ ကျန်လေးယောက်ကား (၃)ကြီး (၃)ငယ်တွေဆိုတော့ မလောက်လေး မလောက်စား အရွယ်တွေဟု

ပြောရမည်။

လုပ်အားဘက်က အားမပြုနိုင်သေးသော်လည်း စားအိုးကား မသေးလှပေ။ ဤသည်ကို ဘကြီးသိပြီးဖြစ်သဖြင့်...

‘အေးလွင်’

‘ဗျာ...ဘကြီး’

‘သူများငှားလဲ ပေးရမှာပဲ။ ပေးခြင်းပေး ကိုယ့်အမျိုးကိုယ် ပေးရအောင်ပေါ့။ ငါ ဒီလို စဉ်းစားတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘မင်း ဒီနှစ် ဘကြီးဆီမှာ သူရင်းငှားလာလုပ် ဟုတ်လား၊ ငါ သူရင်းငှား မငှားတော့တော့ဘူး။ မင်း ယူစရာရှိတာ ပြင်ထား၊ အပြန် ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့လေတော့’

အေးလွင် ဝမ်းသာသွားသည်။ ဘကြီးကား လယ်ကေ(၂၀)ခန့်ရှိပြီး နွားတစ်ကောင်နှင့် ချောင်ချောင်လည်လည် ရှိ၏။

မိမိ၏ ဖခင်ကား အလုပ် ဝေလာဝေ၊ အိုးပစ်အိမ်ပစ် ထွက်သွား၊ ပေါ်မလာ၊ လာပြန်တော့ ရှိသည့် ပစ္စည်း ထုခွဲရောင်းချယူသွား၊ ဖဲရိုက်ကြက်လောင်း ကုန်သွားပြန်တော့၏။

ဤသို့နှင့် မိမိတို့ မိသားစု မချောင်မလည် ဖြစ်ရတော့၏။ အဖေဆိုတော့လည်း အနန္တဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်သဖြင့် စိတ်ဆိုးရခက်ခက် မဟုတ်လား။

သို့နှင့် ဘကြီးအိမ်တွင် မိုးဦးကျသူရင်းငှားအလုပ်ကို ပထမဦးဆုံးနှစ်အဖြစ် လုပ်ဆောင်ရလေတော့သည်။

လာဘ်မြင်သော၊ ဝိရိယရှိသော၊ နီးနီးကြားကြားရှိသော၊ အလိုက်သိသော၊ ကျိုးနွံသော မောင်အေးလွင်အား ဘကြီးဖြစ်သူ မိသားစုက အရေးပေး ချစ်ခင်ကြသည်။ အလုပ်ကြိုးစားသည်ကိုး။

အေးလွင် မိုး တဖျောက်ဖျောက်နှင့် ရွာနေဆဲတွင် နွားတစ်ရှဉ်းနှင့် ထယ်စာခြေ လယ်ထွန်လျက်...

အိမ်က သက်ငယ်တွေ ဆွေးပြတ်နေပြီ။ အိမ် မမိုးရတာ နှစ်နှစ်ရှိပြီ။ ခုလို မိုးမျိုးနဲ့ဆိုရင် အမေဘယ်လိုများ နေမည်နည်း။ အိမ်က ဗလာစာအုပ် အဖုံးတွေလည်း အဖုံးဖာတာနှင့် ကုန်လောက်ပေပြီ။

မီးဖိုခန်းကရော မိုးယိုများနေမလား အိပ်သည့် နေရာတချို့က တော့ ယိုမှာ သေချာသည်။

အခုဆို နယုန်လရောက်ပြီး၍ ကဆုန်လနားတောင် ကပ်လာပြီ အိမ်မိုးဖို့ ဘယ်ဆီမှာ နေမှန်း မသိသေး။

အလုပ်က အခုမှ ဝင်ရတော့ ဘကြီးကို အိမ်မိုးဖို့ မပြောရဲသေး။ ဘကြီး ငြိုငြင်မှာလည်း ကြောက်အိမ်ကလည်း ပြန်းပြန်းကွဲယိုပေတော့မည်။

စာရေးသောက်ရေးက ဝမ်းစာလက်ကျန်လေး ကြိတ်ပေးထား၍ တော်သေးသည်။ တွေးလိုက်တိုင်း ရင်မောစရာ။ ဒါတွေအားလုံးသည် အဖေကြောင့်သာ ဖြစ်တာပဲဟု တစ်တတန်းကြီး တွေးရင်း သက်ပြင်းမောတစ်ခု အမှတ်မထင် မှုတ်တုတ်လိုက်မိတော့၏။

သိုသော
လိုက်သီ
အေးလွင်
သားစုက
အလုပ်
ဖျောက်
ရှင်းနှု
ပျက်...
ဆွေး
နှစ်နှစ်
အမေ
အိမ်က
ဦးအမိ
ပြီ။
များနေ
ချိုက
။
က်ပြီး၍
လောပြီ
နေမှန်း
ရတော့
သေး။
ြာက်၊
ယိုပေ
မ်းစာ
ား၍
တိုင်း
သည်
တစ်
ပြင်း
ထုတ်

‘ဟူး...’

‘ဟ...မောင်အေးလွင် ဘာတွေ သက်ပြင်း ချနေရသတုန်းဟ... ကောင်လေးရ’

ရွာထဲက နေ့စားခေါ်ထွန်ယက် သူ ကိုမောင်စိန်က အေးလွင်ဘေး နား ထွန်ကြောင်း စပ်မောင်းရင်း အေးလွင်အဖြစ်ကို ကြည့်လျက် မေးလိုက်ရာ...

‘ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး ဦးမောင်စိန် ရယ်...အမေ ဘယ်လိုများ နေမလဲ စိတ်ရောက်သွားလို့ဗျ။ အိမ်က မမိုး ရသေးဘူး။ တော်ကြာ မိုးက ဆက် ပြီး သည်းလာရင် အကုန်ဒုက္ခတော့ တွေ့တော့မှာဗျာ...အဲဒါ’

‘ဟ...ကောင်လေးရ မနွေက မင်းဘကြီး ဒေါ်အုန်းစိန်တို့အိမ်မှာ သက်ကယ်(သက်ငယ်)ပျစ် ဝယ်နေ တာ တွေ့တယ်။ အိမ်မိုးပေးဖို့နဲ့ တူတာပဲဟ’

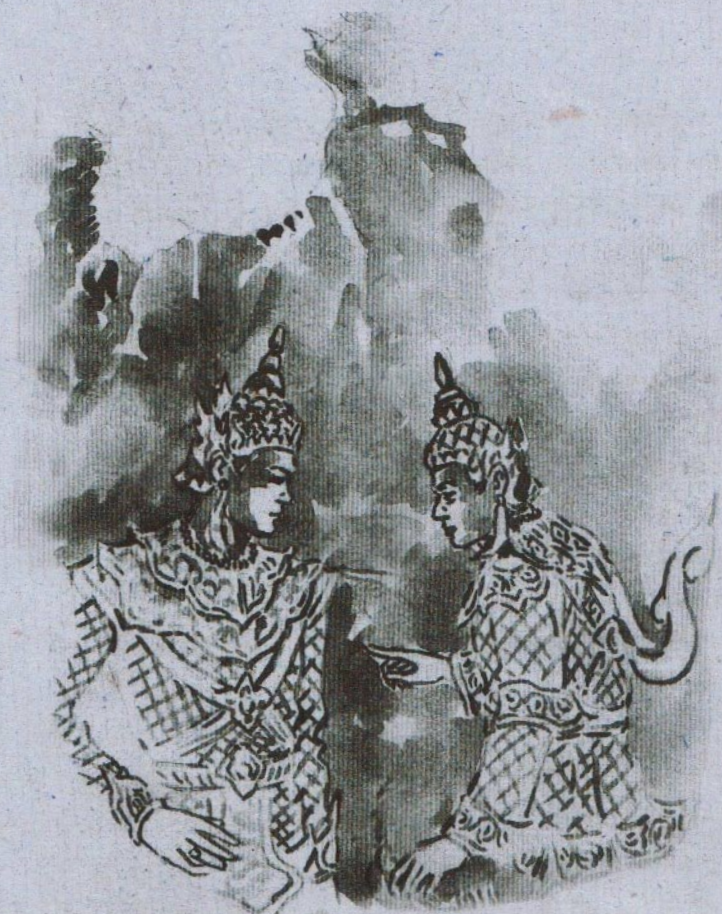
‘မိုးပေးရင် ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။ မပြောရဲလို့ ငြိမ်နေရတာဗျ’

ဦးမောင်စိန်နှင့် အေးလွင် စကား အချီအချ ပြောနေစဉ် လယ် တစ်ရှင်းခန့်အကွာမှ ညီငယ် မောင်သိန်းဇော် မျက်စိပျက် မျက်နှာ ပျက်နှင့် အေးလွင်တို့ လယ်ထွန် နေရာသို့ ပြေးလာသည်ကို တွေ့ရ သဖြင့်...

‘ဟာ ဦးမောင်စိန်...ဟိုက ပြေး လာတာ သိန်းဇော်မို့လား’

‘ဟာ... အေး ဟုတ်တယ်ဟ၊ ဘာများဖြစ်လို့ပါလိမ့်’

အေးလွင်၏ညီငယ် မောင်သိန်း ဇော်ကား အေးလွင်နှင့် ဦးမောင်စိန်

နားနေသော လယ်ကန်သင်းသို့ အရောက် ဖင်ထိုင်ချလိုက်ပြီး ပါးစပ် ကို ဟလျက် မျက်စိမှိတ်ပြီး အမော ဖြေနေရသည်။

‘ဟေ့ကောင် ညီလေး၊ ဘယ်သူ က ဘာဖြစ်လို့လဲကွ၊ ဖြည်းဖြည်း ပြောစမ်းပါဦး’

‘ဃာ...ဟဲ...အစ်ကို ထွန်ဖြတ်ပြီး လိုက်...ဟော...ဟဲ...ဟဲ...လိုက်ခဲ့ ပါ။ အမေ...ဃာ...နေမကောင်း... ဟော...ဟူး...ဟူး...သတိ...လစ် နေတယ်။ ဟယ်...ဟား...ဘာဖြစ်မှန်း လဲမသိဘူး...ဟူး’

‘ဟာ...ဒါဆို အေးလွင် မင်းလိုက် သွားလိုက်၊ လိုက်သွားလိုက်၊ နွား တွေ ငါ ကြည့်လုပ်ထားလိုက်မယ်။

သွား...သွား...ထားခဲ့ ဟေ့ကောင်’
‘အေး...ဦးမောင်စိန် ဒါဆို ကျွန်တော် သွားမယ်’

‘အေးပါ သွားစမ်းပါ။ မင်းကလဲ’
‘ညီလေးလာ...ထ...သွားကြစို့’
အေးလွင် လယ်ထွန်သော နေရာနှင့် ဘကြီးနေသော ရွာမှာ (၃)မာလုံခန့်သာ ဝေးသော်လည်း အေးလွင်အမေတို့နေသော ရွာမှာ နှစ်မိုင်မျှ လောက်ဝေးသည်။

လယ်ကန်သင်းများအား ကွေ့ ကာပတ်ကာနှင့် ညီအစ်ကိုနှစ် ယောက် ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက် လျက်...

‘အမေ အကောင်းကြီးပါ။ ငယ် လိုဖြစ်ရတာလဲကွာ’

တုန်တော်လဲ မကြုံဖူးပါဘူး'

အင်း...မင်းအဖေကလဲ ဘာသာရေး က ဆပ်ဝေးဝေး မင်းအဖေကလဲ သားကိစ္စ သမီးကိစ္စတွေများနဲ့ ဟိုပုဒ်ပုဒ်နဲ့ ဘာသာ ရေးက ဆပ်ဝေးဝေးရယ်...

အေးလေ အိမ်တစ်အိမ်မှာ တက်ညီ လက်ညီ ဘာသာရေး အားမထုတ် မြဲ မကာဘူးဆိုရင် မင်း နတ်ကို မပြောနဲ့... မှင်စာတောင် မလေးမခန့် လုပ်တော့ မပေါ့ကွာ အင်း...ခက်တာပေါ့ကွာ'

ဘကြီးကလည်း လူကြီးဆိုတော့ လူကြီးပြော ပြောပြန်ရော ဘကြီး ကောင်းများ အေးလွင်နားထဲ အကုန် ခရောက်၊ အမေ့အတွက် ကတိခံ ထားသည့်ကိစ္စ မိမိခေါင်းပေါ် ရောက်နေသည်။

ဘယ်လို လုပ်သင့်သနည်း။ သီတင်းကျွတ်သည်အထိ စောင့်၍ မဖြစ်၊ ဝါခေါင်-တော်သလင်းမှာ ငွေရဖို့ အရေးကြီးသည်။

လယ်က မနက်ဖြန်ဆို စိုက်ပေ တော့မည်။ လယ်စိုက်ပြီး ထွန်တုံး ပိတ်၊ နွားတွေ မြက်ရိတ် ကျွေးရုံမျှ အပ လယ်အလုပ် ပြီးသွားပြီ။

အမေ့ကိုချစ်သော သားဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ အမေ့အတွက်သာ အချိန်ပြည့် ပူနေရသည်။ သို့နှင့် မကြာသော ရက်ပိုင်းအတွင်း ဘကြီး ၏ လက်ကေ(၂၀) စိုက်၍ ပြီးသွား တော့သည်။

လယ်ထဲသို့ဆင်းချိန်၊ မြက်ရိတ် ချိန်၊ ထမင်းစားချိန် အမေ့အတွက် သာ စိတ်ကပူသည်။ ဓာခြား ဘာ စိတ်မှမဝင်၊ သမီးရည်းစားထားချင် စိတ်ပင် အေးလွင်တွင် ပျောက်နေ

တော့၏။ ဤမျှပင် အမေ့အတွက် ပူရလေသည်။

တစ်နေ့ ပေါက်တူးကို ထမ်း၍ ရေလျှော့ရန် လယ်ထဲသို့ ဆင်းခဲ့ သည်။ ကန်သင်းများ ငါးရှဉ့်ပေါက် ရှိ၊မရှိ စစ်ဆေးရင်း ကန်သင်းရိုး တစ်ခုပြီးတစ်ခု လိုက်လံစစ်ဆေးနေ မိ၏။

နောက်ဆုံးကန်သင်း၏ အလယ် လောက်တွင် ဝင်ခါနီး နေရောင်နှင့် ရောင်ပြန်ဟပ်လျက် လက်ခနဲ လက်ခနဲ တစ်နေရာက ပေါ်လာ သည်။

သေသေချာချာ ကြည့်မိမှ ပုစွန် လုံးကျင်း ကျစ်စာပုံ၏ နှုတ်ခမ်းတွင် မှန်ကွဲလား...မှန်စလား မသိ။

ခြေထောက် စူးမိရှမိလျှင် မသက် သာ။ ယူပစ်လျှင် ကောင်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လျက် ထိုလက်လက် အရောင်ထွက်သော အရာအား

ရွံ့ပျော့ပြ ပုစွန်ကျစ်စာပုံ နှုတ်ခမ်းမှ ခွာယူလိုက်၏။

'ဟာ...ဘကြီးလဲဟ'

အေးလွင်အံ့ဩသွား၏။ ရေနင့် ဆေးလိုက်၏။ ရေဆေးမှ ပုံက ပီပြင်စွာ ပေါ်လာတော့၏။

ကျောက်များ၊ စေတီပုံကဲ့သို့ အဆင့်လိုက် အရစ်လိုက် မြှုပ်နှံ ထားသော လွန်စွာ ကြီးမားသော ကလေးလက်ညှိုးလုံးခန့်ပင် ရှိသော ရှေးခေတ်လူကြီးများ ပန်သော...

ယခုခေတ်လူများ မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ ပန်ရန် မရနိုင်သော နောက်ပိတ်ပါသော နားတောင်း (ယခုခေတ်အခေါ် နားကပ်)ကြီးအား တွေ့ရလေတော့၏။

ကိုယ်ထည်က ကြေးရောင် ဖြစ်၏။ ခါးပိုက်ဆောင်ထဲ ထည့် လျက် ပေါက်ထူးအား ရေခေါ် လျက် ပြန်ခဲ့လေ၏။

ရွာထိပ်အရောက် ကိုသာဟန် အား ဝင်ပြလျှင် ကောင်းမည်ဟု တွေးလျက် ကိုသာဟန်တို့ အိမ်သို့ ဝင်သည်။

ကိုသာဟန်ကား ဆန်ကော ဆန်ခါများ ရက်လုပ်သည်။ တစ်လ တစ်ကြိမ်ခန့် အိမ်တွင်ရှိသော ကုန်စုံ ဆိုင်အတွက် မြန်အောင်မြို့သို့ တက်၍ ဈေးဝယ်သည်။

လည်ပင်းတွင်လည်း ရွှေဆွဲကြိုး ဆွဲထားသဖြင့် ဗဟုသုတ ရနိုင်မည် ဟု ထင်မိသည်။

‘ဟ... အေးလွင် လယ်ထဲက ပြန်လာတာလား၊ လာ...လာ... ဟင်းကောင်းချက်တယ်။ ထမင်းစား စားသွားကွလို့’

‘ကိုသာဟန် စားပါ။ ကျွန်တော် လယ်ထဲ က ဒါလေး ကောက်ရလို့... ကြည့်စမ်းပါ ဦးဗျ... အစစ်လား အတုလား ရွှေလား ကြေးလား ဆိုတာ’

ကိုသာဟန် ထမင်းစားလက်စ လက်ဆေးလျက် အေးလွင်ပြသော နားတောင်းကြီးအား သေသေ ချာချာ ကြည့်သည်။

ရေနံနှင့် ဆပ်ပြာနှင့် သွားပွတ် တံနှင့်ပါ ပွတ်တိုက်ဆေးကြောပြီး ပွတ်ကြည့်သည်။ သူ၏ လည်ပင်းမှ ဆွဲကြိုးနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်သည်။

‘ဟကောင်... အေးလွင် မင်းဥစ္စာ ရွှေ ဖြစ်ဖို့ များတယ်။ ဒါပေမယ့် နားကပ်ကြီး က ကြီးလိုက်တာ။ ဘယ်လိုလူမျိုး ပန် သလဲမသိပါဘူးကွာ... ပန်းထိမ်ဆရာ ပြ ကြည့်ကွာ... ဟုတ်ရင်တော့ ပွတာပေါ့’

သို့နှင့် “အေးလွင် လယ်ထဲက နားတောင်းကြီး ကောက်ရလို့တဲ့”

၂၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဟူသော သတင်းကား တစ်ခဏ အတွင်း တောမီးပမာ ဟိုဘက်ရွာ ဒီဘက်ရွာ မကျန် မမြင်ဘူးလို့ ပြစမ်းပါဟု ဆိုလျက် လာရောက် ကြည့်ရှုသူများ များလှတော့၏။

နှစ်ရက်၊ သုံးရက်မျှ လူမစဲလှပေ။ ထို့နောက်တွင်တော့ ဘကြီးလုပ်သူ က...

‘ဟဲ့... အေးလွင် ဒီတိုင်ဆို ပြန်တူကွာ မင်းဥစ္စာ ပြန်ပြန်ရောင်းပစ်ကွာ။ အိမ် ဧည့်သည် တယ်ရှုပ်တယ်။ ပြီးတော့ စိတ်လဲ မချရဘူး။’

ဝိုဏ်းဆွေ ပန်းထိမ်ဆိုင် သွားပြပြီး ရောင်းလိုက်မယ်။ မနက်ကျ တို့တူအနီး နှစ်ယောက် ပြုသွားမယ်ကွာ’

နောက်တစ်နေ့တွင်တော့ နား တောင်းကြီးနှင့်အတူ အေးလွင်နှင့် သူ့ဘကြီးတို့ကား ပန်းထိမ်ဆိုင်ရှိရာ မြန်အောင်မြို့သို့ သွားကြလေတော့ ၏။

* * *

‘အ...ဟာ...လုပ်ပါဦးဟ၊ မင်း ဇာတ်လမ်းက ဆက်ပါဦး’

‘အေးလေ ကိုဆန်းဝင်းရဲ့... ရွှေအစစ် တဲ့ဆိုလို့ အဲဒီမှာပဲ ရောင်းလိုက်တယ် ဗျာ။ အဲဒီတုန်းက ဈေးနဲ့ ခုနစ်ထောင် ကျော် ရတယ်ဗျာ။’

နားတစ်ကောင် ကောင်းကောင်းမှ လေးရာလောက်ပေးရတဲ့ အချိန်လေ။ အင်း... အဲဒီတုန်းဆံနဲ့ ကျွန်တော့်အပေ အတွက် နယ်ပွဲလဲ ကပေးလိုက်တယ်။ အိမ်လဲ ပြန်ဆောက်တယ်ဗျာ။ ဝမ်းစာ လဲ ထည့်လိုက်တယ်ဗျာ။ အဲ... ခိုင်းနွား တစ်ရှင်းလဲ ဝယ်လိုက်ရသေးတယ် ဗျာ...က’

‘အေးနော်... အမေ့အတွက် ကျေးဇူးဆပ်ချင်တာနဲ့ ဟုတ်မဟုတ် တော့မသိ ကတိတွေပေးပြီး တာဝန် ကြီးဖြစ်နေတာ အေးသွားတာပေါ့။ အဲဒါ မင်း အမေ့ပေါ်ချစ်တဲ့ မေတ္တာ ကြောင့်လို့ပဲ ငါတော့ ထင်သကွ’

‘အဲဒါတော့ ဟုတ်မှာပေါ့လေ။ ကျွန်တော်လဲ နတ်နဲ့ နဂါး မလှည့် စားနဲ့ဆိုတဲ့ စကားပုံကို ယုံရတော့ တာပဲဗျို့’

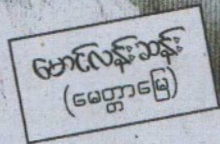
‘ထူးဆန်းတဲ့ တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းပဲ သူငယ်ချင်း... ငါတော့ ပါရမီမဂ္ဂဇင်းအတွက် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ရေးရဦးမဟ...ဟဲ...ဟဲ’

‘စာရေးဆရာကတော့ လုပ်ပြီဗျာ’ [မှတ်ချက်။။ မောင်အေးလွင် ၏ ကိုယ်တွေ့အား တစ်ဆင့်ခြယ် မှုန်းပါသည်။] စာရေးသူ သဗ္ဗသိက္ခာ ဘဝန္တ သုခိတတ္ထာ

ဆန်းဝင်း(အောင်ရဲမြင်)

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ရ... သည်... မှာပါ... လွတ်စ... သေ... အမျိုးမျိုး... ရောက်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၈၁

ပြောစကားများအရလည်းကောင်း...နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှလည်းကောင်း သိခွင့်ကြုံခဲ့ရပါသည်။

ယင်းတို့အထဲမှ ကျွန်ုပ်၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်း ကိုယ်တွေ့
ကြုံခဲ့ရပုံလေးကို တင်ပြလိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးသည် လွန်စွာ အရက်သောက်၏။
တစ်ညနေ... ထိုတစ်ညနေသည် မှောင်ရီပျိုးစအချိန်
ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အလုပ်ခွင်မှ အိမ်သို့ ပြန်လာရာ
ဖခင်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်ရှေ့ ပေ(၁၀၀)မျှ အကွာတွင်
ဟိုဘက်သည်ဘက် ယိမ်းယိုင်လျက် အရက်ဆိုင်မှ
အိမ်သို့ ပြန်လာကြောင်း လှမ်း၍မြင်လိုက်ရ၏။

ထို့နောက် အိမ်သို့အဝင် လမ်းချိုးကွေ့လေးကိုလည်း
ကွေ့ဝင်သွားကြောင်းလည်း မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။

ကျွန်ုပ်သည် လမ်းချိုးကွေ့လေးသို့ ရောက်သောအခါ
စက်ဘီးပေါ်မှ ဆင်းပြီး လမ်းလျှောက်လာလေ၏။
ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးသည် အိမ်ဝန်းပေါက်ဝသို့
ရောက်နေပြီး ဝန်းတံခါးကို ဖွင့်၍ ဝင်သွားကြောင်းကို
လည်း မြင်မိလိုက်၏။

ကျွန်ုပ် အိမ်ဝန်းပေါက်နားသို့ ရောက်သောအခါ
တံခါးဖွင့်ပြီးသား ဖြစ်သည်အထင်နှင့် စက်ဘီးကို တွန်း၍
ဝင်မည်အပြု တံခါးကို ပိတ်လျက်သား ဖြစ်နေသည်ကို
တွေ့လိုက်ရတော့၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲ စနိုးစနောင့် ဖြစ်သွား၏။
ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် တံခါးကို ဖွင့်၍ အိမ်ထဲသို့
ဝင်ရောက်ပြီး...

‘အဖေ...အဖေ...အိမ်ရောက်နေပြီလား’

ဟု မေးလိုက်၏။

ထို့အပြင် အိမ်တွင်းအိမ်ပြင် ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးကို
လိုက်၍ရှာ၏။ ဖခင်ကြီးကား အရက်ဆိုင်မှ အိမ်သို့
ပြန်မလာသေးကြောင်း ကျွန်ုပ် မှတ်ချက်ချမိ၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ဖခင်ကြီး
အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် သေတော့မည်မို့ နိမိတ်ပြ
တာပဲဟု မှတ်ယူမိ၏။

ထိုအဖြစ်အပျက် ကြုံတွေ့ပြီးနောက်... နောက်(၆)
လမျှ ကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့ ရွာမှ အဒေါ်
ဖြစ်သူတို့ အလည်လာကြ၏။

အဒေါ်သည် အဖေ၏ နှမရင်းဖြစ်၏။ သူ၏ ကလေး

ငယ်နှင့် အဖော်မိန်းမတစ်ယောက်လည်း ပါ၏။

အဒေါ်တို့သည် ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ အိမ်ပေါ်၌ အိပ်ကြ
၏။ ညဉ့်(၁)ချက်တီးခန့်တွင် အဒေါ်ဖြစ်သူသည်
အပေါ့အပါးသွားရန် အောက်သို့ ဆင်းသွား၏။

ဖခင်ကြီး၏ ချောင်းဟန်သံကိုလည်း ကြားလိုက်ရ၏။
ကျွန်ုပ်လည်း ထိုည၌ အမှတ်မထင် အိပ်ရာမှ နိုးလျက်
ရှိ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း အိပ်မပျော်သည်နှင့် အပေါ့
အပါးသွားရန် အောက်သို့ ဆင်းလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်က
အဆင်း အဒေါ်ဖြစ်သူက အိမ်ပေါ်သို့အတက် လှေကား
ရင်းမှာ ဆုံဖြစ်၏။

ထိုစဉ် ဖခင်ဖြစ်သူလည်း အပေါ့အပါးသွားရန် သူ၏
အိပ်ရာဘေး၌ အင်္ကျီကို ကိုယ်လုံးလုံးချွတ်နှင့် မြင်လိုက်
ရ၏။

ကျွန်ုပ်၏ အိမ်နောက်ဖေးသို့ ရောက်သောအခါ
ဖခင်ကြီးကို မတွေ့ရပါ။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ တစ်မျိုး
ဖြစ်သွားတော့၏။

ကျွန်ုပ် ဖခင်ကြီး အိပ်ရာနား ရောက်သောအခါ ဖခင်ကြီးမှာ တခါခါနှင့် အိပ်ပျော်လျက်ပင် ရှိနေပါ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဖခင်ကြီးနှင့်မိခင်ကြီး နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်နေကြောင်းကိုပါ အသေအချာ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

အမှန်တကယ် ကျွန်ုပ်မျက်စိထဲတွင် ဖခင်ကြီး အပေါ့အပါးသွားရန် အိပ်ရာပေါ်မှဆင်းသွားပုံကို ခုတင်ဘေးတွင် မြင်လိုက်ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲမှလည်း ဒီမောင်နှမ အပေါ့အပါးသွားတာတောင် အတူတူ ဖြစ်နေပါလားဟု အောက်မေ့မိခဲ့၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကြက်သီးမွေးညင်းများပင် ထခဲ့သည်ထိ လန့်သွားခဲ့ပါသည်။

အမှန်တော့ အချိန်သည်လည်း ညဉ့်(၁)ချက်တီးခန့် ဖြစ်နေရာ ကျွန်ုပ်လည်း ဖခင်ကြီးအိပ်ရာ အောက်ထပ်မှ အပေါ်သို့ တက်ခဲ့တော့၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်သည် ဖခင်ကြီး သေခါနီး၍ နိမိတ်ပြတာပဲဟု မှတ်ယူမိ၏။

ထိုအချိန်က ဖခင်ကြီးသည် အရက်အသောက်များ၍ မိုက်ကြီးမှာ ဖော၍နေ၏။ ထမင်းမှာ တစ်နေ့လုံးနေမှ လက်ဖက်ရည်ကြမ်း တစ်ပန်းကန်စာ စား၏။

နောက် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုမှာ ည(၉)နာရီခန့် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ် မြို့ထဲမှ လည်လာပြီး အိမ်သို့ ပြန်လာချိန် ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်တွင် ဖခင်ကြီးနှင့် မိခင်ကြီးတို့ အိပ်ရာမှာ ခြင်ထောင်ချပြီးသားဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဖခင်ကြီးတို့ အိပ်ရာ ခုတင်ခေါင်းရင်းရှိ ရေနိုးစင်တွင် ရေခပ်သောက်နေ၏။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်၏နားထဲ၌ ဖခင်ကြီးသည် အိပ်ရာထဲမှ ခြင်များကို နွားပြီးတပ်ထားသော ခြင်ယမ်းဖြင့် တဖျပ်ဖျပ် ယမ်းနေသံကို ကြားရ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က ခေါင်းရင်းနားသို့ ကပ်၍...

‘အဖေ...အိပ်ပြီလား’

ဟု မေးလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်၏မေးသံကို ပြန်ဖြေသံ

မကြားရ၍ ခြင်ထောင်နားသို့ ကျွန်ုပ် ကပ်၍ကြည့်လိုက်သောအခါ ဖခင်ကြီးသည် အိပ်ရာထဲသို့ပင် မရောက်သေးကြောင်း ကျွန်ုပ် တွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက် (၃)ခုသည် ကျွန်ုပ် အမှန်တကယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါသည်။ လွန်ခဲ့သော (၃)နှစ်က ဖြစ်ပါသည်။ ဖခင်ကြီးမှာ အသည်းခြောက်ရောဂါဖြစ်ပြီး ဆေးကုသမှု ခံယူကာ နေကောင်းနေပါသည်။ အရက်လည်း ပြတ်သွားပါပြီ။

အသက်(၆၆)နှစ် ရှိပြီဖြစ်ပြီး ထမင်းစားနိုင်၊ လမ်းလျှောက်နိုင်၍ ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိနေပါသည်။

သို့သော် ထိုအဖြစ်အပျက်ကိုတော့ ကျွန်ုပ် ယခုတိုင် မှတ်မိနေဆဲ ဖြစ်နေပါတော့သည်။

မည်သည့်အကြောင်း၊ မည်သည့်ပရလောကသားများ၏ ကြိုတင်နိမိတ်များ ဆိုတာကိုတော့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ပညာရှင် သုတေသီများမှ ဖြေကြားပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

မောင်လန်းဆန်း(မေတ္တာပြေ)

အိမ်တွင် မိသားစု စုံဖို့ဆိုတာ
မလွယ်ပါ။ အပျိုကြီး၊ လူပျိုကြီး
လေးယောက်ကတော့ တစ်အိမ်
တည်း စုနေကာ စီးပွားရေး အတူတူ
လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဖခင်၊ မိခင်ပိုင်
ခြံကျယ်ကြီးတွင် အမေနှင့် အတူတူ
နေကာ ပြုစုခွင့် ရနေကြသည်။

အိမ်ထောင်သည် များကတော့
အစိုးရဝန်ထမ်းများဖြစ်၍ တာဝန်
ကျရာ အရပ်တို့တွင် သွားနေကြရ
သည်။ နယ်ရောက်နေကြသော
သားသမီးများက တစ်နှစ်မှ နှစ်ခါ
သာ လုပ်သက်ခွင့်ယူပြီး မိခင်ကြီးကို
လာတွေ့ကြရသည်။ အဝေးမှနေ၍
ဖုန်းဆက်ပြီး “အမေ နေကောင်း
ရဲ့လား” ဟုသာ မေးနိုင်ကြလေ
သည်။

‘မသုတို့မပူတို့က ကံကောင်းပါတယ်။
အမေ့ကို ပြုစုခွင့်ရကြတာ။ ကြုံကြုံက
တော့ အဆေးမှာဆိုတော့ အဆေးကပဲ
မှန်း ကန်တော့နေရတာ။ တကယ်လို့များ
အယေျား နေမကောင်းဖြစ်ရင် ကြိုတင်
ပြီး ဖုန်းဆက်နော်’

၂၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စောမိသွင်
(ရန်ကုန်)

တစ်နေ့တည်း တစ်အိမ်တည်း
ခရီးမထွက်ကောင်းဘူးလား

အတူတူထွက်၍ စွန့်စားရဲ့ပါသလား

ငယ်စဉ်ကတည်းက အိပ်ရာဝင်
ခါနီး မိဘကို ကန်တော့အိပ်ရသော
အကျင့် မိဘများက လုပ်ထား၍
အဝေးရောက် သားသမီးများက
လည်း အဝေးမှနေ၍ ရည်မှန်းပြီး
ကန်တော့ကြလေသည်။

သားသမီးခုနစ်ယောက် မွေးခဲ့
သော အမေသည် မူမူ အပါအဝင်
အတူတူနေ သားသမီး အပျိုကြီး၊
လူပျိုကြီးများ ရှိကြ၍ တော်သေး
သည်။

တချို့များ သားသမီးတွေ မွေး

ထားသော်လည်း နိုင်ငံခြားတွင်
အလုပ် လုပ်သောသူနှင့် မြန်မာ
နိုင်ငံထဲတွင် အလုပ် လုပ်သည်
ဆိုသော်လည်း တိုးတက်ဖို့ ခရီး
ထွက်နေကြရတာ များသဖြင့် မိအို၊
ဖအိုများ အိမ်တွင် တစ်ယောက်
တည်း ကျန်နေခဲ့ရတတ်သည်။

တူလေးဖြစ်သူက တိုးတက်ဖြစ်ပြီး
မောင်နှမသုံးယောက် ရှိသော်လည်း
ညီမက စင်ကာပူမှာ၊ ညီငယ်က
မိန်းမယူပြီး တောင်ဒဂုံမှာဖြစ်၍
အမေနှင့် သူသာ ရန်ကုန်မြို့လယ်ရှိ

ဆိုက်ခန်းတွင် အတူနေဖြစ်ကြသည်။ အဖေက မရှိတော့ပါပေ။ သူကလည်း လူပျိုကြီးမို့ တော်သေးသည်။

ဒါပေမယ့် သူ့အလုပ်က စာသင်ကြားတာ သင်တန်းပို့ချတာလည်း ခံ၍... နိုင်ငံခြားသို့လည်း မကြာကြာ ခရီးထွက်၍ အိမ်တွင် အမေတစ်ယောက်တည်း ကျန်နေခဲ့တတ်သည်။

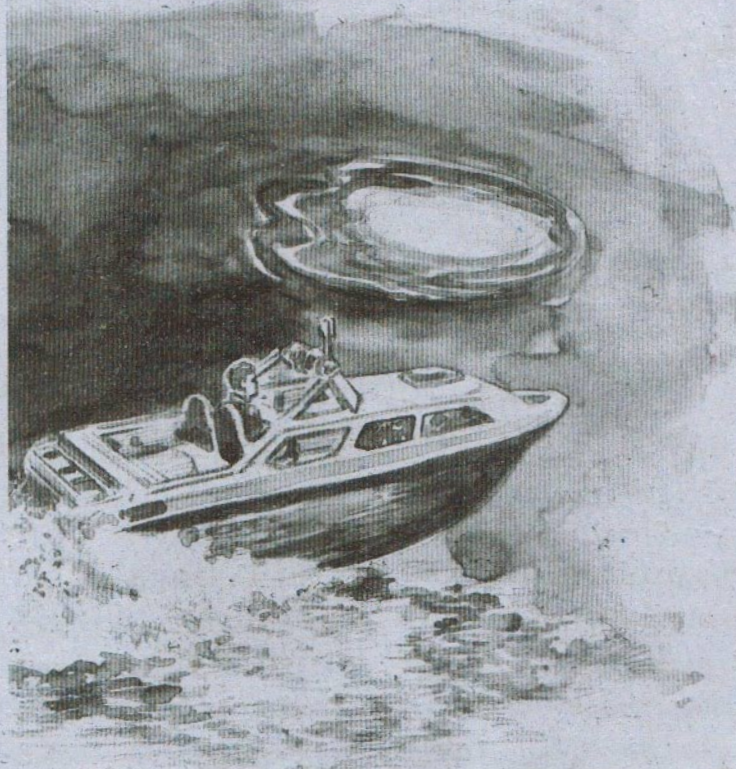
‘နင်ခရီးထွက်တော့ အိမ်မှာ အဒေါ်တစ်ယောက်တည်းပေါ့’

ဟု မေးမိ၍...

‘မမရာ... အိမ်မှာ အမေတစ်ယောက်တည်းလို့ (Face Book) ဖေ့ဘုတ်ပေါ် တက်မရေးပါနဲ့ ကျွန်တော် မရှိမှန်း သိမှာစိုးလို့ပါ။ ရန်ကုန်က နေရတာ မလွယ်ဘူး။ အဘွားကြီး တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တာသိရင် လုယက်ချင်တဲ့ လူက အိမ်လာမှာစိုးလို့ပါနော်၊ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်’

မောင်ဝမ်းကွဲက ဖုန်းဆက်ကာ ပြော၍ သူ ဘယ်ရောက်နေကြောင်း ဖေ့ဘုတ်တွင် တင်ထားလည်း လိုက်ပြီး ကော်မန့် မပေးတော့ပါ။

‘နင်ကသာ အမေတစ်ယောက်တည်း လူမရှိတာ သိမှာစိုးရင် ဗီယက်နမ် ရောက်နေတယ်တို့... ထိုင်းရောက်နေတယ်တို့ ဆိုတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ မတင်နဲ့လေ။ သားအမိ နှစ်ယောက်တည်း နေမှန်းသိကြတာကို။ ဒီပုံတွေ မြင်ကတည်းက အိမ်မှာ အဒေါ်တစ်ယောက်တည်း မှန်း လူတိုင်းသိမှာကို။ အထူးအဆန်း လုပ်ပြောနေတာ’

ဒီလိုပြောချင်ပေမယ့် ငယ်စဉ်က သူ့အမေ အလုပ်သွားတိုင်း ဆေးရုံတက်ရတိုင်း အိမ်မှာ လာလာ အပ်သွားသော၊ ကိုယ်ထိန်းခဲ့ရသော လေး၊ ငါးနှစ်အရွယ် ကလေး မဟုတ်တော့၍ ပြောချင်သည့် စကားကို မျှီချလိုက်ရသည်။

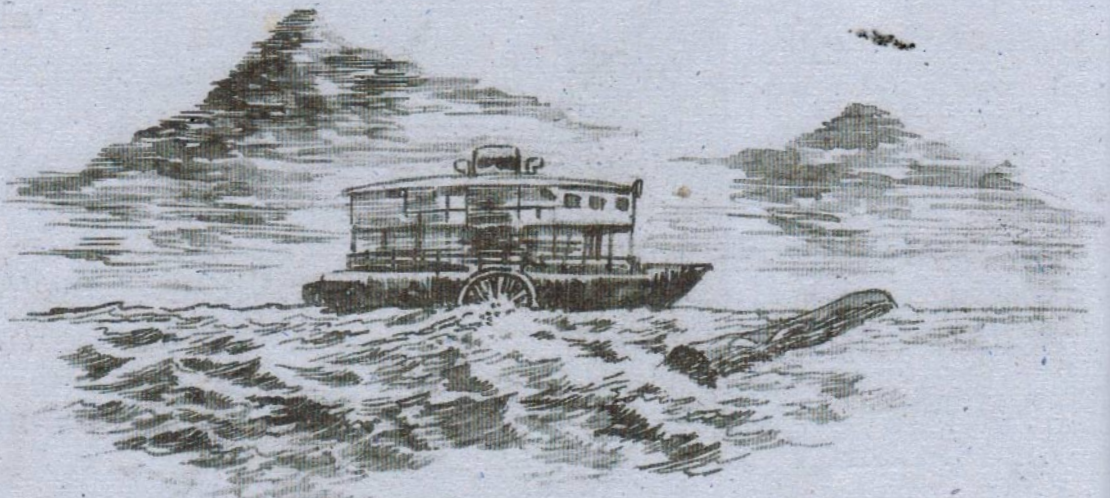
တစ်ရပ်တစ်ရွာစီ တကွတည်း ရောက်နေကြရ၍ အမေရုတ်တရက် ဆုံးသည့်အခါ အနီးအနားတွင် မရှိသောသူများကို ဖုန်းဆက်မှာရ၊ မြေကျဖို့ကိစ္စ လုပ်ကြရနှင့် အလုပ်များနေကြရသည်။

‘ခွင့်တင်ပြီး လာခဲ့မယ်။ နေမကောင်းလဲ ကြိုတင်ဖုန်းဆက်တာမဟုတ်ဘူး။ ကားလက်မှတ် မရမှာစိုးတာ။ ငါတို့ မလာမချင်း ဘာမှ မလုပ်နဲ့နော်။ ကိုလတ်တို့ကို စောင့်ဦး’

‘ကိုလတ်ကလဲ... နေကောင်းနေရာကနေ နိုင်ငံခြားက ပြန်လာတဲ့ တူတော်မောင်က ပန်းသီးတွေ လက်ဆောင်လာပေးလို့ ညဘက်ကြီး စားချင်တယ်ဆိုလို့ ခွဲကျွေးလိုက်တာ အစာနင်ပြီး ဆိုသွားလို့ ရုတ်တရက် ဆုံးရတာကို ဘယ်လို ကြိုတင် အကြောင်းကြားလို့ ရမှာလဲ။ ကိုကြီးနဲ့ အစ်မကြူကြူဆီကိုလဲ ဖုန်းဆက်ထားပြီးပြီ’

သူများတွေ သုံးရက်ပဲ ထားထား။ အမေ့ကို ငါးရက်ထားကာ သားသမီးတွေကို စောင့်ပြီး သင်္ဂြိုဟ်ရသည်။ ခုနစ်ရက်လည်သည်အထိ သံဃာတော်တွေ ပင့်ဖိတ်ကာ နေ့စဉ် ဆွမ်းကပ်၊ သင်္ကန်းကပ်ကာ အမျှပေးဝေခဲ့ကြပါသည်။

အမေက အလှူအတန်း ရှက်ရောသည်။ သူ သွားနိုင်လာနိုင်စဉ်

ကတည်းက (အမေတို့ခေတ်က အောက်ခံကို စကတ်တို့ မဝတ်ကြ။ အောက်ခံကို ပိတ်ဖြူထဘီ တစ်ထည်ဖြစ်ဖြစ် ထဘီဟောင်း တစ်ထည်ထည်ဖြစ်ဖြစ် ခံဝတ်ကြ သည်။)အမေက ထဘီ တစ်ထည် အပြင်ထွက်တိုင်း ခံဝတ်တတ်ပြီး ဈေးထဲ ထဘီအစုတ်အဟောင်းနှင့် ဈေးရောင်းနေသည့် ဟင်းရွက်သည် လေးများတွေ့လျှင် ထဘီတစ်ထည် ချွတ်ပေးခဲ့တတ်သည်။

ပေးလည်းပေးရသေး... တချို့ မိန်းမတွေက “မထွေး စိတ်မှ ကောင်းသေးရဲ့လား၊ မသိဘူး၊ လူမြင်ကွင်းကြီးမှာ ထဘီချွတ် လှူတယ်”ဟု အပြောခံရသေး သည်။

အိမ်တွင်လည်း အရုဏ်ဆွမ်း လည်း နေ့စဉ်လှူ။ ထိုင်ကိုယ်တော် ငါးပါးခန့်ကိုလည်း နေ့စဉ် ဆွမ်း လောင်းသည်။ ဘယ်ကိုယ်တော် ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အိမ်ရှေ့ လာရပ်သည့် ဆွမ်းခံ ကိုယ်တော်တွေကိုလည်း ဆွမ်းလောင်းပါသေးသည်။

၂၀၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂ္ဂဇင်း

ရဟန်းခံပေးထားသော ဦးပဉ္စင်း လေးတစ်ပါးအပြင် အမေကုသိုလ် က သိမ်ဆောက်လှူထားခြင်းပါ။ ထိုကုသိုလ်တွေကြောင့် အမေ ကောင်းရာမွန်ရာ ရောက်မည်ဟု စိတ်ချကြရသော်လည်း “ကျွေးမွေး မပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မွေခံ ထိုက်စေ၊ လှူမျှဝေ၍၊ စောင့်လေ မျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ် ကျင့်ဖွယ် သားတို့တာ” ဆိုသည့် သားသမီး ဝတ္တရားအတိုင်း လှူပေး အမျှဝေ ပေးကြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘အမေ မရှိတော့ရင်လဲ သံဃာ တော်တွေ ဆွမ်းလောင်းတာ ဆွမ်း ဝတ်မပျက်စေနဲ့နော်’

‘အမေကလဲ အခုထိ ကျန်းကျန်းမာမာ နဲ့ ပျက်စိလဲကောင်း၊ ပျက်ပန်းမပါဘဲ စာ ဖတ်တာ ဘာရောဂါမှလဲ မရှိဘဲ အသက် ကိုးဆယ်ကျော်အထိ နေစမ်းပါ အမေ ရယ်၊ ဦးလေးဟိန်က ပြောတယ်။

သူ စီးပွားရှာတိုင်း အဆင်ပြေနေတာ စီးပွားရှေ့ကောင်းနေတာ မိဘကို လုပ် ကျွေးနေလို့တဲ့လေ၊ အမေလဲ ဆုံးသွား ရော စီးပွားရှာရတာ အဆင်မပြေတော့

ဘူးလို့ ပြောတာ၊ သမီးတို့ ဈေးရောင်း ကောင်းနေတာလဲ အမေကို လုပ်ကျွေး နေလို့ပါနော်’

အမေ့ညီမအရင်း၏သား ဦးလေး ဟိန်း ပြောပြခဲ့သည်ကို အမေကို ပြန်ပြောပြတော့ အမေက ပြောပါ သည်။

‘ဘယ်သူဆို သေတတ်တဲ့ အမျိုး ချင်းပဲ၊ ဓမ္မဇာတကတည်းက ဘာစံ ယေကြရမှာ မလွဲဘူးလေ၊ ဒါ့ပြန်သေ တာနဲ့ နှေးနှေးသေတာပဲ ကွာတာ သိလ ရှိရင် အသက်ရှည်မယ်ပေါ့၊ အသက် ကြီးပြီး မသွားနိုင် ပလာနိုင် အိမ်ရာထဲ လဲနေရင်လဲ ဘဝက အလကားပဲ၊

သူများကို အားကိုးနေရလို့ သားသမီး တွေလဲ ဝန်တက်၊ ကိုယ့်မှာလဲ ကိုယ့် အညစ်အကြေးတောင် ကိုယ် မသုတ် သင်နိုင်ရင်... ဒီလိုတာနဲ့ အသက် ရှည်ရှည် မနေချင်ဘူး၊ ကိုယ့်အနို ကိုယ်သယ်နိုင်မှ နေချင်တာ’

အမေ သူ့အလိုကျ ရုတ်တရက် သွားနိုင်လာနိုင်တုန်း ဆုံးသွားခဲ့စေ သည်။ ခု ရက်လည်သည့် ညဈေးပဲ ပြန်သည့်မောင်က ပြန်၊ အမေနှင့်

အစ်ကို
ပြန်ဖို့
ရုံးအလ
အလာ
ဖြတ်ခဲ့
သည်။
အချို့
ညနေ
သည့်ခ
မြောက်
မိဘကို
တော့
ပုံမှန်
အညာ
လကွယ်
နေချင်း
ရှိသည်
ဦးလေးက
ပျဉ်းမ
တော့ အ
တစားက
ချား
အလောင်
သမီးချစ်
လျှောက်
တို့ ရှေ့
တစားက
‘အခု
လွန်ခဲ့တဲ့
ဒီလို
သိချင်
အညာက
ဒီလေ
ဘူး
နေရာ

အစ်ကိုတစ်ယောက်က အတူတူ ပြန်ဖို့ လက်မှတ်ဖြတ်ထားခဲ့သည်။ အလုပ်တစ်ဖက်နှင့် ဆိုတော့ အလားတူတည်းက ကားကွင်းတွင် ဖြတ်ခဲ့ရာ တစ်ရက်တည်း ဖြစ်နေသည်။

အချိန်ကလည်း အတူတူပင်။ ညနေ ခြောက်နာရီခွဲကား။ သွားသည့်ခရီးက မတူ။ တောင်နှင့် မြောက် ဖြစ်သည်။ ဘယ်လောက်ပဲ မိဘကို ခင်တွယ်ပါသည် ဆိုဦးတော့ သေသွားလျှင် ခုနစ်ရက်ထက် ဦးမထားကြ။

အညာဘက်တွေမှာဆို လပြည့်လကွယ် မကူးကောင်းဆိုကာ နေချင်းပြီး ချသည့် အသုဘတောင် နှိုသည်ဟု အိမ်ဘေးက အညာသား ဦးလေးက ပြောပြဖူးသည်။

ပျဉ်းမနား အလောဘကတို့တွင် တော့ အသုဘချလျှင် အလောင်းကစားကာ ချကြသည်။ အပျိုလေးများ သေလျှင် ပိုဆိုးသည်။ အလောင်းကို ကားနှင့် မသယ်ဘဲ ထမ်းချစဉ် လိုက်ပို့သူများက လမ်းလျှောက် လိုက်ပို့ကြပြီး အလောင်းကို ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ် ဆော့ကစားကာ ပို့ကြသည်။

‘အခုတော့ မသိပါဘူး ကုမကြီးရယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်သုံးဆယ်ကျော်ကတော့ ဒီလို ကစားရင်ပိုကြ အသံချစ်ကန် သီချင်းတွေလဲ ဖွင့်ကြ ငိုချင်ချင်နဲ့... အညာက ထွက်လာတာ ကြာတော့ ဒီဝေလှေ ရှိသေးရဲ့ဟာတောင် မသိတော့ဘူး။

နေရာတစ်ခုက ထွက်လာပြီးရင် ဆွေပျို

တွေရှိလို့ သူငယ်ချင်းတွေ ရှိလို့ဆို ပြန်အလည်သွားချင်ပေမယ့် ထပ်မရောက်တော့တာလဲ ရှိခဲ့တယ်’

ထိုဦးလေးကြီးနှင့် ခြံချင်းကပ်နေရ၍ သူတို့အညာလေ့ကိုလည်း သိခဲ့ရသည်။ လူသေလျှင် အညာတွင် တရော်ပုံးကို အိမ်ရှေ့တွင် ချထားပြီး အသုဘပို့ပြန်လာသူများက တရော်ကင်ပွန်းရည်ကို စတိခေါင်းသပ်ကြသည်။

တချို့ကတော့ အသုဘပို့ပြန်လာလာချင်းမှာ ခေါင်းလျှော်ကြသည်။ ရန်ကုန်မှာတော့ ဒီအယူ မရှိပါ။ အညာမှာတော့ ချမ်းအေးသည့် ဆောင်းတွင်းမှာပင် အသုဘရှုပြန်လာလျှင် ခေါင်းလျှော်ကြသည်က များပါသည်တဲ့လေ။

အခုလည်း အစ်ကိုတို့ အစ်မတို့ ပြန်တော့မည်ဆို၍ အညာသား ဦးလေးကြီးက လာနှုတ်ဆက်ရာက တစ်နေ့တည်း တစ်ချိန်တည်း

ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်သို့ ပြန်မည်ကို သိသွား၍ ပြောပြပါသည်။

‘သမီးတို့သားတို့ တစ်ယောက်ယောက်က ဒီနေ့ တစ်နေ့တည်းမှာ မပြန်ဘဲ နောက်ဆုတ်နေလိုက်ပါလား။ တစ်ယောက်က နောက်ရက်မှ ပြန်ပေါ့။ ကားလက်မှတ် ပြန်ရောင်းလို့ မရရင်လဲ အဆုံးခံလိုက်ပါ။

သူတို့ဖြစ်စေ၊ အိမ်သားဖြစ်စေ တစ်အိမ်တည်းကနေ တစ်ရက်တည်း တစ်ချိန်တည်း ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်ကို ပြန်မယ်ဆိုရင် တစ်ခုခု ဖြစ်တတ်တယ်။ မယုံမရှိနဲ့နော်... ကိုယ်တွေ့ဖို့ပါ။

ဦးလေးက ခင်လို့ ပြောတာနော်။ ကားလက်မှတ် တစ်သောင်းကျော်လောက်ကို နှုတ်ပြန်ပေးနဲ့... အဆုံးခံလိုက်။ တစ်ယောက်က နောက်နေ့ မနက်စောစော ကားနဲ့ ပြောင်းစီးလိုက်ပါ။’

‘နောက်နေ့မပြန်ရင် ခွင့်တစ်ရက် ထပ်တင်ရမှာ။ ရုံးမှာလဲ အလုပ်များနေတာ မပြန်လို့မရဘူး။’

‘ကျွန်မက သာဆိုးသေးတယ်။ ကျွန်မအတန်းကို တခြားဆရာမဆီ အပ်ခဲ့ရတာ၊ စာမေးပွဲကလဲ နီးနေပြီ။ အခု... ခွင့်တောင် မလွှဲသာလို့ ပေးလိုက်ကြရတာ၊ စာမေးပွဲနီးလို့ ခွင့်တွေ မပေးဘူး။ ရန်ကုန်ပြန်ထားတာလဲ မကြာသေးလို့ လုပ်သက်ခွင့်ကလဲ သိပ်မရှိတော့ဘူး။’

‘မယုံတော့လဲ မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့။ ဦးလေးတို့ နယ်လှည့် ဈေးရောင်းကြတုန်းက ဈေးရောင်းတော့ တည်းတဲ့အိမ်မှာ တခြားကုန်သည်တစ်ယောက်လဲ တည်းနေတာ။ သူက ဆိုင်ကယ်နဲ့ ဦးလေးကတော့ ဂျစ်ကားလေးနဲ့ တစ်ချိန်တည်း

www.burmeseclassic.com

တစ်ရက်တည်း ပြန်ကြတာ။

ဦးလေးက ကားကြီးကိုကျော်ဖို့ ကြိုးစားတာ ရှေ့ကား လာနေတာကို မြင်လိုက်တော့မှ ပြန်ပြန် နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက်တာ။ နောက်က ပါလာတဲ့ ဆိုင်ကယ်နဲ့ ခိုက်မိပြီး လျော်ကြေးပေးလိုက်ရတယ်။ လူက နည်းနည်းပဲ ပွန်းပဲ့လို့ တော်သေးတယ်။

ဆိုင်ကယ်နဲ့ ပြန်သွားတဲ့ လူကလဲ ခွေးကိုတိုက်မိပြီး ဆိုင်ကယ်မှောက်လို့ လူမသေတာ ကံကောင်းတယ်လို့ နောက်မှ သတင်းကြားရတာ။ တစ်အိမ်တည်းနေ ဆန်ကျင်ရာအရပ်ကို ခရီးပထွက်ကောင်းဘူးဆိုတာ မှန်တာပဲလို့ ကိုယ်တွေ့ကြုံယုံမိတာ။

ထိုဦးလေးကြီးက ထိုသို့ဆို၍ ပြန်ရန် တွန့်သွားမိသည်။ အရေးကြီးနေကြသော်လည်း အစ်ကိုဖြစ်သူက ကျောင်းဆရာမ ညီမကို အလျှော့ပေးကာ နောက်နေ့မှ ပြန်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။ ကားလက်မှတ်ကိုလည်း ကားဂိတ်တွင်ပင် စောင့်ရောင်းရာ ပြန်ရောင်းရ၍ အဆင်ပြေသွားသည်။

‘အယူသီးကြတာပါကွာ၊ တို့ဖြင့် ဒီအသက်အရွယ်ရှိပြီ စာစ်ခါမှ မကြားဖူးပါဘူး’

‘အဘကလဲ မကြားဖူးဘူး မလုပ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်ကလဲ မယုံဘူးတို့၊ စမ်းသပ်ကြည့်ဦးမယ်တို့နဲ့ လက်တွေ့လုပ်ကြည့်ကြတာပဲ မသေရုံတမည် ကြုံရတာပဲ။’

ကျွန်တော် နယ်လှည့် အရောင်းကျွေးကွက်မှာ အလုပ်လုပ်ကြတော့ ကားကြီးတွေနဲ့ ခရီးထွက်ရင်လဲ တစ်ပြိုင်တည်း ထွက်ကြတာ။ နေကြတော့လဲ ကမ္ဘာ့က ပေးတဲ့

လူပျိုဆောင် အခန်းကျယ်ကြီးထဲမှာ ခုတ်တွေ စိတန်းထားပြီး စုအိပ်ကြရတာ။ ခရီးထွက်ကြတော့ ကျွန်တော်တို့က တရုတ်နိုင်ငံနယ်စပ်အထိ တခြားလူတွေက ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီးတို့ မှန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်တို့ ခွဲသွားကြရတာ။ တစ်နေ့တည်း တစ်အိမ်တည်းက ခရီးမထွက်ကောင်းဘူးဆိုတာလဲ ယသိကြဘူး။ ငယ်ကြတော့ နားလည်တဲ့လူပဲ မပါဘူး။ ပါတောင် တာဝန်နဲ့ သွားကြရမှာပဲလေ။ ကျွန်တော်တို့ကားက ဘီးပေါက်ပြီး ဘေးကိုဆွဲလိုက်လို့ သစ်ပင်နဲ့တိုက်ပြီး ရပ်သွားတယ်။ ဒရိုင်ဘာနဖူးနဲ့ မှန်နဲ့ ဆောင့်မိပြီး နဖူးပေါက်သွားတယ်။

ကျွန်တို့လူတွေကတော့ ကွဲတဲ့လူ ကွဲပြတ်လူ ပြန် တော်တော် အထိနာကြတယ်။ ကျွန်တော်တောင် သမ္မုဒ္ဒေါဟာတော်ကြီးကို ရွတ်လာလို့ ပွန်းပဲ့ရုံသွားတာ မသေလို့ တော်သေးတယ်။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှေးထုံးလဲ မပယ်နဲ့၊ ဈေးသုံးလဲ မလွယ်နဲ့လို့ ရှေးလူကြီးတွေက ဆိုကြတာပေါ့။ ရှောင်တာက အကောင်းဆုံးပါပဲ။ အတူတူထွက်ကြပြီး အတူတူပျက်စီးမယ့် အလုပ်တော့ မလုပ်ရဲပါဘူးကွာ’ ဟု ဆိုကြပါသည်။

ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်သို့ ထွက်ပြီး ဘာဖြစ်မယ်၊ မဖြစ်မယ်ကို စွန့်ရဲကာ လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်ရဲလာဟု မေးလျှင်တော့ မစွန့်စားရဲပါဟုသာ ပြောမိပါမည်။ အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်သည်တို့လေ။

စောမိသွင်(ရန်ကုန်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော မည်သည့်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လပေးဖတ်ရှုလိုပါက စာဖတ်သူများလက်ဝယ်သို့

EXPRESSဝန်ဆောင်မှု

စနစ်ဖြင့် အမြန်ဆုံး

အရောက်

ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။

စာအုပ်ရောက်

ရွေးယူစနစ်ဖြင့်

တစ်လလျှင် ၂၈၀၀ / ကျပ် (နှစ်ထောင်ရှစ်ရာကျပ်နှုန်း)

ကျသင့်ပါသည်။

လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ

အောက်ပါလိပ်စာသို့

အကြောင်းကြား

မှာကြားနိုင်ပါသည်။

[မှတ်ချက်။။ လေယာဉ်ပျံနှင့်သာ ပို့ခွင့်ရသောဒေသများသို့ ပို့ခွင့်ရလျှင် တစ်အုပ်ကို၃၅၀၀/- ကျပ် ကျသင့်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း အသိပေးအပ်ပါသည်။]

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၁၀-ပထမထပ်၊

၂၉-လမ်း(အထက်)

မန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ပွန်း

၀၉-၇၇၃၄၉၇၁၅

၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၁

www.burmeseclassic.com

ဖောလောက
(ဇရာအနောက်မြို့တော်)

သီရိဓမ္မာသောတဝင်းကြီး၏

ရေကန်နှင့် မျက်နှာဖြူအကုန်ကြီး

ကျွန်ုပ်တို့သည် ငယ်စဉ်အခါ
ကာလကစပြီး ရေတွင်းပေါင်း
ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ ရေကန်
ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊
စေတီပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်
ကို လှူဒါန်းခဲ့သော သာသနာ့
ဒါယကာအဖြစ် သီရိဓမ္မာသောက

မင်းကြီးကို လူကြီးများက နှုတ်တက်
ဖွဖွ ပြောလာခဲ့ကြသဖြင့် နားရည်ဝ
နေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ် ယခု ရေးသားတင်ပြမည့်
အကြောင်းသည် သီရိဓမ္မာသောက
မင်းကြီး၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၈၉

ကို ရေးသားမည်မဟုတ်ပါ။ ဝိဇ္ဇာရေ ဂန္ထိရပညာနယ်မှ ဖြစ်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ် မှန်တစ်ခုကိုသာ ရေးသားတင်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်း အရာများကို စာရေးသူ၏ အဘိုး တော်သူ ပြောပြခဲ့သော စကားများ မှ စာဖတ်သူများအား သုတရစေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော

နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော်က...

ကျွန်ုပ်တို့မြို့၏ အရှေ့ဘက်ထိပ် တွင်“ရွှေချောင်းချောင်း”ဟုအမည် ရှိသော ချောင်းတစ်ချောင်းနှင့် မြို့၏ အနောက်ဘက်ထိပ်တွင်“ဆင်ပေါက် လှချောင်း”ဟု အမည်ရှိသော ချောင်းတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

မြို့တည်နေရာသည် ချောင်း(၂) ချောင်းက ညှပ်ထားပါသည်။ ချောင်း ဖျားမှာ မိုးကောင်းပါမှ ထိုချောင်းတွင် ရေလာသော ချောင်းခြောက်များ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မြို့၏ အရှေ့ဘက်ထိပ် တွင်ရှိသော ရွှေချောင်း၊ ချောင်းကို အင်္ဂလိပ်ခေတ်အခါက သစ်သား တံခါးကြီးဖြင့် ချောင်းကို ကူးဖြတ်ကြ ပါသည်။

ထိုရွှေချောင်း၊ ချောင်း၏ အရှေ့ ဘက်တွင် “ဗုဒ္ဓကုန်း”ဟု အမည် ရသော နေရာ တည်ရှိပါသည်။ ထိုဗုဒ္ဓကုန်း၏ အရှေ့ထိပ်တွင် သီရိ မွေသောကမင်းကြီး တည်ထားခဲ့ သော “ရွှေမုဋ္ဌာ”ဘွဲ့မည်ရသော

စေတီတစ်ဆူ ရှိပါသည်။

ထိုရွှေမုဋ္ဌာအပါအဝင် ရေတွင်း တစ်တွင်းနှင့် ရေကန်တစ်ကန်တို့ လည်း ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ရွှေမုဋ္ဌာစေတီတော်နှင့် စပ် လျက် ဘုရားပရိဝုဏ်ခြားပြီး အနောက်ဘက် ကပ်လျက်တွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်း တည်ထားပါသည်။ ထို ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းမှာ“ရွှေမုဋ္ဌာကျောင်း” ဟုပင် တွင်ပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းဝန်း အရှေ့တောင်ယွန်းယွန်း နေရာတွင် ရေတွင်းတည်ရှိပြီး ထိုရေတွင်းမှာ လည်း သီရိမွေမင်းကြီး ကောင်းမှု ဖြစ်သည်ဟု သိရှိနားလည်နေခဲ့ကြ ပါသည်။

နောက် ထိုဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း၏ အနောက်ဘက်တွင်

ပေ(၃၀)ကျယ်လောက် တောင် မြောက်လမ်းကြားထားပြီး လမ်း အနောက်ဘက်တွင် ခန့်မှန်းခြေ အလျား ပေ(၁၅၀)လောက်နှင့် အနံ ပေ(၆၀)လောက်ဟု ခန့်မှန်းရသည့် ရေကန်တစ်ကန်လည်း ရှိပါသည်။

အဆိုပါ ရေကန်မှာ ရေ အမြဲရှိပြီး ပဒုမ္မာကြာများ ပေါက်သည်ဟု သိရ ပါသည်။ ရွှေမုဋ္ဌာစေတီ ဘုန်းတော် ကြီး ကျောင်းဝန်းအတွင်းမှ ရေတွင်း နှင့် ရေကန်တို့မှာ တစ်ဖြောင့်တည်း တည်ရှိနေကြပါသည်။

စေတီတော်မှာ အရှေ့ထိပ်က တည်ရှိပြီး ရေကန်ကမူ အနောက် ထိပ်က ဖြစ်ပါသည်။ စေတီတော်နှင့် ကပ်လျက် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း နှင့် ရေတွင်းတို့ ရှိပါသည်။

ရွှေမုဋ္ဌာစေတီ၊ ရွှေမုဋ္ဌာဘုန်း တော်ကြီးကျောင်း (ကျောင်းဝန်း အတွင်းမှ ရေတွင်း)နှင့် ရေကန်တို့ မှာ ဧရာဝတီမြစ်၏ အနောက်ဘက် ကမ်းနဖူးတွင် တည်ရှိနေကြပါ သည်။

ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းပါးနှင့် စေတီ တော်၊ ကျောင်းဝင်း၊ ရေကန်တို့မှာ ကိုက်(၁၀၀) အကွာလောက်မှာ တည်ရှိခဲ့ကြပါသည်။

[ယခုအခါတွင် ဧရာဝတီမြစ် ကမ်းနဖူးကို ရောက်ရှိနေပါပြီ။ စိတ်အထင် ပေ(၂၀)လောက်ဟု ပင် ထင်မှတ်မိပါသည်။ ရွှေမုဋ္ဌာ စေတီတော်ဘက် ကမ်းပါးတွင် ရေကာတာများ တည်ဆောက် ထားပါပြီ။ စာရေးသူ]

ထို ဗုဒ္ဓကုန်းကို အစိုးရများနှင့်

အစိုးရ၏ ရာထူးရာခံကြီးကြသော
ခရိုင်အဆင့်ရှိသည့် အရေးပိုင်မင်း၊
လမ်းဌာန၊ သစ်တော်ဌာန ပုလိပ်
အရာရှိ(ယခု ရဲမင်းကြီး)၊ ခရိုင်
ဆရာဝန်ကြီး စသည်တို့၏ နေအိမ်
များလည်း တည်ထားပါသည်။

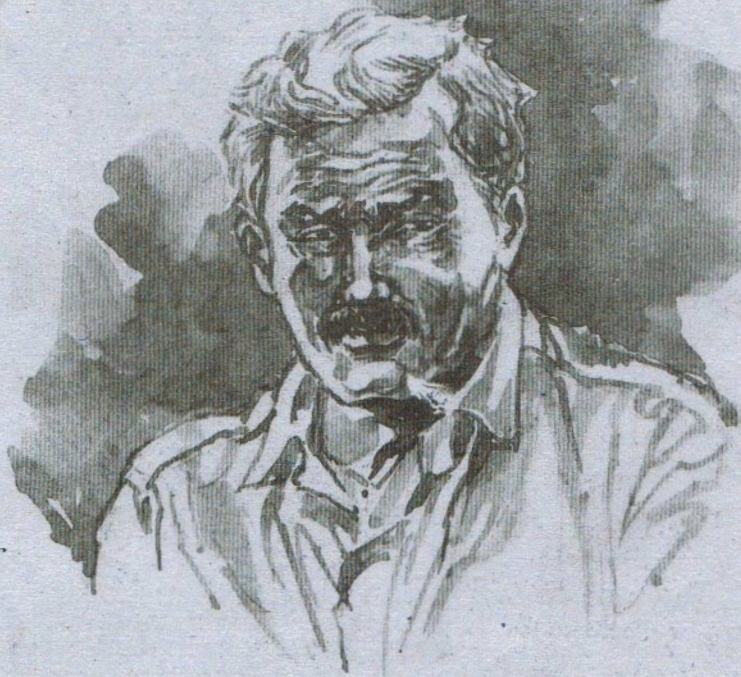
ထိုအရာရှိကြီးများ၏ အိမ်
အဆောက်အအုံတို့မှာ အောက်ထပ်
က အုတ်ထရံကာထားပြီး သစ်သား
ကြမ်းခင်းနှင့် အပေါ်ထပ်မှာ
ပျဉ်ထောင်ကာပါသည်။ အမိုးမှာ
အုတ်ကြွပ်မိုးများဖြစ်ပြီး တောင်ဘက်
ကို မျက်နှာပြုထားသော အဆောက်
အအုံများ ဖြစ်ကြပါသည်။

အထက်က ရေးသားတင်ပြခဲ့
သော ရေကန်၏ မြောက်ဘက်ကပ်
ပျက်နေရာတွင် **ပုလိပ်အရာရှိ
(ထိုဝဉ်က ခရိုင်ရဲဝန်)**၏ အိမ်ဖြစ်ပါ
သည်။

တောင်ဘက်လှည့် နေအိမ်များ
ဖြစ်၍ ရောဝတီမြစ်ပြင်ကို ဖြတ်သန်း
လာခဲ့သော တောင်လေပြည်လေနု
၏အရသာကို တစ်ဝကြီး ခံစားရ
ရှုရှိုက်ရသော နေရာများ ဖြစ်ပါ
သည်။

ထိုခရိုင်ရဲဝန်ကြီး၏ အိမ်ရှေ့တွင်
ရေကန်တည်ရှိပြီး ပဒုမ္မာကြာများ
ပွင့်သည်ဖြစ်၍ လွန်စွာ သာယာလှ
ပါသည်။

ရေကန်ပေါင် ပတ်လည်တွင်
လည်း တမာပင်များဖြင့် စိမ်းစိုပြီး
အုပ်ဆိုင်းနေပါသည်။ လွန်စွာ
ကြည်နူးဖွယ် လွှမ်းမောဖွယ် နေရာ
ဖြစ်ပါသည်။

မျက်နှာဖြူ ခရိုင်ရဲဝန်၏ အဖြစ်

ထိုစဉ်အခါက ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး
များက အင်္ဂလိပ်အရာရှိများကို
မျက်နှာဖြူအရာရှိများဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့
ကြပါသည်။

သီရိဓမ္မသောကမင်းကြီး လှူဒါန်း
ခဲ့သော ရေကန်ကို ကျေးငှက်သာ
ရကာများ မြူးပျော်ကြသလို ရေပျော်
ဖြစ်သော ဖားများလည်း တေးသီပြီး
အော်မြည် မြူးပျော်ကြပါသည်။

အထူးသဖြင့် ရေကန်မှာ ဖား
သတ္တဝါတို့ မ၊ဖို ပျော်မြူးရာဖြစ်
သည့် အတွက်ညအခါတွင် သံပြိုင်
သီဆိုသံများဖြင့် ထူးခြားမှုတစ်ရပ်
ဖြစ်နေပါသည်။

မျက်နှာဖြူ ခရိုင်ရဲဝန်၏ ကြမ္မာ

ထို ခရိုင်ဝန် မျက်နှာဖြူသည်

အိမ်ရှေ့တွင် ရေအမြင့်နေပြီး ကြာ
ပန်းများဖြင့် လှပနေသော ရေကန်
တွင် ဖားများ၏ အော်သံမှာ ဆူညံ
နေသဖြင့် ညတွင် အိပ်ရေးပျက်
သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုသို့ အိပ်ရေးပျက်ခဲ့ရသည်မှာ
တစ်ညမဟုတ် ညစဉ်ညတိုင်း ဖြစ်
နေသဖြင့် ကြာများဖြင့် တင့်တယ်
နေသော ရေကန်ကို သူ မနစ်သက်
တော့ပါ။

သို့နှင့်ပင် ရဲဝန်ကြီးမှ ဩဇာ
အာဏာသုံးစွဲပြီး ရေကန်ကို မြေဖို့
ပြီး ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပါတော့သည်။

ရေကန်ကို မြေဖို့လိုက်သည့် ည
မှစပြီး ခရိုင်ရဲဝန် မျက်နှာဖြူကြီးမှာ
သူ မျှော်မှန်းထားခဲ့သော “ကောင်း
စွာ အိပ်စက်ရပြီ” ဟု အထင်သန်
တခြားစီ ဖြစ်လေတော့သည်။

မိသားစုဝင်များက ပထမ(၁၀)
ရက်လောက်မှာ သတိမထားမိကြ
သော်လည်း မျက်နှာဖြူ ခရိုင်ရဲဝန်
ကြီး၏ ညှတိုင်းတွင် ဖြစ်ပျက်မှုကို
တဖြည်းဖြည်း သိရှိလာကြရလေ
တော့သည်။

ဆရာဝန်ထံပြပြီး စစ်ဆေးသော
အခါတွင် (သိရှိမှောသောကမင်း
ကြီး လှူဒါန်းထားခဲ့သော ကြာမျိုး
စုံဖြင့် လွန်စွာ တင့်တယ်နေသော
ရေကန်ကို မြေဖို့လိုက်ပြီးနောက်
စိတ်ဖောက်လာပြီး ချက်ချင်းကြီး
စိတ်ရောဂါသည်ကြီး ဖြစ်လာပါ
တော့သည်။) စိတ်ရောဂါ ဖြစ်နေ
ကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိ၍ ဆေးဝါး
ကုသရန် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ ပြန်ပို့
ပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

ကျန်းကျန်းမာမာနှင့် လူကောင်း
ပကတိမှ ချက်ချင်းကြီး စိတ်ရောဂါ
ဖြစ် (ရှူးသွပ်)သွားရသည်မှာ အံ့ဩ
စရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏အဘိုး
မှ နောက်ဆက်တွဲပြောပြသည့်
စကားတစ်ရပ်မှာ...

‘ရေတွင်းတို့ရေကန်တို့ကို တိမ်ကော
သွားအောင် ပျက်စီးသွားအောင် မြေဖို့
ဖျက်ဆီးခြင်း မလုပ်ရဘူးကွယ်။’

ကန်ပျက်၊ တွင်းပျက်တာနဲ့ ဒုက္ခပေးတော့
ဒုက္ခရောက်တော့တာပဲ။ ကံပြိုအောင်
တွင်းနက်အောင် ကန်ဆယ်၊ တွင်းဆယ်
ပြီး ကန်ပေါ်၊ ခိုင်သည်ထက် ခိုင်သာ
အောင် မြေဖို့ တာမြှင့်တင်ရတယ်ကွယ်
မှတ်ထား...ငဲ့မြေ’

ဟု ပြောပြခဲ့ပါသေးသည်ကို
သတိတရ ဖြစ်နေခဲ့ပါသေးသည်။

ကျွန်ုပ်သိခဲ့သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၅၀)လောက်က
ဖြစ်လေသည်။ ထို သိရှိမှောသောက
မင်းကြီး၏ **ရေကန်ဟောင်း**
(ရေကန်မှာ မြေဖို့ထားပြီး)တွင် **ကန်
ပေါင်နီမိတ်များတော့ ရှိနေသေး
ချိန်** ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်ကာလက အိမ်ထောင်သည်
များနေရန် လိုင်းတန်းလျား ဆောက်
ပြီး မိသားစုဝင်များ နေကြပါသည်။
မကြာလိုက်ပါ...ထိုအိမ်ထောင်စုဝင်
များအားလုံး ဝမ်းသွားကြပါတော့
သည်။ လက္ခဏာမှာ ကာလဝမ်း
ရောဂါလို ဖြစ်ပါသည်။ ရောဂါဖြစ်ချိန်
မဟုတ်ဘဲ ဖြစ်လာခြင်းကြောင့်
တာဝန်ရှိသူ အကြီးအကဲများ ခေါင်း
ခြောက်ရပါတော့သည်။

ဝိဇ္ဇာဓရဂမ္ဘီရပညာနှင့် အသိအမြင်
ကျယ်သူ ဆရာများထံ လေ့လာ
မေးမြန်း စုံစမ်းပြီးနောက် ထိုနေရာမှာ

ထားရှိသော အိမ်ထောင်သည်များ
အားလုံးကို တခြားနေရာသို့ ချက်
ချင်းကြီး ပြောင်းရွှေ့ပေးလိုက်သည်
ကို သိခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘာသာအယူဝါဒ
အရ ရေတွင်းရေကန် တူးဖော်
လှူဒါန်းလျှင် ကုသိုလ်အထူးရ
ကြောင်း ကျမ်းလာစကားများ ရှိပါ
သည်။ ဖျက်ဆီးကြသူများလည်း
ကြီးစွာသော ဘေးဒုက္ခကို မုချ
တွေ့ကြုံရကြောင်းကိုလည်း ပြဆို
ထားပါသည်။ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်
လည်း ကြုံခဲ့ရဖူးပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် တင်ပြလိုခြင်းမှာ ဘာသာ
တရားအရဖြစ်စေ၊ လောကီနယ်ပယ်
တွင်ပင်ဖြစ်စေ၊ ရေတွင်းရေကန်
များကို ဖျက်ဆီးကြသူများအနေဖြင့်
ဘေးဒုက္ခကြုံတွေ့ရသည်ကို စာဖတ်
သူများ သုတစေရန် ရေးသားလိုက်
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးရှေးက ဆရာသခင်များ
မှာထားသည့် ရှောင်ရန် နေရာ
အမျိုးမျိုးကိုလည်း သတိရမိပါသည်။

- ❖ ဘုရားနိဂါ
 - ❖ ကျောင်းနိဂါ
 - ❖ နတ်စင်(နတ်ကွန်း)နိဂါ
 - ❖ ကံတွင်း၊ သချိုင်းတွင်း
- စသည် စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။
ဝိဇ္ဇာဓရဂမ္ဘီရပညာနယ်မှ ရှောင်ရန်
များ ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းမှုကိုစွန့်သမျှ လိုလား
တောင့်တတိုင်း ရရှိပြည့်စုံကြပါစေ။

အောင်ထက်
(ရောအနောက်မြို့တော်)

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်စန်းရတီ
ကျောင်းအုပ်ကြီး/ငြိမ်း

မိုးကြိုးပစ်ခြင်းမှ

ထူးခြားစွာ လွတ်ကင်းခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း

(၇-၄-၂၀၁၈) စနေနေ့တွင် အိမ်စားသုံးရန် ဆန် နည်းနေပြီဖြစ်သဖြင့် ထူးပေါက်မြောက်ရွာရှိ ဒေါ်ညွန့်ရင် အိမ်သို့ အညာဆန်ဝယ်ရန် သွားခဲ့ပါသည်။

ဒေါ်ညွန့်ရင်အိမ်တွင် စကားစပြည်ပြောဆိုပြီး ကြာသပတေးနေ့ (၅-၄-၂၀၁၈)ည၊ မိုးကြိုးပစ်ခံရသော ဒေါ်မြရီအိမ်သို့ သတင်းမေးရန် သွားခဲ့ပါသည်။

ဒေါ်မြရီအိမ် ရောက်သည့်အခါ ဒေါ်မြရီနှင့်သမီးများ ဖြစ်ကြသော မတင်ပို၊ မကြီးနှင့် မခင်မာပိုတို့အပြင် ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်မြကြည်ပါ စုံစုံလင်လင် တွေ့ရပါသည်။

သမီးဖြစ်သူ မခင်မာပို ပြောပြချက်အရ အခင်းဖြစ် သည့် (၅-၄-၂၀၁၈)ကြာသပတေး ည(၁၀)နာရီ (၁၅) မိနစ်ခန့် အချိန်တွင် မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းပြီး

ထူးပေါက်မြောက်ရွာရှိ ဒေါ်မြရီ၏ နေအိမ်တောင်ဘက် တွင် ဆောက်လုပ်ထားသော နွားစာနှင့် နွားများ ထား ရှိသော နွားတဲကို မိုးကြိုးပစ်ချလိုက်ပါသည်။

ထိုပစ်ချလိုက်သည့် မိုးကြိုးပစ်သံကို အိမ်သားများနှင့် အခြား အိမ်နားနီးချင်းများမှာ ကြားလိုက်ကြသဖြင့် တစ်ရပ်ကွက်လုံး ဒေါ်မြရီအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာကြပါ သည်။

ထိုနွားတဲ၏ ရာဇဝင်မှာ ဒေါ်မြရီ၏အိမ်နှင့် တစ်အိမ် ခြားမှာ ရှိသော ဦးညိုအေးနှင့် ဒေါ်ကြည်သန်း၏ သမီး ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော အိမ်ကို ဒေါ်မြရီ၏သား မောင်အောင် ကျော်မြင့်က အိမ်ခွဲနေရန် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် အိမ်မဆောက်ဖြစ်ဘဲ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်မြရီ က ငွေခြောက်သောင်းကျပ်ဖြင့် ပြန်ဝယ်ပြီး နွားတဲအဖြစ် ဆောက်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မောင်အောင်ကျော်မြင့် မဝယ်ခင်က ဤအိမ်မှာ လူမနေဘဲ ပစ်ထားသဖြင့် သရဲခြောက်ကြောင်း အပြောများခဲ့ပါသည်။

ထို ဒေါ်မြရီတို့မိသားစုမှာ ဘုရား၊ တရား မပြတ် ရွတ်ဖတ် ကိုးကွယ်သူများဖြစ်သဖြင့် နွားတဲ ဆောက်လုပ်ပြီးကတည်းက မည်သည့်အသံမျှ မကြားခဲ့ရတော့ပါ။

ယခု မိုးကြိုးပစ်ခတ်သည့်အခါ နွားတဲ ဆောက်ရာမှာ အထက်သို့ ထိုးဖောက်၍ အနီးသို့ ဖောက်ပြီး မိုးကြိုးထွက်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်မှာ တွေ့မြင်ခဲ့ရသူ အချို့၏ သမီးအသံ မောင်မာတို့က ပြောပြပါသည်။

အခင်းဖြစ်ပွားစဉ် မခင်မာပိုနှင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ မောင်မျိုးထွန်းတို့နှစ်ဦးမှာ အိမ်ပေါ်ရှိ နှမ်းအိတ်များ မိုးရေ မဝင်စေရန် ပိတ်ဆို့ကာ ကွယ်နေကြစဉ် မိုးကြိုးပစ်သံ ကြားခဲ့ကြပါသည်။

မိုးကြိုးပစ်ခတ်သည့် နွားတဲဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ နွားတဲပေါ်ရှိ နွားစာကောက်ရိုးနှင့် မြေပဲရိုးများပေါ်တွင်

၂၉၄ နက္ခတ္တရာဇင်မြတ်မဂ္ဂဇင်း

မိုးကြိုးမီးလုံးသည် အရှေ့မှအနောက် ပြေးလွှားပြီး ထိန်လင်းနေသည်ကို တွေ့လိုက်ကြပါသည်။

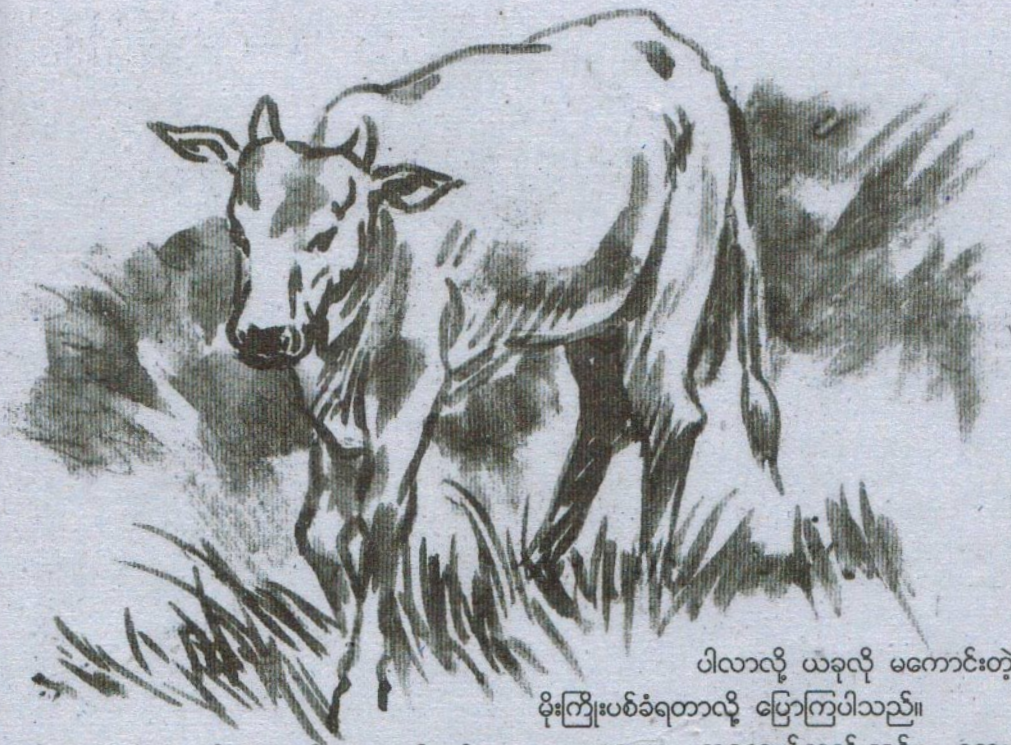
သူတို့အိမ်သားများနှင့် အိမ်နီးချင်းများလည်း နွားတဲ မီးလောင်ပြီးအထင်နှင့် ငြိမ်းရန် ပြေးလာကြစဉ် မီးငြိမ်းသွားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

လက်နိပ်ဓာတ်မီးများဖြင့် ထိုးကြည့်ကြသည့်အခါ မီးလောင်ရာများ မတွေ့ရဘဲ ကောက်ရိုးနှင့် မြေပဲရိုးများ နဂိုအတိုင်း ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ကြပါသည်။

နွားတဲခေါင်တိုင်မှာ အောက်မှအထက်တိုင် ထက်ခြင်း ကွဲသွားပြီး ခေါင်တိုင်တွင် ချည်ထားသော နွားကြီးမှာ တုံးလုံးကြီးလဲနေသည်ကို တွေ့မြင်ကြပါသည်။

လူအများ နွားကြီးနား သွားကြည့်ကြသည့်အခါ အစက မလှုပ်သည့် နွားကြီးမှာ မီးရောင်များ မြင့်သည့်အခါ မျက်စိဖွင့်ကြည့်ပါသည်။ တဖြည်းဖြည်း

နားရွက်
ပြောပြပုံ
နွားကြီး
ကောက်
အိတ်ထဲ
မှီးထွက်
မြေပဲရိုး
သည်။
ကျွန်ုပ်
ထိုမိုးကြိုး
ကတိ
နွားတဲ
မိုးကြိုးပစ်
လဲထားပြီး
ကံကေ
သေသလ
သည်
မြေကြွေသ
နွားများရ
အန္တရာယ်
အချို့က

ပါလာလို့ ယခုလို မကောင်းတဲ့တိုင်မှ
မိုးကြိုးပစ်ခံရတာလို့ ပြောကြပါသည်။

နားရွက်များလည်း လှုပ်လာသည်ဟု မခင်မာပိုက
ပြောပြပါသည်။

နွားကြီးကို လူအများနှင့် ငိုဝှမ်း၊ နေရာတူ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဘုရား
ဂုဏ်သက်များ ရွတ်ဆိုကြပြီး၊ သန္ဓေကုသောများ ရွတ်ဆိုကြပြီး၊
ပရိတ်တရများဖြင့် ခေါင်းမှခြေအထိ အထက်အောက်
ပျန်းပေးခြင်း၊ နွား၏ သန္ဓေကိုယ်ကို သနားသော လှည့်ပေးခြင်း
ပြုလုပ်သည့်အခါ နွားကြီးမှာ တစတစ လှုပ်ရှားလာနိုင်ပါ
သည်။

ကျွန်မ သတင်းမေးရန် သွားရောက်ခဲ့သည့် အချိန်တွင်
ထိုမိုးကြိုးစက်ကွင်းမိခံရသည့် နွားကြီးမှာ အကောင်း
ပကတိ အစာစားနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

နွားတဲမှာလည်း တိုင်အသစ် လဲထားပြီဖြစ်ပါသည်။
မိုးကြိုးဖောက်ထွက်သွားသည့် သွပ်ကိုလည်း အသစ်
လဲထားပြီဖြစ်ပါသည်။

ကံကောင်းထောက်မမသဖြင့် နွားကြီး အသက်
မသေသလို အိမ်ရှိ ဒေါ်မြရီတို့မိသားစုဝင် အားလုံးတို့
သည်လည်း ဗုဒ္ဓသာသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်သူများ
ဖြစ်ကြသဖြင့် ဘုရား၏ တရားဂုဏ်တော်များ ရွတ်ဖတ်
ပွားများရခြင်း အကျိုးကျေးဇူးများကြောင့် မိုးကြိုး
အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အချို့ကတော့ နဂိုကတည်းက မကောင်းတဲ့တိုင်

ယခုတော့ အန္တရာယ်လည်းကင်း၊ ဘေးလည်း
ကင်းပါပြီ။ ကျွန်မလည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဝှဇင်း
ဖတ်ခြင်းမှ ရရှိခဲ့သော ဗဟုသုတကလေးဖြင့် နေ့စဉ်
ဘုရားဝတ်တက်တိုင်း ၂၄ ပစ္စည်းကို အရပ်လေးမျက်နှာ၊
အရပ်ရှစ်မျက်နှာ၊ အရပ်(၁၀)မျက်နှာ လှည့်ပတ် ပူဇော်
ပါက သူခိုးရန်မှ ကင်းဝေးခြင်း၊ မိုးကြိုးရန်မှ ကာကွယ်
နိုင်ခြင်း စသည့် အကျိုးကျေးဇူးများပြောပြပြီး အကြံ
ဉာဏ်ပေးခဲ့ပါသည်။

လက်သမားဆရာဦးမောင်နန်းလည်းမိုးကြိုးလွှာသည့်
ဆိပ်တိုင်းနှင့် မိုးကြိုးတောက်ထွက်သွားသည့် အနိသွပ်ကို
အသစ်လဲပေးပြီး ဆိပ်တိုင်းနှင့် သွပ်ကို ချွတ်တွင်းမြှန်အတွင်း
မျှောရန် အကြံပေးသည့်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြ
ပါသည်။

ယခုဆိုလျှင်ဖြင့် အန္တရာယ်ကြားမှ လွတ်မြောက်လာ
ခဲ့သော နွားကြီးကို ကြည့်ပြီး မုဒိတာပွားနေကြသော
မိသားစုဝင်များကို ကြည့်ပြီး ဤနွားကြီး၏ လုပ်ကျွေးပြုစု
မှုဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာသော သာသနာပြု မိသားစုစစ်စစ်
အဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုရေးသားလိုက်
ရပါသည်။

=====၇
|| ဒေါ်စန်းရည် ||
|| ကျောင်းအုပ်ကြီး/ငြိမ်း ||
=====၈

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်မိုးလင်း အိပ်ရာမှ ထ မျက်စိနှစ်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော... စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုလုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့...ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသောနေ့ရက်များကို သေချာဂန သိရှိစေရန်အလို့ငှာ စေတနာရှေ့ထားလက်ဆောင်ပါးကာ ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ်ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကိုမူ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မွေးရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

စက်တင်ဘာလ(၅)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည်ဆိုပါစို့။ (၅)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၅)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၃၀)ရ၏။ ယင်း (၃၀)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်း

၂၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက်

နေ့စကောင့်ချက်သံ ရွေးချယ်ပါ

✧ ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ✧

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
30 ၅						1 ၃
2 ၄	3 ၅	4 ၆	5 ၇	6 ၈	7 ၉	8 ၁
9 ၂	10 ၃	11 ၄	12 ၅	13 ၆	14 ၇	15 ၈
16 ၉	17 ၁	18 ၂	19 ၃	20 ၄	21 ၅	22 ၆
23 ၇	24 ၈	25 ၉	26 ၁	27 ၂	28 ၃	29 ၄

လျှင် ၃ + ၀ = ၃ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် စက်တင်ဘာလ(၅)ရက်နေ့တွင် (၃)ဂဏန်းကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်းထားသော အကူအညီများရရှိခြင်း၊ မိမိက အကူအညီ ပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်းသည့်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။

၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်ညစ်ရာများ ကြုံရတတ်၏။

၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်

ကြည်နူးစရာများ ကြုံရတတ်၏။

၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွမ်းမောတသဖွယ် အဖြစ်အပျက်များ တိုးလီးတန်းလန်းဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ၊ မထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။

၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ရခြင်း၊ ထွက်ပေါက်မိတ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေး၊ ပညာရေး၊ ဆရာသမားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်းရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅

ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၄၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

မကောင်းရက်ရှောင်၊ ကောင်းရက်ဆောင်ကာ မြားမြောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြလျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လှလုံးလှကာ လောကအလယ် ဂုဏ်ဝင်ကြွယ်သည့် လောကီပညာအကျိုးတည်း။

ကောင်းမှုအကြောင်းပြု တောင်းဆိုပြည်ပါစေ။

သုခစုစုံ(ကျိုက်လတ်)

www.burmeseclassic.com

ကျောက်စိမ်းထန်မှာ အတောင်သကြီးတေးသီးဖမ်းစာအာစာသော F.38A. S

သေမင်းကို ဆုတုသူ

ကိုဇော် (လယ်လှ)
(အထက်မင်းလှ)

ကျောက်တန်း ရွာကလေးတွင်
ကိုဖိုးထန်+မအေးကြည်တို့ မိသားစု
မှာ အများသူငါလို မိရိုးဖလာ
တောင်သူယာလုပ် လုပ်ငန်းများကို
ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ခြင်းမရှိ။

သားကောင်လိုက်၊ ပျားရှာ၊
ငါးဖမ်း စသော မုဆိုးအလုပ်များကို
သာ အားကြိုးမာန်တက် လုပ်ကိုင်
စားသောက်နေကြတယ်။

သူတို့မိသားစုမှာ “ဖိုးတေ” လို့
ခေါ်တဲ့ သားတစ်ယောက်လဲ ရှိ
တယ်။ ဦးဖိုးထန်ကတော့ သူကိုယ်
တိုင် စာမတတ်ရုံသာမက သားဖြစ်
သူကိုလဲ ကျောင်းထားခြင်းမရှိ။
မအေးကြည်ကလဲ စာမတတ်ရုံ
သာမဟုတ်... သားစိမ်းငါးစိမ်း

ရောင်းသူပီပီ လျှာကြမ်းအာကြမ်းနဲ့
အင်မတန်မှ နှုတ်ထွက်ကြမ်းတမ်း
သူ။

ဦးဖိုးထန်ဟာ သားကောင်လိုက်၊
ရလာရင် ရောင်းချပြီး အရက်

ကလေးဝယ်၊ တောကောင်ဝမ်းတွင်း
သားနဲ့ မြည်းလိုက်၊ မူးလာရင်
သွေးကလဲ ဆိုးသေး။

သားလုပ်တဲ့သူကလဲ အရွယ်
ရောက်လာတော့ သူ့ဖခင်နဲ့အတူ
တောလိုက်၊ ပျားရှာ၊ ငါးဖမ်း အတူတူ
လုပ်ရင်း အိမ်ပြန်ရောက်တော့
သူ့ဖခင်နဲ့အတူ ခွက်လှည့်
ခံသောက်။

မူးလာရင် သူကလဲ သူ့ဖခင်
အတိုင်း ဘမျိုးဘိုးတူ။ အဲဒီလိုမျိုး
လင်နဲ့သားကို ရတားတဲ့ မအေးကြည်
ခမျာ လင်ဆိုးမယား တဖားဖား၊
သားဆိုးမအေ တပေပေ ဆိုတာလို
သားက မူးရမ်းလိုက်၊ လင်က မူး
ရမ်းလိုက်နဲ့ သားအမိချင်း ရန်ဖြစ်
တာက ကျော်မကောင်း၊ ကြား
မကောင်း။

လင်မယားချင်း ရန်သတ်တာက
ရပ်ကျော်ရွာကျော်။ အဲဒီလိုမျိုးတွေ
ရန်ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း မအေးကြည်
ဆဲလေ့ဆဲထ ရှိတဲ့ လက်သုံးစကား
ကတော့...

‘ယာသေချင်းဆိုး သေမင်းက ဘယ်
သွားအလေလိုက်နေတယ် မသိဘူး။
ဒီမျိုးကောင်သားအဖနဲ့ ပြန်ပြန် သေကွဲ
ကွဲအောင် ငါ့ကို လာခေါ်လှည့်စမ်းပါဟဲ့၊
သေချင်းဆိုး သေမင်းရဲ့’

အဲဒီလို အော်ပြီးဆဲတာ။ သားနဲ့ပဲ
ရန်ဖြစ်ဖြစ်၊ ယောက်ျားနဲ့ပဲ ရန်ဖြစ်
ဖြစ်... ရန်ဖြစ်ပြီဆိုတာနဲ့ သူ့ကို
သေရွာ မခေါ်ကောင်းလားဆိုပြီး
သေမင်းကိုပဲ ဆဲလေ့ရှိတယ်။

ဒီလို တကျက်ကျက်နဲ့ နေလာ
ရင်းက မအေးကြည်မှာ နောက်ထပ်

၂၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သားလေးတစ်ယောက် ထပ်ရ
တယ်။ အဲဒီ သားလေး ငယ်ငယ်
(၅)လသားအရွယ်မှာ မအေးကြည်
တစ်ယောက် အပြင်းဖျားပါလေ
ရော။ အဲဒီလို ဖျားနေရင်းက သတိ
လစ်သွားတယ်။

အဲဒီလို သတိလစ်နေချိန်
ခေါင်းမှာ အချွန်အတက်တွေနဲ့
လူကြီးတစ်ဦး သူ့အနားကို ရောက်
လာပြီး သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေတယ်။

မအေးကြည်ကတော့ အဲဒီ
လူကြီးကို တစ်ခါမှ တွေ့လဲ မတွေ့
ဘူး။ မြင်လဲ မမြင်ဘူးပေ။ လူကြီး
က ဘာမပြော ညာမပြောနဲ့
မအေးကြည်ရဲ့ လက်ကို ဆတ်ခနဲ
ဆွဲပြီး...

‘လာ...ငါ့နောက်ကို လိုက်ခွဲ’
ဆိုပြီး ဆွဲအခေါ်...

‘ဘာလို့ လိုက်ရမှာလဲ၊ ငါ့မှာ သား
ငယ်ငယ်လေးနဲ့... ပြီးတော့ နင်ခေါ်
တိုင်း လိုက်ရအောင် နင်က ဘာကောင်
ပို့လို့လဲ’

မအေးကြည်ကလဲ ကစ်ကစ်လန်

အောင် ပြန်ရန်အတွေး...

‘အေး... ငါ ဘာကောင်လဲ နင်သိချင်
တယ်ပေါ့... ဟုတ်လား။ နင်တို့
လင်မယားချင်းပဲ ရန်ဖြစ်ဖြစ်၊ သားအမိ
ချင်းပဲဖြစ်ဖြစ် နင်တို့ချင်း ရန်ဖြစ်တိုင်း
မဆီမဆိုင် နင် ဆဲ၊ဆဲနေတဲ့ သေမင်း
ဆိုတာ ငါ့နဲ့ နင်ကို မခေါ်ရကောင်းလား
ဆိုပြီး ငါ့ကိုပဲ ဆဲ၊ဆဲနေတာလေ။
အေး...အခု ငါ လာခေါ်တာ။ လာ...
လိုက်ခွဲ’
‘ဟင်...’

သေမင်းက လာခေါ်နေပြီ
ဆိုတာ သိလိုက်ရတဲ့အချိန်မှာ
မအေးကြည်ရဲ့ မျက်လုံးအစုံမှာ
ပြူးကျယ်သွားပါလေရော။ ကြောက်
လွန်းလို့ ဒူးတွေကလဲ ဆတ်ဆတ်
ကို တုန်လှို့။

‘အောင်မယ်လေး... ရှိကြီးမိုးပါ
ရဲ့ သေမင်းကြီးရယ်၊ မလိုက်ပါရစေနဲ့ဦး။
ကျွန်မမှာ သားလေးက
ငယ်ငယ်လေးပဲ ရှိပါသေးတယ်။
မလိုက်ပါရစေနဲ့’

အခုမှ မအေးကြည်ခမျာ ရှိနိုး

တော
‘ဘ
လဲ။
တယ်
မရ
‘ရှိ
နောက်
ပါဘူး။
မသတ်
ပါနဲ့။ ဂ
ပါနော်’
‘မရ
လိုက်သ
မအေ
တောင်
ကြီးက
ရော။
‘အေ
ဦး။ ဂ
ခွတ်အလ
ပါဦး...
မအေ
အော်ဒေ
သူမှ မပြ
ကိုလဲ ဘ
မှာ သေ
ကို တစ
နီးရာ
အညီ
သူမ တ
ရွာတစ်ရွ
အဲဒီရွာ
တံငါတဲ
အဲဒီအိမ်
ဆွဲရစေ

တောင်းပန်ရှာတယ်။ ဒါပေမယ့်...

‘ဘာ... အခု ဂျိုးတောင်းပန်ရတာလဲ။ နယ် ဒီဃာအဖနဲ့ သေကွဲ ကွဲချင်တယ်ဆို... ဆဲတုန်းက ဆဲပြီး... မရဘူး လိုက်ခဲ့ရမယ်...လား’

‘ရှိကြီးခိုးပါရဲ့ သေမင်းကြီးရယ်၊ နောက်ကို ကျွန်မ ဆဲလဲ မဆဲတော့ပါဘူး။ သူများအသက်တွေကိုလဲ မသတ်တော့ပါဘူး။ ကျွန်မကို မခေါ်ပါနဲ့။ ကျွန်မ သားလေးနဲ့ မခွဲနိုင်လို့ပါနော်’

‘မရဘူး... လျှာမရှည်နဲ့၊ လာ... လိုက်သာ လိုက်ခဲ့’

မအေးကြည် ဘယ်လိုပဲ တောင်းပန်...တောင်းပန် သေမင်းကြီးက ဇွတ်အတင်း ဆွဲခေါ်ပါလေရော။

‘အောင်မယ်လေး... ကယ်ကြပါဦး။ ကျွန်မကို သေမင်းကြီးက ဇွတ်အတင်း ဆွဲခေါ်နေလို့၊ လုပ်ကြပါဦး...ကယ်ကြပါဦး’

မအေးကြည် ဘယ်လောက်ပဲ အော်အော် သူ့အော်သံကို ဘယ်သူမှ မကြား။ သူတို့ဖြစ်နေတာတွေကိုလဲ ဘယ်သူမှ မသိ။ မအေးကြည်မှာ သေမင်းကြီး ဆွဲခေါ်ရာနောက်ကို တရွတ်ဆွဲပါသွားတယ်။

နီးရာပါးရာကို အော်ဟစ် အကူအညီ တောင်းရင်းနဲ့ ပါသွားရာသူမ တစ်ခါမှ မရောက်ဘူးသေးတဲ့ ရွာတစ်ရွာကို ရောက်သွားတယ်။

အဲဒီရွာမှာ အိမ်ကြီးကြီးမရှိ။ တံငါတဲ သဘောမျိုးလေးတွေ။ အဲဒီအိမ်ကလေးတွေမှာ လူတွေကို တွေ့ရပေမယ့် ဘယ်သူကမှ သူတို့

ကို လှည့်မကြည့်ကြ။ သူတို့ အလုပ်တွေကိုပဲ ဆက်လုပ်နေကြတယ်။

တချို့က ဘာအမိုးအကာအခင်းမှ မရှိဘဲ... မြေပြင်ပေါ်မှာပဲ ထိုင်နေကြတဲ့လူတွေ၊ အိပ်နေကြတဲ့လူတွေကို တွေ့ရပေမယ့် ဘယ်သူကမှ လှည့်မကြည့်ကြ။

တစ်နေရာ အရောက်မှာ ရွာထဲက သေသွားတဲ့ ဦးဖြူကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ မအေးကြည် အားတက်စွာနဲ့...

‘ဦးလေး ဦးလေးဖြူ... ကျွန်မကို ကယ်ပါဦး။ ဒီမှာ ကျွန်မကို သေမင်းကြီးက ဇွတ်အတင်း ဆွဲခေါ်လာလို့ လုပ်ပါဦး ဦးလေးရယ်...ကျွန်မကို ကယ်ပါဦး’

သူမ ဘယ်လောက်ပဲ အော်ဟစ် အကူအညီတောင်းတောင်း ဦးဖြူအပါအဝင် ဘယ်သူကမှ သူမကို လှည့်မကြည့်ကြ။

ရွာထဲက သေသွားတဲ့သူ အတော်များများနဲ့အတူ သူမသိတဲ့လူ အတော်များများ အပါအဝင် သူတို့ရဲ့ အလုပ်တွေကိုသာ ဆက်လုပ်နေကြတယ်။ သူတို့ကို လှည့်ပင် မကြည့်ကြ။

ဒီလိုနဲ့ သေမင်းကြီးက အဆောက်အအုံကြီး တစ်ခုထဲကို ရောက်အသွား။ အဲဒီမှာ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က သူတို့ကို လာကြည့်ပြီး...

‘ဟဲ့... ဘာတွေ ဖြစ်လာကြတာလဲ’

‘လုပ်ပါဦး အစ်မရယ်... သူကျွန်မကို ဇွတ်အတင်း ခေါ်လာလို့၊ ကျွန်မကို ကယ်ပါဦး’

‘ဟဲ့... သူ့ကို ခေါ်လာရအောင် သူ့အလှည့် ရောက်ပြီလား’

‘အဲဒါတွေ ငါ မသိဘူး။ ဒီမိန်းမတစ်ဆိတ်ရှိ ငါ့ပဲ ဆဲ၊ဆဲနေတဲ့’

‘နေပါဦး...ကလေးမ ညည်းက

www.burmeseclassic.com

ရော သူပြောသလို သူ့ကို ဆဲ၊ဆဲ
နေတယ် ဆိုတာရော ဟုတ်ရဲ့လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အစ်မ... ကျွန်မ မသိလို့
ဆဲပါတယ်။ နောက်ကို ကျွန်မ မဆဲတော့
ပါဘူး။ ကတိပေးပါတယ်။

ကျွန်မမှာ သားလေးကလဲ ငယ်ငယ်
လေးပဲ ရှိပါသေးတယ် အစ်မရယ်။ ကျွန်မ
ကို ပြန်ပို့ဖို့ ကူပြောပေးပါဦး’

ရေနစ်သူအဖို့ မြက်ပင်လေး
တစ်ပင်ကိုပင် အားကိုးရာအဖြစ်
လှမ်းခွဲတတ်ကြသလို မအေးကြည်
မှာလဲ သူတို့ရှေ့က မိန်းမကြီးကို
အားကိုးတကြီးနဲ့ အသနားခံ အကူ
အညီတောင်းနေမိတယ်။ အဲဒီမိန်းမ
ကြီးကလဲ သေမင်းကြီးဘက် လှည့်
ပြီး...

‘ကဲပါ...နောက်ကို သူ မဆဲတော့ဘူး
လို့ ကတိပေးနေပြီ။ ပြန်ပို့ပေးလိုက်ပါ။
သူ့မှာလဲ ကလေးငယ်ငယ်လေးနဲ့ဆို
တော့ ကလေးငယ်ငယ်လေးကိုလဲ သနား
စရာ၊ သွား...ပြန်ပို့ပေးလိုက်’

သေမင်းကြီးက စိတ်ဆိုးပြေဟန်
မပြ။ မအေးကြည်ဘက် လှည့်ပြီး
မကြည်ကြည့် ကြည့်ရင်း...

‘နင်... နောက်ကို ငါ့ကို မဆဲ
တော့ဘူးဆိုတာ သေချာလား’

‘အမယ်လေး... သေချာပါတယ်
သေမင်းကြီးရယ်။ နောက်ကို မဆဲ
တော့ပါဘူး။ ကျွန်မ တကယ် ကတိ
ပေးပါတယ်’

မအေးကြည်မှာ ခုမှ ရှိခိုးလေး
စောက်စောက်နဲ့ ကတိတွေ အတန်
တန်။ အာမခံ အထပ်ထပ်။

‘အေး... နင်တို့ လူပြည်ကလူတွေ
မကောင်းတာဘဲလုပ်လုပ် ကောင်းတာပဲ

၃၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

လုပ်လုပ် တို့ အကုန်သိတယ်။ ညည်းတို့
လူပြည်ကလူတွေ တို့ကို ဆဲဆိုနေတာ
တွေကို တို့ သိနေသလို... မေတ္တာပို့နေ
တာတွေလဲ တို့သိတာပဲ။

အဲဒီကြောင့် ညည်းတို့ လူပြည်က လူ
တွေ ကျန်းကျန်းမာမာ ချပ်ချပ်သာသာ
နဲ့ အသက်ရှည်ရှည် နေချင်ရင် မကောင်း
တာတွေ မလုပ်နဲ့။

အကုသိုလ် အလုပ်တွေကို ရှောင်
ပြင်အပ်၊မပြင်အပ်တဲ့ ဝေနေယျသတ္တဝါ
တွေကို မေတ္တာပို့ အမျှဝေ ကြားလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ သေမင်းကြီးရယ်။
သေမင်းကြီးရဲ့ စကားကို ကျွန်မ
နားထောင်ပါမယ်’

‘အေး...ဒါဆို ငါ့နောက်က လိုက်
ခဲ့၊ ငါ နင်အိမ်ကို ပြန်ပို့ပေးမယ်’

ဆိုပြီး သေမင်းကြီးက ရှေ့က
သွား။ မအေးကြည်က နောက်က
လိုက်ပြီး ပြန်လာခဲ့တဲ့အချိန် လမ်း
တစ်လျှောက်မှာ အလာတုန်းကလို
ပဲ ရွာထဲက သေပြီးသားလူတွေကို
တွေ့ရပေမယ့် ဘယ်သူကမှ သူတို့
ကို လှည့်မကြည့်ကြဘဲ သူတို့
အလုပ်တွေကိုသာ လုပ်နေကြ
တယ်။

ဒီလိုနဲ့ သူတို့အိမ်ကို ပြန်ရောက်
တော့ လူတွေက သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီး
ကို ဝိုင်းကြည့်နေကြတယ်။ ကြိတ်
ငိုတဲ့ လူတွေကလဲ ကြိတ်ငိုလို့။

‘အေးကြည် ငါ မှာတာတွေကို
နင် မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ မှတ်မိပါတယ်’

‘အေး...ဒါဆို သွားတော့၊ အဲဒါ
နင့်ခန္ဓာကိုယ်ပဲ’

ဆိုပြီး သူ့ကို တွန်းလွှတ်လိုက်တဲ့
အချိန်ကစပြီး သူ သတိရလာကာ
နောက် ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ
ပင် ပြန်လည် နေကောင်းလာခဲ့
တယ်။

ထိုနေ့ ထိုအချိန်မှစလို့ ဒီကနေ့
အထိ မအေးကြည်တို့ မိသားစုမှာ
တတ်နိုင်သမျှ ဆဲဆိုခြင်းများကို
ရှောင်ကြဉ်ကြပြီး... အမေ ဒေါ်အေး
ကြည်မှ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ရွယ်သူ
များကို...

‘ဟဲ့...ကလေးတွေ အကုသိုလ်အလုပ်
တွေကို မလုပ်ကြနဲ့နော်။ အထူးသဖြင့်
သေမင်းကို မဆဲနဲ့။ သတ္တဝါတွေကို
မေတ္တာထား။ ပြင်အပ်၊မပြင်အပ်တဲ့
ဝေနေယျသတ္တဝါတွေကို မေတ္တာပို့ကြ
ကြားလား’

ဟူ၍ ဆုံးမလေ့ ရှိပါလေတော့
သတည်း။

[ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အမည်မှန်များ
အား လွှဲပြောင်းရေးသားထားပါ
သည်။]

သတ္တဝါအများ ကျန်းမာ ချမ်းသာ
ကြပါစေ။

ကိုဝင်းတင်(လယ်လုပ်သူ)
(အထက်မင်းလွှာ)

www.burmeseclassic.com

[၁]

‘ကျွန်မတို့ကလေး အိမ်ထောင်ကျပြီးတော့ ဒီမန္တလေးမှာ အိမ်ငှားနဲ့ နေရတာ’

မြန်မာ-တရုတ်ကပြား အထက်တန်းကျောင်းဆရာမကြီး(အငြိမ်းစား)က ပြောပြနေတယ်။ သူက အသက်ရှစ်ဆယ်တွင်း ရောက်နေပြီ။ ကျန်းမာရေးအနေနဲ့ ဒူးနာရောဂါ ရှိတာကလွဲလို့ မျက်မှန်မပါဘဲ စာကြည့်နိုင်နေသေးတယ်။

‘အဲဒါ အိမ်က အိမ်ငှားပြီး နေတာပယ်ဆိုတော့ အိမ်ကို ရှင်းရတာပေါ့။ အဲဒီအိမ်မှာ ဆွဲထားတဲ့ အုန်းသီး တွေတာကို (ကျွန်မ ဒါတွေ အယုံအကြည် မရှိဘူး။) ဖြုတ်ပြီး နောက်ဖေးလွှပ်ပစ်လိုက်တယ်’

ဒီလိုပြောနေရင်းက လက်အုပ်ကလေးချိုးပြီး...

‘အကောင်း ပြောမှာပါတော်’

နဲ့က လုပ်နေသေးတယ်။ ပြီးမှ...

‘အဲဒါ ဘယ်လိုရယ် မသိဘူး။ ညနေဘက် ရောက်တော့သာ အိမ်က ကလေးမလေးက အလိုလိုနေရင်း ငိုတော့တယ်။ ညဉ့်သာနက်သွားရော အငိုမတိတ်ဘူး။

ဒီလိုကြီးလဲ ဖြစ်နေ၊ အခုမှ ပြောင်းလာတဲ့သူတွေလဲ ဖြစ်နေဆိုတော့ အိမ်နီးနားချင်းတွေက လာမေးကြတော့တာပေါ့။

နောက် အကျိုးအကြောင်းသိတော့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ရောက်နေတဲ့ ဂိုဏ်းဆရာကြီးဆီ လိုက်ပို့ကြတယ်။

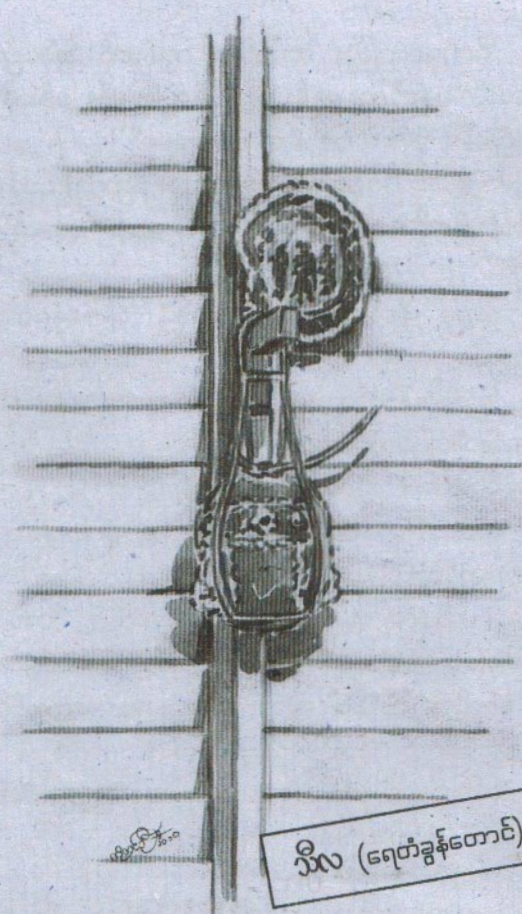
ကျွန်မဟာ အယုံအကြည် မရှိပေမယ့် ကိုယ်က ဒီရပ်ကွက်ထဲမှာ လူစိမ်း ဖြစ်နေတာဆိုတော့ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ အလိုက်အထိုက်ပေါ့လေ။ သွားလိုက်ပါတယ်’ ရယ်ကျဲကျဲနဲ့ ပြောနေပြန်တယ်။

‘ဟိုကျတော့ ဂိုဏ်းဆရာကြီးက ညနစ်နာရီ ထိုးနေတာတောင် အိမ်တံခါးဖွင့် ပုတီးစိပ်ပြီး စောင့်နေတော့တာ။

ပြီးတော့ “လာပြီ...လာပြီ” ဆိုပြီး မမေးမမြန်းနဲ့ တပည့်တစ်ယောက်ကို...

“လိုက်သွား၊ အပိုတွေ မပြောနဲ့၊ ကိုယ့်အလုပ်ပြီး ပြန်လာခွဲ” နဲ့ မှာထည့်လွှတ်လိုက်သတော့။

ဒီလိုပြောရင်း ကျွန်တော့်မျက်နှာ လှမ်းအကဲခတ်နေ

သီလ (ရေတံခွန်တောင်)

အိမ်တွင်း

ပြန်တယ်။

‘အိမ်ရောက်တော့လဲ တပည့်ဖြစ်သူက...

“ကဲ...ပြော၊ ဘာဖြစ်ချင်တာတုံး”

နဲ့ ငိုနေတဲ့ ကလေးမလေးကို တန်းမေးတော့ သတော့။

အံ့မယ် ကလေးမလေးက အဲဒီအခါကျ...

“အိမ်တွင်းအကြီးကွ၊ ငါ့အနီး သူ လွှပ်ပစ်လိုက်တယ်”

နဲ့ အသံမာမာနဲ့ ပြန်ပြောသတော့။

ဂိုဏ်းဆရာကလဲ “ကဲ... ပြန်တင်ပေးမယ်” တဲ့။

အဲဒီမှာ ကလေးမလေး အငိုတိတ်သွားတော့တယ်။

သူ အံ့သြစရာ ကြုံရတဲ့အကြောင်း ရင်တက်မိပြောနေပြန်တော့တယ်။

‘ဂိုဏ်းဆရာကြီး တပည့်က ကျွန်မကို ပြန်ပြော
တယ် “မနက်ကျ အုန်းသီး ပြန်ဆွဲရမယ်။ ပန်းအိုး
သုံးအိုး၊ အဝတ်ဖြူ ခံထားပေးရမယ်” နဲ့ပေါ့။

ကျွန်မက “ဝန်ထမ်းမို့လို့ သုံးအိုး၊ မတတ်နိုင်ဘူး။
တစ်အိုးဆို မရဘူးလား” နဲ့ ပြန်မေးတော့ “ရတယ်”
တဲ့’

အခုမှ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရလန်နဲ့ ပြောနေတော့
တာပါ။

‘အဲဒါ နောက်နေ့မနက်ကျ အဲဒီသူ ပြန်ရောက်ပြီး
အုန်းသီး ပြန်ဆွဲပေးတယ်။ “သူတို့ သေချာ မချင်လို့
ဆွဲခိုင်းတာပါ” လို့လဲ ပြောပြသွားတယ်’

အဲဒါအခါမှာ ဆရာမကြီးမျက်နှာက မျက်လုံးတွေ
အရောင်ထွက်အောင်ကို ပြုံးလို့ပါ။

‘ဟော...မကြာပါဘူး၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဘောဂ
ဗလ(မန္တလေးမှာ နာမည်ကြီး ပရိဘောဂလုပ်ငန်း)က
“နင်တို့အိမ် ဘာမှလဲ မရှိဘူး” ဆိုပြီး စားပွဲကုလားထိုင်
တွေ အဝတ်လှန်းစင်ကအစ ပို့ပေးတော့တယ်။

အဲဒီကစ အိမ်မှာ မကြုံစဖူး အဆင်ပြေလာလိုက်
တာက အံ့သြစရာပါ။

နောက်တော့ အဲဒီ ဆွဲထားတဲ့အုန်းက အစို့
အညောက် ပေါက်လာတယ်။ ယူစိုက်ထားပြီး အသစ်လဲ
ဆွဲပေးထားလိုက်ရတယ်’

ရင်ဘတ်ဖိထားနေပြန်ပါပြီ။ သတိရတဲ့အနေနဲ့
လက်အုပ်ကလေးချီထားပြန်ပါပြီ။

‘ဟော...အခုနေ့တဲ့ အိမ်နဲ့ဝှမ်း ဝယ်နိုင်တော့တာပါပဲတော်။
ကျွန်မကတော့ အိမ်တွင်းအဖေကြီး ယုံသတော့’
တဲ့။

[J]

တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ ကြုံရတဲ့ အကြောင်းတွေကို
အသက်ကြီးတဲ့သူပီပီ ပြောပြနေတော့တယ်။

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ လေဖြတ်ခံထားရတဲ့ သူ့ခင်ပွန်း
က ဘာမှ မသိသလို... ဘေးထိုင် နားထောင်နေတော့
သလို ကျွန်တော်တို့ကလဲ “သက်ကြီးစကား သက်ငယ်
ကြား” သဘောမျိုးနဲ့ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် နားထောင်
နေမိပါတော့တယ်။

သီလ(ရေတံခွန်တောင်)

**နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက်မှ
အောက်ပါ စာအုပ်များ ရရှိနိုင်ပါပြီ**

- ၁။ ဆေးပြီးတိုရောင်ခြည် [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၃၉)ထိ] ၂။ အပွင့်ရောင်ရောင်ခြည် [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၂၁)ထိ] ၃။ တိုင်းရင်း
ဆေးသမားတော်များ၊ ဆေးဆရာများနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၁၆)ထိ] ၄။ အံ့ဖွယ်ထူးခြား ဂမုန်းများ
[အမှတ်(၁)မှ အမှတ်(၁၀)ထိ] ၅။ ယတြာရောင်ခြည် [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၈)ထိ] ၆။ ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည်[အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၁၃)ထိ]
- ၇။ ဂါထာမန္တန်ရောင်ခြည် [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၉)ထိ] ၈။ ပရလောကနှင့်အံ့ဖွယ်ထူးခြားဖြစ်ရပ်ဆန်းများ[အမှတ် (၁)မှအမှတ်(၁၀)ထိ]
- ၉။ ပါရမီဘာသာရေးရာ အဖြေလွှာ (ဆရာကြီး ဦးစံတင့်-စတုနိကာယ ကောသိဒ) [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၄)ထိ]
- ၁၀။ တိရစ္ဆာန်ရောဂါကုဆေးနည်းနှင့် ဆေးပြီးတိုများ [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၅)ထိ]
- ၁၁။ လက်တွေ့သီးပင်ပွင့်ပင် စိုက်ပျိုးနည်းများ [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၆)ထိ]

မှတ်ချက်။ ။ တစ်အုပ်လျှင် စာမျက်နှာ (၁၆၀)စီ ပါပါသည်။ တစ်အုပ်လျှင် (၆၀၀)ကျပ် ဖြစ်ပါသည်။
စာတိုက်မှ မှာကြားလိုပါက ပို့ခ (၂၀၀)ကျပ် ကျပါမည်။ ငွေပေးရွေးယူရပါမည်။
အမှန်တကယ် ရယူလိုသူများ အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း မှာကြားနိုင်ပါသည်။

ဆယ်သွယ်မှာကြားရန်လိပ်စာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက်
အမှတ် - ၂၁၀ (ပထမထပ်)၊ ၂၉-လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ဝဇ္ဇိတုန်မြို့။ ဖုန်း ၀၉-၄၇၆၃၄၉၇၈၅၊ ၀၉-၄၄၃၁၉၂၂၀။

၁၉၀
ကျွန်
သမဝါ
နေစဉ်
ကျွန်
ဤစာ
ဘုရား
က ဖြစ်
ဦးစို့
ဆေးရုံ

ဣန္ဒာမစ္ဆရီယတရား

မောင်ပုည

၁၉၄၆ ခုနှစ်က ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး သမဝါယမဦးဌာနတွင်ဌာနခွဲမှူးတစ်ဦးအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်ဆရာ ဦးကျော်မြင့်နှင့် ဌာနစုမှူး ဦးစိုးလှိုင်တို့သည် ဦးစိုးလှိုင်အိမ်တွင် ညစဉ် ဘုရားဝတ်တက်၊ ပုတီးစိပ်၊ မေတ္တာပွားနေသည့် အချိန်က ဖြစ်ပါသည်။

ဦးစိုးလှိုင်နေထိုင်သော အိမ်မှာ စစ်ကိုင်းလမ်းမကြီး ဘေးရှိ အခြားဘာသာဝင်များ၏ အလယ်တွင် တည်ရှိ

ပါသည်။

ထိုနေအိမ်ပတ်ဝန်းကျင်သည် အခြား ဘာသာဝင်များ ချည်းရှိနေသော နေရာဖြစ်ပါသည်။

ဦးစိုးလှိုင်၏ နေအိမ်ခေါင်းရင်းအိမ်နှင့် ဘေးချင်းကပ် (၂)အိမ်သာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် နေအိမ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဦးစိုးလှိုင်၏ ခြေရင်းတစ်အိမ်ကျော်ကမူ ကျူရှင်ဖွင့်ထားသော အိမ်ဖြစ်ပါသည်။ ဘာသာခြားအိမ်ဖြစ်ပြီး အဖေကြီးနှင့် သား(၂)ဦးက စာပြပေးနေသော အိမ်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်က အဆိုပါအိမ်သည် ကျောင်းသား(၂၀၀)၊
(၃၀၀)ခန့် ကျောင်းသား/သူများနှင့် ပြည့်နှက်နေသော
ကျူရှင်အိမ်ဖြစ်ပါသည်။

နေ့စဉ် ကျူရှင်ရှိ ကလေးများ အသံပေါင်းစုံနှင့်
အလွန် စည်ကားနေသည့် အိမ်တစ်အိမ်ဖြစ်ပြီး နံနက်၊
နေ့လယ်၊ ညပိုင်းပါ ဖွင့်လှစ်ထားသဖြင့် အမြဲတမ်း
စည်ကားနေသည့်အိမ် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ကျောင်းသားကျောင်းသူ မပြတ်စည်ကား
နေရာမှ တစ်လ၊ နှစ်လအတွင်း ကျောင်းသားကျောင်းသူ
မရှိတော့လောက်အောင် ဖြစ်သွားသည်ကို အံ့သြဖွယ်ရာ
တွေ့ရှိရပါတော့သည်။

ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးနှင့် ဆရာ(၂)ဦးတို့မှာလည်း
ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိတတ်တော့အောင်
ဖြစ်နေကြပါသည်။

ကျောင်းသူကျောင်းသားများတို့သည်လည်း ယင်း
ရပ်ကွက်တွင်ရှိ အခြားကျူရှင်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့
ရောက်ရှိသွားကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ယခင်က ကျောင်းသား/သူများနှင့် အလွန်စည်ကား
ခဲ့သည့် ကျူရှင်သည် ယနေ့ လုံးဝ ကျောင်းသား/သူ
မရှိဘဲ ဖြစ်သွားရသည်မှာ အတော်ပင် ထူးဆန်း
အံ့သြဖွယ်ရာပင် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနှင့် ဆရာများတို့သည်
ကောင်းနိုးရာရာ လိုက်လံ မေးမြန်းစုံစမ်းနေရင်းက
စကားစပ်မိပြီး ဦးစိုးလှိုင်၏ ဇနီးဖြစ်သူ မအေးအေးကို
မေးမိကြပါတော့သည်။

မအေးအေးက ညပိုင်း ဘုရားဝတ်တက်သည့်အချိန်
လူစုံသည့်အခါ လာရောက်ရန် ချိန်းဆိုလိုက်ပါသည်။
ကျွန်တော်တို့ ညပိုင်းဝတ်တက်သည့်အချိန်တွင်
ဆရာကြီးတို့(၃)ဦး ရောက်ရှိလာကြပါသည်။

ထိုကိစ္စအတွက် မအေးအေးမှ ဘာလို့ကြည့်ရမှာ ဆရာ
ကြီးတို့ကျူရှင်အား တိုက်ခံထားရကြောင်း၊ ကျောင်းသား/
သူမရှိအောင် လုပ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယနေ့ သည့်ပစ္စည်း
များကို ကျူရှင်တွင် လာရောက်ခြင်းနှင့် တိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း
ပြောပြပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပြောလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အစ်ကို
ဖြစ်သူ ကျောင်းဆရာ၏ မျက်စိထဲတွင် ယင်းတို့မြှုပ်နှံထား
သည့် နေရာများကို မြင်လာနေသည်ဟု ပြောပြပါသည်။

၃၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သို့အတွက် ဆရာကြီးတို့(၃)ဦးအား မိမိတို့ အိမ်သို့
ပြန်၍ အဆိုပါ မြှုပ်ထားသော အရာများကို ပြန်လည်
ဖော်ထုတ်ခိုင်းလိုက်ပါတော့သည်။

ဆရာ(၃)ဦးတို့ မိမိတို့အိမ်သို့ ပြန်သွားပြီး မြှုပ်နှံထား
သော နေရာဌာနများတွင် ဖော်ထုတ်ကြရာ လူအရိုးစု
များကို တွေ့ကြရပါသည်။

ထိုနေရာများမှာ ကျူရှင်ကျောင်းသားများ ထိုင်သည့်
နေရာတစ်ဝိုက်နှင့် ကျူရှင်ကျောက်သင်ပုန်းအောက်နှင့်
စာရေးစားပွဲများ တစ်ဝိုက်တွင် မြှုပ်နှံထားခြင်းဖြစ်
ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

သူတို့ ရောက်လာကြသည့်အခါ တွေ့ရှိသော ပစ္စည်း
များကို အိတ်နှင့် လုံခြုံစွာ မကျန်ရှိရအောင် ထည့်စေပြီး
သုသာန်သို့ သွားရောက် ပစ်စေရပါသည်။

သူတို့အိမ်ကိုလည်း သန့်ရှင်းသွားအောင် ရေမန်းပေး၍
နံ့သာဖြူရည်များဖြင့် တစ်အိမ်လုံးကို ပက်စေရပါသည်။

တန်ပြန်စေရန် အမိန့်များပြန်ပြီး ရှင်းလင်းပစ်လိုက်
ရပါသည်။ ဦးစိုးလှိုင်၏အိမ်မှ ဘုရားတွင် ဘုရားပန်း
ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်များကို ယင်းတို့အား ပူဇော်စေပါသည်။

ဆရာ(၃)ဦးစလုံးအားလည်း သူတို့ ခန္ဓာကိုယ်သန့်
ရှင်းစင်ကြယ်စေရန် မန်းချပေးလိုက်ပါသည်။

နောက်တစ်ပတ်ခန့်တွင် သူတို့ ကျူရှင်၌ မူလအတိုင်း
ကျောင်းသားများအပြည့် ပြန်ဖြစ်လာခဲ့သည်ကို တွေ့ရပါ
သည်။ ယခုအခါကျတော့မှပင် ကျူရှင်ဆရာ(၃)ဦးတို့
ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ပြန်ဖြစ်လာကြသည်ကို တွေ့ရပါတော့
သည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူ ကျူရှင်ဆရာသည် ကျွန်တော်တို့နှင့်
အတူလာ၍ အရဟံဂုဏ်တော်ပုတီး စိပ်နေပါတော့
သည်။

လူ့လောကကြီးတွင် ဣဿာယျနှင့် ဟောဇာနားများ အလွန်
ထွန်းကားနေပြီး ကိုယ့်ထက်သာ မနားလို ကိုယ့်ထက်သာ
လွန် ကိုယ့်နိမ့်ချခြင်း တိုက်ကြိုက် ကြတာပါကလားဟု
တရားသံထွက်နေပါတော့သည်။

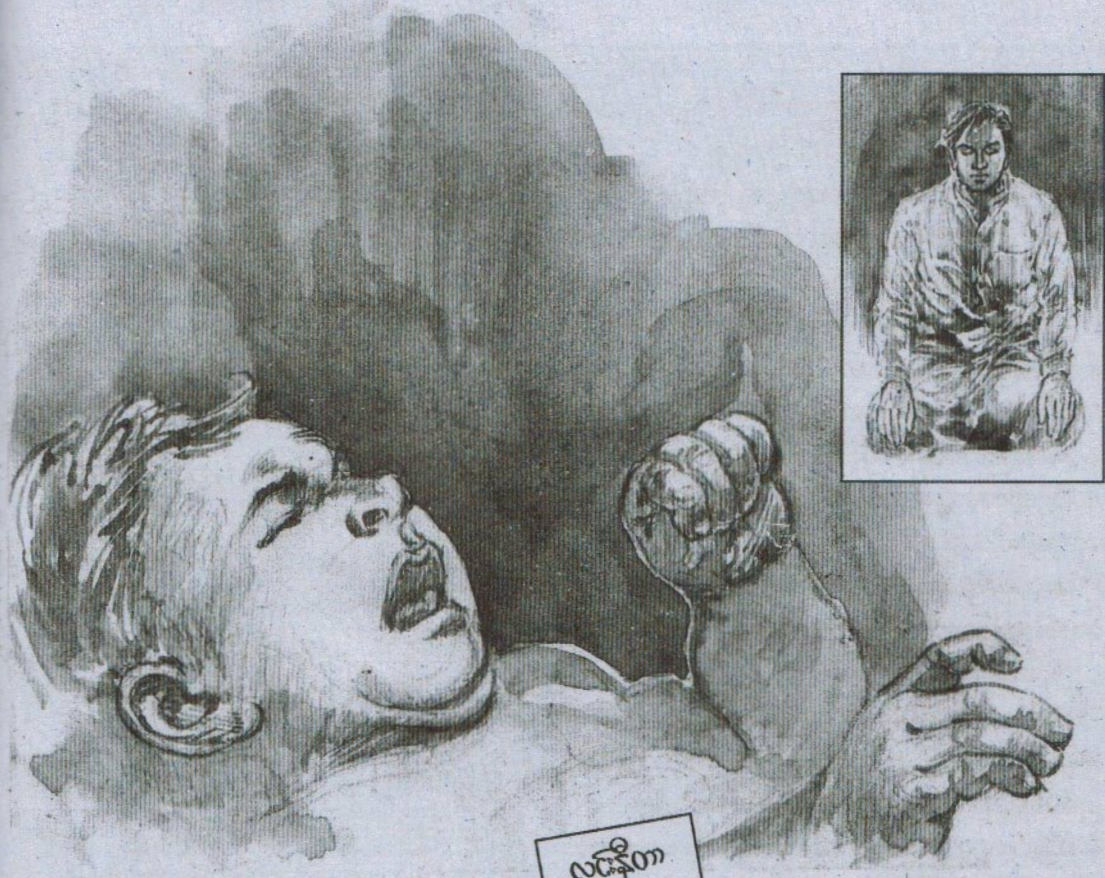
ထိုတရားဆိုးများ လူ့လောကတွင် ထွန်းကားနေသမျှ
ကာလတစ်လျှောက်လုံး လူ့လောကကြီးသည် သာယာ
စိုပြည်မှုများ ကင်းဝေးနေကြမည်သာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

မောင်ပညာ

www.burmeseclassic.com

၁၆-၄
ဆီသို့ ဒုတိယ
နှင့်အတူ
ကိုသေ
တွေ့ရပါ
ချင်းအ
၂၀-၂
လှေကား
ခြေချင်းဝ
ပါသည်။
နိုင်တော့
ထိုနေ့
မေတ္တာ
မေတ္တာ
မိမိကြ
နာမို့မလို
သလိုက်
တစ်ပတ်
F.39A. S

အိမ်သို့
နိုင်လည်
ပ်နံထား
အရိုးစု
င်သည်
က်နှင့်
ခြင်းဖြစ်
ပစ္စည်း
စွဲစေပြီး
ပေး၍
သည်။
လိုက်
ပန်း
သည်။
သန်
တိုင်း
ရပါ
ဦးတို့
တော့
တို့နှင့်
တော့
လွန်
သာ
ကဟု
သမျှ
သာ
သည်။
း

လင်နီတာ

ကဏ္ဍ

ခြေထောက်များ ကိုသောင်းအေး နှင့် ကျွန်တော်

၁၆-၄-၂၀၁၈ ရက်နေ့ ညနေပိုင်းက ကိုသောင်းအေး
ဆီသို့ ဒုတိယအကြိမ် ရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်
နှင့်အတူ အစ်ကိုကြီး လက်ပံနီလည်း ပါရှိခဲ့ပါသည်။
ကိုသောင်းအေးကို စွပ်ကျယ်လက်ပြတ်ကလေးနှင့်
တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်က ကိုသောင်းအေးဆီ လာ
ရခြင်းအကြောင်း ပြောပြပါသည်။
၂၀-၂-၂၀၁၈နေ့က မုံရွာတက္ကသိုလ် ဘွဲ့နှင်းသဘင်
လှေကားအဆင်းတွင် ကျွန်တော် ခြေခေါက်လဲပြီး
ခြေချင်းဝတ်နေရာမှ “ကျွတ်”ခနဲ အသံကြားလိုက်ရ
ပါသည်။ ကျွန်တော် လမ်းကောင်းကောင်း မလျှောက်
နိုင်တော့ပါ။
ထိုနေ့ ညနေတွင် မုံရွာကျောက္ကာလမ်းဘေးရှိ သစ္စာ
မေတ္တာအကြောပြင်ဆေးခန်းသို့ ဇနီးက လိုက်ပို့ပါသည်။
အကြောပြင်ဆေးခန်းက ခြေချင်းဝတ် အထွတ်ထွတ်သွားခြင်း
ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ယခုည ကိုက်ခြင်းနာခြင်း မရှိပါက ဓာတ်နှုန်
ရိုက်ဖို့မလိုကြောင်း ပြောပြီး ထေးလိမ်း ဖတ်တီးစဉ်
ပေးလိုက်ပါသည်။
တစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ ရုံးပြန်တက်နိုင်ပါသည်။

သို့သော် စိတ်ဆောင်နေ၍လား မသိ။ နဂိုလို လွတ်လွတ်
လပ်လပ် မသွားဖြစ်ပါ။ အကြောတင်နေသလို၊ မျက်ခနဲ
ဖြစ်နေသလို ခံစားနေရပါသည်။
သည်ကြားထဲ လမ်းများများလျှောက်၊ အလုပ်များများ
လုပ်ရသည့်ရက်များတွင် ခြေဖမိုးက ရောင်လာသလို
တွေ့ရသည်။
ယခုထိ ခြေထောက်က အရှင်းမပျောက်ဟု ခံစားနေရ
ကြောင်း ကိုသောင်းအေးကို ပြောပြရပါသည်။
‘အကြောတင်တာ အကြောထုံးတာ ဆိုရင်တော့ ပျောက်နိုင်ပါ’

www.burmeseclassic.com

တယ် အကြောညှပ်တာတော့ မရဘူးနော်
ဟု ကိုသောင်းအေးက ပြောပါသည်။

ကိုသောင်းအေးက ကျွန်တော့်ခြေထောက်ကို ခုတင်
ပေါ် တင်ခိုင်းပြီး ပရတ်ဆီဖြင့် ဆွဲချပေးပါသည်။
ဘယ်ဘက် ခြေချင်းဝတ်နေရာသည် ဖုဖဖောင်းဖောင်း
ဖြစ်နေသည်ကို သတိထားမိကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထိုနေရာကို အဓိကထားပြီး သူ၏ လက်ဖြင့် ဆွဲချ
ပေးပါသည်။ အထူးသဖြင့် သူ၏ တံတွေးကို လက်ဖြင့်ခံ
ယူပြီး ထိုတံတွေးဖြင့် အကြောထုံးသည့်နေရာကို ဖိပြီး
ဆွဲချပေးပါသည်။

အတန်ကြာသောအခါ အဖုအထုံးပြေသွားပြီဟု ဆိုပါ
သည်။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင်လည်း အတော်ပင် ပေါ့
သွားပါသည်။

ကိုသောင်းအေးထံ ပထမအကြိမ် ရောက်ဖြစ်ခဲ့ပုံကို
ပြန်သတိရနေမိပါသည်။ **လွန်ခဲ့သော နှစ်(၄၀)ခန့်က
ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က။**

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် (၁၀)တန်းအောင်ပြီးခါစ
တက္ကသိုလ်ဖွင့်ရက်ကို စောင့်ရင်း ကျောင်းတော်ရာ
တွဲဖက် အ.လ.ကတွင် လုပ်အားပေးဆရာအဖြစ် ဝင်
ရောက် စာသင်နေစဉ် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ညနေတွင် ကျောင်း ဘောလုံးကွင်းတွင် အဖျော်
ဘောလုံးကစားရင်း နှစ်ယောက်ဆိုင်၍ ကန်ကြရာ
ကျွန်တော့် ဘယ်ဘက်ခြေထောက် ဖြောင်းခနဲ ဖြစ်သွား
ပြီး အိမ်သို့ ထော့နင်းထော့နင်းဖြင့် ပြန်ခဲ့ရပါသည်။

ဖခင်ကြီးဦးရန်အောင်က ကိုယ်မကျွမ်းသည့် အလုပ်
ကို လုပ်ရပါမည်လားဟု မာန်မဲ ဆုံးမပါသည်။

အစ်မဖြစ်သူက ကိုသောင်းအေးဆီ သွားပါဆိုသဖြင့်
ကိုသောင်းအေးဆီ ထွက်လာခဲ့သည်။

ကျောင်းတော်ရာ ရွာထဲတွင် ကိုသောင်းအေးကို “**ဇော်
မွှား**”ဟု လူသိများသူ ဖြစ်သည်။ ဇော်မွှားသည် ဇွန်လ
အစွမ်းထက်သူများ ဖြစ်ကြကြောင်း လက်ခံထားပါသည်။

ကိုသောင်းအေးထံသွားစဉ် ဆရာသမားကို အလေး
ထားသည့်သဘော ကွမ်းဆေးယူလာခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်ကလည်း ကိုသောင်းအေးက သူ့တံတွေးဖြင့်
ဆွတ်ကာ ဆွဲချပေးခဲ့ပုံကို သတိရပါသည်။

၃၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကိုသောင်းအေးဆီက အပြန် ပိန်းကြွရွက်ပေါ်
ရေမတင် ဆိုသကဲ့သို့ ပုံမှန် သွားလာနိုင်ခဲ့ပုံကို ပြန်ပြင်
ယောင်မိပါသည်။

ခြေဖွား ကိုသောင်းအေး၏ လျှာစက်အာဏာစက်
ထူးခြားပုံများ အံ့သြလောက်ပါသည်။ ယခုအခါ
ကိုသောင်းအေးမှာ အသက်(၅၀)ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
မိဘနှစ်ပါးမှာ ဦးသိန်းအောင်၊ ဒေါ်မြရီဖြစ်သည်။

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မြန်မာပြည်နယ်၊ ကျောင်းတော်ရာ
ရွာ ဘုရားကြီးလမ်း အောင်သီရိကုန်းဆိုင်တွင် ကိုသောင်း
အေးကို ထွေးနိုင်ပါသည်။

ကိုသောင်းအေးသည် သူ့မွေးရာပါအစွမ်းဖြင့် ဖိစိတ
ဒါန ပြုလျက်ရှိပါသည်။

ကိုသောင်းအေးအကြောင်း ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေး
ချင်သည်ဟု ဆိုသောအခါ ရေးပါဟု ဆိုသည်။ ဓာတ်ပုံ
တော့ မထည့်ပါနှင့်၊ နာမည်သာသုံးပါဟု မိုးသားစွာ
ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် ကိုသောင်း
အေးကို မုံရွာလက်ဆောင် အမှတ်တရပေးပြီး ပြန်လာ
ခဲ့ကြပါသည်။ လက်ဆောင်ကိုပင် လက်ခံရန် အားနာ
နေသော ခြေဖွား ကိုသောင်းအေးပင်ပါတကား။

F.39B. September, 2018.

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက်

ထုတ်ဝေသောစာအုပ်များ

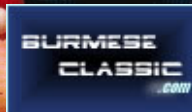

နာကြားရန်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက်

အမှတ်- ၂၁၀ (ပထမထပ်)၊ ၂၉-လမ်း (အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ မန္တလေးမြို့၊ ဇွန်း ၀၁-၂၄၂၈၄။

YUZANA LEPHET and ASSORTED FRIE

ပွဲလမ်းအလှူ အိမ်မှာသုံး လက်ဆောင်ပေးရန်အကောင်းဆုံး

ယုဇနာလက်ဖက်နှင့်အကြော်စုံ

အမှတ်-၂၂ နဝဒေးလမ်း

ဒဂုံမြို့နယ်

ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း: ၀၁ ၂၄၂၅၂၆

၀၁ ၂၅၅၅၂၅

၀၁ ၂၅၅၆၃၅